

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Muslimske ledere fra Irak udsteder fatwa mod religiøs forfølgelse

Islams budskab er fred, kærlighed og broderskab siger fatwaen.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

IRAK En fatwa mod forfølgelse af religiøse mindretal i Irak var det vigtigste resultat af et tværreligiøst møde i København fra den 12.-14. januar. Fatwaen, der er udstedt af højtplacerede irakiske muslimske ledere, fordømmer religiøs forfølgelse som værende i strid med Islam. Den vil formentlig få stor gennemslagskraft, da den vil blive læst op i de fleste af landets moskeer og på TV – kanaler.

Nej til hate speech, kriminalisering af vold mod anderledes troende, kamp for social retfærdighed og bekæmpelse af administrativ og økonomisk korrupsion er hovedpunkterne i den fælles erklæring, som de otte højtplacerede irakiske ledere blev enige om. Lederne repræsenterede både shia- og sunni-muslimer samt de kristne mindretal i landet. Erklæringen vil blive forelagt den irakiske regering af to parlamentsmedlemmer, der deltog i forhandlingerne.

Fra pressekonferencen på Radisson SAS Royal Hotel 14. januar. Fra venstre mod højre: sheikh dr. Abd Al-latif Humaym, Canon Andrew White og parlamentsmedlem Junadem Canna.

”Forhandlingerne bliver vanskelige. Disse mænd har et udtalt fjendtligt forhold til hinanden. Alligevel har de indvilget i at mødes. Hvis de formår at samarbejde, vil de have magt til at skabe fred. Hvis ikke, vil situationen i Irak kun forværres.”, udtalte mødelederen, Canon Andrew White, inden starten på mødet. Under mødet diskuterede man bl.a., hvad der kan gøres for at standse

voldsspiralen og sikre trygge forhold for alle religiøse mindretal i landet.

Hadforbrydelser navnlig mod landets kristne er taget til efter drabene på mere end 20 mennesker under en messe i Sayyidat al-Najal Kirken i Bagdad den 31. oktober sidste år. Ønsket om at bevare Iraks store, religiøse diversitet og standse den kristne exodus fra landet var fælles for deltagerne. ”Vi har vores rødder her. De må ikke rykkes op. Den rigtige løsning er at blive her – ikke at emigrere”, sagde en af mødedeltagerne, Junadem Canna, kristen leder og medlem af det irakiske parlament.

Andrew White, leder af Foundation for Relief and Reconciliation in the Middle East, udtrykte efter mødet sin tilfredshed med resultatet af forhandlingerne. ”Jeg er glad for, at disse højt placerede irakiske ledere har været villige til at mødes i København i denne uge. De har adresseret de nylige, frygtelige hændelser i Irak mod både kristne og andre religiøse grupper, og jeg er overbevist om, at de nu vil bruge deres store indflydelse til at presse folk til at afholde sig fra vold.

Der har været kristne i Irak siden det første århundrede, men nu er deres fremtid i landet på spil.”

Mødet blev til i samarbejde mellem organisationen Foundation for Relief and Reconciliation in the Middle East, Københavns Stift, Institut for Menneskerettigheder og Udenrigsministeriet.

”En enestående mulighed menigheden bør gribe”

Første søndag i februar tager Jesu Hjerter-menighed i København fat på sogneundersøgelserne. Varm suppe og fire oplægsholdere skal lokke folk til.

Tekst: Niels Messerschmidt

SOGNEUNDERSØGELSE ”Det klarer man ikke på én dag”, var pastoralrådsmedlem Vilhelm Stenders umiddelbare indskydelse, da han fik forelagt materiale til brug for sogneundersøgelserne første gang. ”Men da jeg først havde fordøjet det, så jeg de spændende aspekter som disse drøftelser kunne afstedkomme ved at man både på bispedømmeniveau og ude i de enkelte sogne tager temperaturen på de vigtige og nødvendige emner, som sogneundersøgelsen rejser”.

Efter på et menighedsrådsmøde at have diskuteret hvordan opgaven skulle gribes an, besluttede man sig for at lade drøftelserne foregå i et åbent forum og

henlægge det til efter søndagsmessen den 6. februar.

”Alle i menighedsrådet er tændt på det og alle er meget interesserede i, at der kommer noget konkret ud af drøftelserne”, tilføjer han.

Én samlet drøftelse

Vilhelm Stender forklarer, at julehøjtideligheden skulle først overstås inden arrangementet blev offentligt kendt gennem omtale i ugesedlerne, som ligger fremme i kirken og gennem en plakat på opslagstavlen i våbenhuset.

Efter at have overvejet fordele og ulemper ved forskellige måder at behandle

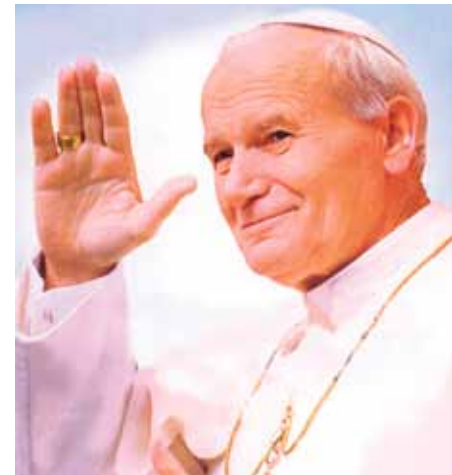
de fire emner på, besluttede man sig for en form, hvor alle emnerne bliver diskuteret på samme dag.

”Dels tror vi, at menigheden får en bedre fornemmelse af helheden ved, at vi tager det hele *Fortsættes side 5* →

Vilhelm Stender slår et slag for sogneundersøgelsen, som i Jesu Hjerter Kirke på Vesterbro afholdes i form af et stormøde i starten af februar.

Saligkåring

Pave Johannes Paul II saligkåres den 1. maj

Læs mere på side 3

Ægteskabet

Ny serie om ægteskabets sakramente

Læs mere på side 4-5

Eksorcisme

Er det foreneligt med et nutidigt verdensbillede?

Læs mere på side 6

Kristne og muslimer

At være katolik i Nordafrika

Læs mere på side 7

Leder

ABC til et godt ægteskab

En lind strøm af bryllupsprogrammer på diverse tv-stationer viser, at drømmen om kernefamilien lever i bedste velgående, og at den fortsat er et af de vigtigste 'lykkeparametre' i vores samfund. Og det til trods for, at næsten 15.000 par blev skilt alene i 2009 og at det især sker efter 5-6 års ægteskab.

De høje skilsmisetal afspejler den triste kendsgerning, at mennesker i dag ofte indgår ægteskab uden at være ordentligt forberedt. Ét er at være forelsket; noget andet er at nære gløden i ægteskabet hele livet. For kærligheden i et parforhold er forbundet med en række afsavn og den trives kun, når begge parter fortsat er villige til at komme hinanden i møde. Og når man får børn, vil de især i starten kræve næsten hele ens opmærksomhed og vil vende op og ned på ens hidtidige hverdag. Disse – og andre – aspekter bør man have tænkt grundigt igennem, inden man beslutter at gifte sig.

Familien er samfundets fundament og dets livgivende celle. Derfor berører skilsmisserne hele fællesskabet og er en stor samfundsmæssig byrde. Men først og fremmest går det ud over børnene, og mere end 20.000 danske børn oplever hvert år, at deres forældre går fra hinanden.

Også Kirken har et medansvar for en trist udvikling, der i stigende grad også rammer katolske ægtepar. Derfor påhviler der Kirken et stort ansvar med at forberede kommende ægtepar inden brylluppet, ligesom den også er forpligtet til at hjælpe par, der kommer i krise, eller hvis ægteskab allerede er gået i stykker.

I vort bispedømme har der ikke tidligere eksisteret fælles retningslinjer eller egnet materiale, der kunne forberede par til den livslange og vigtige opgave, et ægteskab er. Det afspejlede sig i den ægteskabsforberedelse og den krisehjælp, Kirken kunne tilbyde og som har været temmelig lemfældig i mange sogne. Men det rådes der nu bod på. En gruppe af præster og lægfolk har i et par år brugt tid på at udarbejde et obligatorisk ægteskabskursus. Kurset bygger på et undervisningsforløb baseret på otte moduler og et weekendophold.

Ægteskabskurset vil kræve sit af alle implicerede – brudeparret, teamet af præster og øvrige undervisere; ”men opgaven er også vigtig og sagen for alvorlig til blot at afvikle med nogle få formaliteter”, forklarer biskop Kozon. ”For brudeparrene gælder det forberedelsen til noget, der skal være hele livet og give mening og lykke, for Kirken betyder det også udadtil at formidle sandheden om en livsform, der er en vigtig celle og et kraftcentrum i både Kirke og samfund”.

Kirken og bispedømmet står i disse år overfor en stor pædagogisk opgave og udfordring i at formidle Kirken tro og lære på en nutid måde; i dette tilfælde ægteskabet som et helligt sakramente med livsvarig gensidig omsorg for hinanden og for de børn, som bliver resultatet af det seksuelle samliv.

I den henseende synes det nye ægteskabskursus at være et stort skridt i den rigtige retning. Efterfølgende kan man så håbe, at det gode initiativ bliver fulgt op af en egentlig 'handleplan' for hvordan Kirken bliver i stand til at yde den fornødne og kærlige omsorg for par, der alligevel havner i krise eller endda bliver skilt. For den må ikke lukke øjnene for, at skilsmisse også rammer katolske ægteskaber.

Katolsk Orientering vil i den kommende tid beskrive Kirkens syn på ægteskabet med udgangspunkt i de forskellige moduler i ægteskabskurset – til gavn for kommende ægtefolk og til inspiration for par med mange års ægteskab bag sig.

Niels Messerschmidt

Tid til stilhed, ro og bøn

Frem til sommerferien vil der være natkirke i Sakramentskirken én torsdag om måneden.

Tekst: Marianne Lipka

EVANGELISERING Der har gennem længere tid været ønsket om at starte natkirke i Sakramentskirken, som med sin centrale beliggenhed vil invitere flere, også ikke-katolikker, til at besøge Guds hus under andre former end en sædvanlig gudstjeneste.

Nu har diakon Kaare Nielsen og det engagerede hold omkring natkirken i Skt. Andreas haft de første indledende møder med medlemmer fra Sakramentskirken omkring opsætningen af natkirke i Sakramentskirken. Dato for den første natkirke på Nørrebro er torsdag den 10. februar mellem kl. 20 - 22. Derefter vil der indtil juni måned blive afholdt natkirke i Sakramentskirken den 2. torsdag i måneden.

Der vil blive tid til fordybelse, stilhed, bøn, ro, lystænding og læsning. Hvis nogen har brug for en personlig samtale, er der også mulighed for dette. Ind mellem stilheden vil der være kor og musik komponeret af Toni Martin Dobrzansk fra Sakramentskirkens menighed.

Alle er meget velkomne til at komme forbi i løbet af aftenen.

Yderligere information om natkirke kan rettes til diakon Kaare Nielsen på: kaare.h@nielsen.mail.dk tlf: 60 94 94 10 eller til Marianne Lipka, medlem Sakramentskirkens menighedsråd, på: marianne@lipka.dk tlf: 28 29 11 22

Den nordiske valfart til Lourdes 2011

Atter i år samles syge og raske pilgrimme fra Skandinavien for i fællesskab at rejse på Valfart til Lourdes i Sydfrankrig.

LOURDES Temaet for dette års valfart, som finder sted den 7.-14. september, er ”Sammen med Bernadette beder vi Fader Vor”.

På valfarten deltager præster og læger, plejepersonale, samarititter og unge, som i vagthold hjælper deltagerne på Accueil. De gejstlige ledere er msgr. Berislav Grgic, biskop af Tromsø, valfartspræst Herbert Krawczyk, f. Björn Göransson og p. Paul Marx.

Pris for deltagelse er ca. 8.400 kroner og i prisen er inkluderet fly, bus til/fra lufthavn, ophold med fuld pension i Lourdes, valfartshæfte samt solidaritetsbidrag. Medhjælperen deltager efter nærmere aftale og til reduceret pris.

Tilmeldingsmateriale og yderligere information kan rekvireres hos Marie Storm, Dr. Priemesvej 9, st. tv., 1854 Frederiksberg C, tlf. 33 79 34 15, e-mail tuk.storm@mail.dk eller hos Jytte Ormstrup, tlf. 43 64 42 54, e-mail jytte.ormstrup@gmail.com.

Pontifikalmesse

I anledningen af Den Nordiske Valfart til Lourdes holdes pontifikalmesse med fejring af Festen for Vor Frue af Lourdes i Vor Frue Kirke i Herlev fredag den 11. februar kl. 19:00.

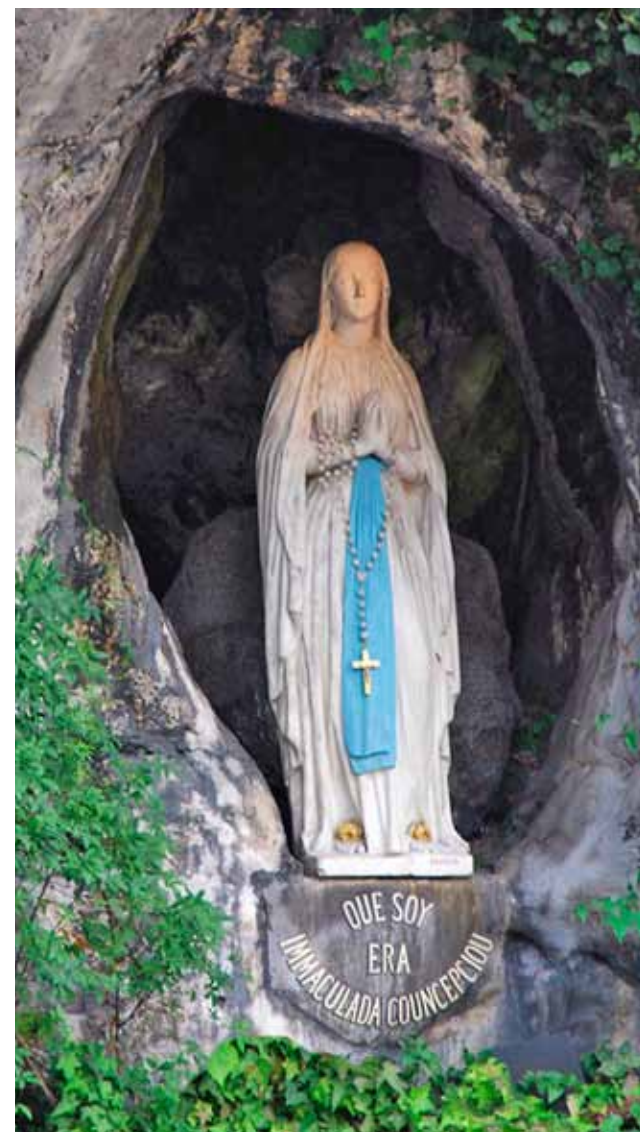
Efter messen er der samvær i menighedssalen samt orientering om årets valfart. NM

Nedtælling til verdensungdomsdagen i Madrid

DUK-medlemmerne får en varm velkomst...

UNGE Nu er det snart den 1. februar og dermed deadline for tilmelding til verdensungdomsdagen i Madrid, hvor over en million unge katolikker fra hele verden samles for at møde pave Benedikt og hinanden den 21. august.

Præsterne Marcos og Daniel har været i Spanien for at planlægge DUK's tur til Barcelona. Det fortæller de mere om på DUK's hjemmeside www.duk.dk under overskriften

”To sorte spejdere i Barcelona”, hvor man også se flere youtube-film om turen.

Madrids borgmester har lovet danskerne særbehandling, så der er lagt op til en tur i særklasse for DUK's medlemmer.

Tilmelding sker via hjemmesiden www.duk.dk, hvor man går ind under arrangementer og trykker på ”Tilmeld dig”. Betaling skal ske på konto: Reg.nr. 1551 – Kontonr. 9083294. mærket WYD. Det er muligt at dele betalingen op i to. LR

Johannes Paul II saligkåres på rekordtid

Blot seks år efter sin død bliver den folkekære pave Johannes Paul II nu saligkåret. Det sker den 1. maj, hvor op imod to millioner mennesker forventes at strømme til Rom.

Tekst: Niels Messerschmidt

SALIGKÅRING Vatikanets talsmand, p. Federico Lombardi, meddelte i midten af januar, at Johannes Paul II saligkåres i Rom den 1. maj. Meddelelsen kommer efter, at en komité af kardinaler, biskopper, teologer og læger under Kongregationen for Helgenkåring har godkendt, at en fransk nonne på mirakuløs vis er blevet helbredt for Parkinsons sygdom på forbøn af Johannes Paul II.

Ifølge oplysninger vil pave Benedikt selv forestå saligkåringssceremonien og celebrere gudstjenesten, hvilket af flere iagttagere ses som et tiltrængt lyspunkt i et pontifikat, der senest har været præget af overgrebssagerne i Europa og den eskalerende vold mod kristne i Mellemøsten.

'Lynhurtig' saligkåring

Pave Johannes Paul II huskes især som en af de mest indflydelsesrige ledere i det 20. århundrede, og som Kirkens polske overhoved var hans skarpe kritik af de kommunistiske regimer i Østeuropa på afgørende vis med til at afslutte Den kolde Krig. Han huskes også som en meget berejst pave, der under sit 27 år lange pontifikat nåede at besøge 129 lande og hans friluftsmesser tiltrak ofte hundrede tusinder.

Men Johannes Paul II er også blevet

kritiseret bl.a. for sin passivitet i forbindelse med overgrebssagerne i Kirken, som begyndte at dukkede op i USA tilbage i 1980'erne.

Ved Johannes Paul IIs begravelse den 8. april 2005 var Peterspladsen fyldt til randen med sørgende, hvoraf nogle bar bannere med teksten "Santo subito" – "Gør ham straks til helgen". Dette ønske opfyldes nu, idet pave Benedikt på rekordtid lader ham saligkåre. Traditionelt går mindst fem år fra en person dør til de indledende skridt i saligkåringssagen påbegyndes. I Johannes Paul IIs tilfælde finder saligkåringen sted godt seks år efter hans død.

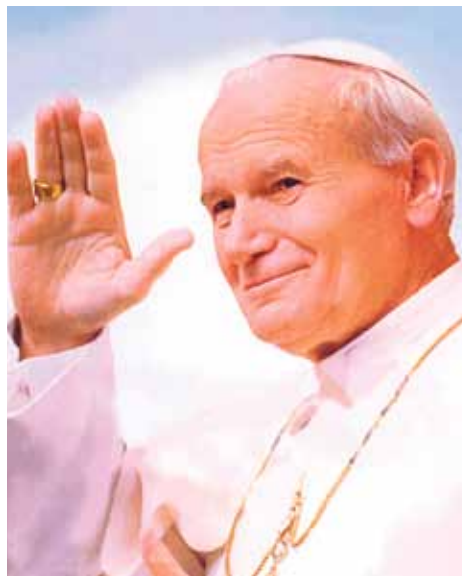
Mange milepæle

Pave Johannes Paul IIs pontifikat har mange milepæle. I 1979 blev kardinal Karol Wojtyła af Krakow som den første ikke-italiener i 455 år valgt til pave. Hans lange pontifikat huskes både for konsolidering og fornyelse. I mange pavelige rundskrivelser fastholdt han Kirkens traditionelle lære, og han skred bl.a. ind over for den marxistisk inspirerede befrielsesteologi i Latinamerika. Det kom også til brud med en gruppe katolske traditionalister omkring ærkebiskop Lefebvre.

Gennem sine mange rejser, et stort antal helgenkåring og en fortsat

internationalisering af kardinalkollegiet og kurien markerede han Den katolske Kirkes karakter af verdenskirke. Under hans pontifikat udkom i 1983 en ny kirkeret (Codex juris canonici) og i 1992 Den katolske Kirkes Katekismus – en afløser for den hidtidige fra 1566!

Han huskes også for at have styrket Kirkens relationer til andre trossamfund som f.eks. jødedommen, Islam og Østkirken og var den første pave til at besøge en moské og en synagoge. I 2000 bad han på Kirkens vegne om tilgivelse for dens synder mod jøder, kvinder, kættere og minoriteter op igennem historien.

Johannes Paul IIs popularitet nåede nye højder efter, at han overlevede et attentatforsøg i 1981. I sine sidste leveår var han meget mærket af Parkinsons sygdom, men forvaltede til det sidste sit embede og blev af mange set som et gribende eksempel på en person, der mødte døden uden frygt.

Malurt i bægeret

Pave Johannes Paul IIs pontifikat vil også

blive forbundet med hans gode relationer til Marcial Maciel Degollado, en mexicansk præst og grundlægger af Kristi Legionærer, der – viste det sig – misbrugte seminarister og selv blev far til flere børn.

Da misbrugsskandalerne nåede sit højdepunkt sidste forår, sagde forsvarerne for pave Benedikt, at han i sin tid som præfekt for Troslærekongregationen ønskede en åben undersøgelse af p. Maciel; men dette blev afvist af kardinaler tæt på den daværende pave. Vatikanet genåbnede undersøgelsen af Kristi Legionærer i 2004, mens pave Johannes Paul II var meget svækket. Sidste år fordømte Vatikanet kraftigt ordensgrundlæggeren, som døde i 2008, og Kristi Legionærer er nu under pave Benedikts direkte kontrol.

Johannes Paul II blev også beskyldt for at have ignoreret rapporter om præsters overgreb, men ifølge hans forsvarere skyldtes pavens afvisning, at han anså disse for at være fabrikeret af de østeuropæiske regimer for at svække Kirkens politiske indflydelse.

Endelig er Johannes Paul II også blevet kritiseret for sin manglende håndtering af sagen med ærkebiskoppen af Wien, kardinal Hans Hermann Groër, der angiveligt skulle have misbrugt hundredvis af unge mænd, men som aldrig blev stillet til ansvar for disse forbrydelser.

Tilbage står dog billedet af Johannes Paul II som en pave, der mere end nogen anden pave nød en bred folkelig appeal – ikke kun i katolske kredse, men i den brede offentlighed. Det anslås, at op imod to millioner mennesker vil strømme til Rom i forbindelse med hans saligkåring. Sidste gang Den evige By oplevede noget lignende var i 2005, da næsten tre millioner mennesker var i byen i forbindelse med hans død.

Selv efter hans død synes Johannes Paul II's popularitet usvækket.

Løft Afrika ud af fattigdommen!

Tekst og Foto: Caritas

INDSAMLING Så ruller Danmarks Indsamling hen over skærmen igen. Lørdag den 29. januar 2011 bliver det alvor. Danmarks Radio samler ind til Afrikas unge i samarbejde med 12 danske hjælpeorganisationer. Caritas er heller ikke i år blandt de deltagende organisationer. Det ærgrer generalsekretær Jann Sjørnsen, fordi Caritas også hjælper Afrikas unge:

- Det er urimeligt, at 12 organisationer, alene i kraft af deres størrelse, har opnået en monopollignende status i forhold til Danmarks Indsamling. Danmarks Radio er en licensfinansieret kanal, der betales af os alle, og derfor er der andre organisationer

end de deltagende, der er relevante. I Caritas må vi imidlertid erkende, at reglerne næppe står til at ændre

Klagede til DR og de 12 organisationer

Efter indsamlingen i 2010 klagede Caritas sammen med to andre nødhjælpsorganisationer, Mission Øst og Dansk Folkehjælp, til Danmarks Radio over udvælgelsen af de 12 organisationer. I 2010 blev der samlet ind til både Afrikas kvinder og ofrene for jordskælvet på Haiti. Og flere af de deltagende organisationer er ikke nødhjælpsorganisationer:

- Man kunne have åbnet op for en model, hvor i det mindste de organisationer, der får Danida-bevillinger, kunne søge om deltagelse år for år – så det var relevans og projektforslag, der var afgørende for deltagelse. Ikke kun i forbindelse med Danmarks Indsamling, men også ved akutte kriser som oversvømmelsen i Pakistan vælger Danmarks Radio kun at arbejde med de største organisationer. Det klagede Caritas over i august 2010, og daværende generaldirektør Kenneth Plummer lovede, at Danmarks Radio ville opstille mere præcise og objektive kriterier for udvælgelse af samarbejdspartnere blandt danske NGO'er. Men der er endnu ikke sket noget, og Caritas rykkede før jul for svar.

19-årige Adrian fra Uganda

Håber på et godt resultat

Caritas håber på et godt indsamlingsresultat for Danmarks Indsamling og alle de organisationer i landet, der vil være med til at løfte Afrika ud af fattigdommen og bringe unge ressourcer i spil på kontinentet. Generalsekretær Jann Sjørnsen opfordrer naturligt nok til, at man hjælper Caritas med at hjælpe: Danmarks Indsamling eller ej så kan man alligevel godt være med til at løfte Afrika ud af fattigdommen ved at støtte

Caritas. Caritas fremmer en bæredygtig landproduktions i Uganda og Niger. Det kommer i høj grad også Afrikas unge til gode. Fattige bondefamilier forbedrer deres indkomst gennem et mere varieret afgrødevalg og en forøget produktion som følge af bedre dyrkningsteknikker. Med stigende indkomst bliver der mulighed for at prioritere især sundhed og uddannelse. Det er hjælp til selvhjælp, og det er ikke mindst hjælp til børn og unge.

Adrian med sine forældre. Forældrene driver en planteskole, der betaler for hans uddannelse til journalist.

Helligåndens arbejdsplads

Ægteskabet er et krævende, livsvarigt projekt, hvor man formidler Guds kærlighed til hinanden i det daglige, praktiske samliv

Tekst: John-Erik Stig Hansen overlæge, dr.med.

ÆGTESKABET Det er en biologisk nødvendighed, at en mand og en kvinde danner par. Hvis ikke dette foregik med stor sikkerhed og regelmæssighed, ville menneskeheden slet ikke være blevet til noget. Tilmed er det på grund af menneskebarnets mangeårige afhængighed af voksenomsorg og oplæring også nødvendigt, at parret danner en tryk ramme i et fælles langtidspjekt, familien. Denne biologiske nødvendighed, familien, har Skaberens så også gjort til Helligåndens arbejdsplads: stedet hvor Guds livgivende kærlighed får lov at udfolde sig. Et ægteskab indeholder både muligheden for selv at give Guds kærlighed videre til andre og på den anden side selv opleve Guds livgivende nåde formidlet af et andet menneske, nemlig ens livsvarige partner. Realiseringen af disse muligheder sker i det daglige, praktiske samliv med hinanden, med børn, med venner og med både problemer og glæder. For de fleste kristne betyder det, at Gud ideelt set viser sig for os gennem vores ægteskab, og derfor er ægteskabet et sakramente – et virksomt gudstegn, således som Den katolske Kirke forstår det.

En organisk treenighed

Når man vælger at blive viet i Den katolske Kirke, bliver ægteskabet til mere end blot et almindeligt partnerskab mellem to mennesker - man får nemlig en tredje partner, Helligånden, med i projektet. Et katolsk ægteskab er mere end blot summen af mand og kvinde. Gud er deltager, og på en måde er der skabt et nyt og unikt liv: en organisk treenighed, der aldrig kan forgå, men allerede fra sin fødsel har evigt liv.

Derfor er det uopløseligt. I dagligdagen vil man glimtvis opleve at kunne ane Guds ansigt i ægtefællen, som bliver den gensidige

formidling af Guds nåde. Kærligheden til hinanden kommer fra Gud, og man er derfor hver især ansvarlig for partnerens oplevelse af Guds kærlighed. Det er et stort ansvar at skulle virkeliggøre det smukke ideal for ens partner. Det kræver ofte stor tålmodighed, overbærenhed og tilgivelse.

Men ligesom vi har tillid til, at Gud tilgiver os og tager imod os i kærlighed, så må man også være villig til at tilgive ens partner og være formidler af Guds kærlighed uanset hvad. For ligesom vi har tillid til, at Gud ikke svigter os, må ens partner altid kunne have tillid til, at man ikke svigter.

Ægteskabet som sakramente

Realiseringen af ægteskabet som et sakramente sker i det daglige familieliv, og synligheden af sakramentet afhænger af ægtefællernes bevidste indsats. Uanset om begge ægtefæller er katolikker eller for den sags skyld kristne i det hele taget, er det vigtigt at give plads til den kristne tro og den katolske praksis i hverdagen. Kun herved vil man kunne fastholde dén åbenhed overfor Helligåndens virke, der kan løfte ægteskabet op mod idealet og hjælpe det gennem eventuelle vanskeligheder. Her er der også mulighed for at benytte sig af de velafprøvede støtteværktøjer, som symboler og ritualer er. Mulighederne er mange, og hvad man vælger, vil i vid udstrækning afhænge af traditionerne i den familie, man selv kommer fra. Man kan f.eks. hænge et krucifiks - dvs. et kors med den korsfæstede Kristus - et centralt sted i hjemmet, eller hænge en ikon eller et andet billede, der forestiller en central bibelscene eller religiøs figur på væggen i stuen. Når øjet strejfer disse symboler flere gange om dagen, bliver man - uden at det nødvendigvis bliver til en bevidst overvejelse - alligevel

mindet om den religiøse dimension af tilværelsen. I katolsk tradition er det også meget almindeligt, at man i forbindelse med bestemte begivenheder, f.eks. dåb og firmelse, bruger særligt indviede lys, eller at man i forbindelse med visse af årets fest- og helligdage, f.eks. jul eller påske har bestemte ritualer som f.eks. ophængning af en adventskrans eller opstilling af en julekrybbe.

Symboler og faste ritualer er gode påmindelser for voksne, og de er meget vigtige redskaber i opdragelsen af familiens børn og deres indlæring af kristne værdier og traditioner. Selv helt små børn vil gerne tale om religiøse emner, og det er vigtigt, at barnet så tidligt som muligt lærer og forstår, at religion og tro er noget, man kan tale frit og glædefyldt om i familien. I en kristen opdragelse af børn til at blive selvstændige og veludviklede mennesker med en fri og uhildet indgang til troens verden, det kristne budskab og dets praksis, dér er det afgørende, at barnet helt fra begyndelsen møder troen i familiens hverdag. Man kan f.eks. bede aftenbøn med barnet, gerne indlejret i en samtale om dagens gang og udfordringer.

Det er også godt, hvis man kan inddrage barnet i religiøse handlinger, hvor familien optræder som en samlet enhed. I hverdagen kan det være meget værdifuldt at samles til aftensmad og bede en bordbøn, inden alle spiser. Herved lærer barnet både, at de gode ting i livet kommer fra Gud, og at familien er en lille kernemenighed, hvor det kristne liv leves i praksis. Et ægteskab har betydning også for andre end ægtefællerne

selv. Som familiemenighed optræder man også i andre sammenhænge, f.eks. i den lokale sognemenighed, og ægteskabet er som sakramente i sig selv både et synligt gudstegn for ægtefællerne selv, men også for deres omgivelser. Ligesom ægtefællerne hver især meddeler hinanden ægteskabets sakramente og er et dagligt tegn på Guds kærlighed for hinanden, er man også som ægtepar og familie et tegn for venner, kolleger og bekendte. Når ægtefællerne optræder som enkeltindivider i separate sammenhænge, er de dog stadig partnere i et forpligtende ægteskab og således repræsentanter for en familie, der har sine egne værdier og normer, som måske kan afvige fra den sammenhæng, de konkret optræder i.

At dele med andre

Ikke alene ægtefællernes interne forhold og den måde, familien fungerer på, har betydning som eksempler for andre.

Helt konkret kan de som familie og som økonomisk og social enhed også spille en betydningsfuld rolle for andre mennesker. Forskellige mennesker har forskellige ressourcer og grænser for, hvor meget man magter at engagere sig i f.eks. frivilligt socialt arbejde, børnenes skolegang, fester og gæster. Som kristent menneske har man imidlertid grundlæggende en forpligtelse til at være hjælpsom og at dele med andre mennesker, og her er der vel at mærke ikke kun tale om deling af penge og materielle goder, men i høj grad også om at dele ud af menneskelig omsorg, venskab og tankegods.

Kristus gav sine disciple besked på at gå ud i verden og forkynde det glade budskab. Som ægtefolk får man til opgave at opfylde denne missionsforpligtelse også ved at forkynde det glade budskab i sin egen lille familie, for partneren og for børnene. Det er naturligvis ikke en forkyndelse i den forstand, at man skal belære hinanden om religiøse spørgsmål – langt fra! Det er derimod en forkyndelse gennem handling og holdning. Som ægtepar og familie har man desuden til opgave på samme måde at forkynde det glade budskab i samfundet: bidrage som kristen familie til, at det samfund man lever i, holder fast i grundlæggende kristne værdier og udvikler sig i frihed til gavn for alle. Det sakramentale ægteskab kan på denne måde være til velsignelse for ægtefællerne selv, deres børn, deres familie og deres samfund – et virksomt gudstegn.

Danskerne opgiver deres ægteskaber for hurtigt

Det mener 81 % af de spurgte i følge en ny Gallupmåling.

Tekst: Lisbeth Rütz

ÆGTESKABSSTATISTIK Et stort flertal af den danske befolkning mener, at danskerne kæmper for lidt for deres ægteskab, viser en undersøgelse, som Gallup har foretaget for Berlingske Tidende. Hele 81 % mente ifølge avisen, at danskerne giver for hurtigt op. Denne vurdering var mest udbredt blandt ældre danskere. 89 % over 60 mente, at danskerne ikke kæmpede nok for deres ægteskab, og 75 % blandt de 18 – 35-årige var af samme mening, skrev avisen den 11. januar i år.

Publikationen ”Vielser og skilsmisser – børn i skilsmisser” (Danmarks Statistik 2005) dokumenterer, at danskernes samlivsformer har ændret sig radikalt gennem de sidste 25 år. I 1980 levede ca. 60 % af de 20 – 49-årige i et ægteskab – men i 2005 var denne andel gået ned til 42 %. Procentdelen af par i samme aldersgruppe, som lever sammen uden at være gift, blev i samme periode næsten fordoblet fra 12 til 21 %. Danskerne er gennem de seneste 25 år gennemsnitligt blevet seks år ældre, når

de gifter sig første gang. Kvinderne er nu gennemsnitligt 31,4 år gamle, når de gifter sig. Mændene har gennem de sidste 25 år været ca. 2,5 år ældre end kvinderne.

En mindre del af befolkningen lever i dag som gifte; men på trods af det har antallet af vielser været stigende gennem de seneste 25 år. Det skyldes blandt andet en vækst af befolkningen i de aldersklasser, hvor man traditionelt gifter sig.

Antallet af skilsmisser har været stigende siden 1997. 2004 toppede med 15.774 skilte par. Her var der 14,7 skilsmisser per 1.000 bestående ægteskaber. Jo længere tid et ægteskab har varet, jo mindre er også risikoen for, at det bliver opløst, viser statistikken.

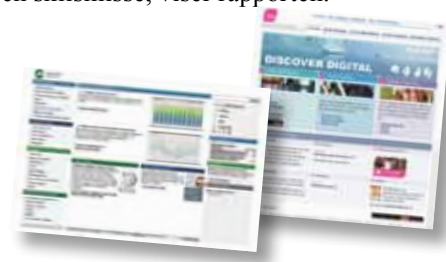
Der er tydelige geografiske forskelle med hensyn til skilsmissehyppigheden.

Skilsmissemfrekvensen er højest øst for Storebælt. Frederiksberg og Københavns kommuner topper med mere end 20 skilte

par per 1.000 vielser mellem 2000 – 2004, mens Ringkøbing og Viborg amter havde lidt over 10 skilte par per 1.000 i samme tidsrum.

Det gælder både for par med og uden børn, at der er flest skilsmisser i ægteskabets femte år. Skilsmisser i familier med et barn sker tidligere end i større familier. Halvdelen af alle børn, der oplever skilsmisser, lever i to børns - familier. De yngste børn er mest udsatte for skilsmisse.

Når det yngste barn er fyldt fem år, falder risikoen år for år for, at familien vil opleve en skilsmisse, viser rapporten.

ÆGTESKABSKURSUS ”Familien er i vore dage lige som – og måske endnu mere end – andre institutioner blevet trukket med ind i omfattende, dybtgående og hurtige forandringer i samfund og kultur. Mange familier lever i denne situation i troskab mod de værdier, der danner grundlaget for familien som institution. Andre er blevet usikre og forvirrede over for deres opgaver eller er endda kommet til at tvivle på eller næsten være uvidende om den dybeste betydning af og sandhed om livet i ægteskab og familie. Andre igen forhindres af uretfærdige forhold af forskellig art i at udøve deres fundamentale rettigheder”.

Sådan indleder pave Johannes Paul II sin apostolske skrivelse ”Familiaris Consortio” af 22. november 1981 (dansk oversættelse udgivet på Ansgarstiftelsens forlag 1983). De næsten 30 års afstand i tid har på ingen måde gjort pavens ord uaktuelle, tværtimod har yderligere forandringer i synet på ægteskab og familie samt lovgivningen bekræftet hans bekymring.

En livsbekræftende institution

Ægteskab og familie hører til menneskets mest livsbekræftende institutioner og er med til at vise, at mennesket som mand og kvinde er skabt i Guds billede. Kirken ser det som sin opgave at støtte mennesker, der er kaldet til denne livsform. Samtidig er familierne vigtige aktører i Kirkens mission: at knytte mennesker til Kristus og forkynde hans budskab. Ægteskab og familie er således på én gang noget personligt og intimt og noget offentligt og ikonagtigt.

Alle mennesker – både enlige og gifte – skal føres hen til Kristus og hele livet leve efter hans ord i Kirkens fællesskab. Sakramenterne ledsager os i denne proces. Vi skal forberedes til sakramenterne og hele livet leve af deres virkninger. Også ægteskabet er noget, der skal forberedes grundigt og plejes livet igennem. Det hører således med til Kirkens forvaltning

Som mand og kvinde skabte han dem...

Hvad er Kirkens ægteskabsforståelse, og hvordan leves et katolsk ægteskab i dag?

K.O. belyser i de kommende numre emnet fra forskellige synsvinkler

af ægteskabets sakramente at forberede parrene, undervise dem i læren om det kristne ægteskab og gøre dem bevidste om, hvad det går ud på.

Forberedelseskursus for kommende ægtepar

Alle brudepar skal gennemgå en sådan forberedelse. I vort bispedømme har der imidlertid ikke eksisteret nogen fælles retningslinjer eller egnet materiale, der kunne sikre, at ægteskabsforberedelsen kom ind på alle aspekter eller havde den fornødne varighed. Forberedelsen af brudepar er en opgave, som ofte byder

på store udfordringer. Parrene kommer med forskellige religiøse og menneskelige forudsætninger; der er kulturelle og sproglige forskelle og barrierer. Dette sidste gælder også mange af vore præster, som midt i den mangfoldighed, vort bispedømme repræsenterer, ofte selv kan stå med mange spørgsmål. Det er derfor med glæde, at vi snart har et ægteskabskursus til rådighed. En arbejdsgruppe bestående af både gejstlige og lægfolk har i et par år været beskæftiget med udarbejdelsen. Det færdige resultat af disse dedikerede menneskers indsats vil foreligge i løbet af dette år og bygger på et længere forløb baseret på

otte moduler samt et weekendophold. Målgruppen, der skal nås med materialet, er de vordende ægtepar; men materialet og brugen af det skal også fremstå som Kirkens lære om ægteskabet og afspejle vort bispedømmes praksis på dette vigtige område. Før det bliver brugt på målgruppen – de vordende ægtepar – må de personer, der skal formidle det, tage det til sig. Det er først og fremmest præsterne, men også lægfolk, ikke mindst ægtepar, som det er naturligt at inddrage i forberedelsen af fremtidige brudepar. Brugen af det nye kursus vil kræve en del af alle implicerede – brudeparrene, et team bestående af præster og øvrige undervisere; men opgaven er også vigtig og sagen for alvorlig til blot at afvikle med nogle få formaliteter. For brudeparrene gælder det forberedelsen til noget, der skal være hele livet og give mening og lykke, for Kirken betyder det også udadtil at formidle sandheden om en livsform, der er en vigtig celle og et kraftcenter i både Kirke og samfund. Kurset og brugen af det skal være bispedømmets fælles projekt, og derfor skal alle stå bag det. Jeg anbefaler det derfor til alles forbøn og åbne modtagelse.

+Czeslaw

Ægteskabskursus på trapperne

Forberedelsen af brudepar er en opgave, som ofte byder på store udfordringer; men bispedømmet har ikke tidligere haft fælles retningslinjer eller materiale på området. Dette forhold bliver der nu rettet op på.

Tekst: Biskop Czeslaw Kozon

Foto: Adelheid Weigl-Gosse, www.weigl-gosse.de

→ *Fortsat fra forside* under ét og ikke opdeler det i flere bidder. Et stormøde er den form, tror vi, som får flest til at møde frem til arrangementet”, siger Vilhelm Stender og tilføjer: ”Vi har fundet det mest hensigtsmæssigt at opdele drøftelserne i to blokke, som hver er opbygget omkring to oplæg og en drøftelse, og to nye oplæg og en efterfølgende drøftelse. Mellem de to blokke serverer vi en god portion varm suppe, noget som mange sikkert vil værdsatte her i den kolde tid”.

Drøftelserne sker i menighedssalen, hvor de fire oplægsholderne vil udgøre et panel med menighedsrådsmedlem Bente Nielsen som ordstyrer og menighedsrådsformand Stig Sørensen som referent. Hvert af de fire emner indledes af et oplæg på 15 minutters varighed, som klares af henholdsvis p. Sanders og p. Hornbech-Madsen samt to

medlemmer af menighedsrådet.

Præsternes engagement er vigtigt

Allerede fra starten blev sognets præster inddraget i processen. Og Vilhelm Stender mener, at netop præsternes engagement i projektet er helt afgørende for gennemførelsen af undersøgelsen.

”Som et storbysofn er menigheden i Jesu Hjerter Kirke sammensat af mange forskelligartede grupper, hvor præsten for mange i menigheden er den eneste fællesnævner. Kernen i Jesu Hjertermenighed udgøres af en fast gruppe, mens sammenhængskraften til den øvrige menighed er mere spredt”.

Op til afholdelsen af stormødet søndag den 6. februar holdes et såkaldt forberedelsesmøde, hvor alt det praktiske omkring afviklingen af mødet gennemgås.

Desuden vil initiativtagerne benytte enhver lejlighed i forbindelse med kirkekaffen efter søndagsmessen til at skabe opmærksomhed om arrangementet.

Vilhelm Stender siger, at det er en god idé med tilmelding til arrangementet, så arrangørerne har en idé om fremmødets størrelse – og hvor meget suppe, der skal laves. ”Dukker folk op uanmeldt, vil de naturligvis ikke blive afvist”, siger han og slutter med følgende opfordring.

”Hvis man føler noget for det kristne fællesskab, har man her en enestående mulighed for at give udtryk for sine idéer og visioner til livet i ens eget sogn og i bispedømmet. Derfor opfordrer jeg alle i menighederne landet over til at gribe denne mulighed”.

Sogneundersøgelse

Pastoralrådet besluttede på sit møde i weekenden 13.-14. november at gennemføre en større undersøgelse af væsentlige forhold i bispedømmets sogne. Undersøgelsen er opdelt i fire temaer: ”Livet i menighederne og bispedømmet”, ”Gudstjenestelivet og Trosoplæring”, ”Information og Kommunikation” og endelig ”Økonomi”. Til hvert emne er der udarbejdet dels en folder med oplæg til refleksion, dels en række faktuelle spørgsmål.

Når undersøgelsen er afsluttet, vil dens resultater blive brugt som udgangspunkt til overvejelser om konkrete initiativer på de fire ovennævnte områder for både bispedømmet som helhed og for de enkelte menigheder og sproggrupper.

EKSORCISME Når man læser *Det nye Testaments beskrivelser af demonbesatte, skal man så tage nutidens psykologiske briller på og se på de besatte som psykisk syge, eller er der virkelig tale om en besættelse?*

Spørger du moderne læger, psykologer og psykiatere, som ikke tror på Gud eller den åndelige dimension i mennesket, har de i deres forståelse af virkeligheden kun sygdomskategorien.

Spørger du de samme, men som har en eller anden tro, vil svaret formodentlig være det samme. Ikke så få psykologer og psykiatere hævder, at de tror på Gud og går måske i kirke; men det er uforeneligt med deres "videnskabelige" verdensbillede at anerkende tilstedeværelsen af ånder. De må derfor omtolke de bibelske og andre beretninger. Omtolkningen bliver ofte krampagtig og får karakter af ren hypotese.

Er der plads for de åndelige fænomener videnskabeligt set?

I Danmark ville man svare nej – men der er trods alt sprækker i muren. Amerikaneren Morgan Scott Peck var uddannet som klassisk psykiater. Men han begyndte at tvivle på de gængse psykiatriske dogmer og undersøgte sagen rent eksperimentelt. Han havde lært, at ondskab ikke fandtes som psykiatrisk eller moralsk kategori og ville finde ud af, om det var psykiatrisk meningsfyldt at bruge denne betegnelse. Til at begynde med troede han ikke på onde ånders eksistens; men han hørte om forskellige tilfælde af besættelse, satte sig ind i litteraturen om besættelse og overværede flere eksorcismer. Det overbeviste ham.

Et andet eksempel er Anneliese Michel, en ung tysk kvinde, der døde i 1976 efter en lang række eksorcismer. Forældrene og de to eksorcister blev anklaget og idømt seks måneders fængsel. Der fulgte en ophedet debat i Tyskland i forbindelse med Anneliese Michels eksorcismer og efterfølgende død. To år efter udgav den kendte schweiziske katolske teolog Herbert Haag bogen "Abschied vom Teufel". (Farvel til djævelen). Nu måtte Kirken – mente han – tage afstand fra eksorcismer og troen på djævelen. Den katolske Kirke i Tyskland var i et forfærdeligt dilemma.

Men en tysk-amerikansk antropolog Felicitas Goodman, der ikke selv var

katolik, interesserede sig for sagen og skrev en bog om den. Som specialist i primitive kulturer havde hun forsket i symptomer på besættelse. Hun undersøgte alt materiale fra sagen, og hendes konklusion var, at det drejede sig om et ægte tilfælde af besættelse. Hun mente, der var begået justitsmord, for hverken sundhedssystemet eller retsvæsenet var gearret til at behandle sådan en sag. I bogen erklærer hovedeksorcisten da også ti år efter - jeg har intet fortrudt.

Hvad fremkalder behovet for eksorcisme i dag?

I dag er det såkaldt spirituelle en stor brokkasse for alt muligt. Øget fokus på okkultisme, magi og New Age leverer mange personer, som har brug for udfrielsesbøn. Selv yoga kan medføre en form for dæmonisk påvirkning. Det

men der er et enormt behov for åndelig aktivitet. Hyrderne har ansvaret. Hvis vi ikke selv lever et åndeligt liv, kommer folk ikke til os.

Men hvad er så kriterierne for besættelse?

Ritualet angiver mulige symptomer, der ikke i sig selv er et bevis. Der findes ingen sikre kriterier, men en række symptomer, ligesom for de fleste sygdomme. Ritualet taler om "tegn" på besættelse – d. v. s. at patienten taler eller forstår et for vedkommende ukendt sprog, afslører eller åbenbarer ting, der er skjulte eller foregår langt væk og har kræfter, der går langt ud over vedkommendes naturlige muligheder. Men især at der vises voldsom aversion mod Gud, Jesu hellige navn, mod Jomfru Maria og helgerne, mod Kirken, Guds Ord, hellige genstande og handlinger særligt sakramentalierne og hellige billeder.

At skelne mellem ånderne

På Katolsk Forlag er udkommet den første bog på dansk om eksorcisme. Hvordan skal dette fænomen forstås, og er det foreneligt med et nutidigt verdensbillede, spurgte Katolsk orientering generalvikar Lars Messerschmidt.

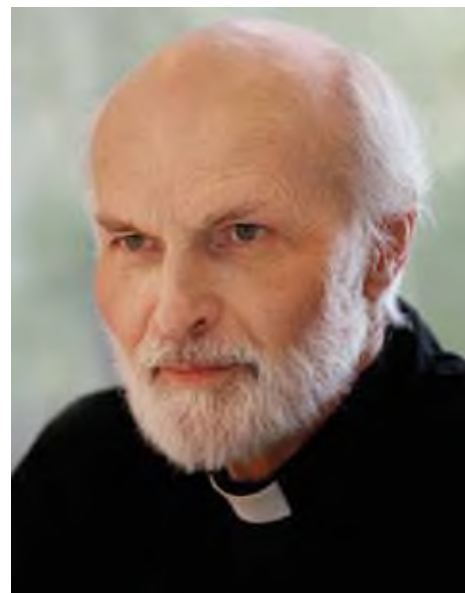
Tekst: Lisbeth Rütz

er typisk for New Age, at man arbejder med ånder – ikke onde ånder, for i dette spirituelle univers er ånderne hverken onde eller gode. De er, om jeg så må sige, neutrale. Her har man et magisk univers, hvor man for eksempel tillægger krystaller overnaturlig kraft.

New Age universet er fuldstændig forskelligt fra det kristne univers. Man er i en gråzone, og det benytter djævelen sig af.

Vi lever i vor tid i et åndeligt tomrum. Rationalismen har stor magt både i Den katolske Kirke og i Folkekirken. Vi døber, firmer m.m. uden at have noget dybere forhold til det overnaturlige; men kirken er kraftløs, hvis den ikke har fornemmelse for det åndelige liv.

Det er som om, man vil forandre verden gennem sociale aktiviteter og kirkekaffe;

Djævelens modstand og aggression retter sig mod Gud og troens liv (tro, håb og kærlighed), som skal ødelægges. Eksorcisten skal derfor danne sig et helhedsbillede og så bedømme, om der skal foretages en højtidelig rituel eksorcisme. Der skal stilles en åndelig diagnose, og man skal være meget opmærksom på, om det er et psykiatrisk tilfælde. Derfor ønsker Kirken om muligt at trække på den psykiatriske ekspertise.

Man skal have et helhedsbillede af patienten. Er der tale om dæmonisk aktivitet? I de fleste tilfælde er det både og – for besættelse kan gradbøjes. Dæmoner kan udnytte en persons psykiske skøbelighed. Visse områder i personens psyke kan være behersket af dæmoner; men Gud tillader aldrig, at et menneske bliver 100 % besat af djævelen – der er altid en lille rest tilbage af viljen.

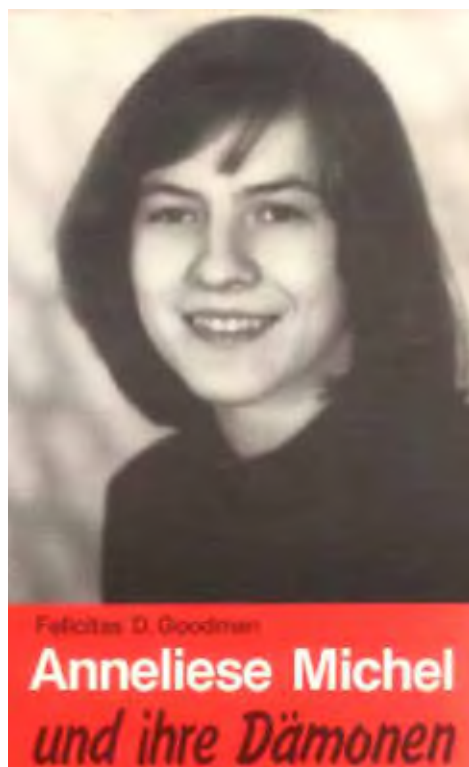
Er djævelen og de dæmoniske kræfters verden en realitet, vi skal lære at forholde os til?

Ja, det afhænger af, hvem man spørger. Spørger du mange teologer og præster - også de katolske, vil de nok svare, at det er uforeneligt med et nutidigt verdensbillede at acceptere onde (og gode) ånder. Spørger du "professionelle" og autoriserede eksorcister i Den katolske Kirke, vil de naturligvis ud fra deres erfaring sige, at onde ånder er en frygtelig og konkret virkelighed. Måske mere virkelig end alt andet. Spørger du Kirken selv, vil svaret være: Den åndelige verden af dæmoner og engle er en integreret del af tros læren. Forestil dig, at man afmytologiserede samtlige beretninger fra evangelierne om eksorcisme, hvordan ville det glade budskab så komme til at lyde? Hvad var det så, Jesus foretog sig konkret? Er historierne bare opdigtede, alle som en? Hvad med de utallige dokumenterede beretninger om eksorcismer ned gennem hele historien? Hvad med en pater Pio, der havde sine daglige og bevidnede kampe med dæmoner? Ja, sådan kunne man blive ved.

Jeremy Davies: Eksorcisme i den hellige skrift og i Kirkens Praksis anmeldes i næste nummer af Katolsk Orientering

Foto: Omer Ingerslev

Generalvikar Lars Messerschmidt

Antropologen Felicitas Goodman udgav i 1987 en bog om Anneliese Michel.

Det siger katekismen om eksorcisme:

Når Kirken offentligt og med myndighed i Jesu Kristi navn beder om, at et menneske eller en genstand må være beskyttet mod den Ondes magt og unddraget hans herredømme, taler man om eksorcisme. Jesus har praktiseret den, og det er fra Ham, at Kirken har kraften og opgaven at uddrive onde ånder.

I enkel form bruges eksorcisme ved Dåbens fejring. Højtidelig eksorcisme, den såkaldt "store eksorcisme", kan kun foretages af en præst og med biskoppens tilladelse. Her skal man gå frem med klogskab og streng overholdelse af Kirkens regler. Eksorcismen tilsiger uddrivelsen af dæmoner eller udfrielsen af dæmonisk besættelse og det med den åndelige autoritet, som Kristus har betroet sin Kirke.

Uddrag fra Den katolske Kirkes Katekismus, dansk udg. 2006, paragraf 1673:

Uddrag af den store eksorcismebøn.

Fra ritualet af 22. november 1998. Oversættelse fra latin v. Lars messerschmidt

Gud, du er den menneskelige slægts grundlægger og beskytter, se til denne din tjener (tjenerinde) N., som du har skabt i dit billede og kaldet til fællesskab med dig i din herlighed; den gamle fjende piner ham (hende) hårdt, undertrykker ham (hende) med voldsom kraft og forstyrrer ham (hende) med grusom terror.

Send over ham (hende) din Hellige Ånd for at styrke ham (hende) i kampen, for at lære ham (hende) at bønfalde dig i trængslen og omgærde ham (hende) med din mægtige beskyttelse.

Hellige Far, hør Kirkens indtrængende bøn:

Tillad ikke at dit barn besættes af løgnens far; at din tjener (tjenerinde), som Kristus har løskøbt med sit blod holdes i djævelens fangenskab; at en uren ånd tager bolig i din Ånds tempel.

Barmhjertige Gud, hør den salige Jomfru Marias bønner, hvis søn knuste den gamle slanges hoved, da han døde på korset, og som betroede alle mennesker til sin mor som hendes børn; lad sandhedens lys stråle i denne din tjener (tjenerinde), lad fredens glæde komme i ham (hende), lad hellighedens Ånd tage ham (hende) i besiddelse og ved sin tilstedeværelse gøre ham (hende) rolig og ren.

Herre, hør den hellige ærkeengel Mikael's og alle de tjenende engles bøn: Hærskarernes Gud slå djævelens angreb tilbage; sandhedens og barmhjertighedens Gud fjern djævelens bedrageriske list;

Frihedens og nådens Gud, løs ondskabens lænker.

Gud, der elsker den menneskelige frelse, hør dine apostle Peter og Paulus' og alle helgenes bøn; de besejrede ved din nåde den onde: Befri denne din tjener (tjenerinde) fra al fjendtlig magt og bevar ham (hende) uskadt.

Katolik i Nordafrika

Menighederne er små med store udfordringer og svære betingelser

Tekst: Max Ulrich Klinker

KIRKEN OG ISLAM Nu om dage er det ikke nemt at være katolik i Magreben; landene op til Middelhavet. Selvom de religiøse og politiske forhold ganske vist er forskellige i lande som Marokko, Algeriet og Tunesien, så lever kirkerne under trange forhold og konstante store forandringer. Ser man tilbage i historien, har den sjældent været rolig. Kirken i Magreben har altid været forbundet med omvæltninger. Det er nu en gang betingelsen, når man er en overgangszonzone mellem Europa og det store Afrika.

I løbet af de første århundreder blev Kristendommen udbredt på fredelig vis i Marokko, Algeriet og Tunesien. Som historiens gang udviklede sig, herunder muslimers fremmarch og erobringskrige, har kirkerne i Nordafrika haft svært ved at holde skansen. Især siden det 8. århundrede, hvor islamiske arabere kom til magten og navnlig i det 10. århundrede var den institutionelle kirke næsten ved at forsvinde fuldstændigt fra Magreben til fordel for Islam. Under den europæiske kolonitid kom Kirken for alvor igen i billedet og der skabtes stærke bånd mellem de nordafrikanske kirker og de europæiske. Det vurderer man historisk set som en frodig blanding.

Siden 1960'erne har mange efterhånden mistet modet på, at præster og andre religiøst udsendte kunne erstatte fortidens centrale placering som en bro mellem muselmandens og den kristnes verden.

Og som vi skal se nedenfor, er dagens virkelighed temmelig kompleks i de nordafrikanske lande.

Marokko – vi konverterer ikke

Marokko er et kongerige med 27 mio. indbyggere. I hovedstaden Rabat ligger domkirken Saint-Pierre. Kun omkring 23.000 katolikker er der i landet.

Statsreligionen er Islam. Kong Hassan den II af Marokko er øverste leder for al religiøs udfoldelse. Den 30. december 1993 anerkendte kongen officielt Den katolske Kirkes eksistens i landet, herunder Kirkens skoler, som udgør en vigtig del af uddannelsen for især den marokkanske elite. To år senere efterlod Pave Johannes Paul den II's besøg i Casablanca efter sigende et uforglemmeligt indtryk på de ca. 90.000 arabere, der var mødt frem for at se ham. I dag er salg af bibeler tilladt, men ikke i en arabisk oversættelse. Hvis konvertering til kristendommen ikke ligefrem er ulovligt, så er det i hvertfald forbundet med store omkostninger og risici for chikane."600 evangeliske missionærer har været synlige i hverdagen og har fået mange arabere til at konvertere. Det er blevet meget dårligt modtaget fra flere hold. Og det er et problem for alle kristne. For de marokkanske myndigheder skelner ikke mellem evangeliske kristne, reformerte kristne og katolikker, fortæller pastor Jean-Lic Blanc fra Casablanca. Men som ærkebiskop Vincent Landel, der virker fra Rabat, siger: "Vores kirker afstår fra konverteringsopgaver. Vi er her primært på grund af vores tro, og vores katolske kirke skal være et tydeligt tegn i landet. Vi ønsker ikke at være ekstreme

og synlige over for alle, men vi ønsker at være synlige over for dem, der tilhører kirken".

Algeriet – muslimerne er ikke fjender

I Algeriet, hvor der kun er omkring 5.000 katolikker, hører man om de samme svære erfaringer som i Marokko. Landet har ca. 29 mio. indbyggere og har været en selvstændig republik siden Frankrig måtte opgive i 1962. Dengang lignede hovedstaden Algier den sydfranske by Nice med sin kystpromenade, caféer og europæiske ejendomme. I dag er det meste af den mediteranske charme forsvundet. Men højt og med udsigt over Middelhavet i Algier ligger fortsat den mægtige domkirke Notre Dame d'Afrique.

Islam er statsreligion, og for at understrege dette, udfærdigede myndighederne en markant lov i februar 2006. Den foreskriver, at enhver anden form for gudstilbedelse end den islamiske er forbudt. Samtidig begyndte Algeriet at afvise visa til udlandske kristne med opgaver i landet.

Selv fornyelse af visa til gejstlige, der i forvejen har opholdt sig i længere tid i Algeriet, bliver næsten konsekvent afslået. Det er selvfølgelig fortvivlende betingelser for en allerede skrøbelig kristen tilstedeværelse, som endda er utryk på grund af drab og overgreb på gejstlige siden 1990'erne. Bl.a. drabet på biskoppen af Oran, Pierre Claverie i august 1998. "Dette til trods ser vi ikke muslimerne som vores fjender. Heller ikke Islam. Men diaboliseringen af Islam kan ikke tolereres", siger biskoppen

Léon-Étienne Duval, der sad i bispestolen fra 1954 – 1988. Biskop Bader er i stand til at nærme sig Islam og muslimer på en tilforladelig vis, og ok så vigtigt betragtes det ikke som et forsøg på ny-kolonisering.

Tunesien – midt i arabernes verden

Tunesien er ikke så stort som de andre Magreb-lande. Med sine knap 9 mio. indbyggere ligger denne republik mellem Algeriet og Libyen. Hovedstaden Tunis ligger opad et af Oldtidens kraftcentre Karthago, der efter tre puniske krige, blev endelig knækket af romerne. Domkirken Saint Vincent de Paul ligger centralt i Tunis.

Der er 20.000 katolikker, som er så heldige at være stillet med en slags "modus vivendi" (red: midlertidig ordning), i den forstand, at den tunesiske stat har underskrevet en fredsaftale med Vatikanet. Også Tunesien har været begunstiget med et besøg af Pave Johannes Paul den II.

Det skete i 1996. Ærkebiskoppen af Tunis, Maroun Lahham, som i øvrigt er af palistinæntisk oprindelse, definerede i april 2009, hvordan den katolske tilstedeværelse i Tunesien fungerer: "Vores mission er at være lige midt i arabernes verden. Ikke være "i mod", ikke være "ved siden af" eller "foran", men netop at være midt i blandt dem. "For" og "med" araberne. Men desværre er vores kirke ikke stabil. 25 % af de troende skiftes ud hvert år. Nogle går og nye kommer til. Samtidigt har vi svært ved at finde folk med kald til præstegerningen".

deres skiften. For ganske vist er vi ikke kommet for at konvertere folk", siger Biskop Lahham, "men hvis Helligånden kalder folk frem til Kirken, kan vi jo ikke undrage os dem. En kirke der vil møde, bliver også en kirke, der modtager". Man må notere sig, at der er sammenfaldende udviklinger i Marokko og i Algeriet, navnlig i sidstnævntes Kabylien (hvor den berømte franske fodboldspiller Zidane kommer fra). Biskoppen af Sahara, Claude Raul siger: "Jeg tillader ikke dåb for muhammedanere, hvis de ikke samtidigt kan bevare hjertets kærlighed til deres muslimske brødre. For det er netop Kirkens opgave at være universel og stå i et broderskab over for Kristus".

Dialogen støttes af Rom. Pave Johannes Paul II og senere pave Benedikt den XVI har ihærdigt støttet biskopperne i Nordafrika. Pave Johannes Paul den II modtog biskopperne i november 1997 og beskrev dem således: "Det er en lille flok, som i det sociale liv ikke er besiddelse af nogen magt, og ikke har andre forventninger end kærlighedens samt en vilje og overskud til at tjene deres brødre og de bedende". Pave Benedikt den XVI sagde til dem i 2007: "Disse værdsatte relationer og respekt mellem kristne og muhammedanere fremmer forsoning, retfærdighed og fred". Kardinal Jean-Louis Tauran, som er formand for Det pontifikale Råd for Interreligiøs Dialog, fortsatte i 2009: "Glem ikke, at vi sammen med muslimerne har fælles overbevisninger: Den hellige forståelse af det menneskelige liv, familiens værdighed og kampen mod fattigdom, er vi enige om. Indenfor i muslimernes verden skal vi støtte muligheder for åben dialog, støtte ethvert initiativ til bekæmpelse af fattigdom og bistå med uddannelse. Vi er dømt til at skulle føre en dialog!".

De fleste af citaterne er hentet fra det franske månedsblad "Les Nouvelles Religieuses" i sin udgave fra den 5. november 2010.

Katedralen i Algier.

Claude Rault. Han bærer den poetisk-klingende titel "Biskop af Sahara".

Heldigvis er der sket en positiv nyskabelse med dialog og bedre forhold for Kirken, efter at biskop Ghaleb Bader fra Jordan ankom i 2008 og blev biskop af Algier. Biskop Bader er af arabisk herkomst og efterfulgte biskop Henri Teissier, der virkede i perioden 1988 – 2008 og forinden kardinal

Broderskab med Kristus

Der er adskillige udfordringer for Magrebens kirker. I såvel Tunesien som i Algeriet er der begyndt at komme større grupper fra den nedre del af Sahara, som viser ikke bare interesse for den kristne tro, men også for at deltage i en kristen spiritualitet.

"De tilrejsende må ses som et tegn på ti-

Store teologer og paver fra Nordafrika:

Tertullian (år 160-225), Cyprius af Karthago (år 200-258) Augustin (år 354-430) Paver: Victor I (paveår 189-198), Miltiades (paveår 311-314) og Gelasius (paveår 492-496).

Salmevand til hjertets grøntsager

Salmer til sorg og klage, glæde og tryghed, forundring og tak.

Tekst: Benedikte Brisson

BIBELEN Man kan bruge salmerne i Det gamle Testamente til rigtig mange ting. Man kan synge dem, læse dem, gendigte dem, mange af os kan citere nogle af salmerne, fordi vi gennem årene har fået dem så meget ind under huden, at de er blevet en del af os selv. Vi genkender os selv i salmerne og bruger salmernes ord, når vores egne ord ikke slår til.

Man kan også bruge salmerne som afsæt for meditationer. Der gør Lars Mandrup i sin nye bog "Som et træ plantet ved bækken". Titlen er et citat fra den allerførste salme, hvor salmisten siger, at det menneske er lykkeligt, som grunder på Herrens lov dag og nat. At grunde, at eftertænke, at reflektere over Salmernes bog gør også et menneske mere lykkeligt, får det til at føle sig som et træ, der krøller rødderne endnu længere ned i jorden ved bækken, der hvor vandet altid er nyt og friskt.

I bogen har Lars Mandrup udvalgt 30

salmer, altså en femtedel af hele Salmernes Bog, hvilket måske kunne antyde, at der var mulighed for flere bind salmemeditationer med tiden. Meditationerne stammer fra en række korte fyraftensgudstjenester på hverdage, men kan bruges både til fælles andagt og i den enkeltes personlige liv med Gud. Der er salmer til sorg og klage, til glæde og tryghed, forundring og tak og naturligvis lovprisning. Salme 1 står først og Salme 150 sidst - ellers er salmerne sat sammen efter emne. Hvert emne indledes med et kort afsnit, som forklarer, hvad emnets overskrift betyder, hvad er forundring og tak, hvad er trøst og fred... alt sammen stilfærdigt reflekterende uden at mase sig på. Efter hver salme er der en kort meditation og en salme fra folkekirkens salmebog, som på en eller anden måde perspektiverer den gammeltestamentlige salmetekst. Det kan være en gendigtning, en kommentar eller andet. Meditationerne

er gode igangsættere for egne videre tanker - jeg havde for eksempel ikke lige selv set festoptøget i Salme 118 som Kristus i spidsen for et optog af alle os kiksede mennesker, han har ført ud af Dødsriget, men det er det vel i grunden. Sådan er der mange små gode pointer rundt omkring i bogen. Og så er der en brugsanvisning med. Forfatteren anbefaler, at man ligesom skaber et rum at meditere i ved at tænde et lys, høre passende musik og frem for alt ved at bede om Helligåndens

nærvær. Bruger man bogen sammen med andre, foreslår han, at meditationerne kan indgå som meditative prædikener - og det gad jeg da gerne se udfoldet i praksis.

Helhedsindtrykket er rigtig godt. Meditationerne er ikke anmassende, salmerne er velvalgte - både Davids og dem fra salmebogen. Lars Mandrups bog er en inspiration til at grunde, at eftertænke, at reflektere over salmerne. Til at blive som træet ved bækken. Jeg kan kun anbefale, at du gør dit hjertes grøntsager den tjeneste at vande dem med denne bog. Måske

er du også på fødselsdagsgave med en, der kunne trænge til lidt salmevand?

Lars Mandrup: Som et træ plantet ved bækken. Meditationer fra Salmernes Bog Alfa 2010, vejl. pris kr. 228,-

Her bliver historien levende

Gedigent og grundigt fjerde bind i storværket om den danske klosterrute.

Tekst: Kate Toft Madsen

PILGRIMSVANDRING Hvordan mon det har været at bo i kloster i Danmark i middelalderen? Hvordan har man anskuet sit kald og sin opgave? Det kommer man til at spekulere over når man står ved en klosterruin og spejder ud over de samme landskaber som kristendommens pionerer i Danmark har beskuet. Ville de mon være

tilfredse med, hvad det er blevet til?

I KO nr. 19 anmeldtes tredje bind af Jens Kristian Krarups guide til den danske klosterrute fra Helsingør til Slangerup. Klosterruten forbinder de steder i Danmark hvor der blev bygget klostre i middelalderen.

Nu ligger fjerde bind, som omhandler den 114 kilometer lange rute fra Slangerup til Roskilde, klar, og den er i det store og hele ligesom de foregående værker i serien: med samme opbygning, grundighed, og fine layout. Bogen beskriver ikke kun ruten, men indeholder også gedigne beskrivelser af de kirker, kultur- og naturseværdigheder som ligger langs ruten. Man får oplevelser som gør, at historien bliver levende, og nutiden får klangbund.

Men det er især de mange beskrivelser

af kirkerne langs ruten som gør denne guidebog så anderledes, eller rettere det, at kirkerne beskrives gennem en troendes øjne. Det fremgår tydeligt bl.a. af afsnittet om "Ide og spiritualitet," at det er forfatterens håb at genoplive den åndelige dimension i vandring i Danmark, og bogen er skrevet med den optik. Det gør den til noget ganske særligt.

Bogen kan også med fordel benyttes som en god lokal rejsefører af folk som ikke kan trave langt. De fleste udflugtsmål kan nås med offentlig transport, og det meste af ruten kan man også cykle. Køb den, lån den, og få glæde af den.

Den danske klosterrute bd. 4. Fra Slangerup til Roskilde / af Jens Kristian Krarup. -Unitas Forlag, 2010. kr. 299. 232 sider

Amerikansk klassiker på læservenligt dansk

Trappistmunken Keating har skrevet en pædagogisk indføring i kontemplativ bøn

Tekst: Patrick Glynn

SPIRITUALITET Mange danskere er bekendt med trappistmunken Thomas Keating gennem Marie Louise Lefèvres smukke film "Invitation fra Gud" (februar 2007), som giver en introduktion til "centrerende bøn" (Keatings metode af stille bøn) og nogle af de teologiske og psykologiske aspekter af denne praksis. Bogen Åbent sind, åbent hjerte er Keatings grundbog om centrerende bøn.

Keating fortæller andetsteds, at der flere gange i 1970'erne kom unge mennesker til hans kloster og spurgte om vej til et nærliggende buddhist-center som de skulle besøge for et meditationsophold. Skuffet over at disse søgende kristne ikke kendte til den rigdom af kontemplativ praksis der findes i deres egen religion, udviklede Keating og nogle medbrødre retningslinjerne for centrerende bøn og begyndte at undervise i det.

Åbent sind, åbent hjerte præsenterer centrerende bøn som en metode til at gå ind i sit kammer (Matt. 6,6) og fordybe

sig i sin relation til Gud ved at slippe den sædvanlige optagethed af egne tankeprocesser. At læserne synes om bogen kan ses i rå tal. Den er solgt i over en halv million eksemplarer på engelsk siden 1986 og er oversat til ti sprog.

Bogen er primært en vejledning i hvordan man praktiserer centrerende bøn. Men den udlægger også den teologiske og historiske baggrund, på hvilken centrerende bøn hviler. Og sidste del af bogen tilføjer en række praktiske idéer for læserne: metoder til at omsætte centrerende bøn i dagliglivet, en komplementær bønpraksis for resten af dagen og forslag for mødestrukturen og diskussionsemner i en bønsguppe.

Det virker paradoksalt at kalde en bog om kontemplativ bøn letlæselig. Men Keatings pædagogiske talent gør denne bog tilgængelig for alle. Han bruger ukomplicerede forklaringer, gentager retningslinjerne, hvor det er nødvendigt og præsenterer emner fra flere synspunkter. Bogen har en ordforklaring for de vigtigste

udtryk. Og centrale sektioner er suppleret med typiske spørgsmål og svar.

Den danske oversættelse er ligeså læservenlig som den engelske original. Den viser en sofistikeret føling med kontemplativ bøn, som er et udfordrende emne for en oversætter, fordi terminologien ikke bruges ens af alle forfattere. Et eksempel på godt oversætterhåndværk er bogens betegnelse af den ønskede

holdning under bøn som "åbenhed for" eller "accept af" Guds nærvær og virke. Keating udtrykte dette som "consent." Men slår man op i den engelske udgaves ordforklaring, så finder man "consent" defineret helt i harmoni med den danske bogs meget naturlige formulering.

Det er oplagt at sammenligne Keating med Thomas Merton, forfatteren af 1948 bestselleren Seven Storey Mountain. Begge indtrådte i trappistordenen fra en intellektuel New York baggrund i første halvdel af 1940'erne. Og begge har udgivet bøger om kontemplativ spiritualitet som er blevet usædvanlig populære blandt lægfolk. Åbent sind, åbent hjerte når ikke de samme kunstneriske højder som Mertons bedste værker. Men det er ikke hensigten med bogen.

Keating skriver ikke som kunstner eller teolog men som underviser i stille bøn. Det er en opgave, som Merton aldrig påtog sig. Så læs Merton for inspirationen og glæden ved sproget. Men læs Keatings Åbent sind, åbent hjerte for at lære at bede i den kontemplative tradition.

Åbent sind, åbent hjerte. Oversat fra: Open Mind, Open Heart (2006 udgave). Forfatter: Thomas Keating Oversætter: Leif E. Kristensen. Udgiver: Forlaget Boedal

Liturgisk kalender 1. - 28. februar 2011

1. grøn. Tirsdag i 4. alm. uge. (IV Ps).
 V. SI 22,26b-27.28+30.31-32
 R. De, som søger dig, Herre, skal prise dig.
 L.: Hebr 12,1-4 Ev.: Mark 5,21-43

2. grøn. Onsdag i 4. alm. uge. (IV Ps).
 V. SI 103,1-2.13-14.17-18a
 R. Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem, der frygter ham.
 L.: Hebr 12,4-7.11-15 Ev.: Mark 6,1-6

3. grøn. Torsdag i 4. alm. uge. (IV Ps).
 Eller rød. **Blasius**, biskop og martyr (†316)
 V. SI 48,2-3a.3b-4.9.10-11
 R. Gud, vi har oplevet din troskab her i dit tempel.
 L.: Hebr 12,18-19.21-24 Ev.: Mark 6,7-13.
Blasiusvelsignelse

4. grøn. Fredag i 4. alm. uge. (IV Ps).
 V. SI 27,1.3.5.8b-9c
 R. Herren er mit lys og min frelse.
 L.: Hebr 13,1-8 Ev.: Mark 6,14-29.

5. rød. Lørdag i 4. alm. uge. (IV Ps).
Agathe, jomfru og martyr (†251)(m)
 V. SI 23,1-3a.3b-4.5.6
 R. Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.
 L.: Hebr 13,15-17.20-21 Ev.: Mark 6,30-34.
Bededag for præste- og ordenskald.

6. hvid. HERRENS FREMSTILLING I TEMPLET.
 (f) (5.ALMSØNDAG)
 ✠ *Gl. Cr. Sær. pf.*
 1.L.: Mal 3,1-4
 V. SI 24,7.8.9.10
 R. Hærskarers Herre, han er ærens konge!
 2.L.: Hebr 2,14-18
 Ev.: Luk 2,22-40 eller 2,22-32
(Paul Miki og lidelsesfjeller, martyrer, fejres ikke)

7. grøn. Mandag i 5. alm. uge. (I Ps).
 V. SI 104,1-2a.5-6.10+12.24+35c
 R. Herren skal glæde sig over sine værker.
 L.: 1 Mos 1,1-19 Ev.: Mark 6,53-56.

8. grøn. Tirsdag i 5. alm. uge. (I Ps).
 Eller hvid. **Hieronymus Æmiliani**, præst (†1537)
 Eller hvid. **Josephina Bakhita**, jomfru (†1947)
 V. SI 8,4-5.6-7.8-9
 R. Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden.
 L.: 1 Mos 1,20-2,4a. Ev.: Mark 7,1-13.

9. grøn. Onsdag i 5. alm. uge. (I Ps).
 V. SI 104,1-2a.27-28.29b-30
 R. Min sjæl, pris Herren!
 L.: 1 Mos 2,4b-9.15-17 Ev.: Mark 7,14-23

10. hvid. Torsdag i 5. alm. uge. (I Ps).
Scholastica, jomfru (†543) (m)
 V. SI 128,1-2.3.4-5
 R. Lykkelig hver den, der frygter Herren.
 L.: 1 Mos 2,18-25 Ev.: Mark 7,24-30.
*(14-årsdagen for biskop Th. Suhrs død (1997).
 Mindes i menighedens forbønner)*

11. grøn. Fredag i 5. alm. uge. (I Ps).
 Eller hvid. **Vor Frue af Lourdes**
 V. SI 32,1-2.5.6.7
 R. Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet.
 L.: 1 Mos 3,1-8 Ev.: Mark 7,31-37

12. grøn. Lørdag i 5. alm. uge. (I Ps).
 Eller hvid. **Gudsmoders lørdagsmesse**.
 V. SI 90,2.3-4.5-6.12-13
 R. Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.
 L.: 1 Mos 3,9-24 Ev.: Mark 8,1-10

13. grøn. 6. ALM. SØNDAG. (II Ps).
 ✠ *Gl. Cr. Alm. S. pf.*
 1.L.: Sir 15,15-20;
 V. SI 119,1-2.4-5.17-18.33-34.
 R. Lykkelig den, som vandrer efter Herrens lov.
 2.L.: 1 Kor 2,6-10.
 Ev.: Matt 5,17-37 eller 5,20-22a.27-28.33-34a.37.

14. hvid. Mandag i 6. alm. uge. (II Ps)
CYRILLUS, munk (†869) og **METHODIUS**, biskop (†885), værnehelgener for Europa (f)
Gl. Hyrdernes pf.
 V. SI 117,1.2

R. Gå ud i alverden og forkynd Evangeliet!
 Eller: Halleluja!
 L.: ApG 13,46-49 Ev.: Luk 10,1-9

15. grøn. Tirsdag i 6. alm. uge. (II Ps).
 V. SI 29,1a+2.3ac-4.3b+9b-10
 R. Herren velsigner sit folk med fred!
 L.: 1 Mos 6,5-8; 7,1-5.10 Ev.: Mark 8,14-21.

16. grøn. Onsdag i 6. alm. uge. (II Ps).
 V. SI 116,12-13.14-15.18-19
 R. Herre, jeg bringer dig slagtoffer til tak. Eller Halleluja.
 L.: 1 Mos 8,6-13.20-22 Ev.: Mark 8,22-26.

17. grøn. Torsdag i 6. alm. uge. (II Ps).
 Eller hvid. **Servitterordenens 7 grundlæggere** (†13. årh.)
 V. SI 102,16-18.19-21.29+22-23
 R. Herren ser ned fra himlen til jorden.
 L.: 1 Mos 9,1-13 Ev.: Mark 8,27-33.

18. grøn. Fredag i 6. alm. uge. (II Ps).
 V. SI 33,10-11.12-13.14-15
 R. Lykkeligt det folk, Herren udvalgte sig til ejendom.
 L.: 1 Mos 11,1-9 Ev.: Mark 8,34-9,1.

19. grøn. Lørdag i 6. alm. uge. (II Ps).
 Eller hvid. **Gudsmoders lørdagsmesse**.
 V. SI 145,2-3.4-5.10-11
 R. Jeg vil prise dit navn, Herre, for evigt og altid.
 L.: Hebr 11,1-7 Ev.: Mark 9,2-13.

20. grøn. 7. ALM. SØNDAG. (III Ps).
 ✠ *Gl. Cr. Alm. S. pf.*
 1.L.: 3 Mos 19,1-2.17-18;
 V. SI 103,1-2.3-4.8+10.12-13.
 R. Herren er barmhjertig og nådig.
 2.L.: 1 Kor 3,16-23. Ev.: Matt 5,38-48.

21. grøn. Mandag i 7. alm. uge. (III Ps).
 Eller hvid. **Peter Damian**, biskop og kirkelærer (†1072)
 V. SI 93,1ab.1c-2.5
 R. Herren er konge! Han har klædt sig i højhed.
 L.: Sir 1,1-10 Ev.: Mark 9,14-29.

22. hvid. Tirsdag i 7. alm. uge. (III Ps)
APOSTLEN PETERS STOL (f)
Gl. Ap. pf.
 V. SI 23,1-3a.3b-4.5.6
 R. Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.
 L.: 1 Pet 5,1-4 Ev.: Matt 16,13-19

23. rød. Onsdag i 7. alm. uge. (III Ps).
Polycarp, biskop og martyr (†166)(m)
 V. SI 119,165.168.171.172.174.175
 R. Stor er lykken for dem, der elsker din lov.
 L.: Sir 4,11-19. Ev.: Mark 9,38-40.

24. grøn. Torsdag i 7. alm. uge. (III Ps).
 V. SI 1,1-2.3.4+6
 R. Lykkelig den mand, der tager sin tilflugt til Herren.
 L.: Sir 5,1-8 Ev.: Mark 9,41-50

25. grøn. Fredag i 7. alm. uge. (III Ps).
 V. SI 119,12.16.18.27.34.35
 R. Før mig, Herre, ad den sti, du befaler.
 L.: Sir 6,5-17 Ev.: Mark 10,1-12.

26. grøn. Lørdag i 7. alm. uge. (III Ps).
 Eller hvid. **Gudsmoders lørdagsmesse**.
 V. SI 103,13-14.15-16.17-18a
 R. Herrens trofasthed varer fra evighed til evighed mod dem, der holder hans pagt.
 L.: Sir 17,1-15 Ev.: Mark 10,13-16.

27. grøn. 8. ALM. SØNDAG. (IV Ps).
 ✠ *Gl. Cr. Alm. S. pf.*
 1.L.: Es 49,14-15;
 V. SI 62,2-3.6-7.8-9ab.
 R. Kun hos Gud finder min sjæl ro.
 2.L.: 1 Kor 4,1-5.
 Ev.: Matt 6,24-34.

28. grøn. Mandag i 8. alm. uge. (IV Ps).
 V. SI 32,1-2.5.6.7
 R. Glæd jer over Herren, fryd jer, I retfærdige.
 L.: Sir 17,24-29 Ev.: Mark 10,17-27.

Døbes eller dyppes?

Billedbog om dåben.

Tekst: Eva Vinther

DÅBEN Vi har før stiftet bekendtskab med makkerparret Jens Jødal og Niels Roland i bøgerne: "Der var engang i Betlehem", "Der var engang i Jerusalem" og "Der var engang i pinsen". Nu er den fjerde bog kommet, og den er lige så underholdende som de tre andre, da den er skrevet i makkerparrets karakteristiske friske stil.

Simon og Sara er også figurer i de andre bøger. De har en lille fætter, der skal døbes, eller er det dyppes? Simon forestiller sig i hvert fald, at den lille fætter bliver dyppet i chokolade, og så må far som sædvanlig træde til og fortælle, hvad dåben er, og hvor den stammer fra. Børnene har mange spørgsmål, hvorfor skal drenge også have kjole på?

Hvorfor får barnet vand i hovedet? Og hvad har barnedåben med Jesus og Johannes Døberen at gøre?

Der er en tegning fra en dåb i en folkekirke, men, mon ikke der er mange

børn, der har været til en dåb i Folkekirken. Og den, der læser højt for børnene, har her muligheden for at forklare forskellen på både præstens påklædning og ritualerne.

Der var engang en dåb. Første billedbog på dansk om dåben
 Forfatter Jens Jødal
 Illustrator Niels Roland
 20 sider hæftet, 15 x 15 cm.
 Pris kr. 29,- v/25 stk. 25 kr.
 Udgivet af Unitas Forlag

Bibelhistorie i øjenhøjde

Tine Lindhardt fortæller godnathistorier for de små.

Tekst: Eva Vinther

BIBELEN "Fåret der blev fundet", og "Livet bliver til" er to små minibøger, som er genfortalt af Tine Lindhardt og illustreret af Annemette Bramsen

Begge bøger vil egne sig godt til en lille

god nat historie for de tre- til seksårige.

"Fåret der blev fundet", er genfortalt efter Lukas evangeliet kap. 15

Uddrag af bogen:

"Her er en glad mand. Han er glad. Han har 100 får. Du kan selv tælle dem!

Nogle er sorte. Andre er hvide. Nogle er plettede. Og så er der dem, der er grå.

Manden er glad for alle sine får, også selv om de bræger, som får nu gør.

Mæhhhh. Mæhhhh."

"Livet bliver til", handler om skabelsen,

Uddrag af bogen:

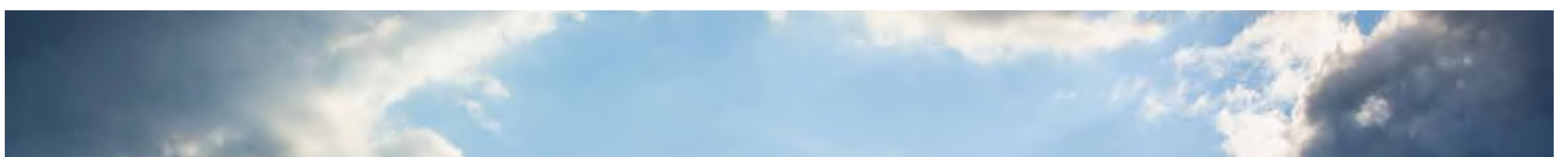
"Der skal også være dyr på landjorden,

sagde Gud, dyr af alle slags.

Og snart truttede elefanterne i snablen, giraffer strakte halsen for at nå de øverste blade på træerne, mus pilede af sted, og der var heste, køer, får og grise. Bjørne, firben og biller, hunde og katte – ja, dyr i tusindvis.

Hvor er det godt!"

Fåret der blev fundet. Livet bliver til. Pris kr. 19,95 pr. stk. (der er seks bøger i serien, pris for alle seks kr. 99,75)
 Udgivet af Det Danske Bibelselskab

Situationen er helt uholdbar

I Katolsk Orientering nr. 1 14.1.2011 vises budgetterede akkumulerede underskud i tidsrummet 2010 til 2015. 2010 viser underskud 8.600.000 stigende til i 2015 underskud 24.300.000

Det er en uholdbar situation! Det fremgår ikke af oversigten, hvordan bispedømmet kan finansiere underskuddene. Man mangler således balancen udvisende aktiver, gæld og egenkapital. Har bispedømmet likviditet til at betale gældsposter ved forfald?

Oplysning herom hører med for at bedømme den alvorlige økonomiske situation. Tak.

Leo Arlund, 8000 Århus C

Kære Leo Arlund

Tak for din kommentar til fremlæggelsen af budgettet for 2011 i Katolsk Orientering nr. 1 årg. 2011. Det er, som du skriver, ganske enkelt en uholdbar situation, hvis ikke der frem mod 2015 bliver skabt balance mellem indtægter og udgifter i bispedømmet. Det er også en væsentlig baggrund for at offentliggøre tallene. Enten må vi øge indtægterne gennem øget kirkeskat, eller vi må reducere i aktivitetsniveauet. Så enkelt er det. I sogneundersøgelsen, som netop er igangsat af Pastoralrådet og tidligere omtalt her i bladet, opfordres menighederne og katolikkerne til en drøftelse af bl.a. økonomien i bispedømmet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre alle til at deltage aktivt i sogneundersøgelsen og bidrage med konstruktive forslag til, hvordan der i årene fremover kan skabes balance i bispedømmets og menighedernes økonomi.

Med hensyn til dine spørgsmål til balanceposterne så henviser jeg til Katolsk Orientering nr. 12 årg. 2010 side 7, hvor regnskabet for 2009, bl.a. på din opfordring, er offentliggjort. Desuden kan regnskabet findes på <http://www.katolsk.dk/regnskab2009/>.

Med venlig hilsen

Thomas Larsen, Administrationschef

Turen går til Esbjerg igen!

"Turen går til Nødebro" Denne kendte sang, fra "Jul i Nødebro præstegård", kom jeg til at tænke på; mens min familie kørte til Esbjerg, Sct. Nikolai Kirke, for at fejre jul.

Det blev en fantastisk jul. Om eftermiddagen, den 24, var der et smukt krybbespil, hvor børn fra alle nationaliteter var med. Efter krybbespillet ønskede børnene, hvert på sit sprog, fred på jorden.

Om aftenen var der festmiddag for alle, der havde ønske derom. Enlige, familier, fra menigheden eller ikke. Det blev en højtidelig og traditionsrig aften. Pastor Blumensaat startede aftenen med smukke salmer i kirken. Herefter startede bordets glæder, "mor hun står i køkkenet", her ved menighedsrådsformand- Maria Truelsen.

Julemanden, nej Sct Nilolai kom med gaverne. Med mitra, bispestav, langt skæg. Ja, det var den kære sognepræst. Sct Nikolai, alias Sognepræsten, spurgte en af gæsterne: Hvad er en helgen? Skarpsindigt lød svaret: Det er vel en slags nisse?!

Der rungede latteren i præstegården. Det var en smuk aften, hvor der for andet år afholdes juleaften. En smuk tradition, på hjerternes fest. Midnatsmessen ventede. Pastor Benny, her i sin rette rolle, fejrede Vor Herre Jesu fødsel, på smukkeste vis. Ja, turen går til -- Esbjerg igen!!
Klaus Aarup, Smedestien 18, 8541, Skødstrup.

Økumenisk tanke

Protestanterne har den samme kristne tro og katolske dåb som katolikkerne; men vil alligevel hæretisk betvivle den åbenbarede lære om Gud Helligånds usynlige tilstedeværelse i den ene, hellige og synlige Kirke. På samme måde som det Ord Jesus forkynder er Ham selv, således forkynder Kirken sig selv som Kristi mystiske legeme.

Kirken er én, fordi den er katolsk, og Kirken er katolsk, fordi den er én: 'uden for Kirken ingen frelse' (Cyprian af Karthago); derfor er den ene Kirke overalt og for alle, og

alle frelses i den; 'hvor Jesus Kristus er, der er den katolske Kirke' (Ignatius af Antiochia).

Troen på Kirken (ikke bare en kirke) er et mysterium i den teologiske forståelse af Helligånden som den fællesskabsstiftende kærlighedsmagt på samme måde, som troen på Guds enbårne Søn er et mysterium i den teologiske forståelse af Jesus som Guds kærlighedsmagt i egen evige person (ikke bare en religionsstifter).

Kirken tror på sig selv, fordi den er af Gud! Herom er katolikker og protestanter formelt, men desværre ikke reelt, enige!

Katolikernes synder er den dybereliggende grund til hæresiet (som i sig selv er den alvorligste af alle synder). Katolikkerne har overhovedet ingen ret til at være rettroende syndere, fordi den rette lære så at sige er hellig kundskab, som intet syndigt menneske kan bekende og alligevel ikke leve efter uden at ødelægge sig selv. Kirken opretholdes derfor alene i kraft af sine egne nådemidler betroet den af Frelseren: sakramenterne.

Robert Udmark, 2100 København Ø.

Hvordan kan du dog tilgive Kirken?

Hvordan kan du dog tilgive Kirken?

- og alt det gale –
som den gjorde?

og
alt det

som den undlod,
som den burde have gjort?

Kære ven,

Jeg erstatter orden "Kirken",

og

skriver det navn, som jeg er døbt,

og

skriver "jeg", hvor jeg før skrev "den".

Kan jeg rette
lidt op
på mit eget liv,

ved at forstå

at der venter gøremål
med det, jeg burde have gjort,

så kan jeg også tilgive Kirken
og beder om,
at Gud
han tilgiver mig
og lader mig

Gøre det, jeg glemte!

Olav Willadsen, 2600 Glostrup

Maleriudstilling

ved kunstmaler Ben You Ke og Anne Lise Timmermann

Ben You Ke er født i Shanghai, 4. generationskunstner, uddannet på Shanghais Universitet. Har vundet 1. pris i kalligrafi i Sydchina. Ben You Ke har lært kalligrafi hos Shanghais berømte kunstner Ya Zho Wu og har udstillet to gange i Danmark.

Anne Lise Timmermann er autodidakt kunstner og inspireret af erfaring fra et langt liv.

**Reception i Holmegårdens Galleri
Ordrupvej 30, Ordrup 4. februar kl. 15.00–17.00**

Alle er velkomne

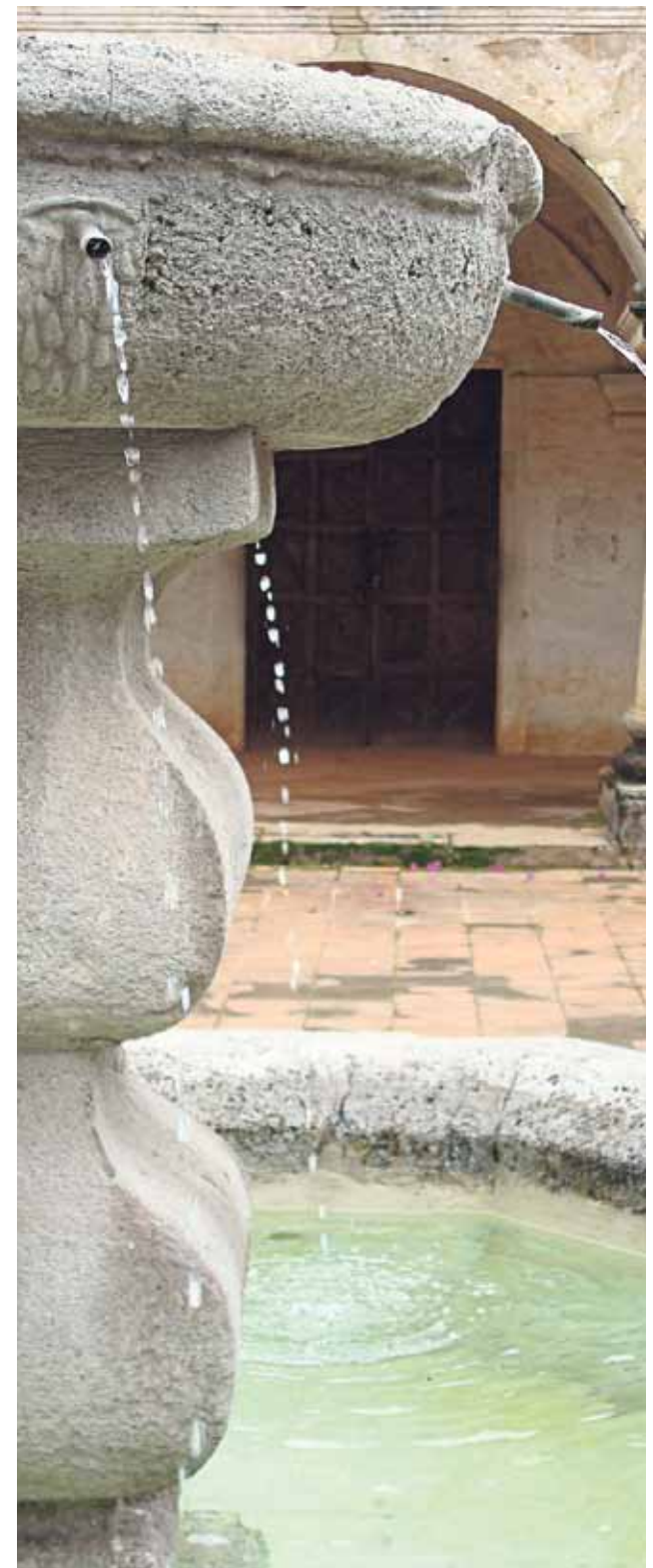
Litteraturhistoriker, dr. phil. Pål Dahlerup præsenterer sin nye bog:

"Sanselig Senmiddelalder"

tirsdag den 1. februar 2011 kl. 19.30

Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgars Kirke
Bredgade 69 A, København

Kom og nyd et glas vin og hør et spændende foredrag.
Læs mere på www.sanktansgar.dk

**100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel**

Husk at give et bidrag til Kirken
Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på
tlf. 33 55 60 12

Det sker i bispedømmet

Januar

Fredag 28. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 29. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: "Hvor går kristendommen hen?" v/journalist Iben Thranholm. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Februar

Lørdag 5. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Thomas Moore" – hvad har han at sige os i dag? v/Helge Clausen. Sted: Menigheds-salen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Fredag 11. kl. 18.00-19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerte Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, København V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 12. kl. 14.00: Sygedagen i Sankt Mariæ Kirke, Frederiksberg. Mulighed for at modtage De Syges Salvelse i messen, som læses af biskop Czeslaw Kozon. Skriftemål fra kl. 13.15.

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Vandets og blodets mysterium hos evangelisten Johannes", v/ Hans Thulstrup. sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Bispeddømmets hjemmeside
www.katolsk.dk

SYGEDAGEN

afholdes lørdag den 12. februar i Sct. Mariæ Kirke, Jens Jessensvej 7, Frederiksberg med messe kl.14.00 med biskop Czeslaw Kozon som hovedcelebrant.

Mulighed for skriftemål fra kl. 13.15.

Tilmelding bør ske til Deres eget sogn senest den 8. februar – eller undtagelsesvis til:
St. Lioba Kloster, tlf. 38 71 48 72.

De Syges Katolske Forbund.

Bønnens Apostolat

- At alle må respektere familien som institution og anerkende den for dens uerstattelige bidrag til gavn for hele samfundet.

- At de kristne kommuniteter må vidne om Kristi nærværelse hos dem som lider i de missionsområder, hvor der er stærkest behov for kampen mod sygdomme

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedsvvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk
Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

Hjælp Kirken videre når du er gået bort

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente. En sådan arv er fritaget for afgifter, så den går ubeskåret til Kirkens arbejde.

Det anbefales, at lade en advokat oprette testamente. Sker dette i samråd med bispekontoret, refunderes salæret.

Se information på www.katolsk.dk "Hjælp Kirken"

Eller ring til:
Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Gammel Kongevej 15
1610 København V
Telefon 33 55 60 11

Biskoppens Kalender

Februar

Tir 1. - man 7. Israel
Tir 8. kl. 16.00 møde i Forretningsudvalget
Fre 11. kl. 19.00 Lourdesmesse i Herlev
Søn 13. eftm. kaldæisk messe i Aarhus
Ons 16. kl. 9.00 messe for personalet på
Gl. Kongevej
Tir 22. kl. 10.00 præsterådsmøde
Tor 24. kl. 10.00 møde i Biskoppeligt Råd
Søn 27. kl. 9.30 messe i Sakramentskirken
Man 28. kl. 18.00 præstemøde på Nordvanggård

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 4
som udkommer

fredag den 25. februar

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 7. februar

Venlig hilsen
Redaktionen

Medjugorje Bededag

Lørdag d. 26. februar kl. 11.00 - 16.30
Skt. Nikolaj Kirke, Kirkegade 58, Esbjerg.

Oplæg om:

"Medjugorjebudskabernes profetiske dimension" og
"Hvad siger Jomfru Maria om livet efter døden"?
Præst: Benny Blumensaat
Rosenkrans, stilhed, tilbedelse, skriftemål m.v.

Henvendelse:

Maria Truelsen, 75 12 64 02 eller 24 60 23 08
www.medjugorjecenter.dk

katolsk orientering
www.katolskorientering.dk

DANSK OLIE KOMPAGNI A/S

Fyringsolie
Oliefyrsservice
Installationer
Olievagt i
fyringssæsonen

Rodovrevej 383, 2610 Rodovre

36 70 45 30

- sikkerhed for varme

Katolsk Orientering

nr. 2

28. januar 2011

37. årgang

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Marianne Lipka, John Erik Stig Hansen, Max Ulrich Klinker, Benedikte Brisson, Kate Toft Madsen, Patrick Glynn, Jesper Fich

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15,
1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskoriering.dk

Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til

sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,
DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.400 - Distribueret oplæg 8.846

ISSN 0902-297X

På internettet: www.katpod – Radioen, der sender, når du lytter

Catholica: www.catholica.dk – et katolsk tidsskrift på nettet

Johannes Paul den Anden saligkåres 1. maj 14-01-2011

Efter at en uforklarlig helbredelse af en fransk kvinde er blevet anerkendt som et mirakel, der kan tilskrives den tidligere paves forbøn, har pave Benedikt godkendt hans saligkåring

1306-11.01.2011 Skal de religiøse arve jorden?

Er sekulariseringen i de vestlige samfund et tegn på, at religionen har udspillet sin rolle? Nej, mener artiklens forfatter. Demografiske omvæltninger over hele verden og ændringer i befolkningssammensætningen i de enkelte lande vil betyde en opblomstring af religionen - og i den vestlige verden.

Adresselabel, flytning

Til postvæsenets stregkode

UDGIVERADRESSE
MASKINEL MAGASINPOST
Afsender: ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering
POST
PP
DANMARK

20 procent kirken

Det hele afhænger gudskelov ikke af præsten, funderer p. Jesper Fich inspireret af en amerikansk undersøgelse.

Tekst: p. Jesper Fich

MESSEN En mærkelig overskrift tænker du? Og det kan du ha ret i. Men jeg blev inspireret af en amerikansk undersøgelse, der i bedste markedsanalysestil har set på kirkegængeres tilfredshedsniveau. Hvad er udslagsgivende for, om man var glad for at gå til messe den søndag i Skt. x kirke og høre p y prædike?

Lad det være sagt med det samme: på en eller anden måde er der altid noget skrup-forkert ved den slags undersøgelser. Det jeg søger, når jeg kommer til messe, er naturligvis mødet med Gud i ord og sakramenter – ingenting over, under eller ved siden. Men når det så er sagt, så er vi jo mennesker af kød og blod, og så træder alle de andre mekanismer i kraft. Så nu går vi bare videre: måske er der alligevel noget af lære.

Hvad er det vigtigste ved at gå i kirke – hvad betyder noget for det humør, du går derfra med? Straks ruller listen sig ud: Hvem var ellers i kirke? Nogen jeg kan li, nogen jeg var glad for at se, og som var glad for at se mig? Andre unge, børn, medlemmer af ældreklubben, velfærdskorpset, naboer, kærester? – Hvordan blev jeg taget imod? Var der nogen, der smilede til mig? Virkede præsten sur, ligeglad, vred, forbitret, med sine egne dagsordner, i sin egen verden.

Havde han redt sit hår? Hvordan sang koret, hvordan var musikken, var der for mange vers i salmerne, var der fodkoldt, hvordan så blomsterne ud, hang roserne med næbbet, var der nelliker, som jeg ikke

kan li, eller forårstulipaner, rådede der åndelig undtagelsestilstand i kirken eller var der niveau, lys, forberedelse, oplevelse? Var prædiken god? Var den lige til hjertet, og talte den også til min forstand? Var der

kirkekaffe bagefter, var der nogen at lege med? Var der rosenkrans inden messen?

Alle disse ting kan sammenfattes i kategorier. De interessante er, at de højst kan score 20 point ud af 100 mulige. Det er da en trøst, tænker jeg, hvis jeg en dag holder en elendig prædiken, jeg kan højst ødelægge 20% af "oplevelsen". Eller skulle jeg være opløst over mine kvaliteter som prædikant: Husk så bare, at du højst kan score 20% på din talent! Men 20% er immervæk også meget, så ingen undskyldning for ikke at håbe på at kunne virkeliggøre det optimale, det dybeste, det mest ægte – hvor det er op til mig.

Hvad mere er – og hvad vi katolikker egentlig jo godt ved: det hele afhænger ikke af præsten. Det afhænger også af blomsterpiggen, det afhænger endda måske af mig – om jeg var der eller ej – kan gøre 20% udslag for en anden. Vi ved det jo godt: præsten laver ikke kirken – den danner Gud – men han bruger mange materialer: blomsterne, musikken, forkyndelsen, varmen, smilet, præsten, ministranten, organisten... han bruger mig. Husk det – alle jer som har 20% i jeres hånd – 20% afhænger af dig – det er da ligegodt en hel del.

Åsebakken 2008.

Medierne overfortolker brev fra Vatikanet

Et nyligt offentliggjort brev fra 1997 er af medierne blevet udlagt som bevis på, at Vatikanet har søgt at dække over præster pædofile misbrug i Irland. En "misfortolkning", siger en anerkendt Vatikan-ekspert.

Tekst: Niels Messerschmidt

OVERGREBSSAGERNE Brevet, der blev offentliggjort den 17. januar af den irske tv-station RTE, synes at være 'timet' til at miskreditere Vatikanet netop som en gruppe, udpeget af pave Benedikt, har påbegyndt den officielle 'apostoliske visitation' af forholdene i Kirken i Irland og om der sker fremskridt i kølvandet på overgrebssagerne i landet.

Ifølge den anerkendte katolske journalist og Vatikan-ekspert, John L. Allen, kan man højst ud fra brevet slutte, at Vatikanet i slutningen af 1990'erne var ambivalent over for om man af biskopperne skulle kræve, at de skulle anmelde overgreb til politiet.

Afspejler magtkamp i Vatikanet

John Allen peger i sin kommentar på flere omstændigheder, der støtter den fortolkning af brevet som pavens pressesekretær, p. Federico Lombardi SJ har givet; at hensigten med brevet var, at de irske biskopper burde handle således, at mistænkte præster ikke havde mulighed for at undgå kirkeretlige sanktioner for deres forbrydelser samtidig med at skriftemålets tavshedspligt blev opretholdt.

Ifølge Allen afspejler brevet derimod en hård kurs mod overgreb snarere end et forsøg på at dække over dem. Desuden afspejler brevet ikke en bindende norm

i Kirken på daværende tidspunkt, men er snarere udtryk for visse ledende personers synspunkter (ærkebiskop Storero og sandsynligvis også den daværende chef for Kongregationen for Gejstligheden, kardinal Hoyos). Allen sammenfatter det ved at sige, at brevet ikke er udtryk for Vatikanets daværende politik på området, men snarere er opfattelsen hos den tabende part i en intern magtkamp i Vatikanet.

Brevet fra 1997 synes at afspejle visse topembedsmænds holdning, bl.a. kardinal Hoyos (billedet), og ikke Vatikanets officielle holdning på området. Foto: KNA

Det irske tv-program behandlede sagen med p. Walsh, der blev dømt af en kirkelig domstol i Irland i 1992 og afsat fra præsteembedet. Han ankede dommen til Vatikanet og i mellemtiden begik han nye overgreb. Også i Vatikanets retssag blev han dømt for overgrebene og blev idømt ti års bostid i et kloster.

Blandt andet som reaktion herpå indførte de irske biskopper i 1996 nye retningslinjer, hvorefter alle mistanker om pædofile overgreb begået af præster automatisk blev anmeldt til politiet. Ifølge tv-programmet skulle Vatikanets brev have været et forsøg på at få de irske biskopper til at omgås reglen om, at alle mistanker om pædofile overgreb automatisk blev anmeldt til politiet. Men det er ifølge Allen en misfortolkning af brevets hensigt.

Tv-programmet gennemgik også udføreligt pave Benedikts håndtering af pædofiliskandalerne, også i hans tid som leder af Troselærekongregationen. Det siges i programmet, at kardinal Ratzinger var en af de første i Vatikanets top, der tog problemet med pædofiliovergreb alvorligt, og at hans forsøg på at indføre nye, hurtigere og mere effektive måder at løse problemet på bl.a. blev modarbejdet af kardinal Hoyos.

Frem til 2001 blev anmeldelser om pædofile overgreb håndteret af Kongregationen for Gejstligheden, som dengang var ledet af kardinal Hoyos. Siden 2001 er sådanne tilfælde, på initiativ af kardinal Ratzinger, blevet behandlet af Troselærekongregationen.

Kardinal Ratzinger foreslog allerede i februar 1988, at Vatikanet skulle indføre hurtigere og enklere processer mod pædofile overgreb. Det har siden resulteret i, på Ratzingers initiativ, at Vatikanet har ændret sin politik, så kirkelige processer i pædofilisager nu foregår hurtigere og at alle mistanker anmeldes til politiet.

som kirke", fortæller diakon Kaare Nielsen, der sammen med sin kone Eva Maria Nielsen leder evangeliseringstjenesten.

"Bag initiativerne ligger mange overvejelser om, hvordan man møder mennesker i dag med verdens bedste budskab", fortæller Eva Maria Nielsen på hjemmesiden www.evangelisering.dk. "Det ligger nemlig i Kirkens væsen, at den skal vokse, så derfor kan den ikke bare nøjes med at pudse arvesølvet og vedligeholde, hvad andre har skabt. Men når de kirkefremmede ikke kommer til kirken, så må kirken ud og møde dem på nye og utraditionelle måder". Inspirationen til evangelisering har Eva Maria og Kaare Nielsen blandt andet fået fra katolske menigheder i Frankrig og Italien.

Med i arbejdsgruppen for evangelisering er også p. Fabrizio Milazzo, p. Daniel Nørsgaard og Eva Vinther fra Pastoralcentret.

Læs mere på evangeliseringsbloggen <http://diakonkaarenielsen.wordpress.com/>

Ægteskabet

Torben Riis skriver om Kirkens syn på frugtbarhed.

Læs mere på side 4

Herlev

Vor Frue Kirke har fejret 50 års jubilæum.

Læs mere på side 5

Skaberværket

Hvilken plads har dyrene i skaberværket?

Læs mere på side 7

Kirken og medierne

Indtryk fra Kirkernes Mediedag.

Læs mere på side 12

"Det handler om at blive set som kirke"

Bispedømmets evangeliseringstjeneste rykker ud i det offentlige rum.

Tekst: Lisbeth Rütz

EVANGELISERING Askeonsdag den 9. marts fra kl. 15.00-18.00 vil et usædvanligt syn møde de travle københavnere på vej over Rådhuspladsen. En stor ikon bliver blikfang for en event, hvor medarbejdere og frivillige fra bispedømmets evangeliseringstjeneste vil søge dialog med københavnere om det glade budskab. Der vil blive uddelt bibelcitater, og der vil være mulighed for at modtage askekorset.

Lørdag før palmesøndag rykker man ud igen. Ved denne lejlighed vil medarbejderne fortælle om påsken og indbyde til påskens gudstjenester.

De to events er en opfølgning på julearrangementet sidste år, hvor medarbejdere og frivillige lørdag den 18. december i bidende kulde rykkede ud på Strøget for at tale med de juleshoppende københavnere om, hvorfor vi fejrer jul. 1.300 flyers med indbydelse til julens gudstjenester og julekoncert blev delt ud sammen med bønner af Mother Teresa.

Om aftenen kom godt 50 til koncert i Jesu Hjerter Kirke med fælles julesange, læsning af juleevangeliet og en prædiken lagt an på ikke-troende eller kirkefremmede mennesker. "Det her handler om at blive set

Leder

Dialogens betingelser

Oprøret i Tunesien har forplantet sig til Ægypten og Yemen, og befolkningen er gået på gaden for at styrte de autokratiske regeringer. Men hvad vil det komme til at betyde for de kristne mindretal i området? Nye muligheder eller udsigt til forværring? Mellemøstsynoden, der sluttede den 24. oktober, viste endnu en gang, at øst-kirkerne sidder inde med resurser og erfaringer, som er vigtige for hele Kirken. Kulturel og religiøs pluralisme har præget deres historiske område. Det er vigtigt for hele kirken at videreføre disse kirkers traditioner for fredelig sameksistens, fastslog slutdokumentet.

Men kun en uge efter synodens afslutning viste den blodige massakre i Sayyidat al-Najal Kirken i Bagdad afstanden mellem idealer og virkelighed. I uge to var otte højtstående irakiske religiøse ledere fra Irak samlet til dialogmøde i København. ”De kristne i Irak er oprindelige irakere. De er en naturlig del af Irak. Nogle har forsøgt at bilde folk ind, at de kristne er kommet fra Vesten; men det er ikke rigtigt. Mine naboer er kristne, og for mig er de en helt naturlig del af samfundet”, fastslog en af mødedeltagerne, Sheikh Majed al Hafeed, højtstående muslim og medlem af det irakiske parlament.

Dialogmødet i København mundede som bekendt ud i en fatwa, som vil blive læst op i moskeer i Irak. Men andre steder ser grundlaget for dialogen ud til at smuldre. Storimamen fra al-Azhar Universitetet i Cairo Ahmed al-Tayyeb har meldt ud, at han ikke længere ønsker at deltage i dialogmøder med Vatikanet. Pavens fordømmelser af drabene på koptiske kristne afvises som ”indblanding i Ægyptens indre anliggender”. I 2007 var al-Azhar ellers blandt de 138 muslimske lærde, der i en fælles henvendelse til de kristne kirker udtrykte ønsket om fornyet dialog med kristendommen. Men der er stadig kræfter, der søger dialog, viser et spændende dokument understrevet af 23 fremtrædende muslimske intellektuelle og lagt på internettet den 24. januar. Dokumentet er underskrevet af bl.a. Ægyptens tidligere stormufti og af en bror til grundlæggeren af det muslimske broderskab. Blandt hovedpunkterne i dokumentet er ønsket om lige ret for kristne og muslimer til at nå statens højeste embeder, en opfordring til nytænkning om ægteskabslovgivningen og forholdet mellem kønnene, bedre uddannelse af muslimske prædikanter og refleksion over det fælles værdigrundlag for de tre monoteistiske religioner.

Dokumentet opfordrer også til at rense muslimske begreber for de fortolkningslag, der har lagt sig over dem og er kommet til at skjule deres oprindelige renhed. Jesuiten Samir Khalil Samir betegner i sin analyse på www.asianews.it dokumentet som revolutionerende i forhold til den stærkt traditionalistiske og puritanske islamfortolkning, som specielt Saudi-Arabien har præget området med. Begrebet hellig krig er i følge dokumentets punkt seks kun tilladt i defensivt øjemed og kun på muslimsk jord. Voldsanvendelse mod kristne bedesteder er en krænkelse af 1.400 års islamisk tradition. Samir fremhæver især punkt 8, hvor kravet om en adskillelse mellem religion og stat fremsættes. Her bruges begrebet ”almaniyyah” - en pendant til det vanskeligt oversættelige franske ”laïcité” og et ord der traditionelt har en negativ klang i muslimske lande. Netop her er der mulighed for samtale. Det positive syn på den sekulære stat er et af fokuspunkterne under dette pontifikat. Tiden må vise, hvor stor gennemslagskraft tankerne i dokumentet vil få i en islamisk verden, der i modsætning til Europa ikke har været gennem Oplysningstiden.

Lisbeth Rütz

Brønderslev går løs på udfordringerne

Visionsdag den 11. marts om Danske Kirkedage 2013.

KIRKEDAGE Mere end 50 forskellige kirkesamfund og organisationer var med til sidste års Danske Kirkedage i Viborg. Næste Danske Kirkedage bliver i Aalborg i 2013. Men allerede nu er det på høje tid at begynde forberedelserne. Derfor indbyder Danske Kirkers Råd til visionsdag i Brønderslev for næste Kirkedage.

Man har allieret sig med to spændende oplægsholdere for at speede op under den idéproces, som gerne skulle munde ud i nogle flotte og inspirerende arrangementer næste gang. Tidligere chefredaktør ved Ekstrabladet Svend Ove

Gade tager sig af ”Kirkelige udfordringer set udefra, mens Birger Nygaard står for Kirkelige udfordringer set indefra. I to workshops vil man se nærmere på, hvad der skal på dagsordenen for Danske Kirkedage 2013.

Styrelsen for Danske Kirkedage og Aalborg Stift står bag arrangementet.

Læs mere om Danske Kirkedage på www.danskekirkedage.dk. Tilmelding senest den 25. februar til sekretær i styrelsen for Danske Kirkedage Mads Christoffersen på mc@danskekirkestraad.dk
LR

Lektortjeneste er formidlingskunst

Liturgikommissionen holdt kursus med Michael Hornbech Madsen som inspirerende instruktør.

Tekst: Paul Jørgensen

LITURGI Menighedens aktive deltagelse i eukaristifejringen har siden andet koncil i Vatikanet i begyndelsen af 1960'erne været en vigtig del vor katolske selvforståelse.

På samme måde har lektorerne en vigtig og nødvendig tjeneste som oplæsere og formidlere af Guds ord. Netop for at sætte fokus på denne tjeneste afholdt liturgikommissionen lørdag den 15. januar et eftermiddagskursus for menighedernes lektorer-læsere.

Vi var ca. ti deltagere, og vi havde p. Michael Hornbech-Madsen (MHM) som en meget dygtig og inspirerende instruktør. Som mange ved, er MHM uddannet også som skuespiller. Fra den uddannelse ved han, at skuespilleren, oplæseren og messens lektor skal være forfatterens, tekstens tjener. Vi skulle alle på skift læse en udvalgt episteltekst, og så fik vi alle en kærlig kritik og personlig vejledning. Som kursusedtager tog jeg flere ting med hjem til min menighed. MHM understregede vigtigheden af, at lektoren selvfølgelig hjemmefra havde forberedt sig på oplæsningen. Han afviste ikke, at det kunne være hensigtsmæssigt, at lektoren kunne sin tekst næsten udenad. Det er elendig formidling, hvis læseren står med næsen i bogen og ikke har øjenkontakt med en eller flere i forsamlingen. Det er elendig formidling, hvis læseren ikke selv har forstået – bare delvis – hvad teksten handler om.

Ekspert udi piber, registre og bælg

Siden den 1. april sidste år har organist Michael Jacob Thomsen fungeret som bispedømmets orgelkonsulent.

Tekst: Niels Messerschmidt

EKSPERT Kirkegængere i de katolske kirker landet over kan hver søndag glæde sig over at kunne istemme gudstjenestens forskellige liturgiske led til tonerne af velklingende orgelmusik. Faktisk tager de fleste af os det for givet, at kirkens orgel altid er spilleklart og er i topform.

Til blandt andet at sikre dette har bispedømmet udnævnt Michael J. Thomsen, organist ved Munkebjerg Kirke i Odense, til bispedømmets orgelkonsulent.

Michael J. Thomsen, der den 1. april sidste år efterfulgte Knud Erik Kengen som bispedømmets orgelkonsulent for en femårig periode, har en solid ballast med sig i bagagen.

Han er diplomuddannet organist fra Det kongelige Musikonservatorium, har mere end 15 års anciennitet som fast organist ved Folkekirken, hvor han har spillet siden 1987, og han har fungeret som orgelkonsulent samme sted siden 1993. Som orgelkonsulent er han tilknyttet bispedømmets kommission for tilsyn med sakrale bygninger

Og det går også ud over formidlingen, hvis lektoren i sin fremtræden og påklædning ikke passer til fejringen af den højtidelige søndagsmesse – en eftermiddagsmesse på en hverdag er en anden sag.

Som nævnt er p. Hornbech-Madsen inspirerende som instruktør, og jeg kan kun anbefale, at alle Kirkens tjenere får råd og vejledning af ham.

med særligt ansvar for rådgivning vedrørende orgler, og han skal derfor høres i alle sager vedrørende orgler.

”Et menighedsråd vil gratis kunne rådføre sig med mig, når det f.eks. drejer sig om det klassiske problem med af-dækning af orglet i forbindelse med maling af kirkerummet, eller hvis de ønsker en helbredsattest på kirkens orgel i forbindelse med en eventuel restaurering, eller lignende problemstillinger”, forklarer orgelkonsulenten, der bogstaveligt har fået passionen for orglet ind med modermælken, idet hans mor også arbejder som organist.

Han oplyser, at der ikke findes nogen egentlig uddannelse til orgelkonsulent, men at jobbet kræver en naturlig interesse for alle aspekter af orgel og orgelspillet, også den tekniske side – noget, han har erhvervet gennem selvstudium af diverse litteratur på området og besøg på diverse orgelbyggerier i ind- og udland.

Bispedømmets orgelkonsulent kan kontaktes på tlf. 21 40 39 97 eller pr. e-mail: mjthomsen@mail.dk.

Bispedømmets orgelkonsulent Michael J. Thomsen har en solid og bred viden på området.

Kristent galleri og kursuscenter flytter til "Sydsjællands Jerusalem"

Emmaus indvies med udstilling af tre katolske kunstners værker.

Tekst: Lisbeth Rütz

KUNST "Vi arbejder for synlighed af den bibelske fortælling og de kristne værdier. Stedet her skal fungere som inspirator, som formidler og til fordybelse af den kristne tro." fortæller Grethe Olsen. Hun er leder af Galleri og Kursuscenter Emmaus, der drives af Emmausfonden, hvis opgave det er at støtte og udvikle den kristne kunst i Danmark.

Det hele startede i beskedne rammer i et nedlagt missionshus ved Dianalund. Men galleriet fik vokseværk og sprængte rammerne. Så lejede man sig ind i hovedbygningen på Lille Svenstrup Gods ved Ringsted, og her lå galleriet fra 2006-2010. Men sidste år valgte fonden at satse stort og rykke teltplæne op. Man flyttede fra første januar ind i den nedlagte Haslev Udvidede Højskole, som nu blev omdannet til Galleri og Kursuscenter Emmaus. Haslev har altid været en af Folkekirkens højborge og har fået tilnavnet Sydsjællands Jerusalem.

Nyt liv i gamle højskolebygninger

Emmaus er blevet modtaget med åbne arme af de lokale, der er glade for, at nogen puster liv i de gamle højskolebygninger. Mange har meldt sig som frivillig arbejdskraft. Rammerne gør det muligt at drive kursusvirksomhed ved siden af galleriet, og der er allerede planlagt en række kurser i maleri, kurvefletning, smykkekunst m.m. Retrætearrangører er allerede begyndt at booke sig ind i bygningerne, hvor der til sommer vil blive en kirkemusikuge. I den gamle sportshal vil der være en permanent udstilling af kirkekunst og en fast ikonvæg med helt klassiske ikoner og ikoner af glas, der er udført af Birte Nielsen. Birte Nielsen har bl.a. også malet den ikon, der fulgte med kejserinde Dagmar til Rusland. Den står nu ved hendes sarkofag i Sankt Petersborg.

"Flytningen giver også mulighed for at vi kan udvide vores butiksområde med kristne bøger, cd'er, postkort, plakater,

kunsthåndværk, kors og smykker og lign. Vi har et godt udgangspunkt, men vil gradvist udbygge det", fortæller Grethe Olsen, der forventer sig meget af synergieffekten mellem stedets mange, kommende aktiviteter.

Sæsonen smugstartede med et ikonmalekursus, hvor søster Abraham var gæstelærer. Den 5. februar blev stedet officielt indviet med udstilling af tre katolske kunstnere, keramikeren Tony Briffa, maleren og glaskunstneren Adi Holzer og maleren Nis Schmidt. Mother Mary er navnet på udstillingen, der slutter den 6. april. Udstillingen nuancerer billedet af Maria – Jesu mor – ved at fokusere på hende som en stærk kvinde med mange facetter, "en kvinde, der helhjertet tog imod livets udfordringer og gav sig selv helt til det sidste", skriver Emmaus i sin præsentation.

Læs mere om Galleri og Kursuscenter Emmaus på <http://www.galleri-emmaus.dk/>

Festivalleder Ulla Tofte. Foto: Jan Grarup Polfoto

FESTIVAL Årets Golden Days fra den 9.-18. september kommer til at handle om tro, inderlighed og spiritualitet, fortæller historikeren Ulla Tofte, festivalleder for Golden Days.

Med tro tænkes der meget bredt på alle former for tro, men også på troens indflydelse på samfundets udvikling og kulturens historie. Troen har nemlig haft

Troen i fokus på Golden Days festival til september

Festivalen søger katolske samarbejdspartnere.

Tekst: Lisbeth Rütz

stor betydning for Europas udvikling – lige fra middelalderens klosterbevægelse til 60'ernes hippiebevægelse. Med indvandringen kommer nye religioner til Danmark, og dermed bliver vi også mere bevidste om, hvilken rolle kristendommen har spillet/spiller for vores kultur. Derfor vil festivalen i år fokusere på, hvordan troen i fortiden og i dag har påvirket kulturen.

Det kan for eksempel blive i form af arrangementer om kirkearkitektur, om troens indflydelse på rockmusikken, rundvisninger i klostre eller meget andet.

Festivalen satser på at lave et program med forskellige samarbejdspartnere og vil meget gerne i kontakt med de københavnske kirker. Det er dem, der ligger inde med sagkundskaben og resurserne til at svare interessant og kvalificeret på, hvordan tro og kultur spiller sammen. Festivalen vil også gerne have katolsk medvirken. For eksempel kunne det være interessant at undersøge katolicismens betydning for København efter reformationen, mener Ulla Tofte.

Det kunne blandt andet ske ved at

fokusere på spændende, katolsk arkitektur, ved at møde ordensfolk eller ved foredrag om den katolske tros betydning for store kunstnere.

Golden Days er en historisk festival, der siden 1993 har arbejdet på at styrke københavnernes historiske bevidsthed.

Byens forskellige kulturinstitutioner samarbejder på tværs om at belyse årets tema gennem en række arrangementer, der både er spændende og oplysende, folkelige og finkulturelle.

De første par år handlede det om guldalderen, men fra 2002 har fokus ligget skiftende på perioder som Christian IV's København, 1700-tallet og det moderne gennembrud.

Har man ideer til katolske arrangementer i Golden Days festivalen, er man meget velkommen til at henvende sig til Lisbeth Rütz – på e-mail ruetz@katolskorientering.dk

Den polske jul varer til kyndelmisse

Tåstrup-Czestochowa tur-retur.

Tekst: Lisbeth Rønne

POLEN Jamen, kan vi ikke bare tage til Polen og købe en julekrybbe?

Næppe var ordene udtalt, før der var bestilt fly og reservation af værelser hos Birgitta-søstrene i Czestochowa.

Vi var tre damer, to fra menighedsrådet i Sankt Pauls Kirke, Taastrup og så vores pastoralassistent, der rejste ti dage senere, med næsten tomme kufferter for at se på julekrybber. Vi har længe trængt til en ny.

Vi var af sted fra den 20.-23. januar og havde nogle spændende dage med at finde den helt rigtige julekrybbe. Vi kom til et julepyntet land. Det viser sig, i Polen pynter man op lige omkring den 24. december og tager først julepynten ned til Kyndelmisse (den 2. februar). I kirkerne er der gran og

juletræer, som vi slet ikke er vant til her og med rigtig meget pynt. Det er meget farverigt og flot.

Naturligvis var vi også oppe og besøge Den sorte Madonna og til messe flere gange. Sidste gang søndag morgen kl. 6.00 hvor Den sorte Madonna blev afsløret. Lige derefter var der messe. Det var en kold og mørk januar morgen, men der var mødt flere hundrede mennesker op deriblandt mange børn.

Vi fik en fin julekrybbe og et nyt røgelseskar, som vi også har manglet længe. Det blev en meget spændende tur.

Et vindue udadtil i Sankt Vincent Kirke, Helsingør

Tekst: Marina Schiellerup

EVANGELISERING Vi vil gerne være en lille oase i byen, hvor man kan finde stilhed og få chance for at finde Gud. Mange mennesker kommer her for at fornemme Guds nærvær, tilbringe tid i bøn eller blot forsøge at samle tankerne midt i en travl hverdag. Folk kommer ind i kirken og tænder et lys, samtidig med, at de beder for at en bekendt, ven, et familiemedlem må blive rask, for fred i verden eller andet. Lyset er den synlige del af bønne, og så længe dit lys brænder er din bøn levende.

Da en del mennesker året igennem lægger vejen ind om Skt. Vincent kirke, er der måske nogle, som kunne tænke sig at vide mere om Den katolske Kirke og tro. Vi vil meget gerne imødekomme disse behov ved at frembyde en åben dør udadtil for kom-

munikation og information. Vi vil gerne gøre kirken endnu mere synlig som et værdifuldt sted, der bidrager til et samfund og fællesskab, der er værd at leve og deltage i for alle. Derfor har vi taget initiativ til at indrette det lille kapel til Laënnecs Bogcafé med et pænt udvalg af de nyeste bøger om katolsk tro, samt ældre udgivelser. Der vil nu være mulighed for enhver, som har lyst, at slå sig ned i cafeen, læse lidt i diverse bøger og tidsskrifter, over en kop kaffe få sig en snak og også meget gerne stille spørgsmål! Det er muligt for at købe bøger, samt religiøse effekter som lys, rosenkranse, krucifikser, ikoner m.m. Bogcafeen vil være åben på tirsdage efter messen kl. 15.00 – 17.00 og efter søndagsmessen kl. 9 eller kl. 11.00 med skiftende vagter fra menigheden. Har du lyst til at vide mere om os, er du altid velkommen til et kig ind på vores hjemmeside. www.sanktvincentkirke.dk I våbenhuset finder du opslag med kalender over messer og forskellige aktiviteter. Kirken er åben for besøgende dagligt ml kl. 9.00 – kl. 18.00. Alle er velkomne.

ÆGTESKABET Det er en grundlæggende kristen opfattelse, at frugtbarheden er noget positivt, en gave fra Gud.

”Bliv frugtbare og talrige”, siger Gud i skabelsesberetningen, og 2. Vatikankoncils pastorale konstitution om Kirken i den moderne verden (*Gaudium et Spes*, 50,1) konstaterer da også, at ”børn i sandhed er ægteskabets største gave” og endvidere, at ”kærligheden mellem ægtefællerne er henordnet til forplantningen og børnenes opdragelse” (48,1).

Denne opfattelse af frugtbarheden som et ubetinget gode – for slet ikke at tale om Kirkens konsekvente afvisning af antikonception som et middel til familieplanlægning – står, som enhver ved, i skarp kontrast til den dominerende mentalitet i vor del af verden. Man har ganske enkelt mistet forudsætningerne for at forstå, hvad det dybest set er Kirken siger, og hvorfor den fastholder sin lære i stedet for at tilpasse den til den moderne virkelighed.

Hvordan er denne forståelseskluft mellem den moderne verden og Kirken opstået?

Den ultrakorte forklaring er, at vi lever i et samfund, hvor sekulariseringen er stærkt fremskreden, og hvor mennesker, som de er flest, giver pokker i, hvad Bibelen og Kirken har at sige om frugtbarhed og familieplanlægning. Men denne forklaring bør suppleres med en konstatering af, at den holdningsændring, der er sket både i og uden for Kirkens egne rækker, i et vist omfang kan siges at være et resultat af den almindelige samfundsudvikling. Vi lever ikke længere i et landbrugssamfund, hvor børn udgjorde en uundværlig arbejdskraft og endvidere sikrede forældrene en tryk alderdom. Det økonomiske incitament til at sætte børn i verden er i et moderne lønmodtager- og forbrugersamfund ikke let at få øje på. Børn får man derfor i dag i vidt omfang for at tilfredsstille personlige i hovedsagen følelsesmæssige behov. Børn er blevet en udgiftspost, en luksus, man enten vælger til eller fra.

Er familiens størrelse et frivilligt valg?

Det er endvidere en overvejelse værd, i hvilket omfang valget af familiens størrelse kan kaldes frivilligt i dagens Danmark. Den måde, man fra 1960'erne, hvor man opbyggede den moderne velfærdsmodel, valgte at indrette arbejdsliv og familieliv på, var uomtvisteligt udtryk for et politisk valg, men dermed var valget også truffet på kommende generationers vegne. At begge ægtefæller i dag som hovedregel er udearbejdende, er derfor ikke nødvendigvis et udtryk for et frit personligt valg. Man kan ikke længere som bedsteforældre generationen klare sig for, hvad der svarer til én indtægt.

Børneinstitutioner fra vuggestuer og børnehaver til skolefritidsordninger er følgelig blevet et must – i takt med at uddannelse og arbejdsliv er kommet til at fylde mere og mere i vores liv. Derfor opleves det også i dag som et behov at have mulighed for at begrænse fertiliteten. Det gavner ikke karrieren, at man for tit er på barselsorlov. Man skal have færre børn, og man skal have dem på tidspunkter, der så lidt som muligt griber forstyrrende ind i uddannelses- eller karriereplaner.

Hvad dette angår, kom reproduktionsteknologien den moderne livsstil til undsætning. P-pillen blev opfundet i 1960 og kom samme år på markedet i USA. Herhjemme

Bliv frugtbare og talrige...

Hvorfor tilpasser Kirken ikke bare sin lære til den moderne virkelighed?

Tekst: Torben Riis

blev den frigivet i 1966. Det ses tydeligt i fødselsstatistikken. Fødselsraten dykkede allerede i 1969 ned under 2,1 – altså det antal børn, der skal til for at erstatte forældrene i næste generation og sikre, at befolkningstallet ikke falder. Bunden nåedes i 1983 med en fødselsrate på 1,37. Herefter steg den langsomt gennem 1980'erne og 90'erne. I 2005 rundede vi 1,8. Tallet har herefter været ret stabilt – det seneste tal fra 2009 er 1,84, og vi har således fortsat en negativ befolkningsudvikling. Når det samlede befolkningstal ikke desto mindre stiger en smule år for år, skyldes det, at vi bliver ældre, ikke at vi får flere børn. Det er samtidig forklaringen på, at aldersfordelingen i befolkningen ændres, således at der bliver flere ældre og færre børn og unge.

Hvem skal nu betale?

Hvad skal der til for at ændre denne udvikling – og er der overhovedet nogen grund til at ændre den? Ja, hør blot på, hvad politikere og økonomer bekymrer sig om i dag. Der er for få hænder på arbejdsmarkedet – for få unge og for mange udgiftskrævende pensionister. Det er skæbnens ironi, at velfærdsmodellen i dag trues af netop den filosofi, den er grundlagt på. Det, der så ud til at repræsentere sund fornuft – færre børn lig med færre udgifter både for den enkelte familie og samfundet – rammer nu de nye generationer som en boomerang. For hvem skal nu betale? Den simple kendsgerning, man overså, var, at der skal en ny generation til at betale for efterløn og pension og til at indtage de ledige pladser på arbejdsmarkedet. Et samfund med flere pensionister end børn og unge går næppe en strålende fremtid i møde.

Hvorfor afviser Kirken prævention?

Men Kirkens lære om frugtbarhed og familieplanlægning bunder naturligvis ikke primært i betragtninger af denne art. Når Kirken i dag som i går afviser prævention, sker det med henvisning til et kristent menneskesyn, der giver os en dybere forståelse af, hvilken betydning seksualiteten har i vores liv, og dette menneskesyn er ikke afhængigt af hverken tid eller sted.

Bliv frugtbare og talrige... Hvorfor nu det? For at forstå det må vi tilbage til udgangspunktet, til Gud selv. Gud skaber verden, ikke fordi han har brug for den, men fordi han dermed udtrykker sit inderste væsen: kærligheden. Skabelsen er en kærlighedsakt, og heraf følger den svimlende kendsgerning, at verdens grundvold er kærligheden. Kan vi forstå det? Kun tilnærmelsesvis. Kærligheden er et mysterium, men i den kærlighed, vi kan opleve blandt mennesker i denne verden, kan vi se en afglans af Guds overvældende og betingelsesløse kærlighed. Kærlighed manifesterer sig som vækst. Vi vokser som mennesker, når vi giver plads for kærligheden. Vi skrumper menneskelig talt, når egoismen og de gustne overlæg får overtaget. Der, hvor vi først har mulighed for at opleve kærligheden, den betingelsesløse kærlighed, er i kontakten med vores forældre. Gør vi det ikke, efterlader det dybe sår i sjælen. Når to mennesker forenes i ægteskabets sakramente og stifter familie, giver de plads for kærligheden i deres liv. Kærligheden breder sig som ringe i vandet, når de sætter børn i verden, og de bliver i en vis forstand medarbejdere på Guds skaberværk, når de åbner sig for Guds skabende kærlighed. Hvis de derimod

lægger frugtbarheden hindringer i vejen ved at bruge prævention, siger de nej til livet, nej til kærligheden. Barnet opfattes som en trussel, man må beskytte sig mod. Så enkelt er det. Og dog er det jo i den konkrete hverdag ikke så nemt, som det lyder. Kærligheden kræver ofre af os. Det er et af livets grundvilkår.

Skal vi have så mange børn som overhovedet muligt?

Men hvor store skal ofrene være? Skal hvert ægtepar have så mange børn som overhovedet muligt? Ikke for enhver pris.

Familieplanlægning er ikke et ukendt begreb i katolsk sammenhæng. Moderne naturlig familieplanlægning (Billingsmetoden) giver parret mulighed for at erkende, i hvilke perioder kvinden har mulighed for at blive gravid. Men er det så ikke i grunden det samme som at bruge prævention? Bestemt nej. Der er en verden til forskel på aktivt at forhindre en befrugtning og at undlade seksuelt samkvem, hvis man af tungtvejende grunde ikke ser sig i stand til her og nu at modtage et barn. Billingsmetoden træffer ikke dette valg for os. P-pillen eller andre former for prævention gør. Billingsmetoden stiller os over for valget, og det er, som indledningvis antydnet, i dag blevet et valg mellem at resignere og flyde med strømmen eller at vælge livet og kærligheden.

Som mand og kvinde skabte han dem...

Hvad er Kirkens ægteskabsforståelse, og hvordan leves et katolsk ægteskab i dag?

K.O. belyser i de kommende numre emnet fra forskellige synsvinkler

Surdejscellen i Herlev

Herlev menighed tager fat på de næste 50 år.

Tekst: Lisbeth Rütz, Foto: Lisbeth Rütz, Michael Michelsen

JUBILÆUM Det blev en flot, farverig og festlig messe i Vor Frue Kirke i Herlev, hvor man den 30. januar fejrede kirkens 50-års jubilæum på nøjagtig samme dag, som den blev indviet i 1961. Spontane, langvarige klapsalver fulgte på biskop Czeslaw's meddelelse om, at p. Leo Kertz nu er tilbage som menighedens sognepræst. Messen blev fejret på samme dag som festen for bispedømmets værnehelgen, Sankt Ansgar, og biskop Czeslaw benyttede lejligheden til at drage paralleller mellem dengang og nu: "Vi kan betragte oblatfædrenes komme til Danmark og etableringen af deres virke her i Herlev som en videreførelse af Sankt Ansgars værk, en yderligere berigelse af meget andet, som er foregået i forbindelse med Kirkens opbygning og nybegyndelse i Danmark. Når vi fejrer et jubilæum og dermed begyndelsen til noget, ser vi ikke kun tilbage, men også på, hvor vi er nu. Hvordan lever vi den virkelighed, som vi fejrer, og hvordan forestiller vi os fremtiden? Hvordan møder vi tidens udfordringer til det kristne budskab og Kirken, og hvordan er vor kristne levevis og vidnesbyrd et svar til disse udfordringer?"

En celle i kirkelegemet

I sin prædiken understregede biskop Czeslaw, at menigheden er en levende celle i kirkelegemet: "Det, vi skal realisere som bispedømme, må også komme til udtryk i de mindre enheder, i menighederne. Oprettelsen af en ny menighed er tegn på Gudsrigets vækst, og samtidig udgør menigheden en vigtig celle, ikke bare i bispedømmets, men i hele Kirkens organisme."

I Vor Frue Kirke har man været sig det meget bevidst, at der skal arbejdes for at give troen videre. Gennem de sidste par år har man oprustet på

Fra Vor Frue Kirkes 50 års-jubilæumsfest: Fra venstre mod højre: p. Michael Bradley OMI. Bag ham p. Allen Courteau OMI. P. Carroll Parker OMI, bag ham p. Paul Marx OMI. P. Urban Figge OMI. Bag ham biskop Czeslaw Kozon. Pastor Lise Wanning Vognstrup fra Folkekirken, bag hende p. Bob Showers OFM. P. Leo Kertz OMI og bag ham p. Alren Soosapillai. Yderst til højre pastor Dorte Østergaard Christensen fra Folkekirken. Foto: Michael Michelsen

katekeseområdet, sådan at man i dag har en meget velkvalificeret gruppe til at tage sig af familieundervisningen, der løber fra september til juni. Der er familieundervisning den første søndag i hver måned efter højmessens.

Vor Frue og Sankt Antoni sogne blev sammenlagt med virkning fra 1. august 2008. Vi er nu et sogn – men stadig to menigheder

bemærker menighedsrådsformand Aage Vinter Christensen i Vor Frue Kirkes jubilæumsskrift, hvor han konkluderer, at større begivenheder som første kommunion og firmelse nu har mere tilslutning, mens man ved mindre arrangementer stadig hænger fast i den gamle sogneopdeling.

Kirken er blevet det andet hjem for en broget flok af mennesker fra hele verden,

hvilket også kom til udtryk i festmessen, hvor menighedens afrikanske gruppe leverede flot og medrivende korsang.

I anledning af menighedens jubilæum er der udgivet jubilæumsskriftet "Vor Frue Kirke 50 års jubilæum", som kan købes for kr. 75 ved henvendelse i sognet.

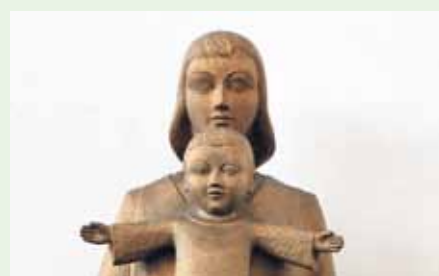

Kirkekunst i Vor Frue Kirke

Interesserer man sig for kirkekunst, er Vor Frue Kirke et must. I begyndelsen af 1960'erne blev der nemlig skabt mange smukke kunstværker, som stadig pryder kirken i Herlev. En af menighedens medlemmer, Lucien Hecklen, var uddannet billedskærer og arbejdede dengang for Nationalmuseets værksteder i Brede.

Han udførte prædikestolen med symboler for de fire evangelister og tabernaklet til venstre for altret, lige som han skar en Mariastatue i kirsebærtræ. Hans hustru Ruth siges at have stået model til statuen. Kunstneren Ellen

Margrethe Andersen, der havde studeret mosaikarbejde i Belgien, har udført den meget smukke korsvej med 14 billeder af Jesu lidelse og død. Korsvejen arbejder bevidst med lyset og mørket som billeder på det guddommelige og på mørkets kræfter.

Oblatfædrene i Danmark

Oblatfædrene kom fra USA til Danmark i 1958. "Moderhuset" har hele tiden ligget på Herlevgårdsvej; men i årenes løb har ordenen betjent menighederne i Randers, Viborg og Lemvig samt i Ålborg, Thisted, Hjørring, Frederikshavn og Søby. Lejlighedsvis har man også betjent Færøerne. Oblatfædrene har siden 1958 stået for den pastorale betjening af Grønland, men har nu trukket sig tilbage p. g. a. præstemangel. Over 30 oblatpræster har gennem årene virket i Danmark.

Oblatfædrene eller OMI (Congregatio Oblatorum Missionariorum Beatae Marae

Vitginis Immaculatae d.v.s. kongregationen for missionærer under den uplettede jomfru Marias beskyttelse) er grundlagt af Eugenius de Mazenod (1782-1861), der voksede op i Aix-en-Provence i Sydfrankrig, men måtte flygte sammen med sin familie til Italien under den franske revolution. Tyve år senere vendte han tilbage og grundlagde oblatfædrene. Allerede i 1841 havde ordenen missionærer i fem verdensdele. Mazenod blev helgenkåret i 1995, af pave Johannes Paul II. Kongregationen virker i dag i over 70 lande og har ca. 4.100 medlemmer. I efteråret 2010 blev en amerikaner valgt til kongregationens 13. general.

Kirke for folket med inspiration fra klosterlivet

I dette kloster, Mar Elisha-klosteret i Qadisha-dalen, levede munken Antonios Tarabay fra 1949 til 1981. Mange mennesker hentede råd og vejledning hos munken, og denne sammenhæng mellem klosterliv og lægfolk er typisk for Den maronitiske Kirke.

Klosterlivet og fattige bønders fromhed har præget Den Maronitiske Kirkes spiritualitet og karisma.

Tekst og foto: Petter Becker-Jostes

LIBANON Den romerske Kirke er intellektuel, Den byzantinske Kirke er imperialistisk, mens Den maronitiske Kirke blot er en simpel kirke for folket. Sådan beskriver Fader Richard Abi Saleh, sognepræst i Sankt Maron-kirken i den kristne Beirut-bydel Gemmayzeh, sin egen kirke.

”Den maronitiske Kirke er en kirke, som traditionelt har været meget tæt på folket, det vil sige de fattige bønder i Libanonbjergene,” siger Fader Richard.

”Og bønderne var ikke de store intellektuelle, men deres videnskab var bønner og troen, og det betyder, at Den maronitiske Kirke også er simpel i sin musik, liturgi og sine bønner.”

Det betyder for eksempel, at meget af den traditionelle maronitiske musik kun udgøres af tre-fire toner, som bønderne kunne synge på, mens de arbejdede i marken. Og dermed adskiller den sig netop fra den romerske og Den byzantinske Kirke – men ikke bare her, forklarer præsten og bruger påskens dage som eksempel:

”Den romerske Kirke har traditionelt haft fokus på langfredagens Kristus, som lider og er solidarisk med menneskene. Den byzantinske Kirke har haft fokus på påskesøndagens opstandne Kristus, som har vundet og indtaget sit kongerige, hvilket ligger helt i tråd med Den

byzantinske Kirkes position som en magtfuld kirke. Den maronitiske Kirke er ”lørdagens Kirke” – efter døden, men inden opstandelsen: Præget af lidelse og forfølgelse, men også fuld af håb,” siger Fader Richard, der gennem flere års studier i Paris kender både den latinske og sin egen tradition indgående. Desuden underviser han i fundamental- og dogmatisk teologi ved jesuiternes Saint Joseph-universitet i Beirut.

Inspiration fra klosterlivet

Et andet væsentligt kendetegn ved Den maronitiske Kirke er, at den har udviklet sig fra klosterlivet, nemlig af munken Sankt Marons disciple i det femte århundrede. Det afspejler sig blandt andet i liturgien, hvor lægfolket har brugt munkenes bønner. ”Den maronitiske Kirke er derfor som alle andre Kirker, men den har en klar inspiration fra klosterlivet,” siger Fader Richard.

Lægfolket har derfor haft kontakt til klosterlivet på en helt anden måde, end det har været tilfældet i den latinske verden.

”Alle maronitiske landsbyer er kendetegnet ved, at kirken eller klosteret ligger i centrum, mens resten af landsbyen blev bygget rundt om. Og munkene levede selvfølgelig i klosteret, men engagerede sig meget i det lokale liv og flygtede ikke

fra verden på samme måde, som det tit har været tilfældet i klosterlivet i den latinske verden,” siger Fader Richard.

Et eksempel på dette er Fader Antonios Tarabay, en munk som døde i 1998.

Fra 1949 til 1981 levede han i Mar Elisha-klosteret i Qadisha-dalen, der er kendt for sine klostre og eremitter, som gennem århundreder har beboet dalen i det nordlige Libanon. Her besøgte mange mennesker ham for at få råd og vejledning, og den dag i dag skriver mange mennesker bønner og taksigelser til ham på hans Facebookside – ”en helt anden og måske mere direkte og umiddelbar måde at leve sin tro på, end vi ofte gør i Danmark, hvilket er meget typisk for libaneserne”, fortæller Fader Richard Abi Saleh.

Følelsesbetonet tro

Derfor laver mange maronitter også korsets tegn et utal af gange under messen.

”Det er ikke mekanisk, men følelsesbetonet. Den ene gang kan det være for ens bedstemor, den næste gang for ens forældre, når man laver korsets tegn. Der er altid lidt for meget af det hele,” smiler Fader Richard og peger rundt i præstekontoret, som han overtog fra sin forgænger for to måneder siden.

”Der er alt for mange kors her, to på væggen, et på skrivebordet og så et maleri.

Det er det samme på Maria-altrene i folks hjem, hvor folk ikke har ét billede, men seks. Når jeg så spørger dem, hvorfor de ikke kan nøjes med et, siger de, at de jo er forskellige, for de har jo fået dem af forskellige mennesker. Maronitternes tro er på den måde meget feminin,” siger Fader Richard.

Fakta om Den maronitiske Kirke

Den maronitiske Kirke er en af de østkatolske kirker. Kirken har sin egen patriark og liturgi, men anerkender paven som overhoved for hele Kirken. Kirkens liturgiske sprog er syrisk, som ligger meget tæt på aramæisk, Jesu sprog.

Der findes cirka 3,5 millioner maronitter i verden, hvoraf omtrent 1,5 million bor i Libanon, hvor kirken er mest udbredt. Resten bor i Sydamerika, USA, Canada og Australien som efterkommere af de mange libanesere, som gennem de sidste 100 år er udvandret fra deres hjemland.

Den nuværende patriark, 90-årige Nasrallah Boutros (Peter) Sfeir, har været på posten siden 1986, men har på grund af sin høje alder bedt Vatikanet om at løse ham fra sit embede.

Sådan som dyrene er, har vi også været

Den tyske katolske præst p. Rainer Hagencord har i Münster grundlagt et institut for Teologisk Zoologi. Det tyske katolske magasin "Theo" har besøgt ham og stillet ham nogle spørgsmål.

Tekst: Birgitte Haertel

ØKOLOGI Både på baggrund af den bibelske overlevering og evolutionsteorien stiller De spørgsmålstegn ved "mennesket som kronen på skaberværket". I følge skabelsesberetningen i 1. Mosebog har dyrene været her først.

Hvilken konsekvens ser De i det?

Konsekvensen er, at vi også kan lære af disse skabninger. I modsætning til os er et dyr fast bundet til øjeblikket, og det minder os om det tabte paradys, som Nietzsche siger det. Vi mangler ret ofte intuition, vi er til stede i hovedet i al for høj grad.

Gør De så selv noget ved det?

Når det en gang imellem lykkes for os at være til stede her og nu, er det en vidunderlig gave. Jeg øver mig på det hver dag gennem meditation, og mærker hvor svært, det i virkeligheden er.

Og hvad er det så, at vi kan lære af dyrene?

Tjah – et dyr spørger jo ikke hele tiden sig selv: Hvor kommer jeg fra, og hvor skal jeg hen? Sådan ville jeg også gerne opøve en holdning, hvor jeg ikke i samme grad grubler og reflekterer, men hvor jeg bare tager tingene til efterretning. Børn har f.eks. stadig denne umiddelbarhed.

Men vi er jo ikke børn længere?

Det er sandt. Vi er ikke længere i Paradys, vi bærer vort ansvar med os, vi skelner mellem godt og ondt – og det gør dyr ikke.

Kender et dyr til sit eget endeligt – ved det, at det skal dø?

Karl Rahner har sagt det sådan: Dyr dør mindre dødeligt, og det vil sige, at tanken om det at skulle dø ikke opstår i det normale dyreliv. Men det går nok an at hævde, at dyret har en anelse om det.

Har dyr en sjæl, og hvis ja, gælder det så alle dyr helt ned til loppen?

Principielt ja. Først og fremmest fordi man som kristen må definere naturen og hele skaberværket som besjælet af Gud. For de bibelske forfattere ligger det hele tiden i linjerne, at mennesket og dyrene er besjælede skabninger. Sådan som dyrene er, var vi også engang.

De siger, at det er nødvendigt i kirkerne og menighederne, at vi finder frem til en højere etik i forhold til dyrenes værdighed. Ubetinget. Når det drejer sig om temaet "skaberværkets fortsatte beståen", er dyrene helt fraværende. Det drejer sig altid udelukkende om sol, måner og stjerner, – men ikke om høns, grise og okser. Det oprørte mig allerede som ung præst.

Hvorfor blev dyrene så fuldstændig glemt i den moderne teologi?

I nyere tid er vi begyndt at opfatte dyr som en slags automater helt uden nogen sjæl. Descartes' "jeg tænker, altså er jeg" har direkte udtalt det på den måde, og denne opfattelse har så ført os frem til at opfatte dyr som en stor masse uden sjæl

og individualitet. Og hvis vi går længere tilbage, så har Augustin med sin kvinde- og seksualfjendtlighed komplet udgrænset dyrene.

Men nu er De der så – med hensigten om at give temaet nyt liv rent teologisk?

For mig var der helt andre kilder at øse fra: Frans af Assisi eller Nikolaus Cusanus.

Han har betragtet og værdsat dyr som noget helt selvfølgelig i sin teologi. Og Jesus selv siger: Forkynd Evangeliet for alle skabninger; det betyder selvfølgelig ikke, at vi skal begynde at prædike for dyrene, men det viser hen til "evangeliets helhed", altså at vi skal omgås hele skaberværket på den måde, som Gud, vor skaber, har ment det.

Som præst er De i øjeblikket ikke i tjeneste i nogen menighed, men er blevet frigjort til at kunne undervise i teologisk zoologi. Har det kunnet lade sig gøre helt uden problemer?

Biskoppen af Münster bakker mig op i mit engagement for dyrene. Det har været af enorm betydning. På den måde har jeg fået 80 % af min arbejdstid stillet til rådighed i denne sags tjeneste.

De vil tilbage til en "antropologi med dyret i fokus", og De er blevet sagkyndig på området for partiet De Grønne?

Ja – ikke kun, når det drejer sig om holdningen til dyr som en masse, men

også når det drejer sig om evolution og skabelse. Vi kommer jo ikke helt uden om evolutionsteorien, for mennesket er ikke bare dumpet ned fra himmelen. Dyrene heller ikke.

Er De vegetar?

I overvejende grad! En gang imellem køber jeg et stykke kød fra biodynamisk opdrættede dyr. Den form for bevidst indkøb må være helt selvfølgelig for enhver kristen.

Burde mennesker leve mere sammen med dyr?

Det er velgørende at leve sammen med dyr. Det stimulerer følelserne hos mennesker, der har en tendens til at synke hen i mismod og bekymringer.

Har De selv dyr?

Det havde jeg tidligere; men i dag er jeg for meget på farten.

Hvordan adskiller dyrenes sjæl sig fra menneskesjælen?

Hvis sjælen skal forstås som et poetisk begreb, altså – at alle i skabningen, alle i hele skaberværket, er besjælet af Gud – så er der ikke nogen forskel. Bibelen taler ikke om, at der i skabningen er en dualisme mellem krop og sjæl. De hænger sammen – også i opstandelsen. Hvis man skal tale om en forskel, er det den, at dyrene er uden synd – og derfor heller ikke skal dømmes.

Kommer dyrene også i Himlen, når de er døde?

Helt kort kunne jeg svare med et modspørgsmål: Hvor skulle de ellers komme hen? De er Guds skabninger, besjælet af Gud, og selvfølgelig forenes de også med ham igen.

Oversættelse til dansk ved Flemming Meng Sørensen, der også - på vegne af K.O. – har stillet de sidste to spørgsmål.

"Theo" kan læses i uddrag på www.theo-magazin.de

Dr. Rainer Hagencord (t. venstre) sammen med Jörg Adler, direktør for Zoologisk Have i Münster.

Jane Goodall (Dame of the British Empire), biolog og FN-fredsambassadør sammen med dr. Rainer Hagencord i oktober 2004

René Descartes (1596 – 1650). Fransk filosof og matematiker.

Nicolaus Cusanus / Nicolaus fra Kues (1401-1464). Tysk teolog, filosof, matematiker, jurist og kardinal.

De Grønne: Tysk miljøparti grundlagt ca. 1970, I Forbundsdagen første gang 1983. Efter den tyske genforening forenet med borgergrupper fra det tidligere DDR under navnet "Bündnis 90/Die Grünen. 1998-2005 regeringsparti i koalition med SPD. Daværende partileder Joschka Fischer beklædte embedet som udenrigsminister i hele perioden.

Nicolaus Cusanus (1401-1464). Tysk teolog, filosof.

En mystiker for vor tid

Louise Øhrstrøm oversætter Julian af Norwich til dansk.

Tekst: Lisbeth Rütz

phd-afhandling om Julian for at kunne sammenligne hendes billedsprog med andre mystikeres.

Hvem var Julian egentlig?

Vi ved ingenting om Julian og hendes baggrund. Der findes kun en lille beskrivelse af hende hos hendes samtidige, Margery Kempe. Hun er også nævnt i et par testamenter, hvor nogle adelsmænd testamenterede penge til hende. Vi kender ikke engang hendes rigtige navn. Hun blev formentlig opkaldt efter Saint Julian Kirken i Norwich, hvor hun var rekluse (indelukket) i en celle, der var bygget op ad kirken. I England var der en stor tradition for rekluser på den tid. Rekluserne blev indviet med et begravelsesritual, for de døde jo fra verden. Men de var i tæt kontakt med verden uden for murene og fungerede som åndelige vejledere for mange mennesker.

Hvad fik dig med din litteraturvidenskabelige baggrund, til at interessere dig for Julian?

Religiøse tekster fra middelalderen bliver ofte puttet ned i en skuffe lidt for sig, som noget der kun har interesse for kirken - men det drejer sig faktisk mange gange om tekster med store litterære kvaliteter. Oversættelsen har været en stor men god udfordring for mig. Julian skrev sit manuskript på middelengelsk, og dengang stavede man, som man ville. Det benyttede Julian sig af til at

skabe mange allitterationer (bogstavrim). Jeg har forsøgt at ramme rytmen i hendes sprog, så godt det var muligt

Hvad er specielt for Julian?

Hun er både en dygtig forfatter og teolog, som formidler Guds kærlighed på en helt unik måde. Faktisk anså Thomas Merton hende for en af de største teologer, og hendes tekst har fået en renaissance de sidste 20 år. Hun levede jo på 100-årskrigen - så hun oplevede både pest - korstogte og religiøse forfølgelser. Men hun gør op med den frygt og dommedagsrædsel, som prægede tiden. Hun er også spændende på grund af den teologi, hun har udviklet omkring Jesus som mor. Især den lange udgave handler om det. Hendes skrift er blevet til gennem mange år og er meget fortættet i sit indhold. I den lange tekst undersøger hun flere teologiske spørgsmål. Hun ser f. eks. positivt på kroppen i modsætning til mange samtidige og sætter fornuften meget højt.

Hvordan forklarer du hendes fokuseren på lidelsen?

Hendes optagethed af lidelsen skriver sig ind i en mystisk tradition, hvor lidelsen bliver en indgang til enheden med det guddommelige. Jesus viser sig for hende i en vision og lader hende se nagemærkerne. "Er du tilfreds med, at jeg led for dig?" spørger han hende. "Hvis jeg kunne lide,

ville jeg lide mere". Julian vil lære Guds kærlighed at kende og er villig til at gå ind i lidelsen for det. Det kan lyde lidt underligt for os moderne mennesker, som helst undgår lidelser. Men samtidig ved de fleste af os jo også godt inderst inde, at der altid er en form for lidelse forbundet med at elske et andet menneske.

"Alt skal blive godt" siger Gud til hende i åbenbaringerne. Men hvordan passer det sammen med den virkelighed, Julian og vi ser omkring os?

Det undrer Julian sig også meget over og spørger Gud om det. Som svar får hun en lignelse om en herre og en tjener. Herren sender tjeneren ud; men i sin iver falder tjeneren i en mudderpøl og bliver selvfølgelig meget beskidt. Tjeneren græmmes; men Herren ser på ham med overvældende kærlighed og vil give ham prægtige nye klæder. I første omgang tolker Julian tjeneren som Adam, der repræsenterer os alle. Han fik en opgave af Gud og fejlede. I anden omgang udlægger Julian tjeneren som Kristus. Han tog Adams beskidte tøj på og faldt. Men han blev oprejst. Vi skal følge Kristi eksempel og ikke tvivle på Guds godhed, siger Julian. For hende er det største problem, at vi tvivler på Guds barmhjertighed og ikke tør se på ham. For Julian er synden nemlig ikke noget i sig selv. Hun sammenligner den med en pisk, der giver sår på kroppen. Vi har brug for forsoning med Gud hele tiden; men alt kan blive godt, fordi genoprettelsen er større end faldet, og tjeneren opdager, at synden blev vendt til ære lige som hos Paulus. Det er troen på Guds uendelige kærlighed til os, der gør Julian optimistisk og håbeful. *Læs anmeldelse side 9.*

SPIRITUALITET Louise Øhrstrøm sad på en café i Toronto og skulle egentlig bare forberede et kort oplæg til et seminar på sit litteraturvidenskabelige studium om "Kærlighedens åbenbaring" - et skrift af den engelske middelalderymstiker Julian af Norwich. Men hun blev tryllebundet af manuskriptet og læste den korte udgave i et stræk. Siden da har hun været optaget af Julian. Foreløbig er det blevet til et speciale om Julian, og pt. er Louise bogaktuel med sin meget roste oversættelse af "Kærlighedens åbenbaring", som nu for første gang udgives på et skandinavisk sprog i tekstens to udgaver - den korte udgave, som man mener blev skrevet kort før år 1400 og den lange, som er skrevet ca. 20 år senere. Men Louise er slet ikke færdig med Julian. Drømmen er at skrive

Klassisk og moderne spiritualitet topper i udlånsstatistikken

Teolog Bente Lybecker har sat tal på, hvilke emner, der interesserer lånerne i bispedømmets bibliotek mest.

Tekst: Biblioteksleder Kate Toft Madsen Sankt Andreas Bibliotek

BIBLIOTEKSVÆSEN Hvad kan du bruge Sankt Andreas Bibliotek til, hvad bliver det brugt til, og hvordan? Det kan vi faktisk sige en del om, da vi løbende fører statistik over alle henvendelser.

I 2010 var der 1162 henvendelser til Sankt Andreas Bibliotek. Kun 491 af disse skete ved personligt fremmøde; 119 henvendte sig telefonisk, og 552 via mail. 489 af mail-henvendelserne var bestillinger fra andre biblioteker på bøger, som låneren enten har rekvireret ved henvendelse på det lokale bibliotek, eller har bestilt via de danske bibliotekers fælles webportal www.bibliotek.dk hvor SABs bogbestand også er søgbar. Vi finder bøgerne frem, skriver udlånsedler på dem, og pakker dem. Bøgerne bliver hentet på SAB en gang om ugen af bibliotekernes fælles kørselsordning og kommer retur til SAB ad samme vej. Bestillingerne kommer fra hele Danmark, hele Norden og Baltikum.

De bestillinger, vi får fra andre biblioteker, er anonymiserede. Vi ved således intet om disse lånere, f.eks. kender vi ikke deres trosmæssige tilknytning, og de kommer fra hele Danmark.

Indtil videre opbevarer vi alle de gamle bestillings-emails, og her i efteråret

foretog teolog Bente Lybecker en analyse af den emnemæssige fordeling af et års bestillinger.

Klassisk spiritualitet	17,3%
Nyere spiritualitet	14,7%
Kirke- og dogmehistorie	12,6%
Bibelsk eksegese; bibler	8,6%
Dogmatik	8,4%
Mystik, eksorcisme etc.	7,4%
Arkitektur, kunst, ikoner; arkæologi; Qumran	5,3 %
Liturgi; ritualer	3,8 %
Religionshistorie	3,8 %
Religionsfænomenologi	3,8%
Litteratur om og af paver	3,6%
Etik; Forholdet mellem naturvidenskab og kristendommen	3,6 %
Andre kirkesamfund; økumeni	3,0 %
Andet	2,1 %
Mariologi	1,9 %
Konvertitberetninger	1,5 %
Katekese/undervisning	1,1 %
Kanonisk ret	0,4 %
Ikke overraskende topper spiritualiteten.	

For mig var det overraskende, at kirkehistorie og eksegese stod så forholdsvist stærkt i statistikken.

Mange spørger efter den nyeste litteratur

Afviger de bestillinger vi får via mail fra det, lånerne beder om, når de kommer på biblioteket? Mens email-bestillingerne kommer meget langt omkring både emnemæssigt og mht. udgivelsesår, er det meget markant, at besøgende til biblioteket tit og ofte efterspørger den nyeste litteratur:

Har du fået den bog, som blev anmeldt i sidste nummer af KO? Og den nye oversættelse af Julian af Norwich? Hvad med Pavens nye bog? Eller simpelthen: hvad har du, der er nyt? De lånere, der kommer på biblioteket, er oftest meget læsende katolikker, som følger med.

Vi får mange enkle spørgsmål i årets løb, f.eks. om en bestemt titel kan fås i Danmark. Dem fører vi ikke tal over; men i 2010 har SAB behandlet 52 forespørgsler af mere dybdegående karakter. Nogle gange kan jeg selv besvare spørgsmålene, andre gange bliver de sendt videre til vores panel af frivillige fagreferenter. De fleste spørgsmål og svar bliver offentliggjort på SAB's hjemmeside på siden "Spørg os". Spørgsmålene handler langt overvejende om kir-

kehistorie eller personalehistorie, hvad der er kommet bag på mig: jeg havde forventet at folk ville spørge, hvorfor Kirken er imod prævention, eller hvorfor præsterne ikke må gifte sig. Spørgsmålene flugter tilfældigvis (?) meget godt med SABs samling, som er stærk indenfor både den kirke- og personalehistoriske. Der er også en del spørgsmål vedrørende ordenslivet. Der er mange spændende spørgsmål, og jeg synes, at vores fagreferenter giver utrolig kompetente svar.

Vi kunne bruge flere hænder

Vi afholder årligt et par bogmarkeder, og der er udsalg fra bibliotekets antikvariat i alle bibliotekets åbningstid. Der er ikke så få mennesker, som besøger SAB for at lede efter et godt køb. Vi modtager en del dubletter i boggave og forsøger at holde spirituelle klassikere og kilder til den dansk-katolske historie i handelen. Gamle messebøger (latinsk-dansk), gradualer og tidebøger, Benedikts regel og Frans af Assisi skrifter på dansk er i høj kurs.

Når jeg skriver "vi", er det til dels "det kongelige vi", for jeg er bibliotekets eneste ansatte. Men jeg får hjælp af SABs bestyrelse og fagreferentkorpset, og to faste frivillige, Maria Alster og Hanne Gregersen. Og Rasmus Kaare-Frederiksen, Jacob Hellum og Bas van Vessum har trådt til i forbindelse med bogmarkederne. Men "vi" kunne bestemt bruge flere hænder. På vores hjemmeside kan man læse, hvilke opgaver vi har brug for hjælp med.

Har man ikke net-adgang, er man meget velkommen til at kontakte biblioteket telefonisk 33 55 60 90 og bede om at få tilsendt materiale om frivilligt arbejde.

"Alt vil blive godt"

Litterært vellykket oversættelse af engelsk middelalderklassiker.

Tekst: Kirsten Krog

SPIRITUALITET Endelig har vi fået Julian af Norwicks Kærlighedens åbenbaring på dansk i sin komplette form, dvs. både den korte og den lange version. Bogen, som er udkommet på Forlaget Boedal, er oversat af Louise Øhrstrøm, der også for nylig har udgivet sin første roman, som hun i øvrigt fik debutantprisen for.

Foruden selve den oversatte tekst, er der to indledende kapitler, ét af professor Brian Patrick McGuire og ét af oversætteren. Begge disse kapitler danner en fin baggrund til forståelse af Julians tekst og dennes kontekst. Bogen afsluttes med et mere personligt kapitel skrevet af søster Anna Maria Kjellegaard fra Åsebakken.

Julian af Norwich er nok bedst kendt

for sætningen "Alt vil blive godt" og hendes tale om Jesus som mor. Det første gennemsyrlige begge kilder. Derimod levnes Jesu moderlighed i virkeligheden ikke eksplicit så meget plads i Julians værker (vendingen findes slet ikke i den korte version), men synes alligevel at ligge under det milde, smukke og positive, som er kendetegnende for Julian af Norwicks spiritualitet. Visionerne, som er kernen i hendes tekster, synes imidlertid at have noget mere dystert som genstand. Disse visioner, som Julian modtog under en dødelig sygdom (som i øvrigt var et resultat af hendes brændende ønske om at lide med Jesus) har den korsfæstede Jesus og hans lidelser for os som omdrejningspunkt. Hvor helt Jesu lidelse – paradoksalt nok – er grundvolden for Julians positive livssyn ses bl.a. i følgende smukke citat, hvor hun har sit blik rettet mod et krucifiks, men i sin vision får besked om at se op mod himlen: "Nej, det kan jeg ikke, for Du er min himmel". Sådan sagde jeg fordi jeg ikke ønskede at se op. For jeg ville hellere

have lidt indtil dommedag end at komme til himlen på nogen anden måde end gennem Ham. [...] Sådan blev jeg belært om at vælge Jesus som min himmel selvom jeg i al den tid kun så Ham lide. Jeg ønskede ingen anden himmel end Jesus, som vil være min lykke når jeg kommer der" (s. 114).

Julians visioner er kendetegnet ved deres skønhed, en skønhed som primært udspringer af teksternes åndelige renhed og mildhed, som gør læsningen til en smuk, befriende og opløftende oplevelse. Men samtidig har hendes tekster også en litterær og sproglig skønhed, som er blevet bevaret i Louise Øhrstrøms vellykkede og sprogligt smukke oversættelse. Julian bruger således mange sproglige virkemidler, som f.eks. metaforer, allitterationer og eksempler bygget op omkring tallet tre. I oversættelsen er det forsøgt at bevare flest mulige af disse virkemidler, og det er gjort på en måde, som ikke lader læseren i tvivl om, at man har at gøre med en oversætter, der har en litterær åre.

Julian af Norwicks Kærlighedens åbenbaring er altså på alle måder en læseoplevelse udover det sædvanlige. Vigtigst er dog dens trosstyrkende karakter. Det er svært ikke at blive begejstret for sin tro, når man læser bogen.

Julian af Norwich: Kærlighedens åbenbaring. Forlaget Boedal. 240 sider. Pris: 229 kr.

Problematisk bog om dæmoner og besættelser

Ny bog om eksorcisme er hverken opbyggelig eller oplysende på den gode måde.

Tekst: Benedikte Brisson

EKSORCISME Hvordan skal man forholde sig til eksorcisme i et moderne samfund, hvor næsten alt kan forklares? Nogle afskriver pure, at man kan blive besat af onde ånder – og dermed også, at disse kan blive drevet ud igen. Dæmonuddrivelserne i Det nye Testamente forklares med, at menneskene dengang var så uvidende og godtroende, havde jeg nær sagt, at de brugte dæmoner som forklaring på fænomener, vi nu ved skyldes sygdomme.

En anden holdning er, at man tror fuldt og fast på, at man kan blive besat. Af dæmoner, der får mennesker til at opføre sig uacceptabelt. En drikke-dæmon,

en dovenskabs-dæmon og så videre. Besættelsen bliver trukket ned på et næsten latterligt plan, for heller ikke her er det moderne menneske i stand til at skelne skidt fra kanel.

Derfor var det med store forventninger, jeg åbnede den lille bog fra Katolsk Forlag. Bogen har et godt og sobert forord af Lars Messerschmidt, og jeg forventede en indføring i, hvordan den katolske kirkes eksorcistembede skelnede mellem besættelser og alt muligt andet og naturligvis også, hvordan man håndterede ægte besættelser.

Jeremy Davies tager afsæt i, hvad Det nye Testamente siger om dæmoner og besættelser – og udfrielse fra samme. Og det er jo for så vidt et godt sted at starte. Men når han giver sig til at digte videre på historierne, går det helt galt. I fortællingen om den besatte i gerasenernes land i Mark. kap. 5 står der absolut intet, der kan indikere, at den arme mand har gjort et eller andet slemt og flirtet med okkulte ting for at blive besat. Der er heller ikke noget i evangeliet, der antyder, at hele byen skulle være en dæmonrede, fordi de beder

Jesus forlade deres område. Det er useriøs og aldeles uteologisk læsning af Det nye Testamente, som enhver anstændig teolog burde holde sig for god til.

Så kommer der en liste over, hvad der kan føre til besættelser. Og vi får et bredt udtræk af synder – fra afgudsdyrkelse og hor til horoskoper og akupunktur. Psykiske sygdomme som f.eks. depression tilskrives i et vist omfang besættelse eller den lettere grad af besættelse, der kaldes belejring.

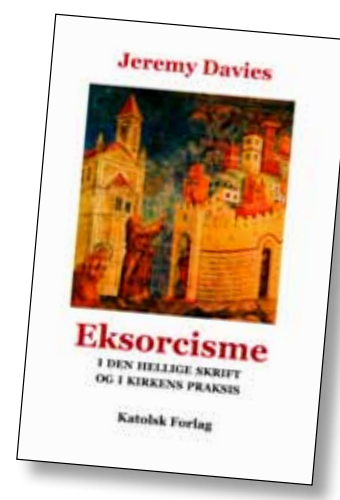
Forfatteren skelner mellem store eksorcismer af den slags, kun en eksorcist må beskæftige sig med – og så små eksorcismer, som enhver præst kan og skal kunne udføre. Præsten behøver ikke at gøre den lettere besatte person opmærksom på, at han har i sinde at foretage en eksorcisme... man kan også eksorcere på afstand, stadig uden at personen informeres. Det lyder altså noget overspændt og usundt i mine ører.

I det afsluttende afsnit konkluderer forfatteren, at det er på Jesu Kristi befaling og med hans autoritet i ryggen, at Kirken praktiserer eksorcismer. Det kan jeg jo kun være enig i, selv om jeg mildt sagt ikke er

enig med forfatteren i ret meget mere.

Jeremy Davies har været autoriseret eksorcist de seneste 25 år. Men bøger egner han sig bestemt ikke til at skrive. Nærværende bog er hverken opbyggelig eller oplysende på den gode måde, den gør besættelser til pjat, og det er det da kun den onde selv, der kan se et formål med.

Jeremy Davies: EKSORCISME i den hellige skrift og i kirkens praksis. Katolsk forlag 2010, 48 sider. Pris: 50 kr.

Bliv inspireret med engelsksprogede podcasts

Katolske podcasts på engelsk indeholder information om og analyser af den globale katolske Kirke, en begejstring over at være katolik, og de giver inspiration til hvordan du selv kan komme tættere på din tro.

Tekst: Anders Stubbjær

NYE MEDIER

Hvis du har en nogenlunde forståelse af engelsk og en computer med internetforbindelse, så er det relativt nemt at komme i gang med at lytte. Et sted at begynde er hjemmesiden www.sqpn.com, der indeholder flere forskellige typer podcasts på engelsk. De er primært lavet i USA og i Holland.

I øjeblikket abonnerer jeg selv på følgende tre podcasts:

* Health and Holiness/Healthy Catholic: Den hollandske præst Fr. Roderick diskuterer på gåture, hvordan du holder dig sund, udvikler dig som menneske og giver praktiske idéer til hvordan du kommer

tættere på din tro.

* The Catholic Family: Ægteparret Jon og Allyson fortæller løst og fast om deres liv, børn og deres opdragelse, og om livet som katolikker i en travl hverdag.

* Catholic Moments: Redaktøren Lisa Hendley samler indslag med mennesker med meget forskellig baggrund, der giver deres personlige vinkel på bl.a. hvad det vil sige at være katolik i dag.

På www.catholicstuffpodcast.com diskuterer to præstestuderende ganske avancerede aspekter af katolsk liv og teologi, som f.eks. Kirken og Gallileos forhold til hinanden og til Johannes Åbenbaring.

Herhjemme har katolikken Erling Tiedemann Kirke en podcast, som du finder på www.katpod.dk. Katpod.dk leverer ana-

lyser og informationer om Den katolske Kirke i Danmark og udlandet.

Hver podcaster har sin egen stil. Generelt er den sproglige stil i de fleste amerikanske podcasts ganske uformel og ofte noget mere følelsesladet end hvad vi er vant til i dansk kultur. Den sproglige stil i katpod.

dk er til sammenligning imødekommende, men formel.

Som med så meget andet, der har med teknologi og medier at gøre, så gælder det om at kaste sig ud i det og prøve sig frem med podcasting.

God lytning!

Hvad er en podcast?

En podcast minder om en radioudsendelse. Det er en lydfile, der bliver produceret og så lagt ud på nettet. Du kan stort set altid abonnere på de podcasts, som du kan lide, præcis på samme måde som du abonnere på en avis. De fleste podcasts er dog gratis.

Hvordan kommer jeg i gang med at lytte til podcasts?

- 1) Download I-Tunes fra www.i-tunes.com til din computer.
- 2) Find den/de podcasts, du ønsker at lytte til, evt. ved at søge på Google eller brug de links, som er angivet i artiklen.
- 3) Find og tryk på den knap, der hedder

abonnér. Programmet henter så de udvalgte podcasts ned på din computer, så du kan lytte til dem.

4) Det kan være, at du først skal finde podcasterens hjemmeside, hvor du så vil blive ledt videre til I-Tunes (se f.eks. links i artiklen). På www.katpod.dk er der en mere detaljeret vejledning i hvordan du kommer i gang med podcasts.

Nyttige links

www.katpod.dk. www.sqpn.com. www.catholicstuffpodcast.com. www.discipleswithmicrophones.org/podcasts/directory er et link med en oversigt over titler på podcasts og links til producenterens hjemmesider.

Det handler om dialog

Kan tro og fornuft mødes? Pave Benedikt udfolder dette tema i Gud og fornuften - opråb til dialog mellem kulturerne.

Tekst: Generalvikar Lars Messerschmidt

TEOLOGI I 2007 udkom i Tyskland Joseph Ratzinger / Benedikt XVI's bog *Gott und die Vernunft – Aufruf zum Dialog der Kulturen*. I 2010 forelå den danske oversættelse ved Johannes Jong udgivet på forlaget Alfa med titlen *Gud og fornuften – opråb til dialog mellem kulturerne*. Sognepræsten ved Marmorkirken i København Mikkel Wold har skrevet forordet, hvori han på en klar måde fremhæver Benedikts hovedtanker.

Bogen er en samling af forskellige taler, som paven allerede i sin tid som præfekt for trosråbekongregationen og senere som pave har holdt ved forskellige lejligheder. Talerne er naturligt opdelt i to grupper: Fra tiden før og fra tiden efter hans valg til pave. Teksterne spænder således over perioden 1998 – 2007. Forordet til samlingen er en tale, som pave Benedikt holdt ved Angelusbønnen på Peterspladsen i Rom den 28. januar 2007, med titlen *Tro og Fornuft*.

Dette tema er bogens røde tråd. Da kardinal Joseph Ratzinger som dekan for kardinalkollegiet holdt sin tale til de kardinaler, som skulle vælge den nye pave, var hans tema: Kirkens største udfordring i vor tid er relativismen. Bogen "Gud og Fornuften" får på denne baggrund en særlig betydning. Pave Benedikt tog allerede denne problemstilling op som præfekt for Trosråbekongregationen, og den gennemstrømmer også det meste af hans indsats som pave. Det er derfor særdeles vigtigt, at vi nu har en samling omkring dette tema, som han beskæftigede sig med, inden han blev valgt til pave og derefter. Pave Benedikt tager i sin indledning udgangspunktet i sin forgænger Johannes Paul II's læredokument *Fides et Ratio – Tro og Fornuft*. "Forholdet mellem tro og fornuft er en alvorlig udfordring for den nuværende, dominerende kultur i den vestlige verden" (s. 14), siger Benedikt. Dermed anslår han sit tema, som går igen i stort alle hans taler med forskellige variationer. Man kan kalde dette udsagn for i dybeste forstand katolsk. Dette er Kirkens konstante lære tilbage til Det nye Testamente, selvom formuleringen først er blevet til i Middelalderen.

På det 1. Vatikankoncil (1870) tog koncilsfædrene således spørgsmålet om tro og fornuft op som en af den tids alvorligste udfordringer. Naturvidenskaberne havde i det 19. årh. gjort enorme fremskridt, og en positivistisk livsanskuelse havde følgelig set dagens lys. Den naturvidenskabelige forståelse af mennesket og verden blev alt dominerende. Der var ikke længere plads for troens erkendelse. Troen blev i bedste fald henvist til en subjektiv overbevisning.

Det 1. Vatikankoncil slog derfor fast som en trossandhed, at der ikke er nogen modsætning mellem tro og fornuft, men at de tværtimod beriger hinanden. Pave Benedikt begrundede og uddyber dette i sin bog.

Kan tro og fornuft mødes?

Problematikken har dybest set ikke ændret sig. Kan tro og fornuft mødes? Er naturvidenskaberne den eneste

rationelle måde at anskue verden på? Det er denne problematik pave, Benedikt vil gå ind i og yde sit bidrag til. Det er ikke en ny problemstilling for paven. Man mærker, at han i hele sin teologiske karriere har kredset om dette spørgsmål. Mange kristne – katolikker såvel som protestanter -, som tager deres tro alvorligt, har været nødt til at søge et svar på dette spørgsmål for ikke at blive spaltet. Her kommer paven dem til hjælp. Benedikts udgangspunkt i sine overvejelser er Johannesprologen (Johannes evangeliet kap. 1,1-14), hvilket er typisk for teologen Ratzinger: "I begyndelsen var Ordet – Logos ... og Ordet var Gud". Logos er både tanken og dens udtryk, ordet. Ordet er Guds evige tanke. Menneskets fornuft afspejler Guds væsen som "fornuftig". Mennesket har en fornuft, fordi det er skabt af Gud. Det er skabt i Guds billede, som 1. Mosebog belærer os om (kapitel 1,26). Med sine evner til at tænke, forstå og beslutte sig for at handle ligner mennesket Gud. Hvorledes kan der så bestå et principielt modsætningsforhold mellem Gud og menneskets fornuft? spørger Benedikt.

Dialog er forudsætningen for fred

Samtidens videnskabelige, etiske, filosofiske, kulturelle og politiske problemstillinger handler for pave Benedikt om begrebet sandhed. Er der en sandhed? Har sandheden objektiv karakter d. v. s. er den uafhængig af mennesket? Forudsætter den menneskelige fornuft ikke, at der er en sandhed, fornuften skal forholde sig til? For Benedikt er dét det helt afgørende spørgsmål, hvis kulturerne skal indgå i dialog med hinanden. Dialogen er en forudsætning for en ny fredelig verden; men ægte dialog finder kun sted, hvor man i fællesskab søger

den sandhed, som forpligter alle, ellers bliver dialogen kun en udveksling af subjektive synspunkter og interesser, som i sidste ende ikke kan forpligte andre end en selv, og som ikke tillader, at man kan mødes i det fælles menneskelige. Med sit sædvanlige skarpsyn forsøger paven at vise, at sandheden er forudsætning for en dialog, der kan hjælpe menneskene til en fredelig sameksistens. Dette tema kommer frem i kapitel to. I kapitel tre beskæftiger han sig med sammenhængen mellem etik og politik. Hvis ikke der findes et objektivt etisk grundlag for menneskenes forhold til hinanden i de enkelte samfund og i verdenssamfundet, vil retten tabe overfor magten. Paven bruger udtrykket "den retlige og moralske kontrol med magten" (s. 51). "Magt i rettens tjeneste og under rettens bestemmelse er voldens modpol, modsat den magt, der hverken anerkender eller respekterer nogen ret" (s. 53). Paven formulerer så mange gennemtænkte synspunkter om retsgrundlaget for samfundet, nationalt og internationalt, at enhver politiker eller politisk interesseret menneske burde give sig tid til at læse denne bog. Den er på mange måder et direkte indlæg i vor tids samfundsdebat, der ofte netop udmærker sig ved uklar tænkning og mangel på principielle etiske standpunkter. Spørgsmålet om menneskerettigheder er intimt forbundet med erkendelsen af menneskets objektive værdighed, dvs. at mennesket har i kraft af sin menneskelige natur værdighed, som ikke kan gradbøjes eller være genstand for subjektive tolkninger.

En syg fornuft

I sin tale den 6. juni 2004 i anledningen af 60-årsdagen for De allieredes landgang i Normandiet bruger pave Benedikt

udtrykkene 'en syg fornuft' og 'en misbrugt religion' for at karakterisere nazismens og alle andre totalitære systemers vanvid, også med henblik på vor aktuelle situation. Når mennesket gøres til et produkt, noget man kan lave og derefter ødelægge, så er det udtryk for en syg fornuft. Men også Gud og religionen kan misbruges i egen interesse (s. 72). "Den syge fornuft og den misbrugte religion fører til samme resultat", hævder paven (s. 73). Og paven kommer til overraskende konklusion, at "den kristne tro har ophævet tanken om politisk teokrati. Han (Jesus) har etableret den verdslige stat, hvori de kristne lever i frihed sammen med medborgere af anden observans" (s. 74). Men en sådan sekulær stat er ikke det samme som en ren fornuftsstat, der bygger på en irreligiøs ideologi, dermed mener paven en stat, der ikke anerkender de grundlæggende værdier for dens opståen (jfr. S.74). Igen taler han om det etiske grundlag for enhver stat, som fornuften er i stand til at erkende.

Det er i øvrigt værd at lægge mærke til, at paven fuldt ud anerkender den udvikling i Europa, der har fundet sted siden den såkaldte oplysningstid i 1700-tallet. I stedet for at forholde sig negativt til udviklingen, som det ofte sker blandt kristne, er paven i stand til helhjertet at gå ind for den, fordi han tager udgangspunktet i fornuftens suveræne overherredømme. Sagt lidt enkelt: Menneskets fornuft skal hele tiden ransage sig selv for fejltrin og fejludviklinger. Det er fornuftens væsen at være selvkritisk. Paven bidrager selv konkret med sådanne selvansigelser, når han omtaler både videnskabelige, kulturelle og politiske forhold.

Dialog med muslimerne

På denne baggrund indleder pave Benedikt en dialog med muslimerne, idet han slår fast, at også muslimer nødvendigvis må anerkende fornuftens overherredømme. Dette tema udfolder han i flere af sine taler til repræsentanter for muslimerne, idet han især lægger vægt på, at kristendom og Islam må kunne samarbejde om et fælles værdigrundlag for samfundet. Måske (bevidst?) naivt tænkt, men intentionen er god, at holde muligheden for dialog åben. Således understreger paven, at terrorisme ikke er foreneligt med fornuften og dermed troen på Gud.

Bogens genre er original i den forstand, at den samme person (Ratzinger/Benedikt) snart argumenterer rent rationelt for sine standpunkter, idet han finder et fælles grundlag for dialog i fornuften, og snart taler han med den vægt, han har, som Kirkens overhoved. Dog sammenblander han aldrig de to ting. Hver eneste gang ved man, når han taler fornuftens sprog eller når han forkynder. Det kunne også hans forgænger Johannes Paul II. Det er måske ikke uvigtigt her at huske, at de begge har en fortid som universitetslærere, hvor tanken og formuleringen skal være i højsædet. Denne bog er et fornemt udtryk for Benedikts evne til også at tænke filosofisk. Jeg vil til slut udtrykke min glæde over, at nogen har fundet det vigtigt at oversætte og udgive dette vigtige bidrag til en åben dialog om de allervigtigste ting i vor nutidige debat på tværs af alle kulturer.

Måtte bogen få mange danske læsere, selvom den ikke altid er helt let at læse. *Joseph Ratzinger/Benedikt XVI: Gud og fornuften – opråb til dialog mellem kulturerne. Forlaget Alfa. 172 sider. Pris 218.kr.*

Det sker i bispedømmet

Februar

Lørdag 5. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Thomas Moore" – hvad har han at sige os i dag?" v/Helge Clausen. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Fredag 11. kl. 18.00–19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, København V. Inf. tf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 12. kl. 14.00: afholdes Sygedagen i Sankt Mariæ Kirke, Frederiksberg. Mulighed for at modtage De Syges Salvelse i messen, som læses af biskop Czeslaw Kozon. Skriftemål fra kl. 13.15.

Lørdag 12. kl. 12.00 - ca. kl 16.00 Generalforsamling i Ælnoth, katolsk, historisk forening. Vi starter med medbragt mad kl. 12.00. Derefter generalforsamling for foreningens medlemmer. Kl. 14 foredrag v. Elisabeth MacOwan om Sankt Kjeld af Viborg. Sted: frokoststuen. Gammel Kongevej 15, 1610 København V. Alle er velkomne til foredraget.

Onsdag 16. kl. 19.00-21.00: Foredrag ved p. Lars Messerschmidt m.fl.: "Jomfru Maria - Forbeder/Mediatrix". Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, København V. Inf. tf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 19. kl. 9.30: Bønsdag på Dalum Kloster med p. Benny Blumensaat. Der vil være tilbedelse, lovprisning, bøn, foredrag v. Maria Kjærsgaard, vidnesbyrd, skriftemål og den Hellige Messe med mulighed for personlig forbøn. Yderligere oplysninger og tilmelding: Tlf.: 75 75 75 51 eller mariakjaersgaard@hotmail.com

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 25. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerter Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Vandets og blodets mysterium hos evangelisten Johannes", v/ Hans Thulstrup. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Marts

Lørdag 5. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Bøn til Maria" v/p. Herbert Krawczyk SJ. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedsvvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

www.catholica.dk
- et katolsk tidsskrift på
internettet

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

**Værelse til overnatning ugens fem hverdage søges
så tæt ved Bagsværd som muligt fra 1. marts.**

Jeg er en katolsk kvinde, der har fået job i København,
har mand, børn og bolig i Jylland. Planlægger
sandsynligvis at flytte permanent til København 1.
august 2011.

Henvendelse til 20 46 77 05

Ninfa Rangel Pedersen

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 5
som udkommer

fredag den 11. marts

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den
21. februar

Venlig hilsen
Redaktionen

Max Ulrich Klinker

Advokat og Avocat
Nice - Frankrig
max@klinker.fr

Medjugorje Bededag

Lørdag d. 26. februar kl. 11.00 - 16.30
Skt. Nikolaj Kirke, Kirkegade 58, Esbjerg.

Oplæg om:

"Medjugorjebudskabernes profetiske dimension" og
"Hvad siger Jomfru Maria om livet efter døden"?
Præst: Benny Blumensaat
Rosenkrans, stilhed, tilbedelse, skriftemål m.v.

Henvendelse:

Maria Truelsen, 75 12 64 02 eller 24 60 23 08
www.medjugorjecenter.dk

DANSK OLIE

KOMPAGNI A/S

Fyringsolie
Oliefyrsservice
Installationer
Olievagt i
fyringssæsonen

Rodovrevej 383, 2610 Rodovre

36 70 45 30

- sikkerhed for varme

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70

E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Levering i hele landet

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Paul Jørgensen, Lisbeth Rønne, Torben Riis, Petter Becker-Jostes, Birgitte Hertel, Flemming Meng Sørensen, Kate Toft Madsen, Kirsten Krog, Bemedeke Brisson, Anders Stubkjær, Svend Løbner, Marina Schiellerup.

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15,
1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskoriering.dk

Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til

sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,

DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.400 - Distribueret oplæg 8.846

ISSN 0902-297X

På internettet: www.katpod – Radioen, der sender, når du lytter

Catholica: www.catholica.dk – et katolsk tidsskrift på nettet

En rygende pistol? 24-01-2011

En kommentar til en blandet historie i medierne

Kirkevandring i København 20-01-2011

Vi er i bedeugen for de kristnes enhed, og på tirsdag, den 25. januar er der kirkevandring i det indre København. Hør nærmere i en samtale med sognepræst Niels Engelbrecht fra Sankt Ansgars Domkirke i Bredgade

Skal de religiøse arve jorden?

Er sekulariseringen i de vestlige samfund et tegn på, at religionen har udspillet sin rolle? Nej, mener artiklens forfatter. Demografiske omvæltninger over hele verden og ændringer i befolkningssammensætningen i de enkelte lande vil betyde en opblomstring af religionen - og i den vestlige verden.

Adresselabel, flytning

Til postvæsenets stregkode

UDGIVERADRESSE
MASKINEL MAGASINPOST
Afsender: ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering
POST
PP
DANMARK

Kirken bør være mere tydelig

"Det er indholdet, der gælder. Vis mig præsten, så skal jeg give dig en mediestrategi", sagde Clement Kjersgaard på Kirkernes Mediedag for nylig.

Af Svend Løbner

KOMMUNIKATION Kirkernes Mediedag samlede 130 præster, sognemedhjælper, kirkebladsredaktører og andet kirkeligt godfolk den 22. januar 2011 i Fredericia. Forventningerne var store, stemningen nærmest karismatisk, og deltagerne gik bestemt ikke skuffede hjem.

Kirkens kommunikation bør reformeres

"Vi skal være åbne, synlige og blive en medievant kirke. Et initiativ som det i dag er guld værd og giver inspiration til at turde gå videre", sagde Frauke Meldgård, presseansvarlig i Herning Kirke.

"Jeg har lært, at vi skal komme folk i møde dér, hvor de er. Vi skal tale og skrive i et klart almindeligt sprog", sagde Morten Bay Mortensen, sognepræst i Ebeltoft. "Det er gået op for mig, at vi ikke behøver stræbe efter de store medier, men i højere grad bruge de nære, sagde Peter Holz Mogensén, webmaster i Hårslev Kirke på Nordfyn.

"Kirken trænger til gennemgribende reformer i sin måde at kommunikere på.

Vi må prioritere kommunikation og være villige til at bruge penge på det", sagde Eva Wiwe Løbner, sognepræst i Kliplev og med i kommunikationsudvalget i Haderslev Stift.

Stil skarpt på indholdet

Der var meget at tage med hjem fra dagens ti workshops og tre oplægsholdere, Clement Kjersgaard og Anders Laugesen, begge fra DR, og Morten Thomsen Højsgaard fra Det Danske Bibelselskab. Summen blev:

"Bliv skarpere, når det gælder indholdet, fortæl det, der berører dig, find frem til de præster, som har noget på hjerte, lav events, der påkalder sig opmærksomhed, lær at sige din konklusion på fem sekunder eller præsentere dit budskab i en lækker form. Så er kirkens kommunikation lykkedes.

Eller som Clement Kjersgaard formulerede det: "Vis mig præsten, så skal jeg tilrettelægge en mediestrategi."

DSB eller Banestyrelsen?

"Folkekirken har mistet monopole – de ved det bare ikke!" sagde Clement Kjersgaard blandt andet. "Er I DSB eller Banestyrelsen? De, der sidder og diskuterer, eller de, der kører på skinnerne?"

Folkekirken fremstår fragmenteret. Den har ikke noget budskab at sælge. Den er bare banestyrelse," provokerede Clement Kjersgaard, og foreslog derefter:

I skal se jer selv som en udfordring til det bestående i stedet for et forsvar for det bestående!"

Biskop Karsten Nissen var ikke helt enig:

"Pressen må forstå, at kirken er her, fordi vi er en kulturbærende faktor. Samtidig er kirken nødt til at stille sig til rådighed for pressen. For menneskers opfattelse af kirken dannes i stor udstrækning af medierne."

Ikke godt i 2010

Hvordan klarede kirken sig så i medierne i 2010?

"Ikke særlig godt," mente Morten Thomsen Højsgaard, indtil for nylig kirkeredaktør på Kristeligt Dagblad. Og det skyldes tre ting:

"For det første, var der for mange negative konflikter, bl.a. misbrugssagerne i Den katolske Kirke. For det andet stjal politikerne dagsordenen. De, der vil af med religion i det offentlige rum, snakkede faktisk mest om religion i det offentlige rum! For det tredje var der for lidt kraft i de positive historier."

"Krisen om misbrug i Den katolske Kirke fyldte rigtig meget. Nu bagefter har det vist

sig, at der i ingen af sagerne har kunnet rejses tiltale. Det er synd for Den katolske Kirke og kirkerne i al almindelighed, at sådan en sag kom til at fylde så meget, sagde Morten Thomsen Højsgaard.

Obyg et pressenetværk

Men kirken kan selv gøre noget ved sit image, mente Anders Laugesen fra programmet "Mennesker og tro" på P1:

"Hvis man som kirke vil ud i medierne, er det meget vigtigt at opbygge et netværk. Som udgangspunkt er pressefolk dovne, pressede og overfladiske. Hvis I tager højde for det, og tænker strategisk, kan I meget nemmere komme igennem med jeres ting." Og så henvendte han sig direkte til kirkens informationsfolk:

"Præsten tager sig af de kristne, som kommer i kirken, men hvad med 'Nikodemuskristne', hvem tager sig af dem? Det gør I! Det er ikke bare at være skrivekarl; informationsarbejde er teologisk arbejde."

"Samtidig er det vigtigt, at formulere sig præcist og kort. Pressefolk er dovne, så hvis det ikke fanger umiddelbart, så gider de ikke", sagde Laugesen med et glimt i øjet. Kirkernes Mediedag var arrangeret af Danmarks Kirkelige Mediecenter og Kirkeligt Medieakademi i fællesskab. Næste mediedag er den 21. januar 2012.

Europæiske teologer efterlyser reformer i Kirken

Mere end 140 katolske teologer fra universiteter i Tyskland, Østrig og Schweiz opfordrer i en fælles erklæring til reformer i Kirken.

Tekst: Niels Messerschmidt

OPFORDRING 143 katolske teologi-professorer fra universiteter i Tyskland, Østrig og Schweiz har skrevet under på en opfordring, som den 4. februar blev lagt ud på internettet under navnet Memorandum Kirche. Heri opfordrer de til gennemgribende reformer i Den katolske Kirke, blandt andet afskaffelse af præsters cølibat, muligheden for at kvinder kan vies til kirkelige embeder, at Kirken accepterer skilsmisse og homoseksuelle partnerskaber. Teologerne efterlyser desuden en fornyelse af liturgien, så den "ikke stivner i traditionisme".

Teologerne forklarer, at deres opfordring kommer i forlængelse af overgrebskrisen i Kirken, som dukkede op i Europa sidste år, og at de ikke længere kan forholde sig tavse overfor, hvad de siger, er en langvarig krise i Den katolske Kirke. Underskriverne efterlyser samtidig en reform af Kirken med udgangspunkt i "principperne om menneskets værdighed, respekten for samvittighedsfrihed samt kampen for retfærdighed og solidaritet med de fattige". "Vi har et ansvar for at medvirke til en ny start", hedder det i erklæringen.

Ringe chancer for at blive gennemført

De fleste af de ændringer, som teologerne efterlyser, har reelt ingen chance for at blive vedtaget og gennemført i Den katolske Kirke. Kirken lærer, at den ikke har ret til at vie kvinder til præstedømmet og at enhver seksuel aktivitet udenfor ægteskabet, forstået som mellem mand og kvinde, er syndigt.

Med hensyn til spørgsmålet om Kirkens accept af skilsmisse samt indgåelse af nyt

ægteskab, anser Kirken ægteskabet for at være et sakramente og kan derfor ikke tillade skilsmisse. Den kirkelige Domstol kan dog vælge at erklære et katolsk ægteskab for ugyldigt, hvorefter begge parter frit kan gifte sig igen. Men en sådan ugyldighedserklæring er katolsk set ikke

"På mange områder strider erklæringen mod Kirkens teologiske overbevisninger og grundlæggende kirkelige forordninger", siger sekretæren for Den tyske Biskopkonference, p. Hans Langendörfer, om de 143 teologers appel. Foto: KNA-bild.

en skilsmisse, men en erkendelse af, at det pågældende ægteskab oprindeligt ikke har været gyldigt i Kirkens øjne.

Den tyske Biskopkonference har meddelt, at den vil diskutere forslagene på et møde i næste måned – altså i god tid før pave Benedikt besøger landet den 22.-25. september i år.

Præstemangel et problem

Teologernes opfordring kommer få uger efter at en gruppe fremtrædende tyske politikere har opfordret biskopperne til at præstevie ældre gifte mænd som følge af den stadig mere udbredte præstemangel i flere vesteuropæiske lande, herunder Tyskland.

De tyske biskopper har oplyst, at to tredjedele af alle sognene ikke vil have deres egen præst i år 2020, og at de på den baggrund er påbegyndt sammenlægningen af sogne rundt om i landet.

Erklæringen siges det, at gennemførelsen af de foreslåede reformer vil kunne få folk til at vende tilbage til Kirken. "Kirken har brug for gifte præster og kvinder i kirkelige embeder", hedder det. Og kirken skal ikke "udelukke folk, som lever sammen i kærlighed, trofasthed og gensidig støtte, uanset om det drejer sig om par af samme køn eller gengifte par", hedder det videre i erklæringen.

Den tyske Biskopkonferences sekretær, p. Hans Langendörfer SJ, kommenterede teologernes appel således: "I mere end tyve år har der eksisteret en struktureret og løbende dialog mellem biskopperne og teologerne i Tyskland, og denne dialog har vist sig at være til gensidig hjælp".

Populær pave får egen hjemmeside

Ikke kun i levende live nød

Johannes Paul II stor popularitet.

Op til hans saligkåring den 1. maj

hædres den folkekære pave med en

dedikeret hjemmeside.

SALIGKÅRING Bispedømmet Rom har netop offentliggjort en ny hjemmeside for at fejre den kommende saligkåring af pave Johannes Paul II, der finder sted på Peterspladsen den 1. maj i år. Hjemmesiden

Karol-Wojtyla.org findes på syv sprog og byder blandt andet på nyheder og baggrundsinformation om den folkekære pave.

På hjemmesiden kan man også finde et 'live-webcam' fra pavens grav i Peterskirkens krypt og en officiel godkendt bøn om Johannes Paul II's forbøn på hele 31 forskellige sprog, dog ikke på dansk. Hjemmesiden oplyser, at den med spænding imødeset saligkåringssceremoni vil være åben for offentligheden og at der ikke kræves adgangsbillet for at overvære processen.

Saligkåringen af Johannes Paul II er bemærkelsesværdig

kirkehistorisk set ved at det bliver hans efterfølger, pave Benedikt XVI, der vil lede ceremonien. Hans saligkåring finder sted den 1. maj på Guds Barmhjertigheds søndag – en festdag, den daværende pave selv indstiftede. Vatikanets talsmand, p. Federico Lombardi SJ, har oplyst, at valget af netop denne dag var fuld af betydning for Johannes Paul II, som døde blot én dag før fejringen af Guds Barmhjertigheds søndag for seks år siden. NM

På hjemmesiden www.karol-wojtyla.org findes et væld af informationer om pave Johannes Paul II.

Ny katolsk kirke i Aarhus

Den kaldæiske menighed får deres egen kirke i midtbyen.

Læs mere på side 3

Kroppens teologi

– eller teologisk sexologi er en invitation til sand seksuel frigørelse.

Læs mere på side 5

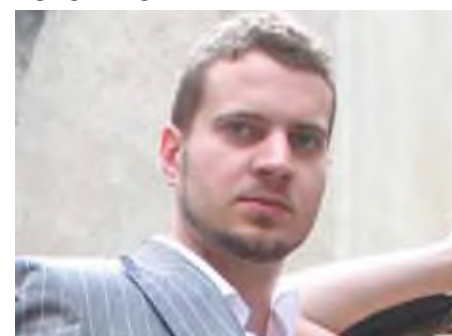
Skal præsten kunne det hele?

Hvad er præstens funktioner i menigheden og i sognet?

Læs mere på side 6

Hvad blev der af reformen?

En refleksion over 2. Vatikankoncilens tanker om liturgien.

Læs mere på side 16

Leder

Kirkelige reformer og fornyelse presser sig på

Den 8. februar lancerede biskop Noel Treanor af Down and Connor – et bispedømme i Belfast, Nordirland – et 'høringsprogram' for de godt 90 sogne i bispedømmet. Hensigten med disse høringer er at lade lægfolk komme med deres bud på, hvordan Kirken i Irland kan reformere og forny sig i kølvandet på overgrebskandalerne i landet.

"Kirkens historie rummer tidspunkter, hvor Guds folk er kaldet til at reformere og forny Kirken", siger biskoppen om baggrunden for sit initiativ. "Vi står overfor et sådant øjeblik".

Ironisk nok sker offentliggørelsen af biskoppens initiativ samtidig med, at avisen The Independent kan afsløre detaljer fra en fortrolig, intern kirkelig rapport, hvori Kirken i Irland beskrives som at være tæt på "sammenbruddets rand". Rapporten beskriver den pastorale situation i landet efter overgrebsagerne og de mange forsøg på at dække over dem. Den konkluderer, at lokalkirken højst har 5-10 år til at få gennemført væsentlige forandringer, efter at mange irske katolikker har vendt Kirken ryggen.

Biskop Treanor udtaler til National Catholic Reporter, at "vi siden 1960'erne har kæmpet for idéen med at gøre hele Kirken mere deltagende", og "at en forbedret dialog med lægfolket vil være et skridt i retningen mod en Kirke, der er mere åben, gennemsigtig og hvor der hersker større ansvarlighed".

"Du oplever på den ene side en udbredt følelse af desillusion og skuffelse – ja, til tider gru – over overgrebskandalerne og en ringe kirkelig ledelse, eller mangel på samme, og af og til forsøg på mørklægning. Men samtidig oplever du – og ofte gennem de samme mennesker – et fantastisk engagement for at udleve troen på den inkarnerede Gud", forklarer Treanor, der arbejdede som Den katolske Kirkes repræsentant ved EU i Bruxelles i tyve år inden han i 2008 blev udnævnt til biskop.

Også i de tysksprogede lande efterlyses nu reformer i Kirken efter overgrebskandalerne sidste år. Mere end 150 katolske teologer fra Tyskland, Østrig og Schweiz har netop underskrevet et memorandum, hvori de opfordrer til gennemgribende reformer i Kirken. Blandt andet efterlyses de muligheden for gifte præster, at kvinder kan vies til kirkelige embeder og en kirkelig accept af homoseksuelle partnerskaber.

Der bør ikke herske tvivl om, at de mange overgrebskandaler i Amerika og Europa har givet store ridser i Kirkens troværdighed, og i de mest berørte lande efterlyses lægfolk nu reformer af de kirkelige strukturer – nogle dog uforenelige med katolsk tro og Kirkens lære, men alle udsprunget af et ønske om at Kirken atter må genvinde sin troværdighed og autoritet.

I bispedømmet København afholdes der for tiden drøftelser i landets sogne, som – ud fra ønsket om at indføre en 'ny pædagogik' med en større inddragelse af såvel menighedsråd som pastoralråd – skal igangsætte en proces til at fremme fornyelse og nytænkning i det pastorale arbejde. Sideløbende hermed har lægfolk i de igangværende drøftelser om en bedre udnyttelse af ressourcerne i det centrale København også haft mulighed for at komme til orde med deres visioner og ønsker. Læs i øvrigt Jean-Pierre Duclos' kommentar til denne proces i dette nummer.

Den katolske Kirke står i disse år over for mange store udfordringer, som – hvis den forstår at tackle dem rigtigt – kan blive en kilde til vækst og fornyelse. Men det kræver, at Kirken også tør lytte til lægfolkets stemme. Kirkens sande fornyelse beror blandt andet på, at vi sammen lærer at tænke nyt, dvs. tænker evangelisk. For kun gennem drøftelser og bøn, og under Helligåndens vejledning, kan vi som ét legeme forstå, hvad Kristus venter sig af sin Kirke i dag. NM

Samarbejde til gavn for migranter

Bispedømmet har den 1. februar i år indgået en treårig samarbejdsaftale med KIT. Men hvem er KIT, og hvorfor nu en samarbejdsaftale?

Tekst: Helle Jørgensen, bispedømmets sprog- og integrationskonsulent

KIT er en forkortelse for Kirkernes Integrations Tjeneste, en landsorganisation med baggrund i frikirkerne, der blev stiftet i 2003 for at koordinere den kirkelige indsats for integration af flygtninge og indvandrere. Netop med KIT har Den katolske Kirke i en årrække haft et godt samarbejde på udlændingeområdet, som begge parter nu ønsker at udbygge. Det kan jo lyde meget godt, men hvad har det med mig, den almindelige katolik at gøre? En hel del, hvis man ønsker at engagere sig i arbejdet med at hjælpe flygtninge og indvandrere på vej i Danmark.

Før og nu

Den katolske Kirke er i den heldige situation at have mange præster og søstre fra andre lande både i og udenfor EU til at arbejde i vores kirke. Præster og søstre fra lande uden for EU er omfattet af Udlændingelovens bestemmelser for udenlandske forkyndere, og for at have en vis indflydelse på udformningen af loven, er Kirken høringspart i forhold af vigtighed for denne gruppe. KIT er i samme situation i forhold til migrantmenigheder. Da vi har samme holdning på området, er vi, for at give vores argumenter større vægt over for myndighederne, derfor blevet enige om at udforme fælles høringssvar og indsende disse til Integrationsministeriet. Dette gode samarbejde vil vi naturligvis fortsætte og udbygge.

Andre eksempler på Kirkens samarbejde med KIT er aktiviteterne i kirkelige samarbejdsorganisationer i Danmark som Danske Kirkers Råd og arbejdet med at kortlægge migrantkirker og migrantsproggrupper i Danmark.

Og fremover

I kraft af sit store engagement i forbindelse med f.eks. FN kvoteflygtninge og rådgivning af au pair-piger, studerende og familiesammenførte møder KIT mange katolikker, der gerne vil have kontakt til Den katolske Kirke og katolske familier. Dette sker allerede i et vist omfang, men med en koordineret indsats fra starten vil Den katolske Kirke have mulighed for at nå katolikker, den ellers ville have haft svært ved at komme i kontakt med. Det er især i dette arbejde den almindelige katolik kan træde til og i kraft af Kirkens landsdækkende netværk af menigheder og engagerede komme i forbindelse med flygtningen og indvandrerne, der gerne vil leve katolsk i Danmark.

Derudover vil Den katolske Kirke og KIT bl.a. også se på muligheden for at starte fælles sprog- og kulturkurser for udenlandske forkyndere, udveksle erfaringer omkring integrationsopgaven og registrere udenlandske katolikker, der ikke optræder i kirkens statistikker.

Mange bidrag til støtte for Afrikas unge

Caritas takker for god støtte til landsdækkende indsamling.

INDSAMLING Lørdag den 29. januar rullede Danmarks Indsamling hen over skærmen endnu engang. Danmarks Radio samlede ind til Afrikas unge i samarbejde med tolv danske hjælpeorganisationer, men heller ikke i år var Caritas blandt de deltagende organisationer.

På den baggrund har Caritas klaget til DR og de tolv medvirkende organisationer, idet Danmarks Radio er en licensfinansieret kanal, der betales af os alle og derfor finder Caritas, at der er andre organisationer end de deltagende, som er relevante i den sammenhæng.

Men Caritas erkender samtidig, at beslutningen næppe står til at ændre. Da Caritas i lige så høj grad som de

Hvordan

Hvordan gør man så, hvis man allerede nu ønsker at engagere sig i arbejdet og f.eks. blive kontaktfamilie for flygtninge med katolsk baggrund? Indtil videre kan man enten henvende sig til KIT, melde sig via www.kontaktfamilie.dk eller møde op i KITs nyåbnede café Cadeau på H.C. Ørstedvej 28 på Frederiksberg og så blive hjulpet videre.

KIT kommer også gerne ud til menighederne og fortæller om sit arbejde, og om hvordan, man kan blive en del af det.

Så lad os glæde os over den nye samarbejdsaftale og over de nye muligheder den giver os alle for at være kirke og katolikker i Danmark.

KIT eller Kirkernes Integrations Tjeneste skaber bekendtskab til den kirkelige indsats for integration af flygtninge og indvandrere i samfundet, bl.a. gennem sine trykte publikationer.

Fakta om Kirkernes Integrations Tjeneste

Adresse:
Smallegade 47, 1
2000 Frederiksberg

Daglig leder:
Hans Henrik Lund

Telefon: 32 84 60 16
E-mail og hjemmeside: info@kit-danmark.dk
og www.kit-danmark.dk.

deltagende organisationer støtter Afrikas unge, har de gennem Katolsk Orientering foranstaltet en indsamling, som ved redaktionens afslutning har rundet et indsendt beløb på 20.000 kroner, og de takker hermed for de mange fine bidrag!

NM

Caritas har hjulpet Adrian på 19 år fra Uganda og hans forældre med at starte en planteskole. De penge, de tjener, har de brugt på at sende Adrian på universitetet.

Kaldæerne får deres egen kirke i Aarhus

Bispedømmet har fået overdraget en kirke af den katolsk-apostolske menighed i Aarhus. Hermed får kaldæerne deres anden kirke i Danmark.

Tekst: Niels Messerschmidt, Foto: Marcus Matti

KIRKEOVERDRAGELSE Efter i mange år at have levet en hensygnende tilværelse, fik den gamle røde murstenskirke på Frederiks Allé 37 i Aarhus ny ejer den 1. december 2010. Det skete, da brødrene Preben og John Fletta Kondrup fra den katolsk-apostolske menighed i byen overrakte kirkens nøgler til Den katolske Kirke, som herefter råder over to kirkebygninger i Aarhus midtby.

I forbindelse med overtagelsen er kirken blevet omdøbt til Sankt Nikolaj kirke, og p. Adolf Meister SJ fra Vor Frue Kirke forklarer her om baggrunden for at vælge dette navn:

”Der er flere grunde til, at vi valgte dette navn. Den nuværende katolske Vor Frue Kirkes forgænger hed Skt. Nikolaj. Desuden hedder den gade, der støder vinkelret på kirken, Skt. Nicolaus Gade. Dertil kommer, at Sankt Nikolaus er en helgen, der forbinder den østlige kirke med den vestlige, og så er han også havnebyernes patron”, forklarer p. Meister.

Han oplyser, at den kaldæiske menighed i byen har forsterket til at bruge den nye kirke, men at man i samråd med dem også åbner for muligheden for at ’leje’ kirken ud til særlige gudstjenester og sammenkomster.

En forfulgt trosretning

Den godt 700 kvadratmeter store Sankt

Nikolaj kirke er udstyret med 28 bænke og kan rumme op til 300 kirkegængere. Den er dermed stor nok til at huse den kaldæiske menighed i Aarhus, som hører til den største kaldæiske gruppering i landet. Menigheden ledes af p. Faris Toma Moshe, der kom til Danmark i 2006 fra Bagdad, og han er desuden præst for de godt 2.000 kaldæiske katolikker – de fleste flygtninge fra Irak – bosat i landet.

Kaldæerne er et af de ældste kristne samfund i verden og er en af de østkirker, der har kirkefællesskab med den romersk-

katolske kirke. På trods af kaldæernes lange historie i Mellemøsten og deres 1.400 års sameksistens med Islam, er de i dag mere truede end nogensinde, blandt andet på grund af forfølgelse, kidnapninger og mord. Den stadig mere alvorlige situation har i de seneste fire år tvunget godt 300.000 af dem på flugt.

Trossamfundet levede før Iraks krig mod Kuwait i 1991 hovedsageligt i det nordlige Irak; men i 1990’erne ønskede Saddam Hussein at gøre området arabisk og det betød, at kaldæerne blev tvunget til de større byer som Bagdad og Mosul. I dag bor stort set samtlige af de resterende 500.000 kaldæere i Bagdad. I Danmark bor der cirka 400 kaldæiske familier.

Profetiske evner slap op

Den røde murstenskirke på Frederiks Allé blev opført i 1893, 32 år efter at det katolsk-apostolske trossamfund kom til Danmark og 14 år efter at menigheden i Aarhus blev oprettet. Menighedens storhedstid var i 1940’erne, hvor de dengang 600

medlemmer udover kirken i Frederiks Allé havde en mindre kirke i Thunøgade.

Det katolsk-apostolske trossamfund hvilede på udnævnelsen af tolv apostle, der angiveligt havde profetiske evner, og som var de eneste, der kunne udnævne nye præster. Da den sidste apostel døde i 1901 betød det derfor, at præsterne gradvist faldt fra. Og i 1953 måtte også den århusianske menighed sige farvel til sin sidste præst, Frant Hühn.

Hermed døde menigheden dog ikke ud; men de kirkelige aktiviteter blev nu ledet af menighedens lægfolk, og de blev med tiden stærkt reduceret i antal og omfang. I de seneste år blev kirken således højest brugt en halv time om ugen, ligesom menigheden er svundet betragteligt ind.

Fremtidige planer

Selv om Sankt Nikolaj kirke først og fremmest skal bruges af den kaldæiske menighed, som har deres egen ritus, vil den fremtidige indretning af kirken tage hensyn til den katolsk-apostolske tradition og skal godkendes af bispedømmets Kommission for tilsyn med sakrale bygninger. Det gælder f.eks. opsætningen af korsvejsstationerne, flytningen af tabernaklet fra det nuværende alter til en stele foran koret, placeringen af præstestolen osv.

”Vi er den katolsk-apostolske menighed meget taknemmelige og vi lover at passe godt på deres kirke og håber, at alle, der bruger den, husker på dem, der i mange årtier har fejret deres gudstjenester i denne kirke”, siger p. Meister.

Hvem der foruden kaldæerne fremover skal bruge kirken og de tilstødende lokaler vil blive fastlagt gennem kommende drøftelser med biskop Czeslaw Kozon.

Sankt Nikolaj kirke blev officielt indviet søndag den 13. februar i forbindelse med en kaldæisk messe med biskoppen.

Glimt fra biskop Kozons officielle indvielse af Skt. Nikolaj kirke søndag den 13. februar.

Den nordiske Bispekonference i Jerusalem

Fælles retningslinjer for Den katolske Kirke i Norden var et hovedemne for de nordiske biskoppers forårsmøde i Jerusalem den 31. januar til den 7. februar.

BISPEKONFERENCE Det presserende spørgsmål om misbrug af børn i Den katolske Kirke kræver mere detaljerede og omfattende regler end dem, som de civile myndigheder foreskriver på området. Derfor har de katolske bispedømmer i Norden udarbejdet forslag til reviderede beredskabsplaner, som indgående blev drøftet på biskoppernes møde i Jerusalem. På grund af forskellene i den civile lovgivning i de respektive lande synes det dog umuligt at udstede fælles retningslinjer for alle bispedømmer.

På mødet blev der imidlertid forberedt en teologisk introduktion til disse retningslinjer og udarbejdet fælles definitioner for seksuelt misbrug samt formaliseret foranstaltninger til beskyttelse af børn og for-

hindring af fremtidig misbrug. Disse kapitler i en kommende beredskabsplan vil blive afsluttet med specifikke regler for hvert af de fem lande.

For første gang i bispekonferencens historie var de nordiske biskopper forsamlet i Jerusalem, hvor de som pilgrimme besøgte byens hellige steder og førte engagerede samtaler med lokale kirkeledere og troende. Alle var de imponerede over den åbenhed og det mod, de mødte her.

”Kirkens historie i Jerusalem er vores historie; denne Kirkes fremtid vedrører os dybt og påvirker os alle”, siger de nordiske biskopper i en fælleserklæring. ”Det er vores fælles håb, at Jerusalem bliver en fredens by og dermed af profetisk betydning for alle jøder, muslimer og kristne”.

Den nordiske Bispekonference holdt sit forårsmøde i Det hellige Land.

Det permanente råd blev genvalgt for en 4-årig periode: som præsident biskop Anders Arborelius (Stockholm), som næstformand biskop Czeslaw Kozon

(København), biskop Bernt Eidsvig (Oslo) som medlem af rådet og sr. Anna Mirijam Kaschner, CPS, som generalsekretær.
NM

Hjælp os med at bygge Irak op igen

En gruppe irakere har besøgt København for at bede om hjælp til genopbygning af de kristne områder.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

IRAK Det er ikke nok at fordømme volden mod de kristne i Irak. EU skal ændre politik og aktivt støtte de kristne i landet med langsigtede investeringer, hvis den kristne masseudvandring fra landet skal standses. Sådan lød budskabet fra en irakisk delegation der den 4.-5. februar gæstede København for at mødes med danske græsrodsgrupper og parlamentarikere. Et af de mest fremtrædende medlemmer af gruppen var parlamentsmedlemmet Halis Ayshoa Esttaifo, formand for The Chaldean Syriac Assyrian Assembly. På mødet var der enighed om, at der skal gøres noget nu. "Vil I være tilskuere til, at Mellemøsten tømmes for kristne?", lød spørgsmålet fra en af gruppens værter, Therese Isho, formand for komiteen af kaldæere, syrere og assyrere i Aarhus. Delegationen ønsker, at der oprettes et kristent selvstyreområde på Ninivesletten – kristendommens vugge, hvor der har været kristne helt tilbage fra det første århundrede.

Her er alt på standby. Infrastrukturen er smadret, mange huse ligger i ruiner, og der mangler arbejdspladser. Mange

Halis Ayshoa Esttaifo, irakisk parlamentsmedlem og formand for The Chaldean Syriac Assyrian Assembly.

højtuddannede går arbejdsløse, fordi de institutioner, de skulle arbejde i, ligger i ruiner, og mange unge har måttet stoppe deres studier af hensyn til deres personlige sikkerhed.

Derfor opfordrer gruppen til, at Den europæiske Union investerer i bygning af et universitet og genopbygning af vigtige samfundsinstitutioner på Ninivesletten. "Vi kæmper for vores rettigheder i vores historiske område. De kristne skal blive i Irak", var budskabet fra gruppen, der mener, at massive investeringer i området vil påvirke de mange kristne, irakiske flygtninge i nabolandene til at give hjemlandet en ny chance. Gruppen tog til gengæld afstand fra de seneste tvangshjemsendelser af kristne, irakiske asylansøgere i Sverige.

Vil fatwaen hjælpe?

Men vil den fatwa, som muslimske irakiske ledere i januar vedtog på en fredsmæglingskonference i København, overhovedet hjælpe? Ja, den vil kunne påvirke almindelige menneskers holdninger. Den religiøse ekstremisme i Irak er importeret fra andre lande, lød det fra gruppen, der også fremhævede behovet for, at den irakiske regering holder strengt opsyn med, at moskeer ikke prædiker had mod religiøse mindretal. Khalis Ayshoa Esttaifo sidder i et udvalg, der blev nedsat efter terrorangrebet på en kirke i Bagdad den 31. oktober sidste år. Udvalget har lavet et fem punktsprogram med forslag

til det irakiske parlament om, hvordan man forhindrer, at kristne bliver mål for ekstremister, sikrer en fredelig dialog mellem religionerne og vender udviklingen i de kristne områder.

"Men USA har ikke gjort sit arbejde færdigt. Derfor skal vi have hjælp til at komme videre, og derfor kommer vi også til Danmark, som var med til at styrte Saddam Hussein. De kristne i Irak er interesserede i at være med til at bygge et demokrati op i landet", var slutbudskabet fra irakerne. Efter møderne i København rejste gruppen videre til Stockholm og Paris. Ca. 500.000 kristne irakere er tilbage af de oprindelige 1,5 millioner.

De kristne trossamfund i Mellemøsten udsættes i stigende grad for trusler og forfølgelser. Foto: National Catholic Reporter.w

Liv og glade dage i en levende kirke

Troen er stærk, og livsglæden er stor i Den katolske Kirke på Filippinerne.

Tekst og foto: Assumptionssøster Marianne Skjold

FILIPPINERNE Så lille betydning har julens egentlige budskab for mange.

Alt drukner i nisser og gaver, sagde fader Patrick engang under en juleprædiken i Vridsløselille Statsfængsel, hvor han tog et lillebitte Jesusbarn op af lommen. Men her på Filippinerne har julens sande budskab absolut været i centrum. Min største oplevelse her har nok været "Simbang Gabi". Det er julevigiliemesserne de sidste ni dage inden jul. Disse messer holdes kl. fire om morgenen eller sen eftermiddag.

Fyldt kirke

Vi søstre gik til messen kl. 17.30 i vores nærmeste kirke. Hver aften var kirken mere end propfuld! Julens glæde her er så stor, så hver dag blev der sunget Gloria og julesalmer i disse ni dage. Her var ingen midnatsmesse, for det er for farligt at være på gaderne om natten. Julemorgen var vi så til julemesse i katedralen i San Fernando.

Der var fem messer om morgenen. Vi gik derhen kl. otte. Folk stod op i gangene og udenfor – vi var nok 2.000 mennesker.

Det er skønt at opleve så levende en kirke. Her er altid masser af mennesker og liv og glade dage. Jeg forstår så godt, at de mange filippinere, som bor og arbejder i udlandet, har det svært.

Festen for Santo Nino

Da filippinerne blev kristnede i 1521, modtog dronning Juana en dåbsgave, en statue af Jesusbarnet fra Prag. Hun var betaget af denne statue af Gud den Almægtige, som kom folket nær gennem et lille barn. Flere mirakler skete ved forbøn til Santo Nino. Den filippinske kirke indførte en særlig festdag den 3. søndag i januar. Men da julefejringen foregår i flere uger, så bliver denne fest også fejret i flere uger. Mange sogne er opkaldt efter Santo Nino. Fra at være et religiøs fest har festen udviklet sig til en folkefest med gadeparader og fællesspisning på gaderne. Størst er festerne i Cebu.

Børn er en gave fra Gud

Filippinerne elsker børn. I de fleste familier er der mange børn – børn ses som en gave fra Gud. Nogle kræfter forsøger at indføre nye love om anvendelse af prævention og abort; men Kirken her er meget stærk og har stor indflydelse på folks holdninger. President Obama gav præsident Nonoy penge for at indføre den såkaldte RH bill (et familieplanlægningsprogram red.). Kirken modarbejder denne RH bills vedtagelse. Livet er helligt fra undfangelsen. Kirken opfordrer til ansvarsfuld fami-

lieplanlægning og prævention efter naturmetoder. Der er stort pres fra anderledes tænkende, men Kirken står meget stærkt. Mange tror, at de nuværende love aldrig vil blive ændret, og folk siger, at der stadig er plads til flere mennesker her.

I familierne er der meget stærke bånd. Man kan leve mange mennesker på få kvadratmeter og man støtter hinanden økonomisk. At søskende vil hjælpe hinanden med at betale studierne er noget helt naturligt og anses for en pligt.

Begravelse med musik og balloner

Jeg har besøgt flere familier, hvor der har været dødsfald. Familierne, naboerne og alle bekendte samles omkring den døde,

som bliver lagt i en åben kiste med glasplade. Den døde bliver for det meste i familien indtil begravelsen. Man kalder det at holde "wake". Børnene leger i dødsværelset, og der bedes selvfølgelig omkring den døde; men ellers hygger folk sig og snakker og spiser i den afdødes nærvær.

Ved begravelsen bliver den døde bragt til kirken med høj musik og hvide balloner, som bliver sendt til vejrs, når kisten er blevet lukket på kirkegården. Under begravelsen i kirken forbliver kisten åben. Folk på filippinerne tror så stærkt på de dødes opstandelse, så begravelse er ikke så triste her. Selvfølgelig sørges der, men troen på et gensyn er så stærk, at sorgen dæmpes.

Alle Sjæles Dag på en kirkegård i Filippinerne.

ÆGTESKABET Den tidligere pave Johannes Paul 2's Kroppens Teologi er en af de smukkeste præsentationer af kristendommen, som vi længe har set. Emnet udgør imidlertid så stort og smukt et sammenhængende hele, at jeg kun kan gøre vold mod det ved at forsøge en så kort introduktion som her. Men mit håb er at vække en nysgerrighed efter mere.

Hvor der måske længe i vor moderne kultur har været tendens til at betragte kristendommen som en forældet og utidssvarende religion på vej ud af billedet, bringer Kroppens Teologi den kristne katolske tro og teologi op på et niveau, der gør den til en højaktuel medspiller i den teologiske, filosofiske og psykologiske debat i vor tid.

Denne teologi blev udarbejdet som 125 onsdags-forelæsninger allerede i perioden 1979-1981, og selvom dens popularitet breder sig i USA og Australien, er det i Danmark kun inden for de sidste par år, at Kroppens Teologi er blevet bemærket af enkelte mennesker i såvel katolske som protestantiske kredse.

Der er dog ingen tvivl om, at Kroppens Teologi er kommet for at blive og at den fremover vil præge vores syn på tro, teologi, seksualitet og eksistens.

Det har ikke været kristendommen som sådan, der var på vej ud. Det var Kirkens formidling af den, der trængte til fornyelse.

Og det var en udfordring, som Johannes Paul 2. i sjælden grad forstod at tage op. Udover at afklare, hvad det vil sige at være menneske, sætter Kroppens Teologi et skarpt fokus på en bibelbaseret teologisk redegørelse for menneskets seksualitet. Da vi i skabelsesberetningen lærer, at vi er skabt i Guds billede som mand og kvinde, altså som kønsvæsener, bygger Kroppens Teologi på det grundsynspunkt, at forståelsen af seksualiteten må hænge uløseligt sammen med en forståelse af, hvorfor mennesket er skabt "som mand og kvinde".

Manden og kvinden er et ikon på Gudsmysteriet

At Skaberen har skabt os i "sit billede" betyder logisk nok, at han ønsker at synliggøre sin egen (usynlige) guddommelighed i skabelsen. Via kaldet til at elske hinanden og blive ét kød i den seksuelle forening får manden og kvinden muligheden for at blive et ikon på Gudsmysteriet. At være et billede på Gud forudsætter naturligvis, at man elsker som Gud elsker. Og hvordan gør man det? Ved at elske totalt, trofast, frivilligt og frugtbart (som Jesus inkarnerede det).

Kroppens Teologi er ikke kommet for at løfte pegefingre og svælge i en perverteret, sexforskrækket trang til at forbyde de stakkels troende alt det dejlige og spændende i sengen – hvad medierne ofte ynder at skyde Den katolske Kirkes ledelse i skoene. Tværtimod. Kroppens Teologi skal ses som en invitation til sand seksuel frigørelse, som jo egentlig pr. definition kun kan realiseres, når vi får hjælp til at efterleve seksualiteten i overensstemmelse med den oprindelige plan. Som er hvad? At elske totalt, trofast, frivilligt og frugtbart. Alene denne måde at elske på kan tilfredsstille hjerternes og kroppens hunger efter fuldbyrdelse i den ekstatiske kærlighedsomfavelse.

Men manden og kvinden kan jo også vælge ikke at elske som Gud elsker. Når sex og kærlighed bliver skilt fra hinanden,

Kroppens teologi – eller teologisk sexologi!

Kroppens teologi er en invitation til sand seksuel frigørelse

Tekst: Cand. psyk. Peter Damgaard-Hansen

udebliver fuldbyrdelsen, og frustrationerne begynder at vælte frem sammen med det egoistiske begær, advarer Johannes Paul 2.

Sex i en hovedorienteret kultur

Dette er tankevækkende, for det er jo en helt almindelig opfattelse i vor tid, at sex og kærlighed ikke nødvendigvis bør have noget at gøre med hinanden. Det skyldes uden tvivl, at vi i forvejen er så vant til at tænke på krop og psyke som adskilte fænomener. Vores kultur er primært "hovedorienteret", og kroppen betragtes ofte som et vedhæng, der kan være mere eller mindre besværligt at slæbe rundt på.

Det er oplagt, at dette dualistiske syn på mennesket, der har dybe rødder i filosofien Descartes' rationalisme, også vil præge vort forhold til seksualiteten. Hvis krop og sjæl ikke hænger særlig meget sammen, hvorfor skulle sex og kærlighed så gøre det?

Den omstændighed at det dualistiske menneskesyn efter et par hundrede års indoktrinering længe har gennemsyret tidens tænkning bevirker netop, at moderne oplyste mennesker kan have vanskeligt ved at begribe den unikke sammenhæng mellem krop og sjæl, som Kroppens Teologi udreder for os.

Men når sex og kærlighed adskilles, bliver seksualiteten et mål i sig selv.

Den er da ikke længere orienteret mod partneren, men primært mod selvets tilfredsstillelse. Kærligheden får vendt vrangen udad, og i dens sted får vi det modsatte: det egoistiske begær. Og denne egoisme vil netop tingsliggøre partneren som et objekt til selv-tilfredsstillelse. Denne tilgang til seksualiteten er et fatalt angreb på menneskets værdighed, som ethvert menneske må beskyttes imod, siger Johannes Paul 2. Intet menneske må nogen sinde bruges af et andet i egoistisk øjemed.

Dette er ikke bare et af problemerne, men kerneproblemet, en kulturel "cancer-celle", der langsomt spreder sig til menneskelige relationer på alle planer, og lægger bunden til en kulturel og etisk opløsning. "Dødens kultur" har Johannes Paul 2. kaldt fæno-

menet. Pudsigt nok har filmkunstneren Lars von Trier med sin berømte film "Anti-Krist" på nærmest profetisk vis illustreret et sådant gudløst univers styret af rå egoisme og menneskers tingsliggørelse af hinanden som brugsting.

Ondets rod, siger Johannes Paul 2., kan føres helt tilbage til relationen mellem mand og kvinde og hvordan de møder hinanden i kærligheden og seksualiteten. Er dette møde orienteret mod liv og kærlighed, får vi en "livets kultur". Er det derimod orienteret mod egoisme og udnyttelse, får vi en "dødens kultur".

Er det virkelig på en gang så enkelt og så dybt?

Egentlig logisk nok: hvis ikke forholdet mellem kønnene kan undgå konfliktfyldte spændinger, hvordan skulle forholdet mellem nationerne så kunne det?

Det er altså overhovedet ikke ligegyldigt hvordan vi behandler hinanden..... bl.a. i sengen! Og bare det at være gift er ikke nok.

Vi har brug for retningslinier

Vi har som følge af den oprindelige bekendelse til egenrådigheden (syndefaldet) mistet den indre evne til at lade vore seksuelle kræfter underordne sig kærlighedens ånd. Derfor har vi brug for retningslinjer for, hvordan vi udlever vor seksualitet, så vi kan tilnærme os den frihed og fuldbyrdelse vi har mistet.

Og det er netop sådan vejledning, den katolske seksualmoral tilbyder.

Uheldigvis har forkyndelsen af denne moral gennem tiderne som nævnt lagt for meget vægt på at fortælle folk hvad de må og ikke må uden at forklare hvorfor!

Men med Kroppens Teologi tilbydes velbegrundede og udtømmende svar på alle de spørgsmål moderne oplyste mennesker stiller til Kirkens lære og dens seksualmoral.

Det bliver klokkeklart, at Kirkens holdning til prævention, abort, homoseksualitet, utroskab, førægteskabelig sex, m.m. ikke bygger på en indsnævret utidssvarende fanatisme. Den er tværtimod en selv-

indlysende logisk følge af Kirkens bibelbaserede forståelse af kærlighedsbegrebet og hvad det vil sige at være menneske. Og højaktuel i en tid med kaos på området.

Men ikke nok med det – en ting er at forstå hvorfor vi bør gøre, som vi bør. En helt anden ting er at få det gjort! Vi har ikke bare brug for fornuftige velbegrundede regler, men også for kraften til at svare på kaldet. Johannes Paul 2's undervisning er fyldt med en velgørende varm og medmenneskelig forståelse for, at vi alle som en har meget svært ved at efterleve den katolske seksualmoral. Ja, at det faktisk er umuligt ... af egen kraft!

Men er vi ydmyge nok til at erkende dette, bliver hjælpen øjeblikkelig mulig. Vi har brug for en Frelser – til at frelse os fra hvad? Fra vores egen destruktive egoisme. Og den kraft kommer med Jesus Kristus som tilbyder den overmenneskeligt generøst fra korset til hvem som helst, der kan tage skridtet til at erkende sit dybe behov for den.

Summa summarum: Gud ER med os, i medgang og modgang. Gud ske lov, må man sige, ellers kan vi ganske enkelt ikke få eksistensen, kærligheden og sexlivet til at fungere.

Peter Damgaard-Hansen holder foredrag om Kroppens teologi og præventionens psykologi i A. C. onsdag den 4. maj kl. 19.30. Arrangementet foregår i Sankt Andreas bibliotek Gl. Kongevej 15 kl. 19.30.

Som mand og kvinde skabte han dem... Hvad er Kirkens ægteskabsforståelse, og hvordan leves et katolsk ægteskab i dag?

KO belyser i de kommende numre emnet fra forskellige synsvinkler.

Skal præsten kunne det hele?

Hvordan sikres betjeningen i alle menigheder i en tid hvor der bliver færre og færre præster?

Tekst: Jean-Pierre Duclos

SOGNESTRUKTURER Et nyt kort over det katolske Danmark er på vej under mottoet: Hvordan kan vi få det bedste ud af det nuværende præsteskabs kræfter, velvidende at dets omfang hastigt svinder? Det virker realistisk, men måske skal vi ikke først blive enige om, hvad præstens funktion i menigheden og i sognet er? Er den den samme? Vi bruger begge betegnelser i flæng, men er de virkelig ens?

Et vejkrucifiks kan hjælpe os til at blive klar over det. Her ser vi kirkens to dimensioner, den lodrette som forener himlen og jorden og den vandrette som omfatter hele universet, men vejkrucifikset er fast plantet i mulden. Menigheden symboliseres af korsets arm og sognet af dets fundament.

Sognet, det er det lokale forankrede samfund. Det er ikke uden grund, at den samme betegnelse bruges i både det kirkelige og det verdslige sprog. I vores udprægede forbrugersamfund er sognebevidstheden dalende på begge områder. Det skal vi være opmærksomme på og reagere imod. Det gælder især vores mindretalskirke, hvor der er betydelig afstand mellem de katolske hjem. Hvordan kan man skabe en sognebevidsthed? Et sogn er ikke en servicestation, og planlægningen af sognefordelingen kan ikke anvende de samme kriterier om kundetæthed som en indkøbskæde.

Har præsten samme funktion i menigheden og i sognet? Det mener jeg ikke. I forhold til menigheden kan han det hele. Ved præstevisen er han indsat som Jesu talsmand, der samler menigheden om Herrens bord og dermed synliggør vort fællesskab med alle de andre kristne, som i tid og rum har deltaget i det. Han tjener både den vertikale og den horisontale dimension, og han gør det fuldt ud. Men det samme kan ikke siges om sognepræsten, og det er Paulus selv som forklarer hvorfor.

Et fællesskab hvor alle supplerer hinanden

Paulus bruger ikke ordet ”sogn”; men det er det, han beskriver, ved at bruge billedet med legemet: ”Ligesom vi har et legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle et legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer” (Rom 12,5). Og han skærer det ud i pap for korinterne, som tilsyneladende havde besvær med at opfatte, hvordan de sammen dannede et fællesskab. Nogle ville være det hele, mens andre bare ønskede at være sig selv. ”I kirken har Gud sat nogle til at være, for det første, apostle, for det andet profeter, for det tredje lærere, endvidere nogle med kraft til at gøre mægtige gerninger, endvidere nogle med nådegaver til at helbrede, til at hjælpe, til at lede, til forskellige slags tungetale. Kan alle være apostle? Eller profeter? Eller lærere?” (1 Kor 12,28-31). Det er Paulus’ mening, at præsten ikke skal

kunne det hele. Han er en del af legemet. ”Siger foden: ”Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet,” er den dog alligevel en del af legemet, og siger øret: ”Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet,” er det dog ligefuldt en del af legemet” (v.15-16).

Sognet er både i sin verdslige og kirkelige form et fællesskab, hvor alle supplerer hinanden. Der skal både være en bager og en smed, som Wessel siger. I den menighed, jeg hører til, har vi et lokalt ritual, som netop udtrykker dette fællesskab. Når sogneaktiviteterne starter igen første søndag efter sommerferien, indkalder sognepræsten alle dem, som har påtaget sig en opgave i sognets tjeneste til at komme frem i koret, ministranter, undervisere, kommuniionsuddelere, organisten, kirkesangere, sakristan, menighedsrådsmedlemmer osv., og hele menigheden rækker hånden frem i en fælles håndspåleggelse, mens præsten beder Helligånden om at bistå dem i deres hverv for menighedens vel.

Paulus er meget konsekvent i sin anvendelse af billedet af legemet. Ingen diskussion af om det er finere at være dit eller dat, ingen kan være det hele, ikke engang sognepræsten. Det er netop fordi evnerne er forskellige, at alle funktioner kan opfyldes, uden at vi strider om, hvilke der er fineste (1 Kor 12,22-25). Det er de bedst egnede, som forbereder børnene til deres første kommunion. Hvad med at betro ægteskabsforberedelse til folk, som har forstand på det? Man lader lægfolk læse dagens tekst, men kunne man ikke også lade dem fortolke den? Kendskabet

”Betyder præstemangelen, at vi må lade menigheden sulte, eller skal vi træde nye veje og spørge: Hvad skal man kræve af en præst?”

til Bibelen er ikke reserveret de gejstlige og den videnskabelige tolkning er ikke den eneste måde, man kan læse Bibelen på. Man oplever det allerede nogle steder, hvor menigheden bor langt væk fra den nærmeste præst. Søndagsgudstjenesten er i høj grad menighedens værk, og Vor Herre står midt iblandt dem (Matt 18,20), selv om de må nøjes med at indtage resterne fra sidste gang, en præst var med.

Skal menighederne sulte?

Skal vi slå os til tåls med denne nødløsning? Betyder præstemangelen, at vi må lade menighederne sulte, eller skal vi træde nye veje og spørge: Hvad kan man kræve af en præst? Det er kun præsten som kan lede eukaristien, men kræver det seks års universitetsstudium at kunne læse messen? Da jeg var barn i Frankrig, læste en af vores venner, en ældre enkemand, messen hver dag i sit huskapel. Han var blevet ”ordinatus ad missam”, præsteviet for at læse messen. Denne fuldt lovlige, men besynderlige praksis byggede på en bogholderagtig opfattelse af, hvordan nadveren er til Guds ære. Det, som er Gud til ære, er det ene offer, som blev bragt en gang for alle på Golgata (Hebr 9,28). Der tilføjes intet nyt ved, at dette offer gøres tids- og stedsnærværende ved eukaristien, så nye mennesker kan få lov til at deltage.

Denne praksis, som var meningsløs for to generationer siden, kunne godt blive nyttig i dag. Hvis man for 80 år siden i den i religiøs henseende meget konservative del af Frankrig fuldgyldigt kunne præstevie en mand til at læse messen for sig selv, må det være muligt i dag at præstevie en mand kun for at læse messen, men denne gang for en menighed. Det kræver ikke fem års teologiske studier at lære at fejre en messe, man kender ”by heart”.

Jeg må indrømme, at jeg ikke har undersøgt om det juridiske fundament for ”ordinatio ad missam” stadig findes i den nye kirkeret; men jeg tror, at problemet mere er psykologisk end juridisk: præstens image. Vi er vant til at betragte ham som hyrde, selvom man ikke behøver at være hyrde for at læse messen: munkene gør det også. Og i hvert fald er vi ikke umælende får. Vi ønsker at blive behandlet ikke som sognebørn, men som sognemedlemmer.

Måske vil et andet billede fra dyreverdenen passe bedre på forholdene i dag, trækfuglene. Når de flyver i V formation, bytter den som står i spidsen regelmæssigt plads med en anden, for så kan de nå videre. Kan det være en model for os som også er under vandring?

Da katolikkerne i Tjekkosllovakiet levede i undergrundskirken, kunne de få del i Herrens legeme og blod, fordi man ikke krævede lange studier af de mænd, man præsteviiede. Det er en anden form for nød, vi oplever i dag, men hvis vi ikke gør noget ved den, risikerer den at vare meget længe. Jeg er helt enig i, at vi har brug for veluddannede teologer herhjemme, men skal det katolske Udkantsdanmark sulte, fordi der i sagens natur altid vil være for få af dem? Hvert sogn har brug for sin egen præst, men skal præsten kunne det hele?

”Herre tag imod mig efter dit ord”

Svensk benediktinersøster fortæller om livet indenfor klostrets mure.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

ORDENSLIV 31-årige Elisabet Bengtsson voksede op i en helt almindelig svensk familie i Vimmerby. Men i 2002 tog hendes liv en usædvanlig drejning. Hun blev katolik, og to år efter trådte hun ind hos benediktinerinderne i Jesu Moder Marias Kloster – Mariavall nord for Ystad i Sverige.

Den 1. november sidste år aflagde hun profes (dvs. evige løfter) som sr. Elisabet. Her fortæller hun om dagligdagen på Mariavall og glæden ved at leve benediktinsk.

Hvordan kom du på den tanke at blive nonne?

Før jeg blev katolik, var jeg med en gruppe fra min højskole på besøg hos Birgittasøstrene i Vadstena, og senere besøgte jeg så Mariavall. Det at blive nonne var ikke noget, jeg selv søgte – jeg oplever det sådan, at det var Gud, der tog fat i mig. Jeg oplevede at få en indbydelse, og den måtte jeg sige ja til.

Hvor lang tid er der gået fra du kom til klostret og indtil du aflagde de evige løfter?

Først er man postulant; så novice i to år uden at aflægge løfter; så aflægges man løfte for tre år og til sidst det endelige løfte.

Hele min uddannelse til søster er foregået her på Mariavall. Sammen med abbedissen, Moder Tyra Antonia, novicemesterinden, sr. Laurentia, og p. Ingmar fra Den helige Benedictus Kloster har jeg læst om kirke- og ordenshistorie og om Benedikts regel.

Og vi har selvfølgelig også talt meget om, hvordan man lever et klosterliv.

Ifølge Benedikts regel skal I tilbringe en del af dagen med læsning.

Er der kun plads til religiøse bøger i Jeres liv – eller læser I også andet?

Først og fremmest læser vi jo Bibelen og kirkefædrene – men ellers alt muligt. Vi har et stort bibliotek, og vi holder også en del tidsskrifter og to aviser.

Hvad betyder det, at I lever i klausur?

Klausur kommer af clausura, der betyder aflukke. Til selve klosterområdet er der kun adgang for søstrene. Klausuren skal hjælpe os, så vi kan samle os mere om vores opgave. Vi vil være til for mennesker, og derfor behøver vi en tydelig klausur. For at vi kan give noget til andre, må vi have en klausur, som beskytter det liv, vi lever.

Hvordan organiserer I jeres arbejdsdag her?

Vi har en fast og meget gennemtænkt dagsrytme i klostret – husk at vi foreløbig har haft 1.500 år til at gennemprøve Benedikts regel, som vi organiserer vores liv efter. Der er faste tider til arbejde og faste tider til bøn og læsning. Det hjælper til at koncentrere sig om opgaverne. Som vi siger – gør det du gør, mens du gør det. Lydigheden er også en hjælp på samme måde som den faste dagsorden. Når jeg har fået en opgave, gør jeg det, som Gud vil, jeg skal gøre.

Sr. Elisabet skærer den traditionelle skånske spetkaka for ved festen efter profesafleggelsen.

Tanken bagved vores liv her er, at hjertet skal næres, og kroppen skal have afløb for sin energi. Som der står i kap. 48 i Benedikts regel: ”Lediggang er sjælens fjende.

Derfor skal brødrene på fastsatte tider være beskæftiget med manuelt arbejde og ligeledes i fastsatte timer med hellig læsning”. Bønnen og messen er hjertet i vores liv her. ”Syv gange om dagen synger jeg din pris.”, står der i Davids Salmer. Derfor har vi tidebønner syv gange om dagen.

Vi bruger deres latinske navne – matutin, laudes, tertis, sext, non, vesper og komplet.

Til måltiderne bliver der hver dag læst op af regelen.

Hvilke opgaver vil du få her, og hvilke forventninger har du til fremtiden?

Det tænker jeg egentlig ikke så meget på. Det hele kan sammenfattes i bønnen til min profes – suscipe me – ”Herre tag imod mig efter dit ord, og jeg skal leve. Og lad mig ikke blive til skamme i mit håb.” Jeg kaster mig helt og holdent i Guds arme og oplever, at her har jeg fundet mit hjem.

Det er jo en stor glæde for den, der gifter sig. På samme måde er det også en glæde for mig, at jeg for resten af mit liv må være her i Hans hus.

Mariavall

Jesu Moder Marias Kloster blev bygget 1990-1991. Kirken stod færdig i 1995. Her bor p.t. 17 søstre. Klosteret er bygget efter tegninger af den hollandske benediktiner Hans van der Laan (1904-91) og ligger i smukke, landlige omgivelser. I 2006 blev klosteret ophøjet til abbedi. Kommunitet blev oprindeligt dannet inden for Svenska Kyrkans rammer. I 1983 blev hele kommunitet optaget i Kirkens fulde fællesskab. Klosters abbedisse er Moder Tyra Antonia, der har været med i kommunitet fra 1960.

Klosteret er åbent for gæster 11 af årets 12 måneder. Få hundrede meter fra Jesu Moder Marias Kloster ligger Den helige Benedictus Kloster på Mariavall, som blev indviet i 2009. Læs mere om Jesu Moder Marias Kloster og Den helige Benedictus Kloster på www.mariavall.se og <http://www.benedictuskloster.se>

Fra venstre mod højre: Fra profesafleggelsen: Sr. Elisabet afsynger ”suscipe me”. Allehelgenslitaniets synges, mens sr. Elisabet ligger udstrakt som symbol på hengivenhed i Guds vilje. Medsøstre og -brødre fra andre ordenssamfund beder over sr. Elisabet, og endelig modtager hun det sorte slør som tegn på aflagt profes.

Så spændende som en kriminalroman

Ny katekismus for unge lanceres til verdensungdomsdagen. Pave Benedikt har skrevet forordet.

Tekst: Lisbeth Rütz

EVANGELISERING ”I skal kende det, I tror på. I skal kende Jeres tro med samme præcision som en specialist i informatik kender operativsystemet i en computer. I skal kende det som en musiker kender sit musikstykke. Ja, I skal være dybere forankrede i troen end jeres forældres generation for med styrke

og beslutsomhed at kunne stå imod denne tids udfordringer og fristelser”. Sådan skriver pave Benedikt XVI i forordet til den nye ungdomskatekismus Youcat, (en forkortelse af Youth Catechism) som vil blive præsenteret på Verdensungdomsdagen. Katekismen henvender sig til unge mellem 14 og 20 år og er tilpasset til deres sprog. Ideen til den nye ungdomskatekismus kommer fra kardinalen i Wien, Christoph Schönborn, fortæller vatikanisten Sandro Magister på webstedet www.chiesa.espressonline.it.

Til verdensungdomsdagene i Madrid fra den 16.-21. august vil de unge deltagere finde et eksemplar af katekismen i den rygsæk, de får udleveret. Youcat kommer først på tysk – men oversættelser til tolv andre sprog er undervejs og

vil komme i løbet af marts måned. Den nye ungdomskatekismus vil være en forkortet udgave af den store verdenscatekismus, som udkom i 1992. Opbygningen vil være den samme som i den store katekismus. Først gennemgås credo, derefter de syv sakramenter, så de ti bud og til sidst Fader Vor.

”Nogle fortæller mig, at katekismen ikke interesserer ungdommen i dag; men jeg tror ikke på denne påstand, og jeg er sikker på, at jeg har ret. Ungdommen er ikke så overfladisk, som man beskylder den for at være – de unge vil vide, hvad livet virkelig er.

En kriminalroman er fængslende, fordi den inddrager os i andre menneskers skæbne, som også kunne være vores. Denne bog er fængslende, fordi den taler til

os om vores egen skæbne og derfor angår enhver af os”, skriver pave Benedikt videre i forordet.

Pave Benedikt koordinerede arbejdet med den store katekismus og tog efter sin indsættelse i 2005 initiativ til en forkortet udgave af katekismen – bestående af 598 spørgsmål og svar.

Ramt af guillotinenes skarpe blad

En åbenhjertig pave Benedikt taler med Peter Seewald om turen gennem mediemaskinen og det svære i at tyde tidens tegn.

Tekst: Charlotte Hansen

INTERVIEW Denne bog er resultatet af en række samtaler, som den tyske journalist Peter Seewald førte med Pave Benedikt XVI i løbet af en juli-uge i 2010. Samtalerne fandt sted i den pavelige sommer-residens Castel Gandolfo ved Albano-søen lidt uden for Rom, og det er første gang, at en pave har ladet sig interviewe under sådanne former. Og lad det være sagt med det samme: Dette er ikke en af disse ligegyldige såkaldte samtale-bøger mellem en offentlig person og en tilfældig journalist som forstandig mikrofonholder, der sprøjtes ud på bogmarkedet i disse år. Bogen fremstår derimod som et væsentligt og tankevækkende bidrag til en dybere forståelse af, hvorledes den nuværende pave opfatter sit pontifikat, forstår sin spirituelle autoritet og anskuer kirkens fremtid. Og den illustrerer samtidig, hvilken kolossal udfordring det er, ikke blot for paven, men også for Kirken at tyde tidens tegn koncist – og derpå agere derefter.

Peter Seewald er, som Benedikt, født og opvokset i det overvejende katolske Bayern, men lod Kirken bag sig for at iscenesætte sig selv sig som radikal marxistisk journalist. Han fandt dog senere langsomt tilbage til sin tro, og i følge ham selv var det ikke mindst mødet med den daværende Præfekt for Troslærekongregationen, kardinal Ratzinger, der motiverede denne tilbageverden til Kirken. Bøgerne Jordens Salt (*Salz der Erde*, 1996) og Gud og Verden (*Gott und die Welt*, 2000) dokumenterer de to herrers tidligere møder. Andetsteds har Peter Seewald refereret til paven som værende "min skæbne", og den umådelige

respekt, som Seewald nærer for Benedikt XVI, gennemlyser da også dialogen mellem de to samtalepartnere. Undertiden fører den til en vis overivrighed hos journalisten, der søger svar på spørgsmål, der optager ham personligt, og disse rækker fra Benedikts vurdering af en bestemt læsning af Åbenbaringen til Det Nye Testaments nøjagtighed.

Verdens Lys blev udgivet på såvel italiensk, tysk og engelsk det forgangne efterår (jeg forholder mig her til den tyske udgave) og vakte allerede før sin udgivelse stor opmærksomhed, da pavens kommentarer om HIV-smittedes brug af kondomer blev påtalt af internationale medier. I bogen forholder Benedikt sig også til de verserende misbrugssager, miljøet, kapitalismen, cølibatet, kvindelige præster og homoseksualitet. Han kommenterer ligeledes de voldsomme reaktioner, der fulgte i kølvandet på hans såkaldte Regensburg-tale i 2006 samt sagen om den berygtede biskop Richard Williamson og dennes benægtelser af Holocaust. Såvel Regensburg-talen som Williamson-sagen er værd at hæfte sig ved, da begge episoder illustrerer mindre heldige indsnit i Benedikts pontifikat og tydeliggør, hvor vanskeligt det er at tyde tidens tegn.

Pave Benedikt og mediemaskinen

Da Benedikt returnerede til Regensburg Universitet (hvor han i øvrigt underviste og forskede i 1970'erne), vakte hans forelæsning "Tro, fornuft og universitet. Erindringer og refleksioner" som bekendt stor bestyrtelse, da han citerede den

senmiddelalderlige byzantinske Kejser Manuel II's bemærkning om Muhammad. Talen skal ikke underkastes en nærmere analyse her; men da Seewald beder paven om at forholde sig til, hvorvidt talen var hans pontifikats første fejltrin, svarer han: "Jeg havde tænkt og skrevet talen som en ren akademisk forelæsning uden at være mig bevist om, at man ikke læser en pavelig tale på akademisk vis, men med politiske briller. Denne politiske betragtningsmåde bevirkede, at nuancerne blev overset, en tekstrevet ud af sin sammenhæng og gjort til noget politisk, hvilket den ikke oprindeligt var" (p. 123). Der er her en naivitet at spore hos teologen og tænkeren Ratzinger som, hvor sympatisk den end måtte være, vidner om en mangel på forståelse af, hvorledes den moderne mediemaskine fungerer. Dette er endnu mere evident, når talen falder på den tidligere ekskommunikerede englænder Richard Williamson, der havde vendt sig bort fra Rom under ærkebiskop Lefebvres lederskab. I det tidlige 2009 ophævede Benedikt Williamsons ekskommunikation, og på Seewalds foranledning medgiver paven, at han aldrig havde ophævet den, hvis han havde været bekendt med, at Williamson benægtede eksistensen af nazisternes gaskamre.

Benedikt siger desangående: "Desværre var der ingen af os, der søgte på internettet for at finde ud af, hvilket slags menneske vi her havde med at gøre" (p. 149). Han forklarer sig yderligere ved at henvise til, at Williamson var en anglikansk konvertit til katolicismen, der ikke "i egentligste forstand var katolsk... Det vil sige, at han aldrig har befundet sig i Storkirken, aldrig levet i fællesskab med paven" (p. 150) Lignende udfordringer kunne oprettelsen af "det personlige ordinariat", der tillader anglikanere at konvertere til katolicismen samtidig med, at de bibeholder elementer af anglikansk liturgi og andre traditioner stille Kirken over for i fremtiden. I januar konverterede tre anglikanske biskopper i Londons Westminster Katedral således som de første under denne nye struktur (som katolikker vil de dog ikke længere beklæde embedet som biskopper, da de allerede er gifte).

Bogen efterlod denne læser med et forstærket indtryk af en dybt lærd mand og tillige ydmygt menneske, hvis sagte, men markante spiritualitet ikke kan betvivles, og hvis livsledsagere tæller Augustin, Bonaventura og Thomas Aquinas. I indledningskapitlet "Paver falder ikke ned fra himlen" fortæller Benedikt om sin reaktion på valget af ham som efterfølger til Johannes Paul II på Peters stol. Han erindrer øjeblikket som om han blev ramt af guillotinenes skarpe blad, da han havde været overbevist om, at dette embede ikke var hans skæbne. Men Guds vilje viste sig at være en anden, og han indstillede sig derpå, sikker i forvisningen om, at "Gud vil være med mig" (p. 17). Paven fortæller også, at han holder af at se klassiske Don Camillo film, følger Churchills maksime om no sports og, at det samme skrivebord har fulgt ham siden 1954.

Benedikt XVI. Licht der Welt: Der Papst, die Kirche und die Zeichen der Zeit.
Benedikt XVI. Verdens Lys: Paven, Kirken og Tidens Tegn (Herder 2010).

Når ærlighed rimer på kærlighed

Erindringsglimt fra en grønlandsk mønsterbryder.

Tekst: Lisbeth Rütz

GRØNLAND "Et langt liv på tværs" med undertitlen "en erindrings- og debatbog" hedder første bind af Finn Lynges erindringer. Undertitlen forbereder læseren på bogens dobbelte sigte – at fortælle om et langt og broget liv, der hænger tæt sammen med Grønlands historie i efterkrigstiden. Lynges voksede op på Grønland som søn af en grønlandsk far og en dansk mor. Hele sit liv har han levet i spændingsfeltet mellem så forskellige verdener som grønlandsk og dansk kultur – luthersk og katolsk kristendom. Det har af og til været smertefuldt, men har også befordret en mental smidighed og evne til at se nuancerne i tingene, viser bogen.

I mange små glimt møder vi et nu forsvundet Grønland, der med ekspresfart tog skridtet fra jæger- og samlerkultur ind i atomalderen, fra topstyret dansk koloni til selvstyre. Som gymnasieelev får Lynges på Lyngby Statsskole katolikken Bengt Holbek som sidekammerat, noget Lynges ser som

"mere end en tilfældighed". I 1952 – i en tid, hvor Grønland stadig er koloni med folkekirkeligt monopol på forkyndelse – bliver han katolik. Refleksioner over det katolske univers, teologistudierne i USA og tolv år som katolsk præst på Grønland fylder en betragtelig del af bogen. Lynges ser "Livsglæden, et klart intellektuelt engagement i tidens spørgsmål og et intenst personligt bønsliv" (s.58), som et væsentligt motiv bag sin konversion. I små, varme glimt møder vi centrale personer i dansk, katolsk kirkeliv. Heinrich Roos S.J. karakteriseres som "en mand med stor menneskekundskab og varme", lige som biskop Suhr beskrives som "fåmælt og kendt for at sætte pris på ro og orden omkring sig". Lynges ville være præst og fulgte Suhrs forslag om at søge ind hos de praktiske og jordnære amerikanske oblatfædre. Men på præsteseminariet i Rom mellem alle vuggekatolikkerne bliver han Palle alene i verden. "Brother you are a convert, remember that" (s. 81), siger seminariets

kloge leder til ham. At blive præst vil blive for vanskeligt og risikabelt et foretagende for dig, lyder hans råd. Men Lynges holder ud og fortsætter studierne i USA. Som ung oblatpræst er han med til at opbygge den katolske mission i Grønland, og det går ikke stille af sig. Nå, nu skal vi alle sammen til at være katolikker, er reaktionen på den katolske "invasion". Men grønlænderne tager oblatfædrene til sig. Lynges oversætter dele af messens liturgi til grønlandsk, engagerer sig i socialt arbejde og arrangerer den første grønlandske gruppe

overhovedet til Rom. Tolv år efter er det definitivt slut. Lynges fratræder som præst for at gifte sig. Det er ikke uden store personlige omkostninger. "En fred var blevet ødelagt, og ingen ny indre fred var at finde" (s.184) Lynges er diskret og har villet skrive erindringer hvor "ærlighed rimer på kærlighed". Det betyder også, at den læser, der leder efter selvudlevering og intimitet, leder forgæves. Erindringerne holder distance – men er spændende som dansk, katolsk kirkehistorie og kritisk refleksion over de gode viljers fallit i Danmarks Grønlandspolitik. Sidstnævnte kommer vi til at høre mere om i bind 2, lover Lynges.

Finn Lynges: Et langt liv på tværs. Erindrings- og debatbog. Forlaget Atuagkat 2010. 220 sider. Pris: 200 kr.

100 kroner om måneden kan gøre en stor forskel

Husk at give et bidrag til Kirken
Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen
på tlf. 33 55 60 12

Det sker i bispedømmet

Februar

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Vandets og blodets mysterium hos evangelisten Johannes", v/ Hans Thulstrup. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Marts

Lørdag 5. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Bøn til Maria" v/p. Herbert Krawczyk SJ. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Torsdag 10. kl. 18.00: Gå-hjem-møde om trosformidling for kateketer, kristendoms lærere og andre interesserede. Tema: "Liturgi for børn" v/ Joke Bos. Sted: Sankt Andreas Bibliotek, Gammel Kongevej 15, Kbh. V. Se mere: www.pastoral.dk

Fredag 11. kl. 18.00-19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenogade 4 B, Kbh. V. Inf. tf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Onsdag 16. kl. 19.00-21.00: Sakramental tilbedelse, lovsang, stilhed, personlig forbøn og samtale. V/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Jesu Hjerter Kirke, Stenogade 4 Kbh. V. Inf. tf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Torsdag 17. - søndag 20.: Retræte: "Hellighed - at lytte til Guds vilje". Retræteleder er pater Jonas Svensson o.c.d., præst og munk hos karmeliterbrødrene i Norraby, Skåne. Pris kr. 1.900,-. Oplysninger og tilmelding: tf.: 33 15 95 14, e-mail: else.marie@newmail.dk. Se hjemmeside: www.elsemariekjerkegaard.dk

Lørdag 19. kl. 9.30: Bønsdag på Dalum Kloster med p. Paul Marx O.M.I. Der vil være tilbedelse, lovprisning, bøn, foredrag v. Maria Kjærsgaard, vidnesbyrd, skriftemål og den Hellige Messe med mulighed for personlig forbøn. Yderligere oplysninger og tilmelding: Tlf.: 75 75 75 51 eller mariakjaersgaard@hotmail.com

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 25. kl. 19.00 - ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerter Kirke, Kbh., Stenogade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Paulus' omvendelse, Nøglen til hans liv og forkyndelse", v/ Eva Maria Nielsen. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Bønnens Apostolat

Marts

- At Latinamerikas nationer, i troskab mod evangeliet må gå frem ad vejen mod social retfærdighed og fred.

- At Helligånden må skænke lys og styrke til ethvert kristent fællesskab og til troende, som i så mange af verdens egne bliver forfulgt eller diskrimineret på grund af Evangeliet.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedsvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk
Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/ Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

*Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året*

Hjælp Kirken videre når du er gået bort

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente. En sådan arv er fritaget for afgifter, så den går ubeskåret til Kirkens arbejde.

Det anbefales, at lade en advokat oprette testamente. Sker dette i samråd med bispekontoret, refunderes salæret.

Se information på www.katolsk.dk "Hjælp Kirken"

Eller ring til:
Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Gammel Kongevej 15
1610 København V
Telefon 33 55 60 11

Bispeddømmets hjemmeside
www.katolsk.dk

Biskoppens Kalender

Marts

Tir 1. kl. 16.00: Møde i Forretningsudvalget
Ons 2. kl. 10.00: Møde i Økonomisk Råd
Tir 8. kl. 09.00: Messe for personalet på Gl. Kongevej
Ons 9. kl. 19.00: Messe i Domkirken
Tor 10.: Oslo
Søn 13. kl. 11.00: Messe i Domkirken,
kl. 16.00: Electio i Domkirken
Man 14. - fre 25.: USA
Tor 31. kl. 19.30: Møde om sognestruktur i Jesu Hjerter Kirke

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A**

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 6
som udkommer

fredag den 25. marts

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 7. marts

Venlig hilsen
Redaktionen

PILGRIMSTUR TIL VILNIUS og POLEN

6.-16. september 2011

Vilnius - Warszawa - Czestochowa - Lichen

Pilgrimspræst: pastor Michal Bienkowski

Rejsen foregår i luksusbus

Pris kr. 6.550,-

Depositum kr. 2.000 betales senest 7.3.2011

Hele rejseprogrammet kan ses på www.sktpaul.dk

Henvendelse: Henriette Sørensen
Tlf: 40 89 46 55, e-mail: pastoralassistent@sktpaul.dk

- Testamenter og ægtepagter
- Familieretlige sager
- Dødsboer og ægtefælleskifte
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Vester Voldgade 90
1552 København V

Telefon: 77 40 19 14
Fax: 77 40 19 01

E-mail: sandra@moll.dk

DANSK OLIE KOMPAGNI A/S

Fyringsolie
Oliefyrsservice
Installationer
Olievagt i
fyringssæsonen

Rodovrevej 383, 2610 Rodovre

36 70 45 30

- sikkerhed for varme

Katolsk Orientering

nr. 4

25. februar 2011

37. årgang

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: sr. Marianne Skjold, Peter Damgaard-Hansen, Jean-Pierre Duclos, Charlotte Hansen, Gideon Ertner, Helle Jørgensen, .

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15,
1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskoriering.dk

Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,
DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.400 - Distribueret oplæg 8.846

ISSN 0902-297X

På internettet: www.katpod – Radioen, der sender, når du lytter

Catholica: www.catholica.dk – et katolsk tidsskrift på nettet

Bispemøde i Jerusalem

Samtale med biskop Kozon om de nordiske biskoppers møde i Jerusalem.

Lov og religion til behandling i AC

Om forholdet mellem statens lov og trossamfundenes egne love.

Stor diskussion i Kirken i Tyskland og Østrig.

143 katolske teologiprofessorer efterlyser reformer i Kirken.

Europas marginaliserede kristne

Er intolerance og diskrimination blandt kristne et reelt problem i Europa? Det mener en østrigsk advokat og direktør for Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians.

Verbum Domini – et nyt dokument om Bibelen

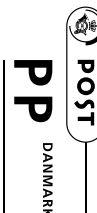
Den store bispesynode i Rom 2008 havde Bibelen som tema. Nu er der kommet et såkaldt postsynodalt dokument fra pave Benedikt XVI's hånd.

Adresselabel, flytning

Til postvæsenets stregkode

Afsender: ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering

UDGIVERADRESSET
MASKINEL MAGASINPOST

Hvad blev der egentlig af reformen?

En refleksion over 2. Vatikankoncils tanker om liturgien.

Tekst: Gideon Ertner

LITURGI Vi kender alle ordsproget "fra børn og fulde folk skal man høre sandheden". Børn kan nogle gange se ting, som voksne ikke kan, fordi de ser med mere friske og fordomsfrie øjne på verden. Jeg vil påstå, at det samme kan gøre sig gældende med "unge" katolikker som jeg selv i forhold til "ældre" eller barnefødt. Hermed vil jeg ikke på nogen måde hævde, at vi er klogere, blot at vi måske har bevaret en evne til at undre os og stille spørgsmålstejn ved ting, som livslange katolikker tager for givet.

En sådan ting kunne være spørgsmålet om liturgien. Det er almindeligt accepteret, at den måde, liturgien fejres på i dag, er en direkte følge af 2. Vatikankoncils reformønsker. Men er det nu også rigtigt?

Når man rent faktisk sætter sig ned og læser koncilets konstitution om liturgien, Sacrosanctum Concilium (SC), går det efterhånden op for én, at der er mange passager, som man lader til ganske enkelt at have glemt. Her følger blot nogle få eksempler:

29: "Også ministranter, lektorer, kommentatorer og medlemmer af et sangkor udfører en ægte liturgisk tjeneste. Derfor må de hver på sin måde sætte sig grundigt ind i liturgiens ånd og uddannes til at kunne gennemføre deres opgave på en korrekt og værdig måde." – hvor mange der læser

dette – selv dem, der regelmæssigt medvirker som lektorer, sangere m.v. – er i stand til at redegøre for, hvad "liturgiens ånd" er? Har vi virkelig gjort nok for at undervise folk i, hvad liturgi betyder?

36 §§1-2: "Brugen af det latinske sprog bibeholdes i den latinske ritus, medmindre der findes særrettigheder. Men i messen, ved sakramentsforvaltningen eller ved andre dele af liturgien kan brugen af modersmålet være til stor gavn for folket.

Derfor skal det gives en større plads især ved læsninger og forklaringer, ved nogle bønner og sange ..." – koncilet ønskede tydeligvis at indføre modersmålet i et vist omfang i liturgien, men også at latin fortsat skulle fylde mest. Men når skønmæssigt 99.9% af vores messer i dag fejres uden nogen form for latin overhovedet – kan vi så ærligt hævde at have "bibeholdt brugen af det latinske sprog"?

100: "Sjælesørgerne skal gøre en indsats for at de vigtigste tidebønner, især vesper, på søndage og på de store fester bliver fejret i kirken i fællesskab." – hvor blev alle disse tidebønsfejring af? Jeg kender kun til én eneste sognekirke i vores eget bispedømme, hvor der regelmæssigt fejres vesper.

116: "Kirken anser den gregorianske sang som den romerske liturgis egen. Derfor skal den, hvor der er valgmulighed, indtage førstepladsen i de liturgiske

handlinger." – i hvor mange kirker i dag indtager gregoriansk sang "førstepladsen i de liturgiske handlinger"? I hvor mange synges det overhovedet regelmæssigt?

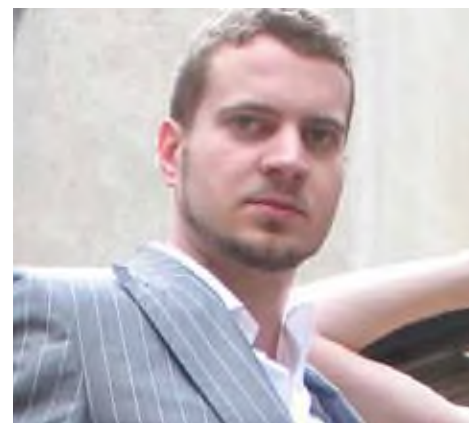
Når vi læser disse bestemmelser – højtidelig formuleret af et økumenisk koncil – kan vi så oprigtigt hævde, at vi har gjort alt for at fuldføre dem? Vidner den minimale brug af latin i vores messer, den næsten totale mangel på tidebøn i sognene og den nærmest eksklusive brug af alt andet end gregoriansk sang i liturgien ikke om et massivt forræderi mod det koncil, som vi ellers så ofte priser i høje toner? Spørgsmålet om liturgien er langt fra perifert – ifølge koncilet er liturgien "det højdepunkt, som Kirkens gerning stræber hen imod, og samtidig den kilde, hele dens kraft strømmer fra" (SC 10). De nævnte passager udgør en integreret del af en af de mest centrale af koncilets visioner, nemlig liturgisk fornyelse, og derfor må vi tage dem alvorligt.

Nogle vil måske indvende, at Paul VI senere tillod eksklusiv brug af modersmålet; men skylder selv paver ikke at være lydige mod bestemmelser fremsat af konciler, som de selv har godkendt? Andre vil måske hævde, at den senere udvikling er i overensstemmelse med "concilets ånd". Men hvis vi vil vide, hvad koncilet ønskede, har vi nu engang intet andet at forholde os

til, end hvad det rent faktisk sagde; alt andet er tom og meningsløs spekulation.

Pave Benedict XVI har i sine skrifter om liturgien opfordret til en "ny liturgisk bevægelse", der kan korrigere de ting, der løb af sporet efter koncilet. Lad os starte denne bevægelse i vores eget bispedømme, i vores egne sogne; lad os læse Sacrosanctum Concilium med et åbent sind og i sammenhæng med Kirkens hidtidige lære om liturgien; lad os forlange af vore præster, at de i overensstemmelse med koncilets vilje genindfører latin, tidebøn og gregoriansk sang. Først da kan vi oprigtigt sige, at vi er lydige mod 2. Vatikankoncil.

Gideon Ertner er nyuddannet læge og konvertit fra 2008. Han blogger på <http://katolsk.eftertanke.dk/>

Et voksende antal algeriere konverterer til kristendommen

De algierske myndigheder må nødvendigvis forholde sig til den nye situation, skriver Henri Teissier.

Tekst: Lisbeth Rütz

ALGERIET I Algeriet er der ved at udvikle sig en ny situation for de arabisk-islamiske lande, skriver ærkebiskop emeritus af Algier, Henri Teissier, i tidsskriftet OASIS, der udgives af patriarkatet i Venedig. De algierske myndigheder skal nemlig ikke blot tage stilling til principspørgsmålet om religiøs frihed – de skal også overveje, hvordan de skal forholde sig til, at et voksende antal algeriere siden 90'erne har ladet sig døbe. Det er især de evangeliske kirkesamfund i Algeriet, der har oplevet så stor vækst, at der nu menes at være mellem 50.000 og 100.000 evangeliske kristne i landet. Konversioner til kristendommen har været mest hyppige i Kabylien.

I februar 2010 afholdt det algierske ministerium for religiøse anliggender en konference om temaet religiøs frihed sammen med de forskellige kristne kirker i landet. Det er formentlig første gang nogensinde i et arabisk land, at kristne, der er konverterede fra islam, har kunnet diskutere deres forhold med myndighederne, skriver Teissier. Den algierske stat anerkender islam som statsreligion, men garanterer religionsfrihed. Men staten accepterer ikke forsøg på proselytvirksomhed. Fra 2006 er forsøg på proselytvirksomhed i landet blevet straffet med fængselsstraf eller bøde. Forholdet mellem ærkebiskoppen af Algier, Ghaleb Bader, og ministeren for de religiøse anliggender Ghoulamallah har været anspændt, fordi ærkebiskoppen har udtrykt ønske om reel religionsfrihed i landet. Da den protestantiske kirke i Tizi Ouzou sid-

ste år blev ildspåsat og brændte ned, uden at myndighederne greb ind, udsendte ærkebiskoppen sammen med de andre katolske biskopper i landet en erklæring, hvori de i afdæmpede vendinger udtrykte "uro over de hindringer der her og der lægges i vejen for udøvelsen af den kristne kult". Som bl.a. Mellemøstsynoden viste, har der i Mellemøsten og Nordafrika i lange perioder været tradition for fredelig muslimsk-kristen sameksistens. Ofte citeres "Der må ikke være tvang i religionen" (Koranen 2:256) som belæg for, at islam støtter religionsfriheden. Men realiteten er, at kristne mindretal i disse områder er trængt. Jesuitten Samir Khalil Samir udtaler om

dette på websiden www.asianews.it: "Der eksisterer i realiteten ikke en islamisk stat, der giver den samme frihed til muslimer og ikke muslimer. Politik og religion er sammenblandede i den muslimske tradition. Og det er staten selv, der propaganderer for islam gennem medier, love og reguleringer". Den katolske kirke i Algeriet havde i 2009 kun ca. 45.000 medlemmer. Men nogle af de mest betydningsfulde skikkelser i Oldkirken – f.eks. Tertullian, Augustin og Cyprian stammer herfra. En gruppe nordafrikanske kristne og muslimer organiserede sidste år for første gang nogensinde en pilgrimsrejse til Milano, hvor Sankt Augustin blev døbt af Sankt Ambrosius i 387.

Charles de Foucauld, der blev saliggjort i 2005, levede som missionær hos tuaregerne i Algeriet. Billedet viser hans eneboerbolig på Asekrem ved Tamanrasset. Foto: KNA

Kristen pakistansk minister myrdet

Fortaler for religiøse minoriteters rettigheder dræbt af bevæbnede mænd.

Tekst: Niels Messerschmidt

ATTENTAT Pakistans minoritetsminister, Shahbaz Bhatti, blev angrebet af bevæbnede mænd, da han forlod sit hjem for at tage på arbejde. Som den eneste kristne minister i regeringen talte Shahbaz Bhatti de religiøse mindretals sag. Motivet for angrebet skulle angiveligt have været hans gentagne kritik af landets strenge og kontroversielle blasfemilov. Pakistans blasfemilov har vakt international opmærksomhed efter at en kristen mor i november sidste år blev idømt dødsstraf for at have talt nedsættende om profeten Muhammed.

Ifølge menneskerettighedsorganisationer opmuntrer blasfemiloven til islamisk ekstremisme og farlig diskriminering af landets minoritetsgrupper. Blasfemiloven slår hårdt ned på enhver, der tale nedsættende om islam eller profeten Muhammed, og man kan i værste fald risikere dødsstraf.

Shahbaz Bhatti, der stod i spidsen for Pakistans People's Party, var tidligere blevet truet af islamiske ekstremister på grund af hans kritik af landets blasfemilov. Endnu foreligger der ikke oplysninger om, hvem som stod bag attentatet på minoritetsmi-

nisteren. Til avisen Christian Post gav Shahbaz Bhatti udtryk for, at hans kritik af blandt andet blasfemiloven kunne risikere at koste ham livet: "Som Jesu Kristi ydmyge tjener fortsætter jeg med at kæmpe for de lidende, de udsatte og de forfulgte mindretal. Jeg er parat til at dø for at forsvare principperne om religionsfrihed, menneskelig lighed og minoriteters rettigheder".

I starten af året blev en anden pakistansk toppolitiker dræbt af islamister. Guvernør Salman Taseer, som blev skudt af sine egne sikkerhedsvagter, var ligeledes en førende kritiker af Pakistans strenge blasfemilovgivning. Kort før guvernøren blev dræbt, havde han anmodet om, at den 45-årige dødsdømte kristne mor, blev benådet af landets præsident. Det skete ikke. Også minoritetsminister Shabaz Bahatti har taget den dømte kvinde i forsvar.

Fasteindsamling

Caritas fasteindsamling støtter i år børnene i Zimbabwe.

Læs mere på side 7-10

Sacré Coeur

Kirken på Montmartre fejrer i år 125 års jubilæum for tilbedelse.

Læs mere på side 4

Ægteskabet

Kulturforskelle i ægteskabet er både en udfordring og en gave.

Læs mere på side 5

Kirken og skaberværket

Derfor skal Kirken engagere sig i miljøet.

Læs mere på side 11

Dåben set i påskens lys

"I blev begravet samme med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham" (Kol 2,12).

Pave Benedikts fastebudskab for i år blev offentliggjort den 22. februar, samme dag som Den katolske Kirke i Irland holdt en forsoningsmesse for ofrene for præsters pædofile overgreb, hvor kardinal Sean O'Malley og ærkebiskop Diarmuid Martin, for på en konkret måde at vise ydmyghed og Kirken i tjenerens rolle, symbolsk vaskede fødderne på otte af ofrene – ligesom Jesus gjorde før den sidste nadver.

Det var pave Benedikt selv, der førte Kirken i Irland ind på en bodsvandring, da han sidste forår skrev et brev til de irske katolikker, men som i realiteten var henvendt til alle katolikker. Som vatikanisten Sandro Magister bemærker det på hjemmesiden www.chiesa.espressonline.it, er det også noget Den hellige Fader har understreget i sin seneste interviewbog "Verdens lys", hvor han blandt andet udtaler: "Man kan sige, at Herren ønskede at sætte os på en prøve, for at kalde os til en dybere renelse [...] for at vi starter på ny i en askesens ånd".

I sit fastebudskab kæder paven omvendelse og renelse sammen med dåben. "Faktisk har Kirken altid sammenkædet påskens vigilie med fejringen af dåben", skriver paven og minder os om det 2. Vatikankoncil's formaning om at gøre større brug af "de dåbsrelaterede emner i relation til påskens liturgi. "Denne frie gave", som paven betegner dåben, "må altid genantændes i hver enkelt af os, og påsken tilbyder os en vej som katekumenatets, der for såvel de kristne i den unge Kirke som for katekumenaterne i dag er en uerstattelig skole for troen og det kristne liv".

Enkelte kommentatorer har spekuleret over, hvorfor Den hellige Fader har ønsket at understrege påskens dåbsmæssige betydning i dette års fastebudskab. Et svar kunne være pavens vægtning af ny-evangeliseringen i sit pontifikat og dens betydning i de dele af verden, hvor dåben næsten ikke længere har nogen betydning (som det f.eks. er tilfældet i en række vestlige lande, selv i pavens eget fædreland, Tyskland) eller i de lande, hvor der stadig døbes mange men hvor den kristne tro er i fare for at uddø.

Et andet svar hænger sammen med det trosbenedelsen siger om dåben, nemlig om "syndernes forladelse". I en tid, hvor syndsbegrebet er blevet noget diffust for mange mennesker, minder pave Benedikt os om det ondes realitet, og om den ene Herre, som gennem dåbens og bodens sakramente kan frigøre os fra synden. Set i det lys foreslår paven, at de døbtne gør tiden op til påsken til et katekumenat, der kulminerer påskensnat med fornyelsen af vores dåbsløfter. Dette nye katekumenat (ikke at forveksle med bevægelsen Den Neokatekumenale Vej) er den vej, vi alle er kaldet til at vandre og som udgøres af påskens liturgi og den stille uge.

Sammen med apostlen Paulus er vi alle på vej til Damaskus; en vej, hvor vi med stadig større iver søger at orientere os mod Guds vilje, og hvor vi befriet for vores egoisme søger at åbne os for Kristi kærlighed. Påsketiden er en gunstig tid til at erkende vor egen svaghed og acceptere påskens fornyende nåde – ikke kun som enkeltpersoner, men sammen som Kristi Kirke på vandring mod Gud og sandheden.

Lad os alle, som det skete i St. Mary's Pro-Cathedral i Dublin den 22. februar, gøre påsketiden til en forsonings tid, så vi renses op til Herrens opstandelse kan følge Kristus på en stadig mere generøs og autentisk måde.

Niels Messerschmidt

Imponerende resultat for Caritas' juleindsamling

Hvad går pengene til?

CARITAS Resultatet af sidste års juleindsamling er nu gjort op, og resultatet er imponerende. 700 familier i Uganda får gavn af de indsamlede midler.

Caritas takker for alle bidragene til juleindsamlingen. Der blev i alt samlet 154.975 kroner ind. Pengene går til at bygge 700 latriner i Uganda og vil komme 3.500 personer til gode.

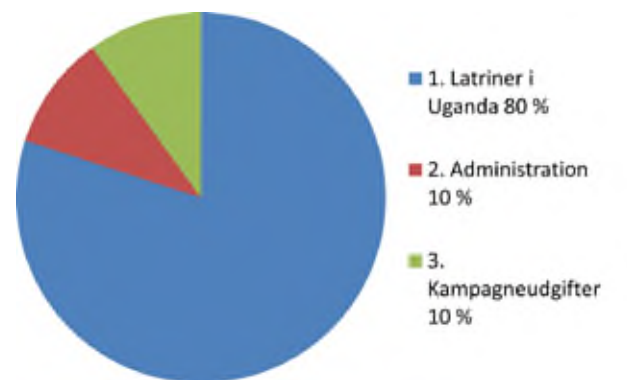
Caritas' programkoordinator Maj Forum er imponeret og glad over det fine indsamlingsresultat og baglandets opbakning til Ugandas fattige familier:

"Der er stor behov for latriner i Uganda, hvor 3 millioner mennesker ikke har adgang til ordentlige toiletforhold.

Juleindsamlingen vil gøre en stor forskel for familierne i Soroti-området hvor Caritas arbejder", forklarer hun.

Caritas sender i alt 124.364 kroner til Uganda, hvor Caritas' samarbejdspartner vil stå for konstruktionen af latriner.

Caritas

Den nordiske Valfart til LOURDES med fly år 2011 Det er nu tid for tilmelding af hjælpere og deltagere

Valfarten 2011 foregår under temaet:
"Sammen med Bernadette beder vi Fader Vor."

Valfarten finder i år sted fra d. 7. – 14. september 2011
Geistlige ledere: biskop Berislav Grgric af Tromsø, Norge

Valfartspræst Herbert Krawczyk s.j., p. Paul Marx o.m.i. og p. Björn Göransson, Sverige

Vi rejser med fly fra Københavns Lufthavn i Kastrup og bliver i Lourdes indlogeret på henholdsvis ACCUEIL (for deltagere med behov for hjælp i hverdagen) eller hotel.

På valfarten deltager læger, samaritler, plejepersonale og unge, som hjælper deltagere på Accueil. Medhjælpere indgår i vagtturnus på Accueil. Medhjælpere og unge deltager til reduceret pris. Tilmelding for medhjælpere senest 15. april 2011.

Pris for deltagelse er DKK 8.400,00 og omfatter fly tur/retur og ophold med fuld pension i Lourdes. Tilmelding for deltagere senest d. 15. juni 2011.

TILMELDINGSMATERIALE og yderligere INFORMATION kan rekvireres hos:

Marie Storm, Dr. Priemesvej 9, st. DK 1854-Frederiksberg C tlf: +45-33793415/ mobil: 24240886. e-mail: tuk.storm@mail.dk

Jytte Ormstrup, tlf: +45-43644264 og e-mail: jytte.ormstrup@gmail.com
Info@lourdes.dk og www.lourdes.dk

DEN NORDISKE VALFART til LOURDES, Anne Storm, Rødovrevej 167, 2. - 2610 RØDOVRE.

Sankt Joseph søstrene i Danmark vælger ny ledelse

Søstre vælger ny provincial priorinde.

ORDENSLIV Sankt Joseph Søstrene har holdt deres provinskapitel den 14.-20. februar. Her drøftede de udviklingen inden for kommunitetet de sidste par år, diskuterede kommende indsatsområder og valgte en ny ledelse. Søster Marianne Bode (billedet) blev valgt til ny provincial priorinde, dvs. den højeste myndighed indenfor ordenen i den pågældende provins. Som råds søstre valgtes sr. Angela Rammé, sr. Ansgaria Riemann og sr. Gerharda Niestegge, mens sr. Michaela Niepelt blev valgt til suppleant.

På provinskapitlet udarbejdede søstrene en plan for deres virke i Danmark de kommende år. Sr. Marianne Bode oplyser, at man bl.a. drøftede muligheden af at etablere et nyt kommunitet i Aarhus, ligesom man diskuterede tiltag, der kan styrke aktiviteterne på søstrenes retrætested, Stella Matutina i Kokkedal.

På de indre linjer handlede drøftelserne om at gøre kommunitetet til et endnu bedre sted at leve og hvordan indsatsen overfor syge og ældre ordens søstre styrkes. Der var også et udbredt ønske om at inddrage ansatte og de studerende, der bor til leje hos søstrene, mere i ordenens spiritualitet.

Sr. Marianne Bode tiltræder officielt hvervet som provincial priorinde den 18. marts. Det markeres den 19. med en lille højtidelighed i forlængelse af messen kl. 9.00 i søstrenes kapel på Strandvejen. NM

En 'dynamisk erfaring' af Kirkens universalitet

Om mindre end et halvt år er Spaniens hovedstad, Madrid, på verdenssamfundets læber. Da afholder Den katolske Kirke sit måske største internationale arrangement i år.

Tekst & foto: Niels Messerschmidt

VERDENSUNGDOMSDAGEN

Stemningen vil være på kogepunktet som i en spansk tyrefægterarena, når pave Benedikt XVI søndag den 21. august er hovedcelebrant ved afslutningsmessen på den nedlagte lufthavn i Cuatro Vientos små ti kilometer sydvest for Madrids centrum. Paven vil celebrere messen under overværelse af mere end to millioner unge fra alle verdens afkroge, og det vil være kulminationen på Verdensungdomsdagen 2011, der afholdes i dagene 16.-21. august i Madrid under temaet "Rodfæstede og opbyggede i Jesus Kristus, grundfæstede i troen" (Kol 2,7).

"Jeg vil næsten tro, det bliver som en slags religiøs 'rus', når vi sammen med alle de andre deltagere kan markere vor katolske tro og identitet på denne måde", forklarer Michael Høier Clausen fra DUKs hovedbestyrelse. Han vil sammen med de omkring 150 deltagere, herunder 10-12 ledere og de tre præster p. Daniel Nørgaard, p. Marcos Romero Bernus og p. Benny Mathew udgøre den danske delegation.

Kommer som pilgrimme

Op til afslutningsmessen vil den overvejende del af den danske gruppe ikke kun have deltaget i det omfattende kateketiske program, som afholdes forskellige steder i byens centrum i dagene forinden, men de vil

også i ugen før – som led i arrangementet 'Days in the Diocese' – have tilbragt fem dage i et af Barcelonas bispedømmer for at gøre turen "ekstra pilgrimsagtig", som Michael Høier Clausen udtrykker det.

Ny-evangelisering

Tiden i Barcelona vil blive brugt til sociale, kulturelle og religiøse aktiviteter med udgangspunkt i at give deltagerne en 'dynamisk erfaring' af Kirkens universalitet med paven som det åndelige overhoved, det personlige møde med Kristus i eukaristien og bodens sakramente, samt vigtigheden af ny-evangelisering.

På vejen til Madrid vil den danske gruppe aflægge katedralen Nuestra Señora del Pilar i Zaragoza et besøg. Byen knytter sig til kristendommens tidligste historie i Spanien og ifølge en legende skulle apostlen Jakob have set Jomfru Maria hér.

Korsvejsstationer på storskærme

Velankommet til hovedstaden vil gruppen støde til de godt tyve deltagere på DUKs juniortur og vil herefter blive indkvarteret gruppevis. Alle deltagere vil få udleveret en rygsæk med bl.a. den nye katekismus for unge, en rosenkrans og et katalog over alle ugens tilbud.

Et typisk dagsprogram vil bestå af bøn og forskellige kateketiske aktiviteter

Son Bui og Michael Høier Clausen med plakaten for DUKs to grupperejser til Verdensungdomsdagen i Madrid, som næsten allerede er overtegnede.

om formiddagen og mere kulturelle og sociale aktiviteter om eftermiddagen – med undtagelse af to dage. I forbindelse med pavens ankomst den 18. august vil de mange deltagere fylde gaderne i byens centrum, når pave Benedikt XVI kører forbi i sin 'pavemobil'. Og i forbindelse med den obligatoriske korsvejsdag den efterfølgende dag vil der være opsat korsvejsstationer i form af storskærme tolv forskellige steder i byens centrum. Hensigten er, at deltagerne skal passere de forskellige stationer i løbet af lørdag eftermiddag.

Dagen før afslutningsmessen vil pave Benedikt lørdag den 20. august lede

aftenvigilien. Den vil foregå under åben himmel på den nedlagte lufthavn, og deltagerne vil efterfølgende overnatte dér i soveposer.

Verdensungdomsdagen blev sidste gang afholdt i 2008 i Sydney, Australien, hvor godt én million unge deltog. Heraf godt hundrede deltagere fra Danmark.

Når Verdensungdomsdagen 2011 finder sted i august, bliver det på mange måder en endnu større og mere festlig markering af Den katolske Kirkes universelle fællesskab og de mange unges ønske om at møde Kristus og lade sig lede af Ham i deres eget liv.

Katolikker med mod og en mening!

Fem repræsentanter fra Katolsk Medie Forum kommer i direkte dialog med DR's ledelse.

Tekst: Annette Madsen, Formand for Katolsk Medie Forum.

MEDIER Jørn Arpe Munksgaard, Svenning Ravn, Hardy Nordborg, Annette Høyrup, Annette Madsen og Kenn Lauszus har sammen med andre medlemmer fra 11 af DR dialogfora deltaget i en spændende konference, der var sponsoreret af SLS (Samarbejdsforum for Danske Lytter og Seerorganisationer).

I de næste to år skal de være en del af DR's øjne og ører i et af de 11 distrikter. De kommer i direkte dialog med DR's ledelse. De diskuterer deres oplevelser, tanker og meninger om DR, programmerne og den regionale dækning i hver deres DR Dialogforum. De samler op på kritik og ros fra de mennesker de møder og fra de kredse, de færdes i. Deres observationer

og holdningerne derfra skal de bringe med ind i diskussionerne, når de mødes med DR på de fire årlige møder. Som medlemmer af Katolsk Medie Forum ved de, at "Den kristne røst ikke må glemmes i medierne!"

Katolsk Medie Forum sender en hjertelig tak til dem, der reagerede på vort opråb i Katolsk Orientering sidst i november om at skaffe medlemmer til Danmarks Radios 11 dialogfora. Ligeledes tak til de sognepræster og menighedsrådsformænd, der var os behjælpelige. Det lykkedes os at besætte en plads i seks af 11 fora.

Alle katolikker, der har kommentarer til regionale radioer på P4, er velkomne til at kontakte de nye medlemmer af dialogfora, så de kan bringe besked videre.

Katolsk Medie Forum er lige så aktiv i TV2 som i DR

I alt er der to dialogforamedlemmer i TV2 Lorry – København og 4 medlemmer i TV2 Øst – Vordingborg.

Hvis læserne af Katolsk Orientering har kommentarer til regionalradioen på P4 eller til TV2, er de velkomne til at kontakte medlemmer af dialogfora på listen, så de kan bringe besked videre.

Vi håber, at katolske lyttere og seere vil benytte sig af chancen for at kontakte disse dialogfora medlemmer, som giver megen tid for at repræsentere de katolske holdninger.

Vedrørende DR generelt og TV2 gives kommentarer til undertegnede formand, Annette Madsen, tlf. 55 77 02 15.

Til sidst – Hjælp os alle med at bede for, at der i løbet af 2011 på ny efter 7 års fravær, må komme en TV-transmitteret højmesse i DR.

På billedet ses fem Dialog Fora medlemmer, som har repræsenteret Katolsk Medie Forum på Sct. Jørgens Gård i Kolding den 29. januar 2011.

Bageste række fra venstre Jørn Arpe Munksgaard, Svenning Ravn og Hardy Nordborg.

Foran: Annette Høyrup og Annette Madsen. Kenn Lauszus fra Vejle var forhindret i at være med pga. arbejde.

Katolsk Medie Forum
DR Dialogfora Medlemmer
Februar 2011

København: Svenning Ravn, Karlslunde Kysthave 5, 1.tv. 2690 Karlslunde, Tlf. 75 88 22 88, svenningravn@gmail.com

Næstved: Annette Madsen, Ved Skoven 2, 4700 Næstved, Tlf. 55 77 02 15. annetemadsen@privat.dk.

Østjylland, Århus: Annette Høyrup,

Søren Møllers Gade 28, 3. th., 8900 Randers, Tlf. 86 27 70 58 mail@profeti.dk

Esbjerg: Hardy Hedemann Nordborg, Åtoften 98, 6710 Esbjerg V. Tlf. 23 47 75 47. nordborg@pc.dk

Trekanten: Kenn A. Lauszus, Gyvelvej 1, 7100 Vejle, Tlf. 75 83 46 48 kalauszus@mail.dk

Syd: Jørn Arpe Munksgaard, Rosenvænget 26, 6230 Rødekro

Tlf. 74 69 39 65 – 29 61 46 31 jam@besked.com.

TV2 Dialogfora Medlemmer

København: TV2 Lorry (Frederiksberg): Niels M. Uldall, Ringholmvej 4, 1. tv. 2700 Brønshøj, Tlf. 38 60 38 19 uldalljur@yahoo.dk

TV2 Lorry: Hanne Wöhnert, Sommerstedgade 12,1. 1718 København V. Tlf. 33 25 63 51

Vordingborg: TV2 Øst –

Nils Nordstrøm, Vestervang 9, Gl. Kraghave, 4800 Nykøbing Falster Tlf. 54 85 53 11

Birgit Brendstrup, Gedservevej 146 F, 4800 Nykøbing Falster, Tlf. 54 82 28 70 Elmlund34@live.dk

Josefa Andersen, Nederlandsvej 18, 4160 Herlufmagle, Tlf. 55 50 20 87

Gerner Kusiak, Solbakkevej Toksværd 4684 Holmegaard, Tlf. 55 56 30 20

Foto: Basilique du Sacré-Coeur

300 mennesker siden 2005 afløst hinanden i permanent tilbedelse af Sakramentet i den lokale sognekirke. Måske kunne vi danskere på dette punkt ligefrem lade os inspirere af pariserne, specielt hvis man tænker på, hvad kirkerne kan bruges til når der ikke lige er messe.

Alle kan deltage i den natlige tilbedelse i Sacré Coeur. Læs mere på basilikaens website <http://sacre-coeur-montmartre.com/>

Den katolske Kirkes katekismus om tilbedelse:

Eftersom Kristus i sin synlige skikkelse skulle forlade sine egne, ville Han skænke os sit sakramentale nærvær; eftersom Han skulle ofre sig på korset for at frelse os, ville Han, at vi skulle have ihukommelsen af den kærlighed, hvormed Han elskede os ”indtil det sidste” (Joh.13,1), ja, lige til at give sit liv. I sit sakramentale nærvær forbliver Han på hemmelighedsfuld vis midt iblandt os som den, der elskede os og gav sig selv hen for os, og Han forbliver det under de tegn, der udtrykker og formidler denne kærlighed. (1380 KKK)

Vågenat i Danmark

Man behøver ikke tage helt til Paris for at komme til vågenat.

På Jesu Hjerter Fredag – den første fredag i hver måned – er der messe kl. 19.00 med sakramental tilbedelse i Sankt Annæ Kirke, Dronning Elisabeths Allé 3 på Amager. Derefter vågenat indtil kl. 8.00 om morgenen. Næste Jesu Hjerter Fredag er den 1. april. Læs mere på www.sanktannaekirke.dk

Skærtorsdag den 21. april er der vågenat i Sankt Pauls Kirke, Frøgård Allé 10 i Taastrup. Læs mere på www.sktpaul.dk

Kom lad os tilbede!

I Sacré Coeur har der været bedt dag og nat i 125 år. Og folk strømmer til for at være med.

Tekst: Lisbeth Rütz

PARIS Heroppe fra Montmartrehøjen er udsigten over Paris fantastisk. Selv en iskold februaraften er der masser af liv klokken ni om aftenen. Souvenirsælgere lokker med postkort og små selvlysende Eiffeltårne, og turisterne fotograferer hinanden med udsigten i baggrunden, mens gademusikanterne spiller og synger i håbet om at få et par euro i kasketten.

Kontrasten er slående, da jeg et øjeblik senere går op ad trapperne og træder ind i den store hvide kirke. Her dæmper man uvilkårligt stemmen. Stemningen er andægtig – det er næsten som om murene er imprægnerede med bøn. Jeg er i Sacré Coeur – kirken som mange elsker at hade som et kitschet monument over den dårlige smag.

Her – midt i det forlystelsessyge Montmartrekvarter – ligger Sacré Coeur som et slags åndeligt hovedkvarter for Paris.

Den åndelige aktivitet er intens. Skriftestolene er åbne fra kl. 10.00–22.00 undtaget i præsternes spisepauser. Og tre søstre fra benediktinerinderne af Sacré Coeur står til rådighed for samtaler med folk

Jeg er på vej til natlig tilbedelse i kirken. I år fejrer kirken et helt specielt jubilæum. Siden den 1. august 1885 – længe før basilikaen stod færdig – har der været tilbedelse her dag og nat. Selv da kvarteret blev bombarderet under Den Anden Verdenskrig, blev man ved.

De kommer som turister og rejser som pilgrimme

”Mange af de besøgende her i basilikaen kommer til Paris som turister, men forlader – stik mod hvad de havde forventet – byen som pilgrimme. Her bliver der bedt hele tiden, og det virker stærkt på dem,

der kommer her. Til påske bliver godt 20 voksne døbt her, og næste år ser det ud til at blive omkring de 50. Folk, der skal voksendøbes, følger et toårigt forløb. Vi oplever også, at mange muslimer kommer her for at bede. En del af dem beslutter sig for at blive døbt. Den hellige Fader insisterer jo på, at tilbedelse er vigtig. Der var tilbedelse til verdensungdomsdagene og i Lourdes, da han besøgte Frankrig i 2008, og vi oplever da også, at folk bliver mere og mere interesserede i tilbedelsen”, fortæller sr. Marie Elie – en af de 20 søstre fra huset ved siden af basilikaen. Her ligger benediktinerinderne af Sacré Coeurs gæstehus. Det er søstrenes opgave at bede tidebøn i basilikaen og tage sig af strømmen af gæster.

Da hr. og fru Frankrig blev kirkebyggere

”Man begyndte at bygge denne kirke, efter at Frankrig havde tabt krigen til Preussen. I 1870 tog to velhavere, Alexandre Legentil og Hubert Rouault de Fleury, initiativ til en indsamling for at bygge en kirke her. Indsamlingen blev en folkesag – det var hr. og fru Frankrig, der deltog. Så man kan sige, at Sacré Coeur udtrykker det franske folks ønske om at komme tilbage til Gud.

Basilikaen har mellem ni og ti millioner besøg om året: Det er hele verden der kommer og besøger os, og mange kommer for at deltage i tilbedelsen. Les adorateurs (dem der deltager i tilbedelsen red.) er f. eks. forretningsfolk, grupper af børn og unge fra sognene og venner, som tager af sted sammen. Fra forstæderne kommer franskmænd, der stammer fra Guadeloupe, Martinique og Ile de Reunion, hvor man elsker tilbedelse. Charles de Foucauld

er en af de mest kendte adoreurs ved Sacré Coeur. For ham betød det meget at komme her, efter at han var vendt tilbage til Kirken. De mennesker, der kommer til tilbedelse her, er meget forskellige – men de har alle noget til fælles, de kommer, fordi de gerne vil give noget til Gud. Og de ved, at et sogn hvor der er tilbedelse bliver vitaliseret. Der kommer ganske enkelt flere kald. Der kommer altid mange til tilbedelse – men flest selvfølgelig i weekenden, hvor vores gæstehus er fuldt booket op helt frem til juni. Vi har plads til 200 overnattende” fortæller sr. Marie Elie.

Vågenat

Klokken halv ti begynder aftenmessen. Mere end 100 mennesker deltager. Efter messen tømmes basilikaen for mennesker. Kun dem, der deltager i tilbedelsen om natten og overnatter på stedet bliver tilbage. Natten igennem skiftes folk til at sidde foran Sakramentet. De beder for sig selv, for Kirken, for verden. Ind imellem tager de sig et par timers søvn i søstrenes gæstehus ved kirken. Denne torsdag nat er et halvt hundrede personer med i tilbedelsen. Før morgenmessen mødes de fleste af os over en kop kaffe i søstrenes kantine. Mange er gengangere.

”Jeg kommer her fire gange om året. Hver gang glæder jeg mig til at være sammen med Jesus i stilhed og dele mine glæder og bekymringer med ham”, fortæller en kvinde fra Guadeloupe mig. Og hun er ikke den eneste. Mange kirker i Paris har faste tider for tilbedelse. Da jeg senere på dagen besøgte Notre Dame de la Pentecôte-kirken ved siden af von Spreckelsens triumfbue i la Defense, ser jeg, at kirken har Ecole d’adoration (tilbedelsesskole) for børn. Ude i forstaden Maisons Lafitte har over

Derfor hedder kirken Sacré Coeur

På mosaikken i kirkens kor fremviser Jesus sit hjerte (fransk: coeur) omgivet af flammer som symbol på sin uendelige kærlighed til menneskene. Dyrkelsen af Jesu Hjerter går tilbage til Marguerite – Marie Alacoque, der havde talrige visioner af Jesu Hjerter fra 1663 til sin død i 1690. I løbet af det 18. århundrede udvikler Jesu Hjerter kulten sig i Frankrig, hvorfra den spredes til andre lande. Den store mosaik i kirkens kor er omgivet af inskriptionen. Christo ejusque sanctissimo Cordi Gallia poenitens et devota (helliget Jesus og hans højhellige hjerte af det bodfærdige og fromme Gallien). Teksten indikerer, at Gallien – ofte kaldet Kirkens ældste datter – vil indvie sig til Jesu hjerte efter svigt og frafald. Teologisk set er der en tæt forbindelse mellem hjertet som det fysiske udtryk for Jesu kærlighed og tanken om, at Jesus konkret er til stede under brødets skikkelse.

Ægteskabet på tværs af tro og kulturer – at finde et fælles værdigrundlag

At komme fra to forskellige kulturer er en udfordring, men også en gensidig berigelse.

Tekst: Sophie Bruun og Benjamin Olivares

ÆGTESKABET I dag er det snarere reglen end undtagelsen, at par, der vies i den katolske kirke, er "blandede" par. Det vil sige, at der enten er tale om et ægteskab mellem en katolik og en ikke-katolik, eller at manden og kvinden kommer fra forskellige lande eller kulturer. For at imødekomme denne situation indgår der som led i det nye ægteskabsforberedende materiale, der p.t. er under udarbejdelse, et modul, der hedder "Ægteskabet på tværs af tro og kulturer – at finde et fælles værdigrundlag". Modulet er udarbejdet af cand.mag Sophie Bruun og ph.d. Benjamin Olivares, der selv er et eksempel på et blandet par. Sophie er dansk og medlem af folkekirken og Benjamin er chilener og katolik. Parret, der blev viet i Skt. Ansgar Kirke i 2009 har også en søn, Thomas Rafael, der ligeledes er døbt i Skt. Ansgar.

Modulet "Ægteskabet på tværs af tro og kulturer – at finde et fælles værdigrundlag" forsøger at forholde sig til både de kulturelle og religiøse udfordringer, man kan møde i et blandet ægteskab. Nogle af udfordringerne er måske ikke så anderledes end dem, som et ikke-blandet par støder på, men der er alligevel nogle områder, der kræver særlig opmærksomhed, f.eks. i relation til børn og hvordan ens kultur og religion videregives til dem. Hvad gør man f.eks., når barnet begynder at spørge om Gud, hvem skal svare og hvem har det rette svar?

Den katolske Kirke ser det som en vigtig opgave at hjælpe sine medlemmer til at kunne leve deres tro frit. Derfor giver den også kun sine medlemmer lov til at gifte sig med en ikke-katolik, hvis den kan få vished om at den katolske part ikke bliver

forhindret i udøvelsen af sin tro. Omvendt accepterer og respekterer kirken den anden parts ret til at have en anden tro, og den kræver derfor ikke, at nogen skal konvertere til katolicismen for at blive gift med en katolik. Når man overvejer at lade sig gifte i Den katolske Kirke - bliver spørgsmålet om ens forhold til troen mere aktuelt både for den katolske part, men også i forhold til den ikke-katolske part.

Her kan forberedelsen til ægteskabet bidrage til at understrege, hvor troen kan være en styrke for ens ægteskab – man kan evt. tale om nogle tekster, der relaterer sig til ægteskabet og dets betydning og få sig en diskussion om dette.

” Vælger man at blive gift i Den katolske Kirke og dermed også at opdrage sine børn i den katolske tro, kan den ikke-katolske part måske til tider føle, at der ikke levnes så meget plads til dem, og det, som de står for. Her er det vigtigt at se, hvordan man kan finde sig til rette som ikke-katolik i relation til Den katolske Kirke.

Ægteskabsforberedelserne skal være afklaring

Hvis troen fylder meget i den ene parts liv, må man som par også finde ud af, om dette element også kan komme til at blive en del af den anden parts liv, og hvis det ikke er tilfældet, så få talt om, hvor man står mht. sin egen og den andens tro. Hvis man kommer fra forskellige trossamfund kan der være væsentlige elementer i ens tro, som det viser sig, at man alligevel kan

have til fælles. Det kan f.eks. dreje sig om fælles bøn til Gud.

Det er klart, at man altid skal gøre sig umage for at forstå, hvor den anden part kommer fra – både kulturelt og religiøst, men det er også vigtigt at forholde sig til, at der måske altid vil være værdier, holdninger og argumenter hos den anden, som man reelt ikke kan forstå, ikke har forudsætningerne for at sætte sig ind i, og som man i sidste ende måske slet ikke er enig i. Her må man i dialog med sin partner vurdere, om de værdier er så fundamentale for én, at man ikke kan acceptere, at der ikke er enighed om dem, eller man kan forsøge at bygge bro mellem de to sider. Det kan jo være ligeså vigtigt at opdage, at der er så store forskelle til stede, at den bedste løsning i sidste ende er at vælge ikke at blive gift. Det er selvfølgelig en svær beslutning, men ægteskabsforberedelserne er jo i høj grad også vigtige for at afklare denne type uoverensstemmelser, inden man er blevet gift. Så man ikke pludselig en dag vågner op og opdager, at tingene ikke forholdt sig helt, som man troede.

Hvad har vi til fælles, og hvad ser vi forskelligt på?

Diskussionerne om hvilke punkter, man har

til fælles og hvilke, man ser meget forskelligt på, er under alle omstændigheder vigtige at tage. Hvis der til tider dukker emner op, hvor kløften kan virke uoverskuelig, foreslås det i modulet, at parret tager en snak med andre om deres problem – det kan både være venner, familie eller præsten. At få sagt tingene højt over for andre, kan tit bidrage til, at man ser problemstillingen i et lidt klarere lys, og der er måske en hjælpende hånd, der kan løfte en over den kløft, man syntes fandtes. I modulet har det

også været vigtigt at understrege, at parret ikke vil være det første blandede par, der vælger at ville gifte sig i Den katolske Kirke. Der er faktisk mange års praktiske erfaringer, man kan lytte til og måske lære af, så man ikke føler sig alene.

Hvad forener os?

I et blandet forhold kan det, der adskiller en, måske til tider komme til at fylde meget i landskabet. Det kan både være ens omgivelser, der gør opmærksom på, at han eller hun er forskellig (kommer fra en anden kultur eller har en anden religiøs overbevisning etc.), men fokus på forskelligheder kan også komme fra en selv, og man kan måske gå rundt og tvivle på, hvordan det kan være, at man overhovedet har kastet sig ud i det projekt, der hedder forberedelse til ægteskab. Derfor er der også inddraget et afsnit i modulet, der hedder "Hvad forener os". Hvis man vil giftes er det jo fordi, man mener, at der er noget mere fundamentalt ved den anden person, som man elsker, og ikke kun fordi man er fanget i et øjeblik forelskelsesrus.

Vælger man at blive gift i Den katolske Kirke og dermed også at opdrage sine børn i den katolske tro, kan den ikke-katolske part måske til tider føle, at der ikke levnes så meget plads til dem, og det, som de står for. Her er det vigtigt at se, hvordan man kan finde sig til rette som ikke-katolik i relation til Den katolske Kirke. Er der noget man kan identificere sig med, er der noget, der virker velkendt, eller kan man gå på opdagelse og finde noget, der tiltaler en og det forhold, som man selv har haft til tro uden for den katolske kirke.

Modulet foreslår, at parret skal gå i kirke i Den katolske Kirke og i den kirke, den ikke-katolske part kommer fra. De kan f.eks. tale om hvilke ligheder og forskelle, der er. Under alle omstændigheder er det vigtigt i forholdet, at begge parter føler, at der er plads til den enkeltes tro og kultur.

Derfor er det også vigtigt, at parret finder deres unikke løsning, som kan give ligelig plads til begge parter og forholdet til troen.

Forskellighed er en mulighed for gensidig berigelse

Endelig er der i modulet fokus på, at det at man stammer fra to forskellige kulturer også er en mulighed for en gensidig berigelse og udvidelse af parrets horisonter og tolerance. Hvis man ønsker en god kommunikation med sin fremtidige ægtefælle, må man derfor også forholde sig til og prøve at sætte sig ind i kulturen i det land, hvor vedkommende kommer fra. Viden om den andens kulturelle særpræg kan hjælpe til at undgå misforståelser og konflikter. Spørgsmål, der kan være vigtige for parret at overveje i den forbindelse er f.eks. om man skal fejre helligdage og højtider fra begge parter kulturer, og hvordan man vælger, hvilke man vil fejre?

Som mand og kvinde skabte han dem...
Hvad er Kirkens ægteskabsforståelse, og hvordan leves et katolsk ægteskab i dag?

KO belyser i de kommende numre emnet fra forskellige synsvinkler.

En hjertets rosenkrans...

Arnulf af Louvains meditationer over korsfæstelsen.

Tekst: Benedikte Brisson

SALMEDIGTNING Der kan ikke være tvivl om, at historien om Jesus, der bliver korsfæstet og opstår igen, er kernen i det kristne budskab. Derfor har netop denne del af evangeliet gennem tiden fået et særligt fokus.

Der er forskellige måder at vise, hvor vigtigt det er for os, at Jesus blev korsfæstet Langfredag. I vores kirke holder vi en helt særlig gudstjeneste, der ikke ligner nogen anden dag i kirkeåret. Vi hylder korset, pynter det med blomster.. alt sammen for at ære korset og Ham, der hang på det.

Man kan også styre ind på Langfredags højtid gennem sang og musik. Engang i 1200- tallet skrev munken Arnulf i et kloster i det nuværende Belgien en række salmemeditationer: "Bøn på vers ved forskellige lemmer på den lidende og korsfæstede Kristus".

En række salmer til at meditere over, når man holdt sin andagt foran krucifikset.

Ikke til gudstjenestebrug, for der havde man faste ting at synge og bede, men netop til den personlige andagt uden for messens og tidebønnens ramme.

Når man knæler foran et krucifiks og langsomt hæver øjnene til frelseren på korset, hvad ser man så? Man ser såmænd hans fødder. Der er nok at tænke over allerede her, så blikket standser. Nu er man ved Herrens fødder, ligesom Maria, der havde valgt at sidde der frem for at styrte huset rundt og være praktisk.

I originalen er der en salme til Jesu fødder, hans knæ, hans hænder, hans side, hjerte, bryst og hoved. Måske netop for at nå til tallet 7.

Salmerne har været populære gennem tiden. De blev oversat til både tysk og dansk i 16-1700-tallet af digtere, der selv om de var protestanter, klart var påvirket af den senmiddelalderlige katolske meditationsmystik, centreret om korset.

Salmerne er sat i musik adskillige gange,

blandt andet af Buxtehude i hans "Membra Jesu Nostris".

Den store danske salmedigter Grundtvig har også været der - han tager afsæt i den latinske original og skriver en salme, hvor han låner lidt fra alle salmerne og sætter det sammen på sin egen måde. Og denne salme står i Lovsang med nummer 381, Hil dig, frelser og forsoner.

I rækken af salmemeditationer er det måske svært at forholde sig så meget til Jesu knæ og hofter, selv om de naturligvis også bar deres del af hans lidelse. Så kernepunktet for denne artikel er salmen til Jesu hjerte. Her er vi midt i det, der taler til os - vores hjerte rammes af den kærlighed,

Maria Magdalene kysser Herrens fødder. Detalje fra maleri i Basilique Sainte-Marie-Madeleine de Saint-Maximin-la-Sainte-Baume . Foto: Lisbeth Rütz

der udgår fra Jesu hellige hjerte.

Der var ikke nogen dansk oversættelse af hjertesalmen, så den måtte jeg lave helt selv for at kunne sætte den i Katolsk Orientering. Jeg har taget udgangspunkt i den latinske tekst og læner mig ellers op af Paul Gerhardts tyske - jeg har også valgt at holde mig til det versemål, Gerhard bruger. Hjerterose, brændende hjerte.. jeg har faktisk bare oversat, hvad der stod.

Der er naturligvis også en salme til frelserens tornekronede hoved. Også den kan findes i Lovsang... som nummer 382, O, hoved højt forhånet. Derfor kan man vel kalde hjertesalmen for en Lovsang nummer 381½.

Hvorfor er det kun en beskedent del af denne salmerække, der stadig er i brug? To salmer ud af de oprindelige syv er da slet ikke nok, eller? Ordene er jo ikke gammeldags og uforståelige. Måske er det os, der ikke er gode nok til at holde koncentrationen på den korsfæstede.

Bag de enkle ord i disse salmer ligger der mange hundrede års tradition for at betragte Jesu kors, ære det og synge om det. Vi er også en del af den tradition - må den også bevæge os til at ære korset, omfavne det og kranse det med de smukkeste blomster og salmer nu i den kommende højtid.

1. Du kærlighedens konge god,
som gav dit liv og hjerteblood,
jeg hilser dig med glæde.
Du er min rose og min pragt,
du rev mig ud af dødens magt
ved i mit sted at træde.

2. Ud af din hjertens kærlighed
kom du til kors og smerte ned
fra himlens lys og ære.
Tag da mit hjerte til dig ind
og gem mig i dit hjertes skrin,
at jeg kun din må være.

3. Ja, tag mit kolde hjerte ind
og lad det i din forårsvind,
i kærligheden, gløde.
Da skal din kærlighed til mig
i hjertet kærlighed til dig
med tak og lovsang føde.

4. Fra hjertegrunden råber jeg:
Forbarm dig, hjerte, over mig,
og lad mit hjerte være
din ejendom i kærlighed,
at jeg må tjene dig i fred,
dit navn til pris og ære.

5. Du hjertens rose, blomst så fin,
af kærlighedens klare vin
lad du mit hjerte brænde!
Af kærlighed dit hjerte brast,
bryd syndens bånd og lænke fast,
at jeg din kraft må kende!

6. Gem du mit hjerte her ved dit,
til jeg din pris kan synge frit
i Himlen, som jeg ville.
Giv, at mit hjerte følger dig,
jeg intet mere ønsker mig,
gør selv mit hjerte stille.

Struds eller giraf

Hvad skal vi sætte vores håb til i en vanskelig tid for Kirken?

Tekst: Bertil Frosell

BIBELMEDITATION Vi har ofte nok i prædikener hørt, at det bedste vidnesbyrd, vi kan give over for omverdenen, er at leve et autentisk liv efter evangelierne. Det er utvivlsomt sandt.

De fleste af os har nok oplevet, at man så med en vis misbilligelse på det, at vi var katolikker. Den katolske Kirke stiller sig i væsentlig grad i opposition til det, man kunne kalde "moderniteten". Det er næsten som om, katolikkerne er en af de sidste grupper i det vestlige samfund, man offentligt kan angribe uden at blive betragtet som "politisk ukorrekt".

Når nogle af Kirkens medlemmer pådrager sig alvorlig skyld, må det naturligvis fremkalde stærke reaktioner fra dem der, mere eller mindre bevidst, ser hen til Kirken som et sted, hvor man stræber på at nå hellighed og forvare sandheden. Endnu stærkere reaktioner må

der nødvendigvis komme fra dem, som ser Kirken som modstander af den moderne virkelighed, som er deres ideal.

Vi selv er i sorg over ethvert svigt, det være sig lille eller stort. Vi deler således både afstandtagen og uvilje med dem, der står uden for Kirken.

I praksis betyder dette, at det på forskellige måder kan være ubehageligt at være den i omgangskredsen eller på arbejdspladsen, der er kendt for at være katolik. Vi bliver også stillet nærgående og pinagtige spørgsmål. I den situation kan det ikke nytte, at vi stikker hovedet i sandet som strudse. Heldigvis er der ingen fare for, at vi får det hugget af som de første kristne.

Men derfor kan det alligevel koste noget at tale rent ud. Læser vi i den situation i Det nye Testamente for at finde råd, vil vi meget muligt standse ved et sted i Peters

første brev: "Hvem kan skade jer, når I er ivrige efter at gøre det gode? ... Frygt ikke, nær ingen rædsel; men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har, men I skal gøre det med sagtomdighed og gudsfrygt, for at de som håner jeres gode livsførelse, må blive til skamme, når de bagtaler jer."

Her er vi for det første tilbage ved betydningen af det personlige vidnesbyrd gennem et autentisk liv som kristen. Men hvordan gør vi rede for grunden til vort håb i denne situation?

Kirkens kerne af hellighed

Et bud på, hvad man kan sige er følgende: Der er og har altid været mange skiderikker i Kirken. Det vil der også være i fremtiden.

Vi kan ikke levere nogen statistik på dette område, fordi vi ikke kender andres tanker. Ser man efter i Det nye Testamente, vil man opdage, at Jesus ikke har stillet os andet i udsigt. Men Kirken rummer en kerne af hellighed både sakramentalt og menneskeligt. Den er særligt forbundet med Jesus og har hans Ånd.

Kirkens budskab berøres derfor ikke i sin sandhedsværdi af den synd, som findes

i Kirken. Ja, det nødvendige budskab om den vanskelige sandhed kan komme med autoritet fra mennesker, der selv er store syndere. Det er nødvendigt, at Kirken – med sine åbenbare fejl og mangler – hele tiden er der for at sige det nødvendige, som ellers ikke ville blive sagt til den moderne verden. Faktisk trækker Kirken hele tiden i den rigtige retning, selvom den ikke altid har held med at trænge igennem.

Denne forklaring på vort håb er kompleks, men ikke umulig at forstå for den, der har den mindste vilje til at følge tankegangen. Man kan tilføje de ord, Jesus siger hos Lukas, om at den raske ikke har brug for en læge. I middelalderen gik man endog videre, og sagde, at Kirken var et hospital for uhelbredeligt syge.

Privat kan hver af os kan sige til sig selv, som Peter ifølge evangelisten Johannes sagde til Jesus, da Jesus spurgte, om disciplene ville forlade ham: "Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord."

Snarere end at stikke hovederne i sandet som strudse må vi netop i denne situation hæve det som giraffer, så det kan ses af alle. Uanset alt smuds kan vi nemlig trods alt - med Pauli fra Romerbrevet - rose os af håbet om herlighed hos Gud.

Gode råd er ikke dyre

Pengene fra årets fasteindsamling går til at hjælpe børnefamilier i Zimbabwe med at finde langsigtede løsninger på bekæmpelse af sult.

I det afsidesliggende bispedømme Chinhoyi i Zimbabwe må børnene gå i skole på tom mave. Høsten er slået fejl. De få afgrøder, som stadig vokser på markerne, og ikke er tørret ud, bliver spist af insekter og vilde elefanter. Tilmed har løver fra det nærliggende vildtreservat angrebet kvæg og geder og i enkelte tilfælde mennesker.

Problemer med de vilde dyr og det barske klima betyder, at skolebørn må gå sultne i skole. De der overhovedet kommer i skole. Mange af dem har nemlig ikke kræfter til at gå den lange vej uden mad i maven. De, som kan, har svært ved at koncentrere sig om undervisningen.

Caritas Zimbabwe har sørget for, at 1750 familier i Chinhoyi siden september sidste år har fået en månedlig madration bestående af 10 kg majsmeal, 1,5 kg bønner og 750 dl. madlavningsolie. Det svarer til to måltider om dagen for en familie.

Men rationerne rakte kun frem til februar i år. Caritas Danmark vil derfor støtte søsterorganisationen med at finde en langsigtet og bæredygtig løsning på problemerne.

Familierne har brug for undervisning, så de fremover kan håndtere katastrofer uden at være afhængige af hjælp udefra. En enkel metode til at skræmme de vilde elefanter væk, uden at gøre dem fortræd, er at dyrke chiliplanter

rundt om markerne. Elefanter kan ikke li' chili! Tjørnekrat, vagttårne og fugleskræmsler kan også beskytte mod angreb fra de vilde dyr. Så kan børnene fra Chinhoyi gå mætte i skole og koncentrere sig fuldt ud om undervisningen.

TEKST: SIDSE MOGENSEN
KAMPAGNEKOORDINATOR,
CARITAS
FOTO: DAVID SNYDER,
CARITAS

Hvert sjette menneske i verden lever hver dag med sult

Dræbersneglen får hver sommer sikker spaltepads! Omtalen er ikke kun mediemæssig. Havemænd og havekvinder imellem tales der om sneglen.

Jeg vil på ingen måde bagatellisere dræbersneglen og de problemer, den afstedkommer. Den har også huseret i min have derhjemme! Men sammenlignet med de hærorme, der "rovæder" menneskeføde i Zimbabwe, så forekommer dræbersneglen dog at være et mindre problem.

Det er svært at forestille sig, hvordan tørke og skadedyr kan ødelægge høsten for danske landmænd. Udbyttet kan være mere eller mindre godt - men høsten slår sjældent totalt fejl.

Dræbersneglen kan gøre skade på markerne og i villahaverne - men helt galt går det trods alt ikke: Vi får brød på bordet! Og vi har pengene til at købe os til det, vi af forskellige grunde ikke selv kan frembringe.

Anderledes ser det ud i Zimbabwe, som det fremgår af dette nummer af Katolsk Orientering, hvor Caritas på bispeddømmets vegne skyder årets fasteindsamling i gang. Her kan det gå helt galt, når klima og dyr sætter ind.

Caritas appellerer derfor til, at du lader din faste blive til fest for børnene i Zimbabwe og for de mennesker, vi ønsker at række en hjælpende hånd via Katastrofefonden.

// Jann Sjursen, Generalsekretær, Caritas

Støt Katastrofefonden

Katastrofefonden gør, at Caritas kan rykke hurtigt ud, når katastrofen rammer.

Fasteaktionen 2010 gav 250.000 kr. til fonden. I år er det målet at samle 500.000 kroner ind.

I 2010 blev fonden brugt i følgende kriser:

Januar 2010: Borgerkrig Sri Lanka

Januar 2010: Jordskælv Haiti

August 2010: Hungersnød Niger

August 2010: Oversvømmelse Pakistan

November 2010: Cyklon Myanmar

November 2010: Cyklon Thailand

EN ENKELT FEJLSLAGEN HØST

I Afrika syd for Sahara bor nogle af klodens mest sårbare mennesker. De lever under ekstreme klimatiske forhold og kæmper mod naturkatastrofer som tørke, oversvømmelse og angreb fra skadedyr. I Zimbabwe - landet der engang var så frugtbart, at det kunne brødføde det meste af det sydlige Afrika - betyder det, at store dele af befolkningen må gå sultne i seng.....

Siden år 2000 har verdens ledere, FN og alle udviklingsorganisationerne lovet hinanden at fokusere deres samlede indsats på at nå otte mål. De kaldes "the Millennium Development Goals" eller på dansk "FN's 2015 Mål". De er den første milepæl på vejen mod at udrydde global nød og fattigdom.

Gennem en målrettet udviklings- og nødhjælpsindsats bidrager Caritas til at verden når 2015 Målene. Caritas opererer ud fra en værdibaseret tilgang til fattigdomsbekæmpelse gennem bæredygtig landbrugsproduktion!

Historisk mulighed

Mange danskere tror, at det reelt er umuligt at få bugt med nøden og fattigdommen i u-landene. Men det passer ikke. Det går fremad! Derfor står vores generation nu med en historisk mulighed. Vi har en chance for at tage de sidste, store skridt og få udryddet fattigdommen. Det er faktisk muligt. Det kræver, at vi bliver ved med at tro på det, og bakker op, der hvor vi kan.

Støt Caritas og vær med til at bekæmpe sult og fattigdom. Læs mere på www.caritas.dk

MÅL 1
HALVERE SULT
OG FATTIGDOM

Til april kan befolkningen i *Mbire district* ånde lettet op. Deres majs, hirse og durra kan høstes, og de kan se frem til en periode uden behov for fødevarehjælp udefra. Men det bliver en mager høst.

Høstudbyttet rækker kun til få måneder. Tørke og skadedyr betyder, at landmændenes udbytte er sparsomt. Ofte høster de kun lige akkurat til at brødføde deres familier. Det gør det svært at lægge såsæd til side, og høsten svinder år for år. Familierne må derfor finde alternative måder at stille deres sult på.

Bonden Jack Mlambo har en lille gård i området. Han fortæller, at hans afgrøder stod flot i december 2010 og at det tegnede til at blive en god høst for ham og hans naboer. Men så kom hærormene: "Omkring halvtreds procent af

mine afgrøder blev spist på meget kort tid. Jeg kan umuligt nå at så noget nyt," siger han og sukker. Befolkningen i Mbire er nu nødsaget til at bytte deres geder og kvæg for majsmelet. En ged giver cirka to sække majs. To sække majs rækker kun til nogle få uger, og når majsene er spist, har familierne ingenting tilbage!

” Omkring halvtreds procent af mine afgrøder blev spist på meget kort tid. Jeg kan umuligt nå at så noget nyt.

De er tvunget til at fælde træer og sælge brændet til forbipasserende. De fisker lidt i floden, selvom der ikke er mange fisk tilbage, og dyrker lidt grøntsager ved flodbredden.

Alt sammen overlevelsesmetoder der er med til at udpine naturen omkring dem.

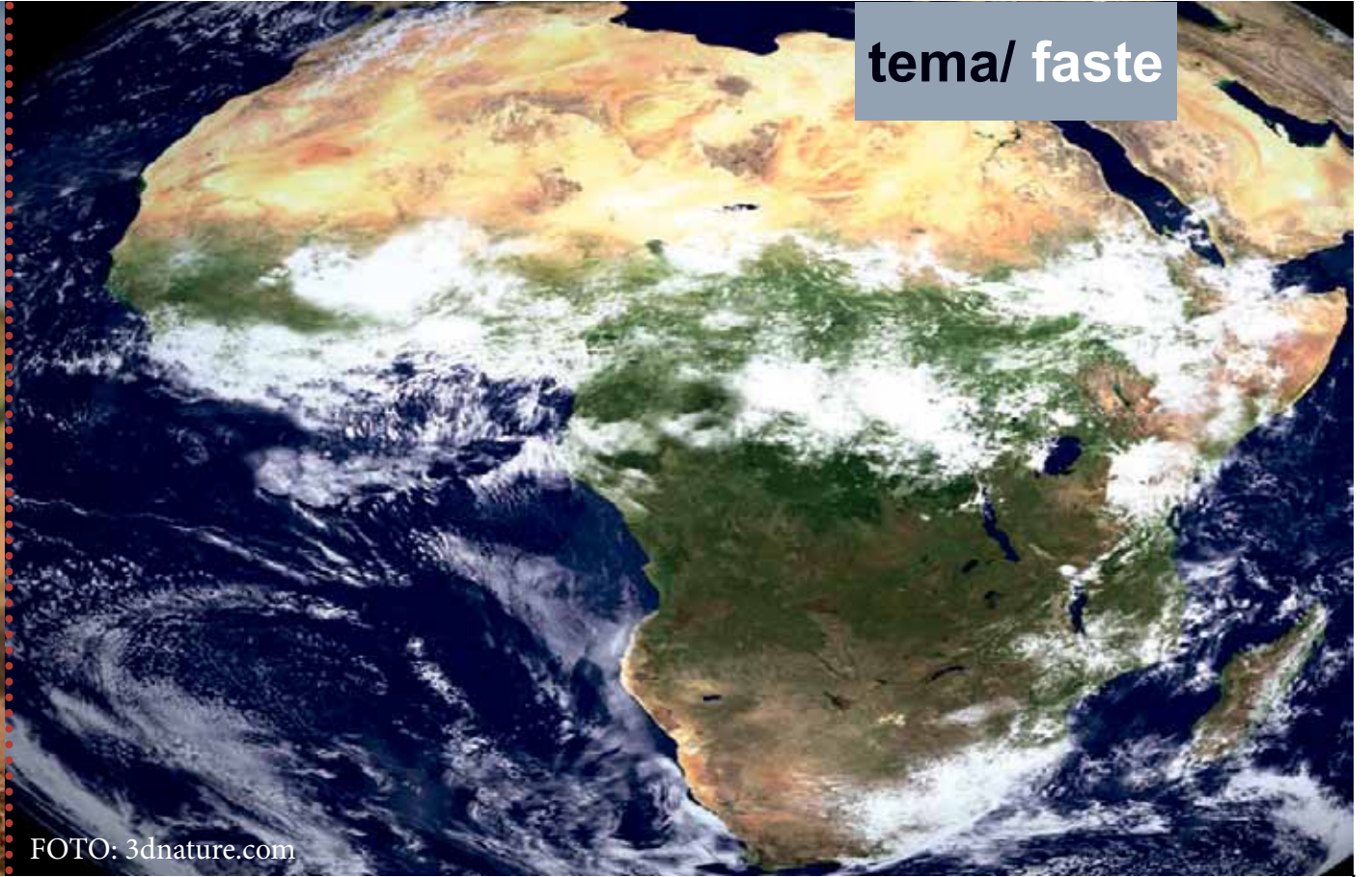
En enkelt fejlslagen høst kan således være den udløsende faktor, der sætter gang i en negativ spiral. Det er derfor essentielt, at de får hjælp til at vende udviklingen.

Pengene fra årets fasteindsamling går til at rådgive familier i Mbire i Zimbabwe om, hvordan de kan genoprette deres landbrug ved at dyrke varierede afgrøder tilpasset de klimatiske forhold, give dem redskaber til at håndtere naturkatastrofer og med enkle metoder bekæmpe skadedyr.

// TEKST: SIDSE MOGENSEN
KAMPAGNEKOORDINATOR
CARITAS
FOTO: CIMMYT

FOTO: 3dnature.com

Caritas Danmark har valgt Zimbabwe som det tredje samarbejdsland på kontinentet under vores nye Afrika-program.

Valget er truffet som en konsekvens af et løbende engagement siden 2004, hvor en række nødhjælpsappeller er blevet støttet, samt et ønske om at bidrage til løsningen af de enorme udfordringer landet står overfor på kort og mellemlangt sigt.

På den længere bane har landet et stort potentiale blandt andet som fødevarereproducent i regionen, hvilket ligeledes har bidraget til valget. Valget er naturligvis ikke alene vores. En række partnere har allerede udtrykt et stærkt ønske om at udbygge samarbejdet med Caritas Danmark. Dette gælder især Caritas Zimbabwe og Caritas i de to bispedømmer *Bulawayo* i det sydlige

Matabeleland og *Mutare* i det østlige Manicaland. Ud over samarbejdet med Caritas arbejdes der på at få et samarbejde i stand med Kirkens Freds- og Retfærdighedskommission (FRK).

FRK er en specialiseret kommission Zimbabwes bispekonference. Bispekonferencen er naturligvis også en strategisk vigtig aktør, som ligeledes varmt har budt Caritas Danmarks øgede engagement velkomment. Valget af Freds- og Retfærdighedskommissionen som partner er nyt

for Caritas Danmark, og det afspejler i høj grad de udfordringer, landet står, overfor.

Zimbabwe er nemlig igen præget af politisk vold som optakt til en forfatningsafstemning samt parlaments- og præsidentvalg, der muligvis alle afholdes i år.

FRK står i denne sammenhæng, med en nøglerolle både i forhold til at forebygge vold, og på længere sigt i forhold til at facilitere helingen af nationens dybe traumer. Ideen er at fremme

synergien mellem denne indsats og Caritas' mere jordnære landbrugsprojekter, som Caritas Danmark ligeledes vil støtte i tråd med det bredere Afrika-program.

// TEKST: SØREN KIRK
PROGRAMKOORDINATOR
CARITAS
FOTO: IRIN PHOTOS

Nye horisonter i Afrika

DONÉR

150 KR
+ ALM. SMS-TAKST

SMS "BISTAND" TIL

1231

Landefakta ZIMBABWE

Hovedstad: Harare

Areal: 390.580 km²

Indbyggertal: 11,4 mio.

Sprog: Engelsk, Shona og Sindebele samt lokale dialekter

Religion: Overvejende katolikker, protestanter samt traditionelle religioner

Caritas og Kirken har en fordel

Kirken i Zimbabwe kan operere mere frit end de udenlandske NGO'er, da den ikke er underlagt landets NGO-lovgivning. Lovgivningen forbyder organisationer at arbejde med fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og emner relateret til politisk ledelse:

"Kirken er allerede forankret i civilsamfundet, hvorimod NGO'er ofte først skal finde en målgruppe at arbejde for og med. Det giver Kirken en komparativ fordel," forklarer pastor Fradereck Chiromba. Caritas arbejder primært gennem lokale bispedømmer og har derved en direkte fordel i udviklingsarbejdet i forhold til andre NGO'er:

"Caritas bruger den kirkelige infrastruktur og har derved allerede et solidt netværk i de lande, hvor vi arbejder. Det betyder, vi kan nå de allerfattigste og operere steder, hvor andre NGO'er ikke har adgang," forklarer programkoordinator Søren Kirk.

Caritas støtter fattige bønder i Bolivia, Niger, Zimbabwe, Uganda og Nordøstindien. Caritas hjælper bønderne til en bedre tilværelse gennem organisering og træning i nye, effektive dyrkningsmetoder, produktion og markedsføring. Det giver råd til bedre mad på bordet, skole-uniformer til børnene og penge til medicin.

Resultaterne af Caritas' globale udviklingsarbejde er absolut positive. Småbønderne har forbedret deres familiers fødevarer sikkerhed og indtjening betragteligt. De har erfaret, at organisering betaler sig og at fælles handling giver mulighed for indflydelse i det politiske system.

De har således gode muligheder for på permanent basis at bryde ud af fattigdommen! Læs mere på www.caritas.dk

Kirkens rolle i Zimbabwe

Zimbabwes sår skal heles, og det skal kirken hjælpe til med. Sådan fortæller Fradereck Chiromba. Han er præst og generalsekretær for Zimbabwes bispekonference.

Chiromba er en karismatisk herre. Rolig og fattet. En mand der vælger sine formuleringer med eftertanke, når snakken falder på den politiske vold. Og det er ikke uden grund, for det er "risky business" at engagere sig i politik i Zimbabwe. Mange tusinde er dræbt under præsident Mugabes 30-årige regime, hvor vold og undertrykkelse har kendetegnet det land, som på papiret kaldes for demokratisk. Det har efterladt en blødende nation både åndeligt og fysisk, og sårene er langt fra helet:

"Kirken arbejder for fred og forsoning. Det er en del af Kirkens rolle at bringe folk sammen, at bidrage til at folk lever sammen i harmoni. Selvom det lykkes at bringe de skyldige for en domstol, og selvom ofrene får erstatning, er vores ønske at de stridende parter igen kan leve samme som brødre og søstre", forklarer pastor Fradereck.

Kirken står sammen

Zimbabwes forskellige trosretninger er gået sammen i en fælles union for at presse på for en national helingsproces. Sideløbende er den kirkelige sammenslutning i gang med at kortlægge konsekvenserne af landets tumultariske og voldelige historie:

"Freds- og forsoningsprocessen begynder med sandheden. Derfor nedskriver vi folks vidnesbyrd. Når først sandheden er etableret, vil der være indikationer på hvilke områder, som blot kræver tilgivelse, hvilke emner som skal for en domstol, og i hvilke situationer folk har behov for rådgivning eller traumeheling," forklarer Fradereck.

Sandhedskommission

Som et resultat af valget i 2008 nedsatte regeringen efter pres fra en styrket opposition en komité, som skal udarbejde retningslinjerne for en national heling- og mæglings-

Men det er endnu ikke lykkedes at give komiteen de nødvendige juridiske kompetencer. Derfor lobbyer Kirken for, at der nedskrives en juridisk ramme, der skal sikre, at også toppen af det zimbabwiske samfund, det vil sige Mugbabe og hans parti, kan stilles til ansvar for brud på mod menneskerettighederne. Men det er en lang proces:

"Der er folk, som er modvillige over for komiteen for national heling og forsoning, fordi de føler sig truet, men gradvis skal sandheden ud. Retfærdigheden skal forkyndes og sandheden fortalt, hvis vi skal skabe fred," forklarer pastor Fradereck.

// TEKST: TOKE NYBORG, KOMMUNIKATIONSKOORDINATOR, CARITAS
FOTO: IRIN PHOTOS

Hvad er faste?

At faste betyder at forberede en fest. Man kan forberede sig til påskefesten ved at skære lidt ned på forbruget. Fasten varer 40 dage. Fra Askeonsdag til Påskelørdag, hvor søndage ikke regnes ikke med.

I fasteperioden anbefaler Kirken de troende, at give afkald på nogle af livets goder og f.eks. lade det komme nødlidende til gode. Selvom man i Danmark gør mest ud af julen, har Påsken været den største fest – i hvert fald i Kirken – i næsten 2000 år.

Til den store fest hører 40 dages forberedelse hvor der er mere tid til bøn end til hverdag. 40 dage, hvor man spiser og drikker lidt mindre, måske ser lidt mindre TV end man plejer.

Den tid man får tilovers, kan man bruge på at hjælpe andre eller til at besøge én, man måske ikke ser så tit. Og hvis man spiser lidt mindre god mad i fastetiden, så bliver der måske nogle penge til overs. Penge, som kan hjælpe dem, der ingenting har.

FOTO: IRIN PHOTOS

Råbet fra en såret jord: tværkirkeligt nordisk netværksmøde om miljø og klima

Tre tomme stole – en til de fattige, en til børnene, og en til skaberværket

Tekst: Jacqueline Ryle, antropolog ph.d.

KLIMA På et tværkirkeligt nordisk netværksmøde om miljø og klima i København i februar måned fremviste miljørepræsentant i Den svenske Kirke, Henrik Grape, et billede af jorden om natten – en mørk klode, med lyspletter, der angiver energiforbrug. Afrika var helt mørkelagt, USA og Europa stærkt oplyst. Dette billede viser en klode uden grænser, påpegede Grape - en klode, vi alle deler.

Han fremviste et kartogram over verdens forbrug. Her var alt for tydeligt angivet, hvor uligt vores forbrug på globalt plan er - hvor meget for eksempel USA og Europa forbruger i forhold til, hvor lidt hele kontinentet Afrika forbruger.

”Som kristne kan vi ikke acceptere dette”, sagde Henrik Grape, og han citerede tidligere ærkebiskop i Svenska Kyrkan K.G. Hammers ord om, at der i enhver beslutningstagende forsamling bør være tre tomme stole: en til de fattige, en til børnene og en til skaberværket. For de har ingen stemme.

Vores ansvar for den fremmede, den faderløse og enken

Naturen er ikke kun noget materielt, ikke kun en kamplads for de stærkes overlevelse, understregede Biskop Peter Fischer-Møller, biskop i Roskilde Stift og medlem af Danske Kirkers Råds Klimagruppe. Skaberværket har en iboende værdi, og som mennesker har vi fået tildelt en forpligtelse og ansvar for at tage vare om skaberværket. Han refererede til Ærkebiskop Rowan Williams, Den anglikanske Kirkes overhoveds ord om, at nutidens forbrugs/smid-væk kultur ødelægger og forgifter os. Igennem hele Det Gamle Testamente kaldes mennesker til at tage vare på den fremmede, den faderløse og enken, påpegede Biskop Peter Fischer-Møller. Vi er kaldet til at tage vare på de, der ikke selv har en stemme, de marginaliserede og de, der ikke kan klare sig selv. Vi er kaldet til at tage ansvar for det, der sker omkring os.

Taknemmelighed, respekt, mådehold

Minna Rasku fra Den ortodokse Kirke i

Finland, som repræsenterede Den finske ortodokse Kirke og Den evangelisk lutherske kirke i Finland, der har et tæt økumenisk samarbejde, talte om, at vor tids forbrugskultur skaber åndelig erosion og åndelig opløsning og fører til, at vi mister vores åndelige sensitivitet.

Netop klimaprogrammet fra 2008 for Den evangeliske-lutherske Kirke i Finland, ”Taknemmelighed, respekt, mådehold” anviser alternative værdier og levemåder. Kirken arbejder med treårige temaer, og under temaet ’Hellighed’ fokuseres der i 2012 særligt på søndagens betydning og fasten som en mulighed for at gear ned forbrugsmæssigt og søge at leve på mere moderat vis.

Tværkirkelig inspiration

Danske Kirkers Råds Klimagruppe var vært for dette meget inspirerende og konstruktivt tværkirkelige netværksmøde imellem klima og miljø repræsentanter – præster og lægfolk - for kirker og kirkeorganisationer i norden og i Nordtyskland. Repræsentanter for Den ortodokse Kirke i Finland, Den evangelisk-lutherske kirke i Finland, Norges Kristne Råd, Den norske

Kirkes Mellemkirkelige Råd, Metodistkirken i Norge, Svenska Kyrkan, Sveriges Kristne Råd og en præst fra Den evangelisk lutherske kirke i Schleswig-Holstein, der hører til under EKD, Den tyske evangelisk lutherske Kirke, deltog i mødet. Formålet var at udforske muligheden for at etablere et samarbejde til gensidig inspiration og styrkelse af vores regionale kirkelige engagement i miljø- og klimaspørgsmål.

I Danske Kirkers Råds Klimagruppe er Folkekirken, Metodistkirken, Den anglikanske Kirke, Den katolske Kirke, Folkekirkens Nødhjælp og Økumenisk Ungdom repræsenteret. Så det var en meget tværkirkelig gruppe, der mødtes og delte erfaringer, viden og visioner og diskuterede, hvordan vi vil opbygge et fremtidigt samarbejde.

Råbet fra en såret jord

I forbindelse med konferencen i 2003 ”Som Gud på jorden”, om etik og miljøforvaltning udgav Den norske Kirke en bøn af Biskop Finn Wagle. Bønnen, skrevet som et råb fra en såret jord til menneskene, begynder: ”Menneske, du som har kundskab om godt og ondt: Livet er truet, tag dit ansvar!” Med

Kirken og skaberværket

Kirken taler stærkt for en sammenkædning, mellem ansvaret for skaberværket og en bæredygtig udvikling.

MILJØ I det seneste årti har miljørelaterede emner fået stadig større opmærksomhed i medierne og den brede befolkning i takt med, at generationers misrøgt af jordens naturlige ressourcer, det vestlige overflods-samfund og en ikke-bæredygtig livsstil nu viser sin bagside. Selv om mange stadig vælger at overhøre advarselssignalerne, er der trods alt en stigende forståelse for, at der er en intim sammenhæng mellem ud-

vikling, bæredygtighed og retfærdighed – en sammenhæng, som Den katolske Kirke længe har slået til lyd for.

Nogle vil mene, at man skal afholde sig fra at blande religiøse og miljømæssige spørgsmål sammen ud fra det synspunkt, at enhver løsning på et miljøproblem i sidste ende er et politisk spørgsmål. Men det er traditionelt katolsk tankegods, at vi som mennesker skal tage vare om Guds skaberværk og at vi har et særligt ansvar for de svage, hvilket man med lidt god vilje kan udstrække til også at gælde dyrene.

Disse spørgsmål er blevet belyst i flere pavelige encyklikaer, pastorale breve og andre former for kommunikation de senere årtier, som minder os om vores relation til naturen, vores næste og – vigtigst – vores forhold til Gud. I encyklikaen *Pacem in Terris* fra 1963 talte pave Johannes 23 om det fælles gode og behovet for at vi

tager vare om det. I 1967 slog pave Paul VI i sin encyklika *Populorum Progressio* til lyd for handlinger, der respekterer det skabtes universelle formål og at fremme en integreret menneskelig udvikling som vejen til at opnå fred i verden.

Pave Johannes Paul II fastslog i encyklikaen *Sollicitudo Rei Socialis* fra 1987, at naturen må tages med i vore overvejelser om hvordan de menneskelige samfund skal udvikles. Samme tema gentog han i sit budskab til Verdensfredsdagen 1990 (*Peace with God the Creator, Peace with the Creation*) og i hans erklæring fra 2002 om miljøet, som han underskrev sammen med Patriark Bartholomæus I af Konstantinopel. Heri sammenkædede Johannes Paul II en større respekt for naturen som vejen til at udvikle en mere fredelig samfundsorden til gavn for de fremtidige generationer.

enkle ord beskrives skaberværkets helhed, hellighed og skønhed, om hvordan jordens gaver bør forvaltes med hengivenhed og taksigelse, om hvordan vi har fået alt til låns kun til at overlades til dem, som følger efter os, og om at misforholdet imellem fattig og rig er udtryk for foragt for menneskets værd. Bønnen slutter med at understrege vores kald til at forsone os med skaberværket:

– Menneske, du som har magt til at ødelægge jordens væv: Du er kaldet til et liv i forsoning!

Jacqueline Ryle er Den katolske Kirkes repræsentant i Danske Kirkers Råds Klimagruppe. Derudover har biolog Ulla Pinborg fra Den hellige Families Kirke i Birkerød stillet sin arbejdskraft til rådighed for gruppen.

Grønne kirker

Svenska Kyrkan har haft et miljøfokus siden 1992. I Norge har de protestantiske kirker, især de lutherske kirker, men også metodistkirken og frikirkerne, været engageret i miljøspørgsmål igennem mange år og udviklede i slutningen af 1990'erne ”Grønn kirke” diplomordningen (se www.gronnkirke.no) hvor kirker forpligter sig på 25 af ialt 50 punkter omkring nedsættelse af energiforbrug og miljøbevidst handling. Kirkerne i Sverige, Finland, Tyskland og Danmark (se www.gronkirke.dk) har lignende miljø ordninger. Der er 86 Grønne kirker i Danmark; 50 % af Svenska Kyrkans menigheder er certificeret Grønne; Finland har 100 Grønne kirker; Norge har 180 Grønne kirker (170 er lutherske). Herudover har kirkerne, især i Norge, produceret liturgisk materiale, undervisningsmateriale og materiale om bæredygtighed, miljø, klima og etik i hæfteform og til at downloade.

Vores klode er i fare!

Hvordan viser vi som kristne ansvarlighed i ord og handling over for skaberværket? Det handler en række kommende artikler i K.O. om.

Inden for de seneste år har også for pave Benedikt XVI talt til fordel for en bæredygtig udvikling, og menneskets omgang med skaberværket er et vigtigt tema i hans pontifikat. Således skriver han i encyklikaen *Caritas in veritate* fra 2009: ”Udviklingstemaet er i dag stærkt relateret til de forpligtelser, som udspringer af menneskenes forhold til det omgivende miljø. Naturen omkring os er Guds gave til os. Vi skylder de fattige, de kommende generationer og hele menneskeheden at omgås den på forsvarlig vis ... Naturen er ikke stillet til rådighed for os som ”en hoben tilfældigt spredt affald” (116), men som en gave fra Skaberen”.

Pave Benedikt gentog dette i sit budskab til Verdensfredsdagen 2010, hvor han flere gange skrev, at ”hvis man ønsker at kultivere fred, skal man beskytte skaberværket”. NM

Til glæde for menighederne og organisterne

Udgivelsen 'Forspill til Lovsang' af Erling Rasmussen er en gennemtænkt publikation.

Tekst: Jørgen Ditlevsen

ANMELDELSE Blandt messens/gudstjenestens mange dele fremstår disciplinen 'salmeforspil' som en af de ret upåagtede. Salmeforspil kan være enkle som de såkaldte 'pileforspil', hvor man spiller begyndelse og slutning af salmemelodien.

De kan også være meget komplekse, som man kan høre orgelvirtuoser udføre dem, ofte smukt og imponerende, men det er også til tider vanskeligt at opfatte, hvilken melodi der skal synges. I forordet til sin nye udgivelse 'Forspill til Lovsang' nævner Erling Rasmussen, at de er skrevet som brugsmusik og derfor ikke skal vurderes ud fra kunstneriske kriterier. Sværhedsgraden ligger på niveau med salmemelodierne.

Efter at have læst forordet er man nysgerrig efter at se, om forspillene er så enkle som lovet. Det er de; men er de også interessante nok til at menigheden kan opleve dem som små selvstændige musikstykker, varierede og med overraskelser i det melodiske eller harmoniske forløb?

Små musikalske overraskelser

Også dette er lykkedes overordentlig godt. Efter at have prøvespillet ca. halvdelen af

forspillene – en ret omfattende stikprøvekontrol – kan jeg stort set anbefale dem alle. Der er en klar overvægt af den imiterede type, det vil sige at der foregår en gentagelse af salmemelodiens begyndelse i forskellige stemmer. I den type forspill er der nogle regler, der helst skal følges; men alligevel lykkes det ofte for Erling Rasmussen at smugle en lille musikalsk overraskelse ind, så at man oplever et stykke levende musik. Som eksempel kan nævnes forspillet til nr. 226 A, Led, milde Lys, som på trods af et uspændende forlæg klinger ganske smukt.

Imiterede forspill

Et af de længste forspill i samlingen, nr. 238, Frelseren er mig en hyrde god, kan næsten opfattes som en selvstændig komposition med et væld af små kvikke overgange fra en toneart til en anden. Endelig kan nævnes nr. 264, Nu ringer alle klokker mod sky, og nr. 305, Det kimer nu til julefest, hvor forskellige klokkeeffekter giver nogle gode virkninger. En del romantiske salmer har fået imiterede forspill, hvilket er usædvanligt, men de fleste har alligevel i

kraft af samklangen den rette stemning. Jeg har kun få eksempler på forspill, jeg kunne ønske anderledes, men lad mig dog omtale to: I nr. 268, O Herre Krist, dig til os vend, frister ottendedelsbevægelsen til at sætte tempoet for langsomt, og nr. 294, Blomstre som en rosegård, buldrer vel rigeligt og slører derved den overstrømmende glæde, som salmen rummer.

Hvis man ønsker at benytte samlingen i forbindelse med 'Den danske Koralbog', som bruges i Folkekirken, må man sikre sig at tonearterne er identiske. For eksempel

Erling Rasmussen ved orglet.

står nr. 297, Maria hun var en jomfru ren, i henholdsvis Es-dur og F-dur. Men denne forspillssamling har så høj brugsværdi, at der snarest bør udkomme en version til folkekirkebrug med de manglende salmer fra 'Den danske Salmebog'. Det er en god idé, at det angives, hvor mange vers der er i den enkelte salme samt første linie af sidste vers. Det gælder også for andre salmer som benytter samme melodi.

Solid og gennemtænkt

'Forspill til Lovsang' leveres i et solidt ringbind. Hvert forspill kan tages ud, og papiret er af en kraftig kvalitet som ikke folder sammen på nodepulten, og hvad der er endnu vigtigere, ikke giver generende lysreflekser.

Man mærker tydeligt Erling Rasmussens erfaring med at udgive musik, der skal være let at gå til. Det kan formodentlig tilskrives dels hans lange pædagogiske virke som gymnasielærer og hans mangeårige arbejde som organist i Skt. Ansgars Kirke i København, dels hans omfattende produktion af korsatser til den katolske liturgi. Der er således tale om en gennemtænkt publikation, som vil kunne glæde katolske menigheder og deres organister.

Udgivelsen er vægtig; den vejer 2,5 kg., så det er ikke en samling, man tilfældigvis har med sig. Den svarer i indbinding smukt til den lilla 'Lovsyng Herren' fra 2010 som indeholder Erling Rasmussens vekselsange til kirkeåret. 'Forspill til Lovsang' er blå. 'Orgelforspil til Lovsang', Ansgarstiftelsens Forlag 2011, pris 850,- inkl.moms.

Brændstof til ægteskabets rugbrødsmotor

Praktisk håndbog i hvordan man udlever dagligdagens romantik.

Tekst: Eva Maria Nielsen

ÆGTESKABET Den amerikanske psykolog John Gottman vakte for nogle år siden opsigt med sin bog "Dit barns følelsesmæssige intelligens". Også hans nye bog om parforhold vil skabe diskussion. At arbejde med et godt par- og familieliv er trendy. Bøger som denne er oppe i tiden, og selv Familiestyrelsen anbefaler PREP kurser – for de fleste ønsker sig et godt parforhold. Men det er ikke altid lige nemt at leve op til drømmen.

Gottman fokuserer med sine syv gyldne regler på de ting, der får ægteskaber til at lykkes. Denne tilgang adskiller bogen fra lignende fagbøger.

- Styrk jeres kærlighedskort
- Styrk de kærlige følelser og den gensidige respekt
- Søg mod hinanden
- Tag beslutninger sammen med din ægtefælle
- Løs de problemer, der kan løses
- Kom ud af fastlåste konflikter
- Og hav et fælles grundsyn

Alle råd forklares indledningsvis. Sproget er letlæseligt, og teksten er spækket med indlysende eksempler fra dagligdagen, så de fleste nok vil genkende sig selv i den ene eller den anden situation. Øvelser og spørgsmål, som parrene bør forholde sig til, hjælper læserne til at anvende de syv regler i deres forhold.

"7 gyldne regler for to der lever sammen"

er et værktøj. Det er ikke en kun en læsebog, men også en lærebog; for den bør bruges i dagligdagen af alle par, som vil investere tid og kræfter i deres forhold. De enkle og effektive anvisninger styrker parrenes gensidige kærlighed, som vokser, fordi parrene investerer tid i hinanden og viser interesse for hinanden.

Ægtefællerne styrker deres kærlighedskort ved at have et intimt kendskab til hinandens største begivenhed(er) og være tæt på hinandens følelser. Kærlighed og respekt for hinanden styrkes, når parrene træner deres fælles hukommelse og minder sig selv om ægtefællens positive egenskaber. Bestandig foragt ødelægger et forhold, fordi kærligheden svinder ind.

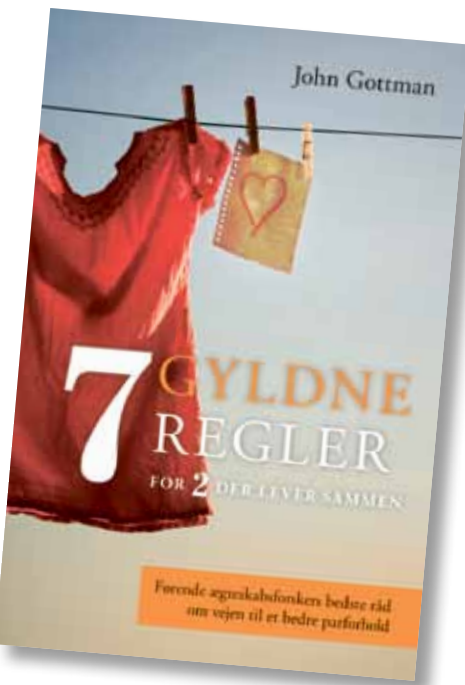
Derimod vil et par, der søger mod hinanden, opleve romantik, men ikke à la Hollywood, hvor en Humphrey Bogart holder en tårevæddet Ingrid Bergman i sine stærke arme. Dagligdagens romantik udleveres i hverdagen og dens trummerum. Det betyder helt enkelt at søge mod hinanden – at folde tøj sammen, forberede aftensmaden sammen, simpelthen at lave noget sammen, fordi man nyder hinandens selskab. Par, der handler sådan, sætter en følelsesmæssig opsparring ind på deres fælles bankkonto. Denne "investering" fungerer ligesom en stødpude i svære tider, da det på denne måde bliver nemmere at

fastholde en positiv indstilling til hinanden.

Konflikter findes i ethvert parforhold. Selv om mange ville ønske det, så er det ikke partneren alene, der skal forandre sig, for at livet kan fungere. Konfliktløsning betyder, at parret sammen forhandler og finder fælles løsninger og måder at tilpasse sig hinanden på. Nogle problemer kan ikke løses. Det er der ikke noget at gøre ved. Men alle kan bruge energi på, hvordan de tackler permanente problemer som stress på arbejdet, svigerfamilien, penge, sex og huslige pligter, som er de hyppigste konflikter i ægteskabet.

Gottmanns "7 gyldne regler for 2 der lever sammen" er et spændende bud på, hvordan parforhold kan forbedres, en bog man ikke bør gå glip af.

John Gottman & Nan Silver: *John Gottman: 7 gyldne regler for 2 der lever sammen*. 300 sider, indbundet

Sankt Knud Lavard Skole, Kgs Lyngby, søger lærer.

Sankt Knud Lavard Skole byder på dejlige børn, gode kolleger, en interesseret forældrekræds og godt arbejdsklima.

Ved Skt. Knud Lavard skole i Kgs. Lyngby er en lærerstilling og et årsvikariat ledig til besættelse pr. 1/8 2011.

Vi har brug for dygtige lærere, der har kan undervise i fagene dansk, engelsk og tysk, samt føre til FSA i ovennævnte fag. Vi leder efter lærere, der brænder for deres liniefag. Desuden skal du fungere som klasselærer.

Du skal være ansvarsbevidst, idérig og være parat til at indgå i et godt og professionelt lærersamarbejde. Stillingen kan, hvis du ønsker det, ændres til deltidsansættelse.

Skolen er en af Danmarks 22 katolske skoler.

Alle lærere forventes at arbejde aktivt for skolens målsætning. Det er en lille skole med ét spor fra bh. klasse – 9.klasse. Cirka 40 % af skolens elever er katolikker. Du kan læse mere om skolen på vores hjemmeside www.sanktknudlavard.dk

Ansættelse sker i henhold til fælles overenskomst mellem Finansministeriet og LC/OC.

Ansøgning stiles til skolens bestyrelse og skal være skolen i hænde senest mandag den 28. marts. Yderligere oplysninger fås hos skolens leder Christa Bonde tlf. 45 87 62 40.

Kriger og helgeninde

Kirsten Grubb Jensen er bogaktuel med udgivelse om det franske nationalikon.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

INTERVIEW Hvad sker der med samfundet, når ligene hober sig op i gaderne, og en fjerdedel af byens indbyggere er døde af pest? Ja, nogle skejer ud – vildt og voldsomt – men flere endnu finder ud af, at der er andre værdier end de hurtige penge. Det var en af Kirsten Grubb Jensens konklusioner, da hun i sin licentiafhandling ”Mennesker og værdier i Giovanni Boccaccios Decameron” (2004) lagde luppen ned over 1300-tallets Firenze. Siden har hun taget hundreder af italiensk- og latinstudierende på Københavns Universitet ved hånden og ført dem ind i det forunderlige middelalderunivers. Få danskere kender europæisk middelalder som Kirsten Grubb, der som katolik har en særlig sensibilitet over for middelalderens åndelige univers. For tiden er hun bogaktuel med ”Jeanne d’Arc – kriger, kætter, helgen”, som udkom den 8. marts.

Som ung blev du optaget i Den katolske Kirke af p. Heinrich Roos. Hvordan gik det til, at du blev katolik?

Roos, som jo var jesuit, kom jævnligt hos familien Plum i Dianalund. Jeg kom meget i hjemmet og legede med deres børn. Da de så konverterede næsten alle sammen, fulgte jeg med.

Roos var en umådelig lærd mand og imponerende i alle henseender. Han kunne i første omgang virke lidt skræmmende, men han havde en utrolig mildhed og dybde, der gjorde, at man blev meget knyttet til ham. Han var en særdeles dygtig pædagog og havde mange konvertitter, som han tog sig utrolig meget af. Samtidig havde han også meget humoristisk sans.

Sidste år udgav du bogen om Sankt Lioba. Hvordan kom du i gang med at skrive om hende?

Jeg er jo medlem af Sankt Mariae menighed

på Frederiksberg, hvor Liobasøstrene har deres kommunitet. Derfor er Lioba (710-782) kommet til at betyde meget for mig. Da søstrene så skulle fejre 75-året for, at de kom til Danmark, bad de mig skrive om hende.

I den tidlige middelalder fik abbedisserne stor betydning. Lioba er et af de kendte eksempler. Hun oprettede en masse klostre og uddannede mange unge kvinder. I klostrene kunne kvinderne nå langt. Der kunne de få et rigt og spændende liv.

Hun samarbejdede tæt med Bonifatius, (675-754), der måske bliver mit næste projekt. Han omvendte germanerne til kristendommen og blev myrdet af friserne i 754. Bonifatius har skrevet en masse breve, der er blevet bevaret, og en medbror skrev et vita om ham i forbindelse med, at han skulle kåres til helgen.

Han rejste rundt i Tyskland i de vilde skove og overnattede under primitive forhold. Tit måtte han bygge en indhegning

til sig selv og de brødre, han rejste sammen med for at beskytte sig mod røverne og de vilde dyr. Bonifatius var en lærd mand, men meget stridbar, og han var ikke bange for konflikter med biskopper. Dengang sad mange biskopper på fede embeder, som de overhovedet ikke var kvalificerede til. Men de levede i udskejelser og vellevned.

Bonifatius havde opbakning fra allerhøjeste sted – paven satte i den grad på ham. Han blev betragtet som enormt besværlig af mange biskopper – for han var skrap, men også meget dygtig. Han gik ind for en styrkelse af pavens centralmagt, så han var i høj grad pavens mand i Germanien.

Kan den middelalderlige kirke inspirere os i dag?

Ja, i høj grad for den lod den kristne livsanskuelse og de kristne værdier være styrende for, hvordan man skulle leve. Kristendommen gennemsyrede hele samfundet.

Efter Liobabogen henvendte Forlaget Alfa sig til mig. De kunne godt tænke sig en biografi om Jeanne d’Arc. Jeg var så glad for Ingemanns historiske romaner, da jeg lige havde lært at læse. Og da min farfar fortalte mig om Jeanne d’Arc, blev jeg meget fascineret af hende. Jeg kunne umiddelbart identificere mig med hende,

for jeg voksede jo op lige efter besættelsen, hvor bevidstheden om at have kæmpet for sit fædreland var i frisk erindring. Jeg tror dog nok, at mine forældre var lidt bekymrede, da jeg begyndte at gå rundt i skovene ved Dianalund og lege visioner...

Ja, dengang troede jeg, at Ingemanns historiske romaner var den skinbarlige middelalder. Og det var da også lidt af en omvæltning for mig at tage de historisk-kritiske briller på. Jeanne var både en krigerisk amazone og en meget from person. Splittelsen og det sammensatte er karakteristisk for hende. Hun blev først kanoniseret i 1920 – det var en opmuntring til Frankrig efter den lidelse, landet havde været igennem i Den første Verdenskrig. Der var uenighed om kanoniseringen, men Benedikt XV skar igennem.

Men hvor meget kan vi egentlig vide om en person, der har levet for så længe siden?

Jeanne d’Arc er faktisk en af de personer fra middelalderen, vi ved mest om. Det var Kirken, der førte kætterproces mod hende af politiske grunde, og vi har procesakterne.

Hun er også beskrevet i Journal du Siège d’Orleans – en krønike der blev skrevet af bystyret under belejringen af Orleans. Og vi kender hende fra Cousinots samtidige krønike Chronique de la Pulcelle, som er en slags levnedsskildring. Mange helgener er jo meget sammensatte – tænk bare på Caterina af Siena, der havde et meget aggressivt temperament, men samtidig var meget from og visionær. Hun jagede de forskellige paver med, hvad hun ønskede gennemført. Det samme gjorde Birgitta af Vadstena. Ofte er helgener meget stærke personligheder, som ofrer alt for at få deres sag igennem. Man kan se Jeannes krigeriske mentalitet som en slags forsinket korstogsmentalitet, som hun vender mod englænderne i stedet for, som dengang, mod de vantro.

Da det så går op for hende, hvor det bærer hen, tager hun sin passion på sig og bliver martyr. Hun vil dø for det, hun mener, er sandt. Det er også det billede, vi får af hende i Dreyers film. Han gør hende til en Kristusfigur og kalder filmen la Passion. Han ser hende som en slags Jesuskikkelse. *Jeanne d’Arc anmeldes i næste nr. af KO*

Nødråb...

Her en efterlysning og en undren. Engang i fortiden mødtes alle i kirken, hvis ikke alle ugens syv dage, så i det mindste hver søndag. I kirken mødtes godfolk og pøblen i alle aldre. De havde troen tilfælles, og i de små samfund kendte alle hinanden. Det var også her, giftemodne ungmøer kunne møde deres kommende ægtemænd, så både ungarle og kyske kvinder gjorde en dyd i at vise sig fra deres bedste side, i deres bedste søndagsgarderobe.

Dagens Danmark kunne næsten desværre ikke være mere anderledes. Mange samfundsforhold har selvfølgelig ændret sig til det bedre; men i modsætning til mange andre lande, hvor den katolske levevis også er repræsenteret, kan man som giftemoden kvinde eller mand ikke længere bare læne sig tilbage og forvente et stort opbud af ligestillede i den bedste alder klar til at gifte sig. Nu om dage skal man lede længe efter giftemodne mænd og kvinder, generelt skal man lede længe efter unge i de danske katolske kirker.

Nutidens unge katolikker er henvist til ydmygende internet datingsider der opfordrer til forfængelighed, grådighed

mm. med det formål at sælge sig selv bedst muligt, til semiliderlige datere, der på samme umoralske vis søger partnere.

Alle med henblik på et seksuelt, højt sandsynligt kortvarigt samliv med ligegyldige skænderier over petitesseer og delebørn.

Det jeg gerne vil opfordre til, er at jer unge og giftemodne (også de ikke gifteklare) må hanke lidt op i moralen. Som katolik i Danmark kan det være svært at møde ligesindede eller tale med andre om sin tro uden de sædvanlige angreb om pædofile præster, hekseafbrændinger, korstog mm. Alt for ofte skal man som katolik på forhånd have forbedret sin forsvarstale over samtlige paver, historiske begivenheder ikke blot indenfor den katolske kirkes historie, men også om de samfundsforhold, der gjorde sig gældende, siden kirken traf de beslutninger, den nu engang gjorde.

Gang på gang sidder der søndag efter søndag håbefulde unge i forventning om at endelig at møde deres kommende mand/kone; men gang på gang bliver de skuffede. I min menighed er antallet af giftemodne kvinder overrepræsenteret i sådan en grad, at spørgsmålet om, hvorvidt, der

simpelthen ER flere katolske kvinder end mænd i det danske samfund bliver ved med at dukke op. En anden hypotese er, at vi kvinder har fastholdt det romantiske billede af fromme, troende mænd, der lydigt og fast møder op i kirken for en skønne dag at møde deres hjertes udkårne – selvfølgelig først efter et langt og kompliceret datingsforløb med røde roser, invitationer til kulturelle udstillinger (manden må som prioritet fremstå begavet med et højtudviklet intellekt med interesse for samfundet – hvilket vil gavne et fremtidigt afkom) og en absolut tilbedelse af kvinden og heri en forståelse for hendes behov.

Til mandens fortvivlelse virker hans udkårne uinteresserede og afvigende, men selvfølgelig for at vise sin kyskhed og fromhed.

Kvinder må jo helst ikke være for ”nemme”, så mister mændene jo bare interessen. Ja, menneskets parringsritual er langt, kompliceret og til tider smertefuldt, alt for at bevare mystikken og den altfortærende forelskelse.

Som sagt er det meget høje forventninger til nutidens mænd; men er det rigtigt, at vi kvinder burde sænke vores krav til mænd til et absolut minimum og bare være til-

fredse med hvad vi nu engang kan få?

PS: Kære forældre og bedsteforældre der har ladet jeres børn døbe: I har et ansvar for, at jeres børn/børnebørn lærer om Gud og den katolske verden. Og jo mere de unge ved, des bedre forberede er de på at møde den massive modstand og negativitet, mange unge katolikker udsættes for. Derfor er det en god ide at sende dem i kirken for at møde andre ligestillede, der kan forstå deres situation.

Hilsen Maria Mbalyowere, 3000 Helsingør

Jesus Kristus helbreder – også i dag

I bispedømmet afholdes der helbredelses- og forsoningsmesser, således også i Århus, hvor jeg hører til. Vor sognepræst P. Herbert, har i sognebladet beskrevet, at Vor Herre Jesus Kristus helbreder, også i dag.

Det gør Vor Herre!! Ved helbredelsesmessen februar blev der givet et vidnesbyrd om en persons helbredelse. Personen var blevet helbredt for en kronisk sygdom, dette er blevet bekræftet af lægen!! Videre blev der givet kund- *Fortsættes side 14.*

Fortsat fra side 13. skabsord, som talte dybt til mig. Skulle man stille spørgsmål om disse karismer, så læs Katolsk Katekismus, side 240, om karismerne.

Min opfordring - kom til messerne - Vor Herre helbreder!!
I taknemmelighed

Klaus Aarup, 8541 Skødstrup

Ingen præster eller også gifte præster?

Vi mangler præster herhjemme, og perspektivet for at præstevie gifte mænd ligger langt ud i fremtiden, og det kan få en til at sukke: Bare vi var så heldige at bo langt væk fra Rom, f.eks. Mexico! Hvorfor netop Mexico? Jeg har lige i Politiken (6.2.) læst en længere nekrolog om den mexicanske biskop Samuel Ruiz Garcia, som blev verdenskendt for sin kamp til fordel for urbefolkningen. Som ung nyudnævnt biskop lod han sig inspirere af koncilets ønske om, at troen skulle forkyndes på en måde, som afspejlede ens egen kultur. Han sørgede for, at indianerne i Chiapas hørte evangeliet på deres oprindelige sprog, og han uddannede mere end 20.000 indianske kateketer, mange af dem gifte diakoner, som blev rygrad både for kirke og samfund i Chiapas. Og eftersom menighederne ikke kunne leve uden at fejre Eukaristien, gik han videre og viede mere end 300 af dem til præster, et initiativ som Rom satte en stopper for, men først to år efter at han modvilligt var gået på pension som 75-årig.

Det var nemmere i Mexico, som ligger langt væk fra Rom, og tyskerne er ikke så heldige, tænkte jeg, da jeg lidt senere i KO læste om de otte CDU politikere, som havde udtalt sig til fordel for præstevie af "pålidelige gifte mænd". Det katolske ungdomsforbund BDKJ bad den tyske bispekonference om at sætte emnet på sin dagsorden, men biskopperne ønskede ikke engang at drøfte det. Måske var de bange for, at nogen i Vatikanet skulle høre, hvad de talte om.

Muligheden for at præstevie gifte mænd er et af de forslag, 143 teologiske universitetsprofessorer fra det tyske sprogområde nævner i deres fælles memorandum "Kirke 2011: Et nødvendigt opbrud". Vil de møde mere lydhørhed hos deres biskopper? Jeg er bange for, at dørene er låst og nøglerne sendt over Alperne, men hvem ved? Vi tror på Helligånden i Kirken.

Jean-Pierre Duclos, 3600 Frederikssund

Et in terra pax

Jeg undrer mig over, at ingen tilsyneladende har studset over generalvikar Lars Messerschmidts oversættelse af Lukas 2,14: "og på jorden fred til mennesker, der har Guds velbehag" (k.o. 20, 9. december 2010). Vi katolikker plejer jo ellers at sige: "og fred på jorden for de mennesker, som har god vilje." Sprogligt kan begge oversættelser forsvares, for det er et spørgsmål om "bonae voluntatis" på latin og "eudokias" på græsk skal opfattes som en objektiv eller subjektiv genitiv. Men teologisk er der himmelvid forskel. Ja, der er vel i oversættelsen af dette bibelsted intet, der bedre illustrerer forskellen mellem en katolsk og en luthersk kristendomsforståelse.

Ud fra sin læsning af Romerbrevet afviste Luther som bekendt, at mennesket har en fri vilje. Den er trælbundet og alt, hvad det af egen drift gør, er synd. Gør det en gang imellem alligevel en god gerning, er det, fordi Gud bruger den pågældende. At tro er heller ikke noget, man selv vælger, for de troende er kaldet til troen af Gud. Katolikker har vel aldrig benægtet, at dette kunne være tilfældet, men samtidig er det dog katolsk lære, at viljen er fri. At vi selv kan vælge. Sige ja og sige nej til det tilbud, Gud giver os. Spørgsmålet om determinisme vs. voluntarisme er yderst kompliceret, for hvis alt sker ifølge Guds plan, er det svært at kræve, at mennesker skal stå til regnskab for deres handlinger. Ja, i virkeligheden er det en teologisk cirkelns kvadratur, vi her står overfor, det vil sige et uløseligt problem.

Om det er intenderet, ved jeg ikke, men med sin gengivelse udelukker Messerschmidt alle dem, Gud ikke har fundet velbehag i, fra at kunne leve i fred med hinanden. Det er i fin overensstemmelse med de tendenser, vi har set i de sidste årtier inden for mange religioner og i mange samfund: vi samler os i højere og højere grad om os selv og holder andre ude fra vort fællesskab. I en verden, fyldt med krige, med en stigende kløft mellem rige og

fattige og med en truende økologisk katastrofe hængende over hovedet bør vi efter min mening gøre det modsatte: at dyrke og pleje alt det, der forbinder os som mennesker, i stedet for det, der adskiller os. Pax, shalom.

Kaare Rübner Jørgensen, 2000 Frederiksberg

Kære Kaare Rübner Jørgensen

Du undrer dig over min oversættelse af Lukas 2,14 i KO., 9. december 2010: "fred på jorden til de mennesker, som har Guds velbehag". Du henviser til den "katolske" oversættelse, som vi har i Gloria: "fred på jorden for mennesker med god vilje". I den autoriserede danske oversættelse af 1992 står: "... mennesker med Guds velbehag". I langt de fleste oversættelser af Bibelen til modersmålet, katolske som ikke katolske, har man valgt det, der svarer til oversættelsen: "mennesker, der har Guds velbehag", altså ikke det, der står i den gamle latinske udgave. Begrundelsen er enkel. Udtrykket 'velbehag' (græsk "eudokia") er et typisk bibelsk udtryk, der anvendes på Gud for at udtrykke hans særlige relation til et enkelt menneske, han har udvalgt. Således siger Faderen til Jesus efter dåben i Jordan: "Du er min elskede søn, i dig har jeg velbehag (eudokesa)" (Markus 1,11). Til jomfru Maria siger englen: "Herren er med dig, du benådede" (Lukas 1,28), som indholdsmæssigt siger det samme. Hvis ikke ordet 'gunst' havde uheldige biklange, ville dette ord dække det græske (og tilsvarende hebraiske) ord ret godt.

Faktisk udtrykker ordet Guds personlige kærlighed til et menneske. Med andre ord, det, der understreges i disse tekster er, at Gud ser med kærlighed på sin Søn, på Maria og på alle mennesker. Meningen er derfor ikke, at Gud kun vil skænke fred til de mennesker, han elsker; men at han har "velbehag" i os alle. Det er menneskene som sådan, Gud har kærlighed til / velbehag til. Det bliver tydeligt, når man læser den græske tekst, hvor 'mennesker' står i ubestemt form (uden 'de').

Denne anderledes oversættelse berører således ikke på nogen måde det kontroversielle spørgsmål mellem katolikker og lutheranere og menneskets frihed eller samarbejde. Skulle man endelig polemisere, kunne man påstå, at den latinske oversættelse (mennesker af god vilje) næsten forudsætter, at der er mennesker, der af sig selv har en god vilje, før Guds nåde rammer dem. Det er faktisk et kætteri, altså i modstrid med katolsk lære. Hvis mennesker har en god vilje, skyldes det alene Guds nåde, der gør mennesket i stand til at ville noget godt. Men som sagt er det slet ikke den problematik, der berøres af ovennævnte oversættelse af Lukas 2,14).

Med venlig hilsen

Lars Messerschmidt

Om trafikuheld og kondomer

Hvis jeg overværer et trafikuheld men ikke undersøger om der er tilskadekomne, jeg måske kan hjælpe, eller i det mindste ringer efter en ambulance, så har jeg begået en undladelsessynd. Når man bevidst undlader at handle, så er det i etisk forstand også en handling, der nogle gange kan have alvorlige konsekvenser.

Derfor er og bliver det noget vrøvl, når Torben Riis (i KO 3/11) skriver: "Der er en verden til forskel på aktivt at forhindre en befrugtning og at undlade seksuelt samkvem ..." Nej, i etisk forstand er der absolut ingen forskel på om jeg bruger et kondom eller om jeg bevidst undlader samkvem med min kone, udelukkende fordi hun tilfældigvis er et bestemt sted i sin biologiske cyklus. I begge tilfælde er der tale om et aktivt valg, og i begge tilfælde er der tale om en menneskelig indgriben i Guds skaberværk. Kirken anerkender den ene metode men ikke den anden. Netop derfor er det umuligt at tage kirkens lære om brug af bl.a. kondom inden for ægteskabet alvorligt.

Klaus Møller-Jørgensen, 8330 Beder

Svar fra Torben Riis til Klaus Møller-Jørgensen

Jeg tror ikke, KMJ og jeg behøver at blive uenige om, at der gives undladelsessynder. Det, jeg derimod vil tillade mig at anfægte, er det synspunkt, at en handling eller ikke-handling udelukkende kan bedømmes på, hvilke konsekvenser den fører med sig. Det er nemlig den præmis, der ligger til grund for, at KMJ uden at blinke

anbringer så vidt forskellige situationer som en person, der undlader at komme en tilskadekommen til hjælp, og et ægtepar, der afholder sig fra seksuelt samkvem for at udskyde en graviditet, i én og samme skuffe med påskriften "undladelsessynder" (og i den forbindelse lufter det interessante synspunkt, at periodisk afholdenhed ligeså vel som brug af kondom er "indgreb i Guds skaberværk") og endelig når frem til den konklusion, at så kan man med sindsro vælge at bruge kondom. Facit er jo det samme.

Men helt så enkelt forholder det sig ikke, når det etiske regnskab skal gøres op. Her er en første præmis, at der findes handlinger, der *i sig selv* – dvs. under alle omstændigheder og uanset hvilke gode undskyldninger vi kan finde på – er uetiske. Hertil hører brug af prævention. Hvorfor? Fordi det som sagt er en handling, som helt konkret lægger hindringer i vejen for, at nyt liv bliver til, og som derudover berøver kærlighedslivet det ene af de to formål, Gud har nedlagt i den menneskelige seksualitet.

Men hvad så med naturlig familieplanlægning, hvor ægteparret gør brug af den viden, vi i dag har om frugtbar og ufrugtbar perioder i kvindens cyklus og eventuelt afstår fra seksuelt samkvem i den frugtbar periode? Her er der groft sagt to muligheder: parret udskyder en graviditet af tungtvejende årsager, f.eks. sygdom eller andre forhold, der her og nu vil medføre en urimelig belastning af familien – eller parret vælger at følge den moderne dagsorden, der siger: vi vil helst kun have ét eller i hvert fald højst to børn, fordi der er så meget andet, der er vigtigere for os. I så fald bruger man sin viden præventivt, så misbruger man den. Det, vi foretager os, skal med andre ord primært bedømmes på vores grundlæggende intentioner. Lytter vi som ægtepar til det kald, Gud har betroet os? Mener vi noget med det, når vi siger "Ske din vilje"? Eller er det helt andre hensyn, der styrer vores liv? Det er spørgsmålet. Konsekvenserne kommer i anden række. Men taler de ikke allerede deres tydelige sprog?

Torben Riis, 4750 Lundby

www.katolskorientering.dk

MAGLEÅS
K U R S U S C E N T E R

PASKEREFUGIUM 2011

Torsdag den 21. april kl. 14:00 - søndag den 24. april kl. 13:30 - eller mandag den 25. april kl. 13:30

Påskens rige liturgi vil være dagenes hovedindhold. Desuden lægger dagene op til stilhed og ro samt socialt samvær og dejlige spadsereture i have, park og skov. Praktiske ledere: Jørgen Christensen m.fl. Pris kr. 1.550,00 / 1.740,00

FAMILIEUGEN 2011

Søndag den 3. juli - lørdag den 9. juli.

Familieugen henvender sig til familier af alle slags, store som små fællesskaber.

Tema: Livgivende Hverdag

Hvordan sikrer vi en troværdig og livgivende vinkel i dagligdagen.

Udflygt, værksteder, grillaften mm.

Lederteam: Allen Courteau, sr. Hildegard Doods, Kirsten Poulsen, Felicity Pors, Camilla Janning, Pia Kelly.

Voksne kr. 1.925,- børn 8-15 år kr. 1045,- børn indtil 7 år kr. 525,-

MAGLEÅSUGEN 2011

Mandag den 1. august - søndag den 7. august.

En uge for seniorer i dejlige omgivelser.

Tema: Kirkens Skønhed.

Foredrag, musik, litteratur og kunst.

Samvær i troen men også udflygt, film og grillaften med gæster.

Lederteam: Lisbeth Poulsen og Bent Jensen.

Pris kr. 2.805,-

Tilmelding og yderligere oplysninger:

Sekretariatet, Magleås Kursuscenter

Høsterkøbvej 6, 3460 Birkerød

Tlf.: 45 81 07 15 - www.magleaas.dk

Det sker i bispedømmet

Marts

Onsdag 16. kl. 19.00-21.00: Sakramental tilbedelse, lovsang, stilhed, personlig forbøn og samtale v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade 4 Kbh. V. Inf. tlf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Torsdag 17. kl. 16.00 fejrer Sankt Andreas Bibliotek sin fødselsdag med irsk musik v/Terry Murphy, et oplæg om Sankt Patrick, kaffe og en lille dram.

Torsdag 17. – søndag 20.: Retræte: "Hellighed - at lytte til Guds vilje". Retræteleder er pater Jonas Svensson o.c.d., præst og munk hos karmeliterbrødrene i Norraby, Skåne. Pris kr. 1.900,-. Oplysninger og tilmelding: tlf.: 33 15 95 14, e-mail: else.marie@newmail.dk. Se hjemmeside: www.elsemariekjerkegaard.kd

Lørdag 19. kl. 9.30: Bønsdag på Dalum Kloster med p. Benny Blumensaat. Der vil være tilbedelse, lovprisning, bøn, foredrag v. Maria Kjærsgaard, vidnesbyrd, skriftemål og den Hellige Messe med mulighed for personlig forbøn. Yderligere oplysninger og tilmelding: Tlf.: 75 75 75 51 eller mariakjaersgaard@hotmail.com

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 25. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerter Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Paulus' omvendelse, Nøglen til hans liv og forkyndelse", v/ Eva Maria Nielsen. Sted: Kantine, Bernstorffsvej 56, Hellerup

Søndag den 27. marts: Generalforsamling for Vi er også kirken (VEOK) . Kl. 15-17 i Medborgerhuset, Danasvej 30B, Frederiksberg, mødelokale nr. 1. Alle er velkomne.

April

Lørdag 2. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Troen i hverdagen" v/p. Paul Marx O.M.I. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Torsdag 5. kl. 18.00: Gå-hjem-møde: om trosformidling for kateketer, kristendoms lærere og andre interesserede. Tema: "Treenigheden" v/ Eva Maria Nielsen. Sted: Sankt Andreas Bibliotek, Gammel Kongevej 15, Kbh. V. Se mere: www.pastoral.dk

Fredag 8. kl. 18.00-19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 18. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk
Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

Vores højtelskede far

Edward Patrick Kelly

Født den 26. maj 1937 i Ballinasloe, Irland
er uventet gået bort den 16. februar 2011 i Gentofte
R I P

Vi vil altid elske dig

Kirsten, Patrick og May

Requiemsmesse fandt sted i Jesu Hjerter Kirke
onsdag den 23. februar kl. 14.00

Efter ønske vil han blive jordfæstet senere i Irland

Bønnens Apostolat

Marts

- At Latinamerikas nationer, i troskab mod evangeliet
må gå frem ad vejen mod social retfærdighed og fred.

- At Helligånden må skænke lys og styrke til ethvert
kristent fællesskab og til troende, som i så mange
af verdens egne bliver forfulgt eller diskrimineret på
grund af Evangeliet.

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder

www.marianneqvist.dk

Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Max Ulrich Klinker

Advokat og Avocat
Nice - Frankrig
max@klinker.fr

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 7
som udkommer

fredag den 15. april

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den
21. marts

Venlig hilsen
Redaktionen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: 75 18 18 08

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

www.catholica.dk
- et katolsk tidsskrift på
internettet

DANSK OLIE KOMPAGNI A/S

Fyringsolie
Oliefyrsservice
Installationer
Olievagt i
fyringssæsonen

Rodovrevej 383, 2610 Rodovre

36 70 45 30

- sikkerhed for varme

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eftf.

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70

E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

Katolsk Orientering

nr. 5

11. marts 2011

37. årgang

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Annette Madsen, Sophie Bruun, Benjamin Olivares, Benedikte Brisson, Jacqueline Ryle, Eva Maria Nielsen, Ina Bach, Jørgen Ditlevsen

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15,
1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskoriering.dk

Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til

sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,
DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.400 - Distribueret oplæg 8.846

ISSN 0902-297X

På internettet: www.katpod – Radioen, der sender, når du lytter

Catholica: www.catholica.dk – et katolsk tidsskrift på nettet

Aktiv menighedskafe i Birkerød 20-02-2011 [00:10:52]

katpod.dk besøger endnu en menighed, som er i gang med dialog og refleksion med udgangspunkt i oplæg fra Pastoralrådet

Bispemøde i Jerusalem 13-02-2011 [00:06:45]

Den nordiske Bispekonference havde henlagt sit seneste møde til Jerusalem, og biskop Czeslaw beretter om mødet og formålet med at tage til Jerusalem

1309-01.03.2011 Pavens fastebudskab 2011

"I blev begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham" (Kol 2,12).

1308-18.02.2011 Europas marginaliserede kristne

Er intolerance og diskrimination mod kristne et reelt problem i Europa. "Ja", mener en østrigsk jurist og katolsk teolog.

Adresselabel, flytning

Til postvæsenets stregkode

UDGIVERADRESSERET
MASKINEL MAGASINPOST
Afsender: ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering
POST
PP
DANMARK

Tanker på Valentins Dag

Seksualkraften er kærlighedens råstof.

Tekst: Ina Bach

SEKSUALITET Valentins Dag. Det er en kold aften i februar. Jeg står i undergrundsbanen i Wien og venter på toget. For at holde varmen går jeg hen ad perronen. Jeg får øje på en reklame fra en katolsk organisation. Et kvindeansigt. Øjne, der udtrykker refleksion: "Gravid?" Står der. "- Abort er ikke den eneste udvej". Plakaten minder mig om, at jeg ikke er i Danmark. Jeg går lidt videre og kommer til endnu en plakat, denne gang fra en pro-abort forening. Læser teksten: "Uventet gravid? Det er ikke noget at skamme sig over. Det kunne ske for enhver".

Mit tog kører ind, og snart efter sidder jeg i et varmt sæde og ser ud på sneen. Hele vejen forbliver de ord i mit hoved: "Det kunne ske for enhver". Noget virker lusket i det udsagn, fordi det antyder, at det er i orden at have sex uden at ville tage ansvar for en graviditet. Abort hænger sammen med uønsket graviditet. Men uønsket gravid bliver man kun, hvis man, som der står i Bibelen, bliver "et kød", uden den hensigt faktisk at blive det. Kan sex ske for enhver?

I nogle indianske stammesamfund tror man, at når en kvinde hopper over en flod, kan en vand-ånd springe op i hende og befrugte hende. Men i Europa lever vi jo i en oplyst tidsalder. Eller hvad? Jeg kommer til at tænke på mit hjem, et katolsk institut for familiestudier. Mine ugifte kammerater er

alle besluttet på at vente med sex til bryllupsnatten, også dem, som tidligere har udlevet den europæiske, såkaldt "frie", ungdomskultur. De deler gerne deres oplevelser i en privat samtale, om dengang, hvor de endnu ikke indså, at seksuelt samleje er den største fysiske kærlighedsytring, som overhovedet er mulig imellem to mennesker.

Seksualitet og identitet hænger sammen. Vi udgøres af krop og sjæl. Den krop, jeg har i dag, vil stadig være med mig i opstandelsen. Hvad jeg gør med min krop i dag former min karakter og hele min skæbne.

Når man giver sig selv fuldstændigt - hvilket er samlejets natur - og senere bliver vraget, opleves det ofte som en afvisning af hele ens værd og elskværdighed, samt af ens kropslige skønhed, og dette kan udløse trauma og depression. Ofte er unge mennesker ikke klar over dette, når de af deres jævnaldrende bliver opfordret til at blive seksuelt aktive mange år før de er klar til troskab og ansvar.

Gud har skabt os med en krop, som er funktionelt rettet imod ægteskab og total selvhengivelse. Det er en del af Hans billede i os.

Den seksuelle handling udtrykker et objektivi behov for sikkerhed og permanens.

Den mængde oxytocin-hormon, som udløses i hjernen under samleje, er den

samme mængde, som udløses i en fødende kvindes hjerne. Hormonet får hende til at glemme smerten og fryde sig over sit barn. Oxytocin skaber et permanent bånd mellem to mennesker og en videnskabeligt bevist blindhed overfor seksualpartnerens fejl og mangler, hvilket forklarer hvorfor mange seksuelt aktive unge forbliver i voldelige og usunde forhold.

Der kommer altid potentielt et barn ud af en seksuel forening. I nutidens Europa har mange glemt, at seksualiteten naturligt er rettet imod prokreation og eksklusiv enhed. Nydelsen er en skøn "bivirkning", men kan ikke blive mål i sig selv, uden at

en form for tingsliggørelse af seksualitet og seksualpartner følger.

Det er så indlysende, og dog er det en visdom, som de fleste af os skal genlære i vores tid, for ikke at skade os selv og hinanden. Og som kristne skal vi give den videre til vores børn og unge. Oftest prøver vi Guds love af, inden vi indser, hvorfor Han, i sin kærligheds visdom, har givet os dem.

Jeg kommer hjem. Der ligger en rød rose ved min dør, som får et smil frem på min mund, og som minder mig om, at det er Valentins dag. Det er passende i den sammenhæng at tænke over seksualkraften, som Pave Johannes Paul II kaldte for kærlighedens råstof.

Jeg takker Gud for den katolske lære, som fremmer en seksualitet, der er integreret i kærligheden, dvs. som tjener den andens vel, som et Guds barn først og fremmest.

Vi er skabt til at tilbede Ham og være hos Ham i evigheden. Kærlighed og ansvar hører ifølge Jesus Kristus sammen. Denne indsigt er blevet et livets evangelium i mit liv som ung katolik, et evangelium, som kun Kirken kan tilbyde mennesker i dag for at forebygge skade på både hjerter og ufødte børn.

Ina Bach

*International Theological Institute,
Trumau, Østrig*

Tre indsatsområder skal styre Kirken i Sverige

Den katolske Kirke 'hinsidan' har sat navn på tre pastorale prioriteringer i de kommende år.

Tekst: Niels Messerschmidt

STRUKTURFORANDRING Bispedømmet Stockholm er for tiden midt i en større forandringsproces, hvor især tre indsatsområder kommer til at tegne dets virke og aktiviteter i de kommende år; evangelisering, en øget omsorg for præsterne og diakoner, og arbejdet med at opbygge en synlig enhed på tværs af det multikulturelle miljø, som kendetegner Den katolske Kirke i Sverige. Til hvert af disse indsatsområder har biskop Anders Arborelius udpeget en biskoppelig vikar, som får ansvaret for at dette arbejde vil bære frugt.

Ifølge p. Frederik Emanuelson, den fungerende talsmand for bispedømmet Stockholm, vil man i samme ombæring også omorganisere afdelingerne på biskopkontoret i den svenske hovedstad for at opnå en større synergi mellem dem. Den tidligere generalvikar Stjepan Biletic får fremover ansvar for at hjælpe de mange kulturelle og nationale grupperinger i Kirken i Sverige og at samordne og skabe en synlig enhed på såvel bispedømme- som sogneniveau.

Til det svenske dagblad Dagen udtaler p. Frederik Emanuelson, at man står med "en helt unik situation" i Den katolske Kirke i Sverige med rigtig mange grupper fra forskellige dele af verden: "Det er en stor udfordring at have alle disse grupper under samme tag og samtidig værne om Kirkens enhed", siger han.

Det andet prioriteringsområde, præsterne og diakonerne, får deres egen biskoppelig vikar i msgr. Miroslaw Dudek, mens

indsatsområdet evangelisering vil samordne bispedømmets arbejde på områderne katekese, økumeni og interreligiøs dialog. Dette indsatsområde vil blive ledet af p. Frederik Emanuelson.

Dominikaner som ny generalvikar

Biskop Anders Arborelius har desuden udpeget dominikanerpater Pascal-René Lung til ny generalvikar. I den stilling vil han fungere som biskopkontorets administrationschef, personalechef og biskoppens nærmeste medarbejder. I forbindelse med, at bispedømmets mangeårige pressechef Maria Hasselgren har valgt at stoppe, bliver denne funktion midlertidigt varetaget af p. Emanuelson. Den nye generalvikar p. Pascal-René Lung har ikke fulgt den almindelige præstelig 'løbebane'. Således

Som led i en større forandringsproces har bispedømmet Stockholm udnævnt dominikanerpater Pascal-René Lung til ny generalvikar. Foto: Dominikan.se.

var han 28 år inden han indtrådte i dominikanerordenen som lægmand, og et godt stykke over de tredive før han blev præsteviet. Han er oprindeligt uddannet som civiløkonom. I Strasbourg, hvor p. Lung er født, opvokset og har uddannet sig, har han arbejdet som personalechef i en kommunal virksomhed med ansvar indenfor såvel sociale og kulturelle områder. Og denne viden vil komme ham til gode i det nye arbejde: "Kirken er nødt til at være en mere aktiv samfundsdebattør", forklarer han. "Vi kan ikke bare vidne med rosenkransen i hånden. Præsterne er ikke kun præster til gavn for Kirkens medlemmer, men for hele menneskeheden". Pater Lung påpeger, at også lægfolket har et stort ansvar for Kirkens udvikling såvel indadtil som udadtil, og han nævner i den forbindelse vigtigheden af uddannelse og videreuddannelse indenfor bispedømmets eget regi. Og så mener den nye generalvikar, at det er indlysende at initiativet til økumenisk og interreligiøs dialog må udspringe fra Den katolske Kirke fordi det netop er her, at de store erfaringer omkring integration findes. Den katolske Kirke i Sverige har omkring 97.000 registrerede medlemmer fordelt på 43 menigheder, men man anslår at betjene op imod 150.000 katolikker i landet. Bispedømmet Stockholm er – ligesom bispedømmet København – kendetegnet ved at have en høj andel af fremmedsprogede katolikker, og særligt mange kommer fra Mellemøsten.

Hvor sejler du hen?

En askeonsdag på Rådhuspladsen.

Tekst: Lisbeth Rütz

EVANGELISERING Nogle kikkede ned i jorden og rystede på hovedet, andre smilede venligt nej tak; men mange tog godt imod medarbejdere og frivillige fra bispedømmets evangeliseringstjeneste, da de askeonsdag eftermiddag rykkede ind på Rådhuspladsen. En stor kristusikon på et lærred fungerede som blikfang, og der blev uddelt små postkort med billede af en oceandamper til københavnerne. Hvor er du på vej hen? stod der på kortene, som inviterede alle til askeonsdagsgudstjeneste i de katolske kirker i Storkøbenhavn.

"Og det var et budskab, som folk faktisk godt kunne bruge", siger evangeliseringstjenestens leder Kaare Nielsen, der fik sig en god snak med mange

om, hvor de sejlede hen i deres liv. "Er I kristne? Det ved vi ikke rigtig", hørte jeg fra to unge piger, der fik et kort. "Jamen er I døbt og konfirmeret? Ja selvfølgelig. Jamen så er I da også kristne", sagde jeg. Og så fik vi os en længere diskussion om hvad fastetiden er", fortæller Eva Vinther, en af de frivillige medarbejdere ved evangeliseringseventet.

Det blev til samtaler med muslimer, asa-

troende, en enkelt satanist, overbeviste ateister, andre kristne og almindelige lunkne gennemsnitsdanskere. "Det var helt tydeligt at de, der havde valgt kristendommen fra, var godt inde i Bibelen. Nysgerrigheden var størst hos de yngre. Mange af dem ville gerne snakke med os", fortæller Eva Vinther.

"Det her gør vi ikke for at hverve flere medlemmer, men fordi vi godt vil vise folk, at Den katolske Kirke står for noget andet end skandalesager. Og så vil vi godt give dem lidt stof til eftertanke", siger kunstneren bag kortet, Marcelino Gauguin, fra Pastoralcentret.

Lørdag den 16. april – dagen før Palmesøndag vil der igen være et evangeliseringsevent i København. Stedet er endnu ikke fastlagt.

Læs mere om fastetiden på www.katolsk.dk og på fastebloggen på <http://bibelnyt.wordpress.com/>

I biografen med KO

Filmen "Guder og mennesker" vises for KO's læsere i Grand biograf i København den 9. april.

Læs mere på side 3

Et land ved en skillevej

Ingeborg Jørgensen skriver om sit besøg i Uganda.

Læs mere på side 4

Sover vi i timen?

Den katolske Kirke er for usynlig i Danmark, mener erhvervslederen Lars Kolind.

Læs mere på side 6

Bebudelsen i kunsten

I dag er det Maria Bebudelse. Kirsten Grubb Jensen skriver om tre kunstneriske tolkninger af bebudelsen.

Læs mere på side 13

Leder

Meget står på spil i Tyskland

I følge Anna Arco, kommentator på den engelske avis The Catholic Herald, er det kommet bag på tyske 'vaticanister', at pave Benedikt i sidste måned henvendte sig til lederen af det protestantiske kirkesamfund i Tyskland med ønsket om at afsætte mere tid til indbyrdes drøftelser under pavens besøg i landet til efteråret.

Med baggrund i en utilfredshed med, at der i udkastet til det nøje planlagte program for pavebesøget kun var afsat én time til økumeniske drøftelser, skrev Benedikt XVI til Nikolaus Schneider, leder af den evangeliske kirkes råd i Tyskland, at "jeg har ladet de ansvarlige for planlægningen af besøget forstå, at det er nødvendigt at vægte det økumeniske aspekt højere i landet, hvor reformationen har sit udspring".

I de seneste år har de tyske protestanter haft et køligt forhold til pave Benedikt, der i sin tid som præfekt for Troselærekongregationen var medunderskriver af det kontroversielle dokument Dominus Jesus fra 2000. Her siges det, at kirkeretninger med udspring i reformationen ikke er kirker i egentlig forstand; et udsagn, der efterfølgende har skabt spændinger mellem den evangeliske kirke og Vatikanet.

Benedikt XVI har i de senere år rakt hånden frem mod flere kristne kirkesamfund, bl.a. den ortodokse kirke og konservative anglikanere med den apostolske konstitution Anglicanorum coetibus. Og han har ved flere lejligheder givet udtryk for en mere forsonlig holdning over for de protestantiske kirker. I den meget omtalte interviewbog "Light of the World", der udkom i slutningen af 2010, omtaler paven dog fortsat de protestantiske kirker som "kirkelige fællesskaber" men forklarer samtidig, at dette skal forstås i en mere overført betydning. "Dette begreb bruges til at angive, at sådanne fællesskaber legemliggør en anden måde at være kirke på. Som de selv fremhæver det, er det netop ikke samme måde at være kirke på som kirkerne i den store tradition tilbage fra oldtiden er kirker på, men er baseret på en ny forståelse i følge hvilken en kirke ikke udgøres af institutionen, men af Ordets dynamik som samler folk i en menighed", siger paven i bogen og tilføjer: "Dette udtryk [kirkelige fællesskaber, red.] er altså et forsøg på at indfange det karakteristiske ved den protestantiske kristendom og give den et positivt udtryk. Man kan altid prøve at finde frem til bedre betegnelser, men den grundlæggende sondring er legitim og er en kendsgerning ud fra et rent historisk synspunkt". Pavens besøg i Tyskland til september vil uden tvivl få stor opmærksomhed. Kirken i Tyskland kæmper med en massiv tillidskrise efter at hundredvis af overgrebssager er kommet frem i dagens lys. Alene i den katolske delstat Bayern vurderes det, at op imod 60.000 katolikker har forladt Kirken – dobbelt så mange som forrige år, da Williamson-skandalen rystede landet, som Anna Arco bemærker det. Og så sent som i sidste måned opfordrede flere hundrede tyske teologer paven til at reformere Kirken. Siden december har Benedikt XVI haft flere møder med ledere fra den katolske kirke i Tyskland. Den minutløse planlægning af hans tur til Tyskland er en god illustration af, hvor meget der står på spil for Kirken; ikke kun hos vores store nabo mod syd, men også kan have betydning for Kirkens – ja, kristendommens – position i de andre vesteuropæiske lande.

På nuværende tidspunkt står kun fast, at paven ankommer til Berlin den 22. september og slutter sit besøg med en messe og "en tale til Tyskland" i Freiburg den 25. september. Meget mellem disse to datoer kan stadig nå at ændre sig.

Niels Messerschmidt

Bøn og handling

Materialet til kvindernes internationale bededag 2012 er udarbejdet af kvinder fra Malaysia.

ØKUMENI Retfærdighed bliver hovedtemaet for kvindernes internationale bededag 2012. "Teksterne er lige nu ved at blive oversat fra engelsk og bliver udsendt til efteråret", siger Inge-Lise Lollike fra lokalkomiteen i Høje Taastrup, hvor kvinder fra Folkekirken, Baptistkirken og Den katolske Kirke samarbejder om bededagen. "Temaet retfærdighed er utrolig aktuelt og vedkommende også i vores land. Retfærdighed er aktuelt for alle de kvinder, der kommer her til Danmark under falske forudsætninger – for eksempel de sexhandlede kvinder. Her kan vi være måske være med til at æn-

dre situationen bare en lille bitte smule", siger Inge-Lise Lollike. Der er lokalkomiteer 70 steder i Danmark.

Lokalkomiteernes sammensætning afhænger af, hvilke kirkesamfund der findes i lokalområdet. Bededagen er altid den første fredag i marts – næste år altså den 2. marts. På bededagens hjemmeside www.kvindebededag.dk/ kan man finde information og materiale om bededagen og

Danmarks Økumeniske Kvindekomité. Her er der oplysninger om kommende arrangementer, og man kan downloade materiale. Alle kvinder er velkomne til at deltage i arrangementerne omkring bededagen. LR

Hannah Verghese har lavet plakaten til næste års bededag. Den illustrerer Mikas Bog 6,8: Menneske, du har fået at vide, hvad der er godt, hvad Herren kræver af dig: Du skal handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og årvågent vandre med din Gud.

Og så delte vi brødet...

Kvindernes internationale bededag blev markeret med arrangementer i 30 danske byer.

Tekst: Eva Vinther

ØKUMENI Den 4. marts var det igen kvindernes internationale bededag. Dette års tema var: "Hvor mange brød har I?".

Programmet til gudstjenesten var i år udarbejdet af en gruppe kvinder fra forskellige kirkesamfund i Chile. I det lille hæfte med programmet var der både sange, læsninger og bønner. Og en madopskrift på chili con chicken, en ret fra Chile.

Bededagen holdes i 180 lande over hele verden på denne dag, og i Danmark bliver den afholdt i over 30 forskellige byer. Bededagen startede så småt i 1877 i USA, og i

Danmark tog nogle kvinder det første initiativ i 1922.

I år var det anden gang vi afholdt dagen i området Tåstrup-Hedehusene. Vi var deltagere fra forskellige kirkesamfund, bl.a. fra Folkekirken, Baptistkirken og Den katolske Kirke.

Selve aftenen startede kl. 17.30. Vi indledte med at spise den lækre chili con chicken, der var lavet af flere forskellige kvinder. Bordene var fint pyntede i farver efter Chiles flag.

Efter middagen blev det tid til selve gudstjenesten. Der var flere forskellige, der havde til opgave at læse bibeltekster eller bønner, hvilket gjorde gudstjenesten meget levende.

Teksterne fra Bibelen handlede om at dele brødet. Meget symbolsk stod en af kvinderne ved udgangen og brød et stort brød, (ligesom Jesus gjorde ved nadveren) så hver fik et stykke.

Hvert år bliver der indsamlet en kollekt, hvor 20 % går til kvinder i Østeuropa. Resten bliver delt mellem to andre lande (nye hvert år) i den tredje verden. I år gik 40 % til kvinder i Papua New Guinea, og 40% til Frelsens Hærs ungdomslejre (for unge piger) i Congo Brazzaville.

Det var en hyggelig aften, og jeg glæder mig allerede til næste år, for der er noget stærkt i at være sammen med andre kristne kvinder, og så endda med et godt formål.

Den nordiske Valfart til LOURDES med fly år 2011 Det er nu tid for tilmelding af hjælpere og deltagere

Valfarten 2011 foregår under temaet:
"Sammen med Bernadette beder vi Fader Vor."

Valfarten finder i år sted fra d. 7. – 14. september 2011
Gejstlige ledere:
biskop Berislav Grgric af Tromsø, Norge
Valfartspræst Herbert Krawczyk s.j., p. Paul Marx o.m.i.
og p. Björn Göransson, Sverige

Vi rejser med fly fra Københavns Lufthavn i Kastrup og bliver i Lourdes indlogeret på henholdsvis ACCUEIL (for deltagere med behov for hjælp i hverdagen) eller hotel.

På valfarten deltager læger, samaritler, plejepersonale og unge, som hjælper deltagere på Accueil.
Medhjælpere indgår i vagtturnus på Accueil.
Medhjælpere og unge deltager til reduceret pris.
Tilmelding for medhjælpere senest 15.april 2011.

Pris for deltagelse er DKK 8.400,00 og omfatter fly tur/retur og ophold med fuld pension i Lourdes. Tilmelding for deltagere senest d. 15. juni 2011.

TILMELDINGSMATERIALE og yderligere INFORMATION kan rekvireres hos:

Marie Storm, Dr. Priemesvej 9, st. DK 1854-Frederiksberg C tlf: +45-33793415/ mobil: 24240886.
e- mail: tuk.storm@mail.dk

Jytte Ormstrup, tlf: +45-43644264 og e-mail: jytte.ormstrup@gmail.com
Info@lourdes.dk og www.lourdes.dk

DEN NORDISKE VALFART til LOURDES,
Anne Storm, Rødovrevej 167, 2. - 2610 RØDOVRE.

Også på dansk

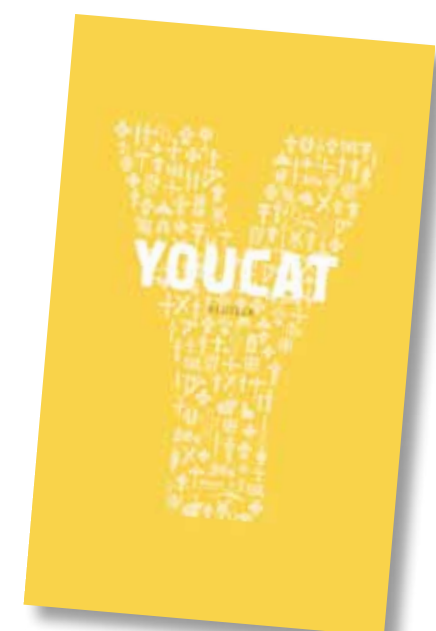
Den nye ungdomskatekismus skal oversættes til dansk, hvis det står til Pastoral-Centret.

Tekst: Marcelino Gauguin

YOUCAT Ungdomskatekismen Youcat, som blev præsenteret i KO nr. 4, er en håndbog for unge på ca. 300 sider med farvefotos, hvor man kan finde svar på mange spørgsmål til den katolske Kirkes lære. Da man længe har puslet med ideen om at udgive et lækkert opslagsværk for unge, var der ingen tvivl, da vi hørte om YOUCAT. Ungdomskatekismen, der udkommer samtidigt på flere sprog, skal bare udgives på dansk! Men vi vil også mere end det. Udgivelsesprojektet giver en god lejlighed til at fordybe sig i troen for enhver, der bliver involveret. Vi har derfor en vision om at engagere

unge katolikker både i oversættelsen, den sproglige gennemgang og i udvælgelsen af billedmateriale. På den måde er der mulighed for at sætte sit fingeraftryk på den danske YOUCAT. Og på den måde bliver det de unges katekismus fra de unge til de unge. YOUCAT forventes at blive en vigtig bog de næste mange år fremover. Den vil både kunne bruges som opslagsværk og som et materiale i undervisningen af unge og voksne. Projektet er stadig under forberedelse, og du kan henvende dig til Pastoral-Centret 33556058 eller mg@katolsk.dk, hvis du er interesseret i at høre nærmere

Alle gode gange tre

Lovsang udkommer i flot ny udgave.

LITURGI ”Vi har høstet nogle ærgerlige og dyrekøbte erfaringer; men nu har vi Lovsang i en udgave, der på det nærmeste er fejlfri”, kommenterer Marcelino Gauguin, leder af Pastoralcentret, i anledning af udgivelsen af den nye udgave af Lovsang.

I den første udgave var der desværre masser af fejl. Det måtte man bøde på ved at klistre rettelssedler ind i bogen. Indbindingen var svag, og mange gange faldt læsebåndene af, fordi de ikke var limet ordentligt fast.

Men det andet oplag blev næsten værre end det første. Lovsang var trykt på uhensigtsmæssigt papir. Det gjorde bogen for tyk og uhåndterlig. Derfor valgte man at kalde andet oplag tilbage for at destruere det. Hvis nogle stadig ligger inde med eksemplarer af 2. oplag fra 2008, kan de indtil udgangen af marts måned byttes gratis ved henvendelse til Eva Vinther på Pastoralcentret tlf.: 33556050

Nu er der så kommet en flot ny udgave af Lovsang. Den er trykt hos Jongbloed

i Holland, det fornemste bibeltrykkeri i Europa. Jongbloed trykker også for Det kgl. Vajsenhus Forlag og Bibelselskabet. Den nye udgave er trykt på fint, tyndt bibelpapir i en god, solid indbinding, hvor læsebåndene sidder ordentligt fast. Alle tekstrettelser er indarbejdet i den nye udgave, hvor der også er rettet becifringer, hvor det var nødvendigt. Skriften er gjort større i trosbekendelsen så man ikke skal have brillerne på for at kunne læse den. Alt i alt en gennemarbejdet og brugervenlig udgivelse. LR

I Betania

Jesus
kvinden salver dine fødder
duften fylder hele verden
du går ind i døden
og videre
Messias
Jan Stolt

Kom i biografen med Katolsk Orientering

Filmen ”Guder og mænd” vises ved et læserarrangement i Grand i København, lørdag den 9. april kl. 9.30. Pastor Jesper Fich indleder og fortæller om baggrunden for filmen.

Tekst: Lisbeth Rütz

FILM ”Vi har skåret halsen over på de syv munke sådan som vi lovede”, lød det i et kommuniké fra den islamistiske bevægelse GIA den 21. maj 1996. Munkene var de franske cisterciensermunke i Tibherineklostret ca. 100 kilometer uden for Algeriets hovedstad. Natten mellem den 26.-27. marts 1996 var de blevet bortført fra klostret, og den 30. maj samme år blev deres afhuggede hoveder fundet. Var den ansvarlige for forbrydelsen den væbnede islamiske gruppe, som de algierske myndigheder hævder? Eller blev de dræbt ved en tragisk fejltagelse af den algierske hær? Det hævder François Buchwalter – dengang militærattaché ved den franske ambassade i Algeriet.

Nu er de franske munkes tragiske skæbne blevet til film. Og den er blevet en tordnende succes. ”Guder og mænd”, der er instrueret af Xavier Beauvois, havde to

millioner tilskuere på bare tre uger efter premieren og fik sidste år juryens store pris ved filmfestivalen i Cannes.

Mellem foråret 1994 og sommeren 1996 var 19 katolske præster og ordensfolk blevet myrdet. Munkene stod over for at tage et umuligt valg. Skulle de forlade Algeriet og eller blive der og tage konsekvenserne? De valgte det sidste, og resultatet kender vi jo.

Men – ”Den som forventer blod og action vil blive skuffet. Styrken ligger i skildringen af menneskene og stemningen. Man kender slutningen; men filmen er alligevel ikke trist. Tværtimod er den fyldt med varme, humor og lune og søgen efter mod”, skriver tidsskriftet Sankt Olav i sin anmeldelse i nr. 1, 2011.

For på trods af den tragiske baggrund er det ikke blod og vold, der fylder mest i filmen. Det er en film, som giver meget plads til stilhed, fred og meditation.

Kontrasten mellem klosterlivets ro og fred og det kaos, der omgiver munkene, er slående. Først og fremmest handler filmen om broderskab, tro og dialog mellem Islam og kristendommen. Den kulminerer i en fantastisk scene – der er som et velkomponeret renaissance-maleri af den sidste nadver. Munkene deler deres rødvin med hinanden akkompagneret af musik fra Svanesøen, spillet af en skrattende gammel båndoptager i hjørnet.

Flere meget kendte skuespillere er med. Blandt dem er Michael Lonsdale, en af de europæiske skuespillere som oftest har spillet munk. I 1986 var han med i filmatiseringen af Rosens navn.

Der ligger et meget grundigt research-

arbejde bag filmen. Skuespillerne har talt med munkenes familier, de har boet i et cistercienserkloster, og de har øvet gregoriansk sang med eksperter. Forfatteren Henry Quinson, tidligere munk i klostret Tammié, hvor fire af munkene i Tibherine kom fra, har fulgt alle optagelser for at sikre, at filmen blev så autentisk som overhovedet muligt. Filmen er optaget i et forladt benediktinerkloster i Tioumliline i Marokko. Klosteret ligger i Atlasbjergene i en natur, som minder meget om Tibherine.

Filmen bliver vist for KO's læsere i Grand Mikkell Bryggersgade 8 i København kl. 9.30. den 9. april. Billetter kan bestilles ved Grand tlf.: 3315 1611. Oplys ved bestillingen at man er KO læser. Billetprisen er 50 kr.

Uganda - et land ved en skillevej

En rejsebeskrivelse fra Soroti i Uganda, marts 2011.

Tekst: Ingeborg Jørgensen

UGANDA Jeg troede, jeg kom til et land, der var i ustoppelig fremgang og fyldt med drømme og forventninger. Uganda er et af de eneste lande i verden, der har haft en økonomisk fremgang på syv procent under den finansielle krise. Det var da også det, jeg så på vej ud af hovedstaden Kampala. Folk i medvind, bygninger på vej i vejret og voksende markeder. Vi kørte seks timer fra Kampala til Soroti – en mindre by i det nordøstlige Uganda. Vi så landets mange nuancer. Storbyen, lerhytterne, frodige skove, tørre sletter og veje med huller så store som badekar. Men noget andet lurede under overfladen, for valget den 18. februar i år var en stor skuffelse for mange. Kun otte millioner ud af 13 millioner registrerede vælgere (svarende til 61 procent) fik stemt. Størstedelen blev afvist ved valgstederne og mange stemmesedler blev byttet ud med forudfyldte stemmesedler. En konflikt lurte under overfladen. Overalt taler folk om det uundgåelige oprør mod regeringen. En regering personificeret ved en præsident der har siddet ved magten i 25 år og blevet tykkere og tykkere. Inspirationen er åbenlys. Hvis Nordafrika kan, det vil sige Egypten, Tunesien, Libyen, så kan vi også.

Folkets magt kan flytte bjerge. Desuden har Uganda en mareridtslignende historie. Nogen mener, at Uganda har oplevet den værste krig nogensinde i menneskeheden

historie. Tænk over det et øjeblik. Jeg mødte mennesker, der havde oplevet voldtægter, halshugninger og fjernelse af læber med kniv, blandt meget andet. Hvordan kan man leve videre efter det? Hvor ligegyldigt føles det i den sammenhæng at høre mig undervise i et computerprogram til spørgeskemaundersøgelser? Overgrebene ødelægger sjælen, det ved de godt. En ting bekymrer mange; de mange mennesker i Uganda der ikke har nogen kvalifikationer, ingen job og ingen drømme for fremtiden. Ikke mærkeligt at de keder sig og derfor slås. Lediggang er roden til alt ondt. Så Uganda er ved en skillevej. Den ene vej

leder til fredelig konflikthåndtering og engagement i politik, men også til mange år med skuffelse over, og accept af demokratiets langsomme implementering.

Den anden vej begynder med oprør og måske blodsudgydelser - derefter udpegelse af ny regering og forhåbentlig et nyt land styret af folket. Hvad ville du vælge? Jeg ved det ikke; men jeg bliver meget ked af det, når jeg sidder her og tænker på det, mens mine "elever" prøver at forstå computerprogrammet.

Selvfølgelig vil gerne have at tingene går hurtigt. De kan godt se ud over grænserne, til EU hvor der er gennemsigtighed og skatterne går til de fælles goder. Hvor selv de fattige kan få en god uddannelse. Hvor alle bliver mætte. Hvor hustruvold ikke er et tegn på mandens kærlighed og derfor nødvendigt og for hendes eget bedste. Alle de kvinder jeg talte med, veluddannede kvinder, kunne ikke vente

med at få mænd der ikke slog dem, hjælp med at bade børnene og lavede mad. De er SÅ misundelige på os, og det ville jeg også være.

Jessica er på min alder; 26, og jeg tænker stadig at vi kunne have hinandens liv. Hvad ville vi tænke hvis vi i morgen vågnede op i hinandens verdener? Ville vi fortsætte hvor den anden slap? – eller ville vi leve vores liv anderledes?

Ingeborg Jørgensen: 26 år. Uddannet 2010 som Diplomingeniør inden for kemi- og bioteknologi. Medlem af Sankt Ansgars Kirkes menighedsråd, Medlem af DUKs hovedbestyrelse, Kateket i Sankt Ansgar og Formand for foreningen Hovedstadens Unge Katolikker.

Jeanne d'Arc – en politisk helgeninde

Kort, klar og forbilledlig biografi om en brandaktuel historisk skikkelse.

Tekst: Bernadette Preben-Hansen

BIOGRAFI Jeanne d'Arc havde bukser på og pagehår. Hun sad som en mand på en hest med et sværd i hånden. Jeanne var hærfører og kun nitten år, da hun af politiske årsager blev brændt på bålet for "kætteri". Ved hendes fødsel i Lorraine i 1412 havde Hundedårskrigen (1337-1453) mellem Frankrig og England været femoghalvfjerds år. Kirken lå i skisma. En pave sad i Rom, andre paver i Avignon. Jeanne havde visioner om Frankrigs sejr. Hun hørte stemmer, så Sankt Katarina og Sankt Margaret, og det var en gammel profeti, at Frankrig ville blive reddet fra englænderne af en jomfru fra Orléans. Jeanne drog i kamp, fordrev englænderne fra Orléans, og banede vejen for Charles 7's kroning som Frankrigs konge i Reims i 1429. Jomfru(en), som hun var, skulle igennem tre middelalderlige processer: 1429, 1431 og posthumt i 1456. Procesakterne er bevarede, og eftertiden har således mulighed for en ide om mennesket "Jehanne", som hun selv grifled sit navn.

Udover kampe med sværd havde Jeanne sine indre kampe. Hun havde været igennem en visionsægtighedsproces i Poitiers i 1429, og var blevet frikendt.

Nu skulle hun igennem endnu en proces i Rouen i 1431. Pariser-universitetet

krævede hende fordømt. Jeanne var en torn i øjet på englænderne og har været en farlig figur som sejrende krigskvinde og profetiopfylder i mandsklædedragt i en mandsverden. Charles 7. rokkede ikke en finger for sin hærfører, der nød folkelig opbakning. Hendes livsmål var opfyldt, og af politiske årsager har det været bekvemt – også for den franske konge – at få skaffet hende af vejen. Hvad skulle samtiden stille op med en sejrende krigskvinde? Men bålet skabte en farligere figur – en martyr. Da Hundedårskrigen var forbi, blev Jeanne "renset" ved en rehabilitationsproces i Rouen i 1456. I 1909 blev hun saligkåret af Pius X. Og i 1920 blev hun efter den altødelæggende 1. Verdenskrig helgenkåret af Benedikt XV.

Kirsten Grubb Jensen præsenterer et vanskeligt overskueligt emne på 142 sider. Hundedårskrigen resumeres som det historiske bagtæppe med tidstavle og kort. Jeanne's liv og bedrifter gengives, såvel hendes ydre kampe og krigssejre, som hendes indre kampe og paradoksale indre sejre: kætteri-anklagen, dommen og døden. Læseren får et bud på Jeanne's åndelige liv og gudsforhold som en forsinket korstogsspirituel og tidlig reformator. Vi får en præsentation af Jeanne d'Arc figuren

i fiktionen: biografier, film (Carl Theodor Dreyer, m. fl.) og scenekunsten (f. eks. Shakespeares heks og troldkvinde i "King Henry the Sixth"), inden forfatteren giver sit personlige bud på den paradoksale Jeanne d'Arc figur som heltinde og helgeninde. Kriger i kamp og helgenstatus – er det muligt?

Det er Jeanne's indre kampe, der er forfatterens egentlige ærinde: er Jeanne en "rigtig" helgen? (Læs selv svaret). I fængslet blev hun truet med voldtægt af sine mandlige fangevogtere – den ultimative fornærelse af en jomfru i kødet, ånden og symbolet (profetien). Som en Jesus-figur må Jeanne gennemleve sit eget Getsemane. I tvivl og fortvivlelse beder hun sin Gud om at lade denne kalk gå hende forbi, inden hun igen griber den og lever den ud - på bålet. Hun lader sig brænde af trods valget at redde livet ved at afsværge sin troskab overfor sine visioner.

Kirsten Grubb Jensen har beskrevet den

paradoksale figur – Jeanne d' Arc. Det er gjort kort, klart og forbilledligt. Navnlig føler læseren sig i publikumsrækken under processen imod Jeanne i Rouen. Fortjenesten er kilderne, men også gengivelsen af kilderne. Bogen er forsynet med en kommenteret bibliografi med en oversigt over kildeudgivelserne.

Brugen af Jeanne i Den katolske Kirke i nyere tid kunne måske uddybes. At hun er brandaktuel i Den katolske Kirke bevidner Benedikt XVI's tale om Jeanne d'Arc ved generalaudiensen, den 26. januar 2011.

Benedikt XVI fremhæver hende som en af de mest repræsentative blandt de stærke kvinder, såvel en religiøs visionær mystiker som en handlingskvinde med en politisk mission; en kvinde, der troede på sin vision og mission, og et forbillede for det kristne liv. "Hun tjener som et smukt eksempel på hellighed for mennesker, der arbejder i det offentlige, især i de allersværeste situationer", sagde paven. Brugen af Frankrigs nationalhelgeninde i Frankrigs nyere politiske historie, skulle måske også nævnes, da Frankrig i 1870 tabte krigen mod Preussen, mistede Alsace-Lorraine, og søgte et nationalt symbol.

Jeanne's skæbne har alt for ofte ladet sine fortællere henfalde til patos, men Kirsten Grubb Jensen formår at genfortælle historien med nøgternhed. Ydermere har hun forfattet sin bog på et enkelt og præcist dansk. At bogen om Jeanne som en fascinerende figur er et hjertebarn for forfatteren, der som barn legede Jeanne til hest i Tersløse bøgeskov engang i 1950'erne, gør kun publikationen desto mere charmerende.

Jeanne d'Arc: kriger, kætter, helgen. 142 sider, kr. 198. Forlaget Alfa (Isbn 978-87-7115-006-3)

At lære kærlighedssproget

Hvert eneste menneske har sit eget kærlighedssprog, og det er vi nødt til at lære at kende, hvis vi skal forstå hinanden.

Tekst: diakon Kaare Nielsen

ÆGTESKABET Ikke uden grund har Herren skabt os med to ører og én mund. Det kræver langt mere af os at høre, hvad et andet menneske siger, end at fortælle alt muligt om os selv. For at kunne lytte skal vi selv være stille og opmærksomme. Vi skal være lutter øre. Først da kan vi opfatte, hvad en anden siger til os og ønsker at indvie os i. Først når vi selv er stille, kan et andet menneske nå os med det, det har på hjertet.

Der findes som bekendt mange forskellige sprog på jordkloden. Mellem 4.000 og 6.000 skønner man i dag. Når vi rejser i udlandet, så prøver vi at finde et fælles sprog for at kunne tale med de indfødte. Har vi ikke denne mulighed, så bruger vi arme, ben og grimasser. Så kommer kropssproget på tale. For hvis vi ikke forstår den andens sprog, så bliver kommunikationen i bedste fald svær og i værste fald umulig. Vejen til god kommunikation er at lære andres sprog, for sandt nok, så fremmer samtale forståelse.

Vi kender det alle: En god snak, hvor begge bliver hørt og forstået, forebygger konflikter og er med til at løse disse.

Den kolde øl

Da jeg læste, blev vi også undervist i kommunikation. Et eksempel, jeg aldrig har glemt, var en enkel episode fra hverdagen. Manden sidder på sofaen og ser fjernsyn. Han siger: "Jeg trænger til en kold øl."

Hvad vil konen gøre? Vil hun rejse sig og hente øllet i køleskabet? Vil hun snerre ad sin mand og sige: "Så hent den dog selv!" Eller vil hun spørge: "Skal jeg hente en øl til dig?" Hun kan også reagere på en helt anden måde.

Manden har ikke sagt, at han forventer, at hun henter en øl til hende. Men hun har muligvis hørt det. Der findes i sproget mange underliggende budskaber, som vi opfanger. "Jeg trænger til en kold øl" er en nøgtern konstatering, som udtrykker et behov. Det betyder ikke, at konen i hans liv

skal gå ud og hente øllet i køkkenet. Alt efter, hvem damen er, kan hun bare sige stille og roligt: "Jeg henter en øl til dig." Eller hun vil ikke reagere, ej heller begynde at skælde ud og sige, at hun ikke er hans tjenestepige. Stadigvæk er "Jeg trænger til en kold øl" blot en konstatering, som dog kan fremprovokere mange forskellige slags reaktioner. I værste tilfælde vil dette munde ud i et skænderi, i bedste fald i en hyggelig aften.

Ethvert menneske har sit eget kærlighedssprog

At lære hinandens sprog er uundværligt for ægtefæller. Måske findes der endnu flere sprog end de før omtalte, for ethvert menneske har sit eget kærlighedssprog.

De mennesker, der står os nær, og, som vi deler livet med, burde kunne forstå dette sprog. Men det er ikke altid lige nemt,

For mig er du alt.
Hvad er jeg for dig?
Mærker du mit hjerte?
Ser du mig?
Jeg elsker dig.*

(Janne Enevoldsen)

hvis de ikke har et fælles kærlighedssprog. Så kan Jens virkelig gå fejl i byen, selv om han vil gøre Anne, sin kone glad, når han køber en buket blomster. Blomsterne er smukke og dufter godt; men det er ikke det, Anne virkelig har brug for. Hun længes efter at tilbringe tid sammen med Jens. For fælles tid er hendes kærlighedssprog.

Vi lærer at tilegne os vort personlige kærlighedssprog gennem vor opvækst. Børn afkoder dette sprog af nære voksne. Tilbringer man i familien megen tid sammen, så vil det også skabe et behov hos barnet. For sådan viser man hinanden: Du betyder noget for mig. Du er så vigtig, at jeg vil bruge tid på dig. Det er sjovt at være sammen med dig.

Oplever et barn, at forældrene gerne giver små gaver, lad os kalde dem impuls køb, så vil det deri afkode deres kærlighed til det. Der er nogen, der tænkt på mig. Jeg er i den andens tanker, og det giver mig værdi.

Viser forældrene hinanden deres kærlighed gennem fysisk berøring, og krammer, kysser og nusser de deres børn? Eller er det noget, man ikke gør i den familie? Det kan skabe problemer mellem partnere, der kommer fra meget forskellige familier.

Vi skal ikke bare lære et almindeligt sprog, når vi vælger vor partner. Vi skal afkode den andens kærlighedssprog for at høre hinanden og forstå det, den anden siger.

Vi bør lære at tale hinandens "sprog" - sprog forstået på den måde, at vi alle udtrykker vore behov og

længsler forskelligt. Dette sprog er ofte sværere at lære end et fremmedsprog. Men hvis vi ikke mestrer det og lærer at forstå, hvad vor partner siger, kan vi ikke give det, han/hun har behov for eller længes efter. Dette "sprog" kunne vi kalde vort kærlighedssprog. Det er den måde, vi forstår kærlighed på.

De fem kærlighedssprog

Der skelnes mellem fem forskellige kærlighedssprog:

Kærlige ord – Ved at sige til vores ægtefælle: "Jeg elsker dig", eller "Du er dejlig", eller give komplimenter som: "Du ser godt ud", og, som en kvinde sagde: "Når han omtaler mig positivt over for andre mennesker".

Betænksomme gaver – Blomster eller små, ikke dyre ting. En lille ting, der lægges i madpakken.

Fysisk hengivenhed – Man kan holde i hånd, kramme, kysse eller elske.

Kvalitetstid – Ved at afsætte en særlig tid til hinanden, hvor man udelukkende koncentrerer sig om sin ægtefælle

Hjælpsomme handlinger – Ved at gøre ting for hinanden, betænksomhed, praktiske måder at hjælpe hinanden på.

Burde vor ægtefælle ikke bare forstå os?

Det svarer til at tænke, at franskmændene burde forstå dansk, når bare vi taler langsomt og tydeligt? Men det kan de naturligvis ikke, hvis de ikke har lært at tale dansk. Vi er nødt til at udtrykke kærlighed over for vores ægtefælle på den måde, han/hun bedst forstår det. Vi er nødt til at lære hinandens kærlighedssprog.

Det nytter ikke noget, at manden siger: "Men jeg købte en gave til dig!", hvis hans hustrus kærlighedssprog er tid.

Det nytter ikke noget, at kvinden siger: "Men jeg tilbragte tid sammen med ham", hvis hans kærlighedssprog er handlinger.

Eller gemalen siger: "Men jeg har jo arbejdet af hensyn til os begge to", hvis hans kones kærlighedssprog er berøring.

Jeg vil gerne indbyde jer til at tale sammen. Fortæl hinanden, hvad der er jeres eget kærlighedssprog. Hvorfor er dette vigtigt for jer? Prøv derefter at "tale" den andens kærlighedssprog, tilbring tid sammen, gør noget konkret for din partner, prøv at gøre din ægtefælle glad.

I november tilbyder p. Daniel Nørgaard og jeg i samarbejde med Caritas et ægteskabskursus.

Kurset følger PREP-konceptet og er åbent for alle. Vi kommer ind på kommunikation, faresignaler, problemhåndtering, tilgivelse m.m. Kurset vil foregå alle torsdage i november og den første torsdag i december.

Kurset vil blive afholdt i Jesu Hjertes menighedssal i Stenosgade.

*www.123hjemmeside.dk/JanneE

Som mand og kvinde skabte han dem...

Hvad er Kirkens ægteskabsforståelse, og hvordan leves et katolsk ægteskab i dag?

KO belyser i de kommende numre emnet fra forskellige synsvinkler.

”De skal kunne svare på det klokken fire om morgenen!”

Den katolske Kirke skal nyformulere sin samfundsopgave siger erhvervslederen og forfatteren Lars Kolind.

Tekst: Svend Løbner

TRO OG PENGE Det handler om penge, men det handler også om tro og etik, når Lars Kolind den 14. april er hovedtaler ved en konference for kristne erhvervsledere i Fredericia. Vi er på vej fra industrisamfundet over i videnssamfundet, og her kan kristendommen spille en afgørende rolle, mener Kolind, der også har en kommentar til Den katolske Kirke i Danmark.

”Jeg er opdraget i en meget klar folkekirkelig tradition, både fra mit hjem og fra det engagement, jeg har haft i spejderbevægelsen. Derfor har det kirkelige og det kristne betydet mere og haft en større placering i mit liv, end jeg tror, det har haft i de fleste erhvervslederes. Jeg har jo været KFUM-spejder siden jeg var 9 år, og der mødte jeg faktisk en række forretningsfolk, hvor det var åbenbart, hvilken livsholdning de havde. Det gjorde

et fattigere samfund uden Den katolske Kirke? Hvad er det, vi gør? Hvem er det, vi når, som ikke ville blive nået, hvis ikke netop vi var her? Det skal man jo formulere med udgangspunkt i en tradition. Men man kan ikke formulere det, uden at det også er med udgangspunkt i den virkelighed, det danske samfund er i i dag.

Jeg mener, at den katolske kirke i Danmark kunne blive dobbelt så stor, hvis den faktisk gjorde sit hjemmearbejde, tog sig sammen og orienterede sig mod den virkelighed vi er i dag – uden at glemme traditionen. Jeg er ikke for, at man skal smide det gamle ud, men man skal fra den platform man står på, orientere sig mod den virkelighed vi er i dag. Det er der nogle kirker der er gode til, og der er nogle der er rigtig dårlige til det. Hvor Den katolske Kirke står og er totalt usynlig, undtagen når

”Jeg mener, at Den katolske Kirke i Danmark kunne blive dobbelt så stor, hvis den faktisk gjorde sit hjemmearbejde, tog sig sammen og orienterede sig mod den virkelighed vi er i dag - uden at glemme traditionen.

et betydeligt indtryk på mig, og jeg tror, at hvis jeg ikke havde mødt dem, så havde jeg nok været mere blufærdig med hensyn til at tale om kristendom og ledelse, som egentlig er kernen i det”, siger han.

Der soves tornerosesøvn

Der er 360 frikirker i Danmark, foruden 220 migrantkirker for nydanskere, i skyggen af Folkekirken. Hvordan kan de gøre sig mere gældende over for danskerne i spørgsmålet om ledelse, troværdighed osv.?

”Folkekirken er en mastodont, hvoraf hovedparten sover tornerosesøvn og løser deres opgave elendigt, nemlig at forkynde evangeliet, så det slår rod hos os. Så hvis man kan tale om, at man har en ”konkurrent”, så har man en ualmindelig søvngig og ineffektiv konkurrent, som bruger urimeligt store midler på at holde et bureaukrati levende, som ingen værdi skaber. I det lys har frikirker og migrantkirker gyldne tider foran sig. Hvis man betragter folkekirken som en ”konkurrent”, så er den svag.”

Den katolske Kirke skal tage sig sammen.

En af de største frikirker er jo Den katolske kirke. Den er ældre end folkekirken og samtidig er den en frikirke i Danmark og samtidig har den haft en del åbenlyse problemer på det seneste. Hvad ville være dit råd til dem for at rykke i fremtiden?

Der er det allervigtigste de skal gøre, at nyformulere den samfundsopgave, de løser. De skal simpelthen klokken fire om morgenen kunne svare på, hvorfor det er så vigtigt, at vi har en katolsk kirke i Danmark. Hvorfor ville Danmark blive

der er skandaler. Jeg ved slet ikke om den står”.

Kirken i videnssamfundet

Du er meget bramfri omkring kirkens rolle i din bog ”Videnssamfundet - dagsorden for Danmark i det 21. århundrede”

”Folkekirken er jo en virksomhed i ordets brede forstand, og alle former for virksomheder står nu over for at skulle blive bevægelser. Det kan jeg godt give et eksempel på: Jeg er formand for Poul Due Jensens Fond, som er holdingselskabet bag Grundfos. I Grundfos laver vi pumper. Det drejer sig i virkeligheden om at levere pumper til decentral vandforsyning under vanskelige vilkår, fx til landsbyer i Afrika. Og her er vi faktisk igennem en metamorfose, hvor vi går fra at være en virksomhed, som tjener penge på at levere, installere og servicere pumper, til at lede en bevægelse, som arbejder for rent vand til fattige mennesker i landsbysamfund i Kenya. Det er simpelthen omdefinert, hvad formålet med vores virksomhed er. Og vi er endda gået så vidt som til at sige, at de penge vi tjener på det, dem reinvesterer vi, så vi breder det ud til endnu flere og gør det endnu bedre, end vi har gjort hidtil.

”Det har nogle meget interessante konsekvenser. Den første gang Grundfos sagde det, rystede folk jo bare på hovedet, men vi viste, at vi mente det, og vi udviklede løsninger, hvor vi ikke bare lavede en pumpe, der kunne installeres i en brønd, men hvor vi faktisk udviklede et forretningssystem, så landsbyen kunne lave en bæredygtig forretning ved at levere vand til sine indbyggere. De fik rent vand, og det var de glade for. Så vi udviklede faktisk en helt ny måde at drive forretning på, og det

ændrede forholdet til vores kunder, som egentlig var vores modpart i den forstand, at vi forsøger at stoppe en pumpe ned i halsen på dem og få nogle penge ud af dem.

Ledelse og menneskesyn

Du nævner i din bog tre ting som skal harmonere: menneskesynet, praksis og krav til medarbejderne...

”Menneskesynet, det er de antagelser, ledelsen gør sig om medarbejderne. En antagelse kan fx være, at man opfatter alle medarbejdere skåret over én kam, så de skal have en kollektiv overenskomst og ensartede regler. Jeg har faktisk den modsatte antagelse, idet jeg opfatter hver eneste medarbejder som et unikt menneske, og jeg møder det menneske med respekt.

Man skal anerkende, at det menneske har sine egne mål og at lederens opgave derfor er at skabe rammerne for, at det enkelte menneske kan udnytte sine kompetencer og udvikle sig i den retning, vedkommende gerne vil. Derfor er der også nogle krav til medarbejderne, som bliver forskellige, bl.a. kravet om, at de siger: ”Okay, nu har jeg fået muligheden for at udvikle mig og gøre mit bedste”. Så forventer jeg selvfølgelig også, at folk gør det, og at de ikke sidder og falder i søvn, og regner med at ledelsen skal bestemme det hele.”

Alt skal laves om!

Lad os gå til et andet af dine nøgleord: innovation og den kreative proces.

”Alt det, vi kender som virksomhedsstrategi i dag, er faktisk 100 år gammelt. Og det er udviklet til en helt anden opgave, end den vi har i dag. I dag er det jo meget få mennesker, der i Danmark er beskæftiget

med masseproduktion. Langt de fleste af os er beskæftiget med alle mulige former for vidensarbejde. Innovation og individualisering eller kundetilpasning er blevet de nøgleord, som giver succes i den verden, vi er i nu.

Formålet skal redefineres fra at tjene penge til at blive en bevægelse. Organisationen skal ændres fra det funktionelle hierarki til en samarbejdende organisation, en netværksorganisation.

Det er den store udfordring, vi står med, og der mener jeg, at det holdningssæt, som det hele handler om og som man har som kristen, er en rigtig god inspiration.”

Lad være med at prædike!

Hvad er dit sidste gode råd til den kristne erhvervsleder?

”Jeg kan sige én ting, han ikke skal gøre. Han skal ikke prædike. Han skal lade sine medarbejdere og andre være i fred. Det er det første. Det andet er, at han skal vise gennem sine handlinger, at han har et livssyn som er, som det er. Forhåbentlig vil han dermed vinde større respekt fra sine medarbejdere og samarbejdspartnere, og i øvrigt også opnå nogle bedre resultater.

Han skal simpelthen gå ud og omsætte sin livsholdning i praksis og lade være med at prædike. Det vil være mit råd.”

Lars Kolind er hovedtaler på erhvervslederkonferencen Lead the way d. 14. april på Trinity Hotel- og conferencecenter i Fredericia. Læs mere på hjemmesiden www.leadtheway.dk

Liturgisk kalender 1.-30. april 2011

1. *viol.* Fredag i 3. uge i fasten. (III Ps).
Faste pf.
V. SI 81,6c-8a.8bc-9.10-11ab.14+17
R. Jeg er Herren din Gud; hør, mit folk.
L.: Hos 14,2-10. Ev.: Mark 12,28b-34.

2. *viol.* Lørdag i 3. uge i fasten. (III Ps).
Faste pf.
V. SI 51,3-4.18-19.20-21b
R. Troskab ønsker jeg, ikke slagtofre.
L.: Hos 6,1-6. Ev.: Luk 18,9-14.
Bededag for præste- og ordenskald. (Frans af Paola, eneboer, kan ihukommes)
(6-årsdagen for pave Johannes Paul II's død. (2005). Mindes i menighedens forbønner)

3. *viol* eller *rosa*. **4.SØNDAG I FASTEN.** (IV Ps).
✠ Gl.Cr.SærI.pf.
1.L.: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a;
V. SI 23,1-3a.3b-4.5.6.
R. Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.
2.L.: Ef 5,8-14.
Ev.: Joh 9,1-41 eller 9,1.6-9.13-17.34-38.

4. *viol.* Mandag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 30,2+4.5-6.11-12a+13b
R. Herre, jeg priser dig, for du har trukket mig op fra dybet.
L.: Es 65,17-21. Ev.: Joh 4,43-54.
(Isidor, biskop og kirkelærer, kan ihukommes)

5. *viol.* Tirsdag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 46,2-3.5-6.8-9
R. Hærskarers Herre er med os, Jakobs Gud er vor borg.
L.: Ez 47,1-9.12. Ev.: Joh 5,1-16.
(Vincent Ferrer, præst, kan ihukommes)

6. *viol.* Onsdag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 145,8-9.14.17-18
R. Herren er nådig og barmhjertig.
L.: Es 49,8-15. Ev.: Joh 5,17-30.

7. *viol.* Torsdag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 106,19-20.21-22.23
R. Husk os, Herre, i nåde mod dit folk.
L.: 2 Mos 32,7-14. Ev.: Joh 5,31-47.
(Johannes Baptista de la Salle, præst, kan ihukommes)

8. *viol.* Fredag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 34,17-18.19-20.21+23
R. Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust.
L.: Visd 2,1a.12-22. Ev.: Joh 7,1-2.10.25-30.

9. *viol.* Lørdag i 4. uge i fasten. (IV Ps).
Faste pf.
V. SI 7,2-3.9b-10.11-12
R. Herre min Gud, hos dig søger jeg tilflugt.
L.: Jer 11,18-20. Ev.: Joh 7,40-53.

10. *viol.* **5.SØNDAG I FASTEN.** (I Ps).
✠ Gl.Cr.SærI.pf.
1.L.: Ez 37,12b-14;
V. SI 130,1-2.3-4.5-6b.7ab-8.
R. Hos Herren er der troskab, hos ham er der altid udfrielse.
2.L.: Rom 8,8-11.
Ev.: Joh 11,1-45 eller 11,3-7.17.20-27.33b-45.

11. *viol.* Mandag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
L.: Dan I(13),1-9.15-17.19-30.33-62 eller I(13),1-3.41c-62.
V. SI 23,1-3a.3b-4.5.6
R. Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig.
Ev.: Joh 8,1-11.
(Stanislaus, biskop og martyr, kan ihukommes)

12. *viol.* Tirsdag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
V. SI 102,2-3.16-18.19-21
R. Herre, lyt til min bøn, lad mit råb komme til dig.
L.: 4 Mos 21,4-9. Ev.: Joh 8,21-30.

13. *viol.* Onsdag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
L.: Dan 3,14-21. Tilf B Dan 26.3.24-25.28
V. TilfDan B 29a.30a.31a.32a.33a
R. Lovprist og ophøjet til evig tid.
Ev.: Joh 8,31-42.
(Martin I, pave og martyr, kan ihukommes)

14. *viol.* Torsdag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
V. SI 105,4-5.6-7.8-9
R. Evtigt husker Herren på sin pagt.
L.: 1 Mos 17,3-9. Ev.: Joh 8,51-59.

15. *viol.* Fredag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
V. SI 18,2-3a.3b-4.5-6.7
R. I min nød råbte jeg til Herren og han hørte mig.
L.: Jer 20,10-13. Ev.: Joh 10,31-42.

16. *viol.* Lørdag i 5. uge i fasten. (I Ps).
Pass. pf. I.
V. Jer 31,10.11-12b.13
R. Han vogter os som hyrden sin hjord.
L.: Ez 37,21-28. Ev.: Joh 11,45-57.

17. *rød.* **PALMESØNDAG.** (II Ps).
✠ Cr. SærI.pf.
Palmeprocessionen: Ev.: Matt 21,1-11.
Messen: 1.L.: Es 50,4-7;
V. SI 22,8-9.17-18a.19-20.23-24.
R. Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?
2.L.: Fil 2,6-11.
Ev.: Matt 26,14-27,66 eller 27,11-54.

18. *viol.* **MANDAG I DEN STILLE UGE.** (II Ps).
Pass.pf. II.
V. SI 27,1.2.3.13-14
R. Herren er mit lys og min frelse.
L.: Es 42,1-7. Ev.: Joh 12,1-11.

19. *viol.* **TIRSDAG I DEN STILLE UGE.** (II Ps).
Pass.pf. II.
V. SI 71,1-2.3-4a.5-6b.15+17
R. Min mund skal forkynde din retfærdighed
L.: Es 49,1-6. Ev.: Joh 13,21-33.36-38.

I Domkirken:
hvid. **Fornyelse af præsteløfterne, indvielse af de hellige olier.**
Gl. SærI.pf.
1.L.: Es 61,1-3a.6a.8b-9
V. SI 89, 21-22. 25+27.
R. Om din nåde, Herre, vil jeg evigt synge.
2.L.: Åb 1,5-8
Ev.: Luk 4,16-21.
6-årsdagen for pave Benedikt XVI's valg (2005).
Mindes i menighedens forbønner.

20. *viol.* **ONSDAG I DEN STILLE UGE.** (II Ps).
Pass.pf. II.
V. SI 69,8-10.21-22.31+33-34
R. I nådens tid, Herre, svar mig i din store miskundhed, Gud!
L.: Es 50,4-9a. Ev.: Matt 26,14-25.

21. *viol.* **TORSdag I DEN STILLE UGE.** (II Ps).
Fastetiden afsluttes skærtorsdag inden aftenmessen.
(Anselm, biskop og kirkelærer, fejres ikke)

**PÅSKEHØJTIDEN
(TRIDUUM PASCALE)**

21. *hvid.* **SKÆRTORSdag AFTEN.**
Påskehøjtiden indledes med aftenmessen, som træder i stedet for vesper, og varer til og med 1. påskedags 2. vesper.
Gl. Euk.pf. I.
1.L.: 2 Mos 12,1-8.11-14;
V. SI 116,12-13.15-16.17-18.
R. Velsignelsens bøger er fællesskab med Kristi blod.
2.L.: 1 Kor 11,23-26.
Ev.: Joh 13,1-15.22

22. *rød.* **LANGFREDAG.**
1.L.: Es 52,13-53,12;
V. SI 31,2+6.12-13.15-16.17+25.
R. Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.
2.L.: Hebr. 4,14-16; 5,7-9.
Ev.: Joh 18,1-19.42.
Faste- og abstinensdag.
Kollekt for Det Hellige Land.

23. *viol.* Lørdag. **PÅSKELORDAG.**
Aften. *hvid.* **PÅSKEVIGILIE.** (h).
Gl. Påskens pf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja! Påskelyset står tændt ved alle messer til og med Pinedag.
Af det Gamle Testaments læsninger skal læses mindst 3.
GT:
1: 1 Mos 1,1-2,2 eller 1,1.26-31a;
V. SI 104,1-2a.5-6.10+12.13-15a.24+35c.
R. Herre, send din ånd og skab liv, gør jorden ny! eller: V. SI 33,4-5.6-7.12-13.20+22
R. Herrens godhed fylder jorden.
2: 1 Mos 22,1-18 eller 22,1-2.9a.10-13.15-18;
V. SI 16,5+8.9-10.11
R. Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.

3: 2 Mos 14,15-15,1a (obligatorisk);
V. 2 Mos 15, 1b.2.3-4.5-6.17-18
R. Jeg vil synge for Herren, for han er højt ophøjet.
4: Es 54,5-14;
V. SI 30,2+4.5-6.11+12a+13b
R. Herre, jeg priser dig, for du har trukket mig op fra dybet.
5: Es 55,1-11;
V. Es 12,2.3+4bcd.5-6
R. I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.
6: Bar 3,9-15.32-4,4;
V. SI 19, 8.9.10.11
R. Herre, du har det evige livs ord.
7: Ez 36,16-17a.18-28;
V. SI 42,3.5bcd; 43,3-4
R. Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Gud.
I tilfælde af dåb: Vekselsang nr. 5 eller SI 51,12-13.14-15.18-19
R. Skab et rent hjerte i mig, Gud.
NT: Rom 6,3-11;
V. SI 118,1-2.16-17.22-23.
R. Halleluja! Halleluja! Halleluja!
Ev.: Matt 28,1-10.
(Georg, martyr, og Adalbert, biskop og martyr, fejres ikke)

24. *hvid.* **PÅSKE DAG.**
HERRENS OPSTANDELSE. (h).
✠ Gl. Sekvens. Cr. Påskens pf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
1.L.: ApG 10,34a.37-43;
V. SI 118,1-2.16-17.22-23.
R. Denne dag har Herren skabt, lad os juble og glæde os på den.
Eller: Halleluja! Halleluja! Halleluja!
2.L.: Kol 3,1-4 eller 1 Kor 5,6b-8.
Ev.: Joh 20,1-9 eller Matt 28,1-10 eller ved aftenmesse Luk 24,13-35.
(Fidelis af Sigmaringen præst og martyr, fejres ikke)

PÅSKETIDEN

25. *hvid.* **MANDAG I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 2,14.22-33;
V. SI 16,1-2a+5.7-8.9-10.11.
R. Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.
Eller: Halleluja!
Ev.: Matt 28,8-15.
(Markus, evangelist, fejres ikke)

26. *hvid.* **TIRSDAG I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 2,36-41;
V. SI 33,4-5.18-19.20+22.
R. Herrens godhed fylder jorden.
Ev.: Joh 20,11-18.

27. *hvid.* **ONSDAG I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 3,1-10;
V. SI 105,1-2.3-4.6-7.8-9.
R. Jeres hjerte glæde sig, I, som søger Herren.
Eller: Halleluja!
Ev.: Luk 24,13-35.

28. *hvid.* **TORSdag I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 3,11-26;
V. SI 8,2a+5.6-7.8-9.
R. Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden, eller: Halleluja!
Ev.: Luk 24,35-48.
(Peter Chanel, præst og martyr, og Ludvig Maria Grignon de Montfort, præst, fejres ikke)

29. *hvid.* **FREDAG I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 4,1-12;
V. SI 118,1-2+4.22-24.25-27a.
R. Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørnesten.
Eller: Halleluja!
(Katarina af Siena, jomfru og kirkelærer, værnehelgen for Europa, fejres ikke)

30. *hvid.* **LØRDAG I PÅSKEUGEN.**
Gl. Evt.sekvens. Påskepf. I. Til bortsendelse og svar tilføjes: Halleluja! Halleluja!
L.: ApG 4,13-21;
V. SI 118,1+14-15.16-18.19-21.
R. Jeg takker dig, for du svarede mig.
Eller: Halleluja!
Ev.: Mark 16,9-15.
(Pius V, pave, fejres ikke)

**100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel**

Husk at give et bidrag til Kirken
Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen
på tlf. 33 55 60 12

KUNSTHISTORIE Den 25. marts fejrer Kirken festen for Maria bebudelse, nøjagtigt 9 måneder før juledag. Den bibelske tekst, om Maria Bebudelse, er Lukasevangeliet, 1, 26 – 38. Og virkningerne af ærkeengelen Gabriels ord på den udvalgte jomfru beskrives efterfølgende i versene 39 -56 inklusive. Fra disse indledende afsnit af Lukasevangeliet kender vi historien om, hvordan ærkeengelen Gabriel opsøgte en ung jomfru ved navn Maria i Nazaret i Galilæa og gav hende det overvældende budskab fra Gud Herren, at Helligånden skulle komme over hende, og at hun ved den højstes kraft skulle føde Guds søn. Hun reagerer derpå ved ydmygt at tage Guds opgave på sig med ordene: ”Se jeg er Herrens tjenerinde.” Da Maria opsøger sin slægtning, Elisabet, siger Elisabet: ”Velsignet er Du blandt kvinder, og velsignet Dit livs frugt! Men hvoraf kommer det, at min Herres moder besøger mig?”

Thi se, da lyden af Din hilsen nåede mine øren, sprang fosteret i mit liv af fryd. Og salig er hun, som troede; thi det, der er sagt hende af Herren, skal gå i opfyldelse.”

Det er herefter, jomfru Maria bryder ud i de vers, der kaldes ”Magnificat” ”Min sjæl højlover Herren”. Disse afsnit af Lukasevangeliets første kapitel danner grundlaget for utallige kunstneriske fremstillinger af Maria bebudelse, der tidsmæssigt er spredt ud over en lang periode, helt fra den tidlige middelalder frem til vore dage. Motivet er utroligt yndet. Kunstnerne har altid været fascineret af det øjeblik hvor den unge jomfru siger ja til Gud og inkarnationen finder sted. Det er netop hér, det sker, og Gud bliver menneske. Lad os fejre Maria bebudelsesfest ved at se på tre bebudelsesbilleder. De tre billeder, jeg har valgt, er:

Simone Martinis fra 1333, Beato Angelicos fra 1441-1443 og Leonardo da Vincis fra ca. 1472.

De udvalgte malerier er blevet til i løbet af en periode på knap 150 år og afspejler den overgangen fra gotik til renæssance.

Liljer og guld – bebudelsen hos Simone Martini

Simone Martini (1284? – 1344?) skabte sammen med Lippo Memmi (d. 1347?) sit bebudelsesbillede til et alter i katedralen i Siena. Billedet lyser af guld og betager ved den sarte elegance, der præger alle de mange detaljer, der er med. Billedet fremstiller selve inkarnationsøjeblikket. Ærkeengelen Gabriel er netop landet. Han har endnu ikke lagt vingerne ned, og hans kappe flagrer i luften. Der er stærk bevægelse i billedet, der udtrykker den helt afgørende følelsesladede begivenhed, der netop finder sted. Engelen holder i venstre hånd en olivengren, symbolet på fred, han hilser med sin højre hånd, og ud af hans mund kommer endnu en hilsen til Maria i form af ordene ”Ave, gratia plena, dominus tecum” (Hil dig Maria, fuld af nåde, Herren er med dig). De er ligefrem skrevet ind i maleriet. Maria har siddet og læst i en bønnebog, men er tydeligvis blevet forskrækket og trækker sig skræmt og ydmygt tilbage. Hun er en sart og fornem ung kvinde, klædt i en fin rød kjole med en blå kappe over. At hun tilhører overklassen fremgår også af, at hun kan læse i den bønnebog, hun holder i hånden, og som hun har lukket ved engelens pludselige ankomst. Imellem Maria og engelen står en vase med liljer, symbolet på jomfruelighed.

”Se, jeg er Herrens tjenerinde”

Tre kunstneriske fortolkninger af inkarnationens mysterium.

Tekst: Kirsten Grubb Jensen

Oven over vaserne svæver Helligånden i form af en due, der er omkranset af firevingede keruber. Helligånden skal jo komme over Maria og ved sin kraft udvirke det mirakel, at jomfruen skal føde Guds søn. Sceneriet er rammet ind af spidsbuer og spinkle søjler, den dominerende farve er guld, så baggrunden er strålende gylden, som vi kender det fra middelalderens fromme, hellige billeder. Med Simone Martini befinder vi os endnu i senmiddelalderen, i den stilart, der kaldes Gotikken. Der er

som nævnt tale om en gylden baggrund, ikke et naturtro landskab. Selv gulvet og den fornemme stol, Maria sidder i, er gyldne, og kunstneren benytter sig flittigt af symboler som for eks. liljerne (kyskhed), olivengrenen (fred) og duen (Helligånden).

Ro og stille fordybelse med Fra Angelico

Det andet bebudelsesbillede, som vi skal se på, er et freskomaleri, malet af Fra Angelico

(ca. 1395/1400-1455) omkring 1441-1443 til celle 3 i dominikaner-klosteret, San Marco, i Firenze. Fra Angelico var på det tidspunkt selv medlem af klosterfællesskabet ved San Marco i Firenze. Han malede et billede til hver celle og et for enden af hver gang i klosteret.

Der er tale om meditationsbilleder, der kunne inspirere brødrene i deres samtaler med Gud. Det første, der slår betragteren, er den større ro og enkelhed, der præger dette bebudelsesbillede i forhold til Simone Martinis. Jomfru Maria knæler på en bedeskammel med armene korslagte over brystet. I sin højre hånd holder hun den halvvejs sammenfoldede bog. Hun ser opmærksomt på engelen, men viger ikke tilbage i overraskelse og frygt.

Over for hende står engelen oprejst og roligt med armene holdt ind imod brystet og blikket rettet imod den opmærksomme jomfru. Begivenheden finder sted i et nøgent, hvælvet rum, uden møbler eller dekorationer. Ro og enkelhed er nøgleordene her. Til venstre står en dominikanerbroder, at dømme efter såret på hans isse må det være Peter, martyren, en dominikaner, der led martyrdøden i kampen imod katarerne i Norditalien.

Farverne, både rummets, dragternes og engelens fine vinger er brune, douce pudderfarver. Hele indtrykket er neddæmpet og roligt, man har næsten ingen fornemmelse af håndgribelige legemer.

Billedet maner til stille fordybelse i inkarnationens mysterium. Den store harmoni og enkelhed i udtrykket, samt fokus på værkets tankemæssige indhold peger frem imod renæssancen.

Harmoni og skønhed hos Leonardo da Vinci

Med det sidste billede, af Leonardo da Vinci, fra omkring 1472, er vi fremme ved højrenæssancen. Ærkeengelen Gabriel er netop landet og har ikke lagt vingerne ned endnu. Han hilser med højre hånd og bærer en gren med hvide liljer i venstre hånd.

Maria sidder ved en marmorlæsepult, der er udsmykket med klassiske ornamentter, men har afbrudt læsningen og løfter venstre hånd i hilsen. Hun er klædt fornemt i en rød kjole med en blå kappe over. Hun er tydeligvis en ung kvinde af overklassen, der er vant til at læse i en bønnebog.

Hele begivenheden udspiller sig på baggrund af et af Leonardos karakteristiske landskaber, præget af slanke cypresser (symboler på troskab). Engelen, der er klassisk smuk, er landet i et tæppe af mangefarvede blomster, gengivet med alle detaljer. Der mangler intet med hensyn til renæssancens krav til harmoni og skønhed i udtrykket.

Kunsten har bevæget sig fra den sene gotiks brug af spidsbuer og guldbaggrund, stærke følelsesudtryk, blandt andet i form af bevægelse, som for eks. Maria, der ydmygt og forfærdet trækker sig tilbage, samt symboler til at give udtryk for mysteriet, frem til renæssancens ro, harmoni og ideelle skønhed, på baggrund af et landskab, der ganske vist er idealiseret, men dog et landskab, ikke blot en gylden flade.

Kunstnerne har igennem århundrederne, også efter renæssancen, frembragt utallige smukke billeder af bebudelsen.

De tre her beskrevne er udvalgt, fordi de efter min opfattelse på den smukkeste og mest dybsindige måde udtrykker inkarnationens mysterium.

Katolsk sex-syn uden jordforbindelse

Reaktion af et ægtepar på artiklen "Bliv frugtbare og talrige..."

Vi kan rigtig godt bruge grundtankerne i artiklen "Bliv frugtbare og talrige..." (K.O. nr. 3), som en smuk filosofi, der kan åbne vores øjne op for, hvor fantastiske livets gaver er. Det kan gøre os til bedre mennesker at se på familielivet på den måde, som beskrives i artiklens første halvdel. Men det skal forblive på det plan. Filosofien bør ikke videreudvikle sig til et regelsæt, der synes at være udformet med det eneste formål at skille dem, der kan følge dem, fra dem, der ikke kan. Den måde at gøre den ene part til mere hellig eller gudfrygtig på er det rene vås. Det handler kun om, hvad man er i stand til og hvilket temperament man har.

Det forekommer os farligt at fremkomme med firkantede domme over, hvad kærlighed er og ikke er. Artiklens udlægning af kærlighed og sexliv er forsimplet og fundamentalistisk og tager ikke hensyn til menneskets virkelige liv. Et sådant syn på seksualiteten er udtryk for et forfladiget Gudssyn.

Det minder om noget gammel-evangelisk-puritansk nonsens, der dikterer, at "det er os, der leger efter disse selvopfundne regler, der er de rigtige. De andre er syndere." Hvis det katolske sex-syn virkelig er det, som afspejles i artiklen, så mangler der noget. Det ignoreres, at seksualitet både har et åndeligt og et biologisk plan. Der er de TO dele. Både et element af hengivenhed og begær. Det er ikke modsætninger som godt og ondt, rigtigt og forkert. Det er Gudgiven natur.

Argumentationen er sådan set smuk langt henad vejen, men til slut kan vi ikke lade være med at stille os selv disse spørgsmål: Er det en billet til himlen at få mange børn?

Hvad er egentlig den moralske eller filosofiske forskel mellem at beskytte sig med gummi og beskytte sig med billingsmetoden (udover at det første er sjovere)? Hvad med barnløse/ufrugtbare par? De må da føle sig ufatteligt fravalgt eller dømt uegnede af Gud, hvis det her skulle være sandt.

Hvad med familier, som får masser af børn, men er ude af stand til at tage sig af dem? (Vi har set sådanne familier gennem vores arbejde). De siger gentagne gange ja til livet ved ikke at begrænse fødsler og må få børnene fjernet, når de ikke magter at give dem et værdigt liv.

OK, hvis den katolske kirke virkelig mente det alvorligt med at beskytte livet og fordømme kunstig prævention, så burde den jo også aktivt engagere sig i at hjælpe børnerige familier. Hvad med fx at etablere en søsterorden, der har som kald at bære indkøb op af trappen og vaske tøj?

Ja, den konsekvens ser vi ikke rigtig. Ergo må det her være mere tankeeksperimenter end noget vi virkelig skal tage alvorligt og gøre til en rettesnor i vores liv. Måske en form for kampagne overfor de cølibat-ramte gejstlige, for at de skal tro, at der virkelig ikke er noget, de går glip af. Helt ærligt: Sex og kærlighed er for alvorligt og for vigtigt til at man skal vejledes af sådan inkonsekvent filosofi. Skal vi ikke til at tage os selv alvorligt og være kirke og mennesker, der kan være os selv bekendt og begynde at tage lidt mere afslappet på nogle af disse emner?

Lad os ikke være bange for at åbne lidt op for vores selv-påsatte skyklapper. At sige ja til livet kan også være at se hvor meget af Guds kærlighed, der stråler op fra hele den ikke-katolsk-puritanske verden der omgiver os. Kan min ateistiske nabo ikke ofte udvise meget mere omsorg og kærlighed end jeg?

Det er vores håb, at dette indlæg kan starte en åben debat om et emne, som synes at være tabubelagt i vores kredse.

Dorthe og Jens Vulstrup, 4000 Roskilde

Kirkeligt opbrud – til diskussion?

I Katolsk Orientering får det plads på forsiden, at 143 katolske teologer har begået et memorandum: "Kirche 2011: Ein notwendiger Aufbruch". Til de, der måtte

være interesseret i at læse omtalte memorandum, kan jeg oplyse, at det er blevet trykt i det store tyske dagblad Süddeutsche Zeitung, og at det tillige er tilgængeligt på dansk på hjemmesiden www.veok.dk (Vi er også kirke) i en oversættelse af Carly Majholm. Her er der ligeledes et link til en hjemmeside, hvor man kan afgive sin støtte i form af en underskrift, hvis man ønsker dette. Det er der i skrivende stund godt 35.000 personer, inklusive undertegnede, der har gjort.

Jeg finder det meget beklageligt, at KO – i stedet for at bringe hele teksten eller væsentlige uddrag herfra – fremturer med en meget holdningsbaseret kommentar, hvori det bl.a. påstås: "De fleste af de ændringer, som teologerne efterlyser, har reelt ingen chance for at blive vedtaget og gennemført i den katolske kirke."

Betyder det nu, at diskussionen skal lukke med det samme, og at man aldrig skal forsøge sig med reformer?

Jeg fæstner mig ved, at p. Hans Langendörfer SJ citeres for at sige, at der i tyve år har eksisteret en struktureret og løbende dialog mellem biskopperne og teologerne i Tyskland – og at denne dialog har været til stor hjælp. Kunne dette også tænkes at være tilfældet i Danmark?

Marie Louise Schmidt, 2300 Kbh. S

Redaktionen svarer

Til din orientering findes der en henvisning til hele teksten på bispedømmets hjemmeside, www.katolsk.dk. Selve teksten blev ikke bragt i Katolsk Orientering af pladsmæssige grunde.

Kommentaren om, at de fleste af de foreslåede ændringer reelt ikke har nogen chance for at blive vedtaget og gennemført i Den katolske Kirke, bygger alene på en opsummering af flere katolske skribenters vurdering af teologernes initiativ – og er altså ikke udtryk for en officiel kirkelig holdning.

Jeg er enig med dig i, at Den katolske Kirke bør være mere deltagende i samfundsdebatten og blive bedre til at føre en mere åben dialog internt. Det gælder såvel Kirken internationalt set som i Danmark. De igangværende drøftelser i sognene med udgangspunkt i sogneundersøgelsen kan ses som et skridt i den retning.

Mvh

Niels Messerschmidt, ansv. redaktør

Svar på Gideon Ertners indlæg i K.O. nr. 4

Tillykke med din optagelse i "kirkens fulde fællesskab" og med din glæde over det liturgiske fællesskab en gudstjeneste kan være. Du må imidlertid gøre dig klart, at selv en koncilskonstitution skal læses omhyggeligt og i samklang med den kirkelige udvikling. For nu at gøre en lang historie kort, har du ikke læst teksten omhyggeligt nok. Hver gang der er tale om det liturgiske sprog især §§ 36-38, så står der klart, at det overlades til de enkelte bispekonferencer at indføre modersmål i liturgien. Jeg ved godt, at en del men langt fra et flertal ønskede at bibeholde latin, men modersmål blev hurtigt indført overalt i den

vestlige verden og dermed viste man også sin respekt for alle de områder, som altid havde haft deres modersmål i messen (kopterne i Ægypten, malabarisk i den vestlige del af Indien, arabisk i den vestlige del af Asien og aramæisk i Mesopotamien) og disse sprog bibeholdt deres menigheder, der blev oprettet f.eks. i USA:

Med venlig hilsen Oluf Bohn..8000 Århus C

Gideon Ertner svarer

Kære Oluf Bohn. Tak for din lykønskning med min optagelse i Kirken, selv om jeg ikke er så "ung" en katolik at det burde retfærdiggøre din overbærende tone. Men dine argumenter er værd at kigge nærmere på, da de er gængse blandt tilhængerne af det liturgiske status quo.

Jeg forstår ikke din pointe med, at "en koncilskonstitution skal læses... i samklang med den kirkelige udvikling." Betyder det, at hvis den kirkelige udvikling går den stik modsatte vej af, hvad konstitutionen ønsker, så var det på en eller anden måde alligevel hensigten med dokumentet? Hvorom alt er: hvis en koncilskonstitution ikke bør læses isoleret fra en større sammenhæng, bør dens enkelte passager heller ikke læses isoleret fra hinanden. Jeg ved godt, at SC(Sacrosanctum Concilium) overlod til de lokale bispekonferencer at bedømme, hvor meget af liturgien bør oversættes til modersmålet. Du må imidlertid gøre dig det klart, at et læremæssigt dokument som dette må ses som et samlet, integreret hele, fordi Kirkens lære er et sammenhængende hele, ikke en samling løsrevne og indbyrdes modstridende udsagn. Bestemmelsen om, at bispekonferencerne kan afgøre modersmålet udstrekkning, må altså ikke komme i konflikt med bestemmelsen om, at latin skal bibeholdes i en vis grad. Men det er netop det, der er sket i praksis, hvor modersmålet blev indført uden mindste respekt for det latinske sprogs bevarelse. Det er at gøre vold på konstitutionens interne integritet.

Jeg må også oplyse dig om, at din argumentation for at indføre modersmålet i den vestlige Kirke på baggrund af, at det har kopterne og andre grupper "altid" haft, ikke holder. Koptisk ophørte med at være modersmålet i Ægypten for mange hundrede år siden, men det bruges stadig i liturgien. På samme måde bruger den græske, russiske, etiopiske og flere andre ortodokse kirker sprog, der er så arkaiske, at der ikke er mange af de troende der forstår dem, og slet ingen der taler dem til hverdag. Hvis vi skulle efterligne dem, skulle liturgien i Danmark være på oldnordisk snarere end dansk.

Endelig er der ikke noget sprog, der hedder "malabarisk". Den Malabariske Kirke i Indien brugte indtil 1960'erne syrisk (ikke just modersmålet i Indien), og siden malayalam i liturgien. Men ikke mere historieundervisning fra mig af – hvis du vil blive klog på de her ting, kan jeg anbefale hjemmesiden www.newliturgicalmovement.org.

Gideon Ertner, 2200 Kbh. N.

Hør nyt fra den katolske verden
når det passer dig på www.katpod.dk

Biskoppens Kalender

April

- Ons 6.- fre 8.:** Møde i COMECE, Bruxelles
- Tir 12. kl. 16.00:** Møde i Forretningsudvalget
- Tor 14. kl. 9.00:** Messe for personalet på Gl. Kongevej
- Søn 17. kl. 17.00:** Messe i Domkirken
- Tir 19. kl. 17.00:** Oliemesse i Domkirken
- Tor 21. kl. 17.00:** Skærtorsdagsmesse i Domkirken
- Fre 22. kl. 15.00:** Langfredagsliturgi i Domkirken
- Lør 23. kl. 21.30:** Liturgi i Domkirken
- Søn 24. kl. 11.00:** Påskedags-messe i Domkirken
- Lør 30. kl. 15.00:** Firmelse i Svendborg

Academicum Catholicum

Torsdag den 14. april kl. 19.30:

Herrens hunde - dominikanerne i Danmark - Prædikebrødrenes samfundsrolle i middelalderens Danmark v. PhD Johnny Grandjean Gøsig Jakobsen

Onsdag 4. maj 2011 kl. 19.30:

Kroppens teologi og præventionens psykologi v. psykolog Peter Damgaard-Hansen

begge arrangementer i:

Sankt Andreas Bibliotek
Gl. Kongevej 15, 1610 Kbh. V

Læs mere på www.academicumcatholicum.dk

Det sker i bispedømmet

Marts

Freitag 25. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerter Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 26. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Paulus' omvendelse, Nøglen til hans liv og forkyndelse", v/ Eva Maria Nielsen. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup

April

Lørdag 2. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Troen i hverdagen" v/p. Paul Marx O.M.I. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Torsdag 5. kl. 18.00: Gå-hjem-møde: om trosformidling for kateketer, kristendoms lærere og andre interesserede. Tema: "Treenigheden" v/ Eva Maria Nielsen. Sted: Sankt Andreas Bibliotek, Gammel Kongevej 15, Kbh. V. Se mere: www.pastoral.dk

Freitag 8. kl. 18.00-19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf. tlf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 18. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Tirsdag 19. kl. 17.00: Oliemessen i Domkirken. Pontifikal-messe med præsteløfternes fornyelse og indvielse af katekumenolie, sygeolie og krisam.

Lørdag 30. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Julian af Norwich, Kærlighedens apostel", v/ forfatter Louise Øhrstrøm. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup. Vi slutter dagen og sæsonen med fælles spisning.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedsvvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 77 40 19 14
Fax: 77 40 19 01

E-mail: sandra@moll.dk

Læs de seneste nyheder på
www.katolskorientering.dk
og www.katolsk.dk

Bønnens Apostolat

April

- At Kirken må skænke de nye generationer stadig nyt håb og livsmod gennem sin troværdige forkyndelse af Evangeliet.

- At missionærer, ved at forkynde Evangeliet og ved livets vidnesbyrd, må bringe Kristus til dem som endnu ikke kender ham.

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 8
som udkommer

fredag den 6. maj

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 11. april

Venlig hilsen
Redaktionen

Hjælp Kirken videre når du er gået bort

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente. En sådan arv er fritaget for afgifter, så den går ubeskåret til Kirkens arbejde.

Det anbefales, at lade en advokat oprette testamente. Sker dette i samråd med bispekontoret, refunderes salæret.

Se information på www.katolsk.dk "Hjælp Kirken"

Eller ring til:
Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Gammel Kongevej 15
1610 København V
Telefon 33 55 60 11

MAGLEÅS KURSUSCENTER

PÅSKEREFUGIUM 2011

Torsdag den 21. april kl. 14:00 - søndag den 24. april kl. 13:30 - eller mandag den 25. april kl. 13:30

Påskens rige liturgi vil være dagenes hovedindhold. Desuden lægger dagene op til stilhed og ro samt socialt samvær og dejlige spadsereture i have, park og skov. Praktiske ledere: Jørgen Christensen m.fl. Pris kr. 1.550,00 / 1.740,00

FAMILIEUGEN 2011

Søndag den 3. juli - lørdag den 9. juli.

Familieugen henvender sig til familier af alle slags, store som små fællesskaber.

Tema: Livgivende Hverdag
Hvordan sikrer vi en troværdig og livgivende vinkel i dagligdagen.

Udflugt, værksteder, grillaften mm.

Lederteam: Allen Courteau, sr. Hildegard Doods, Kirsten Poulsen, Felicity Pors, Camilla Janning, Pia Kelly. Voksne kr. 1.925,- børn 8-15 år kr. 1045,- børn indtil 7 år kr. 525,-

MAGLEÅSUGEN 2011

Mandag den 1. august - søndag den 7. august.

En uge for seniorer i dejlige omgivelser.

Tema: Kirkens Skønhed.

Foredrag, musik, litteratur og kunst.

Samvær i troen men også udflugt, film og grillaften med gæster.

Lederteam: Lisbeth Poulsen og Bent Jensen.

Pris kr. 2.805,-

Tilmelding og yderligere oplysninger:

Sekretariatet, Magleås Kursuscenter
Høsterkøbevej 6, 3460 Birkerød
Tlf.: 45 81 07 15 - www.magleaaas.dk

DANSK OLIE KOMPAGNI A/S

**Fyringsolie
Oliefyrsservice
Installationer
Olievagt i
fyringssæsonen**

Rodovrevej 383, 2610 Rodovre

36 70 45 30

- sikkerhed for varme

Katolsk Orientering

nr. 6

25. marts 2011

37. årgang

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Marcelino Gauguin, Eva Vinther, Ingeborg Jørgensen, Bernadette Preben-Hansen, Kaare Nielsen, Svend Løbner, Kirsten Grubb Jensen, Andreas Riis.

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskoriering.dk
Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15, DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykplag 9.400 - Distribueret oplag 8.846

ISSN 0902-297X

”Der, hvor advent lod os vente på frelsen for hele folket, hjælper fasten os til at gå fremad i en vedvarende indre omvendelse, der i sandhed konfronter os personligt med Guds kald, men som også er nødvendig for hele folkets lykke. Den nuværende situation i vores land og i verden fører os til at forstå, at omvendelse ikke blot er et åndeligt tema for små grupper af mennesker med en brændende

tro – nej, det er et påtrængende behov for hele folket. Ramadanen viser os, hvad det sociale liv, hvad et kollektivt engagement kan betyde i en omvendelsens tid. Det mærkes endnu i østkirkernes menigheder og i den koptiske kirke.

Det er nødvendigt at leve omvendelsen og virkeliggøre den i det, som i sandhed kan bringe Gudsrigets nye menneskeslæggt til verden. Uden selvfølgelig at glemme

at omvendelsen til syvende og sidst er en personlig handling, en nåde som Gud skænker hver enkelt personligt også selv om det er en nådegave til gavn for hele folket. For Vor Far, som ser alt i det skjulte, ser også på hele folkets vel. For vores egen synd, som hober sig op, er til syvende og sidst til lidelse for hele folket – særligt de fattigste, de svageste og de mest nødlidende. For at forstå dette, skal vores

samvittighedsransagelse kaste lys over den virkelige ondskab i vores eget liv, og hvad der forhindrer Riget i at bryde frem”.

Fra prædiken til første søndag i fasten ved ærkebiskop af Algier Henri Teissier (La Croix 12. 2. 1997.)

Oversættelse: Lisbeth Rütz

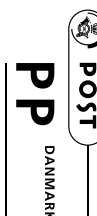
Adresselabel, flytning

Til postvæsenets stregkode

--	--

Afsender: ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering

UDGIVERADRESSE
MASKINEL MAGASINPOST

Etiske tider

Hvordan får Kirken sin troværdighed tilbage i en tid hvor etik og moral fylder mere og mere?

Tekst: Andreas Riis

SOCIALLÆRE Oven på sidste års skandaler og mediestorm er Kirkens troværdighed i offentligheden på et foreløbigt lavpunkt, og en uvildig advokat undersøger stadig den danske kirkes praksis i misbrugssager gennem de sidste 120 år.

Det betyder, at der nok ikke ligefrem er stor efterspørgsel i resten af samfundet efter Kirkens synspunkter i moralske spørgsmål. Samtidig kan jeg som nyudklækket kommunikationskandidat ikke lade være at lægge mærke til, at etik og moral fylder mere og mere i offentligheden. Ansvarlighed og troværdighed er varme emner i kommunikationsfaglige kredse. Miljøvenlighed er kommet for at blive, og man hører tale om, at finanskrisen kan blive en lejlighed til at få øje på nogle dybere værdier.

Ansvarlighed sælger

Ord som CSR (corporate social responsibility), etisk regnskab og grøn innovation er langt fra at være nye opfindelser, og enhver seriøs virksomhed har i dag et værdigrundlag og en strategi for samfundsmæssig ansvarlighed. Og det handler om mere

end genbrugspapir: Danske Bank hjælper finansielle 'analfabeter' med kurser i økonomi, TOMS bygger skoler i Ghana til kakao-bøndernes børn, og Coca-Cola samarbejder med Greenpeace om bæredygtig køleteknik.

Ifølge CSR-eksperten Tania Ellis er de samfundsansvarlige tiltag ved at nå et omfang, hvor der begynder at ske ændringer i arbejdsmarkedets struktur. Nogle virksomheder gør CSR til en del af kerneforretningen, fx holder finans kæmpen GE konkurrencer i at tjene penge på miljøvenlighed: ecomagination. Andre kombinerer et altruistisk formål med en god forretning som APOPO, der træner pungrotter til at finde landminer i Tanzania og Mozambique.

Ræsonnementet lader til at være, at man i stedet for at forbruge mindre kan forbruge bedre, og næsten ethvert produkt kan derfor markedsføres med en ansvarlig vinkel: Coco de Mer sælger økologisk sexlegetøj, British Aerospace tilbyder blyfri ammunition, og Absolut Vodka laver kampagner for at forbedre de unges drikkevaner. Ansvarlighed er med andre ord blevet et konkurrenceparameter.

Det virker fornuftigt med en sund skepsis, for hvor meget er ægte samfundsengagement, og hvor meget er uhæderlig 'greenwashing'? Tilsyneladende noble foretagender viser sig også at have skyggesider – i februar viste en dansk dokumentar, at det Nobelpris-vindende koncept om mikrolån fastholder mange af Bangladesh's indbyggere i bundløs gæld, og Berlingske har for nylig skabt debat med en artikelserie om

danske medarbejdere, der har fået varige giftskader af deres arbejde hos vindmølleproducenten LM Wind Power. Der svares igen med undersøgelser og kvalitetsstandarder, men noget kunne tyde på, at der også er grobund for en principiel debat om moralske retningslinjer i erhvervslivet.

Katolske perspektiver

I rundskrivelsen "Caritas in Veritate" om Kirkens sociallære hilses nogle af initiativerne velkommen, blandt andet ideen om etiske banker, men samtidig advares der imod en udhuling af ordet 'etik'. Målet er, at hele økonomien som sådan bliver 'etisk', not merely by virtue of an external label, but by its respect for requirements intrinsic to its very nature (pkt. 45).

De europæiske kommissioner for retfærdighed og fred, Justitia et Pax, arbejder bl.a. for udbredelsen af Kirkens sociallære.

Her spiller den pavelige rundskrivelse en rolle. Der er en lokal kommission i over 30 europæiske lande, og en dansk gren er under opbygning. I øjeblikket diskuteres det, hvordan rundskrivelsen kan formuleres som en række håndgribelige principper, som virksomheder kan tilslutte sig.

Spørgsmålet er så, om et eventuelt udspil om Kirkens sociallære overhovedet vil blive taget seriøst af andre end katolikker. Kan man ikke bedre forestille sig mediehistorier om utidlig religiøs indblanding i verdslige anliggender?

Omvendt kan man spørge, om der

overhovedet er noget at diskutere, for man kan jo som bekendt ikke tjene både Gud og Mammon, og erhvervslivet er vel, når alt kommer til alt, mest interesseret i den sidstnævnte størrelse?

Kynisme er sikker grund, men ikke et særlig konstruktivt udgangspunkt. Et katolsk værdisæt kan give meningsfulde svar på i hvert fald to presserende spørgsmål: 'Hvorfor skal vi bruge tid på CSR?', og 'Hvordan undgår vi uholdbare projekter?'. Der, hvor det går galt, er jo netop, når man – Kirken inklusive – afviger fra et princip om den menneskelige persons centrale betydning, som det også hedder i rundskrivelsen. Hvis man kan slå den pointe fast, er der måske endda mulighed for at (gen)vinde noget respekt for katolske standpunkter.

I hvert fald bør man overveje at betragte den øgede interesse for værdier og ansvarlighed som noget positivt og trods forbehold glæde sig over, at det nu er muligt at sige 'økonomi' og 'etik' i samme sætning.

Undervejs mod Jerusalem

På tærsklen til den stille uge bringes her uddrag af Benedikt XVI's prædiken Palmesøndag sidste år om at være undervejs til den hellige by.

PALMESØNDAG "Jesus gik videre på sin vej op mod Jerusalem". Når vi læser evangeliets ord [Luk 19,28, red.] i sammenhæng med Jesu vej som en helhed – en vej han rejser til tidens ende – opdager vi forskellige betydninger af "Jerusalem" som rejsens mål. Det skal naturligvis først og fremmest forstås som stedet 'Jerusalem', hvor Guds tempel befinder sig og hvis enhed er en hentydning til Guds enhed. Dette sted fortæller os især to ting: At der kun findes én Gud i hele verden, som helt transcenderer tid og sted, og at al skabning tilhører Gud. Han er den Gud alle mennesker dybest set søger og som alle har en eller anden viden om. Denne Gud har givet sig selv et navn; Han har åbenbart sig for os og har påbegyndt en historie sammen med os [...].

Når Jesus drager på pilgrimsfærd op til Jerusalem sammen med Israel, gør han det for at fejre påsken sammen med Israel; til ihukommelse af Israels udfrielse – en ihukommelse, der samtidig er et håb om den endelige udfrielse, Gud vil give os.

Og Jesus drager til denne fest velvidende om selv at være det lam, 2. Mosebog taler om; et lydefrit lam, der ved mørkets frembrud slages foran hele Israel "som en eviggyldig ordning" (jf. 2. Mos 12,5-6, 14). Og til slut ved Jesus, at hans vej ikke ender ved korset. Han ved, at hans opstandne legeme vil iturive sløret mellem denne verden og Guds verden; at han vil stige op til Guds trone og i sit legeme forsoner Gud og mennesket.

Han ved, at hans opstandne legeme er det nye offer og det nye tempel; at han, omgivet af englernes og helgeners hærskarer, vil grundlægge det nye Jerusalem, som findes i Himlen, men samtidig også findes på

jorden. Hans vej fører over Tempelbjergets tinde til Gud selv: det er den store himmelfærd, Han kalder os alle til [...].

Med Jesu vandring bliver rækkevidden af vores efterfølgelse af ham synlig – målet, han fører os til, er Gud selv; at have fællesskab og være sammen med Gud.

Dette er vort sande mål og vejen er at have fællesskab med Ham. Fællesskab med Kristus er at være på en stadig opstigende rejse mod vort kalds sande højde. At rejse sammen med ham er også en rejse sammen

Sidste tjenstlige undersøgelse afsluttet

Bispedømmet har afsluttet den sidste sag mod en præst.

OVERGREBSSAGERNE Bispedømmet udsendte den 3. april en kortfattet meddelelse om, at den tjenstlige undersøgelse i den sidste sag vedrørende anklager mod en katolsk præst for seksuelle overgreb nu er afsluttet. Biskop Kozon har valgt at henlægge sagen og præstens suspension er blevet ophævet. Præsten har efterfølgende søgt om og fået bevilliget pension med virkning fra den 15. maj i år. På grund af ferie fratradte han som sognepræst med virkning fra i dag, den 15. april. Med afgø-

relsen kan bispedømmet sætte et punktum for et smertefuldt forløb, hvor mere end tredive anmeldelser om seksuelle overgreb i Den katolske Kirke blev indgivet af Kirkens fagetiske råd til politiet.

Som man har kunnet læse i KO, valgte Kirkens ledelse i forbindelse med politiets undersøgelse at fritage fem præster fra deres embede. Siden valgte den at gennemføre tjenstlige undersøgelser mod tre af præsterne. Mens den sidste sag altså nu har fundet sin afslutning, kunne de to andre berørte præster vende tilbage til deres embede i begyndelsen af året.

I løbet af sidste år er Kirkens eksisterende beredskabsplan blevet forbedret efter anvisninger fra bl.a. Politiet og Justitsministeriet, og senere i år suppleres den med en egentlig forebyggelsesplan, der hjælper

med de af "os", der ønsker at følge ham [...].

Korset er en del af opstigningen mod Jesu Kristi og mod Guds højder. Som med de jordiske anliggender kan man ikke udrette store ting uden hårdt arbejde og afsavn [...] således gælder det også om med selve livets vej at erkende, at ens egen menneskelighed er forbundet med Ham, der steg op til Guds højde gennem korset. I sidste ende er korset udtryk for meningen med kærlighed: Kun den, der mister sig selv, finder sig selv.

Oversat og redigeret af Niels Messerschmidt

med at forebygge overgreb i fremtiden. Endelig vil den igangværende og uvildige advokatundersøgelse belyse Kirkens behandling af henvendelser om seksuelle krænkelse begået af præster og andre medarbejdere i bispedømmet, og om den har levet op til sit ansvar.

Symptomatisk for mediernes sensationslystne og ofte ukritiske behandling af overgrebssagerne i bispedømme, blev det i forbindelse med ophævelsen af ovennævnte præsts suspension fejlagtigt oplyst i Ekstrabladet, at fem tidligere messedrenge hævdede at være blevet seksuelt misbrugt som børn af pågældende præst. Kirken har kun modtaget henvendelse fra tre personer med klager over præsten – og tilfælde, hvor de angiveligt forulempede på gerningstidspunktet var hhv. 17, 20 og 22 år gamle. NM

Forbønnerne

Hvordan kan messens forbønner styrke bønslivet i den lokale menighed?

Læs mere på side 5

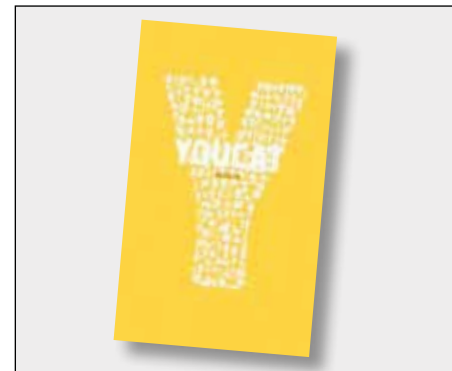
Det er godt at være katolik

Hele 263 unge katolikker oplevede et stærkt trosfællesskab på DUKs firmandlejr i år.

Læs mere på side 6

Youcat

Hvad siger ungdomskatekismen om kærlighed og seksualitet?

Læs mere på side 6

Et livsglad fællesskab

Kirsten Kjærulff skriver om Abtei Sankt Hildegard i Bingen.

Læs mere på side 8

Leder

En markør for kommende indsatsområder

Torsdag den 31. marts var en skæringsdag, der kan vise sig at få stor betydning for livet i vort bispedømme flere år frem i tiden. Dagen var ikke blot den sidste frist for menighedernes indrapportering af deres bidrag til den landsdækkende sogneundersøgelse. Denne dato kan efterfølgende vise sig at være starten på en frugtbar og gensidig berigende proces omkring at skabe større overensstemmelse mellem hvad der sker på 'græsrodsniveau' og hvad der foregår på bispedømmeniveau.

Da en arbejdsgruppe under pastoralrådet sidste efteråret gik i gang med at konkretisere et ønske fra bispedømmets ledelse om at igangsætte en 'ny pastoral pædagogik' i form af strukturerede drøftelser i de enkelte menigheder, var der tale om lidt af en satsning. For ikke tidligere var de katolske menigheder herhjemme blevet bedt om på en så systematisk måde at beskrive deres fællesskab og deres særegne identitet, og i forlængelse heraf at identificere kerneproblestillinger på såvel menigheds- som bispedømmeniveau. Dertil kom, at de ansvarlige for den praktiske gennemførelse af drøftelserne i sognene – de enkelte pastoralrådsmedlemmer – blev pålagt en ekstra stor arbejdsbyrde.

På den baggrund er det ganske bekræftende, at hele 80 procent – eller 46 ud af i alt 55 menigheder – har indsendt deres bidrag til sogneundersøgelsen; en besvarelsesprocent, som overgik selv meget optimistiske skøn og som i løbet af året vil blive pejlemærker for kommende indsatsområder i bispedømmet.

Deternærliggende at, at de mange tilbagemeldinger er udtryk for et udbredt ønske blandt menighederne om at få lejlighed til at drøfte deres situation igennem og finde ud af, hvad de er glade for og hvad de savner; at få diskuteret hvad der kendetegner ens egen menighed som menighed; og finde ud af "hvor skoen trykker", så pastoralrådet kan bruge sine ressourcer optimalt og igangsætte de rigtige og nødvendige projekter på landsplan.

Alt, hvad vi gør i Kirken, må være båret frem af et ønske om at fremme Kristi rige på jorden – såvel i vort daglige arbejde og vort fællesskab i Kirken. I disse bestræbelser må lægfolk, præsterne og Kirkens ledelse sammen øve sig i at tænke Kirken på en ny måde som et fællesskab og en bevægelse af ganske almindelige kristne.

Selv om vi som Kirke herhjemme ikke tidligere har været forvænt med denne form for 'grupperarbejde', er der tale om en proces vi alle kan lære noget af som en ny erfaring af det fællesskab, vi har med hinanden i Kirken. Og af Kristi aktuelle nærvær iblandt os, sådan som han har lovet det (Matt 28,20). Kun som en form for kollektiv meditation ledet af Helligånden, som sogneundersøgelsen og ønsket om at indføre en 'ny pastoral pædagogik' lægger op til, kan vi som Kirke nå frem til en dybere forståelse for de opgaver, som ligger foran os.

På nuværende tidspunkt det endnu for tidligt at sige noget konkret om konklusionerne og om de problemer og kommende prioriteringer i sognene, bispedømmet og Kirken, som sogneundersøgelsen vil afdække. Når den færdige rapport med tilhørende anbefalinger til konkrete aktiviteter ligger klar til pastoralrådets møde i juni senere i år, vil den ikke blot være den første af sin art i Danmark og tegne en situationsrapport over det katolske menighedsliv, dets udfordringer og håb. Den vil også blive et brugbart værktøj til at skabe fornyet vækst og større fællesskab i Kirken – hvilket er mere påkrævet end nogensinde.

Niels Messerschmidt

Formand for Danske Kirkedage, Poul Erik Knudsen, ridsede kirkedagenes historie op. Foto Christian Roar Pedersen.

Visionær visionsdag for Danske Kirkedage 2013

Massevis af visioner og gode ideer boblede frem for Danske Kirkedage 2013, da 65 personer var samlet til visionsdag i Brønderslev den 11. marts.

Tekst: Mads Christoffersen, generalsekretær i Danske Kirkers Råd

KIRKEDAGE "Jeg er taknemmelig for, at Danske Kirkedage skal holdes i Aalborg", indledte biskop Henning Toft Bro. "Jeg har mærket en ildhu og et engagement og er meget imponeret over den brede kirkelige opbakning fra alle kirkesamfund."

Visionsdagen den 11. marts var netop præget af ildhu og engagement. Dagen igennem blev der tænkt og talt. Efter to inspirerende indlæg af tidligere chefredaktør Svend Ove Gade og leder af Areopagos Birger Nygaard var det tid til at tænke med og tænke stort. Og det blev der.

Kirkelig og national bredde

Gennem to workshops fik alle deltagere mulighed for at komme med deres bud på Danske Kirkedage. Hundrevis af

gode idéer til indhold, form, emner, gudstjenester og meget andet blev skrevet ned og præsenteret i mindre grupper. De mange idéer blev samlet under mere overordnede temaer og nye grupper blev dannet til at gå mere i dybden med de enkelte områder.

En bred vifte af kirkesamfund og kirkelige organisationer var med. Enkelte fra øvrige dele af landet var med, men der var en klar overvægt af engagerede deltagere fra Aalborg og resten af Nordjylland.

Arbejdshandskerne tages på

"Danske Kirkedage er et økumenisk arrangement. Derfor er det godt at se, at visionsdagen her samler så mange mennesker fra så mange kirkesamfund", sagde formand for styrelsen i Danske Kirkedage Poul Erik Knudsen i sin afslutning.

Nu skal de mange ideer samles og gives videre til den kommende komite, der nu skal nedsættes i Aalborg for at komme i gang med planlægningen af Danske Kirkedage 2013. Der er rigeligt at tage fat på. En større gruppe deltagere meldte sig straks til at sidde med i nogle af de udvalg, der nu skal i gang med den egentlige planlægning. Med den ildhu og det engagement kan vi allerede nu se frem til nogle spændende Kirkedage i Aalborg 9.-12. maj 2013. Værter for visionsdagen var styrelsen for Danske Kirkedage og Aalborg Stift.

Svend Ove Gade, tidl. chefredaktør på Ekstrabladet, advarede mod at kirken løber efter tidsånden. Foto Christian Roar Pedersen.

Nye tider for katpod

MEDIER Internetradioen katpod, der er et privat, katolsk initiativ med Erling Tiedemann og Frans Meyer i spidsen er siden starten - den 14. oktober 2005 kommet ud med mere end 600 udsendelser om alt mellem himmel og jord i det katolske univers. Nu får katpod endnu flere tekniske muligheder. Blandt andet er formatet for udsendelsens ikon blevet gjort bredere.

Det gør billedkvaliteten bedre og giver også mulighed for små videoklip - evt. med dansk undertekst. På katpod-portalens er det nu også blevet nemmere at finde tidligere udsendelser, som er blevet sorteret op i kategorier, og man kan dele udsendelserne med andre på facebook og twitter. Hovedvægten ligger dog stadig på lydsiden. Det betyder, at man kan følge de fleste udsendelser samtidig med at man vasker op og kører bil. Udsendelsen kan følges med det udstyr man nu har - PC, iPad, iPhone eller Android. Kommer der billedelementer i udsendelsen, vil det blive signaleret af den flyvende katpodengel i begyndelsen af historien, fortæller ansvarshavende redaktør Erling Tiedemann. *Læs om og lyt til katpod på www.katpod.dk*

LR

Den nordiske Valfart til LOURDES med fly år 2011 Det er nu tid for tilmelding af hjælpere og deltagere

Valfarten 2011 foregår under temaet:
"Sammen med Bernadette beder vi Fader Vor."

Valfarten finder i år sted fra d. 7. – 14. september 2011
Gejstlige ledere:
biskop Berislav Grgric af Tromsø, Norge
Valfartspræst Herbert Krawczyk s.j., p. Paul Marx o.m.i.
og p. Björn Göransson, Sverige

Vi rejser med fly fra Københavns Lufthavn i Kastrup og bliver i Lourdes indlogeret på henholdsvis ACCUEIL (for deltagere med behov for hjælp i hverdagen) eller hotel.

På valfarten deltager læger, samaritter, plejepersonale og unge, som hjælper deltagere på Accueil.
Medhjælpere indgår i vagtturnus på Accueil.
Medhjælpere og unge deltager til reduceret pris.
Tilmelding for medhjælpere senest 15. april 2011.

Pris for deltagelse er DKK 8.400,00 og omfatter fly tur/retur og ophold med fuld pension i Lourdes. Tilmelding for deltagere senest d. 15. juni 2011.

TILMELDINGSMATERIALE og yderligere INFORMATION kan rekvireres hos:

Marie Storm, Dr. Priemesvej 9, st. DK 1854-Frederiksberg C tlf: +45-33793415/ mobil: 24240886.
e-mail: tuk.storm@mail.dk

Jytte Ormstrup, tlf: +45-43644264 og e-mail: jytte.ormstrup@gmail.com
Info@lourdes.dk og www.lourdes.dk

DEN NORDISKE VALFART til LOURDES,
Anne Storm, Rødovrevej 167, 2. - 2610 RØDOVRE.

Hvordan redder vi den katolske kulturarv?

Initiativgruppe arbejder for at sikre de glemte værdier.

Tekst: Jørgen Nybo Rasmussen

KIRKEHISTORIE Mange vil nok undre sig over denne overskrift og spørge: Hvad i alverden er "den katolske kulturarv"? Og er den så truet her i landet, at der er nogen mening i at tale om dens redning?

Forklaringen er ikke blot, at ordet "kulturarv" i den senere tid er blevet et almindeligt modeord. Der er jo opstået en ny national strømning, hvor biblioteker og museer laver projekter for at beskytte den danske kulturarv. Men for os som en mindretalskirke er det et problem, at disse planer for den nationale kulturarv tager meget lidt eller intet hensyn til afvigere med anderledes værdier og traditioner end folkeflertallet. Derfor må vi som katolikker selv tage et ansvar.

Med "den katolske kulturarv" menes de værdier i form af bygninger, litteratur, arkivalier, kunstværker og liturgiske genstande og andre værker, der er skabt i og for den danske katolske kirke, og som udtrykker katolsk livsholdning - specielt siden religionsfriheden i Danmark 1849.

Desværre savnes i høj grad bevidsthed om og forståelse af disse værdier, der dokumenteres og illustreres vores egen historie. Ganske vist bevares mange bøger i St. Andreas Bibliotek, og skriftligt materiale i Katolsk historisk Arkiv, men

grundet sparerunder og dårlig økonomi er pladsen utilstrækkelig. Det samme gælder det ganske lille Katolske Museum ved St. Ansgars Kirke.

Derfor oplever vi, at alt for mange af de kulturværdier, der er skabt i vores kirke, i disse år trues med at gå under eller allerede er tabt. Det er pinligt at opleve, hvordan gode katolske bøger og religiøse billeder sælges på loppemarkeder eller simpelthen kasseres uden tanke for deres værdi. Også på vore kirkeloft og sognekontorer findes glemte værdier. Man hverken kan eller skal bevare alt, men der er et akut behov for, at værdifulde og karakteristiske ting bliver reddet. Pladsmangelen i de eksisterende lokaler er det mest påtrængende problem.

Det nytter ikke meget at indsamle bøger, papirer og kunstværker, hvis man savner et sted at opbevare dem.

På længere sigt må målet være at skabe et rigtigt Dansk Katolsk Museum eller et Kulturhus i lighed med, hvad de danske jøder har kunnet skabe i Det Kongelige Biblioteks gamle bygning. Men inden en sådan plan kan virkeliggøres (og det er bestemt ikke mulighed for foreløbig), så må de bøger, papirer og genstande, der skal indgå i et sådant museum, kunne samles og opbevares på betryggende vis i et foreløbigt lokale.

Derfor appellerer vi om råd og hjælp til at kunne finde og finansiere et sådant midlertidigt opbevaringssted for materialer, der hører til den danske katolske kulturarv. Ideer og konkrete forslag modtages gerne af nedenstående initiativgruppe "For den Danske Katolske Kulturarv".

Helge Clausen, Rasmus Kaare Frederiksen, Børge Juulsgaard, Kate Toft Madsen, Jørgen Nybo Rasmussen

Henvendelser også til mail-adresse: rasmus@kaarefrederiksen.dk

Fest for Johannes Paul II i Maribo

Saligkåringen fejres med messe og mindesammenkomst

Tekst: Erik Bohn-Jespersen

MARIBO Johannes Paul II saligkåres på rekordtid. Sådant lød overskriften i Katolsk Orientering i januar 2011. Saligkåringen finder sted søndag den 1. maj 2011 og man forventer op imod to millioner i Sct. Peters kirken og på pladsen uden for.

De fleste af os må dog nøjes med at følge saligkåringen via fjernsynet.

Johannes Paul II nåede i de 27 år som pave at besøge 129 lande, og hans friluftsmesserne tiltrak ofte millioner. Samtidig søgte han dialog med de andre trossamfund og var den første pave der besøgte en moske og en synagoge.

Det pave Johannes Paul II i historiebøgerne især vil blive husket for er ved besøgene i hans hjemland Polen at have opildnet sine landsmænd til at gøre oprør mod det kommunistiske styre. Det medførte at Polen i slutningen af 1980'erne, som det første land i østblokken, fik et systemskifte næsten uden blodudgydelse.

Der er mange af os, der har været tæt på paven ved hans besøg i Danmark og direkte hilst på ham ved hans audienser i Rom.

Vi polakker er glade og stolte

over den hurtige saligkåring af Johannes Poul II.

Der vil i anledning af saligkåringen blive afholdt en gudstjeneste i Sct. Birgitta Kirken i Maribo

Lørdag den 7. maj 2011 kl. 15.00 ved pater Josef Dudek.

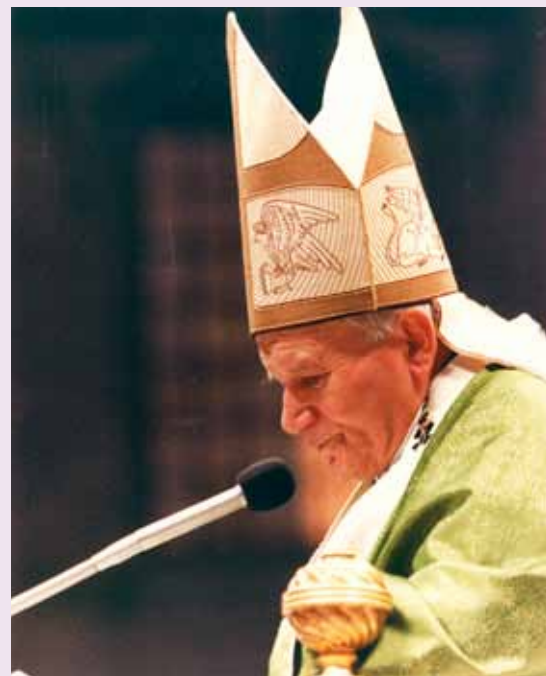
I forbindelse med den efterfølgende sammenkomst vil der blive vist film om pavens liv.

Vi håber på stor tilslutning til arrangementet. Af hensyn til lokalet og kaffen bedes man foretage en tilmelding til undertegnede eller på opslag i våbenhusene.

Jacek Nikonczuk, tlf. 53 41 03 43

Kristof Lubowiecki, tlf. 54 60 62 38

Barbara Bohn-Jespersen, tlf. 54 70 70 39

Under et besøg i U.S.A. diakonviede biskop Czeslaw den 19. marts på Petersbroderselskabets seminarium i Nebraska fem unge mænd. Biskop Czeslaw var inviteret af seminariet. Sidste år læste biskoppen pontifikalmesse i Sankt Ansgars Kirke i Bredgade sammen med præster fra Petersbroderskabet, som er et præstebroderskab, der fejrer messen efter den ekstraordinære ritus. Læs mere om diakonvieserne på det danske websted <http://katolsk.eftertanke.dk/> og se flere billeder fra højtideligheden på <http://www.fsspols.org/>

40.000 kr. til Afrikas unge!

Tekst: Sidse Surel Mogensen/Caritas

AFRIKA Temaet for årets Danmarks Indsamling var unge i Afrika. Caritas, der heller ikke i år var blandt de deltagende organisationer, besluttede at foranstalte en indsamling igennem Katolsk Orientering. Indsamlingen gav Danmarks katolikker mulighed for at støtte Afrikas unge.

Lørdag den 29. januar 2011 rullede Danmarks Indsamling hen over skærmen endnu engang. Danmarks Radio samlede i samarbejde med 12 danske hjælpeorganisationer lidt over 87 millioner kroner ind til Afrikas unge. Caritas glæder sig over det gode resultat, selvom vi var heller ikke i år var blandt de deltagende organisationer. Caritas valgte derimod at samle ind til samme formål under overskriften – Løft Afrika ud af fattigdommen. Resultatet og opbakningen fra baglandet var overvældende! Caritas har modtaget bidrag på ca. 40.000 kr. ved indsamlingens officielle afslutning den 1. marts 2011. Generalsekretær Jann Sjurzen glæder sig over det gode resultat;

" Afrikas unge skal have indflydelse på egen fremtid og have forbedret deres levevilkår. Over halvdelen af Afrikas befolkning på godt en milliard er under 18 år. De skal løfte Afrika ud af fattigdommen. Det kræver mad på bordet, en god grunduddannelse samt adgang til lægehjælp og medicin".

Storvisitats nær sin afslutning

Den mest omfattende visitats af katolske nonner i USA er inde i sin sidste fase.

Tekst: Niels Messerschmidt

Moder Mary Clare Millea mener, at den omfattende visitation kan betyde en re-vitalisering af det apostolske kvindelige ordensliv i USA.

ORDENSLIV Når moder Mary Clare Millea i slutningen af året kan sende den omfangsrige og fortrolige situationsrapport omkring katolske, kvindelige ordenskommuniteter i USA til Vatikanet, er det afslutningen på mere end to års omfattende undersøgelser. Som den ansvarlig for den praktiske gennemførelse af den omfattende undersøgelse mødtes moder Millea i starten af marts med flere af de i alt 78 visitatorer, som sidste år besøgte 90, eller cirka en fjerdedel af alle de kvindelige ordenskongregationer i landet, der forretter tjeneste i Kirken eller i det omgivne samfund. De kontemplative, klausurerede kommuniteter var derimod ikke genstand for undersøgelsen.

Visitatorernes besøg hos udvalgte kommuniteter skete som tredje trin i undersøgelsen. Disse besøg blev efterfulgt af individuelle møder mellem moder Millea og

lederne af de pågældende kongregationer. Sideløbende hermed blev der udsendt et spørgeskema til alle kvindelige ordenssamfund i USA med spørgsmål omkring deres ordensliv og bønsliv, karismatik, ledelse, tjeneste og demografiske forhold.

En re-vitalisering af ordenslivet

Moder Millea er udpeget af Vatikanet til at samle de skriftlige redegørelser fra ordenskongregationerne og til at udarbejde den endelige situationsrapport. I en redegørelse til den amerikanske avis National Catholic Reporter over forløbet, skriver hun, at mødet med visitatorerne den 4.-6. marts hjalp med at identificere "fælles grunde til håb og bekymring", og at der på mødet kom en række "glimrende forslag" til, hvordan man kan "fremme en re-vitalisering af det apostolske kvindelige ordensliv i vort land".

I sin redegørelse siger moder Millea videre, at mødet bekræftede hendes tidligere indtryk af, at visitationerne af udvalgte kommuniteter er sket i en "ånd af respektfuld lytning". I de fleste tilfælde tog de nævnte kommuniteter imod tilbuddet om at invitere katolske lægfolk og andre ikke-medlemmer af kommuniteten til at fortælle om deres indtryk af søstrenes tilstedeværelse og deres gerning.

Fra modvilje til samarbejde

Da Vatikanet i 2008 meddelte, at man ønskede at gennemføre den omfattende visitation, kom det som en overraskelse for de amerikanske ordenssøstre og beslutningen blev mødt med en vis modvilje af flere kommuniteter, der efterlyste en større klarhed omkring formålet med og baggrunden for undersøgelsen.

Den apostolske visitats blev iværksat i 2008 af Kongregationen for institutter for konsekreret liv og selskaber for apostolisk liv under ledelse af dens daværende præfekt, den slovenske kardinal Franc Rodé. Han oplyste senere, at visitatsen havde til formål at opmuntre til nye ordenskald og at sikre en bedre fremtid for kvindelige ordenssamfund. I et interview i 2009 tilføjede han, at undersøgelsen også var et svar på "bekymringerne omkring uregelmæssigheder eller forsømmelser" i ordenslivet i USA. Siden har mange kongregationer set visitationen som en anledning og mulighed til at få beskrevet vitaliteten af deres gerning og kommuniteliv, og at styrke fællesskabet i kommunitet. Mange ordenssamfund har overfor sr. Kieran Foley, talskvinde for det apostolske visitationskontor, tilkendegivet, at visitatsen er sket i en hjertelig og varm atmosfære.

Når katastrofen rammer

Caritas håber på at indsamle 500.000 kr. til katastrofefonden.

Tekst: Sidse Surel Mogensen/Caritas Danmark

NØDHJÆLP For at sikre at Caritas Danmark kan hjælpe, så snart krisen rammer, blev der i 2008 oprettet en Katastrofefond. Den skal sikre, at Caritas Danmark altid kan hjælpe, når katastrofen rammer.

Katastrofefonden fungerer som en reservebeholdning. Som medlem af Caritas-netværket er Caritas Danmark i stand til gennem vores søsterorganisationer i 165 forskellige lande, at være til stede straks efter katastrofen. Caritas har besluttet, at en del af de indsamlede midler fra fasteindsamlingen hvert år skal gå til opfyldning af Caritas' Katastrofefond. I 2010 sendte Caritas i alt 289.501 kroner ud til verden brændpunkter, hvoraf 250.000 kroner blev samlet ind under fasteindsamlingen 2010.

Jordskælv i Haiti

I januar 2010 ramte årets første og største katastrofe. Den i forvejen hårdt prøvede ø-stat Haiti, og dens 8,9 millioner indbyggere blev ramt af det værste jordskælv i 200 år. 200.000 mennesker blev dræbt, og 1,5 millioner mennesker stod uden hus og hjem. Heldigvis var Caritas allerede til stede, og havde etableret en lokalenhed på øen, som kendte området og befolkningen, og som kunne sætte hurtigt ind med hjælp til ofrene for jordskælvet.

Ti dage efter jordskælvet var de første 50.000 kr. fra Katastrofefonden sendt af sted til Haiti - men der blev samlet meget mere ind efterfølgende. På blot en måned samlede det internationale Caritas-netværk mere end én milliard danske kroner til Haiti. Pengene blev brugt til at uddele nødhjælpssækker til 500.000 mennesker, til genopbygning af hospitaler og til at forbedre de sanitære forhold. Caritas Danmarks' bidragydere gav samlet 500.000 kr. til Haiti udover beløbet bevilliget fra Katastrofefonden.

Borgerkrig i Sri Lanka

Mange års krig mellem regeringsmagten og oprørsgruppen kaldet de Tamilske Tigre, kulminerede i foråret 2009, da regeringen indtog et område i det nordlige Sri Lanka, der hidtil havde været under oprørsstyrkernes kontrol. Det betød, at de mange internt fordrevne langt om længe kunne vende hjem. Problemet var bare, at de ikke havde noget at vende hjem til.

Behovet for hjælp til telte, mad og medicin var derfor stort. I januar 2010 sendte Caritas Danmark et bidrag på 50.000 kroner fra Katastrofefonden. Penge der via Caritas Sri Lanka er blevet brugt til at støtte særligt udsatte grupper af mennesker såsom familier med kun én enkelt forsørger, forældreløse, familier med handicappede og andre særligt udsatte.

Hungersnød i Niger

Lang tids tørke efterfulgt af massive regnskyl kastede Niger ud i sin hidtil største fødevarerkrise i landets historie. 7,3 millioner mennesker sultede, og 67.000 mennesker mistede deres hjem som følge af de voldsomme regnskyl, vurderede FN's fødevarerprogram. Igennem Caritas-netværket sendte Caritas Danmark 75.000 kroner af sted til nødhjælp. For at undgå lignede katastrofer, underviser Caritas Danmark de lokale partnere og landbefolkningen i Niger i, hvordan de dyrker mere varierede afgrøder, som gør dem mindre sårbare overfor katastrofer i fremtiden.

Oversvømmelse i Pakistan

I august 2010 oplevede Pakistan massive oversvømmelser som konsekvens af enorme mængder af regn. Omkring 20 millioner mennesker blev berørt af katastrofen, der skyllede alt på dens vej væk. Der var akut behov for nødhjælp og Caritas-

netværket igangsatte en indsamling, der skulle indbringe 32 millioner kroner til ofrene for oversvømmelserne. Caritas Danmark sendte øjeblikkeligt 55.000 kroner fra Katastrofefonden. Samtidig blev der igangsat en stor indsamling. Det indsamlede beløb endte på 257.000 kroner. Midlerne blev brugt til akut nødhjælp, og genopbygning af landet. Der blev etableret mobile sundhedsklinikker, hvor ofrene for oversvømmelserne blev behandlet for sygdomme som diarré.

Cyklon i Thailand og Burma/ Myanmar

Den 22. oktober ramte cyklonen Giri det nordvestlige hjørne af Burma/Myanmar, hvilket kostede 100 mennesker livet og berørte mere end 50.000 mennesker. Der er mange, som af politiske årsager er internt fordrevne i Burma og derfor er ekstra sårbare, når naturkatastrofer rammer. Også i Thailand skabte Giri problemer. Cirka en fjerdedel af landet blev oversvømmet, 32 blev dræbt og mere end en million mennesker er berørt af katastrofen.

Siden 1984 har der været strømme af

flygtninge fra Burma ind i Thailand. Op imod 150.000 burmesiske flygtninge lever i Thailand, hvor myndighederne har etableret 9 flygtningelejre. Lejrene består af simple bambushytter, og den daglige kamp for overlevelse er hård. Caritas Danmark har i 25 år samarbejdet med COERR (Catholic Office for Emergency Relief and Refugees). Denne organisation arbejder for at forbedre livsvilkårene for de mange flygtninge i lejrene. Gennem samarbejde med COERR, har Caritas Danmark mulighed for at hjælpe de burmesiske flygtninge.

Caritas Danmark sendte kort tid efter, at cyklonen ramte, omkring 30.000 kroner af sted til nødhjælp til både internt fordrevne i Burma/Myanmar samt burmesiske flygtninge i Thailand.

Årets fasteindsamling er i fuld gang og vi håber at indsamle 500.000 kroner til Katastrofefonden. SMS BISTAND til 1231 og giv et bidrag til Caritas' katastrofefond på 150 kroner + almindelig SMS-takst.

Menighedens stemme

Hvordan bliver forbønnen endnu mere menighedens?

Tekst og foto: Michael Münchow

LITURGI De følgende overvejelser udspringer af erfaringer med at formulere forbønner til søndagsgudstjenesten. De er ment som en inspiration til, hvordan 'Menighedens Forbønner' kan gøres mere virkelighedsnære og gudstjenesten mere aktuel. På den måde er de et bidrag til en øget fællesskabsfølelse og et styrket bønsliv i den lokale menighed.

Hvordan gøre lektortjenesten mere berigende for menigheden?

Ved et møde for kirkens lektorer i Sakramentskirkens krypt for en del år tilbage talte vi om, hvordan vi kunne gøre lektortjenesten mere livlig og berigende for menigheden. Udover de vigtige overvejelser om, hvordan man bedst formidler Guds ord og giver sin oplæsning den største effekt, faldt talen også på menighedens forbønner.

Her blev det bemærket, at disse fortrykte bønner ofte kunne forekomme virkelighedsfjerne og ude af stand til at indfange de konkrete anliggender, som var menighedens her og nu. Det kan ikke undre.

De oftest gode, generelle forlæg, man kunne hente i sakristiets mapper, kunne i sagens natur ikke være præcise om, hvad der rører sig her og nu. Vi blev enige om at åbne muligheden for, at vi som lektorer kunne holde os orienterede om, hvad der rørte sig i sognet og verden omkring os – og så forsøge at indarbejde disse anliggender i menighedens forbønner. En blanding af villighed og påskønnelse gjorde, at undertegnede kom til at formulere sådanne 'Bidrag til Forbønner'. Til en start var der tale om enkeltstående forslag, som kunne indarbejdes i det givne forlæg fra mappen i sakristiet. Men det skabte ofte større forvirring end klarhed for lektorerne.

Derfor viste det sig lettere at skrive det hele samlet ud i en ny version, og det har nu været praksis i nogle år.

Men hvordan nu gøre menighedens forbønner mere menighedens? Til formuleringen af forbønnen havde vi et udmærket forlæg i en tekstsamling kaldet 'Gudstjesteværksted'. Det er en slags værktøj, som gennemgår alle søndagslæsninger med kommentarer til læsningerne, forslag til emner for prædiken, samt oplæg til Menighedens Forbønner. Det er udarbejdet i slutningen af 1990'erne og begyndelsen af 2000-tallet og er derfor nogenlunde opdateret i forhold til bibelkundskab og en del af de emner, der optager troende i dag. Det var derfor nærliggende at skele til det givne forlæg og så at opdatere eller justere i forhold til den aktuelle situation i kirken og verden.

Et forslag til forbedrede forbønner kunne derfor være: Brug hvad I allerede har, og justér det, så det bliver mere aktuelt! Selv en lille bedring er også af det gode.

En invitation til bøn

I samspejlet mellem sognepræsten og messen som helhed er det vigtigt at forstå menighedernes forbønner som en invitation til bøn. De skal falde naturligt i gudstjenestens forløb og søge at inkludere og åbne for så bred en tilslutning i menigheden som muligt. Da det er præsten, som præsiderer

” I et kriseår som det vi har været igennem giver forbønnen også menigheden en stemme og mulighed for at vise solidaritet med alle, som lider.

over messen, er det vigtigt at have ham med på råd og som principiel godkender.

Min erfaring har været stor opmuntring og påskønnelse fra de forskellige præster, som har forestået messerne i vores sogn.

Det er vigtigt at tænke indsatsen som et bidrag til en bedre messe, og så længe det bliver bedre er det godt. I deres indhold kan forbønnen trække på temaer fra dagens læsninger, præstens mulige tilgang til prædiken, menighedens indre liv og den ydre verden, politisk, socialt og kulturelt.

Læsningerne er givne og er derfor sikre som afsæt. Bemærk dog eventuelle særlæsninger på enkelte søndage i bispedømmet. Det kan være en spændende udfordring at skulle formidle bønnernes indhold på en måde, så man gennem dem kan tage læsningerne med sig ud i livet efter messen. Præstens prædiken kan man kun gisne om. Men kender man præsten, kan forbønnen være en mulighed for en slags dialog fra menighedens side. Nogle gange rammer man plet, og forbønnen følger præstens prædiken som perler på en snor.

Andre gange er det måske en anden af dagens tekster, som har dannet grobund for forbønnen, og så kommer de to sekvenser til at supplere hinanden. Forbønnen skal desuden bære messen fra ordets tjeneste over i nadverhandlingen.

Således markerer de en overgang hen mod offertoriet. Men de skal også hjælpe med at føre de troende ud af kirken til et aktivt trosliv udenfor. Det er vigtigt, at begge dimensioner tilgodeses.

Forbønnen giver menigheden en stemme

Forbønnen kan være både bønner for menigheden og dens anliggender (det som på engelsk hedder 'petitions'). Men de kan også være bønner for dem, som måske lider eller er i krise (intercessions). Begge perspektiver kan omfattes. Hvad angår menighedens anliggender, så er det vigtigt at være orienteret om, hvad det foregår i sognet. Det vil være naturligt f.eks. at bede for aktuelle projekter og eller samarbejde med andre sogne. Faktisk rummer forbønnen også en mulighed for at bede for sognepræsten og dem som gør et måske mindre synligt arbejde i sognet.

Det giver menigheden mulighed for at påskønne et arbejde, som ellers ikke ville være synliggjort. I et kriseår, som det vi har været igennem, giver forbønnen også

menigheden en stemme og mulighed for at ytre solidaritet med alle, som lider.

Med hensyn til specifikke bønner for særlige anliggender (intercessions), kan spørgsmålet opstå: Hvis vi beder for x, har vi så ikke glemt y? Vi har haft den praksis, at lade præsten bede specifikt for personlige anliggender under nadverbønnen, hvorimod menighedens forbønner har haft en mere inkluderende karakter. Det er vigtigt, at så mange som muligt kan identificere sig med menighedens invitation til bøn. Samtidig skal der dog også stå noget i bønnen; den skal udsige noget, ellers bliver det bare almindeligheder. Dette kan være en balancekunst. Tiltro til menighedens påskønnelse og accept, også når resultatet ikke er perfekt, hjælper forbederen på vej.

At menigheden ved, hvem de kan henvende sig til med anliggender, giver bønnerne så bred en klangbund i menigheden som muligt.

En tanke – en bøn

Hvem skal læse, og bliver det hørt? Et klassisk problem med forbønner er, at de ikke bliver hørt. Man konstaterer, at forbederen tager plads ved ambonen og udgyder det givne forlæg, hvorefter man med vekslende entusiasme behørigt svarer på omkvædet: ”Herre, hør vor bøn!”

Forbønnen kan formuleres, så de passer til den lektor, som skal læse den pågældende dag. Det er jo hendes ellers hans stemme, som skal viderebringe budskabet. Men det er også vigtigt, at bønnerne er korte. En god tommelfingerregel er: Én tanke, én bøn! De skal helst falde naturligt, som dugdråber, hver enkelt sigende klar. Her er samarbejdet med lektorerne vigtigt. At læse dem igennem forlods er en stor hjælp.

Og dette kan jo kollidere med ønsket om, at de samtidig skal være nye og friske – som friskbagt morgenbrød! Men i disse digitaliserede tider er det heldigvis let at fremsende dem til lektor og sognepræst, straks de er færdige.

Hvordan kommer man i gang? Forhåbentlig kan disse overvejelser inspirere andre menigheder til at arbejde videre med forbønnen. Man kan starte med nye forbønner ved særlige lejligheder. I en tid med kolossal præstemangel ville det være opløftende, hvis denne lille del af messen, som jo er øremærket 'menighedens', ikke også overlades til sognepræstens pligt og samvittighed. Han har nok at lave. Det kunne være spændende at høre om erfaringer på dette område fra andre sogne i håbet om, at man også kan byde det ikke helt perfekte forsøg velkommen. Kunne en bøn lyde: Måtte Menighedens Forbønner blive endnu mere menighedens?

Michael Münchow, cand. phil M.A. er psykoterapeut og lektor på Professionshøjskolen Metropol. Lektor ved Sakramentskirken.

Lektortjeneste en søndag i Sakramentskirken.

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40** og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

På opdagelse i YOUCAT

K.O. går i de næste numre på opdagelse i YOUCAT. I dette nummer handler det om kærlighed og seksualitet.

Tekst og oversættelse fra tysk: Lisbeth Rütz

KATEKESE Den nye ungdomskatekismus, der blev præsenteret den 25. marts, vil til verdensungdomsdagene i august blive trykt og omdelt til deltagerne i et oplag på mindst 700.000 eksemplarer. Youcat vil være klar på mindst 12 sprog – også på kinesisk og arabisk. Den er en spændende og meget nødvendig udgivelse, for dens ”sto-

rebror” Den katolske Kirkes katekismus (dansk 2006) er slet ikke tænkt som en folkebog. Dens formål er at være grundlag for andre katekismer på alle mulige niveauer.

Det vil uden tvivl blive en stor katekisk udfordring at bruge ungdomskatekismen. For eksempel vil det blive nødvendigt at udføre et stykke mental arkæologi og gen-

§407 Hvorfor er Kirken mod seksuelle forhold for ægteskabet?

Fordi den gerne vil beskytte kærligheden. Et menneske kan ikke give en anden en større gave end sig selv. ”Jeg elsker dig” betyder for begge ”Jeg vil kun dig, jeg vil dig helt og holdent, og jeg vil dig for altid.” Fordi det er sådan, kan man egentlig ikke sige ”jeg elsker dig” med tidsbegrænsning eller på prøve – heller ikke med sin krop (2350, 2391 KKK)

Mange mener det alvorligt med at leve sammen uden at være gift. Og alligevel er der to forbehold, som ikke er forenelige med kærligheden., nemlig ”exitmuligheden” og angsten for et barn. Fordi kærligheden er så stor, så hellig og så unik, beder Kirken indtrængende unge om at vente, indtil man er gift med et seksuelt forhold.

§404 Hvad er kysk kærlighed? Hvorfor skal en kristen leve kysk?

En kysk kærlighed er en kærlighed, der forsvaret sig mod alle indre og ydre kræfter, der vil ødelægge den. Den, der har accepteret sin seksualitet og integreret den i sin personlighed, er kysk. Kyskhed og afholdenhed er ikke det samme. Også den, der har et aktivt seksualliv i ægteskabet, må være kysk. Et menneske handler kysk, når det med sin krop udtrykker en trofast kærlighed, man kan stole på. (2238 KKK)

Kyskhed må ikke forveksles med snerperi. Et menneske, der er kysk, lader sig ikke rive med af sine lidenskaber, men lever sin seksualitet bevidst i kærlighed og som udtryk for denne kærlighed. Ukyskhed afsvækker kærligheden gør kærligheden svagere og gør meningen med den mere udtværet. Den katolske Kirke står for et helhedspræget syn på seksualiteten. Til det hører for det første seksuel lyst, der er noget godt og smukt, for det andet kærlighed og for det tredje vitalitet, dvs. åbenhed over for det at få børn. Og lige som der til øl hører humle, malt og vand, der hver for sig smager dårligt, men sammen rigtig godt, så er Den katolske Kirke af den opfattelse, at disse tre aspekter hører sammen. Når nemlig en mand har én kvinde til den seksuelle lyst, en anden til den personlige kærlighedslyrik og en tredje til at få børn med, ja så udnytter han dem alle tre og elsker ingen af dem virkelig.

opdage begreber som utugt/hor (tysk: Unzucht) og kyskhed (tysk: Keuschheit).

En katekismus skal forkynde og ikke fortynde Kirkens lære. Men den skal ikke være en dogmatisk facitliste. Også derfor er det en stor pædagogisk gevinst, at de enkelte paragraffer i YOUCAT spiller sammen med små citater i margenen fra Bibelen, rundskrivelser og forskellige forfattere både kristne og ikke-kristne. Her følger et par eksempler på, hvordan katekismen håndterer klassiske temaer som seksualitet og kyskhed.

Deltagelsen i DUKs firmandlejr slog alle rekorder i år

Der var glæde, fællesskab og nye venner på firmandweekenderne i Kolding og Aalborg.

Tekst: Michael Høier Clausen, Anna Hoyos, Kim Tai og Nicklas Sørensen

FIRMELSE Hele 263 firmander fra hele landet har deltaget på DUK's firmandweekender i marts, hvilket er ny deltagerrekord. Weekenderne har nu gennem de sidste tre år været regionalt opdelt. Således har DUK afholdt firmandweekenderne på de katolske skoler i henholdsvis Kolding, Aalborg og Nykøbing F. Der skal lyde en stor tak til alle kateketer, præster og DUK-ledere, som har været med til at få nogle meget vellykkede arrangementer op at stå. Det har faktisk været så stor en succes, at DUK overvejer at søge om optagelse i Guinness rekordbog.

En stor og dejlig oplevelse for 90 børn ”Hvad er Helligånden?” spurgte Daniel Nørgaard de unge på firmandweekenden i Kolding.

Ja, det var ikke let at svare på, selvom man snart skal firmes og uden tvivl har hørt om den mange gange før. Men de kom til at mærke den, og jeg mærkede den, og jeg mærker den hver gang jeg deltager i disse lejre. Disse fantastiske unge ledere og unge præster, der har knoklet både før, under og efter lejren, synliggjorde den gennem deres ihærdige indsats for, at give 90 børn en stor og dejlig oplevelse. Dette samarbejde, denne hjælpsomhed og næstekærlighed. Hvor kommer den energi fra?

Weekenden bød på en vekslen mellem bøn og sang i kirken, sportsaktiviteter,

leg, skattejagt, oplæg om skriftemål og firmens sakramente.

Lørdag var der festmesse, festmiddag, talentshow, limbo og stopdans. De unge fik mange nye venner, og noget af det bedste, der blev nævnt på hjemturen: ”denne fantastiske følelse, at være så mange unge, der kunne bede og synge sammen”.

Det er ikke slut med firmandlejren, -nej, sommerens lejrtilbud ligger forude, og gensynets glæde. Mon de nu kan svare på, hvad Helligånden er? ”, spørger kateket Anna Hoyos fra Horsens.

Et trosfællesskab i fuld fart

”Alle ledere var virkelig spændte og de havde med stor gejst og iver glædet sig i længere tid på at opleve denne spændende weekend sammen med de unge firmander. Da firmanderne ankom, kunne man se, hvor glade de var for at komme væk en hel weekend sammen med andre jævnaldrende. Weekend begyndte med en række ”ice-breakers” og kaosaktiviteter, hvilket skabte grobund for fællesskabet. Herefter var der fuld fart på hele weekenden og vi oplevede alle et trosfællesskab, som vi ikke havde drømt om.

Ved den fælles afsked efter en fantastisk weekend, nåede jeg lige at spørge et par af de unge firmander, hvad de synes om lejren, hvortil de svarede: ”Det var en rigtig sjov weekend, kan den ikke fortsætte?” –

hvorefter de i grinende og smilende humør løb videre”, fortæller lejrchef Kim Tai fra firmandlejren i Kolding.

Fedt at være aktiv en hel weekend

Michael Høier Clausen talte med:

Meile, 13 år, fra Viborg:

”Det var fedt at være aktiv en hel weekend i stedet for kun at skrive og høre, som vi gør til den almindelige firmandundervisning. Man lærer tingene på en sjov måde og får en masse nye venner.”

Natalie, 14 år fra Aarhus:

”Det var dejligt med det opførte skuespil om at skrive. Jeg fik en masse nye venner og snakkede med mine nye venner om natten. Det var også rart at skulle samarbejde med andre og på nye måder.”

Dat, 13 år fra Hjørring:

Jakob Pontoppidan fra Maribo var en af de 263 deltagere på årets firmandlejr

”Jeg fik en større forståelse for, hvad det vil sige at bekræfte sin tro. I pauserne spillede vi masser af fodbold. Jeg ville gerne have haft flere pauser, men det var dejligt, at vi ikke fik lektier for.”

Godfrey, 14 år, Aalborg:

”Jeg lærte, at man ikke skal ta' sin tro for givet. Det sjoveste var festen. Det er godt at være katolik.”

Festen sluttede alt for tidligt i Aalborg...

Nicklas Sørensen talte med Jakob Pontoppidan, 14 år, fra Maribo:

Er det første gang du er med på et DUK-arrangement?

Nej, jeg har været på sommerlejr 3 år i træk!

Har du haft en god weekend?

Ja, men festen sluttede alt for tidligt!

Har du lært noget på lejren?

Jeg er kommet til at tænke rigtig meget over nogle ting, som jeg i forvejen vidste. Fader Daniel havde et oplæg om abort, hvor vi fik en idé om hvordan det faktisk fungerer og nu er jeg endnu mere i mod det!

Hvad har været det bedste på lejren?

Festen!

Vil du blive ved med at gå i kirke efter du er blevet firmet?

Jeg er blevet opdraget med, at man altid kan bede – i og uden for kirken – men jeg vil heller ikke undvære fællesskabet i kirken, så ja det vil jeg!

Skal du på DUK-lejr igen?

Ja, selvfølgelig! Jeg skal på Midilejr I til sommer og glæder mig rigtig meget!

Vi glemmer ikke den 30. april

Vietnam råber på vores hjælp, siger Kim, der brænder for at fortælle danskerne om menneskerettighederne i sit gamle land.

Tekst: Lisbeth Rütz

AARHUS Den 30.4. 1975 er for de fleste danskere en anonym dato mellem så mange andre. Men for mange millioner vietnamesere blev det dagen. Den dag kapitulerede Sydvietsnams regering. Vietcongs tropper marcherede ind i Saigon, og Vietnamkrigen var slut. Over en million vietnamesere flygtede efter den kommunistiske magtovertagelse. I dag sidder en af dem i Aarhus. Kim Huong Nguyen voksede sammen med 12 søskende op i en ganske almindelig vietnamesisk familie i en lille by uden for Saigon. Hun blev uddannet som lærer og underviste i de små klasser.

Da den politiske ensretning tog til, og regeringen strammede grebet om befolkningen, bestemte hun sig sammen med sine 4 brødre for at flygte. Før den kommunistiske magtovertagelse havde familiens drenge været soldater i den vietnamesiske hær, og det var blevet for farligt for dem at blive i Vietnam. Kim begyndte at forberede flugten sammen med sine brødre. Deres båd blev fyldt med meloner og bygget om, så den kunne klare høj søgang. Under melonerne blev der gemt

ris og vand til at overleve på. Flugten fra Vietnam til Thailand var dramatisk. Bølger så høje som huse var gang på gang ved at knuse båden. Havet var fyldt med sørøvere, der var berygtede for at for at udplyndre bådflugtningene og voldtage kvinderne. Men efter tre døgn var de fem i sikkerhed. Først tre måneder efter flugten hørte de i flygtningelejren, at deres far var død dagen efter deres flugt.

Fra scratch i Danmark

De fem sad 11 måneder i de thailandske flygtningelejre, før de kunne komme videre. Flere år før flugten var deres handicappede søster som en af de første vietnamesere kommet til Danmark med Terre des Hommes for at blive opereret, og i 1981 blev Kim og brødrene familiesammenført med hende. I en flygtningelejr i Thailand mødte Kim mødt Long, der efter 12 forgæves forsøg var flygtet fra Vietnam gennem den cambodianske jungle. De blev gift i 1984.

I Vietnam havde Kim været forfædredyrker som så mange andre vietnamesere. Men hun kendte Kirken fra den katolske skole, hun gik på sammen med sine søsken-

de. I 1985 blev hun sammen med mand og datter døbt af pater Meister i Aarhus. Her i Danmark begyndte vi fra scratch. Vi ville gerne leve som danskerne og knoklede hver dag med at lære det svære danske sprog fortæller Kim, der har taget en dansk pædagoguddannelse og har engageret sig i Kirken herhjemme som menighedsrådsmedlem i Vor Frue Kirke i Aarhus

Glem ikke Vietnam

Kim har ikke har været i Vietnam siden hun flygtede, men har stadig tæt kontakt til fem søstre og mor i Vietnam. Hun er trofast mod sin vietnamesiske baggrund og har blandt andet været formand for den vietnamesiske forening i Aarhus, hvor mange vietnamesere mødes til kultur- og sportsarrangementer, og hun tager ud som gæstelærere for at fortælle skoleeleverne i Aarhus om vietnamesisk kultur gennem foreningen oplysning om en tredje verden.

Mange danskere synes, der er meget frihed i Vietnam, men det er der ikke, siger Kim, der brænder for at fortælle om, hvordan det står til med menneskerettighederne i sit hjemland.

En af mange samvittighedsfanger

Nguyen Van Ly kæmper for demokrati og menneskerettigheder i Vietnam

VIETNAM Den katolske præst Nguyen Van Ly er i flg. Amnesty International en ud af mindst 40 fængslede dissidenter i Vietnam. Med vagt formulerede paragraffer i straffeloven og streng overvågning af medierne søger myndighederne at bremse

for regeringskritisk virksomhed. I 2008 er der også kommet skærpede bestemmelser for bloggere.

Nguyen Van Ly har siden 70'erne kæmpet med ikke-voldelige metoder for demokrati og menneskerettigheder i Vietnam. Sammenlagt har han tilbragt over 17 år i de vietnamesiske fængsler. Han blev første gang arresteret i 1977 efter at have omdelt kopier af et dokument, hvor biskoppen af Hue, monsignor Philippe Nguyen Kim Dien, protesterede mod, at katolikker blev behandlet som andenrangs borgere.

Efter Nguyen Van Lys første løsladelse

i 1978 var der en periode med relativ harmoni mellem stat og kirke i Vietnam. Et par år senere samlede han i 1981 flere tusinde deltagere i en valfart til La Vang, der er et helligt sted for de vietnamesiske katolikker. Da han året efter ville gentage valfarten, blev han arresteret og idømt 10 års fængsel. I 1994 offentliggjorde han et 10 punkts program over den katolske kirkes tilstand i bispedømmet Hue. Her kritiserede han blandt andet de talrige ekspropriationer af kirkelig ejendom og statens indblanding i kirkelige anliggender.

Nguyen Van Ly er medgrundlægger

Kim sammen med sin mand Long

I Vietnam ryger bloggere, journalister og folk, der interesserer sig for borgernes rettigheder, nemlig ind og ud af fængslerne. At udtrykke sig offentligt mod korrupsion betragtes ofte som regeringsfjendtlig virksomhed. En af de mest kendte dissidenter er præsten Nguyen van Ly, der sammenlagt har siddet i fængsel i over femten år og i 1983 blev adopteret som samvittighedsfange af Amnesty International. Selv var Kim blandt andet på banen, da hun sammen med Huynh Quoc Huy i september 2009 på vegne af en række vietnamesiske foreninger var i dialog med daværende udenrigsminister Per Stig Møller i anledning af den vietnamesiske premierminister Nguyen Tan Dungs besøg i København. Formålet med henvendelsen var at sætte fokus på menneskerettighedernes tilstand i Vietnam og kampen for at sikre en retfærdig rettergang for dissidenter.

”Vi vietnamesere har været helt stille her i Danmark. Vi har ikke været ret dygtige til at råbe op og demonstrere – så det skal vi blive meget bedre til. For det ville være egoistisk af os at glemme Vietnam og vores landsmænd.. De skal have samme rettigheder som i Danmark. For Danmark er et flot og godt land”, siger Kim og kikker fast på mig. *Læs mere om Vietnam på det dansk-vietnamesiske website www.vninfo.dk.*

Læs om foreningen Oplysning fra den tredje verden på foreningens website (<http://www.o3v.dk/>)

Demonstration i Aarhus

Den 30.4. kl. 12.00 –13.30 på minde-dagen for Vietnamkrigens afslutning demonstrerer vietnameserne i Aarhus foran Vor Frue Kirke i Ryesgade 6 for retfærdighed og borgerrettigheder i Vietnam.

af Bloc 8406 bevægelsen (efter grundlæggelsesdatoen den 8. april 2006), der kræver en ny forfatning, frie valg og tilladelse af flere partier.

Den 30. marts 2007 blev han idømt otte års fængsel for statsfjendtlig virksomhed. Nguyen Van Lys helbred er meget dårligt, og derfor blev han i marts sidste år overført til et hospital. Pt. lever han under streng overvågning i Hue.. Amnesty International, der betragter ham som samvittighedsfange, kæmper for at forhindre, at han tvinges tilbage i fængslet.

LR

”Syv gange om dagen synger jeg din pris”

På Sankt Hildegards Kloster i Bingen lever mere end 50 nonner i et livsglad fællesskab efter Sankt Benedikts regel. Her går bøn og arbejde op i en højere enhed til Guds ære.

Tekst: Kirsten Kjærulff

TYSKLAND Midt i Rhinlandets grønne vinmarker løfter klosteret Sankt Hildegard sine tunge romanske tårne mod himlen og vidner om en 900-årig tradition, som går tilbage til den hellige Hildegard af Bingen (1098-1179). Fra klosteret er der udsigt mod syd over Rhinen, som her flyder bred og mægtig nede i dalen fra Mainz, forbi Rudesheim her på nordsiden og Bingen øvre på flodens sydlige bred.

Abbediet Sankt Hildegard går tilbage til det kloster, som Hildegard grundlagde i 1165 som et anneks til det store kloster på Rupertsberg ved Bingen, som hun havde grundlagt 15 år tidligere. Dette kloster eksisterede helt til 1802, da det blev offer for sekulariseringen og blev nedlagt af staten, der rev det meste ned.

I årene 1904 til 1908 genrejstes hele klosteret et par hundrede meter oven for det sted, hvor det oprindelige lå. I dag lever der mellem 50 og 60 søstre i klosteret. De lever efter samme retningslinjer som Hildegard, nemlig Benedikts klosterregel, som han nedskrev omkring 529 i forbindelse med grundlæggelsen af klosteret Monte Cassino.

En søndag ved Rhinen

I dag er det søndag, og nu fyldes dalen på begge sider af Rhinen af de mange kirkers klokkeklang. Nu også klokkerne i Abbediet St. Hildegard – først de tre mindre klokker, og til sidst den store, hvis dybe toner forplanter sig helt ind i hjertekulen.

Klosterkirken er en monumental romansk basilika udsmykket med vægmalerier i Beuron-traditionen, der genoptager den strenge, rene stil, man finder i egyptisk, græsk og byzantinsk kunst. De bibelske motiver fører alle hen imod den sejrende Kristus i kirkens apsis, universets Herre, som kærligt strækker sine arme ud mod de små mennesker nede i kirken.

Den vældige kirke er fyldt med lokale lægfolk og pilgrimme fra mange forskellige lande. Pludselig fyldes rummet af usynlige himmelske toner: Nonnerne står gemt inde i nonnekoret, kirkens nordre korsarm, hvor de ikke kan ses nede fra hovedskibet. De synger som engle, rent, klart, kysk. Det er den klassiske gregorianske sang - på latin naturligvis. Abbediet St. Hildegards kantori kan måle sig med de bedste i verden og har da også udgivet en række CD'er med både de liturgiske gregorianske sange og Hildegard-sange, der synges ved særlige lejligheder, bl.a. ved Hildegards festdag den 17. september.

Bøn og arbejde som dialog med Gud

”Syv gange om dagen synger jeg din pris” – og ”Ved midnat står jeg op for at prise dig”, står der i Davids salme 119. Derfor synger man de syv tidebønner: Laudes, prim, tert, sext, non, vesper og komplet og om natten vigilierne. Tidebønnerne kaldes også ”Opus Dei”, arbejde for Gud. Benediktinerne beder på hele verdens vegne.

Bøn og arbejde er to former for dialog med Gud, som gensidigt befrugter hinanden. Bønnen er et arbejde, men arbejdet bliver også en tjeneste for Gud og medmenneskene. Søstrenes arbejdsdag sammenflettes derfor de syv gange om dagen med korbønnen i kirken.

De enstemmige gregorianske melodier går tilbage til synagogesangen på Jesu tid og har været en fast del af Kirkens liturgi lige siden. ”At synges er at bede dobbelt”, siger den hellige Augustin, og det at synges de hellige tekster i stedet for kun at recitere dem former hjertet og løfter sindet op til Gud. Hovedindholdet i tidebønnerne er Davids Salmer. Her møder man jo alle menneskelivets glæder, sorger, angst, vrede

og jublende tilbedelse. Her lægges hele verdens nød og trængsler frem for Gud.

Højdepunktet i klostrets liv er den daglige messe, hvor korsofferet aktualiseres og Jesus hengiver sig selv i brødets og vinen skikkelse.

Skaberværket er helligt

Arbejdet har en afgørende plads i det benediktinske klosterliv. Benedikt siger i sin klosterregel, at munkene (og nonnerne) skal leve af deres hænder arbejde. De skal ikke ligge nogen til last, og de skal hjælpe de fattige. I et stort kloster som Abbediet St. Hildegard er der arbejde nok til alle hænder. Først og fremmest er der vindyrkningen, som er dette klostrets hovedindtægtskilde, lige som det var det på Hildegards tid. Klosteret ejer udstrakte arealer med vinmarker, først og fremmest området forfemte hvidvin, Riesling.

Nonnerne arbejder selv i vinmarkerne og i vinkældrene. Det er overraskende og festligt at se nonner ikkædt slør og overall køre rundt i vinmarken på en stor traktor! Et par af dem har taget en professionel vinavleruddannelse. Klosteret har foruden vinhandelen også en meget stor kunst- og boghandel, en guldsmedje, et restaureringsværksted for kirkelige arkivalier og bogbinderi, et kunstværksted, hvor der udføres grafiske arbejder, et stort keramikværksted, hvorfra der sælges keramiske kunstværker til hele Tyskland. Sidst, men ikke mindst, arbejder en række af søstrene med forskning i Hildegards værker, og der kommer stadig nyudgivelser på højeste videnskabelige niveau. En del af søstrene er også travlt beskæftiget med at give åndelig vejledning til mennesker udefra, bl.a. præster. Andre holder foredrag for de mange pilgrimme og grupper, der ønsker at høre om klosterlivet og om den hellige Hildegard. For nylig er klostrets gæsteafdeling blevet udvidet, så man nu kan modtage 20 liggende gæster, såfremt nogen ønsker en retræte og åndelig vejledning. Klosterets syge og gamle nonner, som ikke mere kan klare sig selv, bliver ikke sendt på plejehjem, men bliver kærligt plejet af medsøstrene i en særlig sygeafdeling i det mægtige klosterkompleks.

Endelig er der mere end nok at rive i med den helt daglige husholdning til 50-60 mennesker: madlavning, rengøring, vask osv. ligesom den store have jo også skal passes.

Alt arbejde ses som samarbejde med Gud om skaberværkets store husholdning. Derfor skal redskaberne, der bruges i marker, have og køkken, behandles med samme omhu og ærefrygt som kirkens hellige kar! For skaberværket er helligt, og at være Guds medarbejder gør også det manuelle arbejde til en bøn: Bønnen bliver et arbejde, og arbejdet en bøn.

Livsglæde der smitter

I klosteret overvældes man af den smittende livsglæde og store aktivitet, som præger de søstre, som man møder uden for klostrets klausur. En ældre søster, som har været nonne i mere end 50 år, fortæller om dagliglivet i klosteret: Hun stråler og sprudler af begejstring og livsglæde over at måtte leve sammen med Gud i dette fællesskab af ligesindede. Hun fortæller om den lykke, det er at finde ind til sin inderste bestemmelse. Når Guds kærlighed, Kristus, er den dybe sammenhæng i tilværelsen, så bliver alt meningsfuldt og godt. Så bliver colibatet ikke et offer, men en stor gave.

Ikke underligt, at dette kloster tiltrækker

mange. Der kommer jævnligt unge eller yngre kvinder, som ønsker at indtræde i klosteret, og komunitetet er da også præget af mange unge, energiske søstre, mange med høje uddannelser.

Også i vinhandelen føres der mange dybsindige åndelige samtaler hen over disken. Mange af nonnerne opdager i klosteret helt nye sider af sig selv, som kommer til blomstring i denne atmosfære.

Den søster, vi møder her, er blevet topprofessionel vinhandler, selv om hun oprindeligt var uddannet sygeplejerske.

Hildegard er igen højaktuel, ikke kun på grund af sine forudsigelser om vor tids miljø- og klimakatastrofer, men først og fremmest fordi hun repræsenterer den kristne helhedstænkning, som fra begyndelsen har været kristendommens særkende, men som er blevet adspaltet af renaissance, reformation og oplysningstid.

Det er den helhedstænkning eller holisme, som erkender Gud som den dybe sammenhæng i hele virkeligheden, den åndelige såvel som den fysiske, som erkender, at menneske og natur er intimt forbundet i én hellig livgivende kraft, Guds kærlighed, som kommer til udtryk helt konkret i Kristi menneskevordelse, i ”Ordet, der blev kød”. Hildegards på én gang sanseligt jordnære og svimlende spiritualitet kalder på vor tids søgende mennesker, fordi den kommer til udtryk på så mange forskellige måder: Gennem hendes musik, hendes billeder, hendes lægekunst, hendes digte og først og fremmest gennem hendes dybe og altomfattende teologi.

I hendes kloster ved Rhinen leves et liv helt som Hildegard selv praktiserede det i sine klostre i middelalderen: Et liv i bøn og arbejde, i ydmyghed og lydighed efter den hellige Benedikts regel. Et liv i Kristi efterfølgelse.

Se klostrets hjemmeside og hør nonnernes tidebøn på:
<http://www.abtei-st-hildegard.de/>

Skrinet med Hildegard af Bingens jordiske rester.

En ukonventionel konservativ

Det må være sjovt og besværligt at være David Gress.

Tekst: Pil Dahlerup

ANMELDELSE David Gress remser i Egne veje sine værdier op: gammel kunst, gamle sprog, gamle sagn, gamle vaner og gammel tro. Hans veje fører væk fra opvæksten hos moderen Elsa Gress og stedfaderen Clifford Wright i Decentret i Åsø. Men de fører også væk fra den regelrette konservatisme, han bekender sig til. David Gress' veje er ikke blot hans egne; de er særegne. Det gør dem interessante at følge.

David Gress føler "filologisk fryd" ved at se en usædvanlig brug af imperfektum konjunktiv, ved at høre ordene "Vogt mine får" sunget på græsk over Peterspladsen eller ved at læse en begavet kommentar til Dantes Divina Commedia. Han forplanter sin fryd til læseren, bl.a. når han forklarer, hvad der ordret står i udvalgte sætninger fra Illiaden og Odysséen. Han blev uddannet i klassisk filologi i Cambridge og Pennsylvania. Under arbejdet med Ph.D.-afhandlingen (Gesta Innocenti III, 1981) får David Gress et legat til manuskriptstudier i Vatikanbiblioteket, hvor han gør flere opdagelser. Men så tager han en "uautoriseret" orlov og rejser til Elsa Gress' nye center Marienborg på Møn, fordi han lige skal have udgivet *Demokrati eller?* (1978) og gjort en oversættelse færdig. Derefter rejser han med Henrik Stangerup til Paris og så til sin kæreste i Californien. Først derefter vender han tilbage til sine studier og til en reprimande i Rom. Eksemplet er karakteristisk for David Gress' "egne veje". Han skriver sely, at han altid har haft uvilje mod at holde sig til pensum. Uviljen kan have psykologiske årsager, men den er også udslag af ustyrlig livsappetit, kosmopolitisk rejselyst, omfattende dannelse, kolossalt internationalt netværk, uudslukkelig videnstørst og ubændig trang til at

deltage i tidens debat på begge sider af Atlanten. (Hans fader var en amerikansk litteraturforsker). David Gress' veje går altid mange steder hen på én gang. Han har passet sine ansættelser på diverse universiteter og tænketanke i Danmark, England og USA, men han har også undersøgt verden, besøgt de største boghandler, fundet det bedste øl, de bedste cigarer, de bedste stude-bøffer, drukket whisky destilleret gennem ahorn-trækul og købt uopdrivelige skjorter med split yoke (todelt bærestykke på skulderen). Han har studeret Homer, Tolkien, Wagner, Tocqueville og Dante, læst science fiction og lavet research verden rundt til sine engelsksprogede bøger (om Vesttyskland, amerikansk kultur og begreberne Vesten, frihed og velstand). Kirsten Gress' blå bogomslag viser kongenielt en nobel herre i sort jakkesæt og hat på vej over en (amerikansk) hængebro.

Kringledede er også David Gress' religiøse veje. Opvokset i et agnostisk miljø ville han først være jøde, så blev han døbt i Den anglikanske kirke i Cambridge og siden optaget i Den katolske Kirke samme sted. Der er han så blevet, og også her foretrækker han gamle værdier: Vatikan I for Vatikan II og Benedict XVI for Johannes Paul II.

Vejene er særegne; det er David Gress' skildring af dem også. Hovedstrukturen er kronologisk, men suppleres af referater af bøger, redegørelse for meninger og udredninger af historisk baggrund for besøgte steder. Mange af disse oplysninger er interessante, men de bremser også i nogen grad fortællingens flow. David Gress' sprog er gennemgående lige ud ad landevejen, men med forskellige udsving fra den nøgterne grundtone. Påfaldende grov er polemikken mod repræsentanter fra David Gress' negativliste: 68-oprøret, 68-pædagogik, kampagnen mod atomvåben, økologi, menneskeskabt klimaændring, kommunisme, islam, multikulturradikalisme, feminisme,

engelske fagforbund, Vatikan II og meget mere. Jimmy Carter er "et selvretfærdigt skvat", Oprør fra midten er "en tredjehånds gengivelse af nogle af de dumme og farligste flokler fra tidens progressive idé- eller snarere fordomskøkken", "danske politikere er så små mennesker, at de ikke engang kan måles i et elektronmikroskop", og om en amerikansk professor hedder det: "Havde høflighed ikke forbudt det, havde jeg spyttet ham lige i hans usle, feje øjne". Man aner en forfladiget arv fra "Rigsrappenskralden" (kritikeren Torben Brostrøms betegnelse for Elsa Gress).

Filologens fryd, polemikerens skældsord og den nøgterne beretters oplysninger får følge af et højsindet menneskes varme. David Gress genkender "mand og ven" i politiske modstandere, han drager omsorg for sine børn, omtaler sin fraskilte hustru uden gnist af bitterhed og formår at se de gode sider hos stedfaderen, der udøvede både fysisk og psykisk vold. I skildringen af egne svagheder er han ligefrem og uhøjtidelig. Men størst er den kærlighed og respekt, hvormed han bogen igennem beskriver Elsa Gress. Hendes ømhed for kærlighedsbarnet David (se især kapitlet "Nyt liv" i hendes *Compōnia I*, 1976)

finder sit genskin i sønnens portræt af hende. Han lægger ikke skjul på uenigheder eller på moderens manglende evne til at beskytte ham mod stedfaderens jalousi; men han fremhæver også den fælles glæde ved litteratur og kunst, hendes mange små kærlighedsgerninger, hendes oprørstrang og hendes umådelige energi. "Vi ordentlige Gress'er giver ikke op", skriver David Gress.

Man kan rette indvendinger mod form og indhold i *Egne veje*. Men det er fascinerende at læse om et menneske, der rummer så store modsætninger. Det må være sjovt og besværligt at være David Gress.

David Gress: Egne veje, 460 sider, 198 kr. Forlaget CEPOS

Debat

Det tvungne cølibat

I Katolsk Orientering nr. 5 af 11. marts 2011 har Jean-Pierre Duclos mindet os om de tysksprogede teologer og politikere, der har anråbt biskopperne og paven om at genoverveje det tvungne cølibat for katolske præster.

Så vidt jeg er orienteret, er det tvungne cølibat for præster ikke begrundet i Bibelen eller den kristne tro, men i pavernes, især Gregor VII (1073-1085) magtkamp med den tyske kejser om retten til indsættelse af biskopper og andre kirkelige embeder. Så vidt historiebøgerne melder, vandt biskoppen af Rom over kejseren. Det tvungne cølibat var dengang vigtigt for at styrke kirkens magt og sikre sig gejstlighedens loyalitet i en tid, hvor adelige dynastier øgede deres magt via ægteskab og arvefølge. Den arvingløse præst og biskop var den ideale embedsmænd i middelalderens slægtsbaserede samfund; paven og endda fyrsterne havde stor gavn af denne institution. Det lykkedes Martin Luther at bryde med denne tradition, netop fordi den ikke var begrundet i evangelierne. På trods af reformationen kunne den katolske Kirke fortsætte med det tvungne cølibat, fordi der til en hver tid var kandidater nok til denne asketiske livsform, som i oldkirken var anset som et frivilligt kristent valg til mænd og kvinder. Det ser ud som om denne situation ikke længere er til stede i Europa, hverken nord eller syd for alperne.

Så mange år efter Gregor VII sidder der nu en tysk pave i Rom og modtager ønsker om ophævelse af det tvungne cølibat fra det område, hvor investiturstriden opstod i sin tid. Han kender de historiske kendsgerninger bedre end nogen anden, han har selv i Andet Vatikankoncilts kølvand stillet spørgsmålstegn ved det tvungne cølibat (Memorandum zur Zölibatsdiskussion af 9. februar 1970). Han har selv udpeget Europa som missionsområde. Han arbejder hen imod en forsoning med østkirkerne, der tillader gifte verdenspræster, men fastholder i cølibatets ideal for munke og biskopper.

Nu har vi i Skandinavien hverken flere hundrede katolske teologiprofessorer eller politikere, men skal vi ikke alligevel begynde at indsamle stemmer og sende dem over Alperne for at opmuntre pave Benedikt XVI og hans kardinaler i deres overvejelser over den rigtige vej for kristendommen

i Europa, i øst og vest, i nord og syd? Er der nogen, der har overskud til det? Der er ikke tale om radikale krav, men om en teologisk uproblematisk lempelse i den romerske administration, næsten tusinde år efter dens skærpelse.

Med venlig hilsen

Anton Englert, Herslev, 4000 Roskilde

Seksualiteten er en enorm kærlighedskraft

Kommentar til læserbrev af Dorthe og Jens Vulstrup i nr. 6:

I tidernes morgen - da jeg var ung, talte man fra Kirkens (læs præsteskabets) side om, at kvinden skulle beskyttes mod mandens begær!!

Hmf. Jeg tillod mig at komme med en bemærkning om, at kvinden vel også kunne føle begær. Eller attrå. Pinlig tavshed. Det var vist ikke rigtig comme il faut.

Nå, men nu om dage, tror jeg, vi alle ved, at såvel mænd som kvinder begærer og føler lyst til hinanden. Og det er GODT. Også hvis man holder pause fra børnefødsler. Også hvis man er færdig med børnefødsler. Også hvis man har passeret overgangsalderen og ikke længere er i stand til at få børn.

Det er altså på tide, at Kirken - at VI - indser, hvilken kærlighedens kraft der ligger i vores seksualitet. I sex kun for seksualitetens skyld.

Hvilken grobund og tryghed for de allerede fødte børn det udgør, at far og mor elsker hinanden og drages mod hinanden og viser det.

Og i øvrigt - hvilken fremragende lim et godt seksualliv udgør. Det skaber langtidsholdbare ægteskaber.

Venlig hilsen

Birgit Arbirk 5450 Otterup.

Katolsk sex-syn...

I Katolsk Orientering nr. 6 opfordrer Dorthe og Jens Vilstrup til åben debat om det katolske syn på sex.

Det allervigtigste i deres indlæg er, at det blev optaget i bladet!

Den katolske verden er sædvanligvis bedrevende, lukket og dømmende, hvis man mener noget, der afviger fra katolsk lærdom og tradition og mangler et forum for tanker og ånd.

Åbenhed kan få meget stor betydning for kirken. Kun ad den vej kan den holde fast på folk.

Mit personlige syn på det seksuelle er, at det er en af Guds mange gaver til os.

Bygger den på kærlighed og ikke skader et andet menneske, kommer det ikke kirken ved, hvordan det enkelte menneske lever.

Troen er det vigtigste af alt og dertil kærligheden til andre mennesker.

Først i næste række kommer kirken som et instrument. Den er i den grad menneskebearbejdet gennem tiderne, at man må bekymre sig. Cølibatet er et godt eksempel. Det hørte ikke hjemme i den første kirke, men kom til af praktiske grunde. Cølibatet kan være smukt og godt i sin tanke om, at præsten skal være noget for ALLE i menigheden, men kirken går glip af mange mennesker, der gerne ville påtage sig præstegerningen og er egnede, men ønsker at leve et normalt menneskeliv. Det er alvorligt! Utroligt! At gifte præster findes efter speciel tilladelse fra autoriteterne i Rom er ganske interessant.

Eva Antkowiak, 5800 Nyborg

Guds med-skabere

Min kommentar om trafikuheld og kondomer får Torben Riis (i KO 5/11) til at udlede dén bagvedliggende præmis, at kun konsekvensen af en handling er afgørende for handlingens etiske værdi. Dén tolkning er der imidlertid ikke belæg for i min kommentar, min lille historie om trafikuheldet illustrerer udelukkende, at også en ikke-handling er en handling. På den baggrund konstaterer jeg helt nøgternt, at et bevidst valg af periodisk afholdenhed også er en aktiv handling (ganske som brug af kondom), der helt konkret lægger hindringer i vejen for at nyt liv bliver til – uanset intentionerne. Dette skylder TR (og kirken) stadig at komme med et logisk argument imod.

At intentionerne bag en given *Fortsættes side 10.*

Fortsat fra side 9. handling er helt afgørende for at vurdere den etiske kan jeg kun være enig med TR i, og TR indrømmer jo også i sit indlæg, at selv den af kirken anerkendte afholdenhed kan bruges rent egoistisk og imod Guds vilje. Det springende punkt er imidlertid hvem der skal afgøre, hvad Guds vilje er for den enkelte familie.

Som jeg ser det er vi mennesker sat i verden som Guds med-skabere. Siden tidernes morgen har vi bidraget til og grebet ind i skaberværket, vi har gjort jorden mangfoldig og vi hersker over dyr og planter. Og det er helt legitimt, også når det pga. vores ufuldkommenhed går galt, blot intentionerne har været i orden. Vores med-skaben må naturligvis ske under ansvar over for Gud og næsten og ikke kun følge rent egoistiske mål.

Ægteskabet er en helt central institution for menneskets største bidrag til skaberværket, nemlig videregivelse af liv. Det er endvidere et smukt billede på Guds livgivende kærlighed. Derfor er det godt at kirken fastholder at et ægteskab i udgangspunktet bør være åbent for børn.

Men livet er mangfoldigt og der er ikke nødvendigvis egoisme og gustne overlæg bag ethvert forsøg på at planlægge sit familieliv. Det kan umuligt sættes på en entydig formel, hvad der i alle familier til alle tider og alle steder er den størst mulige levendegørelse af Guds kærlighed. Desuden er der intet i Åbenbaringen der indikerer, hvordan Gud præcis har tænkt sig at vi indretter familielivet.

Derfor er det den enkeltes legitime ret som Guds med-skaber at planlægge sit familieliv under ansvar over for Ham, som vi alle skal møde på den yderste dag. Alt andet er en umyndiggørelse fra kirkens side, som jeg ikke tror på er i Guds ånd.

Klaus Møller-Jørgensen, 8330 Beder

Det nærmer sig det meningsløse

Kommentar til læserbrev fra Torben Riis i K.O. nr. 5

Torben Riis' synspunkter vedrørende anvendelse af prævention – senest i hans svar til Klaus Møller-Jørgensen i KO 2011 nr. 5 nærmer sig det meningsløse - virkeligheds-fjernt. Han skriver: "Det, vi foretager os, skal med andre ord bedømmes på vores grundlæggende intentioner". I hans sammenhæng handler det om enten at udnytte kvindens "sikre perioder" til at undgå "urimelige belastninger af familien" eller at undgå undfangelsen af mere end et eller to børn. Det første er legitimt, det andet er ikke.

Der er nu i det mindste to grupper af ægtefæller som af naturlige grunde ikke kan få børn. For en gruppe gælder det, at mindst af 10 % af alle parforhold af forskellige biologiske årsager er ufrugtbar. Disse par har intet højere ønske end at blive forældre. Når nu de ved, at de aldrig kan blive forældre på naturlig vis, skal de så undlade at have sex? De kan så bruge moderne fertilitets teknikker til, at kvinden bliver gravid. I en eller anden forstand er kvinden utro, hun bruger en fremmed mand til at nå sit mål. Den anden mand må nødvendigvis have onaneret, og den praksis er Kirken heller ikke glad for – faktisk imod. Men kvindens intention er "god", hun bliver gravid. For en anden gruppe gælder det, at kvinden er blevet ældre, dvs. at hun ikke længere har ægløsning. Her ved parret, at uanset hvor ofte de har samleje, så sker der ingen befrugtning. Skal disse par undlade ægteskabeligt samliv? Vil Kirken forbyde kvinder at have et aktivt sexliv fra de er ca. 50 - 55 år til de dør 85 år gamle?

Og kan man forestille sig en situation, hvor en kærlig kvinde bliver afvist sin mand, hvis han ved, at hun er i en ufrugtbar periode? "Du kan ikke blive gravid – du vil kun have nydelse!"

Jeg kan betro Torben Riis, at troværdige kvinder, som af den ene eller anden grund er ufrugtbare, har fortalt mig, at det seksuelle samliv måske netop p.g.a. ufrugtbarheden er særlig glædesfuldt. Er denne glæde illegitim? Gud har dog udstyret os med krop og sanser – og med forstand og fornuft.

Paul Jørgensen, 2300 København S.

Der savnes logisk stringens

Kommentar til læserbrev fra Torben Riis i K.O. nr. 5

I KO nr. 5 skriver Torben Riis til Klaus Møller-Jørgensen, at anvendelse af kondom som prævention altid er uetisk. Begrundelsen herfor er blandt andet, at kondomet "berøver kærlighedslivet det ene af de to formål, Gud har nedlagt

i den menneskelige seksualitet". Hermed hentydes til den katolske lære om, at seksuelt samkvem har to formål: at forene ægtefællerne og at give nyt liv.

Jeg skal ikke her tage stilling til kondomets etiske kvalitet, men jeg synes, at der savnes logisk stringens, når den såkaldt naturlige familieplanlægning i denne sammenhæng fremhæves som fundamentalt anderledes end kondomet. For er det ikke netop formålet med fastlæggelse af kvindens ufrugtbare perioder, at ægtefællerne kan gå i seng med hinanden i disse perioder uden "risiko" for at blive gravid? Og berøver man ikke dermed helt bevidst kærlighedslivet det ene af de to formål, Gud har nedlagt i den menneskelige seksualitet?

David Vincent Nielsen, 2920 Charlottenlund

Den syndige hensigt

Kommentar til læserbrev fra Torben Riis i K.O. nr. 5

Når Katolsk Orientering dumper ind ad brevsprækken, og den bliver halet ud af plastikhylsteret, så er det her i huset debatsiderne, vi først slår op på. Det gælder i øvrigt også for de to aviser, der dagligt holder os à jour.

Selvfølgelig skal der også i KO være plads til søde fromme historier, selv om de indimellem kan være gabende kedelige, men der skal være noget for alle, og det sørger redaktionen fint for.

For nylig var der en disput mellem Klaus Møller-Jørgensen og Torben Riis, som vakte min interesse, selv om emnet er velkendt. Det drejer sig om, at en handling ikke alene kan være en synd, men at også den tankemæssige hensigt tillige er syndig.

Kort: Er anvendelsen af et kondom i ægteskabet en synd, hvorimod afholdenhed i kvindens frugtbare periode ikke er syndig, selvom hensigten var den samme - nemlig at undgå graviditet?

Hvis vi lytter til Jesus, når Han skærper tonen over for sine tilhørere ifg. Math.5,27, hvor der står:

"I har hørt, at der er sagt: Du må ikke bedrive hor. Men jeg siger jer, at enhver den, som ser på en kvinde for at begære hende, har allerede bedrevet hor med hende i sit hjerte", så kan der med denne udtalelse ikke være nogen tvivl; blot et sekunds begær er nok - det er hensigten, der tæller. Så jeg må nok give Klaus Møller-Jørgensen ret, men også Torben Riis, når han sidst i sit svar skriver: "Det, vi foretager os, skal med andre ord primært bedømmes på vores grundlæggende intentioner".

Og så til noget helt andet . . .

Vor Herre har lavet det så viist, at kvindens libido er størst tæt på ovulationen, så når man anvender den såkaldte naturlige prævention ved at undgå kvindens libidoperiode, kan mandens lyst uden for denne periode tilfredsstilles i modsætning til kvindens. Er det ikke behård mandschauvinisme?

Ole Dam, pens. skoleleder, 2100 Kbh. Østerbro

Rettelse

I Kirsten Grubb Jensens artikel "Se, jeg er Herrens tjenerinde" på side 13 i K.O. nr. 6 har redaktionen desværre brugt et forkert billede af fra Angelico. Her ses det billede, der nævnes i teksten og skulle have været bragt nederst på siden. Illustrationen stammer fra celle nr. 3 i San Marco klostret i Firenze.

Vi beklager
Redaktionen

Læserbreve

Indsendte indlæg skal forsynes med navn, adresse og telefonnummer.

- Kun navn og postnr. offentliggøres i bladet.
- Max. grænse for læserbreve: 400 ord. (vi forbeholder os ret til at forkorte læserbreve over denne længde).
- Max. grænse for kommentarer 800 ord. KO bringer en kommentar pr. nummer.
- Læserbreve kan indsendes til redaktionen som e-mail til redaktion@katolskorientering.dk

Eller som brev til: Katolsk Orientering, redaktionen, Gl Kongevej 15, 1610 København V.

Katolsk Orientering bringer ikke læserbreve eller kommentarer som har været trykt i andre medier.

Sankt Annæ Skole søger ny skoleleder

Da vores dygtige skoleleder gennem de sidste 14 år har valgt at gå på efterløn/pension, søger vi en ny skoleleder, der kan tiltræde den 1. nov. 2011.

Vi søger en skoleleder, der vil indgå i et spændende og udfordrende job i samarbejde med skolens ansatte, bestyrelse og forældre.

Sankt Annæ skole er en katolsk skole, der bygger på det kristne livs- og menneskesyn, og den er et tilbud til såvel katolske, som ikke - katolske elever. Skolen blev stiftet i 1897 og er en af Danmarks 22 katolske skoler.

Vi fastholder de gode og bæredygtige traditioner og skaber nye, bl.a. for at fastholde og udvikle arbejdsglæden for både børn og voksne.

Skolen er tosporet fra Børnehaveklasse til 10. klasse, og rummer 530 glade elever, ca. 50 dygtige og engagerede lærere og pædagoger, en velfungerende SFO med ca. 200 børn samt en aktiv og interesseret forældregruppe.

Vi forventer, at du

- er visionær og udviklingsorienteret
- arbejder loyalt for skolens målsætning og værdigrundlag
- har ledelseserfaring og skolemæssig baggrund
- har en lederuddannelse eller er villig til at påbegynde en lederuddannelse
- har indsigt i økonomisk styring
- indgår i et nært samarbejde med bestyrelse og medarbejdere

Vi kan tilbyde dig

- et positivt arbejdsklima
 - aktive elever og forældre
 - en aktiv og engageret personalegruppe
 - en hverdag præget af pædagogiske og faglige drøftelser
- Vi er en skole, som prioriterer skoleudvikling og videreudvikling af personalet højt, og vi ønsker fortsat at styrke og videreudvikle skolens profil.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til den nuværende skoleleder Birgitte Ørsted på tlf. 32 58 05 35 eller til bestyrelsesformanden Birgit Adrian på tlf. 32 57 82 57 eller 54 17 94 95. Endvidere kan man hente mange relevante oplysninger og billeder på skolens hjemmeside www.sanktannaeskole.dk

Ansættelsen sker i henhold til overenskomst mellem Finansministeriet og lærernes Centralorganisation. Aflønningen finder sted i henhold til gældende regler, dvs. i intervallet: kr. 439.071 – kr. 528.589. Hertil kommer pensionsordning.

Ansøgning med C.V. og eksamenspapirer sendes til skolen mærket "skoleleder" eller pr. mail til skoleleder Birgitte Ørsted: oersted@sanktannaeskole.dk
Ansøgningsfrist: **Senest mandag den 16. maj 2011**
Samtalerne vil finde sted i uge 22 og 23.

Sankt Annæ Skole
Otto Rudsvej 7,
2300 København S

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)
Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement
Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Jørgen Nybo Rasmussen, Erik Bohn-Jespersen, Sidse Sorel Mogensen, Michael Münchow, Kirsten Kjærulff, Linda og Bente Palm. Michael Høier Clausen, Anna Hoyos, Kim Tai, Nicklas Sørensen og Pil Dahlerup

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag, Fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskorientering.dk
Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sogneyt@katolskorientering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15, DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Tryk oplag 9.400 - Distribueret oplag 8.846 - ISSN 0902-297X

Det sker i bispedømmet

April

Mandag 18. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Tirsdag 19. kl. 17.00: Oliemesse i Domkirken

Tirsdag d. 26. april kl. 19.00: Helligåndens seminar i Esbjerg. Start på 9 ugers seminar om Helligånden. Formålet: at hjælpe mennesker til en personlig erfaring af Jesus Kristus og en ny åbenhed overfor Helligåndens nådegaver. Første møde: tirsdag d. 26. april kl. 19.00 i Skt. Nikolaj kirke, Kirkegade 58, 6700 Esbjerg 75121027

Lørdag 30. kl. 9.30: Bønsdag på Dalum Kloster med p. Benny Blumensaat. Der vil være tilbedelse, lovprisning, bøn, foredrag v. Maria Kjærsgaard, vidnesbyrd, skriftemål og den Hellige Messe med mulighed for personlig forbøn. Yderligere oplysninger og tilmelding: Tlf.: 75 75 75 51 eller mariakjaersgaard@hotmail.com

Lørdag 30. kl. 14.30-16.30: Temalørdag i Sct. Andreas og Sct. Therese menighed: Tema: "Julian af Norwich, Kærlighedens apostel", v/ forfatter Louise Øhrstrøm. Sted: Kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup. Vi slutter dagen og sæsonen med fælles spisning.

Maj

Fredag 6. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 7. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Benedikt og Lioba" v/sr. Rut Maria OSB. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Fredag 13. kl. 18.00–19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerte Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 16. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 27. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Rejse til Assisi 5. - 12. september

Med besøg i Orvieto og La Verna, flyrejse og hotel med halvpension. Pris: kr 6.100,-

Tilmelding: ulla.elmquist@gmail.com

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler

Frederiksberg Ligkistemagasin

H.C. Ørstedvej 8
1879 Frederiksberg C.
32 16 75 01

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8
2720 Vanløse
38 71 75 01

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29

Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder

www.marianneqvist.dk

Gentofofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 9
som udkommer

fredag den 20. maj

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 2. maj

Venlig hilsen
Redaktionen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: 75 18 18 08

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

www.catholica.dk - et katolsk tidsskrift på internettet

Retræten for mænd

Afholdes på Dalum Kloster i perioden
mandag 15. august til fredag 19. august 2011

Retrætepræst: Benny Blumensaat.
Tema: "Men I, hvem siger I, at jeg er?" Matt. 16. 13-17
Pris inkl. kost og logi kr. 1.100,-

Tilmelding og information: Olaf Halladin
Tlf. 48 39 80 38, e-mail: mo.halla@hotmail.com

På retræteudvalgets vegne

Henning Dalsbøl

Legat

Legatet Varden uddeler nogle få legatportioner på
10-20.000 kr. i 2011.

Legatet uddeles kun til værdigt trængende katolikker,
som studerer ved et universitet eller en højere læreanstalt
i Danmark.

Send inden den 20. maj en begrundet ansøgning til:

Kurt Hansen
Ivarsvej 19
3500 Værløse.
E-mail: kurt39@gmail.com

Taksigelsesmesse i anledning af Pave Johannes Paul II's saligkåring

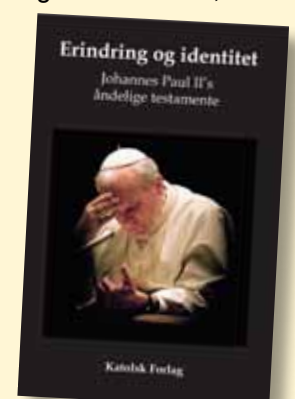
Onsdag den 18. maj kl. 19.30 i Sankt Ansgars
domkirke, Bredgade 64, København

Hovedcelebrant: Biskop Czeslaw Kozon

Alle, der har mulighed for det opfordres til
deltagelse i denne messe

Efterfølgende reception med præsentation
af bogen "Erindring og identitet"
"Johannes Paul II's åndelige testamente",
som er udkommet på
Katolsk Forlag

Prisen bliver kl. 195,-

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70
E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

”For din barmhjertigheds skyld”

Uddrag fra Selma Lagerlöf Rødhalsen

”Pludselig hoppede den ned i reden og bredte vingerne ud over sine unger. ”Nej, det er alt for forfærdeligt”, sagde den. ”Jag vil ikke have at I ser noget. Det er tre forbrydere som skal korsfæstes”.

Og den bredte vingerne ud så de små ikke kunne se noget. De kunne bare høre lyden af rungende hammerslag, jammerskrig og pøblens vilde skrål. Rødhalsen fulgte rædselsslagen hele skuespillet med opspærrede øjne. Den kunne ikke få blikket fra de tre ulykkelige. ”Hvor mennesker dog er grusomme!” sagde fuglen lidt efter. ”Det er ikke nok for dem at sømme disse stakkels væsner fast til korset. Nej, på den enes hoved har de desuden sat en krone flettet af stikkende torne.”

”Jeg kan se, at tornene har flænget hans pande, så blodet flyder,” fortsatte den. ”Og den mand er så smuk og ser sig omkring

med så mildt et blik at alle jo må elske ham. Jeg føler det som om en pilespids borede sig gennem mit hjerte nu hvor jeg ser ham lide.”

Den lille fugl fik mere og mere medlidenhed med manden med tornekrone.

”Hvis jeg var min bror ørnen,” tænkte den, ”ville jeg trække sømme ud af hans hænder og med mine kraftige kløer jage alle de mennesker væk der piner ham.”

Den så hvordan blodet dryppede på den korsfæstedes pande, og kunne nu ikke mere holde sig i ro i sin rede. Selvom jeg er lille og svag, må jeg dog kunne gøre noget for dette stakkels forpinte menneske,” tænkte fuglen. Den forlod reden, fløj op i luften og gav sig til at kredse i store ringe omkring den korsfæstede.

Den cirklede flere gange omkring ham og var bange for at komme tæt på, for det var en sky lille fugl som aldrig havde

turdet nærme sig et menneske. Lidt efter lidt tog den dog mod til sig, fløj hen til ham og trak med næbbet en torn ud som var trængt ind i den korsfæstedes pande.

I samme nu den trak tornen ud, faldt der en dråbe af den korsfæstedes blod ned på fuglens bryst. Den bredte sig hurtigt, flød ud og farvede alle de små fine hals- og brystfjer.

Men den korsfæstede bevægede læberne og hviskede til fuglen: ”For din barmhjertigheds skyld har du nu opnået, hvad din slægt så inderligt har ønsket sig lige siden verdens skabelse.

Fra Selma Lagerlöfs ”Kristuslegender”. Unitas Forlag 2011. Anmeldes i næste nummer af K.O.

Illustrationer: Esben Hanefelt Kristensen

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering
Katolsk Orientering · nr. 7
15. april 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

Vi sparker kirkestøvet op

Hvis man har et sekulariseret stenhjerte, findes der fornyelse i Medjugorje.

Tekst: Bente og Linda Palm

MEDJUGORJE Sommerferien betyder for de fleste, at ens kræfter fornyes. Vi spiser modne jordbær, kammerjunkere med koldskål, flødeis, vi nyder de lyse nætter, at vore blege ben skifter kulør, muligheden for at kunne sove længe og trække vejret dybt.

Når sommerferien lakker mod enden, er vi fysisk i udhvilet topform. Men hvordan står det til med vores kostbareste øje? Selv om omverdenen forsøger at bilde os alt andet ind, udgør mennesket mere end en fysisk-biologisk masse med et påklistret psykisk hoved. Menneskets dyrebareste øje er vor åndelighed, vor sjæl. Vor sjæl er en størrelse, som vi fortravlede, ”moderne” mennesker er alt for gode til at forsømme. Er tros livet stagneret eller afgået ved døden, har selv den smukkeste bountystrand-sommerferie og den tilhørende hængekøje ingen værdi.

Den bedste måde at få vækket troen til live på er at deltage i Medjugorjes internationale ungdomsfestival. Medjugorje Youth Festival er en årlig begivenhed, der afholdes i landsbyen Medjugorje i Bosnien-Herzegovina, hvor Jomfru Maria har vist sig dagligt siden 1981. Festivalen varer den 30. juli - 7. august og samler over 35.000 unge samt 500 præster fra hele verden. Til sommer afholdes ungdomsfestivalen for 22. gang, og for 3. år i træk rejser en dansk gruppe derned. Vi vil sammen med de andre unge pilgrimme følge det officielle program, som bl.a. består af vidnesbyrd,

katekese, lysprocession og se det årlige teaterstykke udført af Cenacolo. Hver aften samles vi alle til programmets højdepunkter bestående af en times rosenkrans, Hellig Messe, samt en times tilbedelse af det allerhelligste Sakramente for åben himmel.

Hvordan kan man som ung fravælge ”party-Ibiza-sommerferien” og i stedet vælge at feriere i en lille, fjern landsby?

De over 30 millioner pilgrimme, der til dags dato har oplevet Medjugorje ved, at det er et sted, som ord ikke ville kunne beskrive, men som man ABSOLUT SELV SKAL OPLEVE! I dag har mange unge - såvel som ældre - søndagskatolikker et gråt trosliv. Vi bærer rundt på et sekulariseret

stenhjerte. Skriftemål, rosenkransbøn, bibellæsning, faste er for mange katolikker blevet tros-elementer fra den katolske ”urtid”, som vor bedsteforældre praktiserede.

Vi formår lige at deltage i søndagsmessen, hvilket dulmer vor dårlige samvittighed. Men forsømmer vi det dyrebareste og de bærende tros-elementer, vender vor sjæl så mod himlen eller mod et mere ulideligt varmt sted? Hvis ens tro er gennemhullet, hvis man bærer rundt på et halvdødt hjerte, der banker for én selv og ikke Jesus Kristus, jamen, er ens indre hus så ikke pilråddent?

Hvorfor ikke udnytte chancen og opbygge sjælen, når det er det eneste, vi får lov til at medbringe i vort næste liv? Jomfru Maria i Medjugorje giver os muligheden for at puste nyt liv i vor hjerter: Som en sand moder hjælper hun os på vejen mod hendes søn, verdens Frelser. At hendes ”Fredens Oase” er noget helt enestående, afslører disse få - ud af utallige positive - udtalelser:

”Autoriser alt der vedrører Medjugorje”,

”Dagens verden har mistet sansen for det overnaturlige, men mange søger den - og finder den i Medjugorje” - Pave John Paul II. ”Vi beder alle et Hil dig Maria for vor Frue af Medjugorje før hver messe” - Moder Theresa. ”Medjugorje er et værn mod satan. Satan hader Medjugorje” - Fr. Gabriel Amorth, Vatikanets ledende eksorcist.

”Jeg mener, Medjugorje er et velsignet sted og en nådegave fra Gud; den, som tager til Medjugorje, vender tilbage omformet, ændret, reflekterende over den kilde af nåde, der er i Kristus” - Kardinal Ersilio Tonini.

I Medjugorje sparker unge kirkegængere kirkestøvet op og praktiserer månedligt skriftemål, daglig rosenkrans, bibellæsning, faste, messegang ud over den obligatoriske søndag. Hvorfor? Medjugorjes pilgrimme indser, hvis verden skal ændres, må vi starte med os selv og ydmygt lade os føre af Guds Moder.

Jomfru Marias månedlige budskab 2. marts 2011: ”Kære børn; Mit moderlige hjerte lider frygteligt, når jeg ser mine børn, som vedholdende sætter dét som er menneskeligt foran dét, som er af Gud; det mine børn tror, til trods for alt omkring jer og til trods for alle de tegn, der er sendt til jer er, at de kan gå udenom min Søn. Det kan de ikke! De går imod evig fortabelse.

Derfor samler jeg jer, som er parate til at åbne jeres hjerter for mig, jer som er parate til at blive mine kærlighedsapostle...”

Arrangører af pilgrimsturen: Bente Palm, 25 år, tandlægestuderende og Linda Palm, 25 år, medicinstuderende. Er du interesseret i at få mere info om turen - kontakt os venligst på lpalm@ymail.com eller 25 71 32 24. Mere info om Medjugorje - se www.medjugorje.org, <http://crownofstars.blogspot.com/>, www.medjugorje.dk.

Katolsk Orientering

Påskensfejring 2011 ved la Tinta i Guatemala, Foto KNA

”Lad himmel og jord frydes over din opstandelse, oh Kristus!”

Pave Benedikt efterlyser diplomatiets og dialogens vej i det uroplagede Nordafrika og Mellemøsten i hans 'Urbi et orbi'-påsketale, som gengives her i sin fulde længde.

Oversættelse: Niels Messerschmidt

URBI ET ORBI *In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetentur!* Lad himmel og jord frydes over din opstandelse, oh Kristus!

Kære brødre og søstre i Rom og over hele verden.

Påskemorgen bringer os nyheder, som både er gamle og dog stadig nye: Kristus er opstanden! Ekkoet af den begivenhed, der skete i Jerusalem for tyve århundreder siden, giver fortsat genlyd i Kirken. Dybt i dens hjerte findes den levende tro hos Maria, Jesu moder, Maria Magdalene og de andre kvinder, der som de første kom til den tomme grav, og Peters og de andre apostles tro.

Helt op til vore dage – selv i en tid med avancerede kommunikationsteknologier – bygger de kristnes tro på den samme nyhed, på det vidnesbyrd fra de kvinder og mænd, der som de første så, at stenen var væltet bort fra den tomme grav og så det mystiske

sendebud, der bevidnede, at Jesus, den korsfæstede, var opstået fra de døde. Og Jesus, Herren og Mesteren, viste sig siden for Maria Magdalene, for to disciple på vej til Emmaus og senere for alle elleve, mens de sad til bords (jf. Mark 16, 9-14).

Kristi opstandelse er ikke frugten af spekulation eller mystisk erfaring: det er en begivenhed, der rækker ud over historien, men som ikke desto mindre sker på et bestemt tidspunkt i historien og sætter sit uudslættelige præg på den. Det lys, der blændede de soldater, som holdt vagt ved Jesu grav, har krydset tid og rum. Det er en anderledes form for lys, et guddommeligt lys, der har iturevet dødens mørke og bragt Guds glans, sandhedens og godhedens glans, ind i verden.

På samme som solens stråler om foråret får knopperne på træets grene til at vokse og springe ud, giver den stråleglans, som strømmer fra Kristi opstandelse, styrke og mening til alle menneskelige håb, forventninger, ønsker og planer. Derfor

fryder hele universet sig i dag, fanget i menneskeheden forår, der giver stemme til skabelsens stille lovprisning. Påskens 'Halleluja', som genlyder i Kirken på hendes pilgrimsfærd over jorden, udtrykker universets tavse jubel og især længslen i ethvert menneskes sjæl, som oprigtigt åbner sig for Gud og takker Ham for hans uendelige godhed, skønhed og sandhed.

”Lad himmel og jord frydes over din opstandelse, oh Kristus!” Til denne indbydelse til lovprisning, som i dag stiger op af Kirkens hjerte, svarer ”himlene” til fulde: englenes, helgenens og de velsignede sjæles skarer slutter sig med én stemme til os i vor frydesang. I himlen er alt fred og glæde. Men ak, således er det ikke på jorden! Her i vor verden står påskens 'Halleluja' i kontrast til de skrig og klagesange fra så mange smertefulde begivenheder: afsavn, sult, sygdom, krig og vold. Men det var netop derfor, at Kristus døde og genopstod! Han døde på grund af synden, også vor egen, og *Fortsættes side 5* ▶

Johannes Paul II

Nik Bredholdt fortæller om pavens saligkåring. Weigel udgiver ny biografi om Johannes Paul II's sidste år.

Læs mere på side 7

Bogcafeer

De katolske bogcafer vil gerne være små trosoaser

Læs mere på side 4

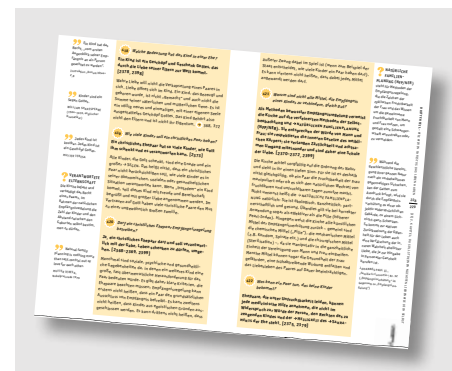
Salmedigtning

Benedikte Brisson skriver om Adam af St. Viktors påskesekvens

Læs mere på side 5

Youcat

Hvad siger Youcat om familieplanlægning og prævention?

Læs mere på side 6

Leder

Paven i historisk tv-optræden

Som noget helt usædvanligt kunne italienske fjernsynsseere langfredag den 22. april se pave Benedikt XVI som den første pave nogensinde deltage i et talkshow. Det skete i programmet 'A Sua Immagine' på RAI 1, hvor seerne så et båndet indslag med den 84-årige pave, der fra sit kontor i Vatikanet og via en videoforbindelse svarede på spørgsmål fra syv personer fra hele verden.

Spørgsmålene, som blev stillet af både kristne og ikke-kristne personer, berørte globale konflikter, interreligiøse relationer og menneskelig lidelse. Et af de mest bevægende spørgsmål kom fra en 7-årig japansk pige, der havde mistet venner under det nylige jordskælv og den efterfølgende tsunami. Hun spurgte: "Hvorfor skal jeg være så bange? Hvorfor skal børn være så triste? Jeg beder paven, der taler med Gud, om at forklare mig det".

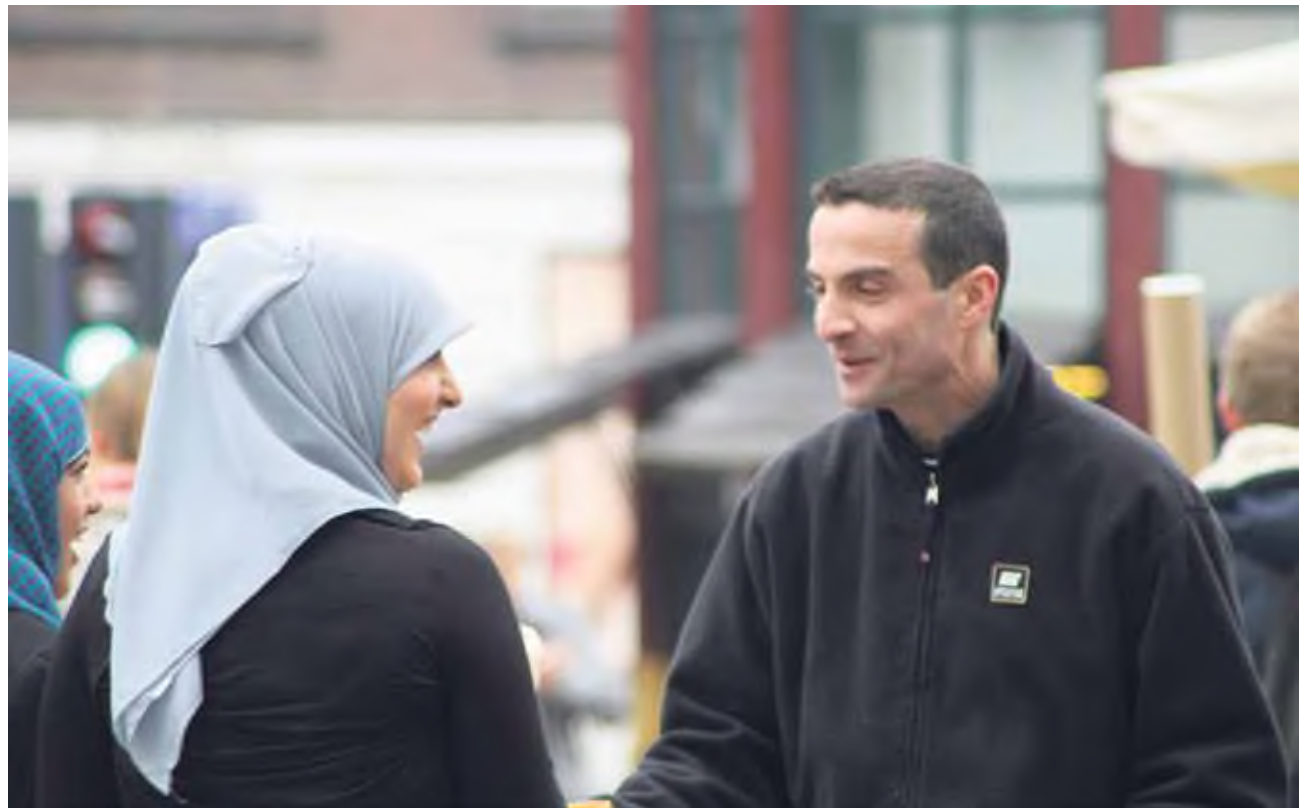
Pave Benedikt forsikrede pigen om, at hun én dag ville være bedre i stand til at forstå, at "en sådan lidelse ikke er meningsløs, men at der bag den ligger en god plan, en kærlighedens plan. Lidelse er ikke tilfældig." Og paven tilføjede pædagogisk, at han tit er blevet spurgt om, hvorfor nogle mennesker lider så meget, mens andre lever et sorgløst liv. "Vi kender ikke svarene, men vi ved, at Jesus led, som du – der er uskyldig – gør det, og at den sande Gud, som har åbenbaret sig i Jesus, er ved din side". Siden tonede en italiensk moder frem, hvis søn har ligget i koma siden 2009. Hun ønskede at vide, om sønnens sjæl havde forladt kroppen, nu hvor han havde været bevidstløs i over to år. Hertil svarede paven, at sønnens sjæl stadig er i hans krop, at han kan fornemme sin moders kærlige nærvær, og paven roste moderens for hendes omsorg som "en sand kærlighedens gerning". "Jeg opfordrer Dem til at holde ud og De skal vide, at De yder et stort offer til menneskeheden gennem dette tegn på tro, dette tegn på respekt for livet, og med en sådan kærlighed for en såret krop og en lidende sjæl".

Paven besvarede også spørgsmål om bl.a. forfølgelserne af kristne i Mellemøsten, om konflikten i Elfenbenskysten og teologiske spørgsmål om Jesu død og opstandelse under det 80 minutter lange talkshow. Og de ofte komplekse moralske og etiske problemstillinger blev besvaret med samme personlige og pædagogiske formidlingsevne, som kendes fra pavens interviewbøger, senest fra bogen "The light of the World", der udkom i slutningen af sidste år og som er blevet en bestseller på grund af pavens oprigtige og ligefremme behandling af teologiske og moralske emner.

Som efterfølger til den netop saligkårede Johannes Paul II stod pave Benedikt XVI i begyndelsen af sit pontifikat i skyggen af sin karismatiske og folkekære forgænger, og han blev i medierne fremstillet som en konservativ og tilknapet pave. Men pave Benedikt har siden vist sig ikke blot at være en snu diplomat, en ihærdig kritiker af forfølgelserne af kristne og en skarp analytiker af den omsiggribende sekularisering i Europa. Efter at have undervurderet mediernes styrke i forhold til Vatikanets håndtering af abortsagen i Brasilien og overgrebssagerne i Kirken, synes pave Benedikt i de seneste år at have opdyrket en vis fortrolighed i sin omgang med brugen af medierne til at understøtte sit budskab.

At pave Benedikt XVI for nyligt sagde 'ja' til at deltage i et italiensk talkshow kom sikkert som en overraskelse for mange, men tjener han ikke desto mindre til ære. Jo, vor 84-årige pave er stadig god for en overraskelse!

Niels Messerschmidt

Påskeægslørdag på Strøget

Evangeliseringstjenesten rykkede ud med det glade budskab.

EVANGELISERING "Kommer I fra Den katolske Kirke? Jamen jeg troede da, vi var protestanter her i Danmark!"

"Hvad er påske for noget?"

"Ved du noget om Jesajas bog?"

Sådan lød nogle af reaktionerne fra de forbigående, da diakon Kaare Nielsen og p. Fabrizio Milazzo fra bispeddømmets evangeliseringstjeneste lørdagen før palmesøndag stod på Strøget for at dele små chokoladepåskeæg og kort med invitationer til påskens gudstjenester ud til interesserede.

"Det handler om at kunne indstille sig på modtagerens frekvens på et splitsekund, hvis man vil trænge igennem med noget", forklarer Kaare Nielsen, mens Fabrizio Milazzo supplerer: "Vi gør også det her, fordi vi godt vil vise folk, at Den katolske Kirke er noget andet og mere end et magtapparat med paven og biskopperne øverst. At den er tæt på folks hverdag. Et af de store problemer i dag er individualismen og egoismen, at alt for mange mennesker lever i små, lukkede verdener, hvor man lukker af for de andre", supplerer Fabrizio Milazzo.

Som tidligere bød dagen på kontakter af alle slags – fra de helt forudsætningsløse og areligiøse over søgende til muslimer. Efter en evaluering vil evangeliseringstjenesten vurdere, hvornår der igen er tid og kræfter til at rykke ud.

Læs mere om evangeliseringstjenesten på www.evangelisering.dk

LR

Den nordiske Valfart til LOURDES med fly år 2011 Det er nu tid for tilmelding af hjælpere og deltagere

Valfarten 2011 foregår under temaet:
"Sammen med Bernadette beder vi Fader Vor."

Valfarten finder i år sted fra d. 7. – 14. september 2011
Gejstlige ledere:
biskop Berislav Grgric af Tromsø, Norge
Valfartspræst Herbert Krawczyk s.j., p. Paul Marx o.m.i.
og p. Björn Göransson, Sverige

Vi rejser med fly fra Københavns Lufthavn i Kastrup og bliver i Lourdes indlogeret på henholdsvis ACCUEIL (for deltagere med behov for hjælp i hverdagen) eller hotel.

På valfarten deltager læger, samaritter, plejepersonale og unge, som hjælper deltagere på Accueil.
Medhjælpere indgår i vagtturnus på Accueil.
Medhjælpere og unge deltager til reduceret pris.
Tilmelding for medhjælpere senest 15. april 2011.

Pris for deltagelse er DKK 8.400,00 og omfatter fly tur/retur og ophold med fuld pension i Lourdes. Tilmelding for deltagere senest d. 15. juni 2011.

TILMELDINGSMATERIALE og yderligere INFORMATION kan rekvireres hos:

Marie Storm, Dr. Priemesvej 9, st. DK 1854-Frederiksberg C tlf: +45-33793415/ mobil: 24240886.
e-mail: tuk.storm@mail.dk

Jytte Ormstrup, tlf: +45-43644264 og e-mail: jytte.ormstrup@gmail.com
Info@lourdes.dk og www.lourdes.dk

DEN NORDISKE VALFART til LOURDES,
Anne Storm, Rødovrevej 167, 2. - 2610 RØDOVRE.

Optagelse i Domkirken påskemat

Påskemat blev tre personer døbt og 11 optaget i Kirkens fulde fællesskab. Det skete i forbindelse med messen i Domkirken lørdag den 23. april.

KO bliver lidt dyrere

Til dækning af stigende udgifter til trykning og især distribution af Katolsk Orientering, har redaktionen besluttet med virkning fra 1. april 2011 at hæve det halvårslige frivillige bidrag til avisen med tyve kroner, således at det frivillige bidrag, der opkræves via PBS, fremover er på kr. 250,- halvårligt. Da udgivelsen af Katolsk Orientering i en vis udstrækning er finansieret af frivillige bidrag, håber vi at læserne har forståelse for den lille prisstigning.

I forbindelse med den seneste opkrævning af frivillige bidrag til KO, har vores it-leverandør ved en meget beklagelig fejl fået påført et forkert debitorgruppenummer. Det betyder, at de KO læsere, som får kirkeskat trukket automatisk over PBS også er blevet opkrævet et KO-bidrag på kr. 250. Det er naturligvis en fejl, som nu er blevet rettet, sådan at der ikke vil ske automatisk opkrævning af KO-bidrag via PBS den 4. maj i år (vi kan dog ikke ændre ved at beløbet fremgår af betalingsoversigten – det vil blot ikke blive opkrævet).

Færøerne samler penge ind til majsmølle i Uganda

Franciskanersøstrenes loppemarked slog alle rekorder.

Tekst: Caritas

TØRSHAVN Den første weekend i april havde Franciskanersøstrene i Mariukirkjan i Tórshavn nok at se til. Søstrene havde nemlig lagt alle deres kræfter i at arrangere et loppemarked, hvor de indtjente penge skulle gå til en majsmølle i Soroti-distriktet i Uganda.

En lille notits i menighedsbladet var nok til, at der i dagene op til loppemarkedet blev indleveret store mængder af legesager, tøj, spisestel og mange andre spændende ting i kasser, poser og sække. Salget gik strålende, og søstrene fik samlet et flot beløb på 23.199 kroner ind til majsmøllen i Uganda.

Søsterordenen har haft en stor indflydelse på Færøerne. Indtil for et par år siden har de igennem mange år, haft en børnehave i byen og er derfor blevet kendt og respekteret af lokalsamfundet. Dette afspejles i de mange donationer, som byen og de omkringliggende bygder har givet til Søstrenes loppemarked. "Det var fantastisk at

arbejde så tæt med hinanden, både søstre, sognebørn og også de mange andre, som ikke hørte til sognet", siger Søster Marisa, som stod i spidsen for loppemarkedet.

Der skal i alt købes to møller til Soroti-distriktet. En enkelt majsmølle koster 45.000 kroner, og derfor er Franciskanersøstrenes bidrag et stort skridt på vej til Sorotis ene nye mølle. Majsmøllerne, som vil gå til en bondeforening i distriktet, vil gøre en stor forskel for op mod 300 familier, hvilket svarer til 3000 mennesker. Bønderne vil med møllerne kunne sælge deres majs til en højere pris, og ved at kunne male majsene til majsmel, vil de kunne opbevare afgrøderne i længere tid.

"Det er godt, at vi kan hjælpe andre på forskellige og anderledes måder" sluttede søster Marisa af med at sige, da hun overgav den gode nyhed om indsamlingens resultat til Caritas Danmark.

P. Wl. Zdunek C.ss.R., sognepræst ved Skt. Nikolaj Kirke i Hvidovre, kunne lørdag 26. marts fejre sin 75 års fødselsdag. Dagen blev markeret af menigheden ved en sammenkomst i menighedssalen umiddelbart efter aftenmessen kl. 17.00"

Afskedsfest i Slagelse for p. Stephen Holm og pastoralassistent Poul-Erik Jensen

SLAGELSE Den 15. maj ophører p. Stephen Holm som sognepræst i Slagelse. I den anledning tager menigheden i Slagelse afsked med Stephen Holm og br. Poul-Erik Jensen. "Det drejer som om afslutningen af næsten 30 års trofast og ivrig tjeneste på Vestsjælland, for Stephen Holms vedkommende 27 år som sognepræst, - årene igennem assisteret af den altid tjenstvillige br. Poul-Erik Jensen. Dermed ophører 105-års montfortansk betjening af menighederne", fortæller konst. Menighedsrådsformand Jurjen de Boer.

Begivenheden markeres søndag den 08. maj. På denne maj-søndag fejrer Slagelsemenigheden årsdagen for Vor Frue Kirkes indvielse og samtidig kirkens titularfest - Festen for Jomfru Maria, Guds nådes moder og midlerinde. Netop på denne festdag fejrede p. Stephen for 27 år siden sin primitivmesse i Slagelse, og samme fest blev fejret, da han for to år siden fejrede sit 25-års præstetjubilæum. Messen den 08. maj begynder kl. 16 og afsluttes med sammenkomst

Stenosgade på nettet

Ny hjemmeside gik i luften den 15. april.

KØBENHAVN Et af katolske fyrtårne i København - Jesu Hjerter kirke - bliver nu mere synlig i det virtuelle rum. Det skete med sognets nye hjemmeside www.jesuhjertekirke.dk, der blev præsenteret for sognebørnene den 1. maj.

Hjemmesiden er tænkt som en virtuel opslagstavle, der samler og systematiserer aktiviteterne i kirken. Her kan de besøgende ved et par hurtige klik få overblik over de almindelige messetider og tidspunkter for forsonings- og helbredelsesmesser, fremmedsprogede messer og messer efter den ekstraordinære ritus. Der er praktiske oplysninger om, hvad man gør ved milepæle som dåb, første kommunion, firmelse, bryllup og begravelse og tilbud til den, der gerne vil fordybe sig i troen.

På siden kan man også høre kirkens tre klokker, finde ud af hvem der er hvem på

højalteret og bl.a. læse om, hvordan Det andet Vatikankoncil liturgireformer fik indflydelse på kirkerummets indretning. Den utrættelige idémand og dynamo bag siden er Rasmus Kaare Frederiksen, der gerne modtager forslag og ideer til videreudvikling på webmaster@jesuhjertekirke.dk. Se siden og læs mere på www.jesuhjertekirke.dk

LR

MAGLEÅS

KURSUSCENTER

FAMILIEUGEN 2011

Søndag den 3. juli - lørdag den 9. juli.
Familieugen henvender sig til familier af alle slags, store som små fællesskaber.

Tema: Livgivende Hverdag
Hvordan sikrer vi en troværdig og livgivende vinkel i dagligdagen.
Udflugt, værksteder, grillaften mm.

Lederteam: Allen Courteau, sr.
Hildegard Doods, Kirsten Poulsen,
Felicity Pors, Camilla Janning, Pia Kelly.
Voksne kr. 1.925,- børn 8-15 år kr.
1045,- børn indtil 7 år kr. 525,-

MAGLEÅSUGEN 2011

Mandag den 1. august - søndag den 7. august.

En uge for seniorer i dejlige omgivelser.

Tema: Kirkens Skønhed.
Foredrag, musik, litteratur og kunst.
Samvær i troen men også udflugt, film og grillaften med gæster.

Lederteam: Lisbeth Poulsen og Bent Jensen.
Pris kr. 2.805,-

Tilmelding og yderligere oplysninger:
Sekretariatet, Magleås Kursuscenter
Høsterkøbvej 6, 3460 Birkerød
Tlf.: 45 81 07 15
www.magleaas.dk

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40**
og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

Vand på ørkenvandringen

De katolske bogcafeer vil gerne være små trosoaser.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

INFOARBEJDE Udenfor strømmer folk forbi gennem Ryesgade. Indenfor er der stilfærdig aktivitet. Gennem de spidsbuede vinduer strømmer lyset ind på guldglimtende ikoner, kors i alle mulige størrelser og rosenkranse. De lyse træreoler bugner af bøger og CD'er, og ved disken er Zohira i gang med at binde den sidste kunsthæftede sløjfe om en gavepakke, mens et par kunder går på lystvandring i reolerne. Jeg hænger ud med en kop kaffe i caféarrangementet og stirrer på et kors af p. Meister. Det sætter mine små grå på overarbejde. Hvorfor laver han dog et kors af pc-affald tænker jeg, mens et par hyggesnakker ved siden af mig

Jeg sidder i katolsk infobutik i Aarhus. Den ligger ved siden af Vor Frue Kirke i gågaden tæt på banegården, ja tæt på alting.

"Vi begyndte med "Katolsk Information" godt et halvt år efter pavens besøg i Øm i 1989. Her arbejdede menighedsmedlemmerne som frivillige.

vagterne i butikken.

Butiksfunktionen er den mest synlige del af aktiviteterne; men der sker også mange andre ting i infobutikken. Lokalerne bruges også til konvertitundervisning, og nedenunder i kælderen har man et rum, som bruges af grupper og enkeltpersoner til meditation og bøn.

"Vi er en slags kirkens forgård. Mange af de folk, der kommer her, er kirkefremmede. Det er svært for dem at træde over dørrindet til kirken eller til præstens kontor – og her kan vi være en hjælp på vejen. I en butik er det nemmere at stille spørgsmål om en bog el. lignende- og herfra er der så ikke langt til at fortsætte med forskellige trosspørgsmål", mener Susanne Hytting.

Café og værested i Roskilde

I en sidegade til gågaden i Roskilde ligger den katolske bogcafé i Sankt Olgsgade. Her lå gården Rodishøj, hvor værtshusholderen Niels Andersen drev et obskurt værtshus i 1890'erne. På muren ud mod

patienter kommer her fra Sankt Hans Hospital, som vi har et godt samarbejde med - de kommer her nok for at få en eller anden form for tryghed. Der kommer rigtig mange ikke-katolikker fra Folkekirken, og der kommer også mange henvist af Domkirken. Mange er meget nysgerrige og spørger meget – for nogle af dem ender det med, at de konverterer", fortæller Birthe Just Kjølby, der er kontaktperson for infobutikken. Der bliver solgt bøger, kort, rosenkranse og lys i det store, lyse lokale, der også bruges som mødelokale til nogle af sognets aktiviteter. Trænger man til stilhed og ro, er der mulighed for besøg i Sankt Laurentii Kirke, der altid er åben i dagtimerne og ligger ved siden af præstegården.

Tomrummet efter Stenobutikken

"Mange af vores besøgende spørger, om der ikke findes lignende steder andre steder i landet. Med lukningen af Stenobutikken er der blevet et stort tomrum i hoved-

Gråbrødrenes Bogcafé

Frederiksborgvej 11
Roskilde
Åbningstider tirsdag – fredag 13.00 – 16.45 og søndag efter messen
Tlf.: 46 32 52 57
Kun butikssalg
Mail bogcafe@laurentiikirke.dk
http://www.laurentiikirke.dk

Katolsk Infobutik

Ryesgade 28
Aarhus
Åbningstider: mandag – fredag 13.00 – 17.30. Lørdag 11.00 – 14.00.
Tlf.: 87 30 70 55
Kun butikssalg
Mail kat-infobutik@mail.dk
http://www.katolsk-infobutik.dk/

Pastoralcentret

Gl. Kongevej 15
København
Onlinesalg til menigheder og private af pastoralcentrets udgivelser, rosenkranse, ikoner, røgelse, hostier m.m.
Mail pastoral@pastoral.dk
http://www.pastoral.dk/
Telefon 33 55 60 50, Fax 33 55 60 86

Infobutikken i Aarhus

I 1996 overtog vi nabobutikken Aarhus Boghandel, hvor "Katolsk Information" holdt til ved siden af. Boghandelen holdt op i 2000 og blev så til "Katolsk Infobutik". Efter en brand i 2007 blev lokalet moderniseret radikalt til sit nuværende udseende", fortæller formand for infobutikkens bestyrelse, p. Adolf Meister, fra Vor Frue Kirke.

Infocentret bor huslejfrit i lokaler, der tilhører Sankt Knuds Stiftelse i Aarhus. Arbejdskraften er hovedsageligt frivillige, og varesortimentet er p. t. inde i en rivende udvikling, sådan at man nu har et bredt sortiment af kort, lys, rosenkranse, bøger og ikoner. Det er især bøger om spiritualitet og bøn som hitter, siger infobutikkens daglige leder Susanne Hytting. Hun koordinerer et team af 12 frivillige, der skiftes til at tage

Frederiksborgvej hænger en mindeplade med teksten "Her boede og skrev Gustav Wied 1897 – 1900". Wied boede til leje i kvistværelset og skrev sin første store roman "Slægten" (1898) her. I dag vandrer rosenkranse og ikoner hen over disken i gråbrødrenes bogcafé, hvor der tilbage i 20'erne blev solgt hollandske cigarer og tobakker.

"Stedet her fungerer som en kombination af café og værested. Vi betaler ikke husleje, for bogcafeen er en dør udadtil og fungerer som en del af sognearbejdet. Det fungerer også som en slags reception for præstegården; her sidder folk som kan tage mod besked og har kendskab til de fleste af de ting, der foregår i sognet. Det er en broget flok, der kommer her. Nogle kommer der fast for at få en snak. Mange

stadsområdet, og vi har mange forespørgsler om at sende varer rundt i landet. Men vi er jo hovedsageligt et team af frivillige, så vi har hverken kræfter eller tid til at køre en webshop ved siden af butikken", fortæller Susanne Hytting.

Heldigvis er det nu endt med, at Pastoralcentret på Gammel Kongevej har overtaget en del af Stenobutikkens opgaver. En række varer fra Stenobutikkens sortiment kan nu bestilles online på Pastoralcentrets hjemmeside. Når Pastoralcentret har modtaget bestillingen, bliver varerne pakket og sendt med faktura. Der arbejdes p.t. på højtryk med at udvikle webbutikken, så man med tiden vil kunne betale online.

Det er vanskeligt at drive boghandel på markeds-mæssige vilkår, når man sælger nicheprodukter som rosenkranse og bøger om spiritualitet. Måske er løsningen på længere sigt, at der i de større byer kommer katolske bogcafeer, der kan fungere som en kombination af info- og væresteder og passes af overvejende frivillig arbejdskraft. Det mener Susanne Hytting.

"Jeg kan meget opfordre

til, at man rundt i landet opretter katolske/økumeniske bogcafeer som en platform for katekese og mission. For hvis tærsklen ind til kirken eller præstens kontor er blevet for høj, hvor skal mennesker så gå hen med deres længsel og søgen", spørger hun.

Valfart til Vor Frue af Aasebakken

Søndag den 29. maj 2011

Program

- Kl. 9.15: Valfart gennem Rude skov
- Kl. 10.30: Mulighed for skriftemål v/ Vor Frue Kloster
- Kl. 11.30: Bispemesse
- Kl. 12.30: Pause for spising, leg og samvær. Den vietnamesiske gruppe serverer vietnamesiske specialiteter - overskuddet går til Valfarten. Kaffe, øl og vand kan købes hos spejderne. Lægmandsorganisationer fortæller om deres arbejde og sælger rosenkranse, bøger, andagtskort, ikoner, medaljoner m.m.
- Kl. 15.00 Andagt

Dagens program slutter kl. 15.45, men folk kan blive på området så længe, de vil.

Transport: S-tog til Holte, hvor det tager ca. 20 minutter at gå i "løs formation" til Rudersdalsvej (over for Poppel Allé). Skovvalfarten, som starter kl. 9.15, går under sang og bøn gennem Rude skov til Høsterkøb. Vil du køre direkte til Høsterkøb, da går bus 197 fra såvel Holte st. som Birkerød st. til Magleås Kursuscenter.

Der er bilparkering på Magleås.

Fra gråbrødrenes bogcafé i Roskilde.

PÅSKE I middelalderen blomstrede sekvendigtningen; men Tridentinerkoncilet i 1500-tallet afskaffede de fleste igen. Nu har vi kun en håndfuld tilbage... men hvad blev der egentlig af de sekvenser, der røg i papirkurven i Trient? Det har jeg sommetider tænkt over, og nu har jeg en del af svaret: Nogle af dem havnede faktisk i Lovsang! Det gælder for eksempel Adam af St. Victors Mundi renovatio, som vi finder som nr 401:

1 Verdens igenfødelse
glæden igenføder;
skønt fornyet skabningen
den Opstandne møder.
Øst og vest og syd og nord,
ild og vand og luft og jord
synger påskesalmer.

2 Ser du op til hvælvingen,
skyerne sig klarer,
lytter du til bølgerne,
blidelig de svarer;
mellem begge morgenglad
fryder sig med forårskvad
hele fuglekoret.

3 Ser du, hvor i skovene
alle træer skyder!
Mærker du, hvor engene
sig i våren fryder!
Nu det visne vorder grønt,
hvad der falmed, atter skønt,
det gør påskemorgen.

4 Livets varme, sejrende
over dødens kulde,
priser ham, som strålende
rejste sig af mulde;
dødens fyrste tog ham hel,
havde i ham ingen del,
misted, hvad han havde.

5 Fundet har nu mennesket
bod for alt forliset;
sværdet nu, det flammende,
svandt fra Paradiset,
nu keruben løfter glad
oliegren og palmeblad,
vinker os til Eden.

Adam levede i 1100-tallet og var munk i kosteret St. Victor i Paris. Her lagde man vægt på en mystisk præget fromhed under

Verdens igenfødelse

Med påskeglæden vågner hele verden op til glæde og lovsang.

Tekst: Benedikte Brissou

slagordene „Elsk Gud, lev i Gud, løb, grib, besid, nyd!“ . I praksis blev denne kærlighed til Gud omsat i latinske vers, man kender mindst 50 salmer, som Adam med sikkerhed har forfattet. Mange af dem var sekvenser, beregnet på at blive brugt under messen som udfyldning af alle de mange toner i Alleluja. En af dem har vi her - den er beregnet til lørdag efter påske, og på latin begynder den Mundi renovatio (dvs verdens fornyelse).

Vi har den i Grundtvigs oversættelse, som er loyal over for Adams tekst, omend der er nuanceforskelle. Da Grundtvig i 1836 får bevilget et legat til at skrive og udgive et nyt salmeværk med sine egne salmer, går han systematisk til værks. Først gennemgår han materialet fra Det gamle Testamente og

gendigter en række Davidssalmer. Derefter tager han den ortodokse kirkes græske salmer, og så kommer turen til de latinske. Han er meget fokuseret på, at det, han gendigter, kommer ud i en form, der kan bruges i en dansk gudstjeneste. Han har således på en måde det samme fokus som Adam, der skriver sekvenser. Og mellem hans latinske salmer er en række af Adams. Han oversætter loyalt, man kan sagtens se Adam bag Grundtvig - men enkelte steder er til gengæld så tydeligt kun Grundtvig:

Han rev os ud af djævelens lænker. Kristi opstandelse sætter liv i verden. Glæden opstår sammen med ham. Og så viser digteren ellers, hvordan hele verden vågner op til liv og lovsang: De fire elementer folder sig frit ud, hos

Adam gør ild og vand og jord og luft sådan set bare det, de nu gør på en fornyet måde, men hos Grundtvig synger elementerne sammen med himlen og jorden påskesalmer. Fuglesangen er ikke kun stærk og solsort, men også den salmesyngende menighed, mener Grundtvig.

Men det vigtigste er ikke, at det er forår i naturen, at fuglene synger og vandet klukker af sted, mens vinden vifter lunt mellem træerne. Det vigtigste er, at Jesus Kristus er opstået fra de døde. Dødens fyrste tog ham hel, siger Adam og Grundtvig samstemmende - Djævelen regnede med, at her var endnu et menneske, man kunne hapse i en mundfuld, men nej... Jesus var mere end det, og han kunne rejse sig og tilmed rive alle os andre med ud af Djævelens lænker, så ikke nok med, at Djævelen forslugte sig på Jesus, han mistede også alt det, han troede var hans for altid. Opstandelsen er en slags omvendt syndefald. Hvor mennesket ved syndefaldet blev dødeligt, har det nu fået livet givet. Hvor keruben med flammesværdet før spærrede vejen til Paradiset, vinker han os nu venligt ind i haven.

Men en ting springer i øjnene. Det er jo sådan, at alle de middelaldersalmer, jeg i hvert fald kan komme på, afsluttes med en lovprisning af den treenige Gud (prøv selv at lægge mærke til det, næste gang du synger en af de gamle hymner til messen). Men her slutter salmen med, at der nu er åbnet adgang til Paradis. Slut. Men nej, naturligvis slutter salmen ikke her. Der er et slutningsvers, som findes i en anden digters gengivelse:

Kristus åbner himlene,
fanger frihed skænker,
som for synden ynkelig
lå i fjendens lænker.
Lover da i lys og løn
Gud vor Fader og Guds Søn
og Gud Helligånden.

Lovsang sætter en Laub-melodi til salmen. Men mon ikke Grundtvig selv ville have foretrukket, at denne opsstandelsessalme blev sunget på melodien til salmen om ørkenen, der bryder i blomst, når Messias kommer, Blomstre som en rosegård? Glædelig nyfødt påskeverden!

► *Fortsat fra forside* Han genopstod for at forløse historien, også vor egen. Så mit budskab i dag er møntet på alle og – som en profetisk befaling – er den særligt møntet på de mennesker og samfund, der nu gennemgår en lidelsens stund, at den opstandne Kristus må vise dem vejen til frihed, retfærdighed og fred.

Måtte det land, der som det første blev oversvømmet med den Opstandnes lys, fryde sig. Måtte Kristi stråleglans nå befolkningerne i Mellemøsten, så fredens og den menneskelige værdigheds lys kan overvinde mørkets adskillelse, had og vold. Måtte diplomati og dialog træde i stedet for våben i den nuværende konflikt i Libyen og måtte de, som lider på grund af konflikten få adgang til humanitær hjælp. Måtte befolkningerne i de nordafrikanske lande og i Mellemøsten, især de unge, arbejde på at fremme det fælles gode og opbygge samfund, hvor fattigdom er overvundet og hvor alle politiske beslutninger er inspireret af respekten for mennesket.

Måtte der fra alle sider ydes hjælp til dem, der er på flugt fra konflikter og til de flygtninge fra afrikanske lande, som har

været nødt til at forlade alt, hvad de har kært; måtte mennesker af god vilje tage imod disse mennesker med et åbent hjerte, så de mange brødre og søstres akutte behov kan blive mødt med en samordnet indsats i solidaritetens ånd; og måtte vore trøstende og anerkendende ord nå alle dem, der i den sammenhæng yder sådanne generøse bidrag og giver et forbilledligt vidnesbyrd.

Måtte en fredelig sameksistens blive genoprettet blandt befolkningen i Elfenbenskysten, hvor der er et akut behov for at betræde forsoningens og tilgivelsens vej for at lindre de dybe sår, som den nylige vold i landet har forårsaget.

Måtte Japan finde trøst og håb i kølvandet på de dramatiske følger af det nylige jordskælv ligesom de andre lande, der de seneste måneder er blevet ramt af naturkatastrofer og som har afstedkommet smerte og angst.

Måtte Japan og jord fryde sig over det vidnesbyrd fra dem, der møder modstand og endda forfølges for deres tro på Jesus Kristus. Måtte forkyndelsen af hans sejrige opstandelse styrke deres mod og tillid.

Kære brødre og søstre! Den opstandne Kristus går i forvejen for os mod den nye himmel og den nye jord (jf. Åb 21:1), hvor vi til sidst skal leve sammen som én familie, som børn af den samme Fader. Han er med os indtil verdens ende. Lad os vandre i hans spor, i hans lidelse, mens vi synger Halleluja. I vore hjerter er der både glæde og sorg; i vore ansigter både smil og tårer.

Sådan er vores jordiske virkelighed. Men Kristus er genopstået, han lever og vandrer sammen med os. Derfor synger og vandrer vi, mens vi trofast udfører vor gerning i denne verden og med øjnene fast rettet mod himlen.

Glædelig Påske til alle!

ØMVALFART

Søndag den 5. juni 2011

”Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.”
(Mat. 28,20b)

PROGRAM

Kl. 09.00
Valfart fra Ry st. til Om.
Mødested: Parkeringspladsen ved Ry Bådehavn.

Kl. 11.00
Indledning og valfartsvandring fra Omborgen.

Kl. 12.30
Pause – Tilbedelse – Underholdning.

Kl. 13.00:
Biskoppen møder årets 1. kommunikanter.

Kl. 13.00 – 14.00:
Skriftemål.

Kl. 14.30:
Højmesse ved biskop Kozou.

Djævelen ligger begravet i detaljen

Ny arbejdsgruppe skal følge op på fejloversættelser af Youcat.

Tekst og oversættelse fra tysk: Lisbeth Rütz

KATEKESE En særlig arbejdsgruppe skal følge op på de mangler og fejl, der allerede nu har vist sig at være i forbindelse med de mange nye oversættelser af den nye ungdomskatekismus. Youcat. Det har troselærekongregationen besluttet efter et møde den 13. april, hvor blandt andet kardinal Angelo Scola og præfekten for troselærekongregationen kardinal William Levada deltog. Det har nemlig vist sig, at de franske og italienske udgaver på nogle punkter er misvisende i forhold til den tyske originaludgave, som troselærekongregationen har godkendt. I den franske udgave drejer det sig om uklarheder i oversættelsen af afsnittet om religionsfrihed, i den italienske drejer det sig om paragraf 420 og 421, der behandler "varme" emner som prævention og familieplanlægning.

Focolare-bevægelsens forlag Città Nuova har taget konsekvensen og trukket den italienske Youcat tilbage. Den var allerede blevet solgt i 14.000 eksemplarer efter udgivelsesdatoen den 30. marts.

Det var en meget betydningsfuld oversættelsesdetalje, der fældede Youcat i Italien. Den italienske oversættelse sammenblender nemlig de to tyske begreber "Empfängnisregelung" (fødselsregulering) og Empfängnisverhütung (prævention).

Den tyske tekst spørger: "Må et kristent par regulere antallet af børn", og svarer i overensstemmelse med Kirkens lære "Ja, et kristent ægtepar må og skal omgås forsvarligt med den gave det er at måtte give livet videre". I den italienske udgave er spørgsmålet formuleret som: "Må et kristent par bruge prævention?" Spørgsmålet bygger på en fejloversættelse af "Empfängnisregelung", der oversættes med "metodi anticoncezionali" (præventionsmetoder). Det kom derfor til at virke, som om Youcat blåstempler prævention. I den engelsksprogede udgave, som Ignatius Press er ansvarlig for, har der ikke været noget at komme efter for sprognørderne.

Som oversættelsen viser, bruger katekismen den traditionelle spørgsmål-svarmodel. Efter et indledende spørgsmål kommer en kortfattet præsentation af én eller flere paragraffer i den store katekismus og så en udlægning tilpasset Youcats målgruppe. I margenen søger citater fra Bibelen, kirkefædre, helgener og tænkere som Luther, Nietzsche, Horkheimer og Kierkegaard for modspil til paragrafferne. En anden fin detalje – hvis man bladrer bogen hurtigt igennem, vil man se "tændstikmanden" i nederste højre hjørne springe, løbe hoppe og danse gennem bogen.

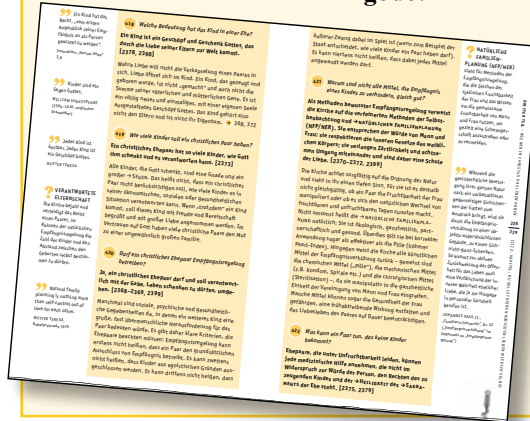
§ 420 Må et kristent ægtepar regulere antallet af børn?

Ja, et kristent ægtepar må og skal omgås forsvarligt med den gave det er at måtte give livet videre (KKK 2368-2369,2399)

Af og til er der sociale, psykiske og sundhedsmæssige begivenheder, hvor endnu et barn ville betyde en stor, næsten overmenneskelig udfordring for parret. Derfor er der klare kriterier, som ægtepar må overholde: For det første kan fødselsregulering ikke betyde, at et par grundlæggende udelukker undfangelse.

For det andet kan det ikke betyde, at børn udelukkes af egoistiske grunde. For det tredje kan det ikke betyde, at der må bruges tvang (når for eksempel staten beslutter, hvor mange børn må få). For det fjerde kan det ikke betyde, at ethvert middel må bruges.

§ 421 Hvorfor er ikke alle midler til at forhindre, at et barn bliver til lige gode?

Som en metode til bevidst fødselsregulering henviser Kirken til de forfinede metoder for selvundersøgelse og naturlig familieplanlægning, som er i overensstemmelse med mandens og kvindens værdighed, de respekterer den kvindelige krops indre love, de forlanger omhed og respektfuld omgang med hinanden og er derfor en kærlighedens skole (KKK 2370-72,2399)

Kirken viser omhu og respekt for naturens orden og ser en dyb mening i den. For den er det derfor ikke lige gyldigt, om et par manipulerer med kvindens frugtbarhed eller om det udnytter den naturlige vekslen mellem frugtbare og ufrugtbare dage. Ikke uden grund hedder den naturlige familieplanlægning naturlig.

Den er økologisk, helhedsorienteret, partnerorienteret og sund. Desuden gælder den ved korrekt brug for sågar at være mere effektiv end pillen (den har et højere Pearl-index). Derimod afviser Kirken alle

kunstige midler til graviditetsforebyggelse. Med det menes der kemiske midler ("piller"), mekaniske midler (kondomet, spiralen etc.) og kirurgiske midler (sterilisation), da de griber manipulerende ind i mandens og kvindens forening. Adskillige midler kan sågar bringe kvindens sundhed i fare, have tidlig abort som bivirkning og forringe parrets kærlighedsliv.

Fra Edens Have til Det røde Hav

Bibelselskabets tredje Mangabog er udkommet.

Tekst: Eva Vinther

BØRN OG UNGE I begyndelsen skabte Gud jorden og himlen, og alt var godt. Men så satte ondskaben ind..

Vil Adam og Eva lade sig friste af slangen?

Dræber Kain sin bror?

Ofrer Abraham sin søn til Gud?

Frigiver Faraos Moses og israelitterne fra slaveriet i Egypten?

Få svar på alle spørgsmålene i Manga Mosebøger, som er den tredje mangabog,

Bibelselskabet udgiver.

Mangabøgerne der har stor succes, henvender sig til unge i alderen 9-14 år.

Teksten er baseret på den autoriserede oversættelse af Bibelen, 1992, der også er udgivet på Bibelselskabets forlag.

Personlig er jeg ikke så glad for tegneserier, men mangabøgerne synes jeg er virkelig gode. Bogen er fyldt med rigtig gode tegninger, med dejlige farver.

Bag i bogen er det er kort med Det

Gamle Testaments geografi. Der er også et persongalleri (stamtavle) med billeder og en lille personbeskrivelse.

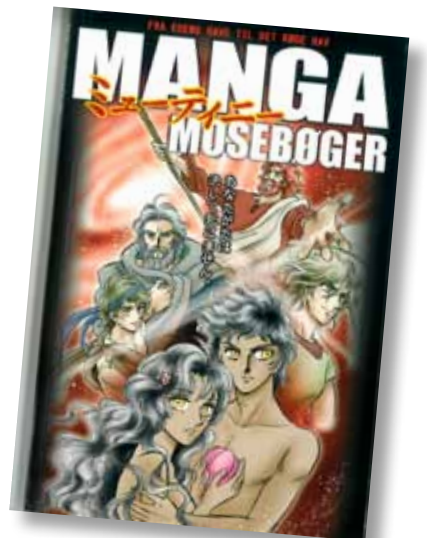
Jeg kan bestemt anbefale bogen.

Måske en lille gaveidé til firmander. Det er en bog, som jeg tror, mange unge vil finde spændende. Det Gamle Testamente er jo ret spændende.

De to øvrige mangabøger som er udgivet er: Manga Messias: fortællingerne om Jesus og Manga Metamorphose: Paulus grundlægger kristendommen.

Hvis man ikke kender Mangabøger, kan jeg fortælle at det er tegneserierbøger.

Ryu Azumi: Manga Mosebøger (fra Edens have til det Røde Hav). Oversat fra japansk af Mette Holm. Udgivet af Bibelselskabets Forlag. 288 sider i farver kr. 99,95

Ny og læseværdig ungdomsroman om Jesus

Da bjergprædiken og fadervor ændrede Saras liv.

Tekst: Gunhild Lindstrøm

BØRN OG UNGE Kan man skrive en spændingsroman for børn og unge om Jesus? Synne Garff kan – "Himmelhelten" er levende og vedkommende. Fortælleren bruger både fiktive og historiske personer: Den 14-årige Sara lever i et land mærket af romersk besættelse og jødisk modstandsbevægelse, som hendes far er med i, fordi hendes mor og bror er myrdet af en romersk officer. Hun vises som en nutidig person, alene og fyldt af sorg og hævntrang; men hun kommer ind i et fællesskab af dem, der følger Jesus. Her møder hun den et par år ældre Gabriel; de går med de andre fra sted til sted for at høre Jesus tale og se ham helbrede og forelsker sig imens. Sara oplever, at bjergprædiken

og fadervor gør en afgørende forskel i hendes liv. Hun bliver så præget af Jesu ord om, at vi skal tilgive vore fjender, at hun giver afkald på sin eneste chance for at forgifte sin mors morder - det er overbevisende fortalt.

Blandt Jesu nærmeste er Judas, der håber, at Jesus kan give jøderne styrke til at vinde over romerne. Da han ikke vil det, forråder Judas ham i skuffelse, og Sara og Gabriel oplever sammen påskeugen og pinsen. Både Gabriel og andre fortæller fra Bibelen, ofte med bibelteksten direkte flettet ind i samtalen, og det sætter sammen med fortællerens kommentarer begivenhederne ind i historisk og religiøs sammenhæng. Saras far har lært hende at

læse og skrive, og hun skriver Jesu historie ned efter hans korsfæstelse og kalder den Saras evangelium.

Kærlighedshistorien, oplevelsen af oprøret mod romerne og Saras møde med Brutus, der dræbte hendes mor og lillebror, en række spændende sidehistorier og Jesu liv, død og opstandelse oplevet af den uforberedte og rystede Sara gør tilsammen Himmelhelten absolut læseværdig for børn og unge fra 12 år.

Samtidig er den en gave til undervisere. Når man har læst Himmelhelten, har man både fået en god og spændende historie og lært mange væsentlige fortællinger fra Bibelen at kende. Der er et fakta-afsnit om de historiske personer. Undere og legender er fortalt som faktiske begivenheder, der må forklares for de unge, for at barnetroen kan blive til voksen tro.

Synne Garff har tidligere skrevet om påsken i både Påskerejsen i Den store påskebog (Bibelselskabet 2010) og De

mindstes Bibel (Bibelselskabet 2007).

Synne Garff: Himmelhelten. Ill. af Peter Madsen. Bibelselskabets Forlag 2011. 272 s. 199,95 kr.

Saligkåring af Johannes Paul II

Den 1. maj blev pave Johannes Paul II saligkåret på Peterspladsen i Rom. Mere end en million mennesker deltog på Peterspladsen, da pave Benedikt XVI var hovedcelebrant under messen.

Tekst: Nik Bredholdt

VATIKANET Saligkåringen af Johannes Paul II blev mulig efter anerkendelse af en fransk nonnes mirakuløse helbredelse for sygdommen Parkinson og efter en saligkåringproces, der ligner rekordtid, her blot seks år efter den foregående paves død. Men Johannes Paul II var også noget helt særligt.

I Danmark husker vi ham som den første pave, der besøgte Danmark (i juni 1989), og som den pave, der saligkårede danske Niels Steensen året forinden i Rom. Men der er i sandhed meget andet at huske Johannes Paul II for – ikke mindst, at han var den første ikke-italiener som blev udnævnt til pave i næsten 500 år.

Han blev udsat for et attentatforsøg i maj 1981, men overlevede. Flere undersøgelser peger på, at mordforsøget havde at gøre med hans opgør med kommunismen, herunder hans åbenlyse støtte til solidaritetsbevægelsen i hans hjemland Polen. Pavens vedvarende kritik af kommunismen blev i kirkelig sammenhæng også til et opgør med befrielsesteologien i Latinamerika.

En sammensat pave

Johannes Paul II var dog ikke kun kritisk over for en bestemt politisk retning. Da kommunismen endeligt gik ned med murens fald, skrev han rundskrivelsen Centesimus Annus med klare kritiske henvisninger til det kapitalistiske system. Rundskrivelsen var led i en meget aktiv indsats for videreførelse af kirkens sociallære, og Johannes Paul II blev en stærk stemme i sociale spørgsmål, gældseftergivelse og fred. I 1986 fik Johannes Paul II samlet overhovederne for verdens religioner til et stort fredsmøde i Assisi. Et opfølgende

møde er planlagt for det kommende efterår.

Samtidig stod Johannes Paul II for en konservativ kirketradition, der på den ene side fulgte op på Det andet Vatikankoncil men samtidig tillod og opmuntrede han meget konservative grupper som f.eks. Opus Dei, hvis stifter Josemaría Escrivá de Balaguer blev saligkåret. Opus Dei fik desuden et personligt prælatur i 1982, der muliggjorde at de kan operere, hvor i verden de ønsker uden at skulle tage hensyn til den lokale biskop.

Han indførte traditionen for en rejsende pave og besøgte i sit pontifikat 130 lande kloden over. Den katolske Kirke blev en globaliseret Kirke med en pave, der talte stort set alle sprog. Vi, der oplevede ham i Danmark, husker med begejstring hans små brokker på dansk.

Lidt malurt

Johannes Paul II døde inden skandalerne om pædofili for alvor ramte Vatikanet. Han var stadig pave, da sagerne dukkede op i USA og Irland, og fik sagt undskyld for mange af Kirkens synder, men han slap for den hårde medfart som den nuværende pave Benedikt XVI har været genstand for.

Med i vurderingen af hans håndtering af præsters ugerninger må nævnes, at han holdt hånden over folk som p. Marcial Maciel, den mexicanske leder og grundlægger af Kristi Legionærer, der levede et dobbeltliv med flere koner og børn plus en lang trist række af overgreb, endda på sine egne børn. På trods af advarsler kom sandheden først frem omkring Johannes Pauls død, og pave Benedikt har siden ændret på den heltestatus, som Maciel fik opbygget omkring sin egen person.

Gennem hele sit lange pontifikat fra 1978 til 2005 foretog Johannes Paul II mere end 100 rejser over hele verden.

Johannes Paul II beskyttede også andre, der repræsenterede noget nyt og særligt. Der er vedholdende rygter om, at Johannes Paul II holdt hånden over den karismatiske og farverige ærkebiskop fra Zambia, Milingo, der ud over healingsceancer også deltog i et bryllup arrangeret af Moonbevægelsen i 2001. Han blev taget til nåde på trods af eskapaderne, men Milingo var dog ikke til at holde på og han forlod senere kirken.

”Santo Subito”

Da Johannes Paul II anden gang blev indlagt på Gemilli hospitalet i foråret 2005, var jeg indlagt på samme tid med symptomer på malaria. Hvor jeg gik rask videre efter et par dage på infektionsmedicinsk, blev paven nok udskrevet, dog uden at være rask. Jeg tror han valgte ikke at tage tilbage til hospitalet, da han et par måneder senere

igen blev dårlig. I dagene op til hans død samledes troende på Peterspladsen i stille bøn. Jeg boede i Rom på det tidspunkt og så på fjernsynet, da der blev tændt lys i hans soveværelse og min kone sagde til mig, at nu bør vi gå derover for ”nu er han død”. Det er netop sådan sygeplejerskerne gør, når et menneske går bort. Hun fik ret, men det var ikke klart med det samme. Faktisk blev annonceringen af hans død overhørt første gang.

Ved begravelsen blev byen nærmest kvalt i pilgrimme. For hver dag der gik, kom der flere og flere, indtil vi havde civilforsvar i gaden og ingen biler kunne bevæge sig i flere kilometers omkreds af Peterspladsen. Selve begravelsen var i sig selv en begivenhed, der samlede hele verden. ”Santo Subito” - Helligkåring med det samme. Sådan løb råbene dengang. Det råb er nu blevet virkeliggjort.

Johannes Paul II og Europas fremtid

Johannes Paul II havde et skarpt blik for årsagerne til Europas kulturelle og moralske krise, mener forfatter til pavebiografi.

Tekst: Niels Messerschmidt

KRISETEGN George Weigel, forfatter til ”Witness to Hope: The Biography of Pope Johannes Paul II,” den mest omfangsrige biografi af den netop saligkårede pave, har for nylig udgivet efterfølgeren ”The End and the Beginning,” som beskriver pavens favntag med kommunismen og hans sidste år. I bogen skriver Weigel om den tiltagende spirituelle og moralske krise i Europa, at Johannes Paul II ville have fortsat hvad ”han havde gjort i årtier, og som Benedikt XVI har prøvet siden 2005 – at vække Europa fra dets spirituelle død, som er ved at kvæle det.”

For at underbygge sit synspunkt henviser Weigel til Johannes Pauls apostoliske skrivelse fra 2003, ”Ecclesia in Europa”, der giver en analyse af Europas moralske krise som følge af at ”opgive Bibelens Gud”.

I ”The End and the Beginning” skriver

Weigel, at den apostoliske skrivelse giver en ”skarp analyse af nutidens Europas kulturelle og moralske krise” og at den er den mest ”udviklede redegørelse” af det 21. århundrede konsekvenser af katolsk sociallære siden pavens encyklika ”Centesimus Annus” fra 1991.

Weigel mener, at pavens dybtgående analyse i ”Ecclesia in Europa” fortsat er relevant i dag. I den apostoliske skrivelse kan man således læse om kontinentets voksende behov for håb, ”et håb, som vil sætte os i stand til at give livet mening og historie, og til at fortsætte vores vej sammen.” Dette håb, skrev paven, er vokset ud af en form for praktisk agnosticisme og religiøs ligegyldighed, hvorved mange europæere giver indtryk af at leve uden åndelige rødder og som arvinger, der har formøblet den formue, som historien har overdraget dem.”

Europas diagnose

I ”Ecclesia in Europa” observerede Johannes Paul II en ”indre tomhed, der griber mange mennesker,” en udbredt ”eksistentiel fragmentering hvor en følelse af ensomhed er til stede,” en svækkelse af familien og en ”egoisme, der lukker enkeltpersoner og grupper inde i sig selv.” Paven bemærkede også ”en stigende mangel på interesse for etik og at en besættende bekymring for personlige interesser og privilegier fører til færre fødsler.”

Trods kommunismens fald mere end ti år tidligere beklagede paven, at europæerne ikke havde fundet en forventet ny frihed, men snarere en eksistentiel angst: ”En af årsagerne til den håbløshed, der angriber mange mennesker i dag, er deres manglende evne til at tillade dem selv at blive tilgivet,” skrev han, ”en manglende evne, der ofte stammer fra isolationen fra dem, der ved at leve som om Gud ikke eksisterede ikke har én, de kan søge tilgivelse hos.”

Paven slutter sin apostoliske skrivelse med en håbefuldm bemærkning om, at Europa ikke er sikret en fremtid, men selv må vælge at have en fremtid. ”Det betyder at vælge at få børn,” skriver Weigel

som en bemærkning til dokumentets slutpassage. ”Det betyder at vælge et fastere fundament for Europas forpligtelser på menneskerettighedsområdet end pragmatisme eller utilitarisme. Det betyder frem for alt, at Europa genvinder sin åndelige og moralske arv fra sin bibelske og kristne arv – en afgørende og irreducibel del af det at være Europa.” Saligkåringen af Johannes Paul II blev den store folkefest for en person, der med den italienske kardinal Ruinis ord var ”et stort menneske og pave.” Johannes Paul II saligkårede flerekatolikerendnogenanden pave i historien (1.340 stk.) – hovedsagelig for at give de troende rollemønstre, de kunne følge. Men hvad ville han selv have sagt til sin egen saligkåring? ”Karol Wojtyła levede hele sit voksne liv efter Guds vilje, som den manifesterede sig gennem Kirken,” mener Weigel. ”Han ønskede ikke at blive biskop, men påtog sig opgaven; han ønskede ikke at blive pave, men accepterede det. Så jeg tror, at han med sit karakteristiske glimt i øjet ville have accepteret, hvad der skete med ham den 1. maj.”

Kilde: Zenit.org

Orientering fra sognene

1. - 31. maj 2011

Sidste frist for stof til nr. 9, der udkommer 20. maj og omfatter 1.-30. juni er 2. maj. **OBS!** Tekst bedes sendt – helst pr. e-mail: sogneynt@katolskoriering.dk eller på diskette til Katolsk Orientering, Gl. Kongevej 15, 1610 København V.

På de følgende sider finder du i kortfattet form oplysninger om aktiviteterne i de forskellige sogne samt kontaktoplysninger til sognepræsten og sognets menighedsrådsformand.

For fyldestgørende information om aktiviteterne i det enkelte sogn eller kontaktdata til præster eller diakoner, som er tilknyttet sognet, henvises til sognets egen hjemmeside.

1 | Nordjylland

9000 AALBORG Sct. Mariæ Kirke

Kastetvej 1
Hjemmeside: www.katolsk-nord.dk
E-mail: Sct.Mariae@mail.dk
Sognepræst p. Jude Kulas tlf. 98 79 63 47
E-mail: jude@mail.tele.dk
www.tamilkatolsk.dk
Sognekontoret tlf. 98 79 63 40.
Menighedsrådsformand: Erik Schou tlf. 98 92 27 74
E-mail: erik.schou@has.dk.

Messtider i Aalborg:

Søndage kl. 8.00 og kl. 10.00, man-fre kl. 17.00
Lør Ordets Gudstjeneste kl. 9.00. Hver fre rosenkransbøn kl. 16.15, (dog ikke 1. fredag i mdr.)
Desuden er der:
Den 1. og 3. søn i måneden polsk messe kl. 18.00
Den 2. og 4. søn i måneden engelsk messe kl. 18.00
Den 1. fre i måneden tilbedelse af Alterets Sakramente kl. 16.00-17.00
Den 2. lør i måneden irakisk messe kl. 13.30 og den 4. lør i måneden kl. 12.00.

Maj

Søn 1. kl. 10.00 1. kommunion under messen
Tor 5. kl. 9.00 skolemesse
Søn 22. kl. 10.00 firmelse ved Biskop Czeslaw Kozon i forbindelse med messen
Søn 29. kl. 19.00 til ca. 22.00 Økumenisk kirkevandring som starter i Sct. Mariæ Kirke
Se opslagstavlen og www.katolsk-nord.dk

9900 Frederikshavn, Helligåndskirken

Uranienborgvej 5 A.
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
E-Mail: Sct.Mariae@mail.dk
Messtider i Frederikshavn:
Hver fre tilbedelse af Altrets Sakramente kl.16.00, Rosenkrans kl. 16.30 og kl. 17.00 messe eller Ordets liturgi med kommuniionsuddeling.
Søndage messe kl. 10.00
Se opslagstavlen og www.katolsk-nord.dk

9800 Hjørring, Sankt Maria

Martyrernes Dronning
Bispensgade 67
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
E-mail: Sct.Mariae@mail.dk
Messtider i Hjørring:
Søn kl. 15.00
Den 22/5 er der firmelse ved biskop Czeslaw Kozon i forbindelse med messen kl. 16.30
Se i øvrigt opslagstavlen og www.katolsk-nord.dk

7700 Thisted, Sankt Thøgers Kirke

Møllevvej 23
E-mail: Sct.Mariae@mail.dk
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
Kontaktperson: Kjeld Vestergaard, tlf. 97 92 43 04,
Messtider i Thisted:
Lørdage i lige uger messe kl. 16.00
Lørdage i ulige uger Ordets liturgi kl. 16.00 med kommuniionsuddeling.
Se i øvrigt www.katolsk-nord.dk

2 | Midtjylland nord

8900 RANDERS. Jesu Hjerter Kirke

Thorsgade 22.
Hjemmeside: www.katolsk-randers.dk
Sognepræst Thanh Duc Tran
Tlf. 86 42 97 30, mobil: 20 98 63 59
E-mail: tdt1952@gmail.com
Menighedsrådsformand: Tony Richard Christensen
Tlf. 61 65 49 04, e-mail: trc070779@yahoo.com
Messtider: 1., 3. og 5. søn kl. 10.00, 2. og 4. søn kl. 14.00, tir kl. 18.30, ons, tor, fre kl. 17.00 (undt. 1. fre kl. 15.00), lør kl. 10.00 (undt. 3. lør kl. 8.30)
Tilbedelse og skriftemål: 1., 3. og 5. søn kl. 9.30, 2. og 4. søn kl. 13.30, tor kl. 16.30, korsvej: fre kl.

16.30 (undt. 1. fre), Jesu Hjerter andagt: 1. fre kl. 17.30, rosenkrans ons kl. 16.30, barmhjertighedens rosenkrans 1. fre kl. 15.00

Maj

Søn 1. kl. 10.00 højmesse i Maria Hjerter kloster, Gjerrild. Ingen messe i kirken
Ons 4. kl. 17.00 børneundervisning
Fre 6 kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans, kl. 15.15 bibelundervisning, kl. 17.00 messe og Jesu Hjerter andagt
Lør 7. kl. 10.00 Guds Moders lørdagsmesse, kl. 11.00 cenakel
Tir 17. kl. 18.30 messe, kl. 19.00 voksenundervisning
Ons 18. kl. 17.00 børneundervisning
Lør 21. kl. 9.00 arbejdsdag
Søn 22. kl. 14.00 højmesse, kl. 15.30 kirkeklub og familiedag (film om Guds Moders åbenbaring i Fatima)

8800 VIBORG. Sankt Kjelds Kirke

Sankt Leonisgade 12
Hjemmeside: www.sktkjeldskirke.dk
Konst. sognepræst: Josef Minh Quang Nguyen
Tlf. 86 62 36 41 Mobil 51 32 88 96
E-mail nmqdk@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Asbjørn Nordam
Tlf. 43 53 35 32, Mobil: 24 28 21 22
E-mail: anordam@gmail.com

Messtider:
Søn kl. 11.00, hverdage: tir til fre kl. 17.00 med rosenkransbøn.

Sakramental tilbedelse kl. 16.30, man kl. 17.00, lør kl. 9.00, kan ændres, så se opslag/hjemmeside.

Skriftemål: før og efter messen eller efter aftale.
Sygekommunion: såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge.

Maj

Søn 1. kl.11.00 messe, nogle af menighedens børn modtager i dag deres første Hellige Kommunion.
Efter messen er der reception i menighedssalen. (Ingen messe på polsk denne dag)
Søn 8. kl.11.00 messe
Ons11. kl. 17.30 undervisning for firmander
Søn15. kl.11.00 messe
Søn22. kl.11.00 messe
Ons 25. kl.17.30 undervisning for firmander
Søn 29. kl.11.00 messe, efter messen vil Kåre Nielsen fortælle lidt om Missios arbejde. Alle er inviteret til at være med.

7620 Lemvig, Hellig Kors Kirke

Østerbrogade 33
Hjemmeside: www.katolsk-midtdk.dk
Tlf. 86 42 97 30
Sognepræst:
Kontaktperson: Bodil Jensen, tlf. 97 89 14 75
E-mail: bodil1938@gmail.com
Messtider:
Søndagsmesse søn kl. 14.00. Hverdagsmesse: 1. tor i måneden kl. 17.00

3 | Aarhus og Djursland

8000 AARHUS C. Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, P.B. 5054, 8100 Aarhus C.
Tlf. 87 30 70 40, Fax 86 19 45 91
Hjemmeside: www.katolsk-aarhus.dk
Præsterne:
Sognepræst: Herbert Krawczyk SJ, tlf. 87 30 70 42
E-mail: herbert@katolsk-aarhus.dk
Kaldæisk menighed: Faris Toma Moshe
Ryesgade 33, 4.th., 8000 Aarhus C., tlf. 61 93 90 93
E-mail: faris_toma@yahoo.com
Menighedsrådsformand:
Marianne Schröder, tlf.: 86 17 08 75
Sognekontor: tlf. 87 30 70 40
E-mail: kontor@katolsk-aarhus.dk
Skt. Joseph Søstre: Ryesgade 28.4.th
Tlf. 86 13 81 22.

Messtider:

Polsk søn 1/5 og 15/5 kl. 14.00
vietnamesisk søn 22/5 kl. 14.30, spansk lør 14/5 og 28/5 kl. 14.00.

Jesu Hjerter fre 6/5. kl. 17.00 tilbedelse, lejlighed til skriftemål, Jesu Hjerter messe kl. 18.00

Samsø 21. maj kl. 14.00 messe i Tranebjerg kirke

Maj

Tir 10. kl. 18.00 dåbskatekese
Lør 14. kl. 10.00 firmelsesmesse i Aarhus Domkirke
Tir 17. kl. 14.30 Sankt Knuds Senior Klub, kl. 18.00 dåbskatekese
Tir 24. 18.00 dåbskatekese

Skt. Nikolaj Kirke

Frederiks Allé 37, 8000 Århus C.

Præst: p. Moshe Faris
Ryesgade 33, 4.th., 8000 Aarhus C., tlf. 61 93 90 93
E-mail: faris_toma@yahoo.com

Pindstrup, Sankt Mikael's Kirke

Kastetvej 1, Ringsø, 8550 Ryomgård
Præst: p. Herbert Krawczyk S.J., tlf. 87 30 70 42
Kirkeværge: Henry J. Manuelpillai, tlf. 86 99 64 08 eller 50 48 52 47.
Den 1. og 15. maj messe kl. 10.30

8500 GRENÅ Sankt Clemens Kirke

Thykersvej 1, 8500 Grenå
Hjemmeside: www.katolskgrenaa.dk
Sognepræst: Thanh Duc Tran (Dominique)
Thorsgade 22, 8900 Randers, tlf.: 86 42 97 30,
Mobil: 20 98 63 59, e-mail: tdt1952@gmail.com
Menighedsrådsformand: Birgit Clausen
Tlf. 86 99 63 54, e-mail: clausen.birgit@gmail.com
Maj

Søn 1. Udflugt til Maria Hjerter Abbedi sammen med Randers menighed. Højmesse i Maria Hjerter Abbedi, Gjerrild kl. 10.00. Derefter spiser vi vores medbragte mad. Vi slutter på stranden ca. kl. 16.00. Se mere på hjemmesiden. Ingen messe i Sct. Clemens kirke.

Søn 8. kl. 10.00 højmesse, derefter Kaffe med indhold. Vi slutter kl. 12.00

Ons 11. Eukaristisk tilbedelse kl. 16.00–17.00, messe kl. 17.00

Søn 15. kl. 16.00 højmesse

Søn 22. kl. 10.00 højmesse kl. 10.00

Søn 29. Ordets gudstjeneste med kommuniionsuddeling kl. 10.00

Sostrup: Maria Hjerter Abbedi

Maria Hjerter Engen 1, 8500 Grenå.
Tlf.: 86 38 44 88, fax: 86 38 42 06.
Messtider:
Søn kl. 10.00, hverdage kl. 9.00, sakramental tilbedelse daglig kl. 10-17.30 og tor kl. 19-20.
Undervisning for konvitter hver ons kl. 18.00-19.00 for børn fra 6 år indtil firmelsesalder hver ons efter aftale.

Maj

1.-31. Hver dag majandagt kl. 17.10 (søn- og helligdage kl. 17.15)

Fre 13. Mariadag, Udstilling af Altrets Sakramente, tilbedelse hele dagen, sakramental velsignelse kl. 18.40, kl. 19.00 mariaprocession og messe
Man 30. kirkeindvielse, bønspedition gennem parken, kl. 9.30 højmesse
Tir 31. Jomfru Marias besøgelse, bønspedition gennem parken, kl. 9.30 højmesse

4 | Midtjylland

7400 HERNING. Sankt Peters Kirke

Lillelundvej 36
E-mail: kirke@sktpeter.dk
Hjemmeside: www.sktpeter.dk
Konst. sognepræst: Wenczyslaw Barwinski
Tlf. 97 12 43 82
Menighedsrådsformand: Poul Erik Larsen
Gyvelvej 7, 1. tv., 7400 Herning, tlf. 21 78 54 98
E-mail: prik@prikgrafik.dk
Messtider: (HA)(I)
Søn 1., 2. og 3. søn kl. 11.00, 4. og 5. søn kl. 9.00

8600 SILKEBORG. Vor Frue Kirke

Hostrupgade 16
Hjemmeside: www.fruekirke.dk
E-mail: mail@fruekirke.dk
Konst. sognepræst Dariusz Stefanek
Tlf.: 86 82 24 15,
E-mail: stefanek@mail.dk
Menighedsrådsformand Peter Apollo
Tlf.: 86 89 32 68, e-mail: peterapollo@mail.dk
Messtider: (HC2)(I)
1. og 2. søn messe kl. 9.00, 3., 4. og 5. søn messe kl. 11.00, ons kl. 17.30 messe, tor kl. 19.30 messe hos Jesu Små Søstre i Øm, fre kl. 16.00 rosenkrans, kl. 16.30 messe
Maj
Søn 1. kirkekaffe m. menighedsrådets beretning
Ons 4. Menighedsrådsmøde efter messen
Ons 11. Koncert med Vor Frue Kirkes Kantori fra Århus, kl. 19.00
Søn 15 1. Hellige kommunion, derefter reception

Tor 19. firmelse kl. 16.30, efterfølgende reception i menighedslokalet

8700 HORSENS. Sankt Josefs Kirke

Nørregade 19-21 A, tlf. 75 62 52 68.
E-mail: sctjosef@tdcadsl.dk
Sognepræst Jan Ophoff O.Præm. tlf. 75 82 08 93
E-mail: ophoff@adslhome.dk
Menighedsrådsformand:
Carl Daniel Frost-Jensen,
Ny Havnegade 48, 8700 Horsens
Tlf. 51 21 87 31, e-mail: cdjf@sol.dk
Messtider: (HA)(T)
Søn kl. 9.00 (**OBS ny messtid!**), lør kl. 16.00
Se månedsbladet i kirken eller opslag udenfor kirken

7100 VEJLE Sankt Norberts Kirke

Fjellegade 2, tlf.: 75 82 08 93
Hjemmeside: www.sct-norberts-kirke.dk
Sognepræst: Jan Ophoff, O. Præm.
E-mail: ophoff@adslhome.dk
Menighedsrådsformand Charlotte Bech
Andreas Nielsensvej 14, 7100 Vejle
Messtider (HB2)(I)
Søndag: kl.11.00
Hverdage: man ingen messe, kl. 17.00 tir og fre, kl. 17.30 ons, kl. 11.00 tor, kl. 8.00 lør
Da det ikke er fastetid mere, så er der ikke korsvejsandagt om fredagen, men rosenkransbøn kl.16.30 og messe kl.17.00 om tirsdagen
Maj
Søn 1. højmesse kl.11.00, derefter børnedag, ukrainsk messe kl. 13.00
Fre 6. Den hellige kommunion bringes til de syge og ældre i menigheden
Søn 8. højmesse kl.11.00, derefter spisning for Sct. Norberts Seniorer
Man 9. messe kl.18.00, derefter menighedsrådsmøde
Ons 11. forsangerøvelse i Sct. Norberts Hus kl.18.30
Lør 14. skriftemål og øvelse for 1.kommunikanter kl.10.00
Søn 15. højmesse kl.11.00 med 1. Hellige Kommunion, derefter reception i Sct. Norberts Hus for alle.
Ukrainsk messe kl.13.00
Fre 20. Firmelse ved biskop Czeslaw kl.15.00 derefter reception
Tor 26. forsangerøvelse i Sct. Norberts Hus kl.18.30
Søn 29. Sct. Norberts fest, højmesse kl.11.00 med Averbodes abbed Jos Wouters, derefter grillfest sammen med Sct. Norberts Skole

5 | Syddjylland

6000 KOLDING. Sankt Michaels Kirke

Sankt Michaels Gade 2
Hjemmeside: www.sct-michaels-kirke.dk
Sognepræst: Henri Kerkhofs O.Præm.,
Tøndervej 17, 6000 Kolding, tlf. 75 52 76 01
E-mail: kerkhofs@sct-michaels-kirke.dk
Træffes bedst 9.00-11.00 undt. man og tor
Menighedsrådsfmd.: Ulla Roed, tlf. 75 57 42 21
Messtider: (TH)
Søndag kl. 10.00

7000 FREDERICIA. Sankt Knuds Kirke

Sjællandsgade 50
Hjemmeside: www.sanktknudskirke.dk
Sognepræst: Thomas Birkheuser
Montfortkommunitet
Sjællandsgade 50 A, 7000 Fredericia.
Tlf. 75 92 11 76, fax 75 92 11 71.
E-mail: th.birkheuser@sanktknudskirke.dk
Træffes bedst tir til som mellem kl. 9.00 og kl. 22.00
Menighedsrådsformand: Inge Bertelsen, Svanevej 4
7000 Fredericia, tlf. 75 93 12 46.
Messtider:
Søn kl. 9.45 rosenkrans (kun 1. søn i måneden, hele maj og oktober måned),kl. 10.00 højmesse.
Hverdage: se ugeplanen på opslaget eller på www.sanktknudskirke.dk.
Skriftemål: efter aftale med præsten!
Maj
Søn 1. kl. 10.00 højmesse med efterfølgende firmelsesforberedelse indtil kl. 12.30.
Søn 8. kl. 10.00 højmesse med ”børnekirke”
Fre 13. kl. 16.00 førstekomunionsforberedelse
Lør 14. kl. 9.30-ca. kl. 14.00 forberedelse for firmander (!)
Fre 20. kl. 10.00 firmelsesmesse. Biskop Czeslaw Kozon meddeler firmelses sakramente til 8 unge.
Efter messen er der reception.
Lør 28. kl. 10.00-ca. kl. 13.00 forberedelsesdag for de børn, som går til ”førstekommunion” Kristi Himmelfart (!)
Den, som ikke kan deltage i søndagsmessen i Fredericia er velkommen til at komme til Assens, hvor der bliver fejret søndagsmesse om lørdagen kl. 16.00 (se: Assens eller på vores homepage).
Se på www.sanktknudskirke.dk. og gør siden til din favorit! Hver uge kan du bl. a. finde de aktuelle messtider og andre aktuelle meddelelser!

6700 ESBJERG. Sankt Nikolaj Kirke

Kirkegade 58
Sognepræst Benny Blumensaat, tlf. 75 12 10 27
bedst tir-fre kl. 10.00-12.00, mobil 23 32 19 88
E-mail: skt.nikolaj.kirke@esenet.dk
Hjemmeside: www.sanktnikolaj.dk
Menighedsrådsformand: Maria Truelsen
Tlf.: 24 60 23 08, e-mail: truelsenmaria@gmail.com
Messestider: (TH)
Lør kl. 16.30 søndagsmesse, søn kl. 10.00 højmesse, kl. 9.30 rosenkrans, kirkekaffe hver søndag.
Hverdage: tir-tor kl. 9.00, fre. kl. 17.00 derefter Sakramental tilbedelse til kl. 18.30. Skriftemål i forbindelse med messen eller efter aftale. Tir-fre: Rosenkrans og Laudes kl. 8.00-9.00. Messe på as-syrisk/dansk, se opslag i våbenhuset.
3. lør i md polsk messe kl. 16.30, 4. lør i md vietnamesisk messe kl. 16.30.
Hver tor, fre og lør fra kl. 20.00-23.00 er forbønslinjen åben. Er du bange, syg eller ensom så ring på 75 18 18 08.
Hver tor kl. 9.30-17.00 tilbedelse af Sakramentet
Hver fre kl. 13.00 - Den Hellige Bernadettes Rosenkransforening for børn og unge beder Rosenkrans i kirken. Messe hos søstrene: se ugenyt

Maj

Søn 1. Barmhjertighedens søndag. Pave Johannes Paul d. II Saligkåres i Rom. Optagelse under messen kl. 10.00
Tir 3. kl. 19.00 "Helligåndsseminar" nr. 2. i menighedssalen. Alle er velkomne.
Ons 4. kl. 14.00 ministrantmøde i menighedssalen
Lør 7. Sognedag for menighedens børn og unge i alderen 5 til 14 år. kl. 14.00 vietnamesisk messe (Dominikanerne)
Tir 10. kl. 19.00 "Helligåndsseminar" nr. 3. i menighedssalen. Sidste aften for nye tilkomne. Fra nu af er kurset bindende.
Lør 14. Firmelse i Skt. Nikolaj kirke ved biskop Czeslaw Kozon kl. 16.00 - derefter reception i menighedssalen.
Fre 20. St. Bededag. Medjugorje bededag starter med messe kl. 10.00 - derefter program resten af dagen med Rosenkrans, Oplæg, Tilbedelse, Skriftemål etc. Medbring madpakke. Vand og kaffe kan købes
Ons 25. menighedsrådsmøde starter med messe kl. 19.00

Fre 27. kl. 12.15 skolemesse
Lør 28. Jomfru Maria procession gennem Esbjerg. Den nye Vor Frue af Fatima statue bliver under bøn og sang båret gennem Esbjerg og efter processio-nen vil der være fællesspisning og grill i haven. Vi starter i kirken kl. 11.00 - Kom og vær med, alle er velkomne.
Søn 29. engelsk messe i kirken kl. 16.00, filippinsk kor spiller. Medbring gerne musikinstrumenter. Efter messen fællesspisning i menighedssalen. Alle bedes medbringe en ret mad.
Man 30. 1. kommunionsholdet mødes til skriftemål fra kl. 16.00

Juni

Tor 2. Kristi Himmelfartsdag, kl. 10.00 messe, 24 børn modtager deres 1. Hellige Kommunion
Søn 5. ØM-valfart, kl. 7.30 messe i kirken, INGEN MESSE KL. 10.00, afgang med bus til Øm kl. 8.15, tilmelding til bussen på tlf. 75 12 10 27

6 | Sønderjylland**6200 AABENRAA. Sankt Ansgars Kirke**

Søndertorv 1
http://skt-ansgarkirke-aabenraa.dk/
Sognepræst Piotr Rypulak, Fiskergade 7, st. Tlf. 73 62 44 24 e-mail: piotr_rypulak@hotmail.com
Kontortid: Efter aftale med sognepræsten.
Menighedsrådsformand: Phuong Van Nguyen
Uglekær 106, 6200 Aabenraa
E-mail: phuhanhnguyen@gmail.com
Messestider: (HC2)
Man, tir og ons kl. 17.30, tor kl. 9.00, fre kl. 17.30, lør kl. 9.00, søn kl. 10.00

1. fre i måneden tilbedelse af Alterets Sakramente efter messen. Skriftemål efter aftale. Sygekommunion: Såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge. Religionsundervisning for firmander hver fre kl. 16.00 i menighedslokalet

Maj

Majandagt hver tir og fre efter messen i hele maj
Søn 15. Firmelsesfest, Biskop Czeslaw Kozon kommer og meddeler firmelsens sakramente for unge fra vor menighed kl. 10.00

6400 SØNDERBORG. Sankt Pauls Kirke

Ringridervej 35
Konst. Sognepræst Piotr Rypulak, Fiskergade 7, st. 6200 Aabenraa, tlf. 73 62 44 24
E-mail: piotr_rypulak@hotmail.com
Menighedsrådsformand: Richard Warrington, Borgmesterløkken 19, 6400 Sønderborg, tlf. 20 67 45 99
E-mail: richardwadsum@gmail.com
Religionsundervisning for førstekomunikanter hver tor kl. 17.30 i menighedslokalet. Religionsundervisning for firmander hver tor kl. 18.15 i menighedslokalet.

Polsk messe anden lør i hver måned kl. 17.00 med pastor Jan Mrukowski
Maj
Søn 8. Førstekommunionsfest, kl. 12.00 messe
Søn 15. Firmelsesfest, Biskop Czeslaw Kozon kommer og meddeler firmelsens sakramente for unge fra vor menighed kl. 16.00

6100 HADERSLEV. Sankt Marie Kirke

Mariegade 8
E-mail: sct.marielkirke@vip.cybercity.dk
Hjemmeside: http://sct.marielkirke.homepage.dk/
Sognepræst: Jan Zalewski, tlf./fax: 74 52 23 26.
Mobil 21 29 11 61, e-mail: ks.jan@get2net.dk
Menighedsrådsfmd.: Feliks Wojtaszewski
Østergade 1,1, tlf. 74 52 02 30.
Skriftemål: før messen eller efter aftale.
Sygekommunion: såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge.
Religionsundervisning: fredag kl.16.00.
Kirkekantoret er åbnet ½ time før og efter messen.
Kirkekaffe: sidste søndag i hver måned efter messen.
Søndagsmesse den 15.5. og 22.5. **kl. 17.00**

6270 TØNDER. Hellig Kors Kirke

Ribelandevej 41
Konst. Præst: Benny Blumensaat, Kirkegade 58, 6700 Esbjerg
Tlf. 75 12 10 27, mobil 23 32 19 88
E-mail: helligkorskirke@mail.dk
Træffes bedst 10.00-12.00 undtagen mandag
Pastoralassistent Sr. Lydia Timmermann
Ribelandevej 41, tlf. 74 72 18 90
Menighedsrådsformand: Pia B. Wolden Petersen
Viben, 36, 6270 Tønder
Messestider: (I)
Søn- og helligdage: højmesse kl. 16.00.
Skriftemål efter aftale.

7 | Fyn**5000 ODENSE C. Sct. Albani Kirke**

Adelgade 1, tlf. 66 12 16 64
Hjemmeside: www.sct-albani.dk
Kirkens e-mail: sognepraest@sct-albani.dk
Sognepr: Jerzy Kruk, C.Ss.R., tlf. 63 12 60 75
Menighedsrådsformand: Barbara Politowski, tlf. 66 14 71 75
Messestider: (HC)(TH)
Søn kl.10.00 og kl.16.30 (okt-april), kl. 18.30 (maj-sept). Vietnamesisk messe hver søn kl. 8.30, polsk messe hver søn kl. 12.00
Hverdagsmesser: man, tir, tor, lør kl. 9.00, ons kl. 10.30, fre kl. 19.00. Rosenkrans (dansk/vietnamesisk) ons kl.10.00, fre kl.18.30.
Tilbedelse af Sakramentet hver fre efter messen kl. 19.00 til kl. 20.00. Hver lør vesper kl. 17.00
Dalum Kloster: søn kl. 8.00 messe, man-lør kl. 6.40

Maj

Søn 1. kl. 8.00 messe på vietnamesisk, kl. 10.00 pontifikalmesse og firmelse. Derefter en kort reception i gymnastiksalen, kl. 12.30 polsk messe, kl. 18.30 messe
Ons 4. Undervisning for 1.kommunikanter, majandagt for menigheden i Dalum Kloster kl. 19.00
Tor 5. kl. 17.00-19.30 ungdomsmøde med ungdoms-præst Daniel Nørgaard, kl. 18.30 majandagt på polsk
Fre 6. kl. 18.00-19.00 lejlighed til skriftemål
Tir 10. kl. 18.00 MR-møde
Ons 11. kl. 16.30 første skriftemål for 1.kommunikanter
Tor 12. kl. 14.00 Senoirklubben, kl. 18.30 majandagt på polsk
Søn 15.kl. kirkekaffe efter højmassen kl.10.00 i gymnastiksalen (DUK) Kollekt til bispeddømmets teologistuderende
Tor 19. kl. 18.30 majandagt på polsk
Lør 21. kl. 13.00-15.00 generalprøve til 1. kommunion
Søn 22. kl. 8.00 messe på vietnamesisk, kl. 10.00 højmesse med 1. kommunion, derefter en kort reception i gymnastiksalen, kl. 12.30 polsk messe, kl. 18.30 messe
Ons 25. kl. 19.00 majandagt for menigheden i Dalum Kloster
Tor 26. kl. 18.30 majandagt på polsk
Søn 29. kl. 10.00 latinsk højmesse, kl.16.30 ungdomsmesse og ministrant optagelse i kirken
Tir 31. Marias besøg hos Elisabeth, kl. 9.00 messe

5610 ASSENS, Vor Frelsers Kirke

Nørregade 3
Hjemmeside: www.sanktknudskirke.dk/kirkeniassens
Ansvarlige præster: p. Thomas Birkheuser, Sjællandsgade 50 A, 7000 Fredericia, tlf. 75 92 11 76 (kl. 9.00 - 22.00, undt. man), fax: 75 92 11 71.
E-mail: th.birkheuser@sanktknudskirke.dk
P. Stephen Holm, Frederiksgade 7, Slagelse
Tlf. 58 52 06 45, e-mail: sh@montfort.dk
Kirkeværge: Ulla Bøgh Fridomdt, Skolevej 4 D 5620 Glamsbjerg, tlf. 65 90 14 02.
E-mail: ubf@dlgtele.dk
Søndagsmesse: hver lørdag kl. 16.00

5700 SVENDBORG. Sankt Knuds Kirke

Havnegade 1.
www.katolsk-sydfyn.dk
email: info@katolsk-sydfyn.dk
Konstitueret sognepræst: Tuyen Nguyen
Tlf: 62 21 05 42; mobil: 22 44 13 06.
Email: linhmuctuyen@yahoo.dk
Træffes: Tir til fre kl. 10.00 –16.00
Menighedsrådsformand: Knud Petersen
Tlf: 62 20 51 13, e-mail: gurliknudp@gmail.com
Messestider:
Søn kl. 10.30 og kl. 16.00, tir kl. 9.00, ons kl. 14.00, tor kl. 19.00 (kl. 9.00 om vinteren), fre kl. 9.00, lør kl. 9.00 (med forbehold).

5900 Rudkøbing. Sankt Bendts Kapel

Brogade 14
Henv.: Katolsk Kirke, Svendborg.
Tlf. 62 21 05 42 eller 62 51 58 00
Messestider: (I)
1. og 3. søn messe kl. 14.00

5800 NYBORG. Stella Maris Kirke

Vindingevej 7
Sognepræst Jerzy Kruk, C.Ss.R., Adelgade 1 5000 Odense, tlf. 66 12 16 64 mobil 20 21 56 42
Menighedsrådsformand: Kai Jørgen Svendsen
Skovvej 29, 5800 Nyborg, tlf. 65 30 38 80
Messestider: (HC2) (I)
Hver lørdag højmesse kl. 15.30
Maj
Lør 14. kirkekaffe efter højmassen kl.15.30

8 | Lolland-Falster**4930 MARIBO. Sankt Birgittas Kirke**

Maria Gade 4. Tlf. 54 75 50 80
Hjemmeside: www.sanktbirgittakirke.dk
Konst. sognepræst: Gregers Mærsk-Kristensen, tlf. 33 13 55 83
E-mail: katolsklolland@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Iwona Thorsen
Sankt Birgitta Kloster og gæstehus
Refshalevej 81, 4930 Maribo, tlf. 55 72 85 16
E-mail: birgittasostrene@mail.dk.
Messestider:
Søn kl. 9.00, Sankt Birgitta Kloster: man, tir, ons kl. 17.00 tor, fre, lør kl. 7.30
Skriftemål: lør kl. 10.00-12.00 eller efter aftale og i forbindelse med messe.

4900 NAKSKOV. Sct. Franciskus Kirke

Bredgade 47
Hjemmeside: www.sanktfranciskus.dk
Konst. sognepræst: Gregers Mærsk-Kristensen, tlf. 33 13 55 83
E-mail: katolsklolland@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Bente Selsø
Kærsangervej 7, 4900 Nakskov
Tlf. 54 93 16 55, mobil 51 22 03 33
E-mail: bensel@newmail.dk.
Messestider:
Søn kl. 11.00, 1. søn dog kl. 14.00, ons kl. 10.00.
Skriftemål i forbindelse med messe eller efter aftale

4800 NYKØBING F. Hellig Kors Kirke

Bispegade 12
Hjemmeside: www.helligkorskirke.dk
Sognepræst: Christian Noval, tlf. 54 85 07 39
E-mail: christian@noval.dk
Menighedsrådsformand: Eric Kirkby
Tlf. 21 44 85 26, e-mail: erickirkby@hotmail.com
Faste messetider:
Man kl. 8.00 laudes og messe hos Sankt Joseph
Søstrene, tir kl. 8.00 laudes og messe, ons kl. 18.00 aftenbøn, fre kl. 16.30 tilbedelse, kl. 17.00 messe, 2. lør kl. 16.00 polsk messe, søn kl. 11.00 messe
Maj
Søn 1. kl. 11.00 messe (hvide søndag) og tema-kirkekaffe i anledningen af pave Johannes Paul II's saligkåring
Tir 3. kl. 8.00 skolemesse
Tor 5. Temaformiddag i Nakskov
Lør 7. kl. 15.00 polsk messe i Maribo i anledningen af Pave Johannes Paul II's saligkåring
Søn 8. kl. 11.00 messe (rytmisk) med førstekom-munion og kirkekaffe
Ons 11. kl. 12.30-14.00 klub for børn i 2.-4. klasse
Lør 4. kl. 16.00 søndagsmesse på polsk i Nykøbing
Søn 15. kl. 11.00 messe og kirkekaffe samt firmel-sesforberedelse
Lør 21. kl. 10.00-17.00 firmelsesforberedelse, søndagsmesse ca. kl. 16.00
Søn 22. kl. 11.00 messe (gregoriansk) og kirkekaffe
Ons 16. kl. 12.30-14.00 klub for børn i 2.-4. klasse
Tor 26. Temaformiddag i Maribo.
Lør 28. kl. 16.00 søndagsmesse
Søn 29. Åsebakkevalfart. Ingen messer. Der vil være en fælles bus, som vi opfordrer så mange som muligt til at benytte

9 | Sydøstsjælland**4600 KØGE. Sankt Hans Kirke**

Bjerggade 10

Konst. sognepræst Torsten Jortzick
E-mail: torsten.jortzick@pc.dk
Tlf. 56 65 06 51/ 29 46 21 81
Menighedsrådsformand Christine Veng
Engvangsvej 51, 4600 Køge, tlf.: 56 26 73 33
Højmesse søn kl. 11.00. Hver den anden søn i måneden med kirkekaffe.
Hverdagsmesse ons kl. 10.00 med sakramental tilbedelse og velsignelse. Messe om tirsdagen med samtalekreds efter aftale
Skriftemål: Efter aftale med præsten. Øvrige: Se opslagstavlen

4700 NÆSTVED. Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, tlf. 55 72 09 85, fax 55 73 09 43
Hjemmeside: www.vorfruekatolsk.dk
E-mail: vorfrue@stofanet.dk
Sognepræst Pater Julian Bodnar C.ss.R.
Menighedsrådsformand Torben Riis, tlf. 55 76 76 52
Messestider: (HA)
Søn- og helligdage: kl. 10.00 højmesse, Søn 1. fre og lør kl. 17.00 messe
Maj
Søn 1. kirkekaffe efter højmassen
Lør 7. kl. 10.00 biskop Czeslaw Kozon meddeler firmelsens sakramente til vore unge. Derefter reception i menighedssalen.
Søn 15. kl. 11.30 polsk messe
Søn 29. valfart til Åsebakken, vi kører med bus.
Ingen messe i Vor Frue Kirke. Der er søndagsmesse lør 28. kl. 17.00
Der er lejlighed til skriftemål i forbindelse med messer eller efter aftale.

4760 VORDINGBORG. Helligaandskirken

Chr. Winthersvej 4
Sognepræst: Josef Dudek C.ss.R.
Træffes: Chr. Winthersvej 4, tlf. 55 37 39 27
fredag, søndag - ellers i Næstved, tlf. 55 72 09 85
Menighedsrådsformand: Judit Taganyi Nielsen
Vognmandsmarken 6, 4760 Vordingborg
Messestider: (HA)(I)
Søndage: messe kl. 10.00
Maj
Fre 6. Jesu Hjerter fredag, kl. 16.00 rosenkrans, kl. 16.30 messe
Lør 28. kl. 16.00 søndagsmesse
Søn 29. Ingen gudstjeneste, valfart til Åsebakken

10 | Vestsjælland**4200 SLAGELSE, Vor Frue Kirke**

Frederiksgade 5, tlf. 58 52 06 45
Sognets e-mail: katolsk@montfort.dk
Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk
Sognepræst: Stephen Holm
Pastoralassistent: Poul-Erik Jensen
Konst. menighedsrådsfmd.: Jurjen de Boer
Platanvej 4, 4200 Slagelse, tlf. 58 52 28 69
Montfortkommunitet: Frederiksgade 7, p. Stephen Holm, p. Thomas Birkheuser, b. Poul-Erik Jensen, tlf. 58 52 06 45.
E-mail: smmass@montfort.dk
Kommunitetets hjemmeside: www.montfort.dk
Faste gudstjenestetider:
Søn kl. 10.00, derefter kirkekaffe.
Til og med lør 14. maj: fre kl. 19.15
Hverdage: man kl. 17.15, tir, ons og tor kl. 11.15, lør kl. 11.15 (indtil 15. maj)
Montfortkommunitetets daglige bønner: kl. 12.00 rosenkrans, dog ikke lør og søn, kl. 18.00 vesper, lør dog kl. 12.15, søn kl. 19.30 (indtil 15. maj)
Undervisning af vore børn og unge: søn d. 22.
Menighedsdag: 3. tor i måneden, den 19. fra kl. 11.15 afsluttende med majandagt kl. 14.15.

Maj

Man 2. 1. mandag, intermontfortansk bededag og fejring af festen for den hellige Louis-Marie de Montfort og den salige visdomsdatter Marie Louise Trichet (egentlig 28. april / 7. maj). Festmesse kl. 17.30. Fællesspisning efter gudstjenesten. Sammenkomst for medlemmerne af den montfortanske association "Maria, Hjerternes Dronning", som denne dag ganske særligt fejrer Montfort og Marie-Louise.
Søn 8. højtideligholder vi festen for jomfru Maria, og fejring af årsdagen for vor sognekirkes indvielse. Afsked med Montfortkommunitet: p. Stephen Holm som sognepræst og br. Poul-Erik Jensen, og dermed ophør af 105 års montfortansk betjening af menigheden. Ingen messe kl. 10. Kl. 15.50 rosenkrans, kl. 16.00 Festmesse. Efter gudstjenesten samles vi i menighedshuset, hvor vi spiser sammen.

4400 KALUNDBORG, Sankt Mariæ Kirke.

Lundemarken 15.
Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk
Sognepræst: Stephen Holm, Montfortkommunitet Frederiksgade 7, 4200 Slagelse
E-mail: katolsk@montfort.dk
Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk
Menighedsrådsformand: Mirjam Ploug Sarp, Røs-næsvej 448, 4400 Kalundborg, tlf. 59 50 93 99
Søndag: kl. 15.30 derefter kirkekaffe, dog ikke søndagene d. 8. og 29.

Hverdagsmesser fejres normalt ikke.

Børneundervisning: søn 22. maj i forbindelse med søndagsmessen.

Menighedsdag i Slagelse: 3. tor i måneden, den 19. fra kl. 11.15, afsluttende med majandagt kl. 14.15.

Maj

Man 2. Se Slagelse

Søn 8. Ingen messe i Kalundborg. Se Slagelse

Søn 29. valfartsdag til Vor Frue af Åsebakken. Ingen messe i Kalundborg.

4300 HOLBÆK, Sankt Elisabeths Kirke

Elisabeth-Centret, Carl Reffsvej 6

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Konstitueret sognepræst: Lars Messerschmidt, Bredgade 67, 2. tv. 1260 København

Tlf. 33 55 60 80 (Katolsk Bispekontor)

eller 33 14 28 72 (privat).

Menighedsrådsformand og kirkeværge.:

Sebastian van der Meer. Carl Reffsvej 6 C.

Tlf. 25 27 36 33

Søndagsmesse: Hver lørdag kl. 15,30, derefter kirkekafe.

Ingen messe på selve søndagen.

Mandag: messe kl. 9. 00 (ændringer kan forekomme!)

Børne- og ungdomsundervisning i forlængelse af

lördagsmessen: se opslag

Maj

Lør 7. kl. 13.00 menighedsrådsmøde

Søn 29. Valfart til Åsebakken. Mulighed for fælles

bustur undersøges. Se i øvrigt valfartsprogram i

Katolsk Orientering.

11 | Midtsjælland

4100 RINGSTED, Sankt Knuds Kirke

Sct. Knudsgade 19

Hjemmeside: www.sanktknudskirke.at.t

Konst. sognepræst Torsten Jortzick

Tlf. 57 67 03 01/29 46 21 81

E-mail: torsten.jortzick@pc.dk

Skt Joseph Søstrene, Teglovnvej 18

Tlf. 57 61 73 71.

Menighedsrådsformand:

Hanne Lauridsen, Drosselvej 6, 4370 Store Merløse

Tlf. 57 80 15 37, e-mail: whl@adslhome.dk

Højmesse: lør kl. 16.00. men 1. weekend i måneden

søn kl. 16.00, altid kirkekafe.

Hverdage skolemesse ons kl. 8.35, (kontakt skolen

tlf. 57 61 03 59), tor kl. 17.30 hos søstrene, tlf. 57 61

73 71, fre kl. 17.30 i Knud Lavards Hus, tlf.: 57 60

03 51. Alle vigtige oplysninger findes desuden hos:

helst@c.dk

Maj

Lør 1.kl. 16.00 messe

Lør 7. kl. 10.00 firmelse i Ringsted

Lør 14.kl. 16.00 messe

Lør 21.kl. 16.00 messe

Lør 28.kl. 11.00 messe med 1. kommunion og reception, messe kl. 16.00

4000 ROSKILDE, Sankt Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11

Tlf. 46 35 09 65, fax 46 36 50 91

E-mail: sognet@laurentii.org

Homepage: www.laurentiikirke.dk

Sognepræst: p. Robert Showers OFM Conv.

sognepraest@laurentiikirke.dk

Sognekontoret er åbent tir – fre 10.00 - 12.00

Menighedsrådsfm.: Nina Lassen, ninamlassen@

gmail.com, tlf. 39 64 11 62 mobil 23 74 54 08

Faste gudstjenester, messer og arrangementer:

Søndagsmesser: søn kl. 8.30 og kl. 10.00.

Kirkekafe i menighedssalen efter messen kl. 10.00

og Bogcafeen er åben

Ordets gudstjeneste: tir kl. 17.00

Hverdagsmesser: ons – fre kl. 17.00.

Messe på Ledreborg: første søndag i måneden kl.

17.00

Børnemesse: kl. 11.30 - tredje søndag i måneden

Skriftemål: fre kl. 16.00 – 16.45 i kirken

Rosenkrans: ons kl. 16.30

Eukaristisk tilbedelse: fre kl. 18.00 – 19.00

Korprøve i menighedssalen: tors kl. 19.15

AA – Kvindegruppe: man kl. 17 -19

AA – Blandet gruppe: ons kl. 10.00 – 11.00

VIK: ti kl. 19.15 – 21.15 (fortsætter til pinse)

Maj

Søn 1. I denne uge er flere menighedsmedlemmer

(inkl. sognepræsten) på valfart til Assisi

Tir 3. kl. 17.00 Ordets gudstjeneste med kommu-

nionsuddeling resten af ugen (tir-fre)

Søn 8. kl. 10.00 messe med Første Kommunion,

derefter reception i menighedssalen

Ons 11. kl. 19.30 "Hvad ønsker I af Guds kirke for

jeres barn?" forberedelse til barnedåb

Lør 14. kl. 8.30 rengøring i kirken

Søn 15. kl. 11.30 børnemesse

Tir 17. kl. 9.00 rengøring i kirken

Fre 24. kl. 9.00 rengøring i menighedssalen

Fre 27. kl. 18.00 Gråbrødrene møder Danmarks

katolske ungdom

Lør 28 kl. 17.00 Gråbrødrenes farvelmesse Skt. Lau-

rentii menighed tager afsked med Franciskanerne.

Efter messen er der afskedsfest på Skt. Josefs Skole

Søn 29. OBS: pga. valfarten til Åsebakken er

der ingen messe i Skt. Laurentii Kirke! ALLE opfor-

dres til at deltage i valfarten. Det er franciskanernes

sidste farvel til bispedømmet København.

2630 TAASTRUP, Sankt Pauls Kirke

Frogård Allé 12 (korrespondance til nr. 10)

Tlf. 43 99 07 28, hjemmeside: www.sktpaul.dk

Sognepræst Michal Bienkowski, Frogård Allé 10,

Tlf.: 43 99 07 28, mobil: 20 72 89 51

E-mail: sktpaul@mail.dk

Menighedsrådsformand:

Eva Vinther, Sylen 37, 1.th. 2630 Taastrup

Tlf.: 43 52 36 07; e-mail: eva.vinther@comxnet.dk

Messtider:

Lør søndagsmesse kl. 17.00, søn højmesse kl.

10.00 derefter kirkekafe. Hverdage i kirken ons kl.

10.00, fre kl. 17.00. Hverdage hos søstrene: man,

lør kl. 9.30, tir kl. 19.00, ons 17.30, tor kl. 11.30.

Sakramental tilbedelse hos søstrene: alle dage kl.

16.00-17.30. Sakramental tilbedelse i kirken: ons kl.

8.30-10.00, rosenkrans: ons kl. 9.15, fre kl. 19.40

Skriftemål: i forbindelse med messerne, eller efter

aftale med præsten.

Ingen korsvej i maj måned, fre messe kl. 17.00;

derefter sakramental tilbedelse til kl. 19.00

Hele maj måned: Det Lauretanske Litani til Jesu

Moder 20 min. før messerne i kirken.

Maj

Søn 1. kl. 9.40-11.15 Guds Barmhjertigheds Fest;

Saligkåring af Pave JP II fejres

Fre 6. kl. 17.00 Jesu Hjerte andagt; begynder med

messe

Tir 10. kl. 10.00 Skolemesse og dåb

Søn 15. kl. 10.00 Familiemesse med blomsterdans

Man 16. udflugt for KÆK

Lør 21. kl. 17.00 messe, derefter Novene til Guds

Barmhjertighed efter messen

Tir 24. kl. 10.00 skolemesse

Tor 26. kl. 16.30 Firmelseskandidaterne skriver

deres personlige brev til Biskoppen

Lør 28. kl. 10.00-16.00 retræte for førstekommu-

nikanter

Søn 29. Valfart til Åsebakken; INGEN MESSE i

TAASTRUP

12 | Nordsjælland

3000 HELSINGØR, Sankt Vincent Kirke

Kontor og menighedshus:

Nygade 8, tlf. 49 21 05 71

Hjemmeside: www.sanktvincentkirke.dk

E-mail: sanktvincentkirke@mail.dk

Sognepræst:

Andrzej Papuga, tlf. 45 53 07 51, mob. 28 18 47 25

E-mail: Sognepraest@Yahoo.dk

Menighedsrådsformand Maria Kirsten Schmidt

Tlf. 49 21 45 99

Maj

Søn 1. kl. 10.00 Barmhjertigheds søndag. Første

kommunion

Tir 3. kl. 14.00 rosenkrans, kl. 14.30 messe med

fælleskafe

Ons 4. kl. 16.00 religionsundervisning

Tor 5. kl. 20.00 Concert med strygere fra Helsingør

Kammerorkester

Søn 8. kl. 10.00 messe, kl. 16.00 polsk messe

Tir 10. kl. 14.00 rosenkrans, kl. 14.30 messe og

Laënnec-gruppen mødes

Ons 11. kl. 16.00 religionsundervisning

Søn 15. kl. 10.00 messe, kl. 16.00 Concert med

Kammerkoret AVENTURA. Billetpris 50,- kr.

Tir 17. kl. 14.00 rosenkrans, kl. 14.30 messe med

fælleskafe

Ons 18. kl. 16.00 religionsundervisning

Søn 22. kl. 10.00 messe

Tir 24. kl. 14.00 rosenkrans, kl. 14.30 messe med

fælleskafe

Tor 25. kl. 16.00 religionsundervisning

Fre 26. kl. 16.00 Generalprøve for firmander i

Birkerød

Lør 28. kl. 10.00 Firmelse i Den Hellige Families

Kirke i Birkerød

Søn 29. INGEN MESSER - Valfart til Åsebakken

3400 HILLERØD, Sankt Vilhelms Kirke

Kirke og menighedshus: Møllestræde 7

Tlf.: 48 24 14 02

Hjemmeside: www.katolskkirkehillerod.dk

Sognepræst: Hans Esmark, Møllestræde 10 B

Tlf. 48 24 14 02 bedst kl. 9.00-10.00, dog undt.

søndag og mandag.

E-mail: hanesmark@adslhome.dk

Menighedsrådsformand Keld Bernt Lauritsen.

Tlf: 48 25 01 43, E-mail: keld.lauritsen@dadlnet.dk

Sognemedhjælper: Jette Werner. Tlf. 48 21 03 90.

E-mail:jettew@mail.dk

Maj

Søn 1. 1.kommunion, messe kl. 10.00

Ons 4. Messe/Vesper kl. 17.00

Fre 6. Messe kl. 8.30.

Søn 8. 3. søndag i påsken, messe kl. 10.00

Ons 11. Messe/Vesper kl. 17.00

Fre 13. Messe kl. 8.30.

Søn 15. 4. søndag i påsken, messe kl. 10.00

Ons 18. Ældretræf kl. 15. Messe/Vesper kl. 17.00

Fre 20. Store Bededag. Ingen messe.

Søn 22. 5. søndag i påsken, messe kl. 10.00

Ons 25. Messe/Vesper kl. 17.00

Fre 27. Messe kl. 8.30.

Lør 28. Reciteret søndagsmesse kl. 16.00

Søn 29. Ingen messe – Åsebakkevalfart.

2970 HØRSBOLM, Sankt Hans Kirke

Marievej 6, tlf. 45 86 07 51.

Sognets hjemmeside: www.sankt-hans-kirke.dk

Sognepræst Andrzej Papuga, C.M. tlf. 45 53 07 51

E-post: sognepraest@yahoo.dk

Præsternes bopæl: Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød

Menighedsrådsformand Christa Stæger

Tlf. 48 17 55 60, e-post: christa@staeger.dk

Messtider: (HA)(T)

Søn se nedenfor, tor kl. 10.30

Maj

Søn 1. kl. 11.00 højmesse

Tir 3. kl. 17.30 rosenkrans, kl. 18.00 messe, kl.

19.30 trosvandring

Tor 5. kl. 10.30 messe, derefter kirkekafe, kl.

16.00 religionsundervisning på Nordvanggård for

firmelsesholdet

Søn 8. kl. 11.00 højmesse

Tir 10. kl. 17.30 rosenkrans

Tor 12. kl. 10.30 messe, derefter kirkekafe, kl.

16.00 religionsundervisning på Nordvanggård for

firmelsesholdet

Søn 15. kl. 11.00 højmesse

Tir 17. kl. 17.30 rosenkrans, kl. 19.30 trosvandring

Tor 19. kl. 10.30 messe, derefter kirkekafe, kl.

16.00 religionsundervisning på Nordvanggård for

firmelsesholdet

Fre 20. kl. 9.00-17.00 Store Bededag, arbejdsdag i

Sankt Hans Kirke, inde og ude. Alle er velkomne

Søn 22. kl. 11.00 høj

2900 HELLERUP, Sankt Therese Kirke**Bernstorffsvej 56****2920 CHARLOTTENLUND****Sankt Andreas Kirke, Kollegievej 2****SCT. ANDREAS og SCT. THERESE****MENIGHED**

Sognepræst: p. Fabrizio Milazzo

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup.

Tlf.: 39 61 19 19, mobil: 61 67 83 39

E-mail: milazzofabrizio@hotmail.com

Menighedsrådsformand Felicity Pors, Rørmosevej 6

Tlf. 39 69 47 28, 2400 Kbhvn. NV

Sognekantor: Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup

Sognets web-adresse: <http://sa-st.dk/>**Messtider - Sct. Therese Kirke** (Sognekirke)

(HB), (T)(H):

Søn kl. 10.30 højmesse, derefter kirkekafe. Alle er

velkomne. 2. søn familiemesse kl. 10.30.

Hverdage man kl. 17.00, tilbedelse kl. 16.00-17.00,

tir og fre messe kl. 8.00, ons kl. 10.00, tor ingen

messe, lør kl. 11.30 med forudgående rosenkrans fra

kl. 11.00.

Messtider - Sct. Andreas Kirke (HB2)(T)(H):

Søndage: 2. og 4. søn i måneden kl. 11.30 messe,

4. søn med gregoriansk sang, derefter kirkekafe i

salen Kollegievej 2A. Alle er velkomne.

Hverdage: ons og tor kl. 8.00 messe, fre tilbedelse

kl. 16.00-17.00, lør messe kl. 17.00, dog ingen

messe lør før 2. og 4. søn.

Kalender: Stedet for de angivne punkter er Sct.

Therese med mindre andet er angivet.

Maj

Søn 1. kl. 10.30 højmesse med 1. kommunion. Nat-

kirke i Sct. Andreas kl. 20.00-22.00 tema: Maria

Man 2. Bibelaften kl. 19.30 i Sct. Therese menig-

hedssal

Tir 3. møde i KÆK i Sct. Andreas, messe kl. 11.30

Ons 4. Haveeftermiddag kl. 14.00-16.00. MiniKUK,

kl. 18.00-19.30. Afslutning på sæsonen.

Søn 8. kl. 10.30 familiemesse, familiedag til ca. kl.

13.00, engelsk familiemesse med 1. kommunion kl.

14.00

Lør 14. Wa Binti Skoleprojekt i Sct. Andreas.

Man 16. Meditationsaften, Strandvejen, kl. 19.00

Søn 22. Engelsk familiemesse med firmelse kl.

14.00

Man 23. MR-møde kl. 19.00

Søn 29. Valfart til Åsebakken. Ingen messe i Sct.

Therese eller i Sct. Andreas kirke

15 | Hovedstadsområde V**1616 KBH. V. Jesu Hjerter Kirke**

Stenosgade 4

Tlf. 33 24 65 80 og 33 21 85 88, fax 33 25 07 38.

Sognepræst P. Gerhard Sanders SJ.

E-mail: Stenosgade@mail.dk

Menighedsrådsformand: Stig Sørensen, Platanvej

18, 1.8., 1810 Frederiksberg C., tlf.: 29 82 49 24

E-mail: stisor@live.dk

Messtider: (HA)(T)

Søn- og helligdage kl. 10.30 dansk højmesse (2.

søn i måneden: latinsk), kl. 20.00 stille messe. 1. og

3. søn i måneden: kl. 18.00 latinsk højmesse i den

ekstraordinære (gammel) ritus. Man til fre messe kl.

17.00, lør italiensk messe kl. 18.00

Hver tir efter messen kl. 17.00 rosenkrans, hver lør i

maj måned kl. 17.00 Maria-Andagt i kirken

Hver søn indbyder vi til kirkekafe efter 10.30-mes-

sen. Kaffen og theen serveres i menighedssalen,

indgang: Stenosgade 4 B.

Lejlighed til skriftemål før og efter alle messer og

efter aftale.

Maj

Søn 1. kl. 18.00 messe i den ekstraordinære ritus

Fre 6. Jesu Hjerter Fredag. Udstilling af det Helligste

Sakramente til stille tilbedelse kl. 16.00. Sakramen-

tal velsignelse kl. 16.45. Messe kl. 17.00, kl. 19.00

forsonings- og helbredelses-messe. Skriftemål og

samtaler fra kl. 18.00

Lør 7. kl. 9.00-13.00 vi gør kirken rent, kom og tag

med fat. Se opslag i våbenhuset.

Søn 8. kl. 18.00 kroatisk messe

Tir 10. Kammerkoret Musica Viva giver forårskon-

cert i kirken.

Tor 12. kl. 19.30 menighedsrådsmøde

Fre 13. kl. 18.00-19.30 i menighedssalen: Åben

Dør, personlig forbøn og vejledning. (Forsoning og

helbredelse)

Lør 14. kl. 9.00-ca. 18.00 menighedens udflugt til

Sorø og Vedbygaard. For kun kr. 150 kan du være

med. Se opslag i våbenhuset.

Søn 15. kl. 10.30 dansk højmesse med børnenes

Første Hellige Kommunion, kl. 18.00 messe i den

ekstraordinære ritus

Fre 21. bøn- og tilbedelsesaften. Begynder med

messen kl. 17.00 og slutter med sakramental vel-

signelse kl. 19.00. Store Bededag!

Fre 27. kl. 19.00 i kirken: Forsonings- og helbredel-

sesmesse. Skriftemål og samtaler fra kl. 18.00

Søn 29. Valfart til Aasebakken. I vor kirke:

almindelig søndagsorden.

2000 FRB. Sankt Mariæ Kirke

Jens Jessens Vej 5

Hjemmeside: www.mariae.dk

Sognepræst Jesper Fich, Marielystvej 16.

Tlf. 61 62 27 37

E-mail: jesper.fich@gmail.com

Kirkens kontor: Jens Jessens Vej 5, man og fre kl.

10.00-12.00, tlf. 38 71 53 35, fax 38 71 53 36

Menighedsrådsformand: Henrik Bang Bjørge

Runebergs alle 53, 1.tv., 2860 Søborg

Tlf. 29 72 79 31, e-mail: henrik@bjørge.dk

Messtider: (HA) (T, H)

Søn kl. 11.00 hm.

Den anden tirsdag i hver måned kl. 14.00 møde

i Katolsk Ældreklub. Nærmere oplysninger hos:

Birthe Blichert-Toft, tlf.: 36 46 20 38

E-mail: bbt@youmail.dk, eller Hans K. Thomsen

Tlf. 38 74 78 09

Maj

Søn 1. kl. 11.00 højmesse med børneprædiken

Søn 8., 15., 21. og 28. kl. 11.00 højmesse

2650 HVIDOVRE. Sankt Nikolaj Kirke

Strøbyvej 2

Sognepræst Wladyslaw Zdunek, C.ss.R.

Tlf. 36 78 27 90, træffes tir, fre, lør 9.00-12.00, tor

16.00-18.00 ellers kun efter aftale, fax 36 78 27 90

Menighedsrådsformand:

Jette Kromayer, tlf. 36 78 09 11

Messtider: (HA)(H)

Søn kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe, lør

kl. 17.00 messe (1. lør i md. dansk/vietnamesisk).

Hverdage man-fre kl. 8.00 messe

Maj

Søn 1. Guds Barmhjertigheds søndag, kl. 10.00

højmesse, kl. 12.30 polsk messe

Lør 7. Firmelsens Sakramente ved pontifikal messe

kl. 15.30

Søn 8. kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe

Lør 14. Gudsmoders dag, kl. 17.00 messe

Søn 15. kl. 10.00 højmesse med 1. kommunion, kl.

12.30 polsk messe

Lør 21. Gudsmoders dag, kl. 17.00 messe

Søn 22. kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe

Lør 28. Gudsmoders dag, kl. 17.00 messe

Søn 29. kl. 10.00 højmesse.

VALFART TIL ÅSEBAKKEN

16 | Hovedstadsområde N & NV**2200 KBH. N. Sakramentskirken**

Nørrebrogade 27 C

Konstitueret sognepræst Niels Engelbrecht

Mobil: 30 54 21 18

E-mail: ne@sanktansgar.dk

Kirkens hjemmeside:

www.sakramentskirken.dk

Menighedsrådsformand Ewa Siekierski

E-mail: ewa_formand@yahoo.com

Hospitalpræst:

Jørgen Erichsen, tlf: 39 64 30 39

Messtider (HB2)(T)

Søn dansk messe kl. 9.30, fransk messe kl. 11.15,

engelsk messe kl. 18.00, hverdage: tir kl. 8.00

(skolemesse, dog ikke i ferietiden), ons kl. 17.00

(engelsk)

Om tirsdag har vi tilbedelse i kirken kl.17.00.

Messtiderne til højtiderne, andre messtider og ar-

rangementer m.m. kan ses på kirkens hjemmeside.

17 | Hovedstadsområde K**1260 KBH. K. Sankt Ansgars Domkirke**

Bredgade 64

Hjemmeside: www.sanktansgarkirke.dk

Sognepræst Niels Engelbrecht, tlf. 33 13 37 62, kl.

10.00-12.00 undt. man og tor.

Kirkens kontor tlf. 33 13 37 62, man, tir, tor og fre

kl.10.00-15.00, ons eft. aftale.

Fax: 33 32 10 49. E-mail: sanktansgar@city.dk

Menighedsrådsformand: Beatrix Carlsen

Gudstjenestetider

Man – fred kl.7.30 Laudes (Morgenbøn)

kl. 8.00 og kl. 17.00 Messe

tilbedelse torsdag kl. 16.00

Lør kl. 17.00 Messe

Søn kl. 8.00 Messe .Kl. 11.00 Højmesse Kl. 15.00

Spansk messe

2. og 4. søndag kl. 13.00 Ukrainsk messe (byz-

antinsk ritus)

1. søndag kl. 18.30 SAKS-messe

Maj

Søn 1. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 festmesse med

børnenes første hellige kommunion. Kort recep-

tion efter messen, kl. 15.00 spansk messe, kl. 18.30

SAKS-messe

Lør 7. kl. 14.30 voksenkatekese: “Benedikt og

Lioba” ved sr. Rut Maria OSB, kl. 17.00 messe

Søn 8. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 13.00

ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe

Ons 11. kl. 19.30 bibelstudiekreds ved Niels Engel-

brecht

Lør 14. kl. 17.00 messe

Søn 15. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse. kl. 15.00

spansk messe

Ons 18. KÆK-skovtur til Maribo, Birgittaklosteret

samt kunstmuseet Fuglsang, kl. 19.30 festmesse

med biskop Kozon til fejring af pave Johannes Paul

II's saligkåring. Reception efter messen.

Lør 21. kl. 17.00 aftenmesse

Søn 22. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 13.00

ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe

Ons 25. kl. 19.30 bibelstudiekreds (sæsonafslutning)

Lør 28. kl. 17.00 aftenmesse

Søn. 29. Valfart til Åsebakken, bus fra kirken kl.

8.30. NB!! ingen danske messer i Sankt Ansgar

18 | Amager**2300 KBH. S. Sankt Annæ Kirke**

Dronning Elisabeths Allé 3

E-mail: sanktannaekirke@yahoo.com

Hjemmeside:www.sanktannaekirke.dk.

Sognepræst:Wieslaw Podlach C.Ss.R

Tlf. 32 86 07 25, e-mail:wpodlach@wp.pl

Kirkelokator: Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Kbh. S.

Tir-fre 10.00-12.00 & tor. 17.00-18.00

Tlf.: 32 58 41 02, fax: 32 86 07 38

Forvaltningsråd: Peder Schramm, Strandgade 43

1401 København K.

Messtider: (HA) (T)

Søn kl. 8.30 messe, kl.10.00 højmesse, kl.12.00

polsk messe, kl.17.00 engelsk messe, lør kl. 17.00

engelsk messe.

Hverdage: man kl. 8.00 messe, tir kl.17.00 messe

med vesper, ons kl. 8.00 messe, tor kl. 19.00 messe

med novene, fre kl. 8.00 messe, bortfalder 1. fredag,

1. fre kl.19.00 messe Jesu Hjerter og derefter vå-

genat, lør kl. 8.00 messe med laudes.

Lejlighed til skriftemål efter aftale med præsten

Maj

Søn 1. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00 med bør-

nenes 1.hl. kommunion. Derefter reception i den

store sal.

Tor 5. messe kl. 19.00, majandagt i forbindelse med

messen

Fre 6. Jesu Hjerter Fredag, messe kl. 19.00 med

Sakramental Velsignelse, derefter vågenat

Søn 8. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00 hvor

Biskop Czeslaw Kozon meddeler Firmelsens Sakra-

mente. Derefter reception i den store sal.

Tor 12. messe kl.19.00 og majandagt i forbindelse

med messen.

Søn 15. messe kl.8.30, højmesse kl.10.00

Tor 19. messe kl. 19.00 og majandagt i forbindelse

med messen

Søn 22. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00

Tor 26. messe kl. 19.00 og majandagt i forbindelse

med messen.

Søn 29. VALFART TIL AASEBAKKEN, PS. der er

kun messe kl. 8.30

19 | Grønland**3900 NUUK. Krist Konge Kirke.**

Kutaa 1, Box 51

Tlf.: 00 299 3212 75, fax: 00 299 3231 75.

E-mail: walterpereyra@ive.org

Præst: p. Walter Gmelin, I.V.E.

Mobil: 00 299 25 66 30

Messtider:

Søn kl 11.00, hverdage: man, tir, ons og tor kl.

18.00, fre kl. 18.00 hos Jesu Små Søstre, Blok 9,

Her er Kinderægget!

Læser- og brugervenlig skolebibel kan hele tre ting på en gang.

Tekst: Benedikte Brisson

BØRN OG UNGE Skolebibelen er som et Kinderæg, hele tre ting på en gang. Den indeholder både hele den autoriserede udgave af Bibelen fra 1992, Det nye Testamente på nudansk (Den nye aftale) og en leksikon, skrevet af skole-kirke konsulent og cand. pæd. Inger Røgild. De første 70 sider er en konkret og begribelig indføring i Bibelens opbygning, en oversigt over de vigtigste historier, tidslinje og andet yderst brugbart materiale. Bibelteksterne er regulære og uforkortede, det er ikke genfortællinger af bibelhistoriske fortællinger.

Det hele er med, stamtavler og blod-dryppende historier, fra Adam og Eva til

Johannes' Åbenbaring. Kapiteltallene er til at få øje på, og verstillene er så små, at de ikke distraherer læsningen – det er i det hele taget en meget læsevenlig bog. Det gælder alle tre dele af bogen. Forlaget skriver selv, at bogen er tænkt som det nye basismateriale til kristendomsundervisning i folkeskolens overbygning, hvor de bibelske fortællinger netop er et af de centrale kundskabs- og færdighedsområder. (jf. fælles mål 2009 fra undervisningsministeriet). Og ja, det kan man faktisk bruge den til. Måske suppleret med forskellige opgaver og forslag til, hvad man kan gøre med bibelteksterne, bibliologarbejde og meget andet - men som basismateriale, helt sikkert alle tiders. Jeg har tjekket opslag både her og der. Og læst leksikondelen igennem. Bogen fungerer rigtig fint og er behagelig at arbejde med. Leksikondelen er appetitlig og overskueligt sat op, et sagregister, et personregister og et par ting til. Jeg synes,

det er interessant, at der sættes nogle sider af til at skrive om de historier, som er fælles for både jøder, muslimer og kristne – men målgruppen for bogen er jo netop lærere og elever, der skal forholde sig til bestemmelserne om religionsundervisning i skolen, alle os, der har folkeskolens afgangsprøve liggende et sted i fremtiden. Der er ingen apokryfer i. Men hvis man absolut vil læse apokryfer med sine elever, kan man jo endelig anskaffe dem særskilt, de blev i øvrigt også nyoversat for nogle år siden. Bogen er meget solid, også i materialevalg. Den vil kunne overleve selv en hårdhændet behandling af brugeren. Det er en indbundet mursten, så den er for voldsom til taskebog. Hvis man absolut vil bære en bibel på sig altid, er en mindre og fikserede udgave nok bedre. Men som klasse-sæt i skolen eller som bibel i hjemmet, er Skolebibelen uovertruffen. Jeg var noget skeptisk, da jeg hørte om den, men jeg må indrømme, at den virkelig er en god idé.

Jeg ville gerne undervise efter den selv. Og så er det betragteligt billigere at anskaffe Skolebibelen, end det ville være at anskaffe den gule standardudgave plus Den nye aftale. Så køb den, køb den... også en gaveide til dine venner, især dem med skolesøgende børn. *Skolebibelen m. bibelguide og bibelleksikon. 2016 sider. Forlag: Bibelselskabet. Pris: 325,-*

Liturgisk kalender 1. - 31. maj 2011

1. hvid. **2.SØNDAG I PÅSKEN. Guds Barmhjertheds søndag.**

✠ (II Ps).

Gl. Evt.sekvens. Påskepf.I.

Til bortsendelse og svar tilføjes:

Halleluja! Halleluja!

1.L.: ApG 2,42-47;

☞ SI 118,2-4.13-15.22-24.

☞ Tak Herren, for han er god, hans trofasthed varer til evig tid.

Eller: Halleluja!

2.L.: 1 Pet 1,3-9.

Ev.: Joh 20,19-31.

(Josef, Arbejderen, fejres ikke)

2. hvid. Mandag i 2. uge i påsken. (II Ps).

Athanasius, biskop og kirkelærer (†373) (m)

Påskepf.

☞ SI 2,1-3.4-6.7-9

☞ Lykkelig hver den, der søger tilflugt hos dig, Herre!

Eller: Halleluja!

L.: ApG 4,23-31. **Ev.:** Joh 3,1-8.

3. rød. Tirsdag. FILIP OG JAKOB, apostle (f)

Gl.Ap.pf

L.: 1 Kor 15,1-8

☞ SI 19,2-3. 4-5ab

☞ Deres røst når ud over hele jorden.

Eller: Halleluja!

Ev.: Joh 14,6-14

4. hvid. Onsdag i 2. uge i påsken. (II Ps).

Påskepf.

☞ SI 34,2-3.4-5.6-7.8-9

☞ Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 5,17-26. **Ev.:** Joh 3,16-21.

5. hvid. Torsdag i 2. uge i påsken. (II Ps).

Påskepf.

☞ SI 34,2+9.17-18.19-20

☞ Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 5,27-33. **Ev.:** Joh 3,31-36.

6. hvid. Fredag i 2. uge i påsken. (II Ps).

Påskepf.

☞ SI 27,1.4.13-14

☞ Kun ét ønsker jeg fra Herren, at bo i Herrens hus.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 5,34-42. **Ev.:** Joh 6,1-15.

7. hvid. Lørdag i 2. uge i påsken. (II Ps).

Påskepf.

☞ SI 33,1-2.4-5.18-19

☞ Lad din godhed komme over os, Herre for vi venter på dig.

L.: ApG 6,1-7. **Ev.:** Joh 6,16-21.

Bededag for præste- og ordenskald.

16-årsdagen for biskop Czeslaw Kozons bispevielse (1995)

Mindes i menighedens forbønner

8. hvid. **3.SØNDAG I PÅSKEN.** (III Ps).

✠ *Gl. Cr. Påskepf.*

1.L.: ApG 2,14.22-33;

☞ SI 16,1-2a+5.7-8.9-10.11.

☞ Herre, du lærer mig livets vej. *Eller:* Halleluja!

2.L.: 1 Pet 1,17-21.

Ev.: Luk 24,13-35.

Kirketælling.

9. hvid. Mandag i 3. uge i påsken. (III Ps).

Påskepf.

☞ SI 119,23-24.26-27.29-30

☞ Lykkelig den der vandrer efter Herrens lov.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 6,8-15. **Ev.:** Joh 6,22-29.

10. hvid. Tirsdag i 3. uge i påsken. (III Ps).

Påskepf.

☞ SI 31,3d-4.6+7b+8a.17+21ab

☞ Herre, i din hånd befaler jeg min ånd.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 7,51-8,1a. **Ev.:** Joh 6,30-35.

11. hvid. Onsdag i 3. uge i påsken. (III Ps).

Påskepf.

☞ SI 66,1-3a.4-5.6-7a

☞ Bryd ud i fryderåb for Gud, hele jorden.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 8,1b-8. **Ev.:** Joh 6,35-40.

12. hvid. Torsdag i 3. uge i påsken. (III Ps)

Eller rød. **Nereus** og **Achilleus**, martyrer (†1. årh.)

Eller rød. **Pancratius**, martyrer (†304)

Påskepf.

☞ SI 66,8-9.16-17.20

☞ Bryd ud i fryderåb for Gud, hele jorden.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 8,26-40. **Ev.:** Joh 6,44-51.

13. hvid. Fredag i 3. uge i påsken. (III Ps).

Eller hvid. **Vor Frue af Fatima**

Påskepf.

☞ SI 117,1.2

☞ Gå ud i al verden og forkynd evangeliet.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 9,1-20. **Ev.:** Joh 6,52-59.

14. rød. Lørdag. MATTIAS, apostel (f)

Gl.Ap.pf

L.: ApG 1,15-17, 20-26

☞ SI 113,1-2.3-4.5-6.7-8

☞ Herren sætter ham mellem sit folks fyrster.

Eller: Halleluja!

15. hvid. **4.SØNDAG I PÅSKEN.** (IV Ps).

✠ *Gl. Cr. Påskepf.*

1.L.: ApG 2,14a.36-41;

☞ SI 23,1-3a.3b-4.5.6.

☞ Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.

Eller: Halleluja!

2.L.: 1 Pet 2,20b-25. **Ev.:** Joh 10,1-10.

International bededag for præste- og ordenskald.

Kollekt til bispedømmets teologistuderende.

16. hvid. Mandag i 4. uge i påsken. (IV Ps).

Påskepf.

☞ SI 42,2-3;43,3.4

☞ Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 11,1-18. **Ev.:** Joh 10,11-18.

46-årsdagen for biskop Hans L.Martensens bispevielse (1965). Kan mindes i menighedens forbønner.

17. hvid. Tirsdag i 4. uge i påsken. (IV Ps).

Påskepf.

☞ SI 87,1-3.4-5.6-7

☞ Lovsng Herren, alle I folk. *Eller:* Halleluja!

L.: ApG 11,19-26. **Ev.:** Joh 10,22-30.

18. rød. Onsdag i 4. uge i påsken. (IV Ps)..

Erik, martyr (†1160)(m)

Påskepf.

☞ SI 67,2-3.5.6-8

☞ Folkene skal takke dig, Gud, alle folkene skal takke dig.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 12,24-13,5a. **Ev.:** Joh 12,44-50.

Ad libitum (Erik):

☞ SI 101,1-2a.3-4.6-7

☞ Om troskab og ret vil jeg synge.

L.: Ab 21,2.22-27 **Ev.:** Joh 12,44-50.

19. rød. Torsdag i 4. uge i påsken. (IV Ps).

Johannes I, pave og martyr (†526) (m)

Påskepf.

☞ SI 89,2-3.21-22.25+27

☞ Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 13,13-25. **Ev.:** Joh 13,16-20.

20. hvid. Fredag i 4. uge i påsken. (IV Ps).

Eller hvid. **Bernardin af Siena**, præst (†1444)

Påskepf.

☞ SI 2,6-7.8-9.10-11

☞ Du er min søn, jeg har født dig i dag!

Eller: Halleluja, halleluja!

L.: ApG 13,26-33. **Ev.:** Joh 14,1-6.

(Store Bededag)

21. hvid. Lørdag i 4. uge i påsken. (IV Ps).

Eller rød. **Christoffer Magellanes**, præst (†1927),

og **lidelsesfæller**, martyrer (†1915-1937)

Påskepf.

☞ SI 98,1.2-3b.3c-4

☞ Hele den vide jord har set vor Guds frelse.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 13,44-52. **Ev.:** Joh 14,7-14.

(Eugène de Mazenod (†1861) kan fejres)

22. hvid. **5.SØNDAG I PÅSKEN.** (I Ps).

✠ *Gl. Cr. Påskepf.*

1.L.: ApG 6,1-7;

☞ SI 33,1-2.4-5.18-19.

☞ Lad din godhed komme over os, Herre,

for vi venter på dig.

Eller: Halleluja!

2.L.: 1 Pet 2,4-9.

Ev.: Joh 14,1-12.

(Rita af Cascia, ordenssøster, fejres ikke)

23. hvid. Mandag i 5. uge i påsken. (I Ps).

Påskepf.

☞ SI 115,1-2.3-4.15-16

☞ Ikke os, Herre, ikke os, men dit navn skal du give ære.

Eller: Halleluja, halleluja!

L.: ApG 14,5-18. **Ev.:** Joh 14,21-26.

24. hvid. Tirsdag i 5. uge i påsken. (I Ps).

Påskepf.

☞ SI 145,10-11.12-13.21

☞ Dine venner, Herre,

skal kundgøre dit kongedømmes prægtige herlighed.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 14,19-28. **Ev.:** Joh 14,27-31a.

25. hvid. Onsdag i 5. uge i påsken. (I Ps).

Eller hvid. **Beda den Ærværdige**, præst og kirkelærer (†735)

Eller hvid. **Gregor VII**, pave (†1085)

Eller hvid. **Maria Magdalene de Pazzi**, jomfru

(†1607)

Påskepf.

☞ SI 122,1-2.3-4a.4b-5

☞ Lad os drage til Herrens hus.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 15,1-6. **Ev.:** Joh 15,1-8.

26. hvid. Torsdag i 5. uge i påsken. (I Ps).

Filip Neri, præst (†1595)(m)

Påskepf.

☞ SI 96,1-2a.2b-3.10

☞ Fortæl om Herrens herlighed blandt alle folkene.

Eller: Halleluja!

L.: ApG 15,7-21. **Ev.:** Joh 15,9-11.

27. hvid. Fredag i 5. uge i påsken. (I Ps).

Eller hvid. **Augustin af Canterbury**, biskop (†605)

Påskepf.

☞ SI 57,8-9.10-12

☞ Jeg vil takke dig blandt folkene, Herre

Eller: Hallel

Om seksualliv og menneskeværd

Siden jeg i KO nr. 3 i en artikel med overskriften "Bliv frugtbar og talrige..." blandt andet i al korthed redegjorde for Kirkens lære om familieplanlægning, er der indløbet en del læserbreve, som næsten alle giver udtryk for forskellige grader af forbehold især over for Kirkens konsekvente afvisning af prævention.

Det er der ikke noget overraskende i. Spørgsmålet om prævention er erfaringsmæssigt det spørgsmål *par excellence*, som bringer sindene i kog og vækker til modsigelse – formentlig fordi den enkelte her på en meget direkte og personlig måde bliver konfronteret med krav, som står i skarp kontrast til den livsstil, som er blevet almindelig i vor del af verden. Et bud på, hvordan dette modsætningsforhold opstod, kan man læse i den artikelserie, jeg skrev her i bladet i 2007 med overskriften "Da verden blev moderne". Den kan findes på KO's hjemmeside under rubrikken Tro og liv.

Pladsen tillader ikke, at jeg går i dialog med de enkelte brevskrivere. Derfor må jeg begrænse mig til nok engang at understrege, at Kirkens lære om familieplanlægning kun kan forstås, hvis den ses i sammenhæng med hele den kristne forståelse af menneskelivet. I Andet Vatikankoncil's pastorale konstitution om Kirken i den moderne verden (*Gaudium et spes*) står der således i Anden del, kap. 1, 51: »Måtte alle indse, at menneskelivet og dets videregivelse ikke kun angår denne verden og ikke lader sig måle eller forstå ud fra denne verden alene, men altid skal ses i sammenhæng med menneskenes evige bestemmelse.«

Diskussionen om ansvarlig familieplanlægning risikerer at løbe af sporet, så snart man taber dette overordnede perspektiv af syne og udelukkende vil ræsonnere ud fra denne verdens logik - nærmere bestemt ud fra de forudsætninger, der umiddelbart byder sig til i en given samfundsmæssig og kulturel kontekst. Vel kan Kirkens lære på dette område gøres til genstand for rationelle og systematiske overvejelser – men det betyder ikke, at den dermed også er *til forhandling*.

I denne sammenhæng tillader jeg mig at henvise brevskriverne og andre interesserede til hjemmesiden www.humanaevitae.dk – hvor man kan læse pave Paul VI's rundskrivelse *Humanae vitae* i sin helhed samt relevante uddrag af pave Johannes Paul II's apostolske skrivelse "Fællesskabet i familien" (*Familiaris consortio*). På samme side kan man finde pave Benedikt's tale i anledning af *Humanae vitae*'s 40 års jubilæum, de relevante paragraffer i Den katolske Kirkes Katekismus og endvidere – på forsiden - et fyldigt uddrag af de nordiske biskoppers seneste hyrdebrev fra maj 2010.

Vil man endnu dybere ned i denne problematik, kan jeg varmt anbefale, at man stifter bekendtskab med pave Johannes Paul II's "Kroppens teologi", dvs. de 129 onsdagskatekeser, hvor han i perioden 1979-1984 gjorde rede for det teologiske og filosofiske grundlag for seksuallivets etik og dermed også leverede et overbevisende svar på moderne menneskers søgen efter mening og sammenhæng på dette vigtige område. Disse tekster er endnu ikke oversat til dansk, men kan gratis downloades fra nettet på engelsk, hvor de kan findes under titlen "Theology of the Body".

Føler man derimod ikke, at man her og nu har tid og kræfter til at give sig i kast med et så omfattende spørgsmål, kan man som troende katolik nøjes med at finde bekræftelse i de ord, som pave Benedikt udtalte i 2008: »Kirkens læreemøde kan ikke fralægge sig sin forpligtelse til en fornyet og til stadighed dybere refleksion over de grundlæggende principper, der vedrører ægteskabet og det at sætte børn i verden. Hvad der var sandt i går, er også sandt i dag. Den sandhed, som udtrykkes i *Humanae Vitae*, ændrer sig ikke. Tværtimod, netop i lyset af nye videnskabelige erkendelser viser dens lære sig til stadighed som mere vedkommende og indbyder os således til fornyet refleksion over de værdier, den rummer.

Den nøgle, der åbner døren for en konsistent tilgang til disse værdier, er og bliver kærligheden.

I min første encyklika *Deus caritas est* skrev jeg: "Mennesket bliver helt sig selv, når legeme og sjæl

forenes... men det er hverken ånd eller legeme alene, der elsker: det er mennesket, personen, der elsker, det hele menneske, der består af legeme og sjæl" (nr.5). Uden denne enhed går menneskeværdet tabt, og der opstår en alvorlig risiko for, at legemet slet og ret bliver betragtet som en ting, der kan gøres til genstand for køb eller salg. I en kultur, der sætter det at eje noget højere end det at *være* noget, risikerer menneskelivet at miste sin værdi. Når seksuallivet bliver til et narkotikon, der trælinder partneren til ens eget begær og interesser uden at respektere den elskedes naturlige cyklus, så drejer det sig ikke længere i første række om at forsvare den rette opfattelse af kærligheden, men om at forsvare menneskets værdighed som person. Som troende kan vi aldrig tillade, at teknikken får magt til at underminere kærligheden og livets hellighed.«

Torben Riis 4750 Lundby

KO har siden nr. 4 bragt en del indlæg angående emnet seksualitet og familieplanlægning, og redaktionen betragter hermed emnet som p.t. uddebatteret.

Spørgsmål om Petersbroderskabet

På side 21 i Katolsk Orientering nr. 7, 15. april 2011 skriver Niels Messerschmidt i sin leder: "Alt, hvad vi gør i Kirken, må være båret frem af et ønske om at fremme Kristi rige på jorden – såvel i vort daglige arbejde og vort fællesskab i Kirken. I disse bestræbelser må lægfolket, præsterne og Kirkens ledelse sammen øve sig i at tænke Kirken på ny måde som et fællesskab og en bevægelse af ganske almindelige kristne."

På side 3 i samme nummer af KO ser man et næsten ¼ side stort billede af biskoppen på besøg hos Petersbroderskabet i Nebraska efter invitation af seminariet for at diakonvie fem af broderskabet.

Hvad mon forhistorien kan være, og hvad mon der ligger bag? Vel næppe en aprilsnar i utide eller en avisand – for selve rejsen er lapidarisk oplyst i KO nr. 4 under "Biskoppens kalender" som: USA 14.-25.3. Jeg tillader mig derfor at spørge: Har Nebraska ikke selv en biskop i Lincoln? Eller lever Petersbroderskabet isoleret i USA med baggrund i tidligere kontroverser med Kirken, eller er deres ultra-konservative indstilling til 2. Vatikankoncil's *aggonamento*, bestemmelser og beslutninger, f. eks. omkring kommunionen ved at ændre sig?

Mine spørgsmål går derfor til KO, til biskoppen eller Niels Messerschmidt, eller hvem der nu har fingeren på pulsen og er i stand til at oplyse, hvad der vil kunne kræves af mig: en typisk efter-koncilær 21. århundredes katolsk kristen af økumenisk observans i retning af øvelse i "at tænke Kirken på en ny måde." Vil jeg fortsat kunne regne med at modtage kommunionen, stående værdigt oprejst med kirkefolket på vandring, som pave Johannes Paul II gav os på Øm den 2. juni 1989? Og vil vi være forsamlet omkring alteret og tale og lytte på modersmålet, "hjerternes sprog" til epistel og evangelium, i bøn og liturgi. I tryghed kan jeg slutte, hvad vi sang på Øm 2. juni: "... Mit land, siger Herren, er Himmel og jord, hvor kærlighed bor."

Hans-Otto Poul Pedersen, 8600 Silkeborg

Kommentar til Anton Englerts læserbrev i KO nr. 7

Nu er jeg godt klar over, at der stod det "tvungne" cølibat, men det kunne let kommet til at lyde som om, at der ikke var bibelsk grundlag for at gejstlige skulle leve ugift, hvilket vist er protestantisk propaganda! St. Paulus skriver "En ugift mand tænker på Herren, hvordan han kan være Herren til behag; men den, der er gift, tænker på verden, hvordan han kan være sin hustru til behag, og er splittet... Det siger jeg til jeres eget bedste, ikke for at baste og binde jer, men for at I uforstyrret kan leve sømmeligt og holde jer til Herren..." (1. Kor. kap. 7:32-35)

Paulus anbefaler altså klart, at man lever ugift så man ikke splittes mellem Gud og verden. Man kunne også forestille sig at det kunne give nogle problemer, hvis en biskop, ud af det blå og uden menighedernes samtykke (som det vist er hændt før) flytter en præst til et helt nyt sogn. Konen som jo i dag også har noget, at skulle sige, og sikkert

fuldtidsarbejdende, kan jo ikke bare omrokere sit liv og flytte fra Sjælland til Jylland fordi der mangler en præst dér. Og tænk på børnene! Hvornår ser vi en fagforening for gejstlige, der kan forsikre katolske præsters levevilkår? Der er også et økonomisk aspekt at tage fat i. F.eks. lever Kirken i Danmark med stort underskud, og der er vist ingen tvivl om at en katolsk præst med 4-5 børn skal have mere i løn end en ugift. Hvor skal disse finansieringer komme fra? Hvis hele den latinske ritus tillader gifte præster, forsvinder bidraget fra Tyskland nok lige så stille. Så før vi overhovedet kan tale om gifte præster skulle vi måske sørge for at der i hvert fald var lige så høj kirkebetalingsprocent (16%) som der var kirkegang! (25%) Og at de der betaler rent faktisk betaler de, af Kirken anbefalede, to procent! 160 kr. I gennemsnit pr. betalende katolik kan på ingen måde passe! Jeg er gymnasieelev og betaler 150, så der må være nogle der slækker på den, og det skal vi have styr på først. Hvis Kirken så en dag vil udbrede det geografiske område med præstevielse af gifte mænd til Danmark, skal jeg være den første til at melde mig. For man kan sagtens være kaldet til præst uden nødvendigvis at være kaldet til cølibatet, bare tænk på Skt. Peter. Lad ikke Kirken være ekskluderende og kun have ugifte præster, men inkluderende og have gifte, samtidig. Og lad så dem der kan rumme cølibatet, rumme det! (Matt. 19:11-12).

Casper Thorup, MR-medlem – Skt. Elisabeth menighed, Holbæk.

Opret en katolsk datingside!

Kære Maria Mbalyowere

Nu har jeg læst og genlæst dit "nødråb" i KO nr. 5. Jeg forstår dig ikke.

Du skriver: "Nutidens unge katolikker er henvist til ydmygende internet datingsider, der opfordrer til forfængelighed, grådighed m.m. med det formål at sælge sig selv bedst muligt til semiliderlige datere, der på samme umoralske vis søger partnere. Alle med henblik på et seksuelt, højst sandsynligt kortvarigt samliv med lige gyldige skænderier over petitesser og delebørn." Gifteklare katolikker skal også "hanke lidt op i moralen"?

Jeg kender efterhånden mange par, både unge og ældre, troende som ikke-troende, som har mødt hinanden på nettet og som senere har giftet sig og lever harmonisk sammen. Ingen af dem er mere forfængelige, grådige, semiliderlige (hvilket klamt udtryk) eller umoralske end mange katolikker, der går i kirke hver søndag. Det er mere reglen end undtagelsen at bruge nettet til alle tænkelige slags kontakter, hvorfor så ikke også til dating?

Med dit lange læserbrev om, at der ikke er eminente, katolske mænd at finde i kirkerne til de mange dydige, men krævende, enlige kvinder - så må konklusionen blive, at det er en oplagt god idé snarest muligt at oprette en seriøs, katolsk datingside (sponsoreret af menighederne). Så kunne selv katolikkerne finde hinanden.

Forarget at korse sig over netdating eller måske i virkeligheden over, at tiderne skifter, hjælper til gengæld slet ingen.

Med venlig hilsen

Helle Kofod, 5500 Middelfart

Besøgstjeneste savnes

For ca. 40 år siden etablerede Marialejonen besøgsgrupper, der besøgte ældre, syge og ensomme på hospitaler og i hjemmene.

Var det ikke en idé på sognebasis at etablere lignende besøgsgrupper? For 30 år siden forsøgte pater Nielsen i Jesu Hjerter Kirke at etablere en rengøringsbrigade. Forsøget mislykkedes, men det lykkedes i Sankt Antoni Sogn i Brønshøj.

Flemming K. Rasmussen, 2300 København S.

Læserbreve

Indsendte indlæg skal forsynes med navn, adresse og telefonnummer.

· Kun navn og postnr. offentliggøres i bladet.

· Max. grænse for læserbreve: 400 ord. (vi forbeholder os ret til at forkorte læserbreve over denne længde).

· Max. grænse for kommentarer 800 ord. KO bringer en kommentar pr. nummer.

· Læserbreve kan indsendes til redaktionen som e-mail til redaktion@katolskorientering.dk

Eller som brev til: Katolsk Orientering, redaktionen, GI Kongevej 15, 1610 København V.

Katolsk Orientering bringer ikke læserbreve eller kommentarer som har været trykt i andre medier.

Om højkirkelighed og latinske messer

Jeg har med interesse fulgt debatten mellem Gideon Ertner og Oluf Bohn om bl.a. latin i messen her i KO's spalter. Min baggrund som katolik er ikke længere end Gideon Ertners, men under og siden min kandidateksamen i musikvidenskab i starten af firserne og i min tilværelse som medlem af Folkekirken – heraf 12 år i et menighedsråd – har liturgi været et interesseområde for mig. Og jeg syntes, at jeg genkendte noget fra min Folkekirketid i denne debat.

Folkekirken har en relativt lille men ganske vedholdende gruppe af højkirkelige præster. Selv vil de nok opfatte sig som ortodokse lutheranere, idet Luther aldrig har taget afstand fra processioner, røgelse, messeklæder etc., men i realiteten er de nok snarere krypto-katolikker, der drømmer om en genforening med den katolske kirke men ikke – bortset fra nogle ganske få blandt dem – tør tage netop det skridt. I halvtredserne måtte flere biskopper pålægge sådanne højkirkelige ikke at reservere nadverelementerne. Gjorde man nemlig det, overskred man den lutherske opfattelse af realpræsens og var langt inde på katolsk telologisk grund. Denne gruppe højkirkelige præster har faktisk tilført Folkekirken meget værdifuldt. Deres ”genopdagelse” af messeklæderne og de liturgiske farver er vel skyld i, at disse har så stor en udbredelse i Folkekirkens højmesse, som det er tilfældet i dag.

De har foretaget sig mangt og meget af stor liturgisk fylde og kvalitet (og nu som katolik ser jeg først, hvor prægede deres gudstjenester i virkeligheden er af den tridentinske messe, da der jo ikke har været et 2. Vatikanerkoncil i deres rækker!). Oftest har de høstet utak, og ofte er der blevet lagt kraftigt luft til dem fra kolleger og toneangivende kredse i Folkekirken. En mindre gruppe har set dem som en slags ”katolsk modreformation”, der på luthersk vis måtte tages afstand fra, en anden og større gruppe har hæftet sig ved de højkirkeliges modstand mod bl.a. kvindelige præster, hvori kimen – som Folkekirken ser ud i dag – til mange samarbejdsproblemer i den almindelige praktiske hverdag ville ligge. De er kort sagt ikke blevet dømt på deres liturgiske syn som sådan, men på synspunkter, som ligger ved siden af dette – om end ofte kædet sammen med det. Synspunkter som store og toneangivende kredse i Folkekirken har anset for bagstræberiske.

Når der således i KO og andre fora argumenteres for den tridentinske messes fortræffeligheder eller overlegenhed eller højere almengyldighed, så kender jeg den kun fra internettet. Jeg har kun oplevet den såkaldte Paul VI-messe i min menighed. Den er jeg fortrolig med, og glad for, og den rummer for mig stor dybde og mange muligheder for tilbedelse, lovsang og fordybelse. Og jeg holder meget af nu og da at synge messens faste led på latin. Det er bestemt muligt, at den tridentinske messeform er både smuk og dyb – og at den er en del af Kirkens tradition er jo uomtvisteligt.

Det er også efter min mening fint, at den nu kan læses / synges, hvor man måtte ønske det. Når diskussionen om den sætter sindene i bevægelse, som den gør, er det nok på mange måder parallelt med diskussionen om højkirkelighed i folkekirken. For nogle drejer det sig om at holde kanalerne til fortiden og traditionen åben. Andre har en anden dagsorden om ikke bare at kunne deltage i en tridentinsk messe men at rulle hele udviklingen tilbage til tiden før 2. Vatikanerkoncil.

Man kan på katolske hjemmesider møde en del af dem, der i KO taler for den tridentinske messe – eller en mere latinsk messe som sådan – i debatter, hvor tonen er væsentlig skærpet. Hvor man i ramme alvor f.eks. diskuterer, hvorvidt man – i omtale og reportager i KO – skulle omtale Folkekirkens præster og biskopper som ”præster” og ”biskopper”, for de er det jo ikke i katolsk forstand, hvor man i det hele taget taler for ganske at opgive den økumeniske dialog og vente på, at folk selv finder ”hjem til kirken”. Det er næppe udbredte synspunkter i Den katolske Kirke i de dele af verden, hvor den lever tæt sammen med andre kristne trossamfund, og underholdningsværdien i dette må umiddelbart være størst hos de højtråbende ateister,

som hverken vi, Folkekirken, baptisterne eller andre behøver at stimulere.

Hvis et lønligt ønske om mere latin i messen eller adgang til at fejre den tridentinske messe ikke blot er et liturgisk spørgsmål, men også skal ses som en pakkedløsning, hvor hele udviklingen skal ruller tilbage over 2. Vatikanerkoncil, skaber det fra modstandere af en sådan udvikling også en modvilje overhovedet at røre ved det liturgiske arvegods for ikke at blive taget til indtægt for en sådan udvikling. Nøjagtig som der er præster i Folkekirken, der aldrig lader sig se i alba og messehagel, bare for ikke at blive slået i hartkorn med ”højkirkeligheden”.

Flemming Meng Sørensen, 7100 Vejle

Kommentar til p. Rainer Hagencord i KO nr. 3.

Nobelpristageren Konrad Lorenz (1903-89) var etologiens egentlige grundlægger. I 1949 udkom hans bog, 'Er redete mit dem Vieh, den Vögeln und den Fischen'. Lorenz' observationer var banebrydende. Han skabte begrebet 'prægning' om det, som sker med et dyr, der fra fødslen nurses af en anden art end sin egen. Fejlprægede dyr kan ikke begå sig blandt artsfæller.

I KO nr. 3 år 2003 havde jeg en kronik, 'Skabelsen er Guds kærlighedsgave til mennesket'. Her argumenterede jeg næsten enslydende med p. Hagencord. Men, ingen reagerede. Nu otte år efter legaliseres mine tanker igennem den katolske præst med eget institut og en Münster-biskop i ryggen. På to punkter er jeg uenig med p. Hagencord. Han hævder:

1) 'I modsætning til os, er et dyr fastbundet til øjeblikket'. Nej. Dyr har erindringer og kan planlægge. Det er for nemt at kalde det, vi ikke forstår, for 'medfødte instinkter'. Endnu ved vi kun en brøkdæl om dyrs evner.

2) 'Vi skelner mellem godt og ondt - det gør dyr ikke'.

Jo. Kropssprog, mimik og lyde viser dyrenes sindsstemning.

Det er op til os at læse signalerne og handle derefter. Ignorerer vi dem, ender det ofte med et ikke-forstået dyrs unødvendige aflivning. Dyr har så mange 'antennor', som vi ikke har eller ikke længere bruger. Hesten, som jeg red på i Giza-ørkenen, reagerede før det store jordskælv kom i Cairo i 90'erne. Jeg forstod ikke dens uro. Det viste sig, at store dele af Cairos gammel bydel flere kilometer væk skulle kollapse og at dyr og mennesker ville blive dræbt. Hestene i Giza forudså det. Etologien er på begynderstadiet, ligesom vores øvrige viden om natur. Skaberen og skaberværket er ganske uden begrænsninger. Herren indsatte os i en global symbiose med sit skaberværk, og her befinder vi os endnu, eftersom han stadig skaber og opretholder verden. Lederskabet, Gud pålægger mennesket i Genesis, kan kun fungere godt igennem kundskab, respekt og tillid. Ellers bliver det fejltagelser, ligegyldighed og overgreb.

Kristne har et uheldigt, overdimensioneret fælles-ego pga. udsagnet: 'Gud skabte mennesket i sit billede' (1.Mos. 1,27). Det er dét, mange fremdrager som forklaring på tingsliggørelsen af dyr og natur og det forsømte engagement. Så - altså, her har vi en kristen ommer, og den haster. P. Rainer Hagencord har taget et første lille skridt desangående i den katolske verden.

Helle Kofod, 5500 Middelfart

Hvis behov bliver opfyldt ved at fjerne cølibatet?

Cølibat og sexafholdenhed før ægteskab kan virke sært for ikke-troende, som Eva Antkowiak udtrykte det: kirken går glip af mange mennesker, der vil påtage sig præstegerningen, men ønsker at leve et normalt menneskeliv. Er jeg mon unormal ved ikke at have sex i en alder af 13 år og drikke mig fuld hver weekend som andre unge? Hvad hvis jeg havde boet i Saudi Arabien, Kroatien eller USA? WHO skriver: Seksualitet er IKKE synonym med samleje. Det handler ikke om hvorvidt vi har orgasme eller ej, og endelig er det ikke summen af vort erotiske liv.

Dette KAN være en del af vor seksualitet, men behøver ikke at være det. Seksualitet er det, som driver os til at søge efter kærlighed, varme samt intimitet og udtrykkes i den måde vi føler, bevæger os, røre ved og bliver rørt

ved. Seksualiteten har indflydelse på vores tanker, følelser, handlinger og derved vor mentale og fysiske helse. Og da helse er en fundamental menneskeret, må også seksuel helse være en basal menneskeret. Altså er seksualitet ikke kun valg/fravalg af sex, men lige så meget en moders kærlighed. Derfor kære Birgit Arbirk, Hr. og Fru Vulstrup, kan et katolsk ægtepar modsat manges forvirring GODT have et seksuelt samliv i ægteskabet UDEN sex. Kære Ole Dam; ingen grund til bekymring, kvindens libido er ligeså fremtræden som mænds, men kvinder fremhæver den ikke konstant. Hvorom alt er: hvis behov er det som Anton Englert og hans lige, der ønsker afskaffelse af cølibatet, fremstiller? Jeg mindes dengang ikke-katolikker proklamerede kvindeundertrykkelse i den katolske kirke da disse ikke kunne præstevies. Straks kritiserede både feminister og mediehungrende eksperter denne tradition.

Da det var alle andre END de katolske kvinder der så dette som et problem, døde sagen hurtigt ud. Samme spørger jeg nu Anton Englert og Eva Antkowiak: hvis behov er det som bliver opfyldt ved at fjerne cølibatet?

Er det deres egne forargelse for mennesker som lever et unormalt menneskeliv der ikke stemmer overens med FEMINA og Bo Bedre ideologien med kernesund familie og sexologernes visdom om polygami, som de nu ihærdigt prøver at pådutte os andre? Hvis præster gerne ville have ændret på cølibatet, burde vi som katolikker ikke vise dem den respekt og lade dem selv give udtryk for dette? Hvorfor lader vi ikke præsterne selv samle deres stemmer og sende dem over Alperne? Ligeså at vi katolske kvinder kan tale for os selv, kan præsterne også.

Maria Mbalyowere, 3000 Helsingør

Kirken er ikke et tag selv bord

Den katolske kirke er ikke et tag selv bord. I K.O. nr. 3 har Torben Riis et indlæg om den katolske kirkes forståelse af ægteskabet hvoraf det fremgår at frugtbarhed er noget positivt, en gave fra Gud som man ikke skal beskytte sig imod, men åbne sig for. Artiklen bærer i det hele taget præg af loyalitet og kærlighed til den katolske kirkes tro og lære, hvilket jo ikke er en selvfølge i vore dage.

Og i KO nr. 5 fortsætter Ina Bach den samme positive opfattelse af, at sexualiteten er en Guds gave som deles med den person man ønsker at indgå ægteskab sammen med og igen mærker man den samme loyalitet og kærlighed overfor den katolske kirkes tro og lære angående ægteskab og kærlighed og sexualitet samt videregivelse af livet uden brug af prævention. Som præst er det smukt at opleve Torbens og Inas klare blik for, at den katolske kirke ikke er et tag selv bord, men et fællesskab som er forpligtende overfor kirkens læreembede. Tak til jer og de mange lægfolk der utrætteligt arbejder for at fremme en "livets kultur" i modsætning til "den dødens kultur" som møder os på så mange områder i det danske samfund bl.a. gennem den fri abort, den fri pornografi, den lette adgang til prævention for blot at nævne et par punkter.

I vore katolske menigheder, skoler og familier burde det være en selvfølge at opdrage de unge til afholdenhed før ægteskabet, fortælle dem om Billingsmetoden og forklare dem hvorfor vi som katolikker ikke går ind for hverken fri abort, brugen af prævention og sex før ægteskabet.

pastor Benny Blumensaat, 6700 Esbjerg.

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Nik Bredholdt, Eva Vinther, Gunhild Lindstrøm, Benedikte Brisson, Ane Steiness Illum, Son Bui, p. Adolf Meister S.J

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag, Fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskorientering.dk Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sognenyt@katolskorientering.dk

Abonnementspris 460 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15, DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.500 - Distribueret oplæg 9.156 - ISSN 0902-297X

Det sker i bispedømmet

Maj

Fredag 6. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 7. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Benedikt og Lioba" v/ sr. Rut Maria OSB. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer

Fredag 13. kl. 18.00–19.30: "Åben Dør". Personlig forbøn og vejledning v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Sted: Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 14. kl. 10.30: Jubilæumsmesse for sr. Susanna af Jesusbarnet, vi fejrer sr. Susannas 25-års jubilæum for aflæggelse af klosterløfter, samvær efter messen. Sankt Josefs Karmel, Brødskovvej 46, 3400 Hillerød

Mandag 16. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 27. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 28. Jomfru Maria procession gennem Esbjerg. Den nye Vor Frue af Fatima statue bliver under bøn og sang båret gennem Esbjerg og efter processionen vil der være fællesspisning og grill i haven. Vi starter i kirken kl. 11.00 - Kom og vær med, alle er velkomne.

Juni

Lørdag 4. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Ligheder og forskelle mellem katolicismen og protestantismen" v/Vilhelm Stender. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer.

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 77 40 19 14
Fax: 77 40 19 01
E-mail: sandra@moll.dk

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev, Farum, Bispebjerg og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe de nødvendige aftaler

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse
38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940
Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet garantiordning, v/Steen Jørgensen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre, et ord fra Jesus og en velsignelse så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

Kvindernes Dalumretræte

Mandag d. 29. august – 2. september 2011

Danmarks Katolske Kvindeforening indbyder til retræte hos de gæstfrie Sankt Hedvigsøstre på Dalum Kloster, Dalumvej 105, 5250 Odense SV. Alle kvinder er hjertelig velkomne.

Retrætepræst er p. Herbert Krawczyk SJ, Århus. Tema: "Fadervor-bønner". Pris: 1.000 kr, hvoraf 300 kr er depositum, som skal betales ved tilmelding på bankkonto reg. nr. 7260 konto 1115743. Husk at anføre dit navn og adresse på indbetalingen.

Yderligere oplysninger og tilmelding inden 1. juli til Birgit Clausen 86 99 63 54, mail: clausen.birgit@gmail.com

Bønnens Apostolat

Maj

- At de som arbejder med meddelelsesmidlerne, altid må respektere sandhed, solidaritet og enhver persons værdighed.

- At Herren må give Kirken i Kina at holde ud i troskab mod Evangeliet og vokse i enhed.

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A**

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 10
som udkommer

fredag den 3. juni

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 16. maj

Venlig hilsen
Redaktionen

Hjælp Kirken videre når du er gået bort

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente. En sådan arv er fritaget for afgifter, så den går ubeskåret til Kirkens arbejde.

Det anbefales, at lade en advokat oprette testamente. Sker dette i samråd med bispekontoret, refunderes salæret.

Se information på www.katolsk.dk "Hjælp Kirken"

Eller ring til:

Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Gammel Kongevej 15
1610 København V
Telefon 33 55 60 11

Assumptionssøstrene

tager afsked efter 103 års virke i Danmark med en festlig taksigelsesmesse

fredag den 27 maj, 2011 kl. 17.00 i Sct. Therese Kirke
Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup

Efter messen inbydes alle til en reception i Rygaard Skoles gymnastiksal.

Alle er hjerteligt velkomne

www.catholica.dk -
et katolsk tidsskrift på internettet

Biskoppens kalender

Maj

Lør 7. kl. 10.00 firmelse i Næstved, kl. 15.30 firmelse i Hvidovre
Søn 8. kl. 10.00 firmelse i Sankt Annæ
Tir 10. kl. 16.00 møde i forretningsudvalget
Lør 14. kl. 10.00 firmelse i Aarhus, kl. 16.00 firmelse i Esbjerg
Søn 15. kl. 10.00 firmelse i Aabenraa, kl. 16.00 firmelse i Sønderborg
Tir 17. kl. 10.00 Præsterådsmøde
Ons 18. kl. 9.00 Messe for personalet på Gl. Kongevej
Tor 19. kl. 16.30 firmelse i Silkeborg
Fre 20. kl. 10.00 Firmelse i Fredericia
kl. 15.30 Firmelse i Vejle
Lør 21. kl. 10.00 Firmelse i Kolding
kl. 15.30 Firmelse i Tønder
Søn 22. kl. 10.00 firmelse i Aalborg, 15.30 firmelse Hjørring
Fre 27. kl. 17.00 Messe på Rygaard - afsked med Assumptionssøstrene
Lør 28. kl. 10.00 firmelse i Birkerød, kl. 17.00 afskedsmesse i Roskilde med Robert Showers O.F.M.Conv.
Søn 29. Valfart til Åsebakken

IT-korset i Aarhus

Sådan kom pc-affald, marmeladedåseblik og en juletræsfod til at forkynde om skaberværkets storhed og frelse for alle mennesker.

Tekst: P. Adolf Meister SJ

KIRKEKUNST Ideen til et krucifiks opstod tilfældigt. Jeg havde nemlig en juletræsfod af fyrretræ og en bunke blikdåser og IT-affald. Inde i en computer findes der en masse ting, som indeholder en hemmelighed for den, der kun bruger en pc til de nødvendige daglige gøremål som tekstbehandling, regnskaber, e-mail og internet.

Det er som hvert kvadratmillimeter indeholder komprimerede værdifulde funk-

tioner – for et almindeligt menneske svært tilgængelige, for en kunstner brugbart materiale.

Jeg har før ”pyntet” mit gammeldags ordenscors med et grønt og gult computerkort og fik senere at vide, at det grønne er et lyd kort og det gule et grafikkort. Fint, tænkte jeg, thi korset er et troens symbol, og ”troen kommer af at høre og fra at se”. Så fik min ”pynt” en mening, ikke mindst fordi alle mennesker har en pc! Altså et ”moderne” kors fra vores tid!

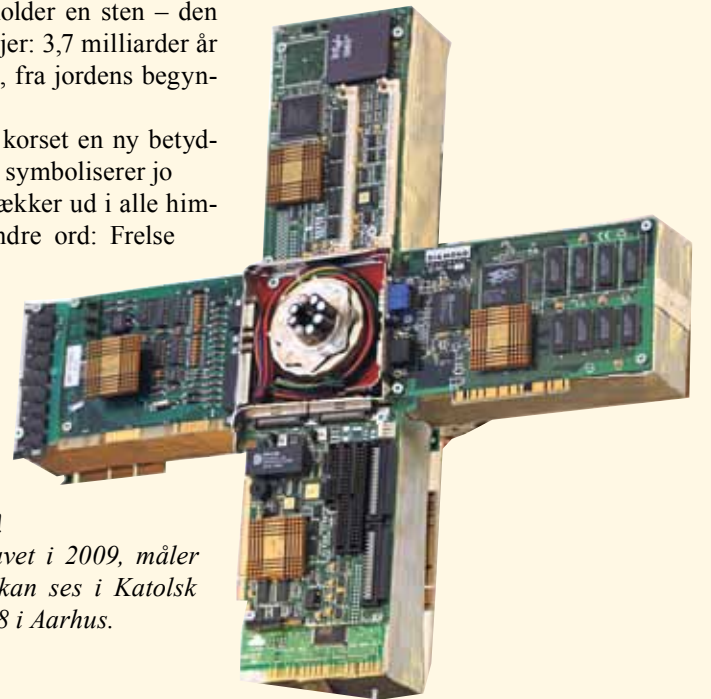
Derfor pyntede jeg mit fyrretræskors med gult og grønt computer-materiale. At siderne er lavet af marmeladedåseblik behøver man jo ikke nævne. Og da korset skulle kunne stå (måske på en konsol eller alter) skulle det kunne ses på fra begge sider. I midten hænger der ikke den korsfæstede, men på den ene side en harddisk med alle sine mange gemte oplysninger, tekster og tal, og på den anden side et gem-

me af glas, der indeholder en sten – den kostbareste sten, jeg ejer: 3,7 milliarder år gammel fra Grønland, fra jordens begyndelse.

På denne måde fik korset en ny betydning: Det græske kors symboliserer jo kosmos, fordi den rækker ud i alle himmelretninger. Med andre ord: Frelse gælder alle mennesker!

Og for den, der stadigvæk ikke tror, at jorden blev til for 3,6-3,9 milliarder år siden, et bevis for jordens alder og skaberværkets storhed!

IT-korset, der er lavet i 2009, måler ca. 40x40 cm. Det kan ses i Katolsk Infobutik, Rymsgade 28 i Aarhus.

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering
Katolsk Orientering · nr. 8
6. maj 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

Splinten og bjælken

Læn dig aldrig bare tilbage.

Tekst: Ane Steiness Illum

BIBELMEDITATION Har du nogen sinde stået i en situation, hvor du blev presset så hårdt og voldsomt, at du næsten ikke kunne mere? Ja, faktisk var du derude, hvor du virkelig slet ikke kunne mere. Nu var det nok. Grænsen var nået.

Jeg har stået i den situation et par gange. Det føles som at stå ved en klippeafgrund, hvor du stirrer ned i mørket og kan mærke suset fra dybet. Det trækker dig ned, men du formår at blive stående. Eller, du formåede at blive stående, indtil nogen besluttede sig for at skubbe dig ud over kanten.

I et kort øjeblik flyver du gennem intetheden, og du ved, at det kommer til at gøre ondt, når du rammer bunden. Det gør du for øvrigt i næste øjeblik. Hårdt, ubarmhjertigt og smertefuldt.

For nogle uger tilbage stod jeg i den situation, at min veninde forsøgte at begå selvmord. Hun ringede selv og fortalte, at hun havde brug for noget hjælp så der stod jeg ved klippekanten. I næste nu var jeg i frit fald, og det korte af det lange er, at jeg besluttede mig for, at nu var det nok. Det var for hårdt at blive trukket emotionelt gennem den maskine, hvor jeg dels var voldsomt bange for at miste min veninde, og samtidig virkelig rasende på hende. Her havde jeg hjulpet hende så meget, og så gik hun hen og forsøgte at tage sit eget liv. Det ville jeg ikke være med til.

Så jeg rejste mig fra klippebunden og humpede væk. Jeg var såret, men valgte at ignorere smerten og bare være vred. Mine venner plejede mig i den tid, de opmuntrede mig og var omsorgsfulde. Men jeg valgte at fokusere på udelukkelsen af min veninde, og sagde åbent, at jeg ville droppe hende, når hun havde fået det bedre. Mine kristne venner sagde ikke meget til dette, mens min ikke-kristne veninde mente, at jeg burde ringe med det samme og fortælle,

” Det er en af de opgaver, som vi kristne må tage på os, at hjælpe uden tøven og uden at forvente at få noget igen.

hvad jeg mente om ”selvmordskandidaten”.

Men så skete der det, at jeg skulle til askeonsdag. Jeg var i god tid og satte mig ind i kirken for at forberede mig på messen. I forvejen havde jeg i toget forinden læst i Bibelen, og det fortsatte jeg med indtil messen startede. Mens jeg læste, gik det op for mig, at jeg havde gjort alt det rigtige med min veninde. Jeg havde givet hende, når hun havde bedt om noget. Jeg havde vendt den anden kind til, når hun rasede imod mig. Jeg havde stædigt holdt ved hende, selvom hun havde forsøgt at skubbe mig væk. Jeg tilgav hende, da hun kom tilbage. Jeg havde gjort det, som der står i Lukas-evangeliet 6, 27-42.

Det var da jeg begyndte at kræve noget igen, at dømme og forvente, at det gik galt. Jeg kunne ikke have afværget hendes selvmordsforsøg, men jeg kunne hjælpe hende langt mere ved at være der end ved at blive vred og gå min vej. For min egen skyld, skulle jeg bare huske, at jeg aldrig måtte forvente, at hun gav noget åbent igen. Den løn, som jeg får, består ikke i at hun går hen og siger ”tak for hjælpen”, men i at se hende rejse sig fra sin klippegrund og

ville støtte en, hvis ben var brækket, uden tøven. Det samme må jeg gøre med min veninde. Det er en af de opgaver, som vi kristne må tage på os, at hjælpe uden tøven og uden at forvente at få noget igen.

Vi må aldrig give op, selvom vi føler, at vi har overskredet grænsen for hvad vi kan. Vi må aldrig læne os tilbage og bare være vrede over, at vi ikke kan gøre mere, for så vil de ting, som vi er utilfredse med, aldrig ændre sig.

blive rask.

Jeg bliver et bedre menneske af at huske, at jeg aldrig må forvente at få noget igen. Jeg bliver en bedre veninde ved ikke at give efter for den menneskelige impuls, der ellers ville gøre mig vred over hendes ”fejl”. For hvad er min venindes ”fejl”? Hvad er hendes splint? Nu hvor hun er blevet udredet af psykiatere, ved vi, at hun fejler en række psykiske sygdomme. Det er hendes splint. Min bjælke har været, at jeg har været blind for dette. Blind for hvor syg hun egentlig er, og hvor meget hjælp hun trænger til. Nu må jeg løfte mit kors og forstå, at en psykisk sygdom er for sjælen, hvad et brækket ben er for kroppen. Jeg

Katolsk Orientering

Vatikanet ønsker større kontrol med Caritas Internationalis

Den katolske Kirkes internationale bistandsorganisation skal fremover have en tydeligere katolsk identitet.

Tekst: Niels Messerschmidt

KURSSKIFTE Caritas Internationalis' generalforsamling i slutningen af måneden forventes at blive afgørende for sammenslutningen af de 165 nationale katolske bistandsorganisationer på et tidspunkt, hvor Vatikanet insisterer på at få større kontrol over Caritas' operationer. Ifølge Catholic News Service afspejler dagsordenen for mødet den 22.-27. maj i Rom et ønske fra Vatikanet om et tættere samarbejde og opsyn med Caritas Internationalis. På generalforsamlingens første hele arbejdsdag vil embedsmænd fra Vatikanet således tale om centrale emner omkring katolsk identitet og den juridiske status for organisationen indenfor Kirken.

På generalforsamlingen bliver der offentliggjort nye vedtægter for organisation, som er udarbejdet af repræsentanter fra Vatikanet og Caritas Internationalis. Ifølge kilder hos Caritas lægges der med de nye vedtægter op til, at Caritas Internationalis fremover skal rådføre sig med Pavestolen inden de træffer mere overordnede beslutninger, ligesom de fremover skal anerkende Pavestolens autoritet over organisationens finansielle og personalemæssige anliggender. Det amerikanske nyhedsbureau nævner, er disse ændringer ikke er sket uden spændinger, men i følge kilder i Vatikanet skulle de seneste forhandlinger med ledere fra Ca-

ritas Internationalis være sket i "en stærkt forbedret atmosfære" og med "en udstrakt grad af samarbejde". De samme kilder understreger, at Vatikanet ser meget positivt på Caritas og dens virke, og at man værdsætter den afgørende rolle, organisationen spiller i at fremme Kirkens sociallære og hjælpe mennesker i nød.

De lokale biskopper skal involveres mere i Caritas Internationalis' interne forhold er efter sigende motiveret af bistandsorganisationens gode profil i offentligheden.

"Caritas Internationalis er som et offentligt organ i Den katolske Kirke autoriseret til at tale og handle på Kirkens vegne i internationale sammenhænge. Derfor er det nødvendigt, at den taler Kirkens sprog og sørger for at dets aktiviteter og dets aftaler med ikke-katolske organisationer afspejler Kirkens lære", siger en embedsmand fra Vatikanet.

Idet Vatikanet pointerer, at Caritas Internationalis er en sammenslutning af lokale, uafhængige bistandsorganisationer, der hører under de lokale biskoppers opsyn, ønsker de med de nye vedtægter, at de lokale biskopper fremover skal involvere sig mere direkte i samarbejdet og opsynet med de lokale afdelinger. Catholic News Service

erfarer, at Vatikanet er i færd med at gennemgå et udkast til et dokument omkring den rolle og det ansvar, de lokale biskopper skal have med Kirkens bistandsorganisationer. Udkastet er i følge nyhedsbureauet udarbejdet af Det pavelige råd "Cor Unum" og er ved at blive gennemgået af Troskrækkongregationen og flere af Vatikanets kontorer.

Flere konflikter med Kirken

Ifølge forlydender afspejles Vatikanets bekymring også i Pavestolens forhold til en række internationale organer. Kilder oplyser således, at Vatikanet i de seneste måneder har tilbageholdt, i det mindste midlertidigt, sine bidrag til de FN-organer, som beskæftiger sig med flygtninge, oprindelige folk og nedrustning. Selv om Vatikanets bidrag kun er beskedent, har det ikke desto mindre en symbolsk værdi. Analytikere mener, at den nye politik tilsyneladende afspejler Vatikanets bekymringer over langvarige kontroverser med FN omkring emner som abort, befolkningskontrol og familien.

Debatten om Caritas Internationalis blussede op i februar, da det kom frem, at embedsmænd fra Vatikanet havde forhindret, at bistandsorganisationens nuværende generalsekretær, Lesley-Anne Knight, kunne fortsætte i jobbet for endnu en firårsperiode. Dette er af mange blevet udlagt som, at Vatikanet fremover ønsker at spille en langt mere aktiv rolle i Caritas' operationer end tidligere.

Dertil hører, at Vatikanet gentagne gange i de senere år har udtrykt bekymring over flere af de samarbejdsaftaler, som Caritas International har indgået med FN og andre internationale organisationer – aftaler, der ikke alle har været på linje med Kirkens moralske lære. For eksempel indgik man i 2009 aftale med den amerikanske ambassade i Vatikanet om at være med til at sponsorere en konference i Rom om emnet Kirke/Stat-partnerskaber i bekæmpelsen af hiv og aids. Blandt talerne var Michel Sidibe, adm. direktør for UNAIDS, FNs kontor til koordinering af den globale indsats mod hiv og aids.

Vatikanets embedsmænd har også kritiseret en række af Caritas Internationalis' mere centrale dokumenter og udgivelser. Således lagde et dokument fra 2006 om kønsstrategier efter Kirkens opfattelse op til en mere tvetydig kønspolitik end den Kirken foreskriver. Det pågældende dokument blev dog hurtigt fjernet igen.

Johannes Paul II

Johannes Paul II's saligkåring
Hvor mange paver er helgen- og saligkårede? [Læs mere på side 3](#)

Mission

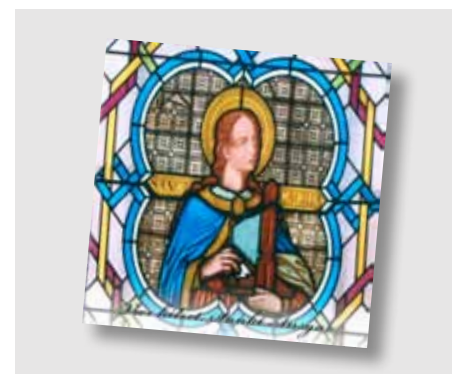
Hvordan motivere til at støtte mission aktivt? Rapport fra Missiokonference i Wien. [Læs mere på side 4](#)

Bøn

Hvad siger Youcat om bøn?
Brian MacGuire på vej med bog om bønnens historie. [Læs mere på side 5](#)

Kirkemusik

Sankt Ansgars Kirke udgiver CD med katolske salmer. Rolf Tönshoff anmelder "Gi musikken videre" [Læs mere på side 7](#)

Som Kirkens internationale bistandsorganisation arbejder Caritas Internationalis for og med mennesker med henblik på at fjerne nøden og dens årsager.

Leder

Evangelisering – en udfordring i den digitale verden

Mange revolutioner siges at være startet her i et hjørne af et værtshus. De katolske bloggere*, der mødtes den 3. maj i The Scholars Lounge Irish Pub i det centrale Rom, håber måske at kunne udrette, hvad er en stor udfordring for Kirken i dag – forkyndelse af Evangeliet via de elektroniske medier og i et sprog, som inviterer vor næste ind i Kirkens fællesskab. Det er i det mindste deres håb, at de i en tid hvor mange mennesker første gang stifter bekendtskab med kristendommen og Kirken på cyberspace, kan fungere som brobyggere mellem Kirken, traditionen og det søgende menneske.

"Bloggerens sande opgave er at evangelisere en verden, som står i akut behov for at lære Vor Herre, sandheden og troen at kende", sagde Michael Voris, der dagen forinden havde talt på den første konference i Vatikanet om emnet og med deltagelse af 150 katolske bloggere fra hele verden.

Halvanden måned tidligere havde lederne af de pavelige missionselskaber i Europa på deres møde i Wien drøftet de udfordringer, som Kirken står over for i starten af det 3. årtusinde. Også her sås mission og ny-evangelisering som svarene på de udfordringer, Kirken møder i kølvandet på sekulariseringen af samfundene.

På en netop afholdt studiedag for Katolsk Aktion i Italien bemærkede ærkebiskop Claudio Celli, præfekt for Det pavelige Råd for Social Kommunikation, at "evangelisering er den største udfordring for Kirken i dag".

Siden Jesus befalede sine disciple om at "gøre alle folkeslagene til mine disciple", har missionsbefalingen spillet en central rolle i udbredelsen af Evangeliet og har i næsten to tusinde år været Kirkens hjerteblod. Missionsbefalingen har på ingen måde mistet sin aktualitet i dag, hvor lande præges af sekularisering og værdikrise i Vesten, mens kristne i andre dele af verden bliver diskrimineret og forfulgt, og endda betaler med deres liv for at vidne om Jesus Kristus.

I vor del af verden, hvor kristendommen på afgørende vis har formet og præget landenes historie og kultur, glemmer vi ofte, at videregivelsen af troen er en grundlæggende del af vort kristne kald. Men ved at glemme dette risikerer vi at svække vor kristne identitet. Derfor har Benedikt XVI i sit budskab for årets Verdensmissions søndag valgt temaet "Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer" (Joh 20,21) for at understrege den betydning, som videregivelsen af troen også har for Kirken i dag, og for at vi kan forkynde Evangeliet med "samme entusiasme som de første kristne".

Kirkens mission udspringer af Guds – og ikke menneskers – værk, og intet kan holde den tilbage, idet "Ånden blæser hvorhen den vil" (jf. Joh 3,8). Heraf følger, at jo mere vi som troende er grebet af Kristus og er salvet ved hans Ånd, jo mere er vi også forpligtet til at vidne om Hans ord og kærlighed, til at engagere os i hans mission og at give hans lys videre til vore medmennesker. Der er vi alle – ung som gammel – kaldet til.

Som kristne bør vi spørge os selv, i hvor høj grad og hvor effektivt vi bruger de nye medier til at forkynde det glade budskab. Og hvordan vi kommer i dialog med den digitale kultur, som er ungdommens virkelighed. Det er den største udfordring, Kirken står overfor. Det er den opgave, de katolske bloggere har påtaget sig, hverken mere eller mindre.

* En blog er en hjemmeside, som opdateres jævnligt med korte indlæg eller poster. Den, der skriver/redigerer en blog, kaldes en blogger.

Niels Messerschmidt

Tag med på årets valfarter!

Tiden for bispedømmets to årlige valfarter til henholdsvis Åsebakken og Øm nærmer sig.

Tekst: Biskop Czeslaw Kozon

VALFART Tiden til årets valfarter nærmer sig igen. Søndagene den 29. maj og den 5. juni er vi indbudt til at mødes på Åsebakken og i Øm. Som alle de foregående år opfordrer jeg alle til at deltage i disse to fejring af Kristus, Jomfru Maria og vort fællesskab som Kirke.

Hvis bare vejret er godt, betragtes vore valfarter som stort set vellykkede, og solskin fra morgenstunden motiverer ofte ekstra mange til at drage af sted. Selv om godt vejr højner festlighederne, skal dybereliggende grunde dog først og fremmest mobilisere os til at bryde op og deltage i valfarterne. Disse to samlende begivenheder bør benyttes til at bevidstgøre os om, at vi tilhører et større kirkeligt fællesskab end det, vi oplever i menigheden. En gang imellem har vi også brug for at manifestere os som bispedømme, udtrykke at bispedømmet er den grundlæggende enhed inden for Verdenskirken.

Netop i det forløbne år har vi ikke mindst som bispedømme oplevet en hård tid med sagerne om seksuelle misbrug af børn og unge, præster, der har været suspenderet og en udbredt oplevelse af sorg og usikkerhed. Selv om alt dette har taget hårdt på mange, er der også samtidig blevet vist mange tegn på vilje til at være kirke, til at bevare både glæde og håb.

Vore to valfarter er en god anledning til som større fællesskab netop at udtrykke glæde og håb. Dette skal på ingen måde bagatellisere, hvad der er forårsaget af lidelse og frustration. Tværtimod skal vi vise både bodfærdighed

og omvendelse. Disse to holdninger er med til at gøre glæden og håbet ægte; men glæde over at tilhøre Kirken og kunne se fremad med tillid bevirker også, at vi lettere tør lade os konfrontere med fejl og svagheder og samtidig se en vej fremad.

Valfartstanken indeholder alt, hvad der skal inspirere os til omvendelse og give os håb: Vi vælger noget fra for at gå på valfart, vi påtager os en ekstra anstrengelse, vi beder, vi har mulighed for at modtage bodens sakramente, vi fejrer Eukaristien, deler tid og opmærksomhed med hinanden i fællesskabet. Om alt dette samler Kristus og hans mor os. Kristus er den eneste, der både kan redde os ud af det, der tynger os, og give os håb. Jomfru Maria er den, der støtter os i vor bøn samtidig med, at hun er et eksempel på det lydhøre og tillidsfulde menneske. Lad os på vore valfarter sammen bede om Kristi frelse og jomfru Marias lydhørhed.

Indtryk fra valfarten til Øm i 2009. Foto: Birgit Clausen.

Foto: Jarek Urbanowicz

Pave Johannes Paul II blev mindet i Maribo den 7 maj.

MARIBO Ca. 45 mennesker fra de tre katolske menigheder på Loland Falster deltog lørdag den 7. maj i et mindearrangement i Maribo. Sognepræsten i Maribo, Gregers Mærsk Christensen koncelebrerede messen i den smukt pyntede kirke med sognepræsten fra Næstved Jozef Dudek og præst ved Sankt Ansgars Kirke Marek Pomykowa.

Efter messen var der efterfølgende en sammenkomst med udstilling om paven og film om hans liv.

ØMVALFART

Søndag den 5. juni 2011

"Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende."
(Mat. 28,20b)

PROGRAM

- KL. 09.00
Valfart fra Ry st. til Øm.
Mødested: Parkeringspladsen ved Ry Bådehavn.
- KL. 11.00
Indledning og valfartsvandring fra Omborgen.
- KL. 12.30
Pause – Tilbedelse – Underholdning.
- KL. 13.00:
Biskoppen møder årets 1. kommunikanter.
- KL. 13.00 – 14.00:
Skriftmål.
- KL. 14.30:
Højmesse ved biskop Kozon.

Katolsk Orientering
Lindholm 11-13, Søborg
4000 Sø
www.katolsk.dk

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40** og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

”Han hjalp kristne fra hele verden til ikke at være bange for at kalde sig kristne”

Uddrag af pave Benedikt XVI's prædiken på Peterspladsen den 1. maj.

Oversættelse: Lisbeth Rütz

SALIGKÅRING ”I dette øjeblik føler vi os nærmere Himlen end nogensinde, ja det er næsten som om vi deltager i den himmelske liturgi”, sagde pave Benedikt XVI under saligkåringssmessen for pave Johannes Paul II den 1. maj på Peterspladsen. Pave Benedikt fremhævede, at hans forgængers pontifikat havde været en stor velsignelse for Kirken, måske især i de sidste svære og lidelsesfyldte år og fremhævede forgængerens stærke tro:

”Salige er de der ikke har set og dog tror” (Joh.20,29). I Evangeliet i dag udtaler Jesus denne saligprisning af troen. Den gør et ganske særligt indtryk på os, fordi vi netop er samlede for at fejre en saligkåring, og endnu mere fordi det i dag var en pave der blev saligkåret, en Peters efterfølger der var kaldet til at styrke sine brødre i troen. Johannes Paul II er salig på grund af sin stærke og generøse apostoliske tro. Og straks husker vi så en anden saligprisning: ”Salig er du Simon, søn af Jonas, for det har hverken kød eller blod åbenbart for dig,

men min Far som er i Himlen” (Mt. 16,17)

Og hvad åbenbarede den himmelske Far så for Simon? At Jesus er Kristus, den levende Guds søn. På grund af denne tro bliver Simon Peter den klippe, som Jesus kan bygge sin kirke på. Johannes Paul II's evige salighed, som Kirken i dag har den glæde at kunne proklamere, ligger i disse Kristi ord: ”Salig er du Simon” og ”salige er de, der ikke har set og dog har troet”. Det er troens salighed, som også Johannes Paul II har modtaget som en gave af Gud vor Far til opbyggelse af Kristi kirke.”

Paven kaldte Johannes Paul II ”en åndelig gigant”, der havde åbnet portene for Kristus og opmuntret alle til ikke at være bange for fremtiden. Han fremhævede den afdøde paves stærke hengivenhed for Maria med ordene: ”Kære brødre og søstre. I dag stråler for vores øjne i den opstandne Kristi lys Johannes Paul II's elskede og ærede skikkelse. I dag føjes hans navn til den skare af helgener og salige, som han har proklameret under sit næsten 27

år lange pontifikat. Det minder os om det universelle kald til det kristne livs høje ideal, hellighed sådan som konstitutionen Lumen Gentium hævder om Kirken.

Alle i Guds folk, biskopper, præster, diakoner, lægfolk, ordensfolk er vi på vandring mod det himmelske fædreland, hvor Jomfru Maria er gået forud for os - hun som på en helt særlig og perfekt måde var knyttet til Kristi og Kirkens mysterium. Karol Wojtyla deltog først som

hjelpebiskop og siden som ærkebiskop af Krakow i Det Andet Vatikankoncil og vidste, at det sidste kapitel i dokumentet om Kirken blev helliget Maria, fordi Frelserens Moder blev fremhævet som et billede og model for enhver kristen og for hele Kirken.

Det er denne teologiske vision, som den salige Johannes Paul II opdagede som ung og som han var tro mod og fordybede sig i hele sit liv”, sagde pave Benedikt.

Omkring en million pilgrimme var samlede på Peterspladsen den 1. maj til saligkåring.

Johannes Paul II er én af 11 saligkårede paver

Saligkåringen den 1. maj af pave Johannes Paul II er sidste skridt mod helgenkåringen. Men de fleste – dvs. 170 af de indtil nu 265 paver – er hverken salig- eller helgenkårede.

Tekst: Lisbeth Rütz

den langvarige investiturstrid - dvs. striden mellem pavestolen og de tyskromerske kejsere om retten til at beklæde bispeembeder. Den mindre kendte pave nr. 161, Gelasius II, (1118-1119) blev på grund af uroligheder i Rom valgt til pave cum clave (under lås og slå – heraf betegnelsen konklave). Han blev forfulgt af kejseren og flygtede til Frankrig, hvor han døde i klostret i Cluny. Pave nr. 225, Pius V (1566-1572), indledte de store kirkereformer ved konciliet i Trento. Han er også kendt for udgivelsen i 1570 af Pius V's missale. En enkelt pave fra det 20. århundrede er saligkåret. Det drejer sig om pave nr. 257, Pius X, (1903-14), hvis katekismus var i brug indtil II Vatikankoncil.

P. t. er 11 paver - kendte og mindre kendte - saligkårede. Nogle af dem som f. eks. pave nr. 255, Pius IX, (pave 1846-1878), der proklamerede dogmet om den uplettede undfangelse og under hvem Kirkestaten blev indlemmet i det nye Italien, er stærkt omstridte, mens andre, som f. eks. pave nr. 261, Johannes XXIII, (1958-1963), der tog initiativ til at indkalde Det andet Vatikankoncil, er højt elskede.

Blandt de mindre kendte saligkårede paver er f. eks. pave nr. 200, Urban V (1362-1370), der forgæves arbejdede på at få pavestolen tilbage til Rom, pave nr. 184, Gregor X (1271?-1276), der blev valgt efter at

embedet havde været ubesat i tre år, pave nr. 159 Urban II (1088-1099), der var en af initiativtagerne til det første korstog, pave nr. 167 Eugenius III (1145-1153), der indstiftede malteserordenen og tog initiativ til det andet korstog og pave nr. 158 Viktor III (1086-1087), der tøvede næsten ti måneder, før han endelig accepterede at blive pave.

Pt. har fire paver status som ”Guds tjenere”, mens én er ”venerabilis”.

Disse betegnelser er de første trin på vejen til kanoniseringen. Status som Guds tjener har pave nr. 245 Benedikt XIII (1724-1730), en dominikaner, der førte et meget asketisk liv, pave nr. 251, Pius VII (1800-1823), der ekskommunicerede Napoleon efter at denne havde indlemmet Kirkestaten, pave nr. 262, Paul VI (1963-1978), der indledte æraen med apostoliske rejser over

hele verden og pave nr. 263, Johannes Paul I (1978), der døde efter kun 33 dage som pave.

Eneste venerabilis p.t. er pave nr. 260, Pius XII (1939-1958) kaldet ”il Pastore Angelico” (englehyrden). Pius XII blev venerabilis i 2009. Han har været omstridt, siden den tyske dramatiker Rolf Hochhuth i 1963 fik opført stykket ”Der Stellvertreter”, hvor han beskyldte pave Pius for at have forholdt sig passiv over for holocaust.

Kilde: Corriere della Sera

Pave Pius X er eneste helgenkårede pave fra det 20. århundrede.

KIRKEHISTORIE Pave Benedikt XVI, der er pave nr. 265 i rækken, har nu saligkåret sin forgænger Johannes Paul II (1978-2005). Men stik mod hvad dele af den danske presse har påstået, er langt de fleste i den lange paverække hverken salig- eller helgenkårede. Et kig på listen viser, at kun 79 paver indtil nu er blevet helgenkårede.

De tretten første paver er alle helgenkårede. Langt de fleste helgenkårede paver – hele 74 – sad i Sankt Peters stol i de første ni århundreder af Kirkens historie. De resterende fem er pave nr. 152, Leo IX (1049-1054), der bekæmpede simoni (salg af kirkelige embeder) og forsøgte at forhindre kirkespaltningen i 1054, da patriarken i Konstantinopel brød med pavestolen i Rom. Under pave nr. 157, Gregor VII (1073-1085), begyndte

Valfart til Vor Frue af Aasebakken

Søndag den 29. maj 2011

Program

- Kl. 9.15: Valfart gennem Rude skov
- Kl. 10.30: Mulighed for skriftemål v/ Vor Frue Kloster
- Kl. 11.30: Bispemesse
- Kl. 12.30: Pause for spisning, leg og samvær. Den vietnamesiske gruppe serverer vietnamesiske specialiteter - overskuddet går til Valfarten. Kaffe, øl og vand kan købes hos spejderne. Lægmandsorganisationer fortæller om deres arbejde og sælger rosenkranse, bøger, andagtskort, ikoner, medaljoner m.m.

Kl. 15.00 Andagt med blomsterdans til Jomfru Marias ære.

Dagens program slutter kl. 15.45, men folk kan blive på området så længe, de vil.

Transport: S-tog til Holte, hvor det tager ca. 20 minutter at gå i ”løs formation” til Rudersdalsvej (over for Poppel Allé). Skovvalfarten, som starter kl. 9.15, går under sang og bøn gennem Rude skov til Høsterkøb. Vil du køre direkte til Høsterkøb, da går bus 197 fra såvel Holte st. som Birkerød st. til Magleås Kursuscenter. Der er bilparkering på Magleås.

MISSION Selvom Kirken i flere vestlige lande oplever faldende medlemstal og færre kirkegængere, ligesom antallet af folk, der udfører frivilligt arbejde i sognene, er dalende, kræves der fortsat flere midler til at sikre den bistand, Kirken forventes at yde på såvel nationalt som globalt plan. Spørgsmålet er så, hvor man motiverer folk til at støtte Kirkens mission på en aktiv måde.

Dette centrale spørgsmål blev behandlet på et møde i Wien i marts under temaet "Missionary Church in Europe: Answers to the Signs of the Times", hvor nationale direktører for de pavelige missionselskaber drøftede, hvordan vi som Kirken bliver bedre i stand til at tackle de problemer, der følger i kølvandet på den stigende sekularisering i samfundet. Svaret på dette spørgsmål hænger nemlig uløseligt sammen med folks velvilje til økonomisk at støtte missionselskabernes aktiviteter.

"Svaret er et kald til hellighed og en opfordring til, at vi hver især må tage et medansvar for Kirkens missionsvirksomhed", sagde p. Timothy Lehane SVD, generalsekretær for Kongregationen for folkenes evangelisering, i sit indlæg på konferencen.

I og med at de pavelige missionselskaber har en særlig forpligtelse qua deres særlige position som Kirkens officielle organ for missionsvirksomhed og som hovedansvarlig for indsamling af midler til gavn for missionerne, blev mødet i Wien også brugt til at belyse den nye dynamik og fornyede iver, der skal til for at mission, herunder evangelisering, bliver hele Kirkens fælles ansvar.

Kirkens mission – Guds mission

Centralt i disse drøftelser stod den enkelte troendes forpligtelse til gennem handling at vidne om sin tro; og at dele denne tro er grundlæggende for vort kristne kald. Faktisk er vi alle kaldet til at deltage i Kirkens missionskald, fastslog p. Timothy Lehane med ordene: "Som katolikker glemmer vi ofte dette, og hermed svækker vi vor kristne identitet og risikerer endda at miste den helt".

Kirkens mission udspringer af Guds – og ikke menneskers – værk, og intet kan holde den tilbage, idet "Ånden blæser hvorhen den vil" (jf. Joh 3,8). Heraf følger, at jo mere vi som troende er grebet af Kristus og er salvet ved hans Ånd, jo mere er vi også forpligtet til at vidne om Hans ord og kærlighed, til at engagere os i hans mission og at give hans lys videre til vore medmennesker. Netop en manglende tro på Kristus og kærlighed til Hans Kirke resulterer ofte i en manglende iver for Kirkens mission, ja, endda en tvivl om nytten af denne, advarede ærkebiskop af Wien, kardinal Christoph Schönborn, i sit indlæg.

Kirken, som vi kender den, af natur er missionerende og derfor har – og får – de pavelige missionsværker deres særlige kald og sendelse ved at have deres udspring i selve Kirkens hjerte. For at citere pave Benedikt XVI: "Mission er at udbrede kærlighedens flamme som brænder i menneskers hjerter, der, når den åbner sig for Evangeliet, lader sig forvandle af den og lever sit liv ud fra de værdier, ifølge den hellige Paulus, i troen på Guds Søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig" (Gal 2,20).

Isitbudskab til Verdensmissionssøndagen 2011 fokuserer pave Benedikt således på de døbte kristnes forpligtelse til at forkynde Evangeliets budskab til alle mennesker overalt i verden. "Vi kan ikke forblive uanfægtede af, at der efter

Kirken lever ikke af tro alene

De nationale direktører for Kirkens missionselskaber mødtes i Wien i marts for at diskutere de udfordringer, Kirken står over for i begyndelsen af det 3. årtusinde.

Tekst: Niels Messerschmidt

De europæiske missio-nationaldirektører med ærkebiskop af Wien, kardinal Christoph Schönborn, i spidsen efter fejring af messen i St. Stefans Dom i Wien.

Pater Timothy Lehane SVD, generalsekretær for Kongregationen for folkenes evangelisering, forklarer om de pavelige missionselskabers rolle i starten af det 3. årtusinde.

”Mission er at udbrede den kærlighedens flamme, som brænder i menneskers hjerter”, pave Benedikt XVI

totusinde år stadig findes folk, der ikke kender Kristus og aldrig har hørt om hans frelsebudskab”. Og paven konkluderer, at det at viderebringe Evangeliet ud til hele verden, er "den mest værdifulde tjeneste Kirken kan yde menneskeheden og alle de mennesker, der søger efter dybe grunde til at leve livet fuldt ud".

Det er tid til at være kirke

I deres kortlægning af sekularismens

indflydelse på kristentroen pegede flere oplægsholdere på, at mens mange troende i dag nok er villige til at dele frugterne af deres tro (fx barmhjertighedsgerninger), er der en vis modvilje mod også at dele selve troens indhold med andre. Dette forhold blev diskuteret og flere pegede på styrkelsen af det åndelige liv som svar på den tiltagende sekularisering i de vestlige samfund. Herved bringer vi os i stadig højere grad i samklang med Guds vilje med

det formål at tilbyde 'et klarere og mere gennemsigtigt vidnesbyrd' om tro, håb og kærlighed.

Bøn, kontemplation og Kristi efterfølgelse er med andre ord "den ufravigelige betingelse for enhver apostolisk aktivitet, som gør os i stand til at drikke fra den oprindelige kilde, Jesus Kristus, fra hvis gennemborede hjerte strømmer Guds kærlighed" (Deus Caritas est, 7). Og alle, der kontemplerer over Herrens herlighed, opdannes i Hans billede med en stadig større herlighed, som kommer fra Herren, der er Ånden. "Alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed, sådan som det sker ved den Herre, som Ånden er" (2 Kor 3,18) minder os om den levende Gud hos andre mennesker.

Jesus opfordrer os til at dele vores tro (Matt 28), og Helligånden giver os styrke til at missionere ved, at vi deler vor egen gudserfaring og baggrunden for vores sendelse med andre. Pater Timothy Lehane udtrykte det således, at "vi er kaldet til at tilskynde alle, der søger sandheden i livet og som ønsker at kende Jesus. Gennem tro på Kristus, åbner vi os for Helligåndens gerninger, som gør os i stand til at opleve guddommelig kærlighed".

Kirken lever ikke af tro alene...

I flere vesteuropæiske lande kan nationaldirektørerne spore en faldende økonomisk opbakning til missionsværkerne arbejde i de senere år. Helt centralt i deres drøftelser var derfor også, hvordan man får de troende til økonomisk at støtte mere op omkring missionselskabernes arbejde. Derfor har pave Benedikt som tema for dette års Verdensmissionssøndag valgt "Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer" (Joh 20,21) for at understrege den betydning, som videregivelsen af troen har for Kirken i starten af det 3. årtusinde og med henblik på, at vi kan forkynde Evangeliet med samme entusiasme som de første kristne'.

"Vi bliver nødt til atter at få øjnene op for missionens betydning og for, at forkyndelse og handling aldrig må adskilles. Evangeliet fremstår jo kun troværdigt, hvis begge sider forkyndes samtidigt", siger Missios nordiske direktør, diakon Kaare Nielsen, til Katolsk Orientering.

"Vi er en verdenskirke og ikke begrænset til et land eller en enkelt menighed. Som katolikker er vi en del af et større fællesskab. Og når nogen i fællesskabet har brug for støtte, må vi andre træde til. Det gælder fortsat nu som i de første kristne menigheder på Paulus' tid".

De pavelige missionsværker

Missio har siden 1922 været Den katolske Kirkes officielle støtteorganisation for oversøiske missioner. De pavelige missionsværker er i dag repræsenteret i 125 lande og består af:

- Værket for troens udbredelse
 - Børnenes missionsværk, der fremmer projekter, der sigter på uddannelse og sundhed.
 - Apostlen Petrus' Værk, der søger at fremme kirkelige kald i missionslande og at uddanne præster, kateketer m.fl.
- Missio Danmark ledes af diakon Kaare Nielsen, som kan kontaktes på missio@missio.dk.

”Man kan ikke spise Gud af med et par ord om morgenen eller om aftenen”

Youcat overbeviser om bønnens nødvendighed.

Tekst og oversættelse fra tysk: Lisbeth Rütz

KATEKESE ”De unge, der har besluttet sig for at være kristne, har en helt anderledes tilgang til troen end vores generation, hvor det var normalt at deltage i søndagsmessen”, sagde kardinal Christoph Schönborn ved præsentationen af ungdomskatekismen den 13. april i Rom.

Youcat er skrevet til en generation, der ikke er ”kulturkristen” - en generation, der ikke har søndagsmessen som en fast ingrediens i en pæn, borgerlig livsstil. Medarbejderne på Youcat har bevidst valgt at være kristne, og de har lavet en katekismus til unge, der er mere eller mindre fremmedgjorte over for den kristne tradition. Det giver den en ny og anderledes approach end den mere traditionelle katekismus. Et af de steder, hvor det slår igennem, er i kapitlet om bøn. Traditionel litteratur om bøn er tit præget af en vis indforståethed. Teksten kan virke som et lukket solsystem, hvor det ene bibelcitater henviser til det andet. Her har Youcat en anderledes indfaldsvinkel. Den øser gavmildt af Kirkens bønstraditioner, men er åben over for tidsånden, der sætter spørgsmålstejn ved værdien af bøn. For er det ikke sådan, at bedetid = spildtid? Er det ikke vigtigere at handle end at bede?

Og hvis man endelig skal bede, kan man vel nøjes med at gøre det, når man lige føler for det? Sker der noget, når vi beder, eller er bønner et fromt bedrag? Er der overhovedet nogen der hører efter i den anden ende? Og hvad nu hvis jeg slet ikke har lyst til at bede? Youcat tager alle disse spørgsmål seriøst og forsøger at besvare dem.

Bøn er en gave

Youcat ser bøn som en livsindstilling – udtrykt i ordene ”vores liv skal blive til bøn, og vores bøn skal blive til liv.” Bøn er ikke teknik, men en gave, som vi får, hvis vi beder om det. (§486), og den er en kraft, som de kristne skal gennemtrænge hele samfundet med:

”Det er meget vigtigt at vi beder overalt; i skolen, i metroen, når vi er til fest, når vi er sammen med vores venner.” (§498)

Gud beder om at blive vores fortrolige ven: ”Gud, der kender os fuldstændig, ved hvad vi trænger til. Alligevel vil Gud, at vi beder Ham om at få, at vi vender os til Ham i de sværeste situationer i vores liv, at vi skrider, trygler, klager råber til Ham, ja, endda kæmper med Ham i bønner.” (§486)

Bøn gør os fortrolige med Gud

Bøn er ikke først og fremmest et spørgsmål om, at vi skal præstere et vist antal fromme tanker – men vi skal blive bevidste om, at Gud ønsker vores fortrolighed.

”Når vi beder, skal vi ikke bare tænke nogen fromme tanker. Vi skal også udtale alt, hvad vi har på hjerte og fremføre det for Gud som klage, bøn, lovprisning og tak.” (§486)

Bøn skal gøre os bevidste om, at vi er afhængige af Gud:

”Gud behøver helt sikkert ikke vores bønner for at hjælpe os. Vi skal bede om noget for vores egen skyld. Den der ikke beder om noget og ikke vil gøre det lukker sig inde i sig selv. Først det menneske, der

beder om noget, åbner sig og vender sig mod den alt godt kommer fra. Den der beder om noget vender hjem til Gud. På den måde bringer bønner om noget mennesket ind i det rigtige forhold til Gud, der respekterer vores frihed.” (§501)

Bøn lærer os om Gud vor far

Når vi ser på Gud som en far, skal vi give slip på alle de dårlige erfaringer, vi måtte have med vores egen, for Gud er som en far burde være, siger Youcat

”Selv mennesker der blev voldtaget af deres egen far kan lære at bede Fadervor” (516). Men hvad betyder det, at Han er i himmelen? Og hvor er den himmel? Ja, himmelen er ikke et eller andet sted oven over skyerne - den er der, hvor Gud er – (§518). Vi må også indstille os på, at Gud ikke er en gaveautomat, og at vi skal overlade det til Ham at vælge måden at hjælpe os på. (§478)

Bøn skaber fællesskab

Men bøn er ikke bare en individuel sag, skriver Youcat: ”Jo mere et menneske lærer at bede, jo dybere føler han, at han er med i en åndelig familie, som bønnernes kraft virker gennem. Med al min bekymring for de mennesker som jeg elsker, står jeg midt i en menneskelig familie – jeg må få kraft af andres bøn og må kalde guddommelig hjælp ned fra andre.” (§487).

Den der beder, vil erfare, hvordan hverdagen kan blive en skole i bøn: ”Den der allerede om morgenen søger enhed med Jesus kan velsigne de mennesker, der møder ham, ja endda sine modstandere og fjender. Han kaster i løbet af dagen alle sine bekymringer på Herren.” (§494).

Bøn er en kraftkilde

For Youcat er bønner det sted, hvor vi kan hvile ud og få ny kraft til at komme videre ”Bøn er ligesom en tankstation, hvor man får gratis energi til at køre langt og klare de mest anstrengende udfordringer” (§509).

Youcat forklarer bønnens grundformer - velsignelse, bøn om noget, forbøn for andre, takkebøn og lovprisning. Det handler om at have samme indstilling som Maria og åbne sig for Gud – eller som Ignatius af Loyola formulerer det i et af randcitaterne: ”Jo mere gavmild du er over for Gud, jo mere gavmild vil du erfare Han også er mod dig”.

Prøv det!

Bøn er learning by doing. Det siges meget smukt med et citat i marginen fra pave Benedikt til verdensungdomsdagen i Köln 2005, hvor han taler om Maria: ”Hun vender sig om mod os og siger: ”Vær ikke bange for Ham! Hav mod til at vove at tro! Lad dig vinde for Gud, så vil du se, at dit liv netop på den måde bliver stort og lysende smukt, ikke kedeligt, men fyldt med uendelige overraskelser, for Guds uendelige godhed holder aldrig op”.

En verden af tro, håb og kærlighed

Ny bog om kristen bøn i 1000 år undervejs.

Tekst: Lisbeth Rütz

SPIRITUALITET ”For nogle år siden blev jeg interviewet til en københavns avis om mit arbejde som historiker. Undervejs i samtalen nævnte jeg i forbifarten, at jeg ofte beder mens jeg kører bil, fordi jeg er bange. Det var ganske naturligt for mig at omtale dette, men da artiklen blev trykt, bemærkede jeg en næsten pinlig afstandtagen fra universitetskolleger og andre bekendte. Det er som om bøn er endnu et mere privat anliggende end kønslivet. Vi fortæller måske om, hvordan vi omgås hinanden seksuelt, hvorimod det er betænkeligt at indrømme, at man har et forhold til Vor Herre.”

Sådan fortæller middelalderhistorikeren professor Brian Patrick McGuire i indledningen til den bog, han er i gang med at skrive om bønnens historie. Bogen udkommer til september på forlaget Alfa og handler om den kristne bønns historie gennem 1.000 år. I bogen fortæller McGuire blandt andet om, hvordan han selv som barn af 1968-generationen i perioder var lige ved at opgive bønner. Men under besøg i cistercienserklostre i USA genopdagede han bønnens kraft ved at bede tidebønner sammen med munkene.

Ja, det er rigtigt, bøn er uproduktivt og nyttesløst set ud fra et nationaløkonomisk synspunkt, men den kan noget, som psykofarmaka ikke formår, skriver McGuire i sin bog.

Bønssproget

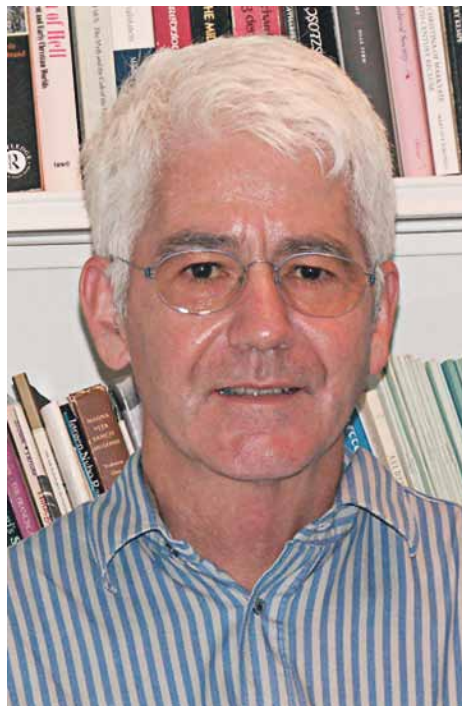
Middelalderens mennesker skabte nemlig et bønssprog, som man kunne ty til i alle livets nødssituationer, og en bønsspraksis. McGuire ser bønstraditionen som et spejl man kan se ind i for at lære sig selv og sin oprindelse bedre at kende. Antikkens guder skulle tilbedes for at sikre deres støtte til staten. De var sådan set ligeglade med de enkelte menneskers behov. Men den kristne Gud er en anderledes Gud, der er almægtig, men samtidig også tilgængelig for det enkelte menneske. Med løftet om frelse opstår der et behov for personlige bønner, og her er Sankt Augustins udvikling fra hedensk retorikprofessor til kristen biskop helt central for bønnens historie.

For Augustin handler det om, at mennesket skal erkende sin afhængighed af livets ophav. Det sker blandt andet gennem formuleringer af bønner som ”Lad mig kende dig som du kender mig.” Det er

Augustin der viser starten på, hvordan Gud på forskellige måder viser vejen for det enkelte menneske.

I den kommende bog ser McGuire også på Davidssalmernes store betydning for den kristne bønns historie. Disse salmer indeholder ifølge McGuire alle menneskelige følelser – fra den største glæde til den dybeste fortvivelse., og derfor er de så velegnede til at meditere over.

Fokuspunktet i bogen ligger på bønns-

sprogets udvikling fra Sankt Augustin til Frans af Assisi. Et stort afsnit er helliget Anselm (1033-1109), prior og senere abbed i klostret Bec i Normandiet, McGuire ser ham som den, der ”lokkede nye tanker og følelser ud af det latinske fromhedssprog”.

De personlige bønner blev videoført hos cisterciensermunkene som Bernard af Clairvaux (1090-1153) og Aelred af Rievaulx (1110-1167).

Frans af Assisi (1181/82-1226) starter en ny bønstradition på folkesproget med glæden ved Gud som skaber. Med kansleren fra universitetet i Paris, Jean Gerson (1363-1429) sker der en overgang til en mere folkelig og pastoral kristendom, hvor alle får adgang til kristen spiritualitet.

Bogen vil blive illustreret med fotografier af den kendte landskabsfotograf Kirsten Klein. Biskop emeritus af Ålborg, Henrik Christiansen, har oversat de fleste af bogens bønner og sætter i efterskriftet den middelalderlige bønstradition ind i en efterreformatisk sammenhæng.

Brian Patrick McGuire er professor i historie ved Roskilde Universitet. Hans forskningsområder er europæisk middelalder 500-1500. venskab, tro og forestillingsverden i middelalderen, kirkens reformationer og klostervæsenet – specielt cistercienserne.

Død og evighed i musikken 1890-1920

Eva Maria Jensen imponerer med kolossal viden og grundighed.

Tekst: Erling Rasmussen

KLASSISK MUSIK Eva Maria Jensen har skrevet en fremragende bog "Død og evighed i musikken 1890-1920".

Hvad man ikke kan se på navnet, er, at forfatteren er polskfødt, og endnu mindre kan det mærkes på sproget, som er et velformuleret dansk på et meget højt niveau. Forfatteren overvejer i øvrigt selv at oversætte bogen til polsk.

Hun er nu heller ikke hvem som helst. Hun besidder en lang række kompetencer, idet hun er organist, cand. mag. i musik og filosofi, har ph.d. i teologi, er lektor, anmelder og komponist. Hun ved virkelig, hvad hun skriver om, og hendes kolossale viden og grundighed må imponere læseren.

Bogen er på i alt 356 sider i et meget smukt design med et forsidebillede, der er et selvportræt af maleren Arnold Böcklin, hvor døden som en violinspillende knokkelmand er bag hans ryg – et billede, som Gustav Mahler havde en kopi af hængende over sit klaver. I bogen er der flere relevante malerier, ligesom der også perspektiveres til litteraturen fra den valgte periode.

En ph.d.-afhandling ligger til grund for bogen, som er meget omfattende. Den stiller store krav til den læser, der vil have det fulde udbytte. Dertil kræves nodekendskab, forståelse for musikanalytisk terminologi og et godt kendskab til både engelsk og tysk, idet der er citater og lange bilag på originalsprogene. Men mindre kan også

gøre det. Spring eventuelt analyserne og bilagene over, og der bliver alligevel meget godt læsestof tilbage.

For dem, der interesserer sig for klassisk musik og livets alvorlige spørgsmål set fra en religiøs synsvinkel, er det en enestående bog. Der tages udgangspunkt i den musikhistoriske periode 1890-1920. Det er dér, hvor senromantikken går på hæld, og modernismen med nye udtryksformer som for eksempel atonalitet og tolvtonemusik sætter ind. En tid, hvor kunstnere ikke var så blufærdige trosmæssigt, som tilfældet er i dag.

Emnet er en gennemgang af værker af religiøse komponister, hvor de gennem deres musik har givet udtryk for deres tanker og følelser om døden, opstandelsen og det evige liv. Hvordan disse begreber udtrykkes i musik kan der læses om i et fyldigt kapitel: Valg af instrumenter, toneleje, rytmer, tempo og harmonier.

Et større antal værker af flere komponister omtales mere eller mindre indgående, mens der fokuseres på fire udvalgte værker: Richard Strauss' "Tod und Verklärung", Gustav Mahlers 2. symfoni "Die Auferstehung", Eduard Elgars "The Dream of Gerontius" og Arnold Schönbergs "Die Jakobsleiter".

Strauss var som sydtysker født katolsk, men havde en kritisk holdning til Kirken. Blandt andet skulle han have sagt, at kristendommen var blevet opfundet, for

at man kunne skabe store kunstværker som altertavlen i Colmar, Den sextinske Madonna, Beethovens Missa Solemnis eller Wagners Parsifal". Da Strauss som gammel mand lå for døden (1949), hørte han i sit indre dødens toner, og da man ville hjælpe ham med at skrive dem ned, svarede han, at han allerede for 60 år siden havde gjort det i "Tod und Verklärung".

Mahler var oprindelig jøde, men konverterede til katolicismen, måske delvis for at det kunne gavne hans karriere. Han var dybt religiøs med en gudstro, der satte lighedstegn mellem Gud og kærlighed. På spørgsmålet, hvorfor han ikke skrev en messe, svarede han, at han havde problemer med Credo. Under en prøve på sin 8. symfoni råbte han: "Se, det er min messe!" I sin 2. symfoni benytter Mahler for første gang, men ikke sidste gang efter Beethovens forbillede sang i finalesatsen – her med Frie-

drich Gottlieb Klopstocks "Aufersteh'n, ja aufersteh'n" som tekstgrundlag.

Englenderen Elgar var troende katolik, og hans store værk "The Dream of Gerontius" fra 1900 benytter en tekst af konvertitten kardinal Newman. Det er en slags oratorium, selv om Elgar ikke selv brød sig om den betegnelse. Det beskriver et menneskes døds kamp og død med bønner og præsts tilstedeværelse og indeholder katolsk liturgi for udåndingstidspunktet. Efter døden følger vi sjælens vandring gennem forskellige himmelske sfærer for til sidst at nå målet: mødet med Gud. For nogle var værket for katolsk, og der blev ændret noget i den oprindelige tekst.

Schönberg var født jøde, men konverterede til protestantismen for dog senere (1933) at vende tilbage til jødedommen.

Hovedtanken i "Die Jakobsleiter" er det moderne menneskes bøn, og Schönberg skrev selv teksten, hvis emne er livet efter døden i den cirkulære bevægelse fødsel – død – genfødsel. Musikken er skrevet, før tolvtoneteknikken blev udviklet af ham selv; men i begyndelsen af værket forekommer der et tema, som er en regulær tolvtonerække.

Det kan være interessant at læse om musik; men musik skal først og fremmest høres. Derfor håber jeg, at bogen vil være en inspiration for læseren til at opsøge den ægte vare. Bogen er forsynet med noter og ordforklaringer til musikalske udtryk. Der er tekster til de gennemgåede værker, breve og anden dokumentation.

Eva Maria Jensen: Død og evighed i musikken. 356 s. indbundet. Illustreret. Pris: 300 kr. Museum Tusulanuims Forlag.

Omfattende og dybt fascinerende

Mange års feltstudier ligger bag Jacqueline Ryles bog om kristendommen på Fijiøerne.

Tekst: Martin Lindhardt, antropolog, ph. d.

ANTROPOLOGI Den danske antropolog Jacqueline Ryle har med sin bog, *My God, My Land. Interwoven Paths of Christianity in Fiji* bedrevet et omfattende og dybt fascinerende studie af kristendommens mangesidede rolle i samfundslivet på Fiji. Som titlen antyder, indgår kristendommen i komplekse samspil med Fijis traditionelle kultur, og med udgangspunkt i egne mangeårige feltstudier, beskriver Ryle hvorledes henholdsvis Den katolske Kirke, metodistkirken og de voksende pinsekirker relaterer sig til eksisterende fijianske forståelser af for eksempel tilhørsforhold til land, forbundethed, familie og fællesskabs og reciprocitetsværdier, forfædreånd og ikke mindst forsoning. Selv om kristne kirker i mange tilfælde

tager afstand fra, kritiserer og udfordrer aspekter af traditionel fijiansk kultur og religion, viser Ryle samtidig, hvordan en kontekstualisering og lokal integration af kristendommen også finder sted. Disse problematikker illustreres blandt andet gennem fine analyser af forsonings og begravelsesritualer, hvor relationer mellem både de levende og mellem levede og døde bearbejdes. Det dynamiske samspil mellem kristendommen og traditionelle forståelser af sygdom, healing og velbefindende som værende dybt forankret i sociale relationer belyses i et særligt interessant kapitel (6) om healing og forsoningsritualer i den katolske karismatiske bevægelse.

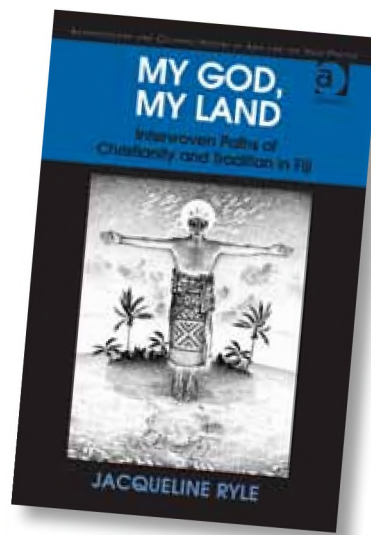
Samtidig giver bogen et tankevækkende indblik i hvorledes politik og religion flyder

sammen på Fiji. Blandt andet beskriver Ryle hvordan en kristen, gammeltestamentelig teologi har været brugt af konservative protestanter til at promovere en eksklusivistisk, politisk kristen identitet og til at forsøge at gøre kristendommen til en statsreligion i et ellers multietnisk samfund med et betydeligt ikke-kristent

mindretal. I det afsluttende kapitel (7) diskuteres kirkernes roller i de forsoningsprocesser som Fijis turbulente historie med flere militærkup (i 1987, 2000 og 2006) har nødvendiggjort

Bogens store styrke ligger det dels i det faktum, at den er skrevet i læsevenligt og tilgængeligt sprog, og dels i forfatterens meget fine sans for nuancerne og kompleksiteten i de fænomener, hun beskriver. Man får med andre ord ikke nogen letkøbte og forsimplede forklaringer på kristendommens forhold til tradition og politik, men til gengæld et bemærkelsesværdigt klart indblik i nogle temmelig komplekse historiske og kulturelle processer. Bogen vil derfor være interessant læsning for både et akademisk og ikke akademisk publikum, der interesserer sig for kristendommens historie og dynamiske samspil med lokale kulturelle praksisser og politiske processer verden over.

Jacqueline Ryle: My God My Land. Interwoven Paths of Christianity and Tradition in Fiji. 240 sider. Pris: 759,95 kr. Ashgate Publishing Group 2010.

Kristenforfølgelser under lup

Ny bog dokumenterer omfanget af kristenforfølgelser.

BOGOMTALE Katolsk Orientering har i den senere tid omtalt forfølgelse af kristne som et stigende problem på verdensplan.

I "Kristenforfølgelser i Verden – 2"

dokumenterer forfatter og lærer Niels Erik Søndergaard forskellige former for kristenforfølgelser. Hovedvægten af det omfattende materiale, man præsenteres for, lægges dels på den europæiske kulturradikale og sekulariserede, humanistiske og psykologiske hetz mod kristendommen og især den muslimske verdens forfølgelse af kristne.

Bogensteseeratforsvare kristendommens ret til at være i virkelighedens forskellige rum – herunder også det offentlige rum.

"Det sekulariserede samfund, hvor alt

kristent og åndeligt er udryddet, er en lige så stor fare for menneskeheden som islam", hævder forfatteren i indledningen.

Bogen består fortrinsvis af oversatte artikler fra forskellige organisationer, der overvåger forfølgelse af kristne, med eksempler på undertrykkelse og vold fra lande i både Afrika, Latinamerika, Asien og Mellemøsten. Og det er ikke kun muslimer, der forfølger kristne. Også hinduister og regeringer som f.eks. Kinas, undertrykker, ifølge Niels Erik Søn-

dergaard, de kristne: "Nogle steder kan kristne ikke få en universitetsuddannelse eller blive lærere. Kristne bliver i stedet det, som vi i gamle dage i Danmark ville kalde tyende", siger bogens forfatter.

"Kristenforfølgelser i Verden – 2". 189 sider. Pris: 150 kroner. Internetudgaven giver direkte adgang til de internethenvisninger i bogen.

Det er mere end liturgisk muzak...

Ny CD-udgivelse med danske katolske salmer.

Tekst: Lisbeth Rütz

KIRKEMUSIK "Vi vil gerne være med til at gøre Den katolske Kirke mere synlig i Danmark", fortæller Rolf Tönshoff, domorganist og kantor ved Sankt Ansgars Kirke og en af bagmændene bag den nye CD-udgivelse "Vær hilset, Sankt Ansgar". Salmerne på CD'en er indsunget af et kor af 15 frivillige – flest fra Sankt Ansgars menighed, men også enkelte udefra.

Med udgivelsen imødekommes et ønske fra mange musikinteresserede katolikker herhjemme, for siden den første udgave af Lovsang kom i 2006, har man efterlyst en indspilning af nogle af de metriske salmer fra Lovsang. Det skulle der nu være rettet op på med "Vær hilset Sankt Ansgar", der har 19 salmer –

både kendte og klassiske og nyere salmer med. Af pladshensyn – men også fordi nogle strofer i dag virker lidt antikverede, er flere salmer blevet beskåret i omfang ved, at nogle vers er udeladt. CD'en indledes med smuk klokkeklang fra Sankt Ansgars tre klokker. Den har gendigtninger af middelalderlige sekvenser som Thomas Aquins "Pris o Zion din Forsoner", Ambrosius af Milanos "Store Gud vi love dig" fra ca. 400 og processionshymnen "Nu stævner frem vort kongeflag" fra ca. 569. Men der er også blevet plads til nyere ting som Nis Schmidts danske gendigtninger "Havet stod til begge sider" og "Til sit løfterige måltid Gud har inviteret os". Af Mariasalmer er der Clara Ramsings

Rolf Tönshoff og Nils Carl Lönberg er to af idemændene bag Vær hilset Sankt Ansgar.

"Maria kære moder min" og "Karups Fryd dig du himmeldronning prud", en gendigtning af Regina Coeli fra det 10. århundrede. To Stensensalmer er kommet med - Ingegerd Riis' gendigtning af Renate Krügers salme "Følger vi en ukendt vej" med melodi af Ole Kongsted og Hans Ludvig Martensens "Ved morgenens gry" - skrevet 1988 til Stensens saligkåring. Endvidere er Johannes Jørgensens to konversionssalmer "Imellem nattens stjerner" og "Gud, som er af evighed" med sammen med Erikke Rosenørn-Lehns gendigtning af Newmans "Lead, kindly light" (dansk: Led milde lys)

Den liturgiske puls

Lidt uretfærdigt har der i mange år været ret stille i K.O.'s spalter omkring den katolske kirkemusik. Det skyldes nok den almindelige tendens til at tage de musikalske elementer i messen som en selvfølge. Kan man måske forestille sig en påske uden korsang eller en søndag uden orgelspil? Vi glemmer bare tit, at mange mennesker lægger en stor og som regel ubetalt arbejdsindsats i at være med til at afvikle en messe så smukt og værdigt som muligt. En god afvikling af gudstjenesten forudsætter sans for den liturgiske puls – d.v.s. den rette timing af de

forskellige elementer der indgår i en messe, mener Tönshoff.

Det har været småt med muligheder for efteruddannelse af katolske kirkemusikere; men de sidste par år er det dog lysnet, og der har været grøde i det katolske musikmilieu. Der har været kirkemusikstævner på Magleås og i Askov, og der er kommet en ny koralbog. Sidste år udgav Pastoralcentret forspil til samtlige metriske salmer i Lovsang og en ny komplet samling vekselsange af Erling Rasmussen. På youtube kan man finde 20 davidssalmer optaget i Sankt Ansgars Kirke.

Det handler om at bryde med den indstilling, at kirkemusik er liturgisk muzak, siger Rolf Tönshoff. Han mener den musikalske fødekæde starter tidligt og opfordrer musiklærerne på de katolske skoler til at stimulere børnenes musikinteresse ved at lave små ad hoc kor til skolemesserne ved årets højdepunkter.

"Vær hilset Sankt Ansgar" koster 100 kr. Den kan købes i Bethesdas Boghandel, Rømersgade 17, 1362 København K, tlf. 33231717 mail: bof@bethesdas.dk. Onlinesalg på <http://www.bethesdas.dk/>

CD-en vil også blive solgt på valfarten til Åsebakken søndag 29 maj.

"Thank you for the music" sagde pave Johannes Paul II efter messen på Magleås 1989

Orgelfri kirkemusik

Flot nyudgivelse om rytmisk kirkemusik giver traditionen videre.

Tekst: Rolf Tönshoff, organist ved Sankt Ansgars Kirke Bredgade

KIRKEMUSIK I kirkesammenhænge bliver de to værdiladede ord tradition og fornyelse ikke sjældent opfattet som hhv. reaktionær og poppet; man kan meget vel være ydmyg over for traditionen og alligevel videreudvikle det overleverede musikalske arvesølv og give det en finpudsning, så det fremstår som en nyskabning. Forlaget Unitas har bl.a. forsøgt dette og netop udgivet 2 cd'er med rytmiske sange og salmer, som skal dokumentere den rytmiske kirkemusikprofil i Folkekirken.

Den tilhørende bog på små 130 sider indeholder indlæg og kommentarer fra bl.a. præster, organister og salmedigtere, der har haft betydning for den rytmiske kirkemusik i Danmark i de sidste 25 år. Cd1 indeholder 10 sange, som spænder fra Bob Dylans "Ring them bells" og "Forever Young", Paul Simons u dødelige "Bridge over troubled water" til C. V. Jørgensens

"Blåt blod til alle" og Anne Linnet og Joh. Møllehaves "Mild, lattermild og gavmild". Bagest i bogen finder man klaversatser i en meget enkel og overskuelig stil, der skal gøre det rytmiske tonesprog mere tilgængeligt. Henrik Gunde og Esben Eyermand, der har arrangeret de 12 salmer på cd2, skriver i deres forord til kapitlet, at satserne er tænkt som en hjælp til at få salmerne til at lyde stilrigtigt i udførelsen. Her er kendte salmer som "Frydeligt med jubelkor", "Se, nu stiger solen", "Tunge, mørke natteskyer" blandet med mindre kendte som "Der, hvor Guds ansigt stråler", "Byens tavshed" og "Nu er min time kommet nær". Bogen, som er spækket med billeder og i et flot design, hedder Gi' musikken videre – rytmisk musik fra Brorsons Kirke. Bandet fra Brorsons Kirke hedder Konnect og ledes af Esben Eyermand og sammen med vokalsolisten

Janne Mark har de indspillet de to cd'er i professionelle studier med en ypperlig lyd.

Når man lytter til musikken og læser de syv holdningsmættede artikler i bogen, kan man godt blive grebet af den entusiasme og det engagement, de dygtige musikere lægger for dagen. Der er også forslag til, hvordan man i det hele taget introducerer rytmisk musik i kirkerummet. De har virkelig et musikalsk budskab og en smittende sound. Vi hører et skønsomt udvalg af den rytmiske musik, der fremføres under højmassen i Brorsons Kirke på Nørrebro i København og i bogens

musikregister er der forslag til, hvilket repertoire en rytmisk musikgudstjeneste kunne indeholde: Dansk- og engelsksproget pop/rock, velegnede jazznumre og forslag til instrumentalstykker.

I vores katolske sammenhæng kan man meget vel blive inspireret til at afprøve nogle af de forslag, udgiverne kommer med; det kunne være i forbindelse med skole- og ungdomsmesser, DUK-lejre o. lign. Bogen kan anbefales varmt til musiklærerne i vore katolske skoler - med henblik på skolemesser og måske også til entusiastiske kirkekorsledere, som her får et glimrende idékatalog. Vi kan sagtens synge og spille salmer, hymner og åndelige sange af hjertet for Herren i en række forskellige musikalske udtryk - men tiden må vise, om netop denne rytmiske musik – så kan de fremmedsprogede og danske tekster være nok så vedkommende - uden videre kan vinde indpas og få en naturlig placering i vores katolske liturgi, når det gælder fx søndagshøjmassen.

Gi' musikken videre – rytmisk musik fra Brorsons Kirke, Forlaget Unitas, 2011 Hæftet. 127 sider mes 2 CD'er. 249 kr.

Et kærligt farvel – semper ardens

Assumptionssøstrene siger farvel efter 103 år i Danmark.

Tekst: Annelise Bruus, Assumptionens 3. orden

ORDENSLIV Ja, altid brændende i troen, men søstrene er for blevet for få og for aldrende til at kunne fortsætte deres virke i Danmark som kommunitet.

103 år blev det til med alle de glæder og sorger, der følger et langt liv.

Begyndelsen var i 1908 på Frederiksberg med blot 6 elever, slutningen kunne se Rygaards Skole i Hellerup med 830 elever. Men der imellem kom, at søstrene og deres elever blev flere og flere, og pladsen måtte udvides.

Først videre til Ordrup, Skt. Andreas Kollegiet, så i 1930 til Rygaard og hele tiden med Assumptionens spiritualitet lagt i skole og uddannelse, i dannelsen af grupper for katekese og bøn og altid med åbne arme for mennesker, der søgte efter en større mening med livet.

Den første egentlige katekettuddannelse blev lagt på Rygaard i samarbejde med Kateketcentralens p. Guido Kreienbühl, der med mange medhjælpere indbød

til seminarer og sommerkurser. Selve Kateketcentralen begyndte faktisk på Rygaard.

I 1935 byggede søstrene Skt. Therese Kirke, som i 1942 blev overgivet som sognekirke i det nyoprettede Skt. Therese sogn.

Nye kommuniteter kom til. I 1962 dannedes et kommunitet i Århus, som senere flyttede til Horsens og endelig til Als, hvor et helt vidunderligt kloster blev indrettet i et gammelt husmandssted.

Som tiden gik, og Kirken efter det 2. Vatikankoncil fornyede sig, følte også søstrene trang til fornyelse. En gruppe unge søstre flyttede ud fra Rygaard og dannede et kommunitet i Albertslund. Her ønskede søstrene at markere sig midt iblandt 'almindelige' mennesker. Klosteret blev indrettet i et rækkehus på Galgebakken omgivet af hverdagens liv. De forblev i arbejdet på skolen, men var efter arbejdstid til rådighed for naboerne.

Albertslund blev senere til Klostergaarden i den gamle Tåstrup landsby, hvor søstrene indrettede sig i den gamle smedje lige over for landsbykirken.

Endnu en gruppe søstre grundlagde et kommunitet i Sverige, først i Göteborg, men senere flyttede de til ideelle omgivelser i Borås, hvor menigheden tog utrolig godt imod dem. Så godt gik Assumptionens arbejde i Norden, at man også kunne grundlægge et kommunitet i Litauen i 1994.

Imidlertid blev søstrene færre og færre. Søstre døde, andre flyttede til andre missioner i Assumptionen, og det var ikke længere tillokkende for unge piger at bliver søstre eller at forestille sig en mission i det kolde Nord.

Mindeord om Herman Nietsch

Tekst: Karlheinz Löhner

Den 16. april døde min mangeårige gode ven Herman Nietsch. Vi lærte hinanden at kende i Stenosgade. Han var pater og det meste af tiden 2. præst i Sankt Marie-sogn på Frederiksberg. Jeg var frater, arbejdede i skolen og læste til faglærereksamen. Vi boede dør om dør og udvekslede vore erfaringer med hver sit job - både de gode, men ikke mindst også de dårlige. Han følte sig ikke accepteret og værdsat af sine foresatte som fuldgyltig præst i sognet, de viste ham ikke nok tillid og respekt for hans kunnen. Men hans beretninger blev altid fremført med et smil på læben, der skjulte alvoren i sagen. Han var en god prædikant - fik jeg at vide af adskillige katolikker, og

de, der konverterede hos ham, satte stor pris på hans vejledning. Han havde god kontakt til mange mennesker i sognet.

Da jeg vendte tilbage til København efter et afbrudt teologistudium i Frankfurt, tog han hjerteligt imod mig på perronen ... Få år senere traf han sit valg: han giftede sig - og nu gjaldt det om at bygge en ny tilværelse op. Han læste til bibliotekar - kom i arbejde, overtog til sidst opgaven som konstitueret leder på Vanløse bibliotek. Og her gentog sig, hvad der tidligere havde vist sig ved hans virke som præst over for katolikkerne i sognet. Man behøvede bare nævne hans navn, så kom der spontant fra tidligere bibliotekarer beretninger om hans gode, venlige, fredsskabende medarbejde og ledelse på de biblioteker, hvor han havde virket. Ham kunne man kun være gode venner med. Det gjaldt også til sidst plejepersonalet på Horsens sygehus. Han gav udtryk for stor taknemmelighed og

glæde over den behandling, han fik dér.

Som abonnent af "Katolsk dialog og information" læste han bladet interesseret, men også kritisk. Det, der betød noget for ham, var ikke de teologiske tanker i bladet, men det pastorale bud. Hvad får den almindelige katolik ud af at læse det?

Kærlighed til at søge kundskaber og længsel efter Gud

Kirsten Grubb Jensen in memoriam.

Tekst: Lisbeth Rütz

Lic phil. Kirsten Grubb Jensen døde søndag 1. maj efter længere tids sygdom. Efter et par år i Italien, tog hun hovedfag i italiensk og i mange år var Københavns Universitet hendes arbejdsplads. Her arbejdede hun det meste af sit arbejdsliv som undervisningsassistent, lektorvikar og ekstern lektor ved Romansk Institut og senere ved Center for Middelalderstudier. Med licentiatafhandlingen "Mennesker og idealer i Giovanni Boccacios Decameron" (1985) profilerede Kirsten sig som middelalderforsker og punkterede myterne om Boccaccio som en bare "fræk" forfatter. Med årene blev hun mere og mere optaget af den latinske middelalderlitteratur. Fran-

ciskanerlitteratur, kætterbevægelser og korstogskrøniker blev hendes foretrukne arbejdsområder. Kirsten tog hundreder af studerende ved hånden og førte dem ind i det forunderlige middelalderunivers. Klassikerne var hendes daglige brød, og hun formåede at puste liv i Dante, Petrarca og Boccaccio for de studerende. Kirsten var en ægte gammeldags humanist, der levede gennem sine bøger og studier. Hun var belæst i et omfang, som i dag er sjældent; men hun var langt fra nogen stuelærd og knyttede mange og lange venskaber med de mest forskellige mennesker. Som underviser var hun dybt engageret i sine studerende og generøs med sig selv og sin tid, når der skulle vejledes i en opgave eller et speciale.

Som ganske ung konverterede Kirsten hos pater Heinrich Roos S.J., der i mange år var hendes ven og skriftefar. Troen blev den røde tråd for hende og det, der skabte sammenhængskraft i hendes liv. Det var en tro, der aldrig var uden anfægtelser, men som hun på sin egen diskrete måde søgte at formidle videre til andre. "The love of learning and the desire for God" (kærlighed

til at søge kundskaber og længsel efter Gud) som er en berømt bogtitel af benediktineren Jean Leclercq sammenfatter for mig at se det, der var væsentligt for Kirsten. Benediktinsk spiritualitet blev i stigende grad væsentlig for hende. Hun knyttede sig til Liobasøstrene på Frederiksberg, og i sine sidste år var hun olat ved Vor Frue Kloster på Åsebakken. På det universitet der i stigende grad blev domineret af "fra tanke til faktura"-tankegangen, blev Kirsten efterhånden lidt af en levende anakronisme, så måske var det en lettelse for hende at gå på pension. Hun var alle dage myreflittig og kastede sig i pensionistårene over nye opgaver. I 2008 udgav hun sammen med

I dag er der blot ét kommunitet med få søstre, og de har ikke længere kræfter til at fortsætte. Derfor ønsker søstrene ved skoleårets afslutning ved en festlig taksigelsesmesse i Skt. Therese Kirke, fredag d. 27. maj kl. 17, med efterfølgende reception i Rygaards gymnastiksal at sige farvel til alle de danske venner og udtrykke en dybtfølt tak for den interesse og opbakning, og ikke mindst for glæden over det arbejde, som Assumptionen har kunnet udføre blandt os.

Rygaards Skole tilhører stadig Assumptionssøstrenes internationale skolenetværk og fortsætter naturligvis med fuld energi, kraft og initiativ. Det er stadig søstrenes ånd, der holdes i hævd af ledelse, lærere og personale, og Skt. Therese Kirke er stadig sognekirke - nu for to sammenlagte sogne, Ordrup og Hellerup, så mere i trit med søstrene kan det ikke blive. I øvrigt kan vi glæde os over, at søstrene regner med at kunne komme på besøg fra tid til anden for ikke helt at forlade os. Må vores bøn, glæde og store taknemmelighed over for Assumptionssøstrenes virke her i landet altid følge dem, og vi ønsker, at Guds velsignelse vil være med dem i deres videre mission.

Må Han fortsat velsigne os alle og den arv, søstrene har lagt i vores varetægt.

Han stod så at sige på færenes side, ikke på hyrdernes. Og han fremførte altid sine tanker med velovervejede ord, som vidnede om hans engagement.

I den seneste tid nåede jeg at besøge ham to gange; han talte meget, tog stilling til mange aktuelle spørgsmål, også til spørgsmålet om gifte præster - det var han skeptisk overfor. Om sin jesuiter-tid fortalte han, at hans bedste år var teologi-årene i Holland. Jeg nåede at tage et foto af ham, kort tid før han blev rigtig dårlig. Nu hviler han efter et omskifteligt liv, hvor han havde muntre kommentarer til meget, undrede sig over andet og sjældent beklagede sig. Jeg hører ham endnu sige som så mange gange i de første år: "Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Det er altid det samme." - Han var uhyre solidarisk med dem, han havde knyttet sig til. - Requiemsmessen sluttede med:

Magnificat anima mea Dominum!

professor Eric Jacobsen "Venskabet Pris" - en kommenteret oversættelse af Petrarca's breve. Da diagnosen cancer blev stillet, viste dette hypersensitive og på mange måder skrøbelige menneske en forbløffende styrke og handlekraft. I kapløb med tiden skrev hun to anmelderroste bøger - "Lioba benediktinerinde og missionær i 700-tallets Germanien" (2010) og "Jeanne d'Arc: kriger, kætter, helgen" (2011). Til kort før sin død arbejdede hun på en bog om Bonifatius, der omvendte germanerne til kristendommen. Kirsten mellem hjemløse katte i Kattens Værn. Kirsten på Gamle Scene opslugt af en Verdiopera. Kirsten i gang med at forklare en vanskelig passus i Den guddommelige Komædie for en flok studerende. Kirsten der stolt fortalte om nevøen og niecen Henning og Pia er nogle af de billeder, der dukker op, når man tænker tilbage på hende. Efter et liv, hvor hun nåede at gøre en forskel for mange mennesker er Kirsten nu gået ind til sin Herres glæde. Det var et på mange måder vanskeligt liv, men berigende for os, der har haft det privilegium at kende hende.

Det sker i bispedømmet

Maj

Mandag 24. kl. 20.00: generalforsamling i Katolske Menighedsplejer, (55. generalforsamling) i menighedssalen Bredgade 69 A. Alle er hjertelig velkommen

Fredag 27. kl. 19.00 – ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse v/pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Sted: Hjerte Kirke, Kbh., Stenosgade 4, Kbh. V. Inf.: 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Juni

Lørdag 4. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Ligheder og forskelle mellem katolicismen og protestantismen" v/Vilhelm Stender. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer.

www.katolskorientering.dk

Myretuen

ved Bastrup Sø og Ganløse Eged

Det ideelle sted til FAMILIEFESTER og LEJRSKOLER og SOMMERFERIER. (Bademuligheder i Buresø). Plads til 40 personer. Køkken med bl. a. industriopvaskemaskine. Dejlig stor grund. Læs mere på www.myretuen-bastrup.dk Udlejning: Børge Morthorst, tlf.: 22 700 798 E-mail: mail@myretuen-bastrup.dk

Assumptionssøstrene

tager afsked efter 103 års virke i Danmark med en festlig taksigelsesmesse

fredag den 27 maj, 2011 kl. 17.00 i Sct. Therese Kirke
Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup

Efter messen indbydes alle til en reception i Rygaard Skoles gymnastiksal.

Alle er hjerteligt velkomne

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

*Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året*

www.catholica.dk - et katolsk tidsskrift på internettet

Retræten for mænd

Afholdes på Dalum Kloster i perioden
mandag 15. august til fredag 19. august 2011

Retrætepræst: Benny Blumensaat.
Tema: "Men I, hvem siger I, at jeg er?" Matt. 16. 13-17
Pris inkl. kost og logi kr. 1.100,-

Tilmelding og information: Olaf Halladin
Tlf. 48 39 80 38, e-mail: mo.halla@hotmail.com

På retræteudvalgets vegne

Henning Dalsbøl

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29

Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**

v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 11
som udkommer

fredag den 17. juni

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 30. maj

Venlig hilsen
Redaktionen

Kvindernes Dalumretræte

Mandag d. 29. august – 2. september 2011

Danmarks Katolske Kvindeforening indbyder til retræte hos de
gæstfrie Sankt Hedvigsøstre på
Dalum Kloster, Dalumvej 105, 5250 Odense SV.
Alle kvinder er hjertelig velkomne.

Retrætepræst er p. Herbert Krawczyk SJ, Århus.
Tema: "Fadervor-bønnen".

Pris: 1.000 kr, hvoraf 300 kr er depositum, som skal betales
ved tilmelding på bankkonto reg. nr. 7260 konto 1115743.
Husk at anføre dit navn og adresse på indbetalingen.

Yderligere oplysninger og tilmelding inden 1. juli til
Birgit Clausen 86 99 63 54, mail: clausen.birgit@gmail.com

www.katolsk.dk

Bønnens Apostolat

Juni

- At præsterne, forenet med Kristi hjerte, altid må være
sande vidner om Guds omsorgsfulde og nåderige
kærlighed.

- At Helligånden må kalde mange missionærer fra vore
menigheder, som vil være rede til at vie sig fuldt og helt
til at udbrede Guds rige.

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70
E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

Pinsens dynamiske kraft

Henri Teissier, ærkebiskop emeritus af Algier, mediterer over pinsebudskabets betydning i et muslimsk land.

PRÆDIKEN Guds ånd henvender sig til ethvert menneske uanset dets religiøse og kulturelle baggrund. For os som hver dag lever vores kristne liv i en verden, der kulturelt og religiøst er anderledes end den kristne, får pinsebudskabet en særlig fylde. De folkeslag, der opregnes i Apostlenes Gerninger, er selvfølgelig” fromme jøder fra alle folkeslag under himlen” (ApG 2,5); men de jøder repræsenterede folkenes forskellige kulturer. Hvilken glæde var det ikke at vide, at partere, medere og elamitter var forsamlede sammen med kappadokere fra Sortehavet, ægyptere og folk fra andre lande for at modtage Åndens nådegave.

I vores kulturelle kontekst er denne glæde dybere endnu, fordi vi eksplicit hører ”araberne” og indbyggerne fra ”Kyrene nær Libyen” nævnt.

(...) En dag var jeg på en pastoral rejse for at besøge de små kristne menigheder, der i dag ligger mellem Derna og Tobruk i Libyen. Jeg spurgte en libyer, der selvfølgelig var muslim, om der var noget særligt at lægge mærke til på vejen mellem de to byer. Han svarer mig med det samme: Man skal se profeten Marquos’ (Markus) grotte. Jeg vidste, at de ægyptiske kristne mener, at evangeliet blev bragt til dem af Sankt Markus, og at de officielt kalder deres kirke for Sankt Markus forkyndelse.

Men jeg ventede ikke at møde en libysk muslim, der kunne vise mig Sankt Markus’ grotte på vejen til Toubruk.

Simon af Kyrene, der boede i Nordafrika, repræsenterede vor Maghreb-kirke ved Kristi lidelse. Jeg besøgte også hans

landsby Kyrene eller det, der er tilbage af den i Al Bayada, en kristen menighed, der er lige så kulturelt mangfoldig, som pinsejødernes var det.

Når jeg fortæller om disse minder gør jeg det for at forklare den dynamiske kraft, der ligger i pinsen (...)

Vi har sat så mange barrierer op mellem os mennesker, at vi ikke længere er i stand til at opdage, at Guds undere proklameres på alle tungemål. For to uger siden havde jeg den glæde at læse et brev op i det algeriske fjernsyn. Det var et brev sendt i 1862 til den daværende ærkebiskop af Algier fra emiren Abd el- Kader. I dette brev skrev han, at han havde grebet ind for at redde de kristne fra en af drusernes pogromer i Damaskus, fordi det var hans pligt både som muslim og som menneskerettighedernes tjener. For som han sagde – alle mennesker er Guds børn.

Er den overbevisning ikke netop en af de

åndens frugter, som pinseteksten taler om?

Det drejer sig jo ikke om at benægte, at det onde – volden, myrderierne, grådigheden og så videre ødelægger det menneskelige. Det lider vi under lige nu her i Algeriet. Men ud fra denne smertelige situation vil vi bringe en pinsehilsen til vores brødre. Vi vil opdage, hvordan Guds Ånd henvender sig til ethvert menneske for at vise det, hvad det er kaldet til. Og som mennesker er vi kun kaldede til en ting – nemlig at modtage Guds kærlighed, så vi kan leve af den. Er det ikke en Åndens gave? Når vi opdager den hos andre, finder vi troen igen og dens evne til at virke i vores eget liv. Det er det budskab, vi igen er sendt med til hinanden i denne pinse.

(Uddrag af pinseprædiken i Henri Teissier: Lettres d’Algérie. Bayard Éditions/Centurion 1998). Oversættelse fra fransk: Lisbeth Rütz

Adresselabel, flytning

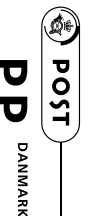
Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 9
20. maj 2011 · 37. årgang

Da Gud kaldte

Fra karismatisk-luthersk til katolsk kristendom

Tekst: Steffen Laursen

KONVERSION ”Du har det godt. Du har et godt kristent fællesskab og mange gode kristne venner, du oplever stor rigdom og vækst i din tro. Du oplever Guds nærvær i din dagligdag. Du har det rigtig godt. Vil du stoppe her, er det nok for dig... eller vil du forlade det og følge mig endnu længere?”

Omtrent sådan var det spørgsmål, Gud mødte mig med for tre år siden. Jeg syntes endelig at have fundet min rette hylde i det karismatisk lutherske ungdomsmiljø. Her var alt, hvad jeg kunne forestille mig af gode og åndelige ting. Sund og livgivende teologi, mennesker der brænder for Guds rige... Ja der var endda øje for kirkens lange og rige tradition – det var slet ikke noget dumt sted at være en smule skabskatolsk.

Spørgsmålet kom til mig en almindelig grå hverdagsmorgen i den skemalagte stilletid, som vi havde hver morgen på KFS’s leder- og discipelskole (KFS er en forening af kristne gymnasieelever og studerende). Det var ikke nogen specielt åndelig oplevelse, det var ikke engang tydeligt, at det var Guds stemme. Det var bare en erkendelse som tog form af et spørgsmål.

Jeg var et par år forinden begyndt at interessere mig for den katolske tro. I begyndelsen udspang det mest af et ønske om at være fair over for katolikkerne. Jeg mente dengang (og nu), at hvis man ikke kan gengive sin modstanders synspunkter rigtigt, så bekræfter man ham egentlig kun i dem. Det første skridt i en ordentlig

diskussion, dialog eller skænderi, er at finde ud af hvad den anden rent faktisk mener, og jeg var ret overbevist om at de ting jeg hørte om Kirken ikke var hvad den selv lærte. Så jeg gav mig til at undersøge, hvad de synspunkter var, og de viste sig at være langt mere fornuftige end jeg kunne have

forestillet mig. Jeg forkastede fx hurtigt det lutherske syn på viljen og arvesynden, og accepterede Traditionen som en helt nødvendig del af den kristne tro. Jeg holdt det mest for mig selv, og der havde nok heller ikke været meget lydhørhed for mine semikatolske idéer i det traditionelle lutherske kirkemiljø, jeg kom fra.

Men i det karismatisk-lutherske miljø jeg nu var, var det helt normalt at ”lade sig inspirere” af andre kirkesamfund. Det var legitimt at tale om tradition og at lægge afstand til nogle af reformationens synspunkter. Tanken om måske en dag at skulle konvertere var lagt på hylden for en tid. En dag blev jeg så konfronteret med spørgsmålet i begyndelsen af denne artikel. Når jeg beskriver min omvendelse kan jeg let komme til at give det indtryk at det var noget rent rationelt og teoretisk. Derfor er det meget vigtigt for mig, at Gud spurgte om jeg var villig til at lade mig omvende – for mig et vidnesbyrd om, at Gud respekterer vores frihed; Han tvinger os aldrig til noget, men giver os det frie valg. I sidste ende blev jeg katolik, fordi jeg blev overbevist om, at den katolske tro er sand, men Han gav mig valget, før han lod den erkendelse ramme med fuld styrke.

Jeg læste stadig katolske bøger med et ønske om at være en så retfærdig dommer som mulig. Jeg var endda forberedt på, at jeg måske ville blive nødt til at dømme til den katolske kirkes fordel. Én ting jeg havde med fra den lutherske kristendom, var en brand for Sandheden, og for Bibelen. Så jeg forsøgte så redeligt som muligt

at afgøre, hvad der var sandhed. Men på et tidspunkt blev jeg ramt af den tanke, som er den protestantiske tros modsætning, at jeg ikke var dommer, men anklaget. At det ikke var min opgave at definere hvad den kristne tro er, men at tage imod den i tro. Samtidig læste jeg nogle bøger som begrundede den katolske tro med ord fra Bibelen. Jeg havde mere eller mindre accepteret, at kirkehistorien, filosofien og mystikken var katolikkernes hjemmebane, men at Skriften, protestanternes store håb, også var det...

Denne indsigt var så uventet at jeg husker fornemmelsen af en solid dør, der lukkedes bag mig.

Der skulle gå næsten 1½ år, før jeg den 20 september 2009 blev optaget i Kirkens fulde fællesskab. Familie og venner (mange af dem er stadig nære venner) reagerede positivt, men alligevel uforstående, og det tog også tid at finde mig til rette i menigheden. Det var en svær beslutning og en svær proces; men jeg har aldrig fortrudt den. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg sagde ja, da Gud kaldte.

Steffen Laursen, født 3. juli 1987

Stud. theol. ved Aarhus Universitet
Født og opvokset i Bjerringbro i en luthersk familie. I mange år engageret først i Evangelisk Luthersk Mission siden i Kristeligt Forbund for Studerende.
Optaget i Kirkens fulde fællesskab den 20. september 2009 i Århus menighed.

Caritas Danmark protesterer over for Vatikanets statssekretær

Stor fortørnelse i Caritas over Vatikanets afvisning af Lesley-Anne Knights kandidatur.

Tekst: Jann Sjørnsen, generalsekretær for Caritas Danmark

CARITAS Der kunne ligge noget symbolsk i, at generalforsamlingen i Caritas Internationalis (CI) var henlagt til et konferencecenter fem kilometer fra Vatikanet. For som det fremgik af sidste nummer af Katolsk Orientering, så har der på det seneste været visse kurrer på tråden mellem Caritas og Vatikanet.

Generalforsamlingen markerede dog først og fremmest, at CI kan fejre 60 år i tjeneste for mennesker i nød og fattigdom. 13 organisationer stiftede i 1951 CI. Caritas Danmark (CD) var blandt disse med pastor Knud Ballin som en af de drivende kræfter.

På generalforsamlingen i år blev yderligere fem medlemmer optaget. CI tæller nu 170 medlemsorganisationer. Hele Norden er ombord igen, idet Caritas Sverige blev genoptaget som medlem.

Under temaet "One human family – Zero

Den i dag genvalgte præsident for CI, kardinal Rodriguez fra Honduras. I baggrunden ses den afgående generalsekretær Lesley-Anne Knight.

poverty" blev scenen sat for fremtidens Caritas. En ny strategiplan blev vedtaget.

Den peger i retning af et stærkere Caritas i fremtiden, men også et Caritas der for alvor vil være fortalere for de fattigste – kvinder og børn ikke mindst. Lobbyvirksomhed i forhold til internationale organer er ikke noget nyt, men det står tydeligere end før i CI, at indsatsen i forhold til mennesker i nød og for at skabe bæredygtig udvikling kræver, at politiske og økonomiske strukturer bliver ændret. FN's 2015 mål om at halvere verdens fattigdom er en integreret del af CI's strategi frem til 2015 ligesom de i øvrigt er det for CD.

Mangfoldighed og enhed

Det fascinerede ved CI er mangfoldigheden i geografi og enheden ved det at være en del af Kirken og i [Fortsættes side 10](#) ▶

Cirkulære fra Vatikanet skal sikre ens håndtering af overgrebsager

Troslærekongregationen har udsendt et cirkulære med nye retningslinjer til håndtering af anmeldelser om og seksuelle overgreb begået af kirkelige medarbejdere.

Tekst: Niels Messerschmidt

OVERGREB Troslærekongregationen beder i et cirkulære den 16. maj alle bispekonferencer om at revidere deres nationale beredskabsplaner, så de kan sendes til godkendelse i Vatikanet inden maj 2012. Cirkulæret afstikker de overordnede principper og retningslinjer, som bispekonferencerne skal følge i udarbejdelsen af nationale handlingsplaner med det formål at sikre en ens håndtering af overgrebsager overalt i Kirken.

Der peges på en række forhold, der skal have høj prioritet i de reviderede beredskabsplaner: hensynet til ofre; udarbejdelsen af forebyggelsesprogrammer; undervisningen på præsteseminarerne og præsters efteruddannelse; samarbejdet med de civile myndigheder, og en konsekvent anvendelse af de nyeste kanoniske regler på området.

Cirkulæret ledsages af et introduktionsbrev af præfekten for Troslærekongregation, kardinal William Levada, der fortæller om dets indhold og formål. Her fremhæves særligt to forhold: behovet for at adressere problemet resolut og effektivt, og

i henhold til den civile lovgivning i landet; og under hensyntagen til den lokale biskop eller generalsuperiors myndighed.

Dokumentet er tredelt. Den første del beskæftiger sig med generelle hensyn som fx prioritering af ofre for overgrebene og samarbejdet med de civile myndigheder.

Anden del omhandler de nuværende kanoniske regler, som er gældende efter revisionen i 2010. I tredje del giver Troslærekongregationen konkrete råd og tips til de nationale bispekonferencers egne retningslinjer.

Bispedømmet lever fuldt op til retningslinjerne

I kølvandet på de mere end 30 anmeldelser om overgreb, som bispedømmet København i 2010 overdrog til politiet, reviderede bispedømmet sin eksisterende beredskabsplan i en grad, så den allerede lever op til de nye retningslinjer fra Troslærekongregationen. Det oplyser Erling Tiedemann, formand for det udvalg udpeget af biskop Kozon, som har forestået dette arbejde.

Troslærekongregationens retningslinjer kommer med andre ord på et tidspunkt, hvor bispedømmet allerede er blevet færdig med at revidere sin oprindelige beredskabsplan, der desværre viste sig utilstrækkelig, da anmeldelserne om præsters overgreb skyllede ind over landet sidste år. Regelsættet til behandling af eventuelle nye sager blev færdiggjort allerede i efteråret 2010 og de vigtige retningslinjer til forebyggelse af tilfælde af nye overgreb blev færdiggjort i foråret. Den nye forebyggelsesplan vil blive præsenteret på pastoralrådsmødet i juni, hvorefter den vil blive offentliggjort.

Ifølge Erling Tiedemann, der også har været formand for udvalget til udarbejdelse af en egentlig forebyggelsesplan, lever bispedømmets retningslinjer helt op til, hvad der påpeges i papirerne fra Troslærekongregationen – "der er ingen modstrid og der mangler ikke noget", siger han.

Også på nordisk plan er der gjort bestræbelser på at harmonisere retningslinjerne landene imellem.

Således har Den nordiske Bispekonference siden sidste efterår arbejdet med at udarbejde fælles retningslinjer for håndtering af overgrebsager. Men mens cirkulæret ifølge Erling Tiedemann ikke giver vort bispedømme anledning til ændringer, gør den det "overflødig for Den nordiske Bispekonference at foretage sig yderligere – udover måske at sikre sig, at de enkelte bispedømmer i Norden, som endnu ikke er færdige med relevante og opdaterede retningslinjer, ser at få dette arbejde fra hånden", siger han.

Johannes Paul II

Den nye saligkårede blev mindet den 18. maj i Domkirken og er bogaktuel med "Erindring og identitet."

[Læs mere side 3 og side 5](#)

Til fiesta i Madrid

Nedtællingen til Verdensungdomsdagen er begyndt.

[Læs mere på side 4](#)

Nu kom vor pinseliljetid

Benedikte Brisson skriver om Adam af St. Viktor's pinsesalme.

[Læs mere på side 7](#)

Kend din tro og lev den!

Vi katolikker skal ud af forsvarspositionen og være stærke i troen, skriver Petter Becker-Jostes.

[Læs mere på side 12](#)

Leder

Religion skal være med til at styrke dialogen

Selv om 1,5 million kroner til et nyt program til at fremme dialog og samarbejde mellem kristne og muslimske meningsdannere i Mellemøsten nok ikke hører til Udenrigsministeriets største bevillinger, har dets støtte til Danmissions projekt ikke desto mindre stor symbolværdi. For regeringen signalerer hermed en ny politisk forståelse for religionens rolle i den uroprægede region.

I Danmissions dialogprogram skal religionsforståelse og -samarbejde bidrage til demokrati, udvikling og fred i Mellemøsten og Nordafrika ved at samarbejde og involvere partnere og personer fra henholdsvis Danmark, Egypten, Libanon og Syrien. Hensigten er at påvirke ledere, der beskæftiger sig med og har væsentlig indflydelse på religionens rolle i samfundet, for eksempel politikere, religiøse ledere, organisationer og journalister.

Som det påpeges i Kristeligt Dagblad den 24. maj, er den nye erkendelse i Udenrigsministeriet ganske klædelig i det land, som ”fuldstændig blev taget på sengen” over de voldsomme reaktioner i den muslimske verden efter offentliggørelsen af Muhammed-tegningerne for et par år siden. Den efterfølgende forbavelse i den danske offentlighed og blandt danske politikere afslørede ”en blindhed og mangel på forståelse” for den religiøse dimension i tilværelsen – en blindhed, der – som lederskribent Jakob Holm rigtigt påpeger – nok har sin rod i den sekularisering, det danske samfund har gennemgået i det 20. århundrede. Den seneste tids religiøse konflikter i Mellemøsten, hvor yderliggående muslimske grupper har angrebet kristne og andre islamiske trosretninger, viser med al tydelighed, at det spirende arabiske forår er skrøbeligt og trues af religiøse konflikter. At forstå religionens kulturelle og sociale væsen og dens historiske rolle i Mellemøsten er derfor afgørende for, om Vesten vil kunne spille en vigtig rolle med at stabilisere regionen gennem at føre en interreligiøs dialog, der udviser respekt og forståelse for islam.

I et indlæg i det katolske tidsskrift *The Tablet* peger Tony Blair, Storbritanniens forhenværende premierminister og nu FNs særlige udsending i Mellemøsten, på det forhold, at troen motiverer folk og at forstå troen og dens tilhængere, dens strukturer og dens påvirkning på samfundet, kan i dag være lige så vigtig som at forstå et lands bruttonationalprodukt, dets økonomi og dets infrastruktur. Religiøs opmærksomhed er lige så vigtig som at være bevidst om køn eller race, påpeger han. For politikere, forretningsfolk eller alment interesserede medborgere er viden om et lands eller en religions trosspektiv en grundlæggende del af det at forstå det.

Over hele verden er en ny type af debat ved at tage form. Samtidig med at kredse omkring emnerne integration eller protektionisme - drejer debatten sig især om spørgsmål, der har relation til kultur og integration – spørgsmål, der er langt mere vitale og potentielt mere sprængfarlige.

Den nuværende udvikling i Mellemøsten kan måske virke destabiliserende her og nu, men rummer samtidig løfter om demokrati og ytringsfrihed (og forhåbentlig også religionsfrihed) på den lidt længere bane. Selv om man i visse muslimske kredse i Mellemøsten ikke mener, at Vesten yder islam fuld respekt, må en opgave for den interreligiøse dialog være at vise, at det ikke forholder sig sådan. Men en sådan dialog må samtidig kræve, at kristne i de muslimske lande bliver genstand for samme respekt.

Uanset hvor man vender sig i dag spiller religion en vigtig rolle og intet sted mere end netop i Mellemøsten. Man må håbe, at Udenrigsministeriets bevilling til Danmissions program er udtryk for en ny erkendelse i regeringen af religionens rolle i det offentlige rum. Er den det, er den samtidig et opgør med tidligere statsminister Anders Fogh-Rasmussens slogan om, at ”troen skal ud af det offentlige rum”.

Niels Messerschmidt

Vatikanet bad seks gange australsk biskop om at gå af

Biskop William Morris blev seks gange bedt om at gå af, før paven til slut insisterede på, at han forlod sit embede, skriver Catholic Herald.

FRATRÆDELSE Den britiske avis baserer sine oplysninger på *The Record*, ærkebispedømmet Perths avis. Pave Benedikt XVI har nu udnævnt hjælpebiskoppen af Brisbane, Brian Finnigan, til apostolisk administrator af bispedømmet Toowoomba, indtil en ny biskop er blevet indsat.

At pave Benedikt har fjernet biskop Morris kommer efter mere end ti års konflikt mellem ham og Vatikanet. Der har

blandt andet været konflikter omkring de retningslinjer, biskop Morris udstedte vedrørende bodsandagter. Disse var i strid med Johannes Paul IIs *Misericordia Dei* og tenderede mod at erstatte individuelle skriftemål med fælles bodsandagter.

I et adventsbrev i 2006 fastslog biskop Morris, at han ville være parat til at ordinere gifte mænd og kvinder til præster, hvis Vatikanet tillod det. Dette og et mislykket forsøg på at få biskop Morris til Rom for konsultationer med daværende leder af bispekongregationen, Giovanni Battista Re, førte til at ærkebiskoppen af Denver, Charles Chaput, i april 2007 kom på visitats hos biskop Morris.

Kardinal Re bad i november 2008 og juli 2009 i et brev Morris om at gå af frivilligt. Morris meddelte i et svarbrev, at han ikke følte sig i stand til dette. I december 2009 bad pave Benedikt XVI Morris om at træde tilbage.
LR

Rapport: Cølibatet forklarer ikke præsters overgreb

Ny amerikansk rapport belyser myter og misforståelser omkring præsters sexovergreb på børn og unge.

Tekst: Niels Messerschmidt

OVERGREBSSAGERNE Næsten ti år efter afsløringerne af overgrebssagerne i Den katolske Kirke i USA, søger en ny rapport offentliggjort den 18. maj at give svar på de bagvedliggende årsager. Var cølibatet skyld i overgrebene? Homoseksualitet blandt præsterne?

De sociale omvæltninger i 60'erne eller den manglende uddannelse på præsteseminarerne i 50'erne?

Rapporten, der er udarbejdet af John Jay College of Criminal Justice og har titlen ”The Causes and Context of Sexual Abuse of Minors by Catholic Priests in the United States, 1950-2010”, gør op med misforståelser og myter i tilknytning til præsters overgreb. Den 300 sider store rapport har været mere end fem år undervejs.

Rapportens hovedkonklusioner er kort fortalt:

- * Præsters cølibat kan ikke forklare problemet. Som en praksis i Kirken siden det 11. århundrede, kan ”cølibatet ikke redegøre for stigningen og det efterfølgende fald i overgrebssager fra 1960erne og op gennem 1980erne”.
- * På trods af en udbredt opfattelse, var ”præster med en homoseksuel identitet ikke mere tilbøjelige til at misbruge børn” end heteroseksuelle præster. Seksuel identitet ”bør differentieres fra adfærd”. At netop drenge blev misbrugt kan ifølge rapporten forklares med, at præster havde lettere adgang til dem.
- * Under 5 procent af de anklagede præster udviste det, der betegnes som pædofil adfærd.
- * 70 procent af de anklagede præster havde også en seksualiseret adfærd overfor voksne. Flertallet af overgrebspræsterne havde ikke ”specialiseret sig i at misbruge en bestemt gruppe ofre”.

I rapporten hedder det, at krænkende præster udgjorde en ”heterogen gruppe” – de fleste ”synes at have haft en vis sårbarhed”, fx ”følelsesmæssig kongruens med unge” eller svært ved at etablere voksenrelationer. Nogle af disse præster var desuden selv blevet misbrugt som unge.

”Krisen har toppet”

I rapporten siges det, at ”krisen har toppet” og at ”antallet af tilfælde er faldet væsentligt” efter at Kirken har ”reageret”

på problemet. Men selv om der nu er iværksat forebyggende tiltag, kan det tage mange år – måske endda flere årtier – før de organisatoriske forandringer har gennemtrængt hele Kirken. Det fastslås samtidig, at sexovergreb på børn og unge er et ”langsigtet samfundsmæssigt problem”, der ”sandsynligvis fortsat vil finde sted, især i organisationer, der opdrager og vejleder unge”.

Som følge af, at mange overgreb først blev anmeldt til myndighederne i begyndelse af 2000-tallet, har mange tilbøjelighed til at mene, at der stadig sker mange overgreb i Kirken. Men virkeligheden er en anden, hævder rapporten. Overgrebene ”steg stødt fra midten af 1960erne til slutningen af 1970erne for at falde i 1980erne, for herefter at forblive på et lavt niveau”, og at ”de fleste overgreb fandt sted for flere årtier siden”.

Videre hedder det, at ”hovedparten [70 procent, red.] af overgrebspræsterne blev ordineret før 1970erne”; 44 procent af de anklagede præster blev viet før 1960.

Medvirkende sociale faktorer

Forskerne peger på en række sociale faktorer, der har medvirket til stigningen af overgreb i 1960erne og 1970erne – hvilket falder sammen med en stigning i andre former for ”afvigende adfærd såsom stofmisbrug og kriminalitet” samt ændringer i social adfærd som fx ”stigningen i førægteskabelig seksuel adfærd og skilsmisse”. Det konstateres også, at disse generationer af krænkende præster også manglede en ”grundig forberedelse til det cølibatære liv”, ligesom de ofte ikke erkendte de skader, de havde forvoldt ofrene.

I takt med den stigende bevidsthed om senfølgerne af seksuelle overgreb på børn i såvel samfundet som i Kirken fra i slutningen af 1980erne og frem, påpeger rapporten en tilsvarende modvilje mod at genindsætte anklagede præster i andre sogne. Rapporten nævner dog, at ”biskopper i visse tilfælde svigtede deres ansvar med at afhjælpe de skader, som skyldtes præsters overgreb”.

Større fokus på præsters ve og vel

Rapporten konstaterer, at det ikke var muligt for Kirken at identificere potentielle krænkere på forhånd, da disse ikke udviste specielle psykologiske karaktertræk. Til gengæld bidrog dårlig uddannelse af præster kombineret med isolation og stress i jobbet sandsynligvis til misbrugsproblemet. Tilfældene af seksuelle overgreb faldt i midten af 1980'erne, da amerikanske præsteseminarier begyndte at uddanne de studerende bedre i emner som seksualitet og menneskelige relationer.

På trods af, at screening ikke viser betydelige statistiske forskelle mellem krænker og ikke-krænker præster, foreslås det, at screening stadig er ”yderst vigtigt” til at identificere psykologiske problemer hos præster og præstestuderende – uanset om disse problemer har relation til den krænkende adfærd eller ej. Og det anbefales, at man med jævne mellemrum evaluerer præsters præstation – også af hensyn til præsternes eget helbred og trivsel.

Den hidtil mest omfattende rapport om præsters overgreb er netop blevet offentliggjort. Foto: Peter Wiedemann, pfarrbriefservice.de.

”Han var ikke bange for at bruge sig selv, ikke bange for at være ydmyg”

Pave Johannes Paul II mindet ved taksigelsesmesse den 18. maj.

Tekst: Lisbeth Rütz

SALIGKÅRING Den 18. maj 1920 blev Karol Wojtyła født i Wadowice i Polen som søn af en syerske og en tidligere løjtnant i den østrigske hær. Nøjagtig 91 år senere blev han mindet som den salige Johannes Paul II ved en taksigelsesmesse i Sankt Ansgars Kirke i Bredgade. I sin prædiken tog biskop Czeslaw i det ”Santo subito” – helgen med det samme – der lød allerede ved begravelsen i 2005:

En stor helgen

”Pave Johannes Paul opfattes allerede af mange som en stor helgen. Men hvad gør egentlig en helgen stor? Helgener kan være svære at sammenligne. Liturgien opstiller et særligt hierarki af personer ud fra forskellige kriterier, der ikke forekommer alle lige relevante. Der tages hensyn til, hvor tæt i tid, de var på Kristus, og efter hvornår, de ellers levede, også til hvilken status, de havde i deres liv på jorden.

Dette lyder som en modsætning til, hvad Kristus ellers sagde om at være den største og mindste samtidig med, at han uden tøven kaldte nogen for stor og lille i Himmeriget, hvor alle forskelle ellers skulle

være udlignet. Hvad gør så i øvrigt en såkaldt stor helgen stor? Hvorfor brænder nogle nærmest spontant igennem og bliver kendte og elskede ud fra kriterier, man ikke kommer langt med, når mennesker opstiller popularitetsranglister? Hvordan er f.eks. Sct. Therese af Lisieux blevet så værdsat, selv om hun levede beskedent og tilbagetrukket, døde ung og ikke efterlod

Vær ikke bange

Et af Johannes Paul II's store projekter var nyevangeliseringen af Europa understregete biskop Czeslaw. Styrken til dette fandt han i sin stærke Kristustro:

”Når pave Johannes Paul opfordrede til, at vi river dørene op for Kristus, var det for at få os til ikke at være bange for den, der netop kan fjerne vor angst, nemlig Kristus.

” Hvor mange ændringer kan det ikke betyde for os i et liv, vi egentlig er ganske godt tilfreds med?

sig noget værk, der i verdens øjne kan virke imponerende? Pave Johannes Pauls liv er udadtil meget forskelligt fra Sankt Thereses, og mange forhold gjorde, at han kom til at slå rekorder. Hans embede som pave gav ham status og indflydelse, medierne gjorde ham synlig, hans rejser bevirkede, at mange mennesker oplevede ham, et langt liv gjorde det muligt for ham at nå meget og hans samtid bød på opbrud og forandringer, der kunne udnyttes profetisk.”

Selv om det er en anden form for angst, kan det virke skræmmende på os at åbne os for Kristus. Hvad kan det ikke føre med sig? Hvor mange ændringer kan det ikke betyde for os i et liv, vi egentlig er ganske godt tilfreds med? Kan det ikke medføre, at vi må opgive selvbestemmelse og rådighed over materielle goder, at vi må ændre livsstil, at vi i levevis og holdninger må skille os ud fra omgivelserne?

Hvad kan det ikke føre til af afkald og

opgivelse af kontrol? Er der ikke sfærer af vort eget og samfundets liv, hvor vi helst ikke ser Kristus trænge ind, for samfundets vedkommende, om ikke andet, så fordi vi finder det lidt anmassende og påtrængende, anser det for mangel på respekt for andres mening?”

En dialogens mand

Biskop Czeslaw så Johannes Paul II som den der brugte sin egen person – specielt i den sidste lidelsesfulde tid. ”Han var ikke bange for at bruge sig selv, ikke bange for at være ydmyg. Han var åben for dialogen med andre religioner, og trods bevidstheden om sit embedes uundværlighed ikke bange for at sætte dets måde at fungere på til diskussion. Endelig var han med sin egen person som eksempel ikke bange for at gennemleve og synliggøre lidelse.”

Fejret med ny bog

Mange måtte nøjes med ståpladser i den stopfyldte Sankt Ansgars Kirke, hvor det diplomatiske korps, ordenssøstre og katolikker fra hele Sjælland var mødt talstærkt op. Der var flot polsk korsang, og to små piger i polske folkedragter frembar offergaverne.

Efter messen var der festligt samvær omkring bugnende borde med polske specialiteter i menighedslokalerne. Stabler af Katolsk Forlags spritnye oversættelse af pavens erindringsbog ”Erindring og identitet” vandrede over disken, mens forlagsleder Sebastian Olden Jørgensen smilede tilfreds over salgstallene.

En glad biskop Czeslaw, en tilfreds Sebastian Olden Jørgensen fra Katolsk Forlag, to piger i folkedragter frembærer offergaverne, Johannes Paul II's portræt var hængt frem i Sankt Ansgars Kirke.

Forfatteren Brigitta Trotzig er død

Hendes forfatterskab, der nærmer sig kristen mystik, præges af skønhed og dybde.

Tekst: Kirsten Krog

NEKROLOG Den 14. maj døde den svenske, katolske forfatter Brigitta Trotzig. Hun blev 81 år gammel.

Birgitta Trotzig, hvis pigenavn var Kjellén, blev født i 1929 i Göteborg, men voksede den sidste del af sin barndom op i Kristianstad. Begge hendes forældre underviste i sprog. Selv studerede hun litteratur- og kunsthistorie. I 1951 debuterede hun med novellesamlingen ”Ur de älskandes liv”. Men det var først med romanen ”De utsatta” fra 1957, at hun for alvor fik sit gennembrud som forfatter. Fra 1955 til 1972 boede hun sammen med sin mand kunstneren Ulf Trotzig i Frankrig. Parret levede sammen til hun døde. De fik tre børn.

Kort efter udgivelsen af Birgitta Trotzigs debutbog konverterede hun til Den katolske Kirke, og ikke mindst hendes tre bøger: gennembrudsromanen ”De utsatta”, essaysamlingen ”Ett landskap” (1959) og

middelalderfortællingen ”En berättelse från kusten” (1961) er stærk præget af hendes kristne tro. I tiden for hendes gennembrud som forfatter er der en form for åndelig ”vækkelse” blandt forfattere i Sverige. Fra samme periode kan bl.a. nævnes katolske forfattere som Sven Stolpe, Östen Sjöstrand og Bo Setterlind, men også protestantiske forfattere som lutheraneren Lars Aklin og Majken Johansson fra Frelsens Hær. Hvad litterær kvalitet angår, mener jeg imidlertid at Birgitta Trotzig hæver sig over de fleste af de andre. Hendes bøger er præget af en dybde og alvor, som nok hægter en del læsere af, men derimod giver dem, som fordyber sig i dem, noget ganske særligt. Det gælder både sproget, som er præget af skønhed, og indholdet, som ofte nærmer sig egentlig kristen mystik. Ja, man kan sige, at både sproget og indholdet er kendetegnet af denne mystik. Ikke mindst er Birgitta Trotzig inspireret af en mystiker

som Johannes af Korset. Er det muligt at læse en sætning som ”Vi er mørke og hans, lysets, vej til os bliver for os som mørke” fra ”En berättelse från kusten”, uden at tænke på Johannes af Korsets beskrivelse af sjælens nat?

Birgitta Trotzig var ikke teolog, men mystiker. Hun gav i et interview fra 1977 klart udtryk for sine problemer med den mere spekulative teologi. Troen udtrykkes for hende langt bedre i analogier. Derfor er det da også kendetegnende for hende, at da hun i dette interview skulle tale om teologi, kommer hun med følgende beretning: ”Da vi boede i Malmö, gik jeg i Den katolske Kirke dér, en stor sammensat indvandrekirke [...]. Der kom også en gammel (måske var hun ikke så gammel) hvidhåret kvinde med en slags leversygdom – huden i ansigtet og på hænderne var mørkebrun, dybt kobberbrunt og furet, det hvide i øjnene lyste som gult elfenben, en stadig dybere brændt sygdomsmaske. Jeg så hende med lange mellemrum i løbet af tre år. Hun fik det værre, bevægede sig med stadig større besvær. Det sidste år kunne hun ikke klare sig selv længere, hun var også blevet næsten hel blind. Hun førtes frem til alteret af nogen; det forbrændte, næsten sorte ansigt, de mørkegule øjne, tungen som strækker sig ud mod hostien

– min Herre o min Gud!” Dette var for Birgitta Trotzig den dybeste teologi: Billedet af det afmægtige menneske, der får del i sin Gudgivne storhed, når det forlader sin egen svaghed og lidenhed og strækker sig mod Guds styrke og storhed.

Birgitta Trotzig selv afsluttede sit liv i stor svaghed. Den sidste tid var hun præget af Parkinsons sygdom, men hun har nu forladt al sin svaghed og er gået op i sin Herre og Guds uendelige storhed og kærlighed.

Foto stillet til rådighed af Svenska Akademien. Foto: Ulla Montan.

Til fiesta i Madrid

Med under 90 dage til starten på Kirkens største ungdomsarrangement i år, har arrangørerne i Madrid i disse dage travlt med at få de sidste brikker til at falde på plads.

Tekst: Niels Messerschmidt

VERDENSUNGDOMSDAGEN "En ægte spansk 'fiesta' oveni de mere traditionelle islæt som bøn, venskaber, musik og katekese". Det tør Yago de la Cierva godt love de mange hundredtusinder af unge fra hele verden, som den tredje uge af august valfarter til Verdensungdomsdagen i Madrid (VUD). Som administrerende direktør for arrangementet i Madrid har han det overordnede ansvar for gennemførelsen af Kirkens største ungdomsarrangement i år – en begivenhed, som forhåbentlig giver de unge "en oplevelse for livet", som han udtrykker det.

De la Ciervas sekretariat kunne i begyndelsen af maj måned oplyse, at 347.965 unge allerede havde tilmeldt sig VUD, som afvikles i dagene 16-21. august og med deltagelse af blandt andet pave Benedikt XVI. Blandt de tilmeldte kommer 22.488 unge fra USA og 5.439 fra Canada. Italienerne topper tilmeldingslisten med 65.196 registrerede deltagere. Hermed overgår de antallet af tilmeldte spanioler med mere end 10.000 deltagere. Fra Danmark ankommer to grupper på henholdsvis 128 og 21 unge inklusive ledere, og allerede i begyndelsen af februar meddelte Danmarks Unge Katolikker, der arrangerer de to grupperejser, at der kun var én ledig plads på ungdomsturen og otte ledige pladser på juniorturen.

Det oprindelige skøn synes at holde

"Selv om man ved at forhåndsregistrere sig opnår visse fordele, herunder nummererede pladser i forbindelse med de pavelige arrangementer, er alle naturligvis velkomne, og med den hidtidige interesse for arrangementet synes det tidligere skøn på 1,5 million deltagere at være godt på vej til at blive opfyldt", forklarer p. Eric Jacquinet, leder af ungdomsafdelingen under Det pavelige Råd for Lægfolket, den officielle sponsor for VUD.

"Det er naturligvis ikke til at forudsige, hvor mange unge som vil tilmelde sig i sidste øjeblik. Men op til Verdensungdomsdagen i Paris i 1997 havde 300.000 unge forhåndsregistreret sig, og dengang deltog 1,2 million mennesker i den afsluttende vigilie og messe med pave Johannes Paul II. Så vores oprindelige skøn synes at blive indfriet", udtaler han til det amerikanske nyhedsbureau Catholic News Service.

En hær af frivillige

Siden juli 2008, da pave Benedikt XVI i forbindelse med afslutningen på Verdensungdomsdagen i Sydney offentliggjorde, at næste udgave skulle afholdes i Madrid, har de spanske arrangører været i fuld gang med at stable arrangementet på benene. Efter planlægningsfasen i starten af året gik man i gang med at implementere de tiltag, som organisationen bag VUD har udarbejdet i samarbejde med Den hellige Stol og repræsentanter for de spanske myndigheder.

Talskvinden Erika Rivera Palma oplyser til Catholic News Service, at organisationen bag VUD ledte efter 20.000 frivillige hjælpere til gennemførelsen af selve arrangementet, men at mere end 30.000

personer har henvendt sig for at tilbyde deres arbejdskraft. Den faste stab bag VUD 2011 udgøres af omkring 500 personer, hvoraf 80 procent af disse arbejder som frivillige.

En stærk tilstedeværelse på internettet

For at skabe interesse for arrangementet har arrangørerne i vid udstrækning gjort brug af internettet, herunder sociale medier som Facebook og Twitter.

Billeder fra forberedelsesfasen findes på billedtjenesten Flickr og de videoer, som er blevet produceret i forbindelse med VUD 2011, er samlet på en særlig YouTube-kanal. Som noget nyt vil begivenheden i Madrid være den første Verdensungdomsdag, der har sin egen radiostation og hjemmeside med web-tv. At Verdensungdomsdagen i år er så stærkt repræsenteret på internettet, har ifølge Catholic News Service måske noget at gøre med kritikken efter lanceringen af den officielle hymne for mødet i Madrid. Hymnen, hvis tekst er forfattet af hjelpebiskop Cesar Franco af Madrid og som blev præsenteret i november sidste år, affødte efterfølgende mange kommentarer på internettet. Arrangørerne valgte siden – som et supplement til biskoppens hymne – at udskrive en verdensomspændende konkurrence og man har nu modtaget næsten 270 forslag. Heraf har man pillet de bedste 130 ud, og på hjemmesiden www.madridmeencanta.org kunne man frem til den 31. maj stemme på sin favorit. Herefter vil et panel udvælger de 25 topscorere og blandt disse vælge de fem hymner, som vil blive brugt under arrangementet i Madrid.

250 biskopper hjælper med katekesen

Også VUD 2011 byder på et meget alsidigt program. Arrangementets tre første eftermiddage og aftener er afsat til kulturelle aktiviteter, herunder optræden af de mere end 255 orkestre, kor og solister, som optræder gratis i løbet af ugen.

Formiddagene i perioden 17.-19. august vil som tidligere nævnt i KO være forberedt undervisning i katekese emner i mere end 200 kirker i Madrid. Blandt de mange kateketer vil være flere hundrede biskopper fra hele verden.

Pater Eric Jacquinet fra Det pavelige Råd for Lægfolket oplyser, at man udvælger 250 biskopper til denne opgave blandt de mange

En verdensungdomsdag i tre dele

Verdensungdomsdagen er opdelt i tre sektioner: hovedbegivenhederne, det kulturelle program og det katekese program. Pave Benedikt XVI vil lede alle hovedbegivenhederne. Den 18. august lander paven i Madrid og der holdes en velkomsteremoni i nærheden af Plaza de Cibeles. Den efterfølgende dag vil der være opstillet korsvejsstationer på Paseo de Recoletos, og alle korsvejsstationerne vil benytte billeder fra påskeprocessioner i Spanien. I Cuatro Vientos-lufthavnen er der vigilie lørdag aften og den afsluttende messe søndag den 21. august, hvor omkring 1,5 million mennesker forventes at deltage.

Den hellige Fader vil under sit besøg i Madrid også deltage i flere møder med bl.a. intellektuelle, kvindelige ordenssamfund, præstestuderende, handicappede og syge. Verdensungdomsdagens kulturelle program vil sætte sit præg på hovedstaden. Ifølge arrangørerne vil der blive afholdt mere end 300 kulturaktiviteter i denne periode, og museer som Prado, Thyssen og Reina Sofia vil også vise særudstillinger i anledning af Verdensungdomsdagen.

biskopper, som deltager i arrangementet i Madrid og som er villige til at påtage sig opgaven. Det endelige valg, siger han, sker på baggrund af biskoppens modersmål og oprindelsesland: "Eksempelvis sørger vi for, at de tysktalende ikke kun kommer fra Tyskland, men også kommer fra Østrig og Schweiz".

Yago de la Cierva, leder af organisationen bag Verdensungdomsdagen 2011, ønsker at give de unge "en oplevelse for livet".

Ikke kun unge spanioler, men unge troende fra hele verden, vil i august i Madrid være vidne til Kirkens mangfoldighed og alsidighed.

Fakta om VUD

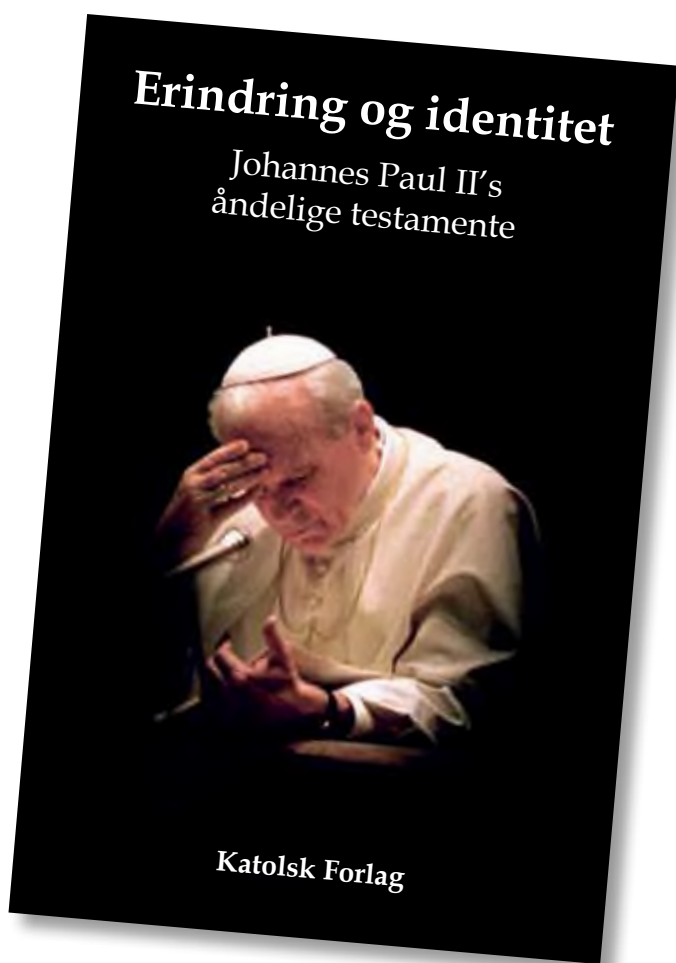
Verdensungdomsdagene blev startet på initiativ af Johannes Paul II i 1984 og det første arrangement blev afholdt i Rom i 1986. Siden har man fejret VUD hvert andet eller tredje år i en af verdens storbyer. I 2005 blev arrangementet afholdt i Köln med omkring 800.000 deltagere, hvoraf de 107 var danske unge, og i 2008 blev det afholdt i Sydney med omkring 400.000 deltagere, af disse kom hundrede fra Danmark.

Verdensungdomsdagen er en enestående mulighed for at opleve Kirkens mangfoldighed og alsidighed. Man mødes med tusindvis af andre katolske unge fra hele verden og besøger lokale sogne i værtslandet.

Moder Teresa af Calcutta er skytshelgen for begivenheden.

Mere information om Verdensungdomsdagen 2011 findes på den officielle hjemmeside, www.madrid11.com.

I lyset af Kristi offer

Erindring og identitet er Johannes Paul II's åndelige testamente.

Tekst: Benedikte Brisson

styrer og for en måde at leve på, hvor verden ses gennem Kristi øjne. En verden, hvor Kristus selv er modvægten til de menneskeskabte gudelignende ledere.

Han drøfter begreber som Fædrelandet, nation og patriotisme. I Guds rige har vi kristne vores særlige fædreland, og derfor skulle vi i særlig grad forstå det vigtige i, at man holder af sit fædreland og bærer med på de problemer, for i krisetider er kærligheden stærkest. Johannes Paul II nævner en lang række fremtrædende polakker, hvoraf jeg nærmest kun havde hørt om Chopin på forhånd... som dansker har jeg naturligvis en klang af Grundtvigs nationale kristendom i baghovedet - men Johannes Paul II taler om nationer og patriotisme som noget, der gælder alle folk til alle tider, men da i særdeleshed for polakker i de nye tider.

Gud skriver historien

For ham at se er det ikke menneskene alene, der skriver historien. Gud skriver sammen med dem. Johannes Paul II ser ikke sine egne rejser, møder og messer som det, der forandrer verden og gør den til et bedre sted at være. Det er Gud alene, og den måde, han vælger at skrive med på vores historie.

Og så diskuterer han Europas og hele jordens fremtid. Taler om demokrati som en fare og en mulighed, om hvordan mennesket først udfolder alle sine muligheder - igen i lyset af Kristi offer. Om Polens plads i Europa, om Europas plads i verden - og stærkt og godt om verdens plads i Guds hjerte.

ERINDRINGER Johannes Paul II nåede at være pave i næsten 27 år. Mange af os kan dårligt huske nogen paver før ham, så på den måde er han ret enestående. Men når en pave får så mange år at være pave i, som JP II fik, kan man komme til at glemme, at han ikke bare altid har set verden fra balkonen på Peterspladsen. At der bag den hvide dragt og de velsigende hænder faktisk er et rigtigt menneske, som lever i, påvirkes af og tager stilling til en konkret epoke i verdenshistorien. Nu er der kommet en bog, som rummer JPIIs åndelige testamente. Her ser vi hans identitet - som katolik, som polak og som menneske. Overskriften for bogen kunne også have været: i lyset af Kristi offer. Det er nemlig det, der er omdrejningspunktet for JPs opfattelse af, hvordan man skal se på kirken og verden, både fra Vatikanet og ud gennem den helt almindelige katoliks øjne. Det er faktisk det, der er meningen med, at vi er kirke, siger han.

Hans liv afspejler Europas historie

At se på JP IIs liv er som at se hele Europas historie i det 20. århundrede. Han blev født omtrent samtidig med dannelsen af et nyt Polen efter 1. verdenskrig. Som ung mand oplevede han, hvordan Stalin og Hitler uden videre delte Polen imellem sig. Han oplevede rædslerne under 2. verdenskrig og så Polen være under kommunistisk styre i længere tid end israelitterne vandrede i ørkenen med Moses. Han så om nogen, hvor forfærdeligt det er at leve under et totalitært styre, hvad farve det styre så end har.

Og derfor argumenterer han mod disse

Historiens dybeste mening rækker ud over historien og finder sin fulde forklaring i Kristus, Gud-Mennesket. Det kristne håb rækker ud over tidens grænse. Guds rige er indpodet i menneskets historie og udvikler sig i den, men dets mål er det kommende liv. Menneskeheden er kaldet til at gå ud over døden og de henrullende århundreders grænse mod sin endelige havn i evigheden, ved den herliggjorte Kristi side, i Treenighedens fællesskab. "Deres håb er fuldt af udødelighed" Visd. 2,4.

En interviewbog

Bogen er hovedsageligt baseret på interviews fra omkring årtusindskiftet med Johannes Paul II I, hvor han så selv senere har reflekteret videre over emnerne fra interviewene. Han taler om den verdenshistorie, han selv har været en del af, men først og sidst om frihedens gave og Guds barmhjertighed - og som JP II slutter bogen:

I den kærlighed, som strømmer ud fra Kristi hjerte, finder vi håb for verdens fremtid. Kristus har forløst verden: "Ved hans sår blev vi helbredt". Som bonus er der et interview, der omhandler attentatet på Johannes Paul II i 1981. Her fortæller han om, hvordan han faktisk var død, men alligevel levede videre og blev rask - i sig selv et mirakel.

En "slow book"

Bogen rummer desuden også et forord af biskop Czeslaw Kozon, et efterord af Torben Riis med blandt andet oversigt over de encyklicaer, Johannes Paul II fik udsendt i løbet af sit pontifikat. Bag i bogen er der desuden en række billeder fra Johannes Paul II's mange rejser, også fra hans besøg i Danmark i 1989.

Det er ikke noget ringe testamente at efterlade sig. Det er ikke en bog, man flyver igennem fra ende til anden.

Det er virkelig en tung og stor "slow book", trods det forholdsvis begrænsede omfang. Læseren skal tage sig tid til at komme igennem bogen i små afsnit med god plads imellem til at reflektere over det, JP II siger. Men man bliver klogere af den, klogere på den salige pave, på hans og vores tid og fremtid - og først og sidst på hans og vor Kristus.

Erindring og identitet. Johannes Paul II's åndelige testamente. Katolsk forlag 2011 186 sider, kr 195.-

<p>David G. Benner At åbne sig for Gud En bog om at søge ind i et forvandlende fællesskab med Gud. Om hvordan bøn kan blive mere end ord: en livsindstilling. Ved hjælp af den gamle klosterpraksis <i>lectio divina</i> udforsker David Benner bøn som <i>opmærksomhed</i>, bøn som <i>undren</i>, bøn som <i>gensvar</i> og bøn som <i>væren</i>.</p>	<p>Julian af Norwich Kærlighedens åbenbaring For første gang oversat til dansk i sin helhed. Selv om teksten er over 600 år, finder mange stadig inspiration og trøst i Julians budskab om, at „alt skal blive godt“. „Louise Øhrstrøm har begået en fremragende introduktion til Julian og en flot oversættelse af hendes tekster.“ <i>Lektor Else Marie Wiberg Pedersen</i></p>	<p>Thomas Keating Åbent sind åbent hjerte Grundbogen om centrerede bøn, skrevet af den mand, der udviklede denne bønnsform. Den har som udgangspunkt, at Guds kraft er til stede i alt det skabte - også i mennesker. Oversat til 10 sprog og solgt i over en halv million eksempl. „Keatings pædagogiske talent gør denne bog tilgængelig for alle.“ <i>Patrick Glynn i K.O.</i></p>	<p>John Gottman Syv gyldne regler for to der lever sammen Ægteskabsbog, der fokuserer på, hvad der får ægteskaber til at lykkes, i stedet for hvad der får dem til at mislykkes. Helt centralt er at styrke det venskab, der er så afgørende i parforholdet. Oversat til 20 sprog. „Et spændende bud på, hvordan parforholdet kan forbedres. En bog, man ikke bør gå glip af.“ <i>Eva Maria Nielsen i K.O.</i></p>	<p>Grethe Livbjerg Og alt skal blive godt En medrivende og åbenhjertig beretning om, hvordan en pige fra et snævert missionsk miljø fulgte sin længsel og fandt sin vej ind i en relation til Gud. „Mere end blot personlige refleksioner... Anbefales varmt til alle, der ønsker at fordybe sig i kristen bønsspraksis og ønsker pejlemærker for sund åndelig vækst.“ <i>Niels Messerschmidt i K.O.</i></p>
---	---	---	--	--

De gik i lønkammeret

Tolv danske katolikker fortæller, hvorfor de – trods alt – bliver i kirken.

Tekst: Lisbeth Rütz

Forfatterne til indlæggene i bogen gik i lønkammeret for at finde et svar på, hvorfor de – trods alt – stadig er katolikker.

Et svar, der går igen, er, at det er her, man har sine rødder, og det er her man hører til i en grad, så Gunnar Martin Nielsen i forordet bruger ordet hjemlighed. Også det internationale fællesskab, den kulturelle arv og sakramenterne nævnes (s.107) som en grund til at blive.

”Kirken er syndernes samfund, og man bliver ikke mindre syndig ved at melde sig ud af den”, bemærkes det med rette (s.77). Alligevel viser krisen ikke bare, at kirken som altid er en syndernes kirke. Flere bidragydere ser krisen som et symptom på arrogante og syge magtstrukturer inden for Kirken.

Flertallet af bidragyderne ser ud til at have deres ståsted på den reformkatolske fløj, der mener at 2. Vatikankoncil beslutninger endnu ikke er implementeret fuldt ud i Kirken. De ønsker debat om traditionel katolsk lære som f. eks. obligatorisk cølibat for verdenspræster, kvinders adgang til at blive præster, synet på seksualiteten og afvisningen af prævention.

Der er dog stor spændvidde i forfatternes forskellige opfattelser af katolsk kristendom. En fast, klassisk definition lyder:

”De egentlige, ja eneste grunde til at være katolik er vel, at den katolske kirke har bevaret og forkynder evangeliet i autentisk og uforkortet form; at den katolske kirke råder over nådemidlerne (sakramenterne) i deres

fyldte og stiller dem til rådighed for alle troende”, (s. 46)

En mere løs og provokerende definition lyder:

”Min kristendom er en a la carte- eller cafeteria-katolicisme. Det skammer jeg mig ikke over at indrømme, for jeg ved, at det var Paulus’ og kirkefædrenes også. Det samme var de middelalderlige teologer og Luthers. Alle overså de det, som ikke kunne indpasses i deres kram.” (s. 68-69)

Flere af bidragyderne ser misbrugskrisen som ”the point of no return”. Den gør det umuligt at vende tilbage til status quo, og den er begyndelsen på en smertefuld renselsesproces, som måske kan åbne for nye muligheder:

”Når man er i det mest optimistiske hjørne, kan man ligefrem håbe og tro, at de aktuelle skandaler kan blive anledning til en tilbunds gående selvransagelse og autentisk fornyelse. Og det drejer sig ikke bare om præsteskabet og det kirkelige hierarki. Det drejer sig om hele kirken.

Den kirke, der ikke mindst under Det andet Vatikankoncil omtales som Guds folk på vandring”.(side 16 – 17)

En anden ser den nuværende tilstand som begyndelsen på en kulturrevolution, hvor ny åbenhed og ændret ansvarsfordeling afløser den hierarkiserede kirkes tavshedskultur.

”Kirken har brug for lægfolkets medindflydelse og mange kompetencer. Er der ikke forståelse herfor, risikerer vi et

nyt svigt. Der er brug for vores indsats nu.” (s. 35)

Vender vi tilbage til ”Same procedure as last year. Same procedure as every year.”, nu hvor krisen tilsyneladende er kommet under kontrol? Eller står vi som kirke ved en korsvej – og er kursen den rigtige? Det er en af de overvejelser, bogen lægger op til. Som en skriver: ”Kirken er/har bragt sig i en spændt situation, alt dirrer af forventning, og mange er splittet mellem håb og tvivl. Dørene står på klem. Åbnes de – eller smækkes de i? Jeg har investeret for meget i at leve med denne kirke til at være ligeglad.” (s. 97)

Bidragene i ”Alligevel katolik” er lige så forskellige som de personer, de kommer fra. Bogens styrke ligger i det personlige. Den inviterer læseren til gøre som bogens forfattere, til at spørge sig selv – hvorfor er jeg katolik? Men læs selv bogen og find selv ud af, hvem citaterne stammer fra.

De fleste af bogens bidrag kommer som sagt fra den ældre generation, der har den førkonciliære kirke og det 2. Vatikankoncil som erfaringshorisont. En anden god gang ville det være spændende at se, hvilke svar der kommer fra yngre katolikker.

Alligevel katolik. Midt i skandalerne – en debatbog, redigeret af Gunnar Martin Nielsen. Forlaget Hovedland 2011. 111 sider. Pris: 129 kr. Bidrag fra: Walter Dalland, Marianne Meyer, Hans Jørgen Frederiksen, Stig Holting, Sebastian Olden-Jørgensen, Kate Toft Madsen, Olaf Pedersen, Kaare Rübner Jørgensen, Jean-Pierre Duclos, Anders Overgaard Pedersen, Karlheinz Löhner og Eva Nordentoft.

Forelskede har ikke kyssepligt

Hvad siger Youcat om Kirken?

Tekst og oversættelse fra tysk: Lisbeth Rütz

KATEKESE Støv katekismussproget af og stil ind på modtagerens frekvens. Det er en af intentionerne bag ungdomskatekismen Youcat. At give troen videre er en stor pædagogisk udfordring, for som kirke lider vi under et omfattende traditionstab. Hver eneste af katekismens paragraffer er en lille maggiterning. Den rummer nemlig i koncentreret form en lille del af det, som Kirken har tænkt over i snart 2000 år.

Men er der nogen tilbage, der er interesseret i at høre efter? Der bliver jo mere og mere luft mellem folk på kirkebænkene og det ser ud til, at troen er blevet en individuel sag for mange. Her er Youcat klar i mælet. At tro er noget personligt, men ikke noget privat. Vi tror aldrig alene. Vi inspireres og bæres af andre folks tro, ligesom vores tro inspirerer andre. (24)

§122 *Hvad vil Gud med Kirken?*

Gud vil Kirken, fordi han ikke vil frelse os enkeltvis, men sammen. Han vil gøre hele menneskeheden til sit folk (KKK 758-781, 802-804)

Ingen kommer i himlen på et asocialt trip. Den der kun tænker på sig selv og på sin egen sjæls frelse lever asocialt. Det er umuligt både i himlen og på jorden. Gud selv er ikke a-social, Han er ikke et ensomt væsen

der har nok i sig selv. Den treenige Gud er i sig selv ”social”, han er et fællesskab, en evig udveksling af kærlighed. Efter Guds model er også mennesket skabt til relation, udveksling, deltagelse og kærlighed. Vi er ansvarlige for hinanden.

Kærlighed er den røde tråd

Kærlighed er en af de røde tråde i Youcat, der gerne vil udenom det legalistiske kirkesprog:

”Egentlig er ”søndagspligt” lige så upassende et ord for en rigtig kristen som ”kyssepligt” er det for en der er rigtig forelsket” (219). Youcat bruger også traditionens billeder til at beskrive Kirken som Kristi brud og Hans legeme. Det betyder, at vi er forbundet med Ham i et dybt og smukt livsfællesskab, som kan sammenlignes med kærlighedsforholdet mellem en mand og en kvinde:

§127 *Hvad betyder det, at Kirken er Kristi brud?*

Jesus Kristus elsker Kirken som en brudgom elsker sin brud. Han binder sig for altid til hende og giver sit liv hen for hende (KKK 796)

Den der en gang har været forelsket aner, hvad kærlighed er. Jesus ved det og kalder sig selv for en brudgom, der i en

længselsfuld kærlighed bejler til sin brud og gerne vil fejre kærlighedens fest med hende. Hans brud – det er os – Kirken. Allerede i Det gamle Testamente bliver Guds kærlighed til sit folk sammenlignet med kærligheden mellem mand og kvinde.

Når Jesus frier til hver enkelt af os, hvor tit er han så ikke ligefrem ulykkelig forelsket i alle dem, der ikke vil vide noget af hans kærlighed og ikke besvarer den?

En, hellig, katolsk og apostolsk

Youcats målgruppe er unge mellem 16 og 25 – men den vil efter min mening fungere fint også til konvertitter eller erfarne katolikker med en rusten grundviden – for – hånden på hjertet – hvor mange kan sådan på stående fod forklare, hvad det betyder, at Kirken er én, hellig, katolsk og apostolsk?

Her synes jeg, Youcat er velgørende klar og kortfattet i sine svar, der resumeret lyder:

Lige som der kun findes én Kristus og ét Kristi legeme, findes der kun én

Kristi kirke (129). Som efterfølger af Peter står paven som garant for Kirkens enhed i tros- og læreanliggende. Det er heldigvis ikke de mere eller mindre anløbne medlemmers standard, der gør kirken hellig, nej, den er og bliver hellig (ist unzerstörbar heilig), fordi Gud gør den hellig. Den er katolsk (almindelig), fordi den er sendt til hele verden (133). Og den er apostolsk, fordi den er grundlagt af apostlene og ledet af deres efterfølgere, biskopperne, som har ansvar for det bispedømme, der er betroet dem, og medansvar for hele Kirken (137)

Det der holder sammen på det hele er og bliver Helligånden. Den er kraftkilden – og Kirkens livseleksir (118) Den virker gennem sakramenterne, og giver os sikkerhed og glæde i troen.

Die Sprache der Heiligen Schrift ist die Sprache der Liebe. Sie führt die Heiligen Zeichen Jesu (= Sakramente) fort. Sie trägt Jesu Worte weiter. Deshalb ist die Kirche, in all ihrer Schwäche, ein starkes Stück Himmel.

Warum ist die Kirche mehr als eine Institution? Die Kirche ist mehr als eine Institution, weil sie ein Geheimnis (= Mysterium) ist. Das menschlich und göttlich zugleich ist. [170-179]

Warum ist die Kirche mehr als eine Institution? Die Kirche ist mehr als eine Institution, weil sie ein Geheimnis (= Mysterium) ist. Das menschlich und göttlich zugleich ist. [170-179]

Wie Jesus hinank, berührte der Himmel die Erde: Das Reich Gottes brach an, ein Reich des Friedens und der Gerechtigkeit. Die Kirche dient diesem Reich Gottes. Sie ist kein Selbstzweck. Sie muss weiterführen, was mit Jesus begonnen hat. Sie soll handeln, wie Jesus handelte.

Kærligheds og Sandheds ånd

Adam af St. Viktors pinsesekvens.

Tekst: Benedikte Brisson

PINSE Man kan tale om Helligånden på mange måder. Som den usynlige skaberånd, der gør alting nyt. Som ildtunger, der satte sig på apostlene – tunger sætter sig i munden, hvor de hører til, ved Grundtvig. Som vindens susen.

Men hvis det er svært at forholde sig til påskens budskab om Jesu opstandelse og den tomme grav, er det ingenting imod, hvor svært det er at tale og synge om Helligånden. Især når man ikke kan male konkrete billeder af den, selv om vi kan høre dens susen, når den blæser liv i kirken hver eneste dag.

Adam, som skrev en påskesekvens, som tidligere læsere af Katolsk Orientering vil kunne huske, har også skrevet en pinsesekvens, *Qui procedis ab utroque*. Også den kan fiskes op af Tridentinerkoncillets papirkurv og læses i Lovsang i Grundtvigs oversættelse - eller fordanskning, er det nok nærmere. Grundtvig er stadig midt i sin latinske vækkelse, alt det gode, han finder, skal omsættes til dansk, så også den danske kirke kan få glæde af tidligere tiders skatte.

Han kalder sin salmesamling "Sangværk til den danske kirke" – sangværket var navnet på klokkespillet i Vor Frue kirke, der gik tabt under englændernes bombardement af København, og Grundtvig vil nu lave et nyt (og væsentligt billigere!) sangværk til Guds ære og menighedens fornøjelse. Her tager han nu og plukker, hvad han kan bruge. Han tager dele af Adams sekvens, et halvt vers her og der, laver lidt om på versmålet og ud af det kommer en af de mest vidunderligt helstøbte Helligåndssalmer, vi finder i den danske salmetradition. Her er vinklen Helligåndens gerning i kirken.

Adam starter pænt og teologisk korrekt med at tale til Helligånden: Du som udgår fra dem begge, både fra ham, der har født, og ham, der blev født. Sådan siger vi jo også i Trosbekendelsen, at Jesus er "født af Faderen før alle tider", og at Helligånden "udgår fra Faderen og fra Sønnen". I den ortodokse kirke udelader man ordene "og fra Sønnen", så det har været en væsentlig pointe for Adam udtrykkeligt at sige, at

Helligånden udgår fra dem begge to.

Og hvad bliver det til hos Grundtvig? Jo, han tiltaler simpelthen Helligånden som "Kærligheds og sandheds ånd". Jævn og enkelt. Men hans ærinde er det samme som Adams - for i det nye testamente læser han, at Gud Fader er kærlighed, og at hans Søn siger om sig selv, at han er sandheden. Så kærligheds og sandheds ånd er altså Faderens og Sønnens ånd, den ånd, som udgår fra dem begge. Og sådan fortsætter Grundtvig: Ånden oplyser kærligheden og sandheden i samlingen af Åndens venner - det er altså Ånden der sætter fokus, projektør på de to andre personer i treenigheden.

Man lægger ikke så meget mærke til en projektør, når man sidder i teateret og ser det, der foregår på scenen. Man kan heller ikke se Helligånden. Men i nadveren får Helligånden brødet og vinen til at blive til Jesu legeme og blod. Det skriver Adam - og Grundtvig er enig: Helligånden er saften i vintræet Kristus, den saft, der får alle grenene til at vokse og bære frugt. Så Helligånden er virkelig midt i blandt os, ja inden i os.

Det var Helligånden, der fik disciplene ud fra der hvor de sad bag de lukkede døre.

Der var ikke så meget glædeligt budskab over den lille forsamling i Jerusalem, der sad og ventede på noget, de ikke vidste, hvad var. Men da Helligånden kom, turde de pludselig både tale om Jesus og blev ved med det, selv om det for de flestes vedkommende endte med, at de døde af de. Kæmpestore, sådan ser vi dem på statuer. For store til at passe ind i nicherne i Vor Frue kirke i København - sådan fremstillede Thorvaldsen dem. Men uden Helligånden var de bare elleve små skvat. Og Grundtvig skærper tonen i forhold til Adams salme, han ønsker sig en hær, som tør svinge Åndens sværd under korsets mærke - ikke en hvilken som helst korstogshær, men en samling mennesker, der kan udbrede kristendommen også her hos os i Danmark. Korsets mærke, den fane hæren samles under, er i Grundtvigs tanke

Dannebrog, kan man se i flere af hans andre salmer.

Og salmen slutter så at sige, hvor den begynder. Når Grundtvig siger: "Lad os Jesus en og hver som vort liv og lys få kær", er det vigtigt at lægge mærke til, der slet ikke er noget komma i sætningen. Meningen er nemlig ikke, at nu skal vi til at elske HINANDEN som livet og lyset. Næstekærlighed er en god ting, men her handler det altså om, at Helligånden må få os til at elske Jesus som vores lys og liv. At pege hen på Kristus - det er Helligåndens gerning, også i denne salme. Må Helligånden også gøre sin gerning i vores menigheder. Glædelig pinse!

1 Kærligheds og sandheds Ånd!
Jords og Himmels hjertebånd
knytter du alene;
os forlene dejlig røst,
os opløde dybt i bryst
dine flammer rene!

2 Hvor du lyser, mørket flyr,
al utærlighed dig skyr,
spotter med din nåde;
sandhed, som den klare dag,
kranser i dit vennelag
kærlighedens gåde.

3 I det store sjælebad
og i hjertets drik og mad
du er Guddoms-kraften;

i hver gren og i hver kvist
på det sande vintræ, Krist,
du er levesaften.

4 Med en god samvittighed
til de små du daler ned,
skaber rene glæder,
lyser op og renser ud,
til de står for lysets Gud
i snehvide klæder.
5 Du, som af den »liden flok«,
svag og bly og bange nok,
gjorde kæmper stærke,
skab nu og af os en hær,
som tør svinge Åndens sværd
under korsets mærke!

6 Kærlighed til denne jord
ser du, ak, er såre stor,
vildt dens lue brænder;
sluk den ud med duggen mild,
lad os blusse af den ild,
du for Himlen tænder!

7 På vort eget nat og dag
stirrer vi med velbehag,
det forstyrrer freden;
lad os Jesus én og hver
som vort liv og lys få kær!
Det gør enigheden!

Adam af St. Victor 12. årh..
N.F.S. Grundtvig 1837.

Den Nye Aftale - Det Nye Testamente i nudansk udgave

Her er bogen til den forudsætningsløse, der gerne vil lære noget om kristendommen.

Tekst: Benedikte Brisson

BIBELN Det er lidt underligt for en anmelder at skulle anmelde et eksemplar af den hellige skrift – for hvad kan man sige, der ikke allerede er sagt af kirkefædre og nytestamentlere gennem tiden?

Nu handler det så om en ganske særlig udgave af Det nye testamente, nemlig Bibelselskabets nudanske udgave, hvor ordet testamente i titlen er udskiftet med ordet aftale. Førstedudgaven kom i 2007, og her er så en endnu mere nudansk bog.

Holdet bag den reviderede udgivelse er sprogvaske og cand.mag. Malene Bjerre, ekspert i Det Nye Testamente, lektor Gert Hallbäck fra Københavns Universitet, sognepræst og tidligere generalsekretær

for Bibelselskabet Tine Lindhardt samt teologisk medarbejder, cand. theol. Cecilie Vestergaard Raaberg fra Bibelselskabet.

Bogen er rettet mod mennesker, der ikke er opfodret med 1948-oversættelsen eller på anden måde er fortrolige med bibeldansk.

Det er bogen til unge og voksne, der gerne vil vide, hvad Jesus egentlig sagde, hvad Paulus skrev – og alt det andet spændende i kristendommens grundbog.

Oversætterne har konsekvent oversat bibelsproget til hverdagsdansk. Her hedder det f.eks. ikke "genopstå", men "blive levende igen". Ikke "salige", men "heldige".

Og ikke "omvende sig", men "ændre sit liv". Bibelens sidste bog hedder ikke Åben-

baringen, men Afsløringen.

Matthäusevangeliets – nej, Matthæus' fortælling om Jesus – indeholder stadig Fadervor, men i en ny udgave, som det kan ses i tekstboksen. Og her gibbede det så lige i anmelderen. Det er sikkert sundt, selv om jeg nu har tænkt mig at blive ved med at bede Herrens bøn på den måde, jeg kender den fra den autoriserede 1992-udgave.

Inddelingen i kapitler og vers er godt layoutet. Man er ikke i tvivl om, hvilket skrift man har slået op i, for i højre margen står skriftets navn. Citater fra Det gamle Testamente er rykket ind, så det er tydeligt, at der er tale om citater.

Der er kort på bogens flapper og 35 siders bibelleksikon bagest, hvor underlige ord, navne og begreber kan slås op.

Det er simpelthen bogen til den, der kommer uden forudsætninger og vil lære noget om kristendommen.

Det er også bogen til alle os, der kender og bruger den autoriserede oversættelse – for der skulle jo helst ikke gå så meget antikt bibelsprog i det, at vi slet ikke kan

høre, hvad teksterne siger til os.

Så køb den, læs den - se, det er en aftale!
Bibelselskabet 2011, 456 sider, kr 169,95

De gjorde en forskel

Den sidste gråbroder forlader Sankt Laurentii menighed i Roskilde.

Tekst: Lisbeth Rütz

MENIGHEDSLIV Den 26. juni er det definitivt slut. Gråbrødrene forlader Sankt Laurentii menighed i Roskilde efter atten år. Men hvilke atten år! De atten år er både en anledning til et vemodigt tilbageblik og en mulighed for at studere en menigheds udvikling inspireret af Det andet Vatikankoncilts reformer.

Vi var ikke vant til at tage medansvar Ved kirkekaffen møder jeg Birte Frederiksen, der lige har haft 60-års jubilæum som katolik.

”Det hele startede med, at jeg blev spejder og kom med i ungdomsarbejdet her ved Sankt Laurentii Kirke. Her mødte jeg også min mand. Jeg har været med i sognets liv her lige siden min optagelse, og der er sandelig sket store forandringer. Der skete så meget, da gråbrødrene kom her til stedet. Da Hans Christoffersen bad os om at tage kalken og være med i kommuniionsuddelingen, fik jeg et chok. Det kan ikke være rigtigt tænkte jeg, for vi var jo ikke vant til at tage medansvar. Nu er der rigtig mange, som hjælper til. Ja, gråbrødrene har været nye og dynamiske folk for Roskilde.

De bragte ændringerne fra Det andet Vatikankoncil med sig, og de er rigtig gode til at skabe fællesskab. Menighedens rejser til Rom, Assisi, Padua og Rumænien har betydet meget for vores fællesskab.

For at et sogn som det her kan køre er det nødvendigt med uddelegering af alle opgaverne – lige fra bogcafé og havearbejde til de forskellige tjenester inde i kirken. Det betyder meget at finde folks talenter. Og det har gråbrødrene været gode til”, fortæller Birthe Frederiksen.

Badekarret ved alteret

Inde i kirken står der oppe ved alteret noget der ligner et badekar. ”Hvorfor nu det” spørger jeg Marianne Meyer. ”Jo, det

er egentlig et dåbskar, og det bygger på en oldkirkelig tradition. Lige som vi dør med Kristus, skal vi opstå med ham – og det er det karret skal minde os om. Derfor står det fremme i tiden mellem påske og pinse, siger Marianne, der er voksenkateket og en af drivkræfterne bag VIK-programmet, der kom med gråbrødrene til Danmark og startede i Roskilde i 1994 – året efter at gråbrødrene var kommet til Danmark. VIK står for Voksnes Indføring i Kristendommen og er den danske udgave af RCIA-programmet (Rite of Christian initiation of adults), den nye genfundne rite, som opstod på baggrund af Det andet Vatikankoncilts store liturgireformer. Man søgte tilbage til oldkirken og brugte dens praksis for optagelse.

”I VIK mødes menneskets historie med den bibelske historie, og mennesket vokser i forståelse af sig selv.

”I VIK mødes menneskets historie med den bibelske historie, og mennesket vokser i forståelse af sig selv. Man bliver trinvist ledt gennem præ-katekumenatet til katekumenatet osv. og oplever en langsom modning til at blive en ansvarlig og voksen kristen. Hele processen tager her i Danmark op til et år. Overgangene mellem de forskellige stadier markeres med riter og har sit højdepunkt i optagelsen i Kirkens fulde fællesskab – sædvanligvis til påske. Herfra til pinse fortsættes med fordybelsesfasen. VIK giver også det aspekt fra begyndelsen, at du er med i en del af fællesskabet. Menigheden opdager gennem søndagens bortsendelse, at der kommer nye mennesker, og det gør dem ekstremt synlige. Der er støt-tepersoner omkring kandidaten også efter optagelsen. Ved den traditionelle konvertitundervisning er problemet det, at du nemt forsvinder i menigheden.

I VIK bliver du tilknyttet en bestemt menighed og er med til at opbygge et levende fællesskab. Derfor er VIK det bedste voksenkateketiske program, der findes”, fortæller Marianne.

En menighed med visioner

”For et par år siden lavede vi en stor sogneevaluering. Her arbejdede vi med disse spørgsmål: Hvad sætter vi stor pris på og hvad vil vi nødig miste? Vi lægger stor vægt på at være en rummelig kirke, og vi er meget bange for ensretning. Gråbrødrene har gjort os medansvarlige. Præstens rolle er mere at være fødselshjælper – hjælpe os til at tage vores ansvar på os som døbt. Han skal hjælpe os med at være kirke”, fortæller menighedsrådsformand Nina Lassen.

Som opfølgning på sogneevalueringen har menigheden i Roskilde udformet en visions- og missionserklæring. Erklæringen er bl.a. inspireret af Johannes Paul II, der i Novo Millennio Ineunte (Ved begyndelsen til det nye årtusinde 2001) lagde vægt på, at ethvert sogn har pligt til at planlægge sin fremtid. ”Vi synes, en missionserklæring er en god måde at virkeliggøre kirkerettens can. 212 §3 på. Denne paragraf taler om de troendes ret og pligt til at bidrage med deres kompetencer til gavn for det fælles liv i Kirken.

Vi synes også, at en visionserklæring er en god vej til at virkeliggøre Vedtægt for menighedsråd i bispedømmet København kap. 4, stk. 4, og det er gået op for os, hvor meget alle disse dokumenter bygger på især kapitel 5 i koncilsdokumentet Lumen Gentium”, fastslår Bob Showers.

Fra Roskilde på sabbatår

Den 26. standser du som sognepræst i Roskilde. Hvad sker der så p. Bob?

Ja, foreløbig skal jeg have mig et sabbatår.

Jeg forlod USA da Ronald Reagan var præsident. Efter fem år i Schweiz var jeg

fire år tilbage i USA og de sidste atten år har jeg så været her i Roskilde. Gråbrødrene har en levende historie her i Roskilde, og som gråbrødre blev vi modtaget utroligt godt. Nu skal jeg så vænne mig til et helt nyt liv i USA. Efter min ferie skal jeg blandt andet på et kursus for hjemvendte missionærer ved oblatfædrenes teologiske fakultet i San Antonio i Texas. Kurserne er noget man er begyndt med, fordi man fandt ud af, at mange gamle missionærer havde svært ved at finde sig til rette. Mit forløb har faktisk ikke været helt almindeligt for en gråbroder, for normalt flytter de meget mere rundt. Da jeg havde en firmelse i 2010 kom jeg til at tænke på, at jeg har viet ti af disse børns forældre og fulgt børnene fra de blev født. Jeg føler mig meget taknemmelig for at have fået lov til at følge en lille gruppe mennesker gennem mange år.

Nu skal jeg så tilbage til lidt større forhold end i Danmark. Bispedømmet København er på størrelse med et sogn i Chicago, og Den katolske kirke i Danmark er lidt af en landsby. Mange ting på bispedømmeplan her er noget, der hører hjemme på sogneplan i Chicago.

Hvad kommer du til at lave i USA?

Sandsynligvis vil jeg komme til at arbejde med almindeligt sognearbejde i USA. Gråbrødrenes opgaver der er at arbejde for menighederne, drive retrætecentre, betjene et stort valfartssted og opdrage næste generation.

Hvad kan du bedst lide ved Danmark?

Det jeg bedst kan lide ved Danmark er det organiserede anarki, der hersker her, siger p. Bob og smiler underfundigt.

Pastoral betjening af Roskilde sogn:

1901 – 1993: Montfortanerne

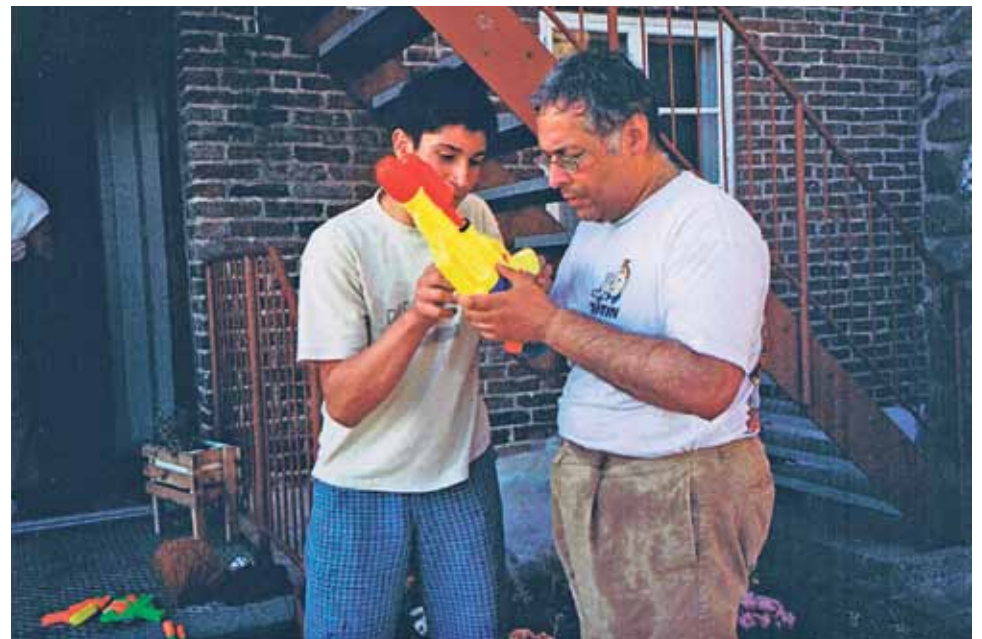
1993 – 2011: Franciskanerne

2011: Oblatfædrene overtager med Alren Soosai Pillaa som sognepræst

Roskilde Sogn har for tiden ca. 1.400 medlemmer.

Fra venstre mod højre: Charles McCarthy, Bob Showers og Hans Christoffersen. Med ryggen til Wayne Hellman.

p. Bob instrueres i brugen af en vandpistol i forbindelse med en vandkamp under en Tro og Fællesskab retræte.

Fire søstre kom til byen

155-året for Sankt Joseph Søstrenes ankomst til Danmark mindet.

Tekst og fotos: Stig Holsting

ORDENSSAMFUND En forårsdag i 1856 steg fire Sankt Joseph søstre i land ved Københavns toldbod. De kom fra Frankrig, udsendt for at påbegynde et missionsarbejde i Danmark efter at grundloven af 1849 havde åbnet mulighed for Den katolske Kirkes tilbagevenden til Danmark. Søstrene slog sig ned i en beskeden kælderlejlighed bag Garnisons Kirke på Sankt Annæ Plads. Det blev begyndelsen til et langt virke for Den katolske Kirke i Danmark med skoler og hospitaler i adskillige danske byer. Deres arbejde kom således til at udgøre det måske vigtigste pastorale arbejde i kirkens nye missionsmark.

Denne vigtige begivenhed – 155 året for Sankt Joseph Søstrenes ankomst til Danmark – blev på smukkeste måde markeret ved en gudstjeneste og efterfølgende afsløring af en mindeplade på huset, hvor søstrene først slog sig ned.

Det var sognepræsten ved Garnisons Kirke, Claus Oldenburg, som havde taget initiativet, og det var også ham der forestod

andagten i kirken, hvor msgr. Dietrich Timmermann, mangeårig sognepræst ved Sankt Ansgars kirke, ydede en meget personlig prædiken.

Efter gudstjenesten, som tillige bivånedes af biskopperne Erik Norman Svendsen, Peter Skov-Jakobsen og Czeslaw Kozon, gik man i procession til stedet for pladens afsløring, som blev foretaget af tidligere provincialpriorinde for Sankt Josep Søstrene, sr. Hildegard Doods, nuværende provincialpriorinde sr. Marianne Bode og formanden for menighedsrådet ved Garnisons kirke, Merete Westergaard.

Efter afsløringen var der reception med flere taler, der hyldede søstrene for deres indsats i Danmark.

Arrangementet var et godt og smukt udtryk ikke alene som en anerkendelse for søstrenes store indsats i Danmark, men også for det økumeniske klima i Danmark, som Sankt Joseph søstrenes uselviske virke utvivlsomt har været stærkt medvirkende til at fremme.

Afsløringen af mindepladen for Sankt Joseph. En blæserkvarter spillede festlig musik udvalgt specielt til lejligheden.

Foto: Pham Thang Dac. Forårstid er også tid for firmelse. Her ses tolv glade firmander fra Hvidovre. Lørdag den 7. maj modtog de i Skt. Nikolaj Kirke, Hvidovre, firmelsens sakramente af Biskop Czeslaw Kozon. Messen blev celebreret af biskoppen sammen med sognepræst p. Wl. Zdunek og p. Châu, præst for den vietnamesiske menighed.

Magleåsuge om Kirkens skønhed

Temaugue med indhold og tid til fællesskab.

SOMMERFERIE I år er der Magleåsuge finder sted fra mandag 1. august til søndag den 7. august 2011. "Det betyder forhåbentlig ikke noget at Magleås-ugen er flyttet fra sidst i juni til første uge i august. Årets tema er "Kirkens Skønhed". I løbet af ugen vil vi gennem foredrag, sang, bøn og musik prøve at komme lidt nærmere ind på alt det skønne, som kirken kan give os.

Ikke mindst fællesskabet er sat i højsædet, vi er jo alle en del af Kirkens skønhed.

Her på Magleås-ugen er der mulighed for at træffe trosfæller, man ikke ser til daglig.

Der er messe hver dag, fælles morgen- og aftenbøn. Foredrag ligger om formiddagen og der er om eftermiddagen god tid til samvær, traveture m.v. Om aftenen er der forskellig underholdning, og der er udflugt midt i ugen. Vi glæder os til at byde velkommen til en uge med indhold." fortæller Lisbeth Poulsen fra lederteamet.

Program med informationer findes i våben huset i sognekirkerne eller på www.magleaas.dk/

Sommerugen på Magleås giver mulighed for at følge tidebønnerne hos benediktinerinderne på Åsebakken

LITURGISK AFTENSANG

Søndag den 19. juni kl. 20⁰⁰

Den Katolske Vor Frue Kirke

Den Katolske Vor Frue Kirkes Kantori

Søndag den 19. juni kl. 20 synger Vor Frue Kirkes Kantori i Vor Frue Kirke i Aarhus. Helheden vil være formet som en kombination af Evensong og Vespers. Foruden korsang med 4-6 solister vil der være gregoriansk musik, engelsk liturgisk kirkemusik, Bach-Mozart-Haydn og Brahms.

Svarene blæser i vinden

Søndag den 22. maj blev der efter messen i Jesu Hjerte Kirke orienteret om sognets usikre fremtid af menighedsrådets formand Stig Sørensen.

Reelt er der ikke noget nyt, men menighedsrådet har bedt om en tilkendegivelse fra biskoppen om ”hvad vej vinden blæser”, idet der verserer mangeartede rygter og gisninger udsprunget af den kendsgerning, at vor sognepræst p. Sanders går på pension medio 2012. Dermed vil jesuiterordenens tyske medlemmer forlade Danmark. Ordenen ejer i Stenosgade komplekser som bl.a. rummer kirke, menighedssal, kontorer m.v. samt omliggende ejendomme.

Spørgsmålet er naturligvis her: Hvad skal der ske med bygningerne?

Og dernæst: hvad sker der med kirken og den store menighed?

Tidligere har der rumsteret planer/tanker om sognesammenlægning i København.

Her et år før ”skæbnetimen” lyder det til, at INTET ligger fast, men at der på Biskoppeligt Råds møde 4. maj 2011 blev fremsat ønske om at bevare kirken. Citat:

Jesu Hjerte Kirke bevares i kraft af sin historie, den geografiske placering og den store søgning til messerne

som en aktiv kirke og et vigtigt gudstjenestested

Der er ikke truffet beslutning om sognestrukturen, men det bærer i retning af, at Jesu Hjerte sogn nedlægges som selvstændigt sogn.

En mulighed, der er inde i overvejelserne, er at frigøre selve Jesu Hjerte Kirke fra sognestrukturen og gøre den til en såkaldt ”citykirke/strøgkirke”...

Vi ved, at bispedømmet har et underskud på 10 millioner kr. Vi ved også at menigheden har tømt egen kasse til udefra pålagte varmekorbedringsudgifter.

Så naturligvis ligger der en økonomisk udfordring her, hvis kirke og menighedssal m.v. skal købes af den tyske jesuiterorden.

I fald det trods alt lader sig gøre og vi som menighed har vore kirkebygninger, vil næste problem være, om vi kan fortsætte som sognekirke med fast tilknyttet præst.

De forsamlede ved dagens møde ønsker, at vi forbliver et sogn af samme grunde som biskoppens tilkendegivelse nævner. Nemlig central geografisk placering med ideel tilgængelighed.

Kirken har over 1000 medlemmer og er meget besøgt af udensogns gæster og turister. Der er fuld kirke hver søndag formiddag og til alle højtider. Hverdagsmesserne er ligeledes velbesøgte.

Kirken har historisk betydning, ja, men nutidens store søgning kan begrundes i at messens liturgi er så velstruktureret, fast, ren og klar.

Der er et velsyngende kor og smukke traditioner, som samler og styrker menigheden. Adskillige fragmenterede grupper opererer ud fra og i vores kirke, som hver dag er fuld af aktiviteter.

Vi ved godt, at der er præstemangel, men vi synes, at præsterne skal bruges der, hvor der er størst søgning.

Det vil være en svækkelse af det katolske liv i Danmark, hvis en så central, levende og rummelig kirke skal ophøre som selvstændigt sogn.

Konstruktionen ”citykirke/strøgkirke” lyder som et andet ord for nedlæggelse og vil under alle omstændigheder skabe løsere tilknytning og dermed opbrydning af det stærke fællesskab, som bliver båret af en fast præst med støtte fra et velfungerende menighedsråd.

Vi opfordrer til at kirkens resurser bliver anvendt til gavn for flest mulige danske katolikker og at der indhentes oplysninger og argumenter fra en bred skare evt. ved et stormøde i København, før der træffes en afgørelse i sagen.

Kirsten Wenneberg, 2900 Hellerup

Forandring fryder?

Verden er af lave! Penge er vigtigere end mennesker og deres velbefindende! Forandring i sig selv er moderne og ses som en positiv trend. Dermed er trykningen væk. Hvilke finurlige (og meningsløse forandringer) skal vi tilpasse os i dag – i morgen – og hvorfor? Man ansætter dyre fremtidsforskere og tror, de i deres krystalkugle kan se, hvordan alting vil forme sig om ti eller tyve år. Ud fra disse

prognoser tilrettelægges politikken, og mennesker må bare følge med eller gå ned med flaget. Spild af ressourcer, tid og desværre ofte mennesker, for ”fremtiden” bliver altid helt anderledes, end man havde regnet sig frem til.

Sådan er det i verden, men hvad var det nu Jesus sagde?: ”Skik jer ikke lige med denne verden!” og ”I skal ikke bekymre jer om dagen i morgen”.

Hvilken fremtidsforsker har man ansat i kirken? Hvorfor skabe så megen hurlumhej og utryghed i sognene? Hvem

siger, at Jesu Hjerte Kirke ikke kan fortsætte som sogn? Vi har Michael Hornbech-Madsen som præst, og hvem ved? Om Gud vil, kan der komme flere til.

At nedlægge lige netop Jesu Hjerte Kirke som sogn virker nærmest grotesk alt taget i betragtning:

Det rige åndelige liv, de mange messer, den smukke liturgi, massivt fremmøde til alle messerne, de mange aktiviteter i de tilstødende lokaler osv.

Britta Felsager, 2605 Brøndby

Det almindelige præstedømme?

I den rivende udvikling i vor kirke kan man som lægmand indimellem ikke alene blive overrasket, men også usikker på, om det, man oplever i Kirken, er normativt.

Ved den almindelige søndagsmesse ser vi et stigende antal troende, som ved uddelingen af eukaristien går op med højre hand på venstre skulder.

Jeg nærer en dyb beundring for disse menneskers tro og trofasthed, når de søndag efter søndag møder op til messen med ønsket om at få en velsignelse af præsten med hjem. På trods af, at de er udelukket fra at modtage eukaristien, er deres tro måske mere bevidst, intens og overbevisende end mange af vores, når vi står i køen.

Imidlertid er der ved at ske en ændring specielt i forhold til uddelingen af eukaristien. Vi ser flere og flere lægfolk, der træder hjælpende til, når præsten uddeler kommunionen. De holder kalken – en i hver side af kirken –

og de står ved siden af præsten og uddeler hostien, hvorved kommunionen foregår i rask tempo.

Men nu sker det også, at det er en lægmand eller -kone, der giver velsignelsen til de mennesker, der kommer op med hånden på skulderen. Var det ikke præstens velsignelse, de kom efter? Eller kan en lægmand lige så godt give den velsignelse? Det er jo Guds velsignelse, man beder om.

Hvis det er tilfældet, så kunne man måske bede naboen på kirkebænken klare det, så bliver køen ikke så lang.

I gamle dage – for 60 år siden – vidste vi, at faderen i tilfælde af en nødsituation kunne døbe sit nyfødte barn, hvis lægen var usikker på, om barnet ville overleve. Ganske vist skulle barnet, i fald det overlevede, genfremstilles i Kirken, hvor præsten så lovformeligt bekræftede dåben.

En dag kan vi måske med den tiltagende præstemangel nå til, at lægfolk overtager ikke alene dåb og vielse, men måske også begravelserne.

Men så bliver det ligesom noget andet at møde op i den præstefri kirke.

Ole Dam, 2100, Østerbro, Kbh.

En kilde til forargelse?

Cølibat er en kilde til forargelse eller? Vandene deles. Måske modstanderne af cølibatet taler med tidsåndens stemme?!

For burde vi ikke stole på Guds ord? Da sagde han til dem: ”Ikke enhver kan fatte dette ord, men kun de, hvem det er givet; thi der er gildinger, som er født således fra moders liv, og så er der gildinger som er gildede af mennesker, og der er er gildinger, som har gildet sig selv for Himmerigets skyld. Den som kan fatte det, kan fatte det. Matthæus evangeliet, kap 19, v. 11- 12.

Klaus Aarup, 8541 Skødstrup

Fortsat fra forside ► tjeneste for mennesker. Caritas befinder sig således også i spændvidden mellem Kirken og det at være en medlemsbaseret og demokratisk opbygget organisation. Det giver et potentiale for konflikter. Men også potentiale for en langt mere slagkraft. På det seneste har konfliktpotentiallet vist sine muligheder i forbindelse med valg af ny generalsekretær og drøftelse af nye vedtægter for CI. Tidligere i år besluttede Vatikanet, at Lesley-Anne Knight ikke skulle have mulighed for at kandidere til endnu fire år på posten som generalsekretær for Caritas. Vatikanet skal i følge vedtægterne forhåndsgodkende kandidaterne, men fortøvnelsen i organisationen har været stor. For Vatikanet nægtede at lade Lesley-Anne Knight kandidere uden nærmere begrundelse. Tværtimod roste Vatikanet Lesley-Anne Knight for det arbejde, hun har udført de forgangne fire år.

Brev til Vatikanet

Bestyrelse for Caritas Danmark tog i den forbindelse et noget usædvanlige skridt: Man skrev til statssekretæren i Vatikanet. I henvendelsen stiller formanden for Caritas Danmark, Jan Lange, sig helt uforstående over for denne beslutning og manglen på begrundelse herfor.

I alt otte kandidater til posten som generalsekretær har været bragt i forslag forud for CI's generalforsamling. Kun to opnåede Vatikanets accept og kunne i praksis kandidere.

For så vidt angår vedtægterne har debatten været præget af, at CI også er en kirkelig organisation og nødvendigvis må udtale sig på linje med Kirkens Sociallære m.v. Vatikanet har i den forbindelse arbejdet på at få mere ”styr” på CI. Diskussionen mellem Vatikanet og CI var dog ikke på generalforsamlingen nået så langt, at der kunne konkluderes. Hvad skyldes alt dette? Kamp om magt? Mangel på kommunikation mellem Kirken og Caritas? Sandheden ligger nok et eller andet sted midt imellem. Så jo: Det var en på alle måder spændende uge i Rom! (red.: Jann Sjørnsen deltog i generalforsamlingen i Rom i sidste uge af maj måned))

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Benedikte Brisson

Stig Holsting, Petter Becker-Jostes, Pham Than Dac

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15,

1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-

fredag,

Fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskorientering.dk

Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til

sogneyt@katolskorientering.dk

Abonnementspris 500 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,

DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.500 - Distribueret oplæg 9.156 - ISSN 0902-

297X

Det sker i bispedømmet

Juni

Lørdag 4. kl. 14.30: Voksenkatekese. "Ligheder og forskelle mellem katolicismen og protestantismen" v/Vilhelm Stender. Sted: Menighedssalen, Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 69 A, Kbh. Afsluttes med messe kl. 17.00. Pris: kr. 40,- for kaffe/te og materialer.

Torsdag 7. kl. 18.30: Academicum Catholicum afholder generalforsamling, **kl. 19.30:** Louise Øhrstrøm fortæller om Julian af Norwich, en mystiker for vor tid. Begge arrangementer finder sted i Sankt Andreas Bibliotek, Gl. Kongevej 15. 1610 Kbh. V.

Mandag 20. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

VOKSNES INDFØRING I KRISTENDOMMEN

Tak af hjertet til fransiskanerne, som har introduceret VIK for os i Danmark. Tak at vi måtte være pionerer sammen med jer. Vi er blevet rigere og mere hele mennesker. Vi håber og ber' til, at vi kan løfte arven efter jer med værdighed.

God bless

VIK-teamet i Skt. Laurentii Kirke, Roskilde.

Birte Just Kjølby, Ellen Margrethe Riese, Marianne Meyer

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 77 40 19 14
Fax: 77 40 19 01
E-mail: sandra@moll.dk

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

katolsk orientering

www.katolskorientering.dk

PILGRIMSREJSE TIL MEDJUGORJE

Stedet hvor Jomfru Maria åbenbarer sig

Den 27. august - 3. september

Pris: 5.600 kr. for flybillet, halvpension m.m.
Præst: p. Benny Blumensaat, tlf. 75 12 10 27

Tilmelding: Maria Truelsen, tlf. 24 60 23 08
E-mail: mariatruelsen@mail.tele.dk

Tak for venlig deltagelse ved
Helena (Helga) Wisniewskas begravelse.

Familien

MAGLEÅS

KURSUSCENTER

FAMILIEUGEN 2011

Søndag den 3. juli - lørdag den 9. juli.

Familieugen henvender sig til familier af alle slags, store som små fællesskaber.

Tema: Livgivende Hverdag

Hvordan sikrer vi en troværdig og livgivende vinkel i dagligdagen.

Udflugt, værksteder, grillaften mm.

Lederteam: Allen Courteau, sr. Hildegard Doods, Kirsten Poulsen, Felicity Pors, Camilla Janning, Pia Kelly.

Voksne kr. 1.925,- børn 8-15 år kr. 1045,- børn indtil 7 år kr. 525,-

MAGLEASUGEN 2011

Mandag den 1. august - søndag den 7. august.

En uge for seniorer i dejlige omgivelser.

Tema: Kirkens Skønhed.

Foredrag, musik, litteratur og kunst.

Samvær i troen men også udflugt, film og grillaften med gæster.

Lederteam: Lisbeth Poulsen og Bent Jensen.

Pris kr. 2.805,-

Tilmelding og yderligere oplysninger:

Sekretariatet, Magleås Kursuscenter
Høsterkøvej 6, 3460 Birkerød
Tlf.: 45 81 07 15 - www.magleaas.dk

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 12
som udkommer

fredag den 1. juli

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 13. juni

Venlig hilsen
Redaktionen

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Sankt Borromæus Søstre

forlader Danmark efter 25 års virke.

Sr. Helene og sr. Regina flytter til moderhuset i
Maastricht i Holland

Vi tager afsked med søstre
søndag den 12. juni efter højmessens kl. 10.00

**Sankt Nikolaj Kirke, Esbjerg
P. Benny Blumensaat**

Hjælp med at sikre Kirkens bestaan

- også når du er borte

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente.

Arv til Kirken er fritaget for alle afgifter og går derfor ubeskåret til Kirkens arbejde.

Læs mere på www.katolsk.dk eller ring til

Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Telefon 33 55 60 11

Biskoppens kalender

Juni

Torsdag 2. kl. 10.30 Firmelse i Lyngby

Fredag 3. kl. 10.30 Firmelse i Haderslev

Lørdag 4. kl. 11.00 Firmelse i Horsens

Søndag 5. Øm-valfart

Lørdag 11. Firmelse af unge fra Sakramentskirken, Sankt Ansgar Kirke og Vor Frue Kirke, Herlev i Grundtvigskirken

Søndag 12. kl. 9.00 Firmelse i Maribo, **kl. 11.00** firmelse i Nykøbing, **kl. 16.00** firmelse i Nakskov

Mandag 13. kl. 10.00 firmelse i Taastrup

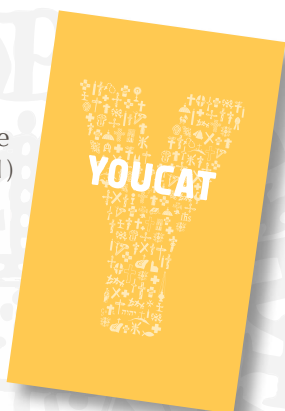
Fredag 17.00 kl. 9.00 Messe for personalet på Gl. Kongevej, **kl. 16.00** møde i forretningsudvalget

Lørdag 18. og søndag 19. Pastoralrådsmøde på Magleås

Mandag 26.- torsdag 30. Caritas - Uganda

Ungdomskatekismen kan nu købes i sin engelske version!

YOUCAT
Youth Catechism of the
Catholic Church (2011)
Kr. 135,-
+ porto og
ekspedition

(Du skal dog ikke købe den, hvis du er tilmeldt World Youth Day, for alle deltagere får et gratis eksemplar i Madrid!)

Se vores hjemmeside, hvor du også kan se vores udbud af spirituelle bøger i serien Kristen Spiritualitet.

Pastoral-Centret
www.pastoral.dk

Bønner uden Jesusremoulade

Himlen i mine fodsåler er en vellykket bønnebog til daglig brug.

Tekst: Lisbeth Rütz

Bibliade

Det begynder
som et pulsslag gemt under jordens
knoldede skorpe
Ufærdig
Uforfærdet

Det er
et grænseløst potentiale
lukket inde bag en frøkapsels vægge
Et vækststed
En kernevision

Det er
noget mere
En virkelighed der ikke lader sig standse
som maser sig op nedefra
Og jorden slår revner

Det griber om sig
som et pulsslag i verden
og verden kommer til sig selv

Det er
Guds rige

Himlen i mine fodsåler er en ny og anderledes bønnebog med 286 bønner. Den retter sig mod det moderne, orienteringsløse storbymenneske, der leder efter Gud.

Bogen er inddelt i 23 afsnit, som kaldes livstemaer. Temaerne er for eksempel undren, svækkelse, død, skrøbelighed og erotik. Mange af bønnerne ligner digte og bruger udtryk, som adskiller sig fra det traditionelle kirkesprog. Til hvert tema hører en bibeltekst med en kommentar, der med en sproglig nyskabelse kaldes en bibliade. Den citerede bibliade over denne tekst er en kommentar til lignelsen om sennepsfrøet (Mark 4, 30-32). Også i overskrifterne på bønnerne venter der mange overraskelser. Sproget er dagligdags og floskelfrit – helt uden ”Jesusremoulade” som en af overskrifterne lyder.

Efterordet reflekterer over bønnens sprog. Udgangspunktet er, at dagligsproget

bringer bønner tættere på vores egne erfaringer.

Ambitionen har, som det siges i efterordet, været at skabe ”en sprogligt levende og teologisk præcis bønnebog”, og det er der kommet et vellykket resultat ud af. Anbefales hermed varmt.

Himlen i mine fodsåler
405 sider. Hæftet med flap. Aros forlag.
Pris: 299 kr.

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks strejkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering
Katolsk Orientering · nr. 10
3. juni 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

Katolik, kend din tro – og lev den!

Hvordan skal vi reagere, når folk er kritiske over for Kirken? At kende og leve vores tro er langt bedre end at prøve at forsvare Kirken.

Tekst: Petter Becker-Jostes

TROSLÆRE ”Man kan kun skabe fred gennem dialog, ikke gennem argumenter. Men man er kun i stand til dialog, hvis man selv er stærk i troen, ellers går man i forsvarsposition – og så har man tabt!”

Nogenlunde sådan lød ordene fra den danske franciskanermunk broder Theodor, da jeg sammen med 70 andre DUK’ere besøgte Assissi i juli sidste år. Mens de fleste af os hurtigt vil kunne skrive under på citatets første sætning, vil mange danskere nok synes, at anden sætning er lidt mærkelig. For i det danske samfund snakker vi ofte om, hvor vigtigt det er med dialog – vi skal tale ordentligt med og til hinanden, og vi værdsætter god kommunikation, både på arbejdet og i parforholdet. Det med at være stærk i troen er til gengæld noget, der kan lyde lidt sært for mange danskere. Men vi katolikker støder ofte på begrebet ”stærk i troen.” Så på dette og andre punkter adskiller vi katolikker os ofte fra andre danskere – hvor meget vi så end ellers har til fælles med dem.

Ofte er det dog netop forskellene, som er udgangspunktet. For eksempel når kollegerne eller vennerne spørger, hvordan i alverden Kirken kan mene, som den gør,

om et givent emne – eksempler behøver jeg vel næppe at nævne. Hvor tit har vi ikke stået i en sådan situation og ønsket, at vi ville være i stand til at give det gyldne svar og på den måde ”forsvare” Kirken og være loyal over for den?

Men netop det med at forsvare er vejen til nederlag, hvis vi skal følge broder Theodors ord. For det er jo karakteristisk for forsvarspositionen, at man kun indtager den, hvis man ikke selv er stærk i troen. Og det er derfor, vi ikke skal ”forsvare” Kirken og prøve at være ”loyale” over for den. For mig lyder disse udtryk, som om man prøver at være loyal over for ens bedste ven, som har gjort noget dumt – over for andre venner vil

man altid forsvare ham og være loyal, også selvom man godt ved, at det, han gjorde, var forkert.

Men vi ville jo aldrig tænke på at bruge disse udtryk, hvis vores bedste ven havde gjort noget helt fantastisk. I så fald ville vi selvfølgelig fortælle om det til vores andre venner og også selv prøve at gøre det samme.

Broder Theodors ord faldt i sammenhæng med Frans af Assissis møde med islam, men de gælder i lige så høj grad i dag, hvor kristendommen møder den sekulariserede verden. Hvis vi derfor vil sætte gang i dia-

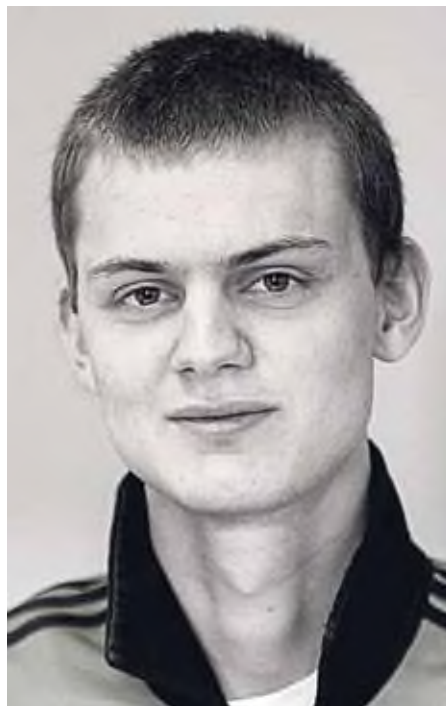
logen mellem Kirken og verden omkring, skal vi altså ud af forsvarspositionen og være stærke i troen. Det betyder på ingen måde, at vi skal blive fundamentalister, der har travlt med at belære andre om, hvordan de skal gøre. Det har ikke meget med dialog at gøre, og der kommer næppe heller fred ud af det.

Nej, først og sidst skal vi kende vores tro, fordi det at kende troen er forudsætning for at kunne leve den. For Kirkens tro er ikke en

samling paragraffer og udenadslære, som Kirkens hierarki har indført for at kontrollere vores liv og gøre det så besværligt som muligt – også selvom vi måske nogle gange kan få det indtryk. Tværtimod er Kirkens budskab også verdens bedste og gladeste budskab. Denne lære, som ved første øjekast kan virke kontroversiel og umuligt at udleve i praksis, vil ved nærmere betragtning ofte vise sig at være både klog og smuk. Vennen, som i manges øjne gør noget dumt, viser sig ved nærmere betragtning at handle ganske klogt. Og når vi opdager det, behøver vi ikke længere forsvare ham, men kan fortælle til de andre, hvor god han er.

Derfor min opfordring til alle katolikker: Gå på opdagelse i alt det, som Kirken siger, og ikke det, som vi ofte tror, den siger. Få dine fordomme afkræftet, og bliv overrasket over, hvor gennemtænkt og sand Kirkens lære er. Og når der er noget, der virker uforståeligt eller umuligt at leve i praksis, så husk ordene fra Johannesevangeliet: Lad Gud blive større og dig selv blive mindre (Joh 3,30) – dét er vejen til at blive stærk i troen! Det er bestemt ikke altid let at være kristen, men det må dog ikke få os til at sige nej til de svære dele af kristenlivet og vælge den nemme vej.

At skabe fred betyder ikke, at man kan undgå kontroverser, og at Kirken skal blot tilpasse sine holdninger til tidens ånd. Fred skaber vi ved at bringe det glade budskab videre til andre – men det kræver, at vi selv kender og lever budskabet, også når det er svært.

Sociolog: En kristen dræbes hver femte minut for sin tro

Mere end 100.000 kristne lider martyrdøden hvert år.

Tekst: Niels Messerschmidt

KRISTENFORFØLGELSER

Den italienske religionssociolog og jurist Massimo Introvigne anslår, at op imod 105.000 kristne lider martyrdøden hvert år – eller med andre ord: én kristen dræbes hver femte minut. Dette oplyser nyhedsbureauet Zenit.

Massimo Introvigne, OSCEs – Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa – særlige repræsentant for bekæmpelse af racisme, fremmedhad og diskriminering med specielt ansvar for kristne – kom med denne foruroligende oplysning under en nylig afholdt interreligiøs jødisk-kristen-muslimsk konference i Ungarn.

Konferencen blev støttet af det ungarske formandskab for EUs ministerråd, og havde deltagelse af en række højtstående repræsentanter fra de tre trosretninger samt af politiske og civile ledere fra mange lande.

Et presserende og verdensomspændende problem

Ifølge OSCEs repræsentant bliver op imod 105.000 kristne dræbt hvert år på grund af deres tro. Heri er ikke medregnet ofrene for de verserende borgerkrige eller internationale konflikter.

”Hvis ikke disse tal udbasunerer til verden; hvis ikke denne nedslagning stoppes, og hvis forfølgelsen af kristne ikke anerkendes som den mest presserende,

verdensomspændende krisesituation hvad angår vold og religiøs diskriminering, vil dialogen mellem religionerne kun give sig udslag i velmenende konferencer, men vil ikke føre til konkrete resultater”, sagde Massimo Introvigne.

Et af de lande, som ofte trækkes frem, er Egypten – hvor landets kristne mindretal møder modstand både på det individuelle og på det institutionelle plan.

Den egyptiske diplomat Aly Mahmoud kommenterede det ved at sige, at det nordafrikanske land nu ønsker at vedtage love, som beskytter de kristne, blandt andet ved at straffe dem, der opfordrer til religiøst had samt gøre det strafbart for fjendtlige folkeskarer at forsamles udenfor kirker.

Mange kristne børn er truede

På mødet i Ungarn deltog også den ungarske kardinal Péter Erdő, der advarede mod at mange kristne samfund i Midtøsten ”vil uddø på grund af immigration, idet alle kristne, der føler sig truede, vil flygte”. Kardinalen bad samtidig Europa om at forberede sig på ”en ny bølge af indvandring, denne gang fra kristne, der flygter fra forfølgelse”. Ærkebiskop Hilarion Alfeyev, formand for Moskvapatriarkatets mellemkirkelige afdeling og en af hovedaktørerne inden for den katolske-ortodokse dialog, mindede konferencedeltagerne om, at ”i hvert fald én million” af de kristne, som udsættes for forfølgelse, er børn. OSCE er

OSCEs repræsentant for bekæmpelse af diskriminering med særligt ansvar for kristne, Massimo Introvigne, mener, at de mange drab på kristne verden over er det mest presserende og verdensomspændende problem hvad angår vold og religiøs diskriminering.

verdens største regionale sikkerhedsorganisation med 56 deltagende stater fra Europa, Centralasien og Nordamerika. Organisationens aktiviteter omfatter konfliktforebyggelse, krisestyring og genopbygning.

Caritas' opgave uændret

Organisationen skal ikke evangelisere.

Tekst: Caritas

”Det er helt klart, at Caritas Danmark ikke skal evangelisere og derfor ikke har til opgave at forkynde Ordet”. Det siger formanden for Caritas Danmark, Jan Lange.

Det sker på baggrund af, at præsidenten for Cor Unum, i forbindelse med generalforsamlingen i Caritas Internationalis i maj, måske ufrivilligt, har givet anledning til debat om, at Caritas skal evangelisere.

”Baggrunden for Caritas' arbejde er Guds kærlighed til mennesker, og at Han vil, at vi skal tjene vores næste. Men det vi gør for vores næste, for fattige og men-

nesker i nød, skal ikke være betinget af deres åndelige habitus eller om de er eller vil blive katolikker. Udgangspunktet for Caritas Danmark har lige siden pastor Knud Ballin lagde grunden for vort arbejde været at hjælpe mennesker, der har hjælp behov. Hverken mere eller mindre”, fastslår formanden for Caritas. Han understreger, at Kirkens opgave i forhold til mission og evangelisering er vigtig, men at andre organer såsom Missio må forestå denne opgave, ligesom det er en del af det pastorale arbejde. Samtidig er alle katolikker forpligtet på opgaven.

Generalsekretær Jann Sjursen er på samme linje og siger: ”Caritas' arbejde er og skal fortsat være en del af Den katolske Kirke, og vores engagement udspringer af den kristne tro. Målet er at omsætte evangeliet til praktisk handling”.

Sjursen fastslår, at Caritas Danmark vil fortsætte sit arbejde som hidtil og med samme udgangspunkt. Over for Katolsk

Orientering tilkendegiver biskop Czeslaw, at det skal det også.

Katolsk sociallære

De unge kirker har energien og visionerne.

Læs mere på side 4

Farvel til to ordenssamfund

Franciskanerne og assumptionssøstrene forlader Danmark.

Læs mere på side 2 og side 5

Beredskabsplanen

Sidste del af bispedømmets beredskab er færdig.

Læs mere på side 7

Lad de tikkende bomber sprænge

Bispedømmet trænger til at tænke nye tanker.

Læs mere på bagsiden

Leder

Adlyd Gud mere end mennesker

Folk blev ved med at strømme ind i det propfyldte tog, og det kørte videre med rasende fart. "Dette tog kører til helvede", fortalte en stemme. Den østrigske bonde Franz Jägerstätter tolkede sin drøm som et tegn på, at toget var nationalsocialismen, og at den var i strid med hans katolske tro. Og han begyndte at handle derefter. Som den eneste i sin kommune stemte han den 10. april 1938 mod Anschluss – Østrigs indlemmelse i det tredje rige. I 1943 nægtede han militærtjeneste. Det skulle senere koste ham livet.

Mange år senere – i 2007 – blev han saligkåret. Men næsten samtidig med saligkåringen citerer en katolsk militærpræst i Wien i en tale Trierbiskoppen Bornewasser, der i 1947 i et hyrdebrev skrev: "Fædrelandskærlighed betyder troskab. Den der bryder denne troskab er en forræder."

Jägerstätters skæbne og Bornewassers udtalelser illustrerer et klassisk dilemma i den kristnes forhold til myndighederne. For i Romerbrevet 13,1-2 siger Paulus: "Alle skal underordne sig under de myndigheder, som står over dem, for der findes ingen myndighed, som ikke er fra Gud, og de, som findes, er forordnet af Gud. Den, som sætter sig op imod dem, der har en myndighed, står derfor Guds ordning imod, og de, der gør det, vil pådrage sig dom."

Men Bibelen giver faktisk ikke noget entydigt svar på, om man altid skal adlyde myndighederne. Andre steder viser hen til, at man ikke altid skal vise ubetinget lydighed. "Man bør adlyde Gud mere end mennesker," siger Apostlenes Gerninger 5,29.

Den 25. juni saligkåres i Lübeck tre katolske præster. Den fjerde, en protestantisk præst, æres på anden vis. Alle fire adlød de Gud mere end mennesker. Den 10. november 1943 blev de halshugget i Hamburg for blandt andet at have omdelt biskop von Galens regimekritiske prædikener og for at have lyttet til fjendens radioudsendelser.

Lübecker martyrerne er lysende eksempler ja, men ser man på Kirkens rolle under Det tredje Rige tegner der sig et noget mere grumset billede. På den ene side viste senfølgerne af 1800-tallets kulturkamp sig i iveren efter at vise, at katolikker var lige så gode og loyale borgere som alle andre, på den anden side var der stor lydhørhed over for rundskrivelsen "Mit brennender Sorge" (1937). "Det var en sjælelig glæde for mig selv at læse rundskrivelsen op, om formiddagen i 30 minutter, og om aftenen i 70 minutter", skriver ærkebiskoppen af Münster, kardinal Faulhaber i et brev til pave Pius XI.

Har Lübecker martyrerne interesse i dag? Ja, i høj grad. Det 20. århundrede blev nemlig martyrernes århundrede. Kristne af alle slags blev udsat for hate crimes, fængslet og tortureret. Men i KZ-lejrene mødtes katolikker, protestanter, ortodokse og mange andre kristne. Her fik de en fælles erfaring af, at de havde mere til fælles end det, der skilte dem. Med sin østeuropæiske baggrund havde den salige Johannes Paul II stor sensibilitet over for martyrernes betydning. Derfor opfordrede han alle lokalkirker til at indsamle martyrbioграфier fra det 20. århundrede. For martyrerne er ikke bare en slags troens superhelte i overstørrelse, de er også en surdej, der gerne skulle gennemtrænge hele Kirken og forvandle den indefra.

Lisbeth Rütz.

Minder om Assumptionen

Et stort tak for mange års venskab.

Tekst: Elsebeth Plate

ORDENSSAMFUND Helt fra jeg var lille pige har min familie haft tætte bånd til klosteret, som min moster trådte ind i lige inden min fødsel i 1937. Vore moster på 101 år bor nu, efter eget ønske, på et kloster-plejehjem i Belgien.

Ved afslutningen på assumptionssøstrenes 103 års virke i Danmark dukker mange minder op.

Besøg hos Motter-Lis, som vi sagde, i det store hus med de meget høje døre og de lange mørke gange.

Samtalestuen, hvor vi sad i vores bedsteforældres smukke møbler, som nu står på Skovgaard Museet i Viborg.

Tegnelokalet, hvor Motter-Lis regerede og havde en masse store planter, som altid blomstrede!

Køkkenet, hvor vi fik saftvand og kiks af de søde køkkensøstre, som næsten ikke talte dansk.

Tur i parken, hvor vi fyldte lommerne med spisekasterer.

Vores Mor var syg, og min søster og jeg boede i efterårsferien på Rygaard, hvor kun en enkelt kostelev var tilbage, alle andre var på ferie. Den store sovesal med alle sengene og nonnen, som sov bag et forhæng. Min søster havde hjemve og græd om aftenen.

Solskin, samvær og bøn

Mere end tusinde deltog på bispedømmets valfart til Øm.

VALFART Det naturskønne område omkring Rye Sønderkov og Mossø lidt syd for Ry genlød søndag den 5. juni af rosenkransbønner og hymner til Jomfru Marias ære, da katolikker – fortrinsvis fra området vest for Storebælt – deltog i bispedømmets årlige valfart til Øm.

Af de op imod 1.200 deltagere deltog godt 900 personer i valfarten gennem den smukke natur op til Ømborgen – i år godt hjulpet på vej af et perfekt valfartsvej med en strålende sol fra en skyfri himmel – mens resten stødte til senere.

Ligesom på sidste års valfart havde de mange førstekomunikationer mulighed for at hilse på biskoppen før eftermiddagens messe. I frokostpausen op til denne kunne man deltage i det sociale liv på Ømborgens store område, fx besøge forskellige stande, som informerede om katolske aktiviteter – Caritas, Danmarks Unge Katolikker, Vincen-tgrupperne og Katolsk Infobotik.

Eller lytte til den musik og de sange, som en række udenlandske grupper har tradition for at fremføre i i løbet af dagen.

Højmassen om eftermiddagen blev fejret af biskoppen sammen med de tilstedeværende præster, og efter at statuen af Vor Frue af Øm var blevet båret frem, sluttede valfartshandlingen med Allehelgenslitaniets, tilbedelse af Alterets Sakramente og en sakramental velsignelse.

Læs om bispedømmets andre valfarter på side 9 i dette nummer.

Den 26. juni var der festlig afskedsmesse for assumptionssøstrene i Sankt Therese Kirke i Hellerup. Biskoppen prædikede – det er ikke med vemod eller sorg, vi siger farvel, men med en glæde over det store arbejde, søstrene har stået for i de 103 år, de har arbejdet i Danmark. 105 søstre har der været her i landet siden 1908. Under messen bar fire søstre 105 roser frem til alteret, hver rose med en søsters navn. Det var en meget smuk og stemningsfuld messe, og efter messen var der reception i Rygaard Skoles gymnastiksal. Foto: Lisbeth Rønne

Vi legede i den store gymnastiksal, hvor det ragede!! Megen utryghed i de uvante omgivelser, meget spændende, men så havde vi jo vores moster ind imellem, når det var muligt for hende.

Aflæggelsen af de evige løfter, hvor vores moster lå fladt udstrakt på gulvet i kirken helt klædt i hvidt, meget mærkeligt for os børn.

Senere kunne Motter-Lis besøge os hjemme, og hendes dragt var ikke mere så "fremmed" var blevet mere "fri".

Besøg hos hende i Paris og i Marseille.

Besøg på Als og senest i Tåstrup. Altid har vi fået en varm velkomst.

Min første messehagel vævede jeg til Sct. Therese Kirke. Ib Andersen var sognepræst, og det var lidt af en kunst at få den røde messehagel til at passe til pastorens røde hår. Mange år senere glædede Ib Andersen mig ved at fortælle, hvor glad han havde været for den messehagel. Martin Drouzy havde bistået mig med modellen, som var meget moderne og måske ikke så nem at bære for præsten!

Ved et europæisk kunsthåndværker-møde på Kreta traf jeg en græsk/italiensk dame, og pludselig havde vi anknætningspunkter. Hendes far var italiensk ambassadør i Norge, da krigen brød ud, og lillesøster var kostelev på Rygaard, og havde fortalt meget om den høje slanke nonne, som hun var så glad for.

"Det var Madeleine" sagde jeg, "hun gav mig min første porcelænsdukke, som desværre knækkede hovedet, da vi legede messe, og den faldt ned af knælebænken."

Mine børnebørn er elever på Rygaard. Således føres de gode bånd til Assumptionen videre i familien.

Mange års venskab har det været, og en stor tak til assumptionssøstrene og tak for jeres kærlige omsorg for vores "Motter-Lis" I er hendes gode familie.

Indtryk fra dette års Øm-valfart. Foto: Nguyen Manh Hung.

Pavens 'reform af reformen' af liturgien fortsætter

Målet er 'en fælles ritus', siger præfekt for paveligt råd.

Tekst: Niels Messerschmidt, Foto: Lisbeth Rütz

LITURGI Pave Benedikts nylige lempelse af restriktionerne omkring brugen af det latinske missale fra 1962, også kendt som det tridentinske ritus, er blot det første skridt i en 'reform af reformen' af liturgien. Det siger præfekten for Det pavelige råd til fremme af kristen Enhed, kardinal Kurt Koch. Ifølge kardinalen – og refereret i det katolske dagblad Catholic Herald – er det ikke blot pavens mål, at de to messer skal eksistere side om side, men at bestræbelserne på det liturgiske område på sigt vil resultere i et 'fælles ritus', som bliver formet af den indbyrdes berigelse af de to messeformer. "Faktisk er pave Benedikt ved at lancere en ny liturgisk reformbevægelse", udtaler Kurt Koch.

Kardinalen fremsatte disse bemærkninger den 14. maj på en konference i Rom om Summorum Pontificum; pave Benedikts apostoliske brev fra 2007, som lempede brugen af den ekstraordinære ritus. Samme dag blev kardinalens tale gengivet i Vatikanets dagblad L'Osservatore Romano. Pave Benedikt er ifølge kardinal Koch af den

opfattelse, at selv om de liturgiske reformer i kølvandet på Det andet Vatikankoncil har resulteret i "mange positive frugter", har de også givet anledning til problemer, fx negligeringen af påskeunderet i forbindelse med fejringen af eukaristien. Kurt Koch mener desuden, at det var legitimt at spørge om de liturgiske fornyelser forsættligt gik ud over koncilets erklærede hensigter. Det skulle være baggrunden for at pave Benedikt har introduceret en ny reformbevægelse, begyndende med Summorum Pontificum. "Målet", siger kardinal Koch, "er at revidere Andet Vatikankoncils belæring om liturgien og styrke visse elementer, herunder Kristologien og messens offermæssige dimensioner". "Pave Benedikt er udmærket klar over, at vi ikke på lang sigt kan stoppe ved sameksistensen mellem den almindelige og den ekstraordinære ritus, men at Kirken i fremtiden igen og på en naturlig måde får behov for en fælles ritus", siger han. "Men fordi en ny liturgisk reform ikke kan besluttes teoretisk, men kræver en vækst-

Pavens bestræbelser på det liturgiske område er, at den almindelige og den ekstraordinære ritus på sigt vil befrugte hinanden. Fra pontifikalmessen fejret efter den ekstraordinære ritus i Domkirken den 10. januar sidste år.

renselsesfase, understreger paven særligt for tiden, at de to riter kan og bør berige hinanden".

Kardinal Koch siger ifølge Catholic Herald desuden, at folk, som modsætter sig den nye reformbevægelse og betragter det som et tilbageskridt i forhold til Det andet Vatikankoncil, mangler en

virkelig forståelse for de liturgiske forandringer efter koncilet. Som paven selv har understreget det, var koncilet ikke et brud med traditionen, men "en del af en organisk vækstproces".

Den seneste udgave af den anglikanske – romersk-katolske dialogkommission består af atten teologer fra hele verden under ledelse af biskop Bernard Longley af Birmingham og den anglikanske biskop David Moxon af Waikato, New Zealand.

"Det der forener os er større end det der adskiller os"

Anglikansk-katolsk dialogkommission vil fokusere på det, der forener de to kirkesamfund.

Tekst: Niels Messerschmidt

DIALOG Medlemmerne i den anglikanske – romersk-katolske internationale kommission (ARCIC) siger i en fælles erklæring, at "det, der forener os, er større end det, der adskiller os".

Kommissionen mødtes den 17.-27. maj i det økumeniske kloster Bose i Norditalien, hvor de med afsæt i en programerklæring fremsat af pave Benedikt XVI og den anglikanske ærkebiskop Rowan Williams i 2009, drøftede spørgsmål af vigtig betydning for de to kirkesamfund: Kirken som fællesskab, lokalt og universelt, og hvordan den lokale og den universelle Kirke i fællesskab når frem til en korrekt etisk undervisning. Kommissionen er også blevet bedt om at undersøge, hvordan bestræbelserne på at genskabe fuld synlig enhed mellem de to kirkesamfund skal forstås og føres ud i livet i dag.

Ifølge Det pavelige råd til fremme af kristen Enhed har den nuværende sammensætning af kommissionen (ARCIC III) valgt at arbejde videre ud fra en forståelse af Kirken især i dets forankring i Kristus gennem påskemysteriet.

"Dette fokusering på Jesus Kristus, menneskelig og guddommelig, giver kommissionen en kreativ måde at se på forholdet mellem det lokale og det universelle fællesskab", hedder det i Det pavelige Råds meddelelse og det tilføjes, at "kommissionen vil stræbe efter at udvikle en teologisk forståelse af mennesket, det menneskelige samfund og det nye liv i

Kristi nåde. Dette vil danne grundlag for at udforske hvordan korrekt etisk undervisning kan bestemmes på såvel centralt som lokalt niveau".

En vanskelig økumenisk dialog

Kommissionen vil i de kommende år hente inspiration fra Skriften, traditionen og fornuften samt i de tidligere ARCIC-kommissioners arbejde, hedder det i erklæringen. Og videre, at visse spørgsmål vil analyseres "for at belyse de to kirkesamfunds tilgang til moralske beslutninger og hvordan områder, der giver anledning til spændinger mellem anglikanere og katolikker, kan løses ved at lære af hinanden".

Det er ikke nogen hemmelighed, at de to kirkesamfund står over for vanskelige økumeniske diskussioner, blandt på grund af Den anglikanske Kirkes holdning til homoseksuelle og vielse af kvindelige biskopper – holdninger, som også har skabt splittelse inden for kirkesamfundets egne rækker.

Pave Benedikt XVI etablerede i 2009 en ny kirkelig struktur for traditionelt indstillede anglikanere, der som ønskede at træde ind i Den katolske Kirke fulde fællesskab gruppevis.

Den første af disse strukturer – det katolske ordinariat Vor Frue af Walsingham – blev etableret i England og Wales og med en gruppe af tidligere anglikanske gejstlige i spidsen.

Skal Bibelen forbydes?

KONFLIKT Det yderliggående islamske parti Jamiat-Ulema-e-Islami har bedt Pakistans højesteret om at erklære visse bibelsteder for "blasfemiske". Imødekommer deres krav ikke, vil det politiske parti kræve, at Bibelen bliver forbudt i landet.

Hjælpebiskop af Lahore, Sebastian Shaw, oplyser til bistandsorganisationen "Aid to the Church in Need", at selv om de kristne i landet er meget chokerede over den anti-kristne kampagne, forventer han ikke, at Bibelen bliver fordømt fra officiel side. Han oplyser, at de fleste muslimer i landet respekterer Bibelen højere end tilhængerne af Jamiat-Ulema-e-Islami. Lederen for det yderliggående islamiske parti, Maulana

Abdul Rauf Farooqi, hævder, at ifølge visse passager i Bibelen skulle profeter som David og Salomon have deltaget i moralske forbrydelser, som ikke er omtalt i Koranen. Farooqi indrømmer dog, at det ønskede forbud også er en reaktion på den amerikanske pastor Terry Jones' afbrænding af Koranen i marts.

Biskop Shaw maner til besindelse og siger, at begæringen er et forsøg på at provokere de kristne. "Sådanne problemer dukker hyppigt op", siger han, "men reagerer vi på den rette måde, vil denne sag dø ud ligesom de andre debatter, der pludseligt blussede op".

Pakistan har været genstand for en række religiøse og politiske konflikter i det seneste år. NM

For en global social retfærdighed

Initiativet og begejstringen kommer fra de unge kirker i 50 - året for Mater et Magistra.

Tekst: Nik Bredholt

SOCIALLÆRE Ødelæggende spekulation og behovet for en global social retfærdighed var noget af det, som pave Benedikt talte om til deltagerne i en konference, der fejrede 50 årsdagen for den sociale rundskrivelse, Mater et Magistra (Moder og lærer), som Pave Johannes XXIII udgav i maj 1961. Konferencen blev arrangeret af Det pavelige råd for fred og Retfærdighed, og en stor del af deltagerne kom fra forskellige biskoppelige freds- og retfærdighedskommissioner. På vegne af Bispedømmet København deltog undertegnede i mødet.

Katolsk sociallære tager sit udgangspunkt i Leo XIII's kritik af de deprimerende forhold i den tidlige industrialisering, hvor han med rundskrivelsen, Rerum Novarum (Nye tider) fra 1891 gav Kirken en stemme der talte for rimelige løn- og arbejdsvilkår for arbejderne. Siden er det blevet til en række rundskrivelser, der tager udgangspunkt i aktuelle udfordringer, senest pave Benedikt i Caritas in Veritate, som tager pulsen på den økonomiske krise og anbefaler en økonomi mere baseret på sociale forpligtelser.

Kirkens sociallære er ikke troslæreformuleringer, men vejledninger inden for det politiske, økonomiske og sociale liv og skal læses og forstås i deres egen samtid. Dette gælder også for Mater et Magistra, der bærer præg af sit udgivelsestidspunkt midt under den kolde krig. En periode med skæv økonomisk vækst, hvor visse erhvervsgræne gik hurtigt frem og andre som landbruget sakkede bagud, og den tredje verden var på vej ud af kolonialismens magt, mens overstatslige myndigheder som FN var under hastig udvikling.

I sin tale til konferencen understregede Benedikt XVI behovet for, at sandhed, kærlighed og retfærdighed i sammenhæng med princippet om alle goders universelle mål bliver de grundlæggende kriterier for at overvinde de sociale skævheder i verden. Paven understregede, at den skadelige spekulation som forårsagede den økonomiske krise, er på vej tilbage, og at spekulationen også forekommer i forbindelse med mad, vand og jord med store konsekvenser til følge for miljøet og befolkningerne.

Den colombianske jesuit, fr. Sergio Bernal Restrepo påpegede i sin tale til

forsamlingen lægfolkets centrale rolle som salt og surdej i verden, men gjorde samtidig opmærksom på, at der mangler klarhed om, i hvilken grad lægfolk kan deltage i udførelsen af Kirkens mission.

God praksis

Kirkens sociallære har været kaldt Kirkens bedst bevarede hemmelighed.

Det er dog næppe tilfældet mere og slet ikke i Indien, hvor de lokale freds- og retfærdighedskommissioner benytter principper fra sociallæren i deres undervisning bl.a. om folkets deltagelse i beslutninger, der vedrører deres tilværelse. Fr. Maverick fra Goa i Indien er flere gange blevet truet af forretningsfolk, som er blevet forhindrede i at overtage jord fra fattige landsbyer. Den lokale kommission har undervist folk i deres rettigheder og pligter, og det har styrket befolkningen i forhold til overgreb.

I den Demokratiske Republik Congo var den nationale kommission en hovedfaktor i undervisning og oplysning til befolkningen forud for landets første demokratiske valg.

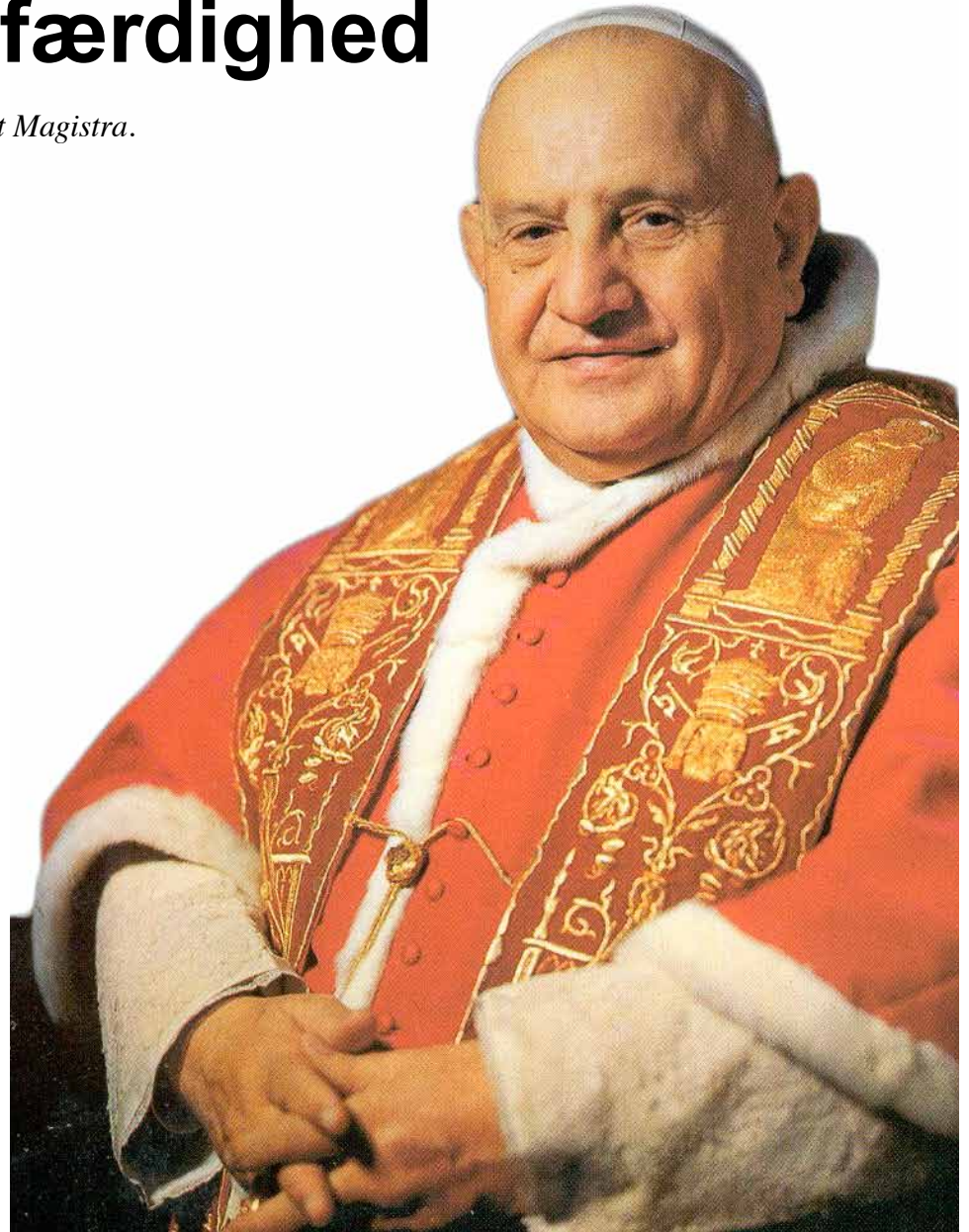
Kommissionen skabte med udgangspunkt i Kirkens sociallære en manual, der blev benyttet som guide i et program, der rakte ud til mange millioner mennesker. Med 30.000 observatører var kommissionen en vigtig spiller, og valget blev fredeligt gennemført. 2011 er igen et valgår, og kommissionen skal i gang igen.

Ved sådan en konference, hvor Kirken kommer sammen fra alle verdenshjørner, mærker man, at det er fra Afrika og Indien, at engagementet kommer i dag. Europa er frustreret og til dels præget af skandaler og desillusion. Den unge Kirke i missionen har alle de nye ideer og viser med deres forskellige aktiviteter, hvordan Kirkens sociallære kan benyttes.

Hvor er sociallæren på vej hen?

Skulle pave Roncalli skrive Mater et Magistra i dag, ville han givetvis pege på de enorme ubalancer som eksisterer. Fattigdommen og uligheden er stor, og med globaliseringen er disse ubalancer stigende.

Der er sket meget med landbrugssektoren særlig i Vesten, men der er stadig store udfordringer for at brødføde verdens be-

Pave Johannes XXIII udgav i 1961 rundskrivelsen Mater et Magistra.

folkning. På trods af en stor fødevareproduktion i f.eks. Indien dør der stadig 6.000 børn om dagen af sult, og underernæringen er omfattende. I Vesten smides enorme mængder af mad væk bl.a. som følge af standardiseringskrav, men i høj grad pga. simpel grådighed. Der er behov for overstatslige instanser, der kan regulere økonomien og forholdene mellem landene. Den økonomiske krise har tydeliggjort behovet for regulering af finansmarkederne, hvilket pave Benedikt har påpeget i sin rundskrivelse, Caritas in Veritate. Det er godt med bedre systemer for kontrol af finanssektoren, men ligeledes vigtigt at fastholde det personlige ansvar, den personlige ansvarlighed og den individuelle samvittighed.

I en tid, hvor firmaerne kan rykke penge og produktion rundt på kloden, er der samtidig behov for at genoprette forholdet

mellem rettigheder og pligter for virksomheder.

Endelig er undervisning af lægfolket og de religiøse i Kirkens sociallære en stor opgave, som konstant kræver opmærksomhed. Sociallæren er også relevant for en større kreds, og de nyere rundskrivelser er henvendt til alle af god vilje, således også til ikke-katolikker. Ved konferencen skilte en engelsk dame med hvid præsteflip sig ud fra flokken af "sortklædte" mænd. Hun var repræsentant for Ærkebiskoppen af Canterbury med ansvar for den anglikanske kirkes internationale udviklingsarbejde. Rachel Carnegie forklarede, at der er stor inspiration at hente i den katolske verden, hvad angår Kirkens sociallære. Man kan spørge sig, hvor Den protestantiske Kirke bliver af. Den udfordring må vi tage os af i Danmark.

Sr. Marie-Bernard Alima, fra DR Congo møder paven. Billede: L'Osservatore Romano.

Maj måned er de sociale rundskrivelsers måned

Tilbageblik over mere end 100 års katolsk sociallære.

Tekst: Nik Bredholt

SOCIALLÆRE Det er kutyme, at Vatikanet markerer vigtige skrivelser ved deres runde fødselsdage ligesom nye dokumenter, der følger op på tidligere skrivelser, i reglen bliver udgivet tæt på sådanne årsdage. Det er ligeledes god praksis, at efterfølgende dokumenter refererer til tidligere og gør brug af passager og henvisninger. Det handler om at vise, at der er konsistens i tænkningen, at det som følger, er i tråd med det, der tidligere er sagt.

Sådan er det også med Kirkens

sociale rundskrivelser, hvor maj måned har indtaget lidt af en særstilling, eftersom pave Leo XIII udsendte den første sociale rundskrivelse, Rerum Novarum (Nye tider) den 15. maj 1891. Præcis 40 år senere, den 15. maj 1931, udsendte pave Pius XI Quadragesimo Anno (40 år), og 70 år senere udsendte Johannes XXIII sin første sociale rundskrivelse, Mater et Magistra (Moder og lærer), der således kunne fejre halvtreds år denne maj.

Ligeledes i maj er det 20 år siden, at Johannes Paul II udsendte Centesimus Annus

(100 års katolsk sociallære), der som navnet antyder, fulgte op på Rerum Novarum efter de første 100 år. Johannes Paul II's rundskrivelse om arbejdernes forhold (Laborem Exercens) var planlagt udgivet i maj 1981, men blev bogstaveligt talt udskudt pga. pavens hospitalsophold. Han blev som bekendt skudt den 13. maj 1981!

Pave Benedikts første sociale rundskrivelse, Caritas in Veritate, blev dog udsendt i juni 2009. Rundskrivelsen er oversat til dansk i dette forår og kan købes gennem Pastoral Centret.

ROSKILDE Taksigelse og håbet, disse var temaerne for franciskanernes afskedsmesse i Roskilde den 28. maj, og knyttede dermed an til biskoppens ord ved Assumptionssøstrenes afskedsmesse dagen forinden. Begge ordener kom til Danmark nogenlunde samtidigt, og rejser samtidigt. Hovedcelebrant var fr. Jim Kent OFM provinsminister, Consolatrix Afflictorum Provins, i USA. Flere forhenværende Roskilde-franciskanere var mødt op i dagens anledning: Hans Christoffersen, Charles McCarthy, Theodor Jürgensen og Ambroziu Anghelus. Fra den nederlandske provins deltog provincialen Theo Scholtes og fr. Johan Stege. I alt 16 franciskanerbrødre var til stede fra Sverige, USA, Nederlandene, Italien, Kroatien, Rusland og Polen. Under messen vekslede man mellem engelsk, dansk, hollandsk, latinsk og italiensk.

Hele verden er mit kloster

En bevæget broder Bob Showers holdt prædiken, bygget op på middelalderdigtet "Sacrum commercium", Den fromme middag. "Hele verden er mit kloster" siger Frans af Assisi i dette allegoriske digt, som var et svar på middelalderens kritik mod franciskanerne: Tiggermunkene ønsker at være alle ting for alle mennesker og ender med at være ingenting for ingen. Og franciskanerne i Danmark har været alt muligt: rejseleder, bibliotekar, sognepræst, foredragsholder, ungdomspræst. For os har det vigtigste dog været, at vi har været medlemmer af denne menighed på lige fod med jer andre. Sidste gang vi lukkede et kloster i Roskilde var i 1536, da blev vi tvunget til at gå. Denne gang har vi selv truffet beslutningen. Tak fordi vi måtte bygge vort kloster i jeres hjerter i et stykke tid. "Showers sluttede med en opfordring til menigheden: Led denne Kirke i Danmark frem.

Biskop Czeslaws tak

Fr. Jim Kent takkede biskoppen for mange års støtte til ordenens arbejde. Han mindede om de mange år, den nederlandske provins arbejdede i Danmark, især i Maribo, Nakskov og Nykøbing. Mange husker fortsat brødrene Herman Berning og Irenæus Capellen. Efter messen var der sammenskudsgilde i Skt. Josefs Skoles gymnastiksal, forbilled-

Ikke farvel, men på gensyn

Fortællingen om franciskanernes tid i Danmark blev mindet med over 20 indlæg ved afskedsfesten den 28. maj.

Tekst: Kate Toft Madsen. Fotos: Bent Lundorf

ligt arrangeret, og med mange taler.

I sin tale beklagede biskoppen tabet af Frans' karisma i Danmark: ordenen har en særlig plads i biskoppens hjerte, idet han blev døbt og modtog første kommunion af franciskanere. Dog findes lægfranciskanerne endnu i Danmark understregede han. Vi må ikke miste håbet. Broder Wayne Hellmann, forhenværende provincial, mindedes beslutningen i 1989 fra generalkapitlet i Assisi om at åbne et nyt kloster i Danmark. "Erfaringerne i Roskilde har åbnet vores provins til en ny verden", sagde Wayne. "Skt. Laurentii er et lille sogn, men også stort idet mange nationer fejrer eukaristien sammen. Det er en af de mest katolske menigheder jeg har oplevet i hele verden", sagde broder Wayne.

På franciskanernes vegne overrakte han et bispekors til biskop Kozon, noget som franciskanerne i sin tid havde modtaget i gave af biskop Martensen. Korset indeholder relikvier af den hellige Frans, Klara og Antonius.

Hans Christoffersen, tidligere franciskaner og sognepræst i Roskilde, var også til stede. Hans rejste ultimo 1997, og er nu forlægger i Minnesota på et katolsk forlag, har to børn, og viste stolt den ene frem. "Jeg har kun ros for alt det der er opnået siden '97", sagde Hans. Charlie McCarthy mindedes, hvordan det var at komme til Danmark for første gang og huskede med taknemmelighed dem, der var gået forud for franciskanerne i Roskilde: Montfortanerne og Visdommens døtre.

Broder Theodor Jürgensen takkede især vore protestantiske søstre og brødre både for et godt samarbejde og en god forståelse. Franciskanerne vidste altid, da nogen kaldte dem "pater" eller "præst", så var det en katolik som ikke virkelig forstår orden-samfundets væsen. Når nogen kaldte dem "broder" – deres foretrukne titel – så var det næsten altid en protestant, som ofte forstod dem bedre.

Paul Kofoed, protestantisk præst fra Roskilde Domkirke, holdt en fin tale om den

franciskanske ånds påvirkning i Roskilde og i Danmark.

Kirken er Gudsfolkets kirke

Menighedsrådsformand Nina Lassen sammenfattede både hele aftenen og de sidste 18 år i en bevægende tale om håb og vemod og sagde blandt andet: "Som brødre og præster kom I for at være en del af vores menighed, ikke for at blive betjent eller betjene, men for at tjene os og tjene Kristus. I har i gerning vist os, at Kirken ikke er præstens kirke, men gudsfolkets, at alle har en opgave og et kald – også på det liturgiske og pastorale område. I har vist os, at alt, hvad der kan rummes af Kristus, skal kunne rummes af os som Kirke, og at alle uanset baggrund skal kunne føle sig hjemme i søndagsmessen og i menighedslivet i øvrigt. Vi er kedede af det, fordi vi ganske enkelt vil savne jer i vores midte. I er blevet en del af denne menighed.

At lade jer gå, er som at sende en del af vort eget hjerte af sted, og det er derfor med stor smerte. I alt dette skal vi i særlig grad tage afsked med dig, Bob, du der har været med denne menighed så trofast og godt gennem alle årene, som ven, som bror og de sidste syv år også som sognepræst. Vi har svært ved at tro på, at vi kan undvære dig. Men samtidigt er vore hjerter fulde af taknemmelighed og håb.

Vi ved, at vi går samme vej, om end ikke længere ad samme sti. Vi ved, at alt, hvad vi har levet sammen med jer, ikke har været til låns, men er en del af denne menigheds identitet. Vi ved, at vi – trods geografisk afstand – fortsat vil være en del af hinandens liv. Vi ser derfor også med stor fortrøstning frem mod næste fase i menighedens liv og historie og glæder os til at tage mod p. Alren Soosaipillai, OMI i vores midte, så vi sammen med ham kan fortsætte vor vandring som kirke."

Wayne Hellman giver biskop Czeslaw et bispekors med relikvier af Frans, Clara og Antonius, som franciskanerne ved ankomsten i 1993 havde modtaget af biskop Hans Martensen.

Broder Bob og broder Theodor ved afskedsfesten.

Menighedsrådsformand Nina Lassen sluttede med på menighedens vegne at overrække Jim Kent og provinsen en akvarel af Bodil Kaalund, "Giv os i dag det daglige brød".

Træerne vokser ikke ind i himlen – at blive Grøn Kirke

Undren - skaberværkets storhed og menneskets lidenhed.

Tekst: Jacqueline Ryle, antropolog ph.d.

GRØN KIRKE I februar måned blev Frederiksborg Slotskirke i Hillerød, Nordsjælland, Grøn Kirke. Det blev fejret med en festgudstjeneste med fokus på skaberværket.

Med 'undren' som tema for Salme 18 og for det oplæste digt 'Hvis Jorden var lillebitte' var en af de bærende tråde i prædikenen skabt: hvor kan det forbygge og forundre, at det er mennesket i al sin lidenhed, der sættes til at forvalte Guds skaberværk. Det er et stort ansvar.

Et lignende ansvar havde arbejderne i vingården i søndagens evangelietekst i Folkekirken (Matt 20, 1-16), påpegede liturgen Birgitte Grøn, hvis efternavn faldt temmelig godt i tråd med dagens tema.

Det er op til os mennesker at tage ansvar og stilling til den opgave, vi har fået, fortsatte hun. Vores menneskelige verden stilles over for den guddommelige – og i vores menneskelige verden vil vi gerne bemærke os det, vi har fået at forvalte.

Håb og tilgivelse

"Vi kommer dermed let til at ødelægge vingårdsherrens skaberværk og bruge løs af det for egen vindings skyld i stedet for at passe på det – at tage vare på skaberværket".

"Men", afsluttede Birgitte Grøn, "lignelsen glædelige budskab er, at vingårdsejeren, Gud Fader, dømmer ikke efter fortjeneste. Han stiller ikke andre krav til sine medarbejdere end, at de arbejder i hans vingård.

Vi har hver især fået et liv, der er af uendelig værdi for Gud. Vi er elsket af Gud, som har forløst os. Skaberen og opretholderen i tid og evighed, fra alfa til omega, ønsker, at vi anvender hans målestok i vores selvforståelse og i relation til hinanden".

At stemme sjæl, sind og hjerte til naturen

I menighedsrådsformand Steen Clausens tale ved den efterfølgende kirkekaffe påpegede han, at der er flere sider til det at blive Grøn Kirke.

En side er al det praktiske og materielle som at "nedsætte vores elforbrug, bruge elsparepærer, mindre vand, bruge mere miljøvenlige rengøringsmidler, bage økologiske kager. Gennem at købe økologiske varer er vi med til at støtte måder at producere på, som ikke udbytter naturen".

Vores handlinger på lokalt plan har globale konsekvenser. "Hvad er det for mennesker over hele verden, som vi forbinder os med gennem vores indkøb?" spurgte menighedsrådsformanden. "Vi forbinder os jo med en global verden, når vi køber ind. Køber vi Fairtrade produkter for eksempel, så er vi med til, at de normer for social

retfærdighed, som Fairtrade certificeringen står for, spredes i verden".

Og den anden side af Grøn Kirke er, pointerede Steen Clausen, at vi gennem at revurdere og nytænke vores måde at agere på på disse områder, stemmer sjæl, sind og hjerte til naturen.

Hvordan bliver man Grøn Kirke?

Men hvordan griber man det helt konkret an, hvis en menighed ønsker at blive mere miljøbevidst og arbejde henimod at blive Grøn Kirke? Nordvanggaard i Birkerød, Nordsjælland, er som den første katolske menighed godt på vej til at blive Grøn Kirke. Her har man igennem et par år haft Grøn Kirke som et fast punkt på alle møder i menighed og plejehjem.

Som andre menigheder, der arbejder på at blive Grøn Kirke, benyttede Nordvanggaard som udgangspunkt sig af 48 punktsskemaet

på www.grønkirke.dk. Forskellige sektioner af skemaet, såsom 'Gudstjenesteliv', 'Kirkens indkøb', 'Kirkens anvendelse af energi' giver konkrete forslag til, hvordan man liturgisk og praktisk kan indarbejde en større miljøbevidsthed i kirke- og menighedslivet.

Nordvanggaard har registreret forbrug af gas, vand og el hver måned i over et år. Man bruger sparepærer og slukker for elektriciteten. Menighed og kloster begynder at købe for eksempel Fairtrade og økologiske madvarer og rengøringsmidler. Og det er slut med kemisk behandling af ukrudtet.

Artiklens titel 'Træerne vokser ikke ind i himlen' henviser til, at det tager tid at ændre vaner og tænke nyt. Men ligesom vi hele tiden er på vej i vores trosliv, er det vigtigste vel at være på vej gennem at handle og tage ansvar. Som den anglikanske Kirke St. Albans' miljørepræsentant sagde fornylig, "Det vigtigste er at føje skaberværket og miljø ind i vores bønsliv – så følger alt andet derfra. Det er her bevidstheden starter".

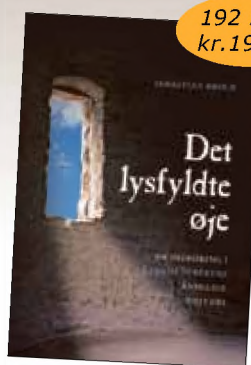
Skabelsestiden – tid til taksigelse og fordybelse

KO nr. 13 bringer en artikel om Skabelsestiden, der løber fra 1. september til 4. oktober, Frans af Assisis festdag, en særlig liturgisk periode indført af de europæiske kirker efter ortodoks forbillede til refleksion og fordybelse i skaberværket. Sankt Ansgar Kirke holder hvert år i Skabelsestiden en økumenisk Taizéandagt for Skaberværket. Den afholdes i år 23. september.

Digtet 'Hvis Jorden var lillebitte', bønner og andet liturgisk materiale om skaberværket findes på www.grønkirke.dk.

Grønkirke begynder i hverdagen – for eksempel i de rengøringsmidler vi bruger, når kirken skal gøres ren eller i den kaffe, vi drikker til kirkekaffen.

192 sider
kr.199,00

Sebastian Brock Det lysfyldte øje

Fin introduktion til Efraim Syrerens, der på enestående vis er et mødested mellem øst og vest. Bogen giver et godt indblik i Efraims teologi og tænkning og indeholder et fyldigt uddrag af tekster fra hans forfatterskab.

"... sprængfyldt med information om en engageret hjertets teolog." *Bente Lybecker i K.O.*

240 sider
kr.229,00

Julian af Norwich Kærlighedens åbenbaring

For første gang oversat til dansk i sin helhed. Selv om teksten er over 600 år, finder mange stadig inspiration og trøst i Julians budskab om, at "alt skal blive godt".

"Louise Øhrstrøm har begået en fremragende introduktion til Julian og en flot oversættelse af hendes tekster." *Lektor Else Marie Wiberg Pedersen*

192 sider
kr.199,00

Thomas Keating Åbent sind åbent hjerte

Grundbogen om centrerende bøn, skrevet af den mand, der udviklede denne bønnsform. Den har som udgangspunkt, at Guds kraft er til stede i alt det skabte – også i mennesker. Oversat til 10 sprog og solgt i over en halv million eksempl.

"Keatings pædagogiske talent gør denne bog tilgængelig for alle." *Patrick Glynn i K.O.*

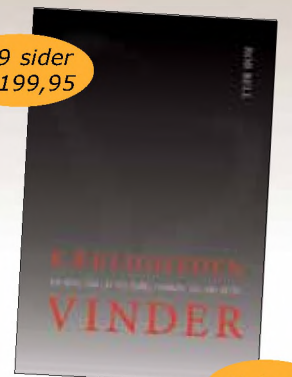

299 sider
kr.249,00

John Gottman Syv gyldne regler

for to der lever sammen
Ægteskabsbog, der fokuserer på, hvad der får ægteskaber til at lykkes, i stedet for hvad der får dem til at mislykkes. Helt centralt er at styrke det venskab, der er så afgørende i parforholdet. Oversat til 20 sprog.

"Et spændende bud på, hvordan parforholdet kan forbedres. En bog, man ikke bør gå glip af." *Eva Maria Nielsen i K.O.*

189 sider
kr.199,95

Rob Bell Kærligheden vinder

Er Gud en Gud, der truer mennesker til at elske ham? Kan man i så fald overhovedet tale om kærlighed?

Rob Bell forsøger at befri vores forestillinger om himmel og helvede fra tankegods, der ikke er hentet fra Bibelen, bl.a. med inspiration fra C.S. Lewis. Er Guds kærlighed den stærkeste magt i universet?

Nyhed!

FOREBYGGELSE Sidste sommer nedsatte biskoppen en arbejdsgruppe, der skulle komme med forslag til en revision af bispedømmets beredskab med hensyn til seksuelle overgreb på mindreårige fra præsters og andre kirkelige medarbejders side.

Den konkrete anledning var de mange tilfælde af misbrug indenfor Den katolske Kirke, ofte fra mange år tilbage, der på daværende tidspunkt kom frem i lyset, også herhjemme.

Sidste efterår havde arbejdsgruppen et forslag klar til en ny beredskabsplan. Den blev godkendt af biskoppen i november og kunne fremlægges på pastoralrådsmødet i begyndelsen af december.

På det kommende pastoralrådsmøde i denne måned kan så fremlægges den sidste del af beredskabet, nemlig det afsnit, der hedder 'Vejledning og regler om forebyggelse af seksuelle overgreb og grænseoverskridende adfærd af seksuel karakter i forhold til børn og unge', og som biskoppen godkendte i maj, efter at det havde været forelagt præsterådet, pastoralrådets forretningsudvalg og DUK.

Bygger på et stort kildemateriale

Som baggrundsstof for arbejdet med 'Vejledning og Regler' er gennemgået et stort kildemateriale både fra katolsk og ikke kirkeligt hold. Således har senest den danske regering her i maj offentliggjort sin nye handlingsplan: Handling bag Ord. Samlet strategi til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af Børn, og også Statens Institut for Folkesundhed har udgivet flere rapporter om emnet. Dem henvises der alle til i vores materiale.

Fra kirkelig side foreligger også talrige dokumenter, både fra Vatikanet og fra de nationale bispekonferencer. Blandt andre Tyskland, Østrig, Irland og USA har udarbejdet detaljerede planer for et beredskab og forebyggelse, for blot at nævne nogle – udover det skandinaviske område.

Den mest grundige undersøgelse af problemet finder vi i USA. I 2002 – efter at avisen Boston Globe i en nu historisk artikel havde taget problemet op med voldsomme følger for Kirken i USA – bestilte Den amerikanske Bispekonference en tilbundsående undersøgelse hos det uafhængige John Jay Institute of Criminal Justice, knyttet til New Yorks universitet. I 2004 forelå den første del af undersøgelsen – 'Nature and Scope', om karakteren af overgrebene og deres omfang, og her i slutningen af maj måned kom den længe ventede anden del, der har titlen 'Om Årsager og Kontekst', og som tillige indeholder anbefalinger om forebyggende tiltag.

Denne anden del kom, som det vil ses, efter at vores arbejde var færdigt og godkendt – den har derfor alene kunnet indbygges i form af refererende fodnoter på relevante steder; men der er tilføjet et appendiks med resumé af rapportens for os mest relevante dele. Her er det dog på sin plads at anføre, at rapporten udtrykkelig omhandler situationen i USA – det er den amerikanske kontekst, der beskrives og henvises til. Selv om det er den samme Kirke, det handler om, kan rapportens fund og konklusioner ikke umiddelbart overføres på andre socio-kulturelle sammenhænge. Se i øvrigt omtalen af rapporten på *katolsk.dk*.

Sidste del af beredskabsplanen er nu klar

Forelægges til pastoralrådsmødet den 18–19. juni.

Tekst: Niels Engelbrecht, Hanne Gregersen og Erling Tiedemann

Overordnede overvejelser

Arbejdsgruppens overordnede overvejelser med hensyn til, hvad en forebyggelsesplan skulle indeholde, har været, at det er nødvendigt at vide, hvad det er, der skal forebygges, og at gøre sig tanker om mulige årsager til at misbrug sker – inden man kan opstilleretningslinjer og vejledning for selve forebyggelsen. Misbrugsproblematikken er kompleks, der er flere typer af krænkere, og også årsagsforholdene er komplekse.

Det er denne kompleksitet, det gælder at beskrive og forholde sig til, når man taler om forebyggelse. Endvidere, at en forebyggelsesstrategi ikke kan handle isoleret om at hindre overgreb, selvom dette selvfølgelig er indlysende vigtigt – den må beskæftige sig med, hvad der ligger i den pastorale relation mellem præst og barn og med det kirkelige børne-ungemiljø. Det er ikke nok at stoppe overgreb; det handler også om at 'bygge Kirke'; et sundt og autentisk kirkemiljø er den bedste generelle forebyggelse.

Den særlige kirkelige kultur kan skabe grobund for misbrug

Teksten indleder derfor med at beskrive typer af krænkere og omfanget af seksuelle overgreb mod mindreårige i samfundet både i andre dele af verden og herhjemme og i Kirken her og andre steder, samt hvordan forståelsen af disse overgreb har udviklet sig i de senere årtier med større viden om skadevirkningerne for ofrene. Kirkens ofte mangelfulde reaktion på de seksuelle overgreb beskrives også: den næsten reflektoriske beskyttelse af institutionen, manglende omsorg for ofrene, manglende effektiv reaktion over for krænkere.

Mulige årsagsfaktorer gennemgås, idet det understreges at egentlig pædofili, som defineret i psykiatrien, kun udgør en lille del af det samlede antal overgreb, resten er en blandet gruppe. Cølibatet og homoseksualitet diskuteres som mulige medvirkende årsager til misbrug blandt præster, men afvises baseret på flere

udenlandske faglige referencer – senest også bekræftet af John Jay rapporten, – om end menneskelig udvikling og modning ikke giver sig selv i den cølibatære livsform. Også den særlige kirkelige kultur, der vel ikke skaber et misbrug, men kan give grobund for det og hindre, at det bliver stoppet, søges indkredset: en lukkethed, en manglende gennemskuellighed og manglende accountability, en tradition for at ordne sager internt, et bestemt syn på autoritet og lydighed – og sine steder, også i uddannelsessammenhænge, et negativt syn på seksualitet, der ofte har været tabuområde.

Hvorfor bliver man krænkert?

Som væsentligste enkeltfaktor i beskrivelsen af 'præsten som bliver krænkert', anføres en generel psykoseksuel umodenhed, som ikke er opfanget inden uddannelsen blev påbegyndt, ligesom årene på seminariet indtil for nylig ikke har interesseret sig specielt for eller gjort noget ved den præstestuderendes menneskelige udvikling – det der kaldes 'human formation', og som må anses for det 'fag', alt andet bygger på. Præstens arbejde er i tiltagende grad – og mere end tidligere – relationsarbejde, og hans uddannelse må så også sætte ham i stand til at gå ind i denne pastorale relation, og den må stoppe ham, hvis han må skønnes uegnet til at varetage relationsarbejde og til at gøre det i en cølibatær livsform.

Selvfølgelig bliver ikke enhver præst med mangler i sin personlige udvikling krænkert – men han vil være sårbar, når ydre faktorer kommer til: det stress, der er indbygget i bestandig at være udsat for mennesker i et krævende ikke-gensidigt forhold, ensomheden og isolationen der ofte følges med præstetjenesten, et manglende netværk, og det omgivende samfunds både almindelige grænseløshed og generelle seksualisering.

Tilsvarende kommer de væsentligste forebyggende tiltag til at dreje sig om:

Screening før uddannelsen, selve uddannelsens kvalitet hvad angår 'human forma-

tion' og støtte, netværksdannelse og videreuddannelse efter ordinationen.

Regler for at sætte grænser

Men selvfølgelig handler det også om at værne om den pastorale relation – det handler om regler og retningslinjer for adfærd og om vejledning for den konkrete omgang med børn og unge. Præstens ansvar for og i enhver situation, hvor der indgår børn og unge, understreges; det gælder specielt, fordi vi i dag generelt har en mere fysisk kultur for omgang med hinanden. Grænsesætning er ikke blevet mere enkelt – det er blevet en fornemmelsessag og afhænger af den enkeltes integritet og respekt for den anden, mere end det styres af konventioner og generelle normer.

Der opstilles nogle få enkle regler – blandt andre at præsten som hovedregel ikke har børn og unge overnattende hos sig, medmindre der er andre voksne i huset med ansvar for børn og unge. Og at præsten på tur og lejr bor for sig selv. Men i øvrigt fremhæves, at det er umuligt at lovgive for enkeltsituationer, hvor omstændighederne vil afgøre om en adfærd er 'i orden' eller ej, hvilket der så gives eksempler på.

Tilsvarende gennemgås situationen for andre kirkelige børne-ungemedarbejdere, og der beskrives et kirkeligt børne-ungemiljø, som vi ønsker skal være sundt og udviklingsfremmende, trygt og sikkert.

Støt børn og unge i at lære at tage vare på sig selv

Og endelig er der børnene og de unge selv, som skal lære og støttes i at tage vare på sig selv, at kende egne grænser og kræve dem respekteret. I lande hvor Kirken er et større samfund end herhjemme, har den således lanceret programmer for 'sikkert miljø' og 'børnetræning'.

Teksten slutter med en kort gennemgang af de vigtigste signaler om, at et barn udsættes for seksuelle overgreb. Her understreges to ting. Dels, at sådanne signaler ikke er særlig specifikke – men at man altid skal tage alvorligt, hvad et barn siger, og hvis det ikke trives. Dels, at katolske børns kontakthæder med alle andre miljøer udenfor Kirken er betydelig større end kontakthæden med Kirken. Signalerer et barn, at noget er galt, er der større sandsynlighed for, at årsagen skal findes uden for Kirken. end at barnet er udsat for overgreb i kirkeligt regi. I sit brev til danske katolikker sidste år om misbrugskrisen udtalte biskoppen, at der var brug for en ny kultur i Kirken.

I de lande, hvor der har været mange overgreb, har man da også oplevet, at krisen har påvirket Kirken langt ud over selve problemområdet, fordi selve tilliden til institutionen som sådan blev rystet i sin grundvold. Kravet om en ny kultur bliver da ikke alene et krav om, at misbrugene skal stoppe – men netop om en gennemgribende ny kultur. Et krav om åbenhed, gennemskuellighed, pålidelighed, accountability.

Forekomst af præsters seksuelle overgreb i USA fordelt på årene 1959-2002. Illustration fra John Jay Rapport 2, maj 2011.

Ny idébog med 92 gode tips

Sjov og praktisk konfirmandundervisning.

Tekst: Eva Vinther

BØRN OG UNGE Con Dios er et materiale der er beregnet til folkekirkens konfirmander, men kan anbefales til elever i Den katolske Kirke, som et supplement til vores ”Regnbuen”.

Jeg har selv haft meget stor glæde af Con Dios, der er spændende og tidssvarende, med mange gode billeder. Nu er der kommet et tillæg, en idé bog, som jeg også finder meget interessant. Selv om der flere steder henvises til Con Dios elevbog og lærervejledning, kan man fint bruge idé bogen uden at have det andet materiale.

Til hvert kapitel er der udarbejdet mindst fire praktiske

øvelser samt en ”hvad synes du” – øvelse, hvor eleverne bliver motiveret til at overveje egne tanker og lytte til de andre elevers holdninger. I bogen

findes små øvelser som en 5-minutters introduktion, øvelser som kan anvendes som indslag i undervisningen, og længere øvelser

som vil passe godt til en lejr tur eller lignende. Alle øvelser har til formål at lære konfirmanderne om den kristne tro og få dem til at reflektere over kristendommen og livets mange aspekter. Alt sammen med udgangspunkt i en konkret praktisk øvelse som er med til at billedliggøre emnet på den pågældende undervisningsdag.

Jeg har selv afprøvet et kapitel om Helligåndens gaver, som vores firmander, fandt rigtig spændende. Jeg kan bestemt anbefale bogen. *Con Dios - praktiske øvelser. Forfattere: Johan Restel, Henrik Brosché. Kent Petterson og Elin Rugarn. 111 sider, hæftet med flap. Vejledende pris kr. 399. Forlaget Aros.*

Bibelske fortællinger med et nutidigt twist

Ni bibelske fortællinger genfortalt med dybde og voksen eftertænksomhed.

Tekst: Benedikte Brisson

BIBELN Hvornår har du sidst taget dig tid til at genlæse bibelhistorierne fra din barndoms børnebibel? Nej vel, med mindre man har børn at læse med, bliver det ikke rigtig til noget. Vi kender jo historierne, så hvorfor genlæse dem? Og desuden, er der i det hele taget en sammenhæng mellem de gode historier og livet, som det ser ud i Danmark i 2011?

Nu har Jakob Brønnum, som er cand. theol. og allerede sprang ud som forfatter for en række udgivelser siden, genfortalt

en række af de bedste fortællinger fra både de gamle og det nye testamente – med et nutidigt twist. Han skriver godt, gør han.

De ni fortællinger i bogen er ikke ens. Jakob Brønnum kan både fortælle tekstnært som i Jonashistorien og mere fabulerende som i Den fortabte søns hjemkomst – og vi er vel mange, der egentlig gerne ville vide, hvordan netop den historie fortsatte.

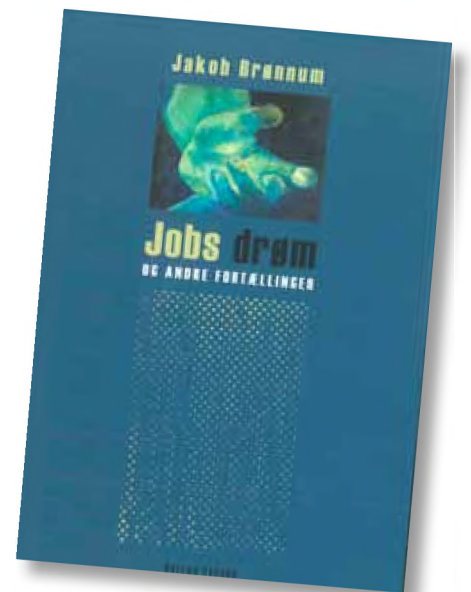
Men fælles for historierne er, at de både forholder sig loyalt til det bibelske forlæg og samtidig taler ind i vores tid. Titelfortællingen, Jobs drøm, er den længste af bogens fortællinger. Det er nok også den mest ”voksne” af fortællingerne – den handler om, hvad et menneske må gå igennem for at kunne leve med den modgang, tilværelsen byder.

Så kunne man spørge, er det nu ikke at øve vold mod de bibelske fortællinger at klæde dem så nutidigt på? Jeg synes, det lykkes Jakob Brønnum at holde balancen, så

budskabet bevarer sin betydning, samtidig med, at det er muligt for en nutidig læser at identificere sig med gnavne Tobias ved Bethedas dam, den dovne profet Jonas og alle de andre.

Og bagest i bogen er et efterord, hvor forfatteren gør rede for, hvor forlæggene findes i Bibelen og forklarer, hvad han har gjort ved dem. Ikke nogen dårlig ide, hvis man vil genlæse, hvordan historierne oprindeligt er blevet fortalt.

Det er er altså ikke en børnebog – der er dybde og voksen eftertænksomhed på alle bogens 180 sider. Det er bestemt umagen værd at læse bogen selv. Man kunne også sagtens bruge den til oplæsning – det har jeg selv tænkt at gøre. For større børn og voksne. *Jakob Brønnum: Jobs drøm og andre fortællinger. Unitas 2011. Kr. 249,-*

Læs dem og bliv inspireret!

Bibelselskabet sætter fokus på klimaet og det ondes problem i to nye temahæfter.

Tekst: Benedikte Brisson

UNDERVISNINGSMATERIALER

Religion/kristendomskundskab er blevet udtræksfag til folkeskolens afgangsprøve, så der er et stort behov for materiale, der kan føre frem til afgangsprøve. Bibelselskabet byder ind med en ny serie temahæfter til religionsundervisning i folkeskolens 7.-10. klasse. Foreløbig er der kommet et hæfte om klima og et om det onde. Med afsæt i bibelske fortællinger og aktuelle artikler, musikvideoer og meget andet er det meningen, at de unge skal diskutere og tage stilling, filosofere og blive klogere.

Tænk og tal sammen, kræver hæfterne. Klimahæftet bærer præg af at være udarbejdet op til klimatopmødet – men det er jo ikke uaktuelt af den grund. Det er stadig relevant at sætte fokus på emner som ansvarlighed, næstekærlighed (fin overskuelig tegning af, hvor langt næstekærlighed kan række), blandt andet.

Hæftet om det onde er jo desværre altid påtrængende aktuelt, her drøftes teodicéproblemet, menneskelig ondskab og den onde selv gennem alt fra historien om Kain og Abel til moderne happy slapping, fra Job til Eichmann.

Der er mange billeder i hæfterne, hvert

eneste opslag har ikke kun malerier, men også tegneseriestriber og andet godt.

Billederne er der ikke kun for at bryde teksten op, de er altid relevante og skal sætte tanker i gang hos elever – og lærere.

Der er faktabokse og forklaringer på begreber som hjerne- og hjertesprog, myter og meget mere. Hæfterne tager udgangspunkt i en (kultur)kristen kontekst, men der er også en lang række tekster og eksempler fra andre religioner. Nogle af faktaboksene er fælles for de to hæfter, jeg har læst; hvert hæfte kan således stå alene og forudsætter ikke nødvendigvis, at man har forkundskaber fra det andet.

Der er udarbejdet en undervisningsplan til hvert hæfte. De kan downloades gratis fra Bibelselskabets hjemmeside, så det gjorde jeg naturligvis. De er lange og meget praktisk anvendelige. Der er forslag til, hvad man kan foretage sig med eleverne, der er gode tips til f.eks. cooperative learning-strategier, forslag til supplerende litteratur, der er næsten alt.

I undervisningsvejledningerne er der også enkelte forslag til prøveoplæg, men måske er der også et par eksamensspørgsmål gemt i hæfterne, hvis man ikke i første omgang vrider alt ud af dem.

Skal man absolut stille spørgsmålstejn ved noget i hæfternes indhold, kunne det være den patchwork-agtige sammenklipning af alle disse tekster, billeder og andre materialer. Slutresultatet bliver let flimrende, og måske vil en del elever have svært ved at bevare overblikket over, hvem der egentlig mener hvad, og hvor teksterne stammer fra. Men jeg ville godt turde tage den chance som underviser. Man kan godt bruge hæfterne fra ende til anden. Det er de lodige og alsidige nok til. Et enkelt hæfte

skulle kunne dække undervisningen i 16-20 lektioner, står der. I folkeskolen svarer det til 4-5 måneders undervisning, fordi man normalt kun har en enkelt lektion i religion om ugen, og det er nok for lang tid at koge suppe på et enkelt tema. Men til et kortere forløb eller måske som basis for en emneuge, hvor også andre fag bliver ind-

draget, tror jeg, materialet ville være meget velegnet. Jeg kan sagtens se, hvad jeg konkret ville kunne bruge hæfterne til i min egen undervisning. Jeg vil plukke lidt her og der til supplerende af de temaer, jeg allerede har skrevet ind i mine årsplaner... og helt sikkert bruge prøveoplæggene. Materialet rammer nok bedst i 8.-10. klasse, men også en god 7. klasse vil kunne få udbytte af temahæfterne. Så køb hæfterne og bliv inspireret!

Temahæfterne til folkeskolens undervisning i kristendomskundskab.

Dorete Kallesøe: Jordens overlevelse - Bibelske fortællinger og klima Preben Medom Hansen: Satans også... Bibelske fortællinger og det onde Bibelselskabet 2011, pris kr. 162,65 pr. hæfte à 48 sider.

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40** og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

Skole og kirke arbejder sammen

Sankt Ansgars Skole holdt deres årlige markedsdag lørdag den 7. maj. Overskuddet fra markedsdagen går til slumkvarteret i Geetar Nagar i Indien. Sakramentskirkens menighed bakkede økonomisk og lokalemæssigt meget op om arrangementet.

Torsdag den 26. maj kunne skoleleder Kirsten Poulsen overrække en stor check til Marie Schmidt, der er medlem af skolens bestyrelse og udpeget af menigheden, på 16.000 kr.

Pengene vil betyde en afgørende forskel for børnene i slumkvarteret, siger Marie Schmidt, der flere gange har besøgt området og sikrer en frugtbar kontakt mellem skolen og slumkvarteret.

Tag med på valfart til Haraldsted

Den årlige valfart til Haraldsted på Midtsjælland holdes i år søndag 10. juli.

VALFART Bispedømmets ældste valfart – Haraldsted-valfarten – afholdes til ære for Sankt Knud Lavard, som blev myrdet i Haraldsted i 1131, og kanoniseret ved pavelig bulle af 1169 som Sjællands værnehelgen. Siden 1920 har katolikker i Danmark valfartet til kapelruinen på Midtsjælland.

I år vil der atter være mulighed for at gå under bøn fra Sankt Knuds kirke i Ringsted til Haraldsted kirke, se program nederst.

Programmet for årets valfart:

Som noget nyt begyndes valfarten i Haraldsted og ikke i Sankt Bendts kirke i Ringsted.

Klokken 14 er der åbningsandagt i Haraldsted Kirke. Herefter går man samlet i procession til kapelruinen, hvor der kl. 15 holdes valfartsmesse ved generalvikar Lars Messerschmidt.

I Knud Lavards Hus, der ligger i umiddelbar nærhed af kapelruinen, vil der efterfølgende være mulighed for samvær, og der vil blive budt på traktament/

forfriskninger til små priser.

Klokken 18 afsluttes valfarten med en sakramental velsignelse.

For yderligere oplysninger, kontakt valfartspræsten p. Torsten Jortzick (torsten.jortzick@pc.dk) eller Ruth Simonsen, Knud Lavards Hus (tlf. 57 60 03 51).

Program for den vandrende gruppe:

Klokken 11:30 holdes en kort andagt med sognepræsten i Sankt Knuds Kirke i Ringsted (Skt. Knudsgade 19). Herefter går man langs Holbækvejen forbi "de gamle" andagtssteder: Madonna med barnet, Vejkrucifiks, Jesu Hjerte og drejer ned ad Vestre Søvej og fortsætter ad grusvejen til Haraldsted Kirke, hvor gruppen slutter sig til de andre valfartsdeltagere. Turen er på omkring ni kilometer.

Kontaktperson for den vandrende gruppe er Jerzy Golubowski (golubowski@kabelmail.dk, tlf. 21 40 91 88).

Arrangørerne håber på et stort fremmøde! NM

Den 28. juni 1914 afvikledes den første valfart til Haraldsted, og siden 1920 har katolikker i Danmark hvert år valfartet til kapelruinen. Foto: Lisbeth Rütz

Valfart med godt vejr og lidt vemodig stemning

På bispedømmets valfart til Åsebakken deltog en stor gruppe franciskanere for at markere, at ordenen forlader landet efter atten år.

VALFART Det danske sommervejr viste sig fra sin venlige side, da bispedømmet den 29. maj holdt sin traditionelle valfart til Åsebakken. Både vandringen gennem Rude Skov, anført af biskoppen og med deltagere fra mange menigheder, pontifikalmessen på plænen foran Vor Frue Kloster og den afsluttende Mariaandagt og procession med Mariastatuen om eftermiddagen, foregik uden at de mange fremmødte deltagere måtte ty til de medbragte paraplyer eller regnslag.

I sin prædiken berørte biskop Kozon apostlen Peters forkyndelse, det kristne håb, som vi altid skal være parate til at aflægge regnskab for. Netop håbet på Jesus Kristus gør det muligt for os at møde "de udfordringer, vi som kristne står over for, og som vi netop har brug for håbet til at klare".

"Der er brug for rigtigt meget håb i denne tid", sagde biskoppen, og fortsatte: "Alment håb for menneskeheden, for at kunne se, at opbrud og uro i verdens brændpunkter kan føre til fornyelse, fred og stabilitet. For Kirken har vi brug for håb for, at

overbevises om, at dens budskab kan rykke noget, at ingens svaghed eller svigt kan berøve den sandheden og troværdigheden, at en stor mangel på præster og andre ressourcepersoner, opgivelse af agtværdige institutioner ikke må få os til at give op; men at vi trods dette kan tro på, at Gud både vil hjælpe os over midlertidige vanskeligheder og lade os erkende, hvad vi skal gøre for at ændre på udviklingen".

Som man kunne læse i sidste nummer af KO, forlader franciskanerne i slutningen af juni landet efter atten års virke. Til markering af dette deltog en stor gruppe franciskanere anført af sognepræst broder Bob Showers sammen med Sankt Laurentii menighed på valfarten, dels for på denne måde symbolsk at deltage i menighedens første skridt i dets videre færd, dels for på Åsebakken at få lejlighed til at møde og tage afsked med resten af bispedømmet.

Ligesom de tidligere år var en række katolske foreninger repræsenteret med egen stand på valfarten, fx Focolare, Danmarks Unge Katolikker og Caritas Danmark.

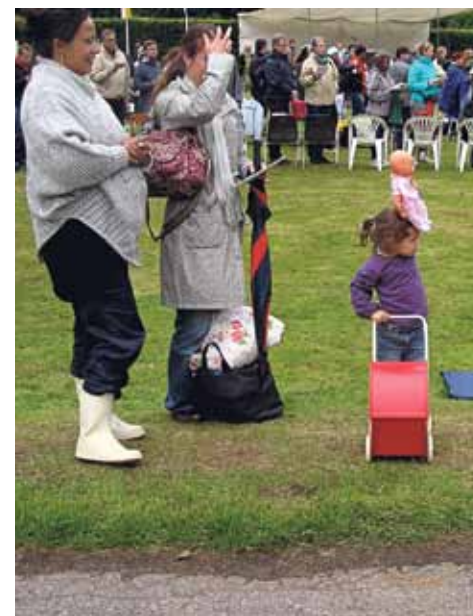
NM

Biskop Kozon gik traditionen tro forrest i vandringen gennem den grønne og frodige Rude Skov. Alle foto Ulla Elmquist

Også i år optrådte vietnamesiske piger med en smuk blomsterdans.

Sophus løfter sin dukke op, så den også kan følge med i vietnameserpigernes blomsterdans til Jomfru Maria.

Tak, biskop Czeslaw

Tak til Jean-Pierre Duclos, der med sit indlæg i KO nr. 9 giver mig anledning til at rette en stor tak og helhjertet støtte til biskop Czeslaw for at have forstået og taget vel imod pave Benedikts Summorum Pontificum. Det er rigtigt, som Jean-Pierre Duclos skriver, at vi skal se fremad, og såvel pave Benedikts Motu Proprio som biskop Czeslaws lydighed herfor udgør en fremadrettet indsats, der vil gavne kommende katolske generationers trosliv.

Jean-Pierre Duclos peger korrekt på, at det ikke drejer sig om at mindes gode gamle dage, og besøg f.eks. i en af de nu tre kirker i Bruxelles, hvor der fejres messe efter den romerske ritus særlige form (1962-missalet), eller i en af de mange kirker i Frankrig, hvor det er tilfældet, viser også, at gennemsnitsalderen blandt de troende er så lav, at

kun de færreste tilstedeværende kan huske den messeform fra gamle dage. Deltagerkarene er langt mere præget af unge mennesker og børnefamilier end af personer, hvis alder kunne gøre det antageligt, at de deltager for at mindes gamle dage. I de kommende årtiers liturgiske udvikling vil den romerske ritus særlige form derfor få en stadig mere fremtrædende plads i alle bispedømmer.

Selv husker jeg ikke overgangen til den form, messen fik i 1970, men nok den eksperimenterende holdning, der prægede liturgien i f.eks. Sankt Andreas Kirke i Ordrup i begyndelsen af 1970'erne. Heller ikke den tids grænseløse optimisme tjener det noget formål at se tilbage på som gode gamle dage. Lad os, som Jean-Pierre Duclos skriver, se fremad, og lad os derfor som døbte i Kristus tage imod pave Benedikts initiativer.

Salige Johannes Paul II opfordrede os til ikke at være

bange for Kristus, og vi skal i dag ikke være bange for at tage imod Kristus i den romerske ritus to former – den almindelige fra 1970 og den særlige fra 1962 – og følge pave Benedikts opfordring til, at de to former inspirerer hinanden. I de kommende årtiers liturgiske udvikling, hvor man vil kunne lægge liturgiske fordomme fra gamle dage bag sig, kan der gennemføres en oprigtig evaluering af, om liturgien har den form, der bedst tjener de troendes vej til Kristus. Er Kristus centrum for fejringen, eller er det i højere grad en "auto-celebration" af menighedens fællesskab? Er præstens personlighed eller andet for dominerende? Er liturgien bøn eller underholdning?

Tak, biskop Czeslaw, for din lydighed overfor pave Benedikt!

Steffen Ryom, Bruxelles

Niels Steensen Valfart

Netop hjemkommet fra den meget vellykkede "Knud Lavard og Niels Steensen Valfart" fra den 25.5.-29.5.2011 skal der hermed bringes en hjertelig tak til arrangørerne (Lene og Bent Irlov, Ruth Simonsen, Børge Juulsgård og pastor Dietrich Timmermann) af denne valfart med i alt 46 personer. Valfarten havde bl.a. sit særpræg derved at den blev gennemført i samarbejde med Sct Knuds Gildet i Ringsted og blev herved et udtryk for økumene i praksis og ikke blot ord. Undervejs besøgte vi diverse kirker og historiske steder med tilknytning til Knud Lavards levned, men også det gamle valfartssted i Marienborn ved den tidligere grænse til DDR, og barokslottet i Ludwigslust. Der var hver dag messe eller andagt ved p. Timmermann og i Schwerin deltog vi i den katolske menigheds messe, der blev beriget af et besøgende kor fra Kiev. Hermed fik vi helt udenfor programmet valfartens smukkeste oplevelse. Efter messen viste p. Timmermann os Sct. Anna-kirkens krypt med sit Niels Steensen relikvie og den sidste dag blev vi vist rundt i det renoverede klosteranlæg i Rehna.

Det lå tydeligt p. Timmermann meget på hjerte at betone vores fælles kristne grundlag som protestanter og katolikker og dette forstod han at gøre med stor taktfølelse. Vi var virkelig alle på en fælles pilgrimsvandring uden at tænke på at den ene var protestant og den anden katolik, og Jens Bøggild fik i sine afsluttende bemærkninger elegant formuleret dette fællesskab med udgangspunkt i Niels Steensens berømte sentens: "skønt er det vi ser, skønnere det vi erkender, allerskønnest det vi ikke fatter".

John Birger Sørensen, 5270 Odense N

Kære venner og rejseledsagere i den katolske menighed

Det var med meget stor glæde, at Sct. Knuds Gilde i Ringsted kunne deltage i den af jer arrangeret valfart, i Knud Lavards og Niels Steensens fodspor, i dagene fra onsdag den 25. til søndag den 29. maj 2011.

Turen som foregik fra Knud Lavard korset i Haraldsted, via Urnehoved tinge, gennem en stor del af Nordtyskland, med runding øst for Hannover, var en stor oplevelse. Vi oplevede virkelig, at gå i de to berømte herres fodspor og mærke historiens vingesus, dygtigt tilrettelagt med de indlagte pauser, som skal være der. Vi lærte meget om Knud Lavards færden og gøren i det Nordtyske, samt også det at være sammen med vore katolske venner, samt deltage i de indlagte messer og andagter. En stor berigelse, som vi vil tage med os, i den fremtidige gøren og laden.

På hele turen blev vi holdt opdateret og orienteret, af vores guide Bent Irlov, samt fik flere fortræffelige historiske gennemgange af Børge Juulsgaard, krydret med morsomme fortællinger, fra de forskellige steder. Uden mad og drikke kommer vi jo ingen veje, og det sørgede Lene Irlov og Ruth Simonsen for, idet de altid var til stede når frokosttiden nærmede sig, med en tiltrængt madpakke. Pastor Timmermann sørgede hele tiden for, at holde os på rette spor, således at turens formål, som jo var en valfartstur, blev holdt. De indlagte messer og andagter, på de for os fremmede steder, blev holdt meget højtideligt, som sådanne bør og skal. Sidst men ikke mindst, skal der lyde en stor tak til vores chauffør Tage, som bragte os

sikkert frem og tilbage.

Endnu en gang, mange tak for det dejlige selskab, vi har været en del af i 5 dage.

Knud Thirup, oldermand i Sct. Knuds Gilde i Ringsted, 4350 Ugerløse

Har vi glemt noget?

Den 22. december 2010 meddelte bispekontoret, at anklagerne mod den ene af de på daværende tidspunkt tre suspendede præster var færdigbehandlet, så suspensionen kunne ophæves og at præsten genoptage sit arbejde. Samtidig blev det oplyst, at "der pågår fortsat tjenstlige undersøgelser mod to suspendede præster, og disse sager forventes færdigbehandlet snarest muligt i det nye år". Den 4. april fik vi så at vide, at den sidste sag var behandlet færdigt. Undskyld jeg spørger: men hvad blev der egentlig af den anden sag? Er den blevet ordnet i al hemmelighed? Hvis det skulle være tilfældet, så forekommer biskoppens ord i sit brev til Danmark katolikker den 6. juni 2010 om en ny åbenhed i kirken nok så hule.

Den 9. april kan vi desuden i Kristeligt Dagblad læse, at Frederik Roed, der er en af ofrene, nu går til psykolog. Burde biskoppen ikke tilbyde ham at betale de udgifter, der er forbundet hermed?

Kaare Rübner Jørgensen, 2000 Frederiksberg

Svar:

Mht. antallet af sager kan jeg finde anmeldelser om overgreb mod 6 nulevende præster:

En er sendt hjem til hjemland, efter at hans børneattest viste, at han var straffet for at se børneporno.

En har fået en tjenstlig påtale.

En har fået en ikke-forældet sag undersøgt af politiet, som ikke fandt grundlag for at rejse sigtelse.

Tre har, efter at deres sager er blevet undersøgt af politiet og afvist som forældede, været underkastet en tjenstlig undersøgelse. Det er den sidste af disse undersøgelser, der blev afsluttet i april.

Mht. betaling af psykologudgifter for en navngiven person, er det ikke noget der kan drøftes offentligt. Men en sag mellem den pågældende og Kirken.

p. Niels Engelbrecht

Kommentar til "Alligevel Katolik"

"Fast skal min dåbspagt evigt stå, og Kirken vil jeg ære...". Denne Salme er blevet en central del af de tekster, jeg bestræber mig på at huske til mindste komma, til jeg engang må herfra.

Jeg hørte vistnok salmen flere gange, inden jeg for alvor "fik den indenbords", nemlig den Pinsedag i 2004 hvor jeg som 42-årig blev døbt og optaget i Kirken efter mange år som strengt videnskabeligt orienteret ateist.

Forinden var jeg under katekesen af pastor Holm i Slagelse blevet belært om, at "der er ingen sure miner, hvis du skrider fem minutter i tolv" - men at sagen naturligvis ville stille sig lidt anderledes, såfremt jeg gik min vej efter at være blevet optaget.

Det var altså helt i orden at have "spildt" Kirkens

tid under et års katekese, når blot man forsvandt før optagelsen, hvis man havde tænkt sig ikke at blive katolik for tid og evighed.

Derfor har min optagelse i Kirken altid stået for mig som et Ægteskab – og ægteskaber forsvinder man som bekendt ikke fra, blot fordi der er "lidt" modgang – ihvertfald ikke, hvis man, som jeg, mener noget med ordene "til Døden jer skiller".

Michael Edahl, 4200 Slagelse

Læserbreve

Indsendte indlæg skal forsynes med navn, adresse og telefonnummer.

- Kun navn og postnr. offentliggøres i bladet.
- Max. grænse for læserbreve: 400 ord. (vi forbeholder os ret til at forkorte læserbreve over denne længde).
- Max. grænse for kommentarer 800 ord. KO bringer en kommentar pr. nummer.
- Læserbreve kan indsendes til redaktionen som e-mail til redaktion@katolskorientering.dk

Eller som brev til: Katolsk Orientering, redaktionen, Gl Kongevej 15, 1610 København V.

Katolsk Orientering bringer ikke læserbreve eller kommentarer som har været trykt i andre medier.

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement
Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Kate Toft Madsen, Nik Bredholt, Erling Tiedemann, Niels Engelbrecht, Hanne Gregersen, Benedikte Brisson, Eva Vinther, Kirsten Krog, Rasmus Kaare Frederiksen, Lisbeth Rønne, Elsebeth Plate

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-fredag,

Fax 3355 6041. E-mail: redaktion@katolskorientering.dk
Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sogneyt@katolskorientering.dk

Abonnementspris 500 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis
Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15, DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplæg 9.500 - Distribueret oplæg 9.156

- ISSN 0902-297X

Det sker i bispedømmet

Juni

Mandag 20. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Juli

Lørdag 16. kl. 11.00: Højtidelig messe ved biskop Czeslaw Kozon til ære for Vor Frue af Bjerget Karmel. Efter messen er der reception og samvær med søstre i våbenhuset. Alle er velkomne!

Sankt Josefs Karmel, Brødeskovvej 46, 3400 Hillerød.

www.katolskorientering.dk

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40** og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

www.katolsk.dk

100 kroner om måneden kan gøre en stor forskel

Husk at give et bidrag til Kirken

Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på tlf. 33 55 60 12

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik Lundgren

**DØGNVAGT
39 69 86 81**

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev, Farum, Bispebjerg og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe de nødvendige aftaler

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940
Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet garantiordning, v/Steen Jørgensen

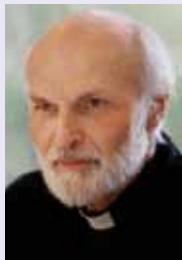

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre, et ord fra Jesus og en velsignelse så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

50 års jubilæumsmesse

Generalvikar Lars Messerschmidt's 50-års præstebesættelse markeres med jubilæumsmesse i Sct. Ansgars Domkirke lørdag den 25. juni kl. 17.

Efter messen er der reception i menighedslokalet.

Alle er velkomne!

www.katolsk.dk

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

ADVOKAT

Marianne Qvist

Paradishegnet 5
2840 Holte
Tlf. 45 46 19 40

**ARV
TESTAMENTE
DØDSBOER
SKØDER**

WWW.MARIANNEQVIST.DK

Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning

v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 13
som udkommer

fredag den 19. august

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 1. august

Venlig hilsen
Redaktionen

PILGRIMSREJSE TIL MEDJUGORJE

Stedet hvor Jomfru Maria åbenbarer sig

Den 27. august - 3. september

Pris: 5.600 kr. for flybillet, halvpension m.m.
Præst: p. Benny Blumensaat, tlf. 75 12 10 27

Tilmelding: Maria Truelsen, tlf. 24 60 23 08
E-mail: mariatruelsen@mail.tele.dk

Ferielæsning?

Hent den i Sankt Andreas Bibliotek og Antikvariat

Gammel Kongevej 15, 1610 København V.
Åbent mandag-fredag 10.00-12.00 og 13.00-16.00.
Tirsdag tillige 13.00-17.30

Ferielukket i juli måned

RECEPTION

Jørgen Nybo Rasmussen stopper som arkivar for Katolsk Historisk Arkiv den 30. juni 2011 – en funktion, han har bestridt siden 1978.

I den anledning holdes reception på bispekontoret torsdag den 30. juni kl. 14.00-16.00.

Alle er velkomne.

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70

E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

www.catholica.dk
- et katolsk tidsskrift på
internettet

Lad de tikkende bomber sprænge i Bispedømmet København!

Danske katolikker har behov for at blive ramt af et granatchok!

Tekst: Rasmus Kaare Frederiksen

FREMTIDEN Efter århundreder på passiv tysk forsørgelse banker realiteternes tilstand eftertrykkeligt hårdt på bispedømmets dør. En pastoral nedsmeltning og økonomisk deroute truer.

Det forlyder, at bispedømmet imødeser et underskud på mellem 8-10 millioner kr. Hvornår bliver regnskabet for 2010 offentliggjort på *katolsk.dk*?

Hvor meget 'guld' vil der efter dette underskud være tilbage i obligationsfondene, som bispedømmet hvert år har fundet deres trøst i?

Hvornår smækker de tyske bispedømmer endegyldigt kasserne i for Kirken i Danmark?

I en sådan krisetilstand ville fromme katolikker sikkert hellere bøje hovedet og bede en pinsenovene.

Jeg er mere praktisk anlagt og efterlyser hos de høje herrer konkrete handlingsplaner for, hvordan vi redder os selv ud af denne kattedpine. En præst har fornylig udtalt: "Den katolske kirke i Danmark er stenrig, i den forstand at den er vældig rig på mursten..."

Hvilken alderstegen sognepræst, som besidder denne underfundige humoristiske sans, må læserne selv gætte. Men han har en pointe: Vi har ganske enkelt ikke råd til i længden at opretholde den katolske repræsentation med kirker ud over hele kongeriget. Med mindre, at folk vågner op fra den tyske narkose og begynder at betale kirkeskat.

Bæredygtige enheder

Jeg håber, at begreber såsom 'bæredygtige enheder' og fortsat gennemsigtighed i økonomien har administrationschef Thomas Jakob Larsens opmærksomhed. Berører denne økonomisnak også de aktuelle sager om sognesammenlægninger, der i min optik meget nemt med lynets hast kan blive en national affære og ikke kun et københavnerfænomen? Ja, i høj grad! Ønsker en menighed – ingen nævnt, ingen glemt – fortsat at være herre i eget

hus som selvstændigt sogn, må det også have sin tydelige effekt i antallet af sognebørn, der støtter op om kirkeskatten! På denne konkrete måde kan man meget målbart give tilsagn om ens aktive sognetilhørsforhold.

Enhver må bidrage efter evne.

Ellers mener man det ikke nok. Tidligere har man ovenfra kviet sig ved at sætte tommelskrueerne på lægfolket for øget medansvar.

Nu skal der ske noget drastisk. Enten at nedrive kirker eller indføre brugerbetaling for sakramenterne.

Lad os derfor nu slå følelsesregistret fra og se på mulige besparelser, der kan tjene til bispedømmets overlevelse: Skt. Birgitta i Maribo: Nedrives og grunden sælges. Birgittaklosteret er rigeligt stort og hér fejres i forvejen alle hverdagsmesser... Skt. Hans i Køge: Det er et kapel i en villa! Den kan sælges privat. ▼

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 11
17. juni 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

Skt. Vilhelm i Hillerød: Huset sælges og klokketårnet foræres til Hellerup. Dette er absolut ikke et forsøg på et komplot mod Hans Esmark, der har været RIGELIGT igennem. Men sagen er, at bispedømmet I FØRSTE OMGANG må skille sig af med de bygninger, der ikke er deciderede kirker. Hvem ved, hvad der sker senere.

Der bør etableres 'kirkebus-ordninger' i f.eks. Jylland, så vi med bedre samvittighed end ellers kan samle kræfterne i de tyndt befolkede områder og skabe nogle sogne, der kan klare udfordringerne. Skt. Hans i Hørsholm: Enten skal den ombygges til to parcelhuse eller også skal hele herligheden nedrives og grunden udstykkes til netop to parcelhuse, der vil passe fint ind i det øvrige villakvarter. At nogen i bispedømmets ledelse for ganske få år siden sagde god for en totalrenovering af bygningen, der var gennemtæret af rust og egentlig nedrivningsmoden, er blot udtryk for den ubegrænsede mangel på indsigt og perspektivering, som hersker i de højere kredse.

Hvordan ser det ud med velviljen på helt lokalt plan?

Et potentielt vældigt velhavende sogn som Hellerup med over 1.000 medlemmer skal efter planen have ny sognegård med bedre forhold for præsten og gode undervisningslokaler. Fornuftigt projekt. Yderst tiltrængt.

Hvordan går det med indsamlingen? Blandt dejlige, søde og skønne mennesker

i rytteriland er det lykkedes at skrabe 115.000 kr. sammen. Regningen lyder på 5 millioner kr. Mindst. Bispedømmet betaler størstedelen.

Sognets skal betale en femtedel. Men de har lånt penge – af bispedømmet – til deres egen andel. Andre sogne kan sikkert berette om lignende forhold. Budskabet er klart. Der skal ske en benhård prioritering hvis projekt 'katolsk Kirke i Danmark' skal have en fremtid. Biskoppen er tvunget til det. Nu kan det være, at der langt om længe bliver truffet beslutninger.

Lad os få skabt nogle sognestørrelser, der peger fremad! Sogne, der er levedygtige. Sogne, der animerer lægfolket til engagement og initiativ.

Sogne, hvor præsten tillader lægfolk at henholdsvis få og tage ansvar for opgaverne. Sogne, hvor præsterne kun beskæftiger sig med præcis de opgaver, som man skal være viet til!

Sogne, der viser selvstændigt økonomisk ansvar ved at få deres medlemmer til at melde sig til kirkeskatten!

Men først og fremmest sogne, som får

tid til at finde deres egen identitet efter omlægningen, så de ikke hvert tredje år skal igennem nye omstruktureringer.

Hvad er vigtigst?

Kun ved at frigøre sig fra den enorme belastning, talløse rævedyre kirker udgør, kan vi som bispedømme koncentrere vores kræfter på essentielle arbejdsopgaver som kristent trossamfund: Forkyndelsen om Kristus, menneskets værdighed og Guds rige.

Vi har et bibliotek uden bogkonto, et pastoral-center med meget små midler til at udgive publikationer og sogne med meget små, få og aldrende ressourcer. Man kunne – hvis man ville – investere i:

Udarbejdelse af en systematisk professionel kateketuddannelse i bispedømmeregi med studieophold i udlandet, mulighed for eksaminer på universiteter i ind- og udland, videreuddannelse på kirkelige højskoler, lægdiakonuddannelse af kirkelige medarbejdere...

Systematisk ansættelse af pastoralassistenter i samtlige af bispedømmets (nye) menigheder, når det endelige antal er fastslået...Antallet af præster stiger jo sandsynligvis ikke foreløbigt.

Ansættelse af børne- og ungekonsulenter i samtlige menigheder. Gerne heltidsstillinger.

I dag er der DUK-lokalforeninger med engagerede unge i visse menigheder, men bestemt ikke alle.

Kort sagt: Lad falde hvad der ikke kan stå! Kirketårnet i Maribo for eksempel.

Omfattende katolsk sogneundersøgelse offentliggjort

Stemningen var helt i top på pastoralrådsmødet den 18. og 19. juni, da sogneundersøgelsens resultater blev offentliggjort.

Tekst: Niels Messerschmidt

SOGNEUNDERSØGELSEN Arbejdsgruppen bag gennemførelsen af den stort anlagte sogneundersøgelse kunne på pastoralrådsmødet på Magleås glæde sig over at aflevere en fyldestgørende rapport, hvis indhold bygger på en imponerende svarprocent på hele 98 procent!

"Det er jeres fortjeneste, at sogneundersøgelsen er blevet den succes, den er. Og det er bestemt et resultat, vi og bispedømmet kan være rigtig stolte af", sagde Mogens Jallberg på vegne af arbejdsgruppen, da han gennemgik de vigtigste resultater og konklusioner i den mere end 50 sider store rapport. "Det er et resultat, der både giver os mandat og forpligter os til tage besvarelsene meget alvorligt, og skabe synlige aktiviteter på baggrund af dem. Jeg tror de katolikker, der har involveret sig i undersøgelsen, har store forventninger til os i den henseende", sagde Mogens Jallberg og tilføjede, at "den høje svarprocent også vidner om, at I ikke er bange for at smygge ærmerne op og involvere jer i projektarbejde. Det får vi i høj grad brug for, når vi nu skal omsætte idéerne til handling".

Stor opbakning i menighederne

Sogneundersøgelsen udspringer af et ønske i den nuværende pastoralrådssamling om at have et værktøj til rådighed til at afdække problemstillinger og mulige indsatsområder i bispedømmet, sådan som de opleves på menighedsniveau.

Efter kick-off på Pastoralrådsmødet i november 2010, blev undersøgelsen sendt ud til alle sogne i bispedømmet med undtagelse af Færøerne og Grønland – med andre ord til i alt 45 sogne. Heraf har 44 – svarende til 98 % – af sognene arbejdet med undersøgelsen, blev det oplyst, hvilket har fået Mogens Jallberg til at betegne resultatet som en "overvældende succes".

Af de indkomne 44 besvarelser var fire dog så forsinkede og sparsomme, at de, efter aftale med det respektive pastoralrådsmedlem, ikke indgår i besvarelsen. De resterende 40 besvarelser – eller 89 % – er siden blevet gennemgået og bearbejdet af arbejdsgruppen og indgår i den endelige rapport, som vil kunne læses på katolsk.dk.

Tid til handling

I forbindelse med den færdige rapport på pastoralrådsmødet den 18. juni, var et af det vigtigste mål at høre rådsmedlemmer om, hvilke initiativer, man skulle sætte i gang på baggrund af rapportens konklusioner og anbefalinger og arbejde videre i resten af den nuværende pastoralrådssamling, dvs. de næste 2½ år.

For at facilitere denne proces var

forretningsudvalget kommet med tre forslag til kommende projekter, der på mødet blev suppleret med yderligere tre projekter, henholdsvis:

- * Sogdenes Dag
- * Katekese, materiale og ressourcer
- * Visioner for bispedømmet
- * Evangelisering
- * Liturgi og musik, og
- * Familiepastoral

"Med sogneundersøgelsen har pastoralrådet vist vilje og evne til at gennemføre omfattende og landsdækkende projekter med mange involverede og med ambitiøse tidsplaner", fastslog Mogens Jallberg og konkluderede på mødet, "at det danner det bedst mulige udgangspunkt til det praktiske arbejde, som nu skal finde sted". Læs mere om sogneundersøgelsen på side 5.

Mogens Jallberg præsenterer på vegne af arbejdsgruppen sogneundersøgelsens resultater. Foto: Marcelino Gauguin.

Holdningen til Medjugorje uændret

BOSNIEN HERZEGOVINA Det hævdes, at de første Mariaåbenbaringer fandt sted i Medjugorje for 30 år siden. I anledning af dette jubilæum erklærer kardinal Camillo Ruini ifølge telegrambureauet KNA, at man endnu er langt fra en officiel kirkelig anerkendelse af valfartsstedet.

Ruini leder den undersøgelseskommission,

der i Vatikanet beskæftiger sig med Medjugorje. Ruini, der er tidligere leder af den italienske bispekonference, er blevet spurgt, om kommissionen vil komme med en officiel vurdering af Medjugorje i anledning af, at Mariaåbenbaringerne angiveligt begyndte der den 24. juni 1981. Kommissionen består af 13 kardinaler, biskopper og sagkyndige. Den er blevet nedsat af pave Benedikt XVI og begyndte sit arbejde i marts 2010. Kommissionen beskæftiger sig ikke med selve Mariaåbenbaringerne, men

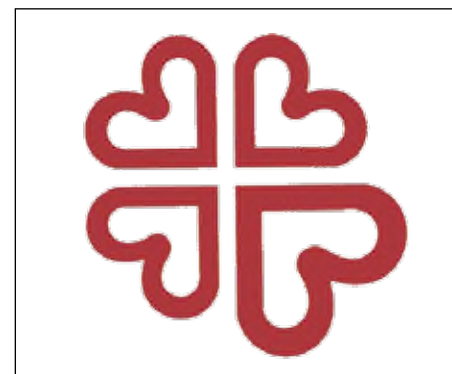
med det åndelige liv på stedet. I 1991 udtrykte den daværende jugoslaviske bispekonference sig i tilbageholdende vendinger om fænomenet Medjugorje og afviste muligheden af officielle bispedømmevalfarter til stedet. Samtidig udtrykte bispekonferencen dog nødvendigheden af at indføre retningslinier for sjælesorgen på stedet. Den romerske trosrækkongregation har senere principielt bekræftet de retningslinier, som bispekonferencen gør gældende for stedet. LR

Kort nyt

Nyheder fra Kirken i hele verden.
Læs mere side 2,3,4 og 7

Caritas

Caritas Danmark starter indsats i Danmark.

Læs mere på side 3

Spiritualitet

Den italienske mystiker Luisa Piccarreta er en af de store skikkelser i det 20. århundredes mystik.

Læs mere på side 6

En udefinerbar krise

Michal Tempczyk har skrevet speciale om medieomtalen af Den katolske Kirke i Danmark i foråret 2010.

Læs mere side 16

Leder

"Se, jeg gør alting nyt"

Entusiasme er der tilsyneladende nok af i bispedømmet for tiden. Frivillige hænder kunne sognene derimod godt ønske sig nogle flere af. Særligt for at styrke fællesskabet og trosbelæringen i menigheden, og for at kunne forkynde Evangeliet til mennesker i troens periferi. Det mener de katolske menigheder i Danmark, når de bliver spurgt.

Pastoralrådet præsenterede den 18. juni resultatet af sin stort anlagte sogneundersøgelse. Det mest bemærkelsesværdige i den forbindelse er nok den store entusiasme, hvormed landets sogne har bidraget til selve undersøgelsen. Og her er det nærliggende at se den massive opbakning til undersøgelsen som udtryk for at katolikkerne - i efterdønningerne på mediernes omtale af overgrebssagerne - har haft behov for at markere deres tilhørsforhold til Kirken og i sogneundersøgelsen set en mulighed for at komme til orde. Hvad angår indholdet af besvarelserne fremkommer der derimod ikke så meget nyt, som ikke allerede var kendt i forvejen.

Et gennemgående træk i besvarelserne er ønsket om at styrke fællesskabet i menigheden og dens relationer til de andre menigheder i bispedømmet. Som en ofte nævnt grund til bekymring angives utilstrækkelige ressourcer til at sikre en konsistent trosoplæring af især børn og unge. Katekesen i sognet er en opgave, der entes varetages af de allerede overbebyrdede sognepræster eller, hvilket ofte er tilfældet, af en lille håndfuld ildsjæle i sognene - som typisk også er involveret i andre menighedsaktiviteter. I undersøgelsen efterlyses der også (flere) ressourcer til at synliggøre sognet og Kirkens budskab i lokalsamfundet.

To af de seks arbejdsgrupper, der blev nedsat på pastoralrådsmødet, vil fokusere på netop disse aktiviteter og vil komme med konkrete initiativer til på menighedsniveau. Dette fordrer naturligvis en vis portion gå-på-mod og entusiasme. Her giver det nuværende pastoralråd al mulig grund til optimisme. Ikke blot er sogneundersøgelsen båret frem af rådsmedlemmernes store engagement i dets gennemførelse. Som det første råd udpeget efter de nye vedtægtsændringer, der skal sikre en bedre forankring af menighederne i rådsarbejdet, er det nuværende pastoralråd også i højere grad end tidligere forpligtet til at tage besvarelserne alvorligt og omsætte dets anbefalinger til konkrete og målbare resultater.

Sogneundersøgelsen peger utvetydigt på, at den nuværende pastorale situation i bispedømmet ikke er holdbar i længden. Den manglende katolske dannelse giver sig bl.a. udslag i, at mange føler sig usikre og splittede omkring deres katolske identitet og denne usikkerhed hænger nøje sammen med stor uvidenhed blandt katolikker om, hvad katolsk kristendom er og med en manglende refleksion over troen. Og dette truer sammenhængskraften i bispedømmet.

"Se, jeg gør alting nyt" (Åb 21,5) siger den sejrende Kristus. Disse ord rummer kilden til fornyelsens arbejde. Kristi ånd virker allerede i verden og drager os mod midten ind i Kirkens fællesskab. Hans ånd tvinger os til at se ud over vor egen selvtilstrækkelighed for i fællesskabet at få blik for vor næste og dennes behov. Derfor kan kateketiske tiltag på såvel sogne- som bispedømmeniveau ikke prioriteres højt nok. I forlængelse heraf kan man tilføje, at trosoplæring fremover bør anskues som en livslang proces modsat i dag, hvor mange primært opfatter det som undervisning i tilknytning til ét eller flere sakramenter.

Sogneundersøgelsen har med al tydelighed vist, at det er muligt for menighederne at løfte en stor opgave i flok. Den kommende tid bliver afgørende for at omsætte det nuværende momentum til levedygtige projekter i menighederne. Til denne opgave er der brug for frivillige hænder som aldrig før.

KOs redaktion ønsker hermed læserne en god sommer!

Niels Messerschmidt

Første fælles erklæring om aktiv dødshjælp fra de amerikanske biskopper

"Selvmord er en forfærdelig tragedie, som et medfølelse samfund bør arbejde på at forebygge", hedder det i biskoppernes erklæring.

Tekst: Niels Messerschmidt

ETIK Den 15. juni godkendte de amerikanske biskopper et dokument omkring aktiv dødshjælp, som er deres første fælles erklæring omkring emnet. Erklæringen med titlen "To Live Each Day with Dignity" forkaster idéen om aktiv dødshjælp som en medfølelse form for medicinsk behandling.

"At tage sig selv af dage er et falsk valg", sagde kardinal Daniel Dinardo, formand for biskoppernes komité for Pro-Life aktiviteter under en pressekonference efter at dokumentet havde været drøftet på biskoppernes forårsmøde i Bellevue, Washington.

"Kirken har brug for at svare på en betimelig og synlig måde på denne nye udfordring, der helt sikkert vil blive efterstræbt i en række stater i de kommende år", sagde formanden.

Dokumentet, der krævede 180 stemmer for at blive vedtaget, blev godkendt af 191 biskopper.

I "To Live Each Day with Dignity" definerer biskopperne ægte medfølelse som at møde patientens behov ... og en forpligtelse til deres ligeværd". En sådan mentalitet står i skarp kontrast til det lægeassisterende selvmord som et middel til at afslutte patientens lidelser.

Biskopperne erklærer også, at tankegangen bag aktiv dødshjælp, hvis den vinder frem i samfundet, "uundgåeligt

vil sætte folk med kroniske lidelser og handicap under pres, hvis lidelser betragtes som alvorlige nok til at man yder aktiv dødshjælp".

På pressekonferencen advarede kardinal Dinardo om, at det medicinske område risikerer at miste sin grundlæggende identitet, hvis det bevæger sig væk fra sit formål med at bevare liv.

Snarere end at behandle livet selv som en sygdom, argumenterer biskopperne med, at læger må sikre livsbekræftende palliativ behandling "i overensstemmelse med princippet om ens og iboende menneskerettigheder og etiske principper i den medicinske gerning".

Oregon var den første stat i USA til at legalisere aktiv dødshjælp i 1994. En folkeafstemning legaliserede denne praksis i Washington i 2006, og staten Montanas højesteret erklærede den lovlige sidste år.

"At tage sig selv af dage er et falsk valg", siger kardinal Daniel Dinardo i forbindelse med de amerikanske biskoppers første fælles erklæring om aktiv dødshjælp.

Web søstre for Herren

Søster Megan og søster Kristen står for VUD's hjemmeside.

Foto og tekst: Petter Becker-Jostes

VUD Når de unge, der forbereder sig til Verdensungdomsdagene, går ind på hjemmesiden www.madrid11.com, er det to lidt utraditionelle webmastre, der trækker i trådene: Søster Kristen (th.) og søster Megan fra Servant Sisters of the Home of the Mother er dem, der står bag teknik og design for Verdensungdomsdagenes officielle hjemme-

side. Deres orden har tre missioner, som udover at forsvare eukaristien og Jomfru Marias ære også består i at erobre de unge for Kristus.

"Målet med Verdensungdomsdagene er at bringe de unge til Kristus, og hjemmesiden er et midlerne til at gøre dette," siger søster Kristen, der har lavet hjemmesider, siden hun var 12, om grunden til søstrenes måske lidt utraditionelle arbejde.

Verdensungdomsdagene løber af stablen i Madrid fra den 16-21. august, og på nuværende har over 370.000 tilmeldt sig.

Det forventes, at op til én million mennesker vil møde op for at deltage i denne store fest, som pave Benedikt XVI også vil være med til.

Pinselørdag i Helligåndens tegn

For første gang firmelse i Grundtvigs Kirke.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

FIRMELSE Flot festligt og farvestrålende var det, da mellem 7- og 800 mennesker pinselørdag den 11. juni i Grundtvigs Kirke fejrede firmelsen af 45 unge fra Sankt Antoni/Vor Frue, Sankt Ansgar og Sankt Therese/Sankt Andreas menigheder.

De 45 firmander med rødder i alle verdens lande blev fejret i et ærkedansk, gotisk kirkerum med minder om Sydens katedraller og de gotiske købstadkirker i Danmark. Som kirkens første arkitekt, Peder

Jensen Klint, har udtrykt det: ”Den danske landsbykirke er Grundtvigs Kirkes moder.”

Pinsen som fest for Helligånden, der bringer lys og liv og lyst og giver os kærligheds og sandheds ånd var hovedtemaet i biskop Czeslaws prædiken til den farverige menighed. Firmelsesmessen var rig på stærke og smukke musikalske indtryk. Det danske og det internationale blev afspejlet i musikvalget. Grundtvigs pinseklassikere blev sunget, og en musikgruppe under le-

delse af Kasper Stæger spillede moderne katolsk kirkemusik. Der blev spillet musik fra verdensungdomsdagene i Köln og Sydney, og koret sang Agnus Dei fra Erling Rasmussens rytmiske messe.

Et andet kor på 20 sangere, dannet til lejligheden og dirigeret af organist og kantor ved Sankt Ansgar Kirke Rolf Tönshoff, sang Faurés Cantique, Ubi Caritas af Duruflé, Schuberts Heilig, heilig og Mogens Pederssens Nu beder vi. Ca. 20 frivillige havde brugt deres fritid på at planlægge firmelsesmessen og medvirkede som ordensmarskaller, ceremonimester, samariterhjælp m.m. Firmanderne var aktivt med i liturgien, blandt andet ved at bære offergaverne frem og oplæse forbønnen. Det var en stærk og smuk oplevelse!

Gudstjeneste og mennesketjeneste

Caritas hjælper mennesker i nød. Nu også i Danmark!

Tekst: David Vincent Nielsen, national koordinator

DIAKONI Kirken har tre ligeværdige opgaver: Liturgi, mission og diakoni. Kirken skal altså holde gudstjeneste, den skal forkynde Evangeliet og den skal hjælpe mennesker i nød. Den sidste opgave kunne man også kalde mennesketjeneste, og denne tjeneste er blandt andre betroet til Caritas, der jo er Kirkens officielle hjælpeorganisation.

Nogle steder er mennesketjenesten meget iøjnefaldende – f.eks. i Afrika, hvor millioner af mennesker hver dag får lægehjælp, skolegang, rent vand og hjælp til at udvikle deres landbrug takket være Kirkens institutioner og ikke mindst takket være kontinentets mange Caritas-organisationer.

Herhjemme er Kirkens hjælp til fattige, nødlidende og socialt udsatte langt mindre iøjnefaldende, og det vil Caritas Danmark gerne gøre noget ved.

Siden nytår har vi derfor været i dialog med landets sogne og en række ordenshuse for at finde ud af, hvor der er behov for at sætte ind. Det eneste kriterium i beslutningsprocessen har været, at hjælpen

skulle være humanitær. Forbilledet er Den Barmhjertige Samaritaner, der hjalp sin næste, selvom han hverken tilhørte samme folk eller delte samme tro. På samme måde hjælper Caritas mennesker, fordi vi er katolikker, ikke fordi de nødlidende nødvendigvis er det!

Vi er nu nået frem til tre projekter, som vi stiler mod at søsætte i løbet af året. For det første håber vi i fællesskab med redemptoristerne på Amager at kunne hjælpe nogle af de omkring 2000 filippinske au-pair-piger, der lever i Danmark – ofte under kummerlige vilkår. Desuden forbereder vi julehjælp til fattige familier i samarbejde med Frelsens Hær, og endelig er vi sammen med p. Benny Blumensaat ved at se på mulighederne for at oprette et værested for socialt udsatte i den gamle præstegård i Esbjerg.

Hvis disse projekter skal blive en succes, er Caritas som altid afhængig af katolikkernes hjælp – det være sig i form af økonomiske bidrag, frivillig arbejdskraft eller forbøn. Derfor holder vi den 10. september en inspirationsdag om de nye aktiviteter. Den foregår fra 12:30 til 17:00 i Jesu Hjerte Kirkes menighedssal i Stenogade. Caritas byder på et lille traktement, og alle interesserede er hjerteligt velkomne.

Et særligt fokusområde for det nationale arbejde er familien. Mange især yngre familier har en meget presset hverdag, og som Bispedømmets store sogneundersøgelse netop har vist, er der ikke ret mange tilbud til familierne i landets sogne. Til november er Caritas derfor vært for et såkaldt PREP-kursus, der kan forebygge konflikter og forbedre samlivet i parforhold. Kurset ledes af pastor Daniel Nørgaard og diakon Kaare Nielsen, der begge er certificerede PREP-instruktører. I løbet af fem torsdagsaftener kommer de bl.a. ind på kommunikation,

faresignaler, problemhåndtering og tilgivelse i parforholdet. Kurset løber over fem torsdage fra 18:30-21:30 i Jesu Hjerte Kirkes menighedssal. Hold øje med arrangementerne og læs mere om tilmelding på vores hjemmeside: www.caritas.dk.

Endelig er Caritas i kontakt med Mother Therasas søstre på Nørrebro i København. Blandt de mennesker, der kommer i deres suppekøkken, er der en del migrantarbejdere. Mange af dem befinder sig i ekstremt vanskelige situationer, og vi formidler kontakt til personer, der kan bistå disse mennesker i konkrete nødstilfælde.

Fasteindsamling slut

Fasteindsamlingen 2011 er afsluttet. Det endelige resultat er på kr. 850.000, der går til dels at hjælpe sultende børn i Zimbabwe, dels til Caritas' katastrofefond. Det er en stigning i bidrag på 60.000 kroner fra sidste år, hvor der blev samlet 790.000 kroner ind

til unge i Bolivia og til katastrofefonden. En stor tak til alle bidragydere for denne håndsækning!

Caritas i bestyrelsen for ISOBRO

David Vincent Nielsen, der er National Koordinator for Caritas Danmark, er blevet indvalgt i bestyrelsen for ISOBRO. ISOBRO er Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation, der tæller en lang række medlemmer, der beskæftiger sig med sundhed og sygdom (f.eks. Kræftens Bekæmpelse og Scleroseforeningen), ulands- og nødhjælpsorganisationer samt organisationer på det sociale område (f.eks. Kirkens Korshær). Mange af organisationerne er kirkelige. ISOBRO's formål er at skabe bedre vilkår for frivillig-Danmark samt at sikre etikken i forbindelse med indsamlinger. Caritas har stillet sig til rådighed for bestyrelsen for bl.a. at være med til at bygge bro mellem de forskellige typer af organisationer, store som små. Og så er ønsket selvfølgelig også at søge indflydelse på de økonomiske rammevilkår, der er afgørende for Caritas.

David Vincent Nielsen

Fasteindsamlingen støttede børn fra Zimbabwe

Ved pastor Lech Pytlaks død

Pastor Lech Pytlak døde den 20. juni under et ophold i Polen. Han blev 62 år gammel.

NEKROLOG Pastor Pytlak blev født den 30. juli 1948 i Popowo-Koscielne i Polen og døbt 15. august samme år i Guds Moders kirke samme sted.

Han læste til præst i Gmezno i Polen 1971-77 og blev præsteviet den 4. juni 1977 i Zlotniki Kujawskie.

Lech Pytlak ankom den 21. august 1986 som politisk flygtning og fik asyl den 1. juli 1987. den 27. december 1999 opnåede han dansk indfødsret.

Han første embede i Danmark var som sognepræst ved Jesu Hjerter Kirke i Randers, hvor han blev udnævnt med virkning fra 1. august 1990. Han virkede her et år, men måtte fritages for tjenesten efter at have været udsat for et farligt røveri med trusler på livet. Fra 1992 til 2006 fungerede han som sognepræst ved Skt. Antoni Kirke i Brønshøj. Den 26. januar 1996 konstitueres han samtidig som sognepræst ved Johanneskirken i Søborg. Han gjorde derefter tjeneste i

begge menigheder indtil den 14. februar 2006, hvor han bad biskoppen om helt at blive fritaget for tjeneste.

I sin sidste tid som sognepræst blev han mere og mere svagtseende og kunne til sidst kun læse messe med assistance. Dertil kom, at han i 2002 gennemgik en hjerteoperation. Lægen fortalte ham, at der var risiko for blodprop og evt. hjertestop. Lech Pytlak måtte således leve sine sidste år meget tilbagetrukket med viden om sin skrøbelige sundhedstilstand. Han har dog altid haft gode mennesker omkring sig, der var villige til at være ham behjælpelig i stort og småt. Det skal de have tak for.

På trods af mange svære forhold i sit liv som præst, formodentlig også i Polen under det kommunistiske styre, gav Lech Pytlak indtryk af at være glad for de mange år, hvor han har virket i bispedømmet, som han blev incardineret i, dvs. officielt optaget i som præst.

Pastor Pytlak har som sin sidste vilje ønsket, at biskoppen skal fejre en requiemsmesse i Sankt Ansgars Kirke for ham, men at han skal stedes til hvile i familiegravstedet i Polen. Nu tilrettelagde Forsynet det således, at han fik lov at dø i sit fødeland og blive begravet der.

Pastor Lech Pytlak anbefales til de troendes forbøn.

Ære være hans minde. Han hvile ved Guds barmhjertighed i fred.

Den 22. juni 2011

Lars Messerschmidt

generalvikar, På biskoppens vegne

Situationen er fortsat uafklaret

Der foreligger stadig ingen officiel afgørelse om situationen på Sostrup Kloster.

SOSTRUP Den 14. juni omtalte Kristeligt Dagblad i en artikel med overskriftet "Dansk klosterleder afsat af Vatikanet" situationen på Sostrup Kloster – også kendt som Maria Hjerter Abbedi – efter den apostolske visitats, der blev gennemført sidste år. I artiklen siges det blandt andet, at klosterets abbedisse, moder Theresa Brenninkmeijer, vil blive afsat. I en pressemeddelelse skriver biskop Czeslaw, at trods denne og andre bastante udmeldinger er status fortsat ved redaktionens deadline den 23. juni, at "ingen endelig afgørelse og

begrundelsen for den endnu ikke er truffet og i hvert fald ikke er offentliggjort". "Afgørelsen og dens offentliggørelse må dog nok betragtes som nært forestående", skriver han videre. "Indtil videre er det alt, hvad bispedømmet København i sin kontakt med cistercienserordenens øverste ledelse er informeret om".

Når der foreligger en officiel afgørelse om situationen på Sostrup Kloster, vil den blive gjort kendt gennem bispedømmets forskellige medier.

NM

Syriske kristne er skeptiske over for det arabiske forår

Mange syriske kristne frygter en usikker fremtid.

Tekst: Lisbeth Rütz

SYRIEN De kristne samfund i Syrien er bekymrede over, hvad det arabiske forår kan komme til at betyde for dem, skriver Anthony O'Mahony i det britiske, katolske tidsskrift The Tablet. Syrien har det største kristne mindretal i området efter Egypten; men det kristne mindretal er i tilbagegang. Mellem de to verdenskrige var omtrent 20% af befolkningen kristne. Tallet faldt til 14% i 1948 og i dag er der ca. to millioner kristne i Syrien, hvilket svarer til ca. 10% af landets befolkning.

I dag har alle kristne kirkesamfund i Syrien en diaspora, der er større end i landet selv. Specielt i Sydamerika er der mange millioner syriske kristne. Kristne samfund i Syrien har ofte en regional tilknytning. Således har de arabisktalende græskortodokse hovedsagelig boet i landets nordlige del – særligt langs kysten, mens de græsk-katolske boede i den sydlige del. I dag er der imidlertid sket det, at de fleste er flyttet til hovedstaden Damaskus, hvor omtrent halvdelen af landets kristne befolkning bor i dag.

Ca. 90% af landets befolkning bekender sig til islam. Heraf er ca. 70% sunnimuslimere. Sunnimuslimere har oplevet lidt af en opblomstring i de seneste år, hvilket for

manges vedkommende har ført til en tilbagevenden til muslimsk praksis og klæde- dragt.

Det græsk katolske patriarkat i Antiochia har ca. 300.000 medlemmer, mens det græsk ortodokse har ca. en million. Kristendommen i Syrien har rødder både i den byzantinske og den syriske kultur, som er tæt på kristendommens oprindelse. Blandt andet taler en del stadig aramæisk i landsbyerne. De to søsterpatriarkater i Antiochia har meget tætte bånd, og i de seneste år er der kommet meget tættere økumenisk samarbejde mellem dem. Efterkrigstiden var i Syrien præget af en adskillelse af religion og politik; men i de seneste år er denne adskillelse blevet udvisket, hvilket har medført, at mange kristne har trukket sig tilbage fra religiøs og politisk debat. Mange syriske kristne frygter en udvikling af Syrien som i Irak, hvor landet er blevet opdelt mellem kurdere, sunni- og shiamuslimere, mens Bagdad er blevet en ghettoiseret hovedstad.

Syriske kristne har indtil nu haft en relativ stor frihed til at praktisere deres tro, men ser nu på udviklingen i Syrien med en vis skepsis.

Hovedsædet for den syrisk katolske kirke i Damaskus.

søger Programkoordinator

En fagligt velfunderet og energisk medarbejder søges til at koordinere og videreudvikle Caritas' udviklingsprogram i Nordøstindien.

Du skal være

- engageret og målrettet
- uddannelsesmæssigt klædt på og have relevant erfaring
- analytisk, konceptuelt stærk og strategisk tænkende – men også med sans for almindelig, solid projekt-administration
- indstillet på et tæt samarbejde med lokale partnere i Nordøstindien
- udadvendt og bredt kommunikerende, godt sprog både mundtligt og skriftligt
- flydende på engelsk og gerne have kendskab til fransk / spansk
- indstillet på en del rejsevirkosomhed

Caritas ønsker en medarbejder, der er optaget af at fremme udvikling og fattigdomsbekæmpelse, har lyst til at arbejde i en kirkelig organisation, og som kan arbejde selvstændigt og i samarbejde med hele Caritas-teamet.

Læs det udvidede stillingsopslag på
www.caritas.dk

Ansøgning senest **onsdag den 10. august 2011** via
e-mail til caritas@caritas.dk

Ansøgningen stiles til
Caritas Danmark
att: Generalsekretær
Jann Sjørnsen

Caritas er en selvstændig udviklings- og nødhjælpsorganisation tilknyttet den katolske kirke. Caritas har specialiseret sig i bæredygtig landbrugsudvikling i Afrika, Sydøstasien og Sydamerika, hvor småbønder hjælpes ud af fattigdom. Caritas er medlem af Caritas Internationalis - et af verdens største humanitære netværk med organisationer i 168 lande.

”En festdag...et fantastisk resultat”

Der var stor opbakning til sogneundersøgelsen 2011. Hvad ser menighederne som hhv. problemområder og udfordringer i de kommende år?

Tekst: Niels Messerschmidt. Fotos: Marcelino Gauquin og Anton Dorph-Pedersen

SOGNEUNDERSØGELSE Timingen kunne ikke have været meget bedre. Efter en periode med en massiv medieomtale af overgrebsager i bispedømmet, havde katolikkerne brug for at få bekræftet deres tilhørsforhold til Kirken, og mange havde behov for at blive hørt. Men mens indholdet af besvarelserne i sogneundersøgelsen ikke tilføjer meget nyt til det, vi allerede viste i forvejen, udmærkede sogneundersøgelsen sig især ved det engagement, menighederne bidrog med, og sidstnævnte lover godt for det fremtidige samarbejde mellem pastoralrådet og menighederne.

Om selve processen

* 44 ud af 45 mulige sogne – Færøerne og Grønland deltog ikke i undersøgelsen – har gennemført undersøgelsen. I fire sogne var udbyttet så kortfattet, at arbejdsgruppen lod dem være repræsenteret af de øvrige besvarelser.

* I mindste tre sogne har de fremmedsprogede grupper svaret selvstændigt, mens de i de øvrige sogne har spillet en central rolle i sognets besvarelse.

* Syv katolikker har desuden henvendt sig direkte til forretningsudvalget med input. To sogne meldte først fra, men det lykkedes siden at få dem ’med på vognen’.

”I dag er en festdag, hvor vi fejrer et fantastisk resultat”, sagde Mogens Jallberg i sin gennemgang af sogneundersøgelsens resultater, ”og jeg tror at de katolikker, der har involveret sig i undersøgelsen, har store forventninger til os i den henseende”

Ifølge Mogens Jallberg er den store opbakning til sogneundersøgelsen med andre ord et resultat, der forpligter pastoralrådet til at tage besvarelserne meget alvorligt, og skabe synlige aktiviteter på baggrund af dem. I forlængelse heraf formandede Hans Jensen, sekretær for forretningsudvalget, de delegerede om, at udfordringen nu består i at viderebringe denne begejstring til menighederne.

”Det er vigtigt, at vi ikke taber gløden nu, for så står vi mere desillusionerede tilbage end i vort udgangspunkt”.

Meget arbejde venter forude

Som det fremgår af forsiden på dette nummer, blev der på pastoralrådsmødet nedsat seks arbejdsgrupper, som i løbet af de næste 2 ½ år vil arbejde med at konkretisere en række af sogneundersøgelsens konklusioner og som allerede på næste rådsmøde i november vil have færdiggjort ét eller flere projekter.

Sideløbende hermed vil de indkomne svar i sogneundersøgelsen, hvis emne og problemstilling ligger udenfor pastoralrådets kompetenceområde – endsige kapacitet – at gennemføre, blive videreført til de af bispeddømmets råd

Hvad mener katolikkerne så om...

Selv om spalteplassen her ikke levner plads til et fyldestgørende referat af sogneundersøgelsens konklusioner, skal her alligevel gøres et forsøg på at opremse de vigtigste – og med det håb, at læseren herefter bliver inspireret til selv at læse rapporten, der kan downloades på katolsk.dk.

...livet i menigheden

- * Fremmedsprogede grupper ses som et aktiv, når de er i tæt kontakt med eller integreret med den dansksprogede del af menigheden.
- * Der efterlyses der flere frivillige hændelser.
- * Kirkekaffen og lektorgruppe er veletablerede aktiviteter i sognene – det er derimod familiegrupper og ungdomsklub/KUK ikke.
- * Sognet skal være mere synlig i lokalsamfundet.
- * Præstemanglen og de økonomiske udfordringer giver anledning til bekymring

...gudstjenestelivet og katekese

- * Messen er sognets omdrejningspunkt.
- * Kirkemusikken vægtes højt – flere sogne ’lider’ under manglende organist.
- * Lægfolkets involvering prioriteres højt.
- * Der findes mange slags tilbudelse ... og sognene er åbne for andre traditioner. Men det kniber med deltagelse og information om tilbuddene.
- * Der efterlyses tilbud til børn og unge i

kirken. Frustration over at man er ved at miste taget på de unge. Formår vi at gøre troens indhold vedkommende for dem?

- * Præsterne er hårdt spændt for med katekese i sognene.
- * Der er et udbredt ønske om at styrke katekese mht. kvalitet og indhold.

...kommunikation og information

- * Vi kommunikerer meget over kirkekaffen, gennem sogneblade og -hjemmesider, men savner Kirken i medierne lokalt og på landsplan.
- * Stor opbakning til Katolsk Orientering, som dog gerne må blive lidt mere ’sprælsk’.
- * Misbrugssagerne: generel utilfredshed med mediernes behandling af Kirken ...og Kirkens håndtering af medierne. Kommunikation har været utilstrækkelig til at skabe ro og forståelse i sagerne.
- * Der efterlyses en mere aktiv Kirke, der på positiv vis blander sig i samfundsdebatten.

...økonomi

- * Generelt betragtes økonomien som tilfredsstillende, når der ikke er underskud.
- * Voldsom bestyrtelse over den ringe tilslutning til kirkeskatten. Det skal være lettere at tilmelde sig, og de fremmedsprogede skal bakke bedre op omkring ordningen.

eller institutioner, de rettelig hører under.

Sogneundersøgelsens videre succes afhænger også af de respektive menighedsråd og sognepræster, der pga. deres involvering i besvarelserne har en naturlig interesse i rapporten. Endvidere vil rapporten forhåbentlig perspektivere deres eget sogn samt give inspiration til udviklingsinitiativer. Det gælder også for de katolikker, som har deltaget i undersøgelsen.

Katolsk Orientering vil løbende beskrive de initiativer, der er taget på baggrund af sogneundersøgelsen i takt med, at de foreligger som afsluttede projekter.

Erling Tiedemann informerede om bispeddømmets nye plan til forebyggelse af seksuelle overgreb på mindreårige. Planen blev gennemgået i sidste nummer af KO.

Teresa Starzynski fra Nykøbing Falster og Christa Stæger (med ryggen til) fra Hørsholm udveksler erfaringer i en af pauserne.

Arbejdsgruppen om liturgi og musik drøfter hvilke konkrete tiltag, man vil kan nå at iværksætte op til næste pastoralrådsmøde.

De seks arbejdsgrupper

Evangelisering

– kontakt med bl.a. familier, børn og unge for at minde dem om Kirkens tilbud

Tovholder: diakon Kaare Nielsen

Familiepastoral

– materiale til familier, som kan hjælpe dem til at leve troen i hverdagen

Tovholder: Birgit Clausen, Skt. Clemens Kirke, Grenå

Katekese

– bedre muligheder for uddannelse til kateketerne i bispeddømmet

Tovholder: Gabriella Szirmai, Vor Frue Kirke, Næstved

Liturgi og musik

– værktøjer til sognene, som kan hjælpe med at fremme musikken i liturgien

Tovholder: Christine Lequime, Skt. Mariæ Kirke, Frederiksberg

Sognenes dag

– årligt netværksmøde for alle menighedsrådsmedlemmer med inspirerende indlæg

Tovholder: Erik Huber, Sankt Josefs Kirke, Horsens

Visioner for bispeddømmet

– lægfolkets bud på hvor bispeddømmet skal bevæge sig hen

Tovholder: Peder Schramm, Sankt Annæ Kirke, Amager

”Den guddommelige viljes lille datter”

Luisa Picarretas spiritualitet er både enkel og dyb.

Tekst: Lisbeth Rütz

MYSTIK Hun levede i fattigdom i en lille by i Syditalien og var permanent sengeliggende de sidste 62 år af sit liv, indtil hun døde som 81-årig i 1947.

Allerede som barn kunne hun bede i timevis, og som 18-årig havde hun en mystisk oplevelse, der prægede resten af hendes liv. I et syn så hun Jesus for sig, segnefærdig under byrden af korset. Hjælp mig råbte han til hende, og hun svarede som jomfru Maria med fiat (det ske mig som du vil). Luisa Picarreta er en af de store skikkelser i mystikkens historie i det 20. århundrede. Spektakulære, overnaturlige fænomener er en del af hendes åndelige biografi.

Hver dag gled hun ind i en rigor mortis lignende stivhed, som hun først blev befriet for, når en præst gjorde korsets tegn over hende. De sidste mange år af hendes liv var den daglige kommunion hendes eneste føde. Hun var stigmatiseret og gennemlevede hver nat Jesu lidelseshistorie; men hendes stigmata var ikke synlige for andre.

volontà” (den guddommelige viljes lille datter). Selv om hun på grund af sygdom kun havde halvandet års skolegang, havde hun nedskrevet sine åndelige erfaringer på et smukt og næsten fejlfrit italiensk.

En kuriøs fodnote i kirkehistorien?

Man kan vælge at betragte Luisa Picarreta som en kuriøs fodnote i kirkehistorien. Men man kan også se hende som et radikalt udtryk for et menneske, der stillede sig selv helt til Guds disposition. ”Meget få får det kald, som Luisa fik”, siger den amerikanske franciskaner Robert Young, som KO mødte i København i forbindelse med hans andet besøg i Danmark, hvor han blandt andet holdt foredrag i Jesu Hjerter Kirke og retræte om Luisa spiritualitet på Sankt Birgitta Kloster i Maribo. ”Jeg så hendes skrifter ved en tilfældighed og var i begyndelsen ikke videre interesseret, for som franciskaner havde jeg jo min egen spiritualitet. Men det var også før, jeg rigtig lærte hende at kende. De sidste par år

katolske Kirkes katekismus:

”Alt hvad Kristus har levet, lader han os leve i Ham, og Han lever det i os.

Ved sin menneskevordelse har Guds Søn nemlig på en vis måde forenet sig selv med ethvert menneske.” Vi kaldes til at være et med Ham. Det som han har levet i sit kød for os og som forbillede for os lader han os få del i som lemmer på Hans legeme.” (KKK 521)

Den lidelsesfulde nåde

Sammen med pater Pio skriver Luisa sig ind

i en mystisk tradition, der også er levende i det 20. århundrede. Begge erfarere de på deres egen krop den mystiske forenings lidelsesfulde nåde. De kendte og satte pris på hinanden, men mødtes aldrig. ”Pater Pio ønskede at hente alle ind i Guds hellighed. Han ville bringe forløsning til mennesker. Luisas liv er et budskab om den guddommelige vilje, der vil bringe fred og heling til alle. Det er et universelt budskab, som kan spredes hurtigt i dag, hvor vi lever i den globale landsby”, siger Young.

Læs mere om Luisa Picarreta på <http://www.denguddommeligevilje.dk/> og <http://www.divinewilltallahassee.com/>. Alle, der interesserer sig for hendes spiritualitet, er velkomne til at kontakte Robert Young på Youngrobert@gmail.com

” Luisas liv er et budskab om den guddommelige vilje, der vil bringe fred og heling til alle. Det er et universelt budskab, som kan spredes hurtigt i dag, hvor vi lever i den globale landsby

14.000 siders dagbog

Egentlig ønskede Luisa at leve sit liv i ubemærket; men hendes skriftefar Gennaro de Gennaro pålagde hende at nedskrive sine åndelige erfaringer. Næsten 14.000 sider fylder dagbogen, som hun arbejdede på fra 1899 til 1938. Hun har også efterladt sig hundredvis af breve og åndelige skrifter, der fortæller om hendes dialoger med Jesus og jomfru Maria. om den guddommelige vilje. I Fadervor beder Jesus: komme dit rige. Ske din vilje i Himlen som på jorden. Men hvordan sker Guds vilje på jorden? Hvilken rolle spiller Guds vilje i vores eget liv? Luisa brugte hele sit voksenliv på at meditere over dette. Hun kaldes derfor også: ”La piccola figlia della divina

har jeg brugt det meste af min tid på rejser over hele verden for at fortælle om hende. Lige nu er dele af hendes skrifter ved at blive oversat til kinesisk og tagalog, og det er meningen, at hun også skal oversættes til dansk.

Luisa er forløber for en ny og moderne spiritualitet, der på en gang er både dyb og enkel. Samtidig har hun Kirkens mystiske tradition med sig. Hun viser med sine skrifter, at Gud er her og lever i os – han er tæt på os i vore egne sjæle.

Hun har noget til os alle – for hendes spiritualitet er på samme tid både simpel og udfordrende. Det handler om dette ene: Hvordan giver jeg mig selv til Gud?”, siger Young og belyser det med et citat fra Den

Fr. Robert Young rejser over hele verden for at fortælle om Luisa Picarreta.

Luisa Picarreta: født i Corato Syditalien i 1865. Død 1947 samme sted.

Saligkåringssagen åbnet i 1994. 2005: dokumentation om Luisas liv sendt videre til saligkåringkongregationen i Vatikanet. 2006: erklæret ”serva di dio” – Guds tjenerinde.

Hendes efterladte skrifter omfatter 36 binds dagbøger, ”L'orologio della Passione” (Lidelsens tid) – en meditation over de sidste 24 timer i Kristi liv, ”La

Vergine Maria nel Regno della divina Volontà” (Jomfru Maria i den guddommelige viljes rige) Memorie di infanzia (barndomserindringer) ”Il pellegrinaggio dell'anima nella Divina Volontà” (sjælens pilgrimsvandring i den guddommelige vilje), forskellige bønner og 239 breve til forskellige modtagere. 70 af dem er stiledte til Sant'Annibale di Francia, der har lavet en kritisk udgave af de første 19 bind af hendes dagbøger.

Lad din bøn blive liv

Bøn er ikke en praksis eller et værktøj, men en livsstil.

Tekst: Eva Maria Nielsen

BØN Som ungt menneske var jeg fascineret af Paulus' udsagn om, at vi kristne skulle bede altid (1 Thess 5,17, Ef 6,18) og overalt. Jeg ønskede at være i kontakt med Gud, men syntes også, at det til tider var svært.

På min vandring mødte jeg Jesusbønnen og den monastiske tradition, som forsøger at omsætte dette bibelord til dagligdagen.

Mange kristne vil efterleve dette bud, men føler, at den uophørlige bøn er forbeholdt de mennesker, som har skabt sig de fornødne rammer til at bede, som klosterfolk, der følger en nøje rytme, som regulerer deres bøn- og arbejdsliv. Sådan set er det noget, der er forbeholdt de professionelle (for)bedere. Det bliver brugt som forklaring og undskyldning, for

selvfølgelig har nogen et specielt kald til bøn og bruger deres liv på det.

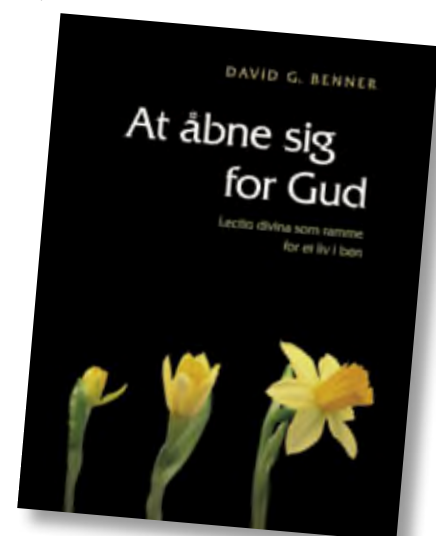
Men hvis Gud nu søger mennesket, elsker det og vil have fællesskab med det, så må denne vej være åben for alle. David Benner, psykolog og retræteleder, lægger med bogen ”At åbne sig for Gud” en øjenåbner i vore hænder. Bøn skal ikke være en forpligtelse eller noget, man bør gøre, fordi man nu vil have et fællesskab med Gud. Bøn er heller ikke en nødvendig pligt for kristne. Bøn bør være lige så spontan som vort åndedræt, fordi den er vor sjæls vejrtrækning og naturlige sprog.

Netop fordi Gud er så meget større, end vi kan forestille os, er vor samtale med ham også mere facetteret. Gud finder forskellige måder at kommunikere med et menneske. For Benner handler vækst i bøn – og dermed jo også vor vækst i fællesskab med Gud – om at åbne sig selv mere og mere for Gud. Gud er altid til stede og rækker ud til os mennesker, parat til at give os sin kærlighed. Samtalen begynder bestandig hos Gud, fordi han

som den første har rettet sit ord til os. Vor bøn er bare et svar, at vi forholder os til den kærlighed, som har kaldt os til livet. Men Benner går endnu et skridt længere: Bøn er ikke bare en samtale, fordi så vil den være en mental aktivitet. Naturligvis har bøn med forstanden at gøre; men den begrænses ikke til den, for Gud vil engagere hele personen, hele vort væsen. Sådan kan alle leve den uophørlige bøn, fordi de hviler i Guds kærlighed. Benner kommer med mange praktiske råd til, hvordan vi langsomt kan leve os ind i denne virkelighed. Han giver tips og har en frisk og utraditionel tilgang til mødet med Gud. Hvordan forbereder vi os så til mødet med Gud? Hvordan kan vi i dag bruge Lectio Divinas fire klassiske veje? Bøn som opmærksomhed, undren, gensvar, væren og liv er andre emner, som Benner strejfer i sin bog.

Må jeg komme med en personlig tilståelse? Denne bog er den første, der efter lang tid har givet mig fornyet lyst til bøn og længsel efter Gud og et vejkort i

hånden for at rejse videre. Nysgerrig? Så und dig denne fremragende håndsrækning til alle, der ønsker fællesskab med Gud. David G. Benner: *At åbne sig for Gud. Lectio divina som ramme for et liv i bøn. 177 sider, indbundet. Boedahl 2011. kr. 199,-*

It's OK2Pray!

Bønssaftener for Hovedstadens Unge Katolikker i Jesu Hjerter Kirke.

Tekst: Ane Johanne Angelica Steiness-Illum. I bestyrelsen for HUK.

BØN Har du svært ved at sætte dig ned og bede intenst i en times tid? Kan det være fristende at lade den daglige bøn blive afbrudt, fordi mobilen ringer og opkaldet garanteret er meget vigtigt? Er det svært at nå bare én lille bitte bøn i løbet af din hektiske hverdag?

Så står du i en situation, som mange kan nikkende genkende til.

For nogen kan det også være svært at tage sig tid til bøn, fordi det måske

ikke er så accepteret at bede ud over til søndagsmessen. Der er mange fordomme over for bøn; det er noget sådan nogle 'rabiater' typer gør, det er gammeldags, det er noget pjat at spille tiden på... Og så videre.

Men det er helt okay at bede. Det er faktisk mere end bare okay, det er nødvendigt og en vigtig del af en katoliks liv. For hvad er en bøn? Det er en samtale med Gud. Hvad er vigtigere end samtalen med Gud?

Hovedstadens Unge Katolikker indbyder i løbet af en måned en til to gange til OK2Pray. Som navnet antyder, så er det arrangementet, hvor det er helt okay at fordybe sig i bøn. Faktisk er det hvad det hele drejer sig om.

På det seneste er OK2Pray foregået i Jesu Hjerter Kirke, hvor dørene er blevet åbnet fra kl. 19:30 og en time frem. Man har givet deltagerne et tekststykke fra biblen som inspiration til bøn eller ladet være. Det vigtigste har været stilheden, som lægger sig blidt i Jesu Hjerter kirke efterhånden som de tilstedeværende begynder deres bøn. Grunden til at stilheden har været så vigtig, er at OK2Pray lige så vel er en mulighed for at tage en pause fra hverdagens hektiske liv. Det er for nemt at lade sig rive med i

vores samfunds altomfattende maraton, hvor der helst skal løbes så langt og hurtigt som overhovedet muligt. Der er altid noget, som skal tage vores opmærksomhed uden for kirkens rum. Men hos OK2Pray er der ikke mange ting, som kan tage opmærksomheden væk fra Gud og bønnen.

Der er levende lys, stilhed eller meditativ musik og røgelse. Alt sammen taler til vores sanser og beroliger os, så vi nemmere finder os til rette i samtalen med Gud.

Har det vækket din nysgerrighed, så kan HUK findes på Facebook ved at søge på Hovedstadens Unge Katolikker.

Som medlem bliver du inviteret til alle arrangementer og bliver opdateret om hvad der sker i HUK og hvorhenne. Vi glæder os til at se dig.

Jubilæum i Hvidovre

p. Wladyslaw Zdunek C.Ss.R. præst i 50 år.

Tekst og Foto: Ole John Nohrsen.

MENIGHEDSLIV p. Wl. Zdunek kan lørdag 27. august fejre sit 50 års præstjubilæum. p. Zdunek, som i marts fyldte 75 år, er født i Polen, optaget i Redemptorister ordenen og præsteviet den 27. august 1961 i Tuchow.

Efter studier ved det katolske universitet i Lublin (KUL) blev p. Zdunek i 1975 dr.phil., og i begyndelsen af 1976 begyndte hans årelange virke i Danmark.

Siden 1992 har p. Zdunek været sognepræst ved Skt. Nikolaj Kirke i Hvidovre, hvor han med sit behagelige væsen og menneskelige forståelse har udbygget en vel fungerende menighed, som sætter stor pris på hans arbejde i sognet.

På selve dagen vil p. Zdunek være i Polen, hvor jubilæet markeres for de præster,

som blev viet for 50 år siden. I Skt. Nikolaj Kirke, Hvidovre, vil jubilæet blive fejret ved lørdagsmessen den 3. september kl. 17 med efterfølgende sammenkomst i menighedssalen.

Turen går til Grenå

Igen i år arrangerer Sct. Clemens menighed i Grenå en pilgrimsvandring fra Sostrup.

Tekst og foto: Birgit Clausen

PILGRIMSTUR Husk at medbringe godt fodtøj, mad og drikke og rosenkrans, opfordrer arrangørerne bag pilgrimsvandringen lørdag den 13. august. Bag arrangementet står menigheden i Sct. Clements kirke i Grenå, der oplyser, at man mødes kl. 10 på Sostrup Slot i Gjerrild, og herfra vandrer sammen de godt 15 kilometer på skovveje og mindre veje til sognekirken i Grenå. Undervejs vil "vi meditere, tænke, bede, måske tale lidt om vores egen livsvej, og hvordan vores sognekirke er Guds gave til os, nemlig der hvor vi i sakramenterne møder og modtager Jesus Kristus", siger arrangørerne videre. Vel ankommet til Sct. Clemens Kirke vil man fejre søndagens højmesse kl. 16.

Der vil være mulighed for at stille sin bil

ved kirken i Grenå inden pilgrimsvandringen og sammen med andre deltagere blive kørt i taxa til Sostrup. Tilmelding til denne taxatur skal ske senest torsdag den 11. august til Marysia, tlf. 86 39 84 53, mobil: 26 12 84 53 eller e-mail kazimierska70@hotmail.com.

I tilfælde af dårligt vejr kan man kontakte Birgit Clausen på tlf. 86 99 63 54 eller 22 79 14 64, da det kan være nødvendigt at udsætte eller aflyse pilgrimsvandringen.

Alle er velkomne – fra såvel Sct. Clemens menighed som fra andre menigheder.

Lørdag den 13. august er der atter pilgrimsvandring fra Sostrup Slot til Sct. Clemens kirke i Grenå. Billede fra sidste års vandring. Foto: Birgit Clausen.

Karl Borromæus Søstrene har forladt Danmark

Tekst: p. Benny Blumensaat Sankt Nikolaj Kirke Esbjerg. Foto: Harry Nordborg.

ORDENSLIV Pinesøndag d. 12. juni tog Skt. Nikolaj menighed i Esbjerg en bevæget afsked med deres to trofaste Karl Borromæus søstre gennem 21 år søster Helene og søster Regine. "Humilitas et Caritas" står der i ordensstifterens våbenskjold og i den ånd har sr. Helene og sr. Regine tjent blandt børn og unge, blandt famili-

erne, de ældre, seniordage, hjemmebesøg, ministranthold, kirkekaffe, som lektorer og gudstjenesteledere samt mange andre små og store opgaver. Under taksigelsesmessen for søstrene Pinesøndag takkede pastor Benny, menighedsrådsformanden og en af de unge søstre for deres trofaste og uvurderlige indsats gennem årene og børnene

sang en takkesang. I kirken har der et stort banner "Tak, sr. Helene og sr. Regine" og fire flag tonedede frem, nemlig det Hollandske, da søstrene drager tilbage til moderhuset i Maastricht i Holland og sr. Helene er fra Holland, det danske da søstrene har ydet deres apostoliske indsats i bispedømmet København, Danmark, gennem 27 år, det norske flag da sr. Helene var i Norge 28 år inden hun kom til Danmark, samt det tyske flag da sr. Regine stammer fra Tyskland – et udtryk for den universelle kirke som er tilstede overalt.

Gennem deres ordensliv har søstrene medvirket til at ét af bispedømmets yderpunkter blev beriget med en spiritualitet som netop kendetegner ordensfolkene og som vi kommer til at savne uendeligt meget. Tak, sr. Helene og sr. Regine fordi I var iblandt os, som børnene sang, i mange, mange år. Efter messen blev der holdt reception for søstrene, der blev knebet mange tårer og givet mange knus. Et kapitel i Skt. Nikolaj menigheds og i bispedømmets liv er afsluttet men frugterne er mangfoldige og vokser videre i det stille og det skjulte.

Sandheden tro i kærlighed

Kirkerne og den nikæanske trosbekendelse.

Tekst: cand. theol. pastor Svend Aage Nielsen, formand for Kennedy Selskabet i Danmark.

KOMMENTAR Det er en glæde, at biskop Czeslaw Kozon til sit våbenskjold og valgsprog har valgt Paulus' brev til Efeserne kap. 4,15: "Sandheden tro i kærlighed." En glæde er det også, at vi i Kennedy Selskabet – hvis formål det er "at holde John F. og Robert F. Kennedys inspiration og livssyn levende, så deres gode ord kan omsættes til gode handlinger" – har haft et godt samarbejde med den katolske kirke.

Kennedy Selskabet har haft den store glæde at give pave Johannes Paul II selskabets "Profiles in Courage Award" i 1984. I håb om fortsat godt samarbejde beder jeg her om hjælp til at få både den romersk-katolske og folkekirken til at blive "Sandheden tro i kærlighed."

I Den katolske Kirkes Katekismus, 1997 i den danske oversættelse, side 76, angives Den udvidede Nikænsk-Konstantinopolitanske Trosbekendelse, skønt den kaldes med dens oldkirkelige navn alene. Udvidelsen vedrørende Helligånden, at den udgår fra Faderen "og Sønnen" har ikke medført, at man er sandfærdig herom i betegnelsen. Dermed er det misbrug af betegnelsen, som oldkirkens forfattere har copyright på. Usandheden og misbruget af betegnelsen gled trods reformationen videre. Den hævdes også af vore biskopper og vor kirkeminister i folkekirken.

Den mangel på respekt for navnet og indholdet af Den nikæanske Trosbekendelse i oldkirken står i skærende kontrast til den pli, som Kennedy familien udviste, da den i 1989 oprettede sin "Profile in Courage Award" og sikrede sig copyright på navnet.

Det skete i respekt for den pris "Profiles in Courage Award," som Kennedy Selskabet i Danmark begyndte at uddele årligt fra 1980, og som efter John F. Kennedys bog "Profiles in Courage" fra 1956 udtaler sit prisnavn i flertal. Den pris har Kennedy-familien vist så stor anerkendelse, og selvom familien var de første til bogtitlen "Profiles in Courage" valgte de deres prisnavn i ental. De respekterede, at når der var forskel i formuleringen af de to priser, kunne de ikke bære det samme navn.

Derimod er man ikke sandheden tro,

når man gør brug af det første navn fra oldkirken til den udvidede tekst fra middelalderen. I folkekirken kan den utroskab ses på www.folkekirken.dk og sidst i Den danske Salmebog. Kirkeminister Per Stig Møller har i et brev til Folketingets kirkeudvalg af den 11. april 2011 skrevet: "Der henvises ikke i Danske Lov til en bestemt formulering af den nicænske trosbekendelse, der i sin oprindelige form er fra år 325." Hermed tilslutter kirkeministeren sig til den antagelse, at der er mere end en form for "Den nikænske Trosbekendelse." Men antagelsen er usandfærdig. To forskellige tekster kan ikke med rette bære det samme navn.

Den romersk-katolske kirkes kardinal Humbert anklagede i sin bandbulle i 1054 – i strid med sandheden – den ortodokse kirke for at havde udeladt udvidelsen "og fra Sønnen." Den bandbulle blev skyld i det store skisma mellem Øst- og Vestkirken og de deraf følgende tragedier med krige mellem kristne i Europa.

Usandfærdigt skrev Vatikanets avis, L' Osservatore Romano i dens engelske udgave fra den 12. november 1990, at udvidelsen allerede var med i Den nikænske Trosbekendelse ved kirkemødet i år 381! Uden at ville rette fejlen. Kardinal Ratzinger, nu pave Benedikt XVI, har i trosskriftet "Dominus Jesus," i 2000 i 1. artikel skrevet, at Helligånden "udgår fra Faderen" alene! Find skriftet på nettet.

Folkekirken biskoppers sekretær Holger Villadsen har hævdet i 2008, at originalteksten til "Den nikænske Trosbekendelse" ikke er defineret i dansk sammenhæng.

Men den er defineret i dansk sammenhæng af Jesus 1) i Johs. 15,26. Den er også defineret som den trosbekendelsestekst, som var eneste gældende i den romersk-katolske kirke, da 2) Ansgar i 826 bragte kristendommen til Danmark. Samme trosbekendelse var gældende, da Harald Blåtand ca. 985 3) gjorde Jellingstenen til "Danmarks dåbsattest." Hans dåb var en dåb ind i den usplittede kirke i hele verden. Den er defineret 4) i Den augsburgske Bekendelses første sætning fra 1530. Den er defineret 5) i ordlyden i Danske Lov,

1683, hvor både Danmark, Norge, Island, Færøerne og Grønland hørte under Danske Lov.

Hvordan kan vi gøre landets kirkeledere opmærksom på den uoverensstemmelse med lovgrundlaget, som de ansvarlige de seneste årtier har valgt at tie om eller ikke udtale sig om i sandhed? Vi kan henvise til, at vort fælles bekendelsesgrundlag mange gange forbyder os at tale usandt.

I folkekirken kan vi bede dem svare på, om "udvidelsen" og fra Sønnen "overens kommer med Den Hellige Bibelske skrift," som Danske Lov fordrer det. Når Jesus kun siger, at Helligånden "udgår fra Faderen" i Den lille Trosbekendelse = Johs. 15,26, så er dette ikke overens med "som udgår fra Faderen og fra Sønnen." Tilsvarende kan den romersk-katolske kirke heri vende om til Jesu ord alene og derved blive "Sandheden tro i kærlighed."

Formanden for Kennedy selskabet Pastor Svend Aage Nielsen

www.katolskorientering.dk

50 års præste-jubilæum i Vordingborg

JUBILÆUM Sammen med sin medbroder, pater Wladyslaw Zdunek, kan sognepræsten i Vordingborg, pater Josef Dudek den 27. august fejre sit 50-års præstebeslutning.

Ud over at være sognepræst er pater Dudek også koordinator for redemptoristerne i Danmark.

Pater Dudek markerede den 8. maj i år sammen med Sognepræst Gregers Mærsk-Kristensen saligkåringen af Johannes Paul II i Maribo.

Meditationer over Guds storhed

"En tone" fra himlen.

Tekst: Kirsten Krog

DIGTE Lillian Kristensen, som tidligere har været interviewet i "Katolsk Orientering", og som også tidligere har udgivet bøger, er nu aktuell med en digtsamling med egne digte. Digtsamlingen, som bærer titlen "En tone" består af i alt 95 digte, og det er i sagens natur umuligt at præsentere dem i en kort anmeldelse. I stedet vil jeg se på den overordnede struktur og på nogle enkelte af digtene eller digtgrupperne.

Digtsamlingen er bygget op af i alt 16 digtgrupper, og dertil to indledende digte, der går under titlen "Præsentation". Indenfor en gruppe er digtene stilmæssigt ret

ensartede, mens der fra én gruppe til en anden er større stilmæssige spring. Digtene synes i grove træk at kunne deles op i to typer: Meget korte digte (nogle med næsten haiku-lignende stil), som fremstår som "en tanke" eller måske, som digtsamlingen titel antyder, "En tone" – og længere mere "snakkende" digte, men stadig centreret om "en tanke" eller "en tone", blot her mere udviklet. Især de korte digte kan ses som små meditationer, digte man skal "leve i" ikke først og fremmest analysere. Flere af digtgrupperne bærer præg af forfatterens hjemegn og tydelige glæde ved naturen. F.eks. afspejler digtene i digtgruppen "Vesterhavsdigte" i deres form thyboernes ordknaphed, og i deres indhold øjeblikksbilleder fra det brusende Vesterhav. Lyt blot til et af disse digte: "En spinkel vækst, / en smule liv / kom ud af intet, / da stormen blev stille." Digtsamlingen er tydelig kristen og katolsk, hvilket allerede kan ses i

titlerne på digtgrupperne, f.eks. "Skabelse", "Guds favn", "Kristus", "Maria" og "Helgendigte".

En interessant digtgruppe er gruppen "Inspireret af Thomas Aquinas". Det er her særligt tanken om væren, bestandighed, men dog bevægelse i Guds væsen, som optager forfatteren. Det bedste af digtene i denne gruppe, synes jeg, er digtet "Treenighed": "Den evige forunderlige bevægelse, / hvor væren bestandig er væren, / hvor intet bliver nyt, fordi alting er, / hvor intet går til, fordi det stadig er. / Forunderlig bevægelse / af Fader og Søn og Helligånd. / Ét uden ophør / og dog adskilt uden isolation. / Ét uden ophør / hvor relation og person er ens."

Det er jo ingen hemmelighed, at digtsamlinger ikke appellerer til en særlig bred læserskare. Hører man til dem, som sjældent eller aldrig læser digtsamlinger, så læs bogen som en meditationssamling over

Guds storhed: Læs den som "En tone" fra himlen.

Lillian Kristensen: *En tone. Digte. Book on Demand. 164 sider. Pris 125 kr.*

Det sker i bispedømmet

Juli

Lørdag 2. kl. 9.30-18.00: Bønsdag på Dalum Kloster med pater Paul Marx. Yderligere informationer og program på www.profeti.dk. Henvendelse og tilmelding: Tlf.: 75 75 75 51, mariakjaersgaard@hotmail.com eller Profeti, tlf.: 86 27 70 58 / 30 23 23 60.

Søndag 10. Valfart til Haraldsted. Som noget nyt begyndes valfarten i Haraldsted og ikke i Sankt Bendts kirke i Ringsted. Kl. 14.00 åbningsandagt i Haraldsted Kirke. Herefter går man samlet i procession til kapelruinen, hvor der kl. 15.00 holdes valfartsmesse. Kl. 18.00 afsluttes valfarten med en sakramental velsignelse. For yderligere oplysninger: p. Torsten Jortzick (torsten.jortzick[a]pc.dk) eller Ruth Simonsen, Knud Lavards Hus. tlf. 57 60 03 51.

August

Lørdag 13. kl. 10.00: Pilgrimsvandring fra Sostrup til Sct. Clemens kirke, Grenå. Vi slutter med messe kl. 16.00. Medbring godt fodtøj, mad og drikke og rosenkrans. Yderligere oplysninger tlf. 86 99 63 54 og www.katolskgrenaa.dk

Mandag 15. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Retræten for mænd

Afholdes på Dalum Kloster i perioden mandag 15. august til fredag 19. august 2011

Retrætepræst: Benny Blumensaat.
Tema: "Men I, hvem siger I, at jeg er?" Matt. 16. 13-17
Pris inkl. kost og logi kr. 1.100,-

Tilmelding og information: Olaf Halladin
Tlf. 48 39 80 38, e-mail: mo.halla@hotmail.com

På retræteudvalgets vegne

Henning Dalsbøl

• Arv og Testamenter
• Ægtepagter
• Familiesager
• Dødsboer
• Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 77 40 19 14
Fax: 77 40 19 01
E-mail: sandra@moll.dk

Bønnens Apostolat

Juli

At de kristne må medvirke til at lette de fysiske og åndelige lidelser hos dem som er Aids-syge, især i de fattigste lande. At de ordenssøstre som arbejder i missionsområderne må vidne om Evangeliets glæde og være levende tegn på Kristi kærlighed.

August

At Verdensungdomsdagen i Madrid må anspore unge over hele verden til at rodfæste og grundfæste deres liv i Kristus. At Vestens kristne må være åbne for Helligåndens virke og med entusiasme genfinde deres tro.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940
Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

katolsk orientering

www.katolskorientering.dk

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

Biskoppens kalender

Juli

- Fredag 1.** 17.00.....Messe i Jesu Hjerte
.....Kirke i anledning af
.....Pave Benedikt XVI 60-
.....års præstevielsesjubileum
- Søndag 3.** 11.00.....Messe i Domkirken
- Lørdag 16.** 11.00.....Messe til ære for Vor Frue
.....af Bjerget Karmel, Sankt
.....Josefs karmel, Hillerød
- Søndag 17.** 8.00-11.00 .Messe i Domkirken

August

- Onsdag 3-6.**.....PSP-møde, Turku, Finland
- Lørdag 6.** 10.00Firmelse i Skt. Andreas
16.-21.Verdensungdomsdage i
.....Madrid
- 24.-25.**Köln - 14. Kölner Liturgische
.....Tagung
- Torsdag 25.**Köln - 14. Kölner Liturgische
.....Tagung
- Lørdag 27.**Tamilsk valfart til Øm
- Søndag 28.** 11.00.....Firmelse i Viborg
- Tirsdag 30.**NBK præsidiumøde
- Onsdag 31.** 15-18.....Møde i Danske Kirkers Råd
i Kbh.

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamenter
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn
Fondo
Bernstorffsvej 13 A**

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 13,
som udkommer

fredag den 19. august

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 1. august

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 14,
som udkommer

fredag den 2. september

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 15. august

**Venlig hilsen
Redaktionen**

Max Ulrich Klinker

Advokat og Avocat
Nice - Frankrig
max@klinker.fr

Hjælp med at sikre Kirkens bestaan - også når du er borte

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente.

Arv til Kirken er fritaget for alle afgifter og går derfor ubeskåret til Kirkens arbejde.

Læs mere på www.katolsk.dk eller ring til

Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Telefon 33 55 60 11

En undefinerbar krise

Tanker i forbindelse med et speciale om kirkens kommunikative rolle i sidste års mediestorm.

Tekst: Michal Tempczyk, stud.cand.ling.merc

KRISEKOMMUNIKATION Hvordan vurderer man et fænomen, som er så alsidigt, at ikke to mennesker har oplevet det éns, og hvor der er et hav af holdninger, som er så forskellige på tværs af hinanden, at man mister fokus ved blot at tage nogle enkelte af disse i betragtning?

Jeg bestemte mig for at tage denne udfordring op for noget tid siden, da jeg skulle vælge et emne til min kandidatafhandling.

Som kommunikationsstuderende kunne jeg se mange muligheder i at fokusere på

omtalen af den danske katolske kirke i foråret 2010, udfordringen var bare, at der var muligheder nok til en hel årgang af specialeskrivere.

Uanset hvilken holdning man har til perioden, hvor Den katolske Kirke var genstand for massiv omtale i den danske presse, kommer man ikke uden om, at situationen var hektisk set fra et kommunikativt synspunkt.

Til sammenligning kan det nævnes, at i marts og april måned 2010 blev Kirken omtalt mere end den islandske vulkan

gjorde i en tilsvarende periode efter dens udbrud sidste år.

Kirkens kommunikative indsats

Da jeg bestemte mig for at få et mere indgående kendskab til emnet, stod jeg hurtigt over for en stor udfordring, som

bestod af afgrænsningen af et endnu, rent videnskabeligt, uudforsket område.

For pressen og katolikkerne har de primære fokusområder været de potentielle overgrebssager, Kirkens håndtering af dem, biskoppens indsats, samt pressens rolle som *Fortsættes nederst på siden*

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 12

1. juli 2011 · 37. årgang

Fortsat fra øverst på siden...

agendasætter. Jeg fandt det dog interessant at undersøge sagen fra et synspunkt som kun i mindre omfang har været et interessepunkt for pressen; hvilken effekt Kirkens kommunikative rolle har haft på de danske katolikker.

Motivationen bag dette valg var bl.a. min egen situation, da jeg som katolik selv blev berørt af den givne periode, men ikke havde tænkt meget over, hvordan Kirkens kommunikative indsats havde påvirket danske katolikker. Jeg begyndte på en videnskabelig undersøgelse med en betydelig forforståelse, hvorfor jeg naturligvis har været nødsaget til at tage forbehold for bias (d.v.s. præget af undersøgerens forudfattede meninger og fordomme red.) Formålet har dog ikke været at konkludere, om Kirkens indsats har været hensigtsmæssig eller ej, men at påpege tendenser i forhold til effekten af dens kommunikation.

Selve undersøgelsen har bestået af en kontekstanalyse, en analyse af Kirkens kommunikation samt en receptionsanalyse.

Da der mig bekendt endnu ikke er blevet udarbejdet videnskabelige undersøgelser på området, bestemte jeg mig for at lave min egen analyse af konteksten og Kirkens kommunikation, hvilket jeg gjorde med udgangspunkt i teori om krisekommunikation, da jeg helt fra starten har anset situationen som en kommunikationskrise.

En kompleks krise

Jeg udarbejdede kontekstanalysen ved

brug af samtlige omtaler som blev bragt i fire landsdækkende dagblade, som blev udvalgt på baggrund af omfanget af dækning samt faglighed. Set fra et socialkonstruktivistisk synspunkt, ville det være paradoksalt at tale om én endegyldig krisekontekst, hvilket hurtigt viste sig at være relevant da jeg skulle redegøre for mangfoldigheden af aktører som var med til at præge krisen.

Konklusionen var, at der var tale om en kompleks krise som bestod af flere kontekster. Min overordnede fortolkning var, at Kirken kommunikerede overvejende uhensigtsmæssigt, hvilket jeg baserede på omverdenens reaktioner. "Omverdenen" dækker i dette tilfælde over pressen, lokalsamfundet, politikere, danske katolikker samt forskere med speciale i kommunikation, psykologi, teologi m.m.

Næste skridt var at redegøre for Kirkens

” Min overordnede fortolkning var, at Kirken kommunikerede overvejende uhensigtsmæssigt, hvilket jeg baserede på omverdenens reaktioner. ”Omverdenen” dækker i dette tilfælde over pressen, lokalsamfundet, politikere, danske katolikker samt forskere med speciale i kommunikation, psykologi, teologi m.m.

egen kommunikation, hvilket jeg gjorde på baggrund af teori om krisekommunikation som imagegenoprettelse. Hensigten har dog ikke været at redegøre for, om Kirken fik genoprettet sit image, hvilket i øvrigt ikke var kompatibelt med specialets tilgang eller min egen logik, da jeg ikke mener at et image nogensinde vil kunne blive genoprettet til dets status quo ante.

Konklusionen var ikke parallel med det tidligere resultat, da Kirken og dens repræsentanter på mange punkter fulgte krisekommunikative strategier til punkt og prikke. På mikroplan har jeg argumenteret for uhensigtsmæssige udtalelser fra biskoppen, som dog befandt sig i en rolle hvorfra det var usandsynligt at kunne tilfredsstille alle parter, som bl.a. bestod af ofre for potentielle overgreb, et splittet bagland samt en presse for hvilken hele sagen var en guldmine af kritisk omtale – validiteten af denne har jeg dog ikke vurderet.

Interviews med danske katolikker

Med udgangspunkt i resultaterne fra de to første analyser foretog jeg interviews samt en rundspørgeundersøgelse i blandt danske katolikker. Jeg vil ikke gå i detaljer med resultaterne, som er mange

og forskellige alt efter, hvordan man deler respondentgruppen op, men det har dog været muligt at pege på nogle overordnede tendenser.

Størstedelen af respondenterne vurderede perioden som kaotisk og blev i høj grad personligt berørt både af presseomtalen samt af Kirkens indsats i pressen.

Kirkens kommunikative rolle blev vurderet overvejende kritisk, men har ikke haft en betydelig indflydelse på katolikernes holdninger til krisen. Ifølge resultaterne har Kirken kun i mindre grad taget hånd om katolikkerne i løbet af perioden; men den identificerbare indsats er blevet vurderet yderst positivt.

Et spørgsmål som gjorde sig gældende til slut, og nu bevæger jeg mig ud på dybt vand, var spørgsmålet om der i det hele taget har været brug for en indsats fra Kirkens side i forhold til dens medlemmer, som gentagne gange har givet udtryk for, at deres tilknytning til Kirken ikke afhænger af Kirkens repræsentanter og deres handlinger, men af deres egen tro og loyalitet til Kristus.

Dette spørgsmål vil jeg dog overlade til et andet speciale. For yderligere oplysninger om undersøgelsen og dens resultater skriv venligst til: michaltemp@hotmail.com

Katolsk Orientering

Ny misbrugskrise i Irland

Den katolske Kirke i Irland må være en angrende kirke i fremtiden, siger Irlands premierminister Enda Kenny.

Tekst: Lisbeth Rütz

IRLAND "Dysfunktion", "elitisme", "arrogance" og "narcissisme" var blandt de hårde ord, der blev taget i brug, da Irlands premierminister, Enda Kenny, den 20. juli i det irske parlament kommenterede Cloyne-rapporten om seksuelt misbrug i bispedømmet Cloyne.

Af rapporten fremgår det blandt andet, at daværende biskop John Magee og generalvikar Denis O'Callaghan fra 1996 til 2008 tilsidesatte de regler, den irske bispekonference havde vedtaget i 1996 for håndtering af misbrugssager.

Rapporten handler om en række tilfælde af misbrug, som i samme periode burde have været politianmeldt. "Som praktiserende katolik har jeg ikke let ved at sige dette. Da vi voksede op, lærte mange af os herinde, at vi var en del af en pilgrimskirke. I dag har den kirke brug for at være en angrende kirke. En kirke i sand og dyb anger over de rædselsfulde handlinger, den begik, skjulte og fornægtede", sagde premierministeren under sin tale.

Et fatalt fejltrin

Ifølge det engelske katolske magasin The Tablet begik Vatikanet "et fatalt fejltrin", da et fortroligt dokument fra Kongregatio-

nen for Kleresiet underkendte de irske biskoppers såkaldte "framework document" fra 1996. Cloynerapporten ser Vatikanets dokument som en støtte til dem, der som monsignore Callaghan ikke var enige med

Irlands premierminister Enda Kerry.

den officielle irske kirkes politik.

Kongregationen for Kleresiet, der på daværende tidspunkt blev ledet af kardinal Castillon Hoyos, kunne have løst problemet ved at ratificere de irske biskoppers dokument og have gjort det til en del af den kanoniske lov, mener The Tablet i sin lederartikel den 6. august.

Som følge af Cloynerapporten måtte biskop Magee træde tilbage den 24. marts 2010. Han har tidligere haft høje poster i Vatikanet som privatsekretær for paverne Paul VI, Johannes Paul I og i en periode også for Johannes Paul II.

Nuntius hjemkaldt

Det har vakt stor opsigt, at Vatikanet efter Kennys tale tog det usædvanlige skridt at hjemkalde sin nuntius i Dublin, ærkebiskop Giovanni Leanza. P. Ciro Benedittini, vicedirektør for Vatikanets pressekontor, afviser dog, at der eksisterer en diplomatisk krise mellem Irland og Vatikanet. Leanza er kaldt til Rom for at medvirke til formuleringen af Vatikanets respons på Cloynerapporten, hedder det.

Irland er et af de lande, der har været hårdest ramt af misbrugskrisen. Den 11. december 2009 blev de irske biskopper kaldt til Rom efter en rapport om misbrugssager i ærkebispedømmet Dublin.

Efter et andet møde den 15. og 16. februar 2010 sendte pave Benedikt marts sidste år et hyrdebrev til alle Irlands katolikker, hvor han i skarpe vendinger fordømte de mange skandaler i den irske kirke.

Fortsættes side 2 ►

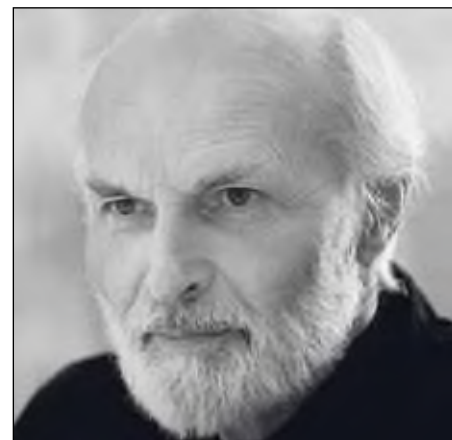
Første saligkåring i Schleswig-Holstein

Omkring 7000 deltog i saligkåringen af martyrerne fra Lübeck.

Læs mere side 5 og 6

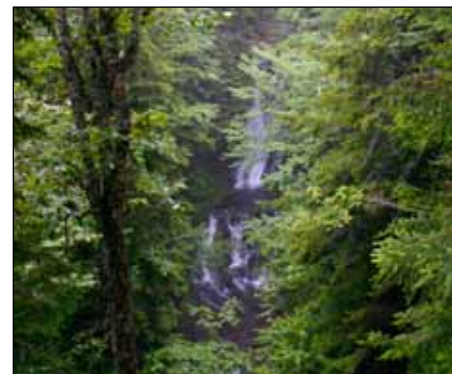
A- og B-katolikker?

Om lægfolkets rolle i Kirken.

Læs mere på side 4

Kirken og klimaet

Vi har alle medansvar for skaberværket.

Læs mere på side 7 og 8

Et tabu

Abort påvirker kvindens livskvalitet.

Læs mere side 16

Præsterokader og udnævnelser

Hen over sommeren kunne biskoppen løfte sløret for en række udnævnelser og forflytninger i bispedømmet.

Tekst: Niels Messerschmidt

BISPEDØMMET Biskop Kozon offentliggjorde den 8. juli i år følgende udnævnelser og forflytninger i bispedømmet.

Sognepræster m.m:

Pastor Michal Bienkowski, hidtidig sognepræst ved Skt. Pauls menighed i Taastrup, er fra den 20. august i år udnævnt til sognepræst ved Vor Frue Kirke i Slagelse og ved Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk samt til ansvarlig præst for den selvstændige Sankt Mariæ menighed i Kalundborg for en periode af fem år. **Pastor Gregers Mærsk-Kristensen**, hidtidig konstitueret sognepræst ved Skt. Birgittas Kirke i Maribo og Skt. Franciskus Kirke i Nakskov, er fra den 1. august i år udnævnt til sognepræst ved samme menigheder samt ved Hellig Kors Kirke i Nykøbing Falster for en periode af fem år. **Pater Paul Marx** OMI er fra den 1. august i år konstitueret som sognepræst ved Mariakirkens menighed på

Færøerne. **Pater Alren Soosaipillai** OMI er fra den 1. august i år konstitueret som sognepræst ved Skt. Laurentii menighed i Roskilde. **Pastor Samuele Lando**, hidtidig andenpræst ved Skt. Albani Kirke i Odense, er fra den 20. august i år konstitueret som sognepræst ved Skt. Pauls Kirke i Taastrup. **Pastor Nguyen Minh Quang**, konstitueret sognepræst ved Skt. Kjelds menighed i Viborg, er fra den 1. september i år tillige konstitueret som sognepræst ved Vor Frue Kirke i Silkeborg. **Pastor Dariusz Stefanek**, hidtidig konstitueret sognepræst i Silkeborg, vender tilbage til sit bispedømme, Lublin, i Polen.

Andenpræster:

Pastor Bernardo Petrini er fra den 1. august i år udnævnt til andenpræst ved Skt. Albani Kirke i Odense indtil den 1. januar 2012. **Pater Thomas Pulickyill** OCD, er fra den 1. januar 2012 udnævnt til anden-

præst ved Skt. Albani menighed i Odense. **Pastor Marek Pomykala** er fra den 1. august i år udnævnt til andenpræst ved Skt. Birgittas Kirke i Maribo, Hellig Kors Kirke i Nykøbing Falster og Skt. Franciskus' menighed i Nakskov.

Øvrige:

Pastor Christian Noval har fået bevilliget en 3-årig studieorlov til gennemførelse af et Ph.d.-studium i ungdomsteologi. Pastor Noval vil blive bosat i Københavnsområdet og stå til rådighed med præstelig betjening. **Pastor Bernardo Petrini** er fra den 1. januar 2012 udnævnt til vicerektor ved præstekollegiet "Redemptoris Mater" i Vedbæk.

Andre udnævnelser:

Cand. jur. Stig Sørensen er fra den 1. juni i år udnævnt til bispedømmets økonom for en periode af fem år. Fra den 1. juli 2011 er **Nik Bredholt**, **Bertil Frosell**, **Niels Christian Hvidt**, **Rosa Maria Ørtved Knudsen**, **pastor Gregers Mærsk-Kristensen**, **Michael Christian Riis**, **Steffen Ryom** og **Johan Hartmann Stæger** udnævnt til medlemmer af kommissionen "Justitia et Pax" for en periode af tre år. **Nik Bredholt** er udnævnt til formand for kommissionen.

Leder

Et alternativ til den herskende kultur

I disse dage er op imod en million glade unge mennesker fra hele verden ved at være nået til vejs ende i det omfattende program for Verdensungdomsdagen i Madrid, hvor pavemessen søndag den 21. august sætter et festligt punktum for begivenheden med pavens budskab til deltagerne om at være fremtidens 'frontløbere' i forkyndelsen af Kristus og budbringere af håbet om en fredeligere og mere retfærdig verden.

En måned tidligere, den 22. juli, gik det internationale samfund i chok, da omfanget af de to terroraktioner i Norge blev kendt og hvor grusomhederne på Utøya ramte en generation af unge norske socialdemokrater fra Arbeiderpartiet – unge, der ligesom deltagerne på Verdensungdomsdagen drømte om og ønskede at arbejde for en bedre verden.

Uanset hvilke motiver og bevæggrunde gerningsmanden i Norge end måtte have haft, er det en indiskutabel kendsgerning, at han – ligesom fx bombemanden Timothy McVeigh og personerne bag skoleskyderierne i USA og en række europæiske lande – er rundet af en vestlig, postmoderne kultur.

Et kendetegn ved vor vestlige kultur er dens forherligelse af krigens og voldens æstetik. I den bedste sendetid præsenteres vi for detaljerede 'close-ups' fra krige og terroraktioner verden over, og i biografen lader vi os underholde af den ensomme 'helt', der tager kampen op med den talmæssigt overlegne fjende – hvad enten det er indianere, kommunister eller hellige krigere. Dertil kommer, at krigsspil som fx World of Warcraft i dag er mange børns foretrukne computerspil, og legetøjsforretningerne bugner med krigslegetøj eller legetøj, der henter inspiration af krigens univers og æstetik. Og ikke at forglemme vestlige landes krigsengagement i Mellemøsten og i Nordafrika.

Så på en måde bliver vore samfund påvirket af en tankegang, hvor konfliktløsning i en vis udstrækning bygger på brugen af vold. Selv om man naturligvis ikke bliver en forhærdet terrorist alene på grund af legetøjsvåben, voldelige computerspil eller en voldselskende underholdningsindustri, kan vi ikke helt siges os uberørt af samfundets voldselskende kultur – eller i det mindste skræmt af den.

Som kristne bør vi på en autentisk måde vise, at der findes et ægte alternativ til en sådan kultur – et livssyn, der er rodfæstet i korsets uselviske kærlighed. I stedet for myten om den ensomme 'helt', der dræber alle sine fjender, bygger vort kristne verdensbillede på en 'helt', der dør alene på et kors for at hans fjender skal få liv; en slags 'anti-helt', der i stedet for at tilrane sig magten afslører den.

I sit kondolencetelegram til den norske kong Harald V appellerede pave Benedikt XVI om at "afvise hadets og konfliktens vej og uden frygt at arbejde sammen for at skabe en fremtid med gensidig respekt, solidaritet og frihed for kommende generationer".

Mange unge mennesker føler sig i dag desillusionerede og har brug for et nyt håb. Bare se på den seneste tids uroligheder i en række engelske byer. Som et vigtigt element i pave Benedikts vision om en nyevangelisering af det traditionelt kristne Vesteuropa, er Verdensungdomsdagen i den spanske hovedstad en vigtig anledning for de mange hundredtusinde deltagere at genfinde kilderne til det kristne liv, til at leve denne tro i dagligdagen i relation til sine medmennesker og i en dimension af solidaritet og åbenhed over for hele verden. Og herigennem være en hjælp for mange unge i de vestlige samfund med at genopdage deres kald her i livet.

Niels Messerschmidt

► *Fortsat fra forsiden* Vatikanets svar på Cloynerapporten ventes at komme inden udgangen af august måned. Dagbladet Irish Times hævder, at Leanza iflg. vaticanister har været meget lidt samarbejdsvillig i arbejdet med rapporter om de irske misbrugssager. Derfor ventes udnævnelsen af ham til nuntius i Tjekkiet fremskyndet.

Misbrugsrapporten vil ikke forsinke den 50. eukaristiske kongres, som finder sted i Dublin til august næste år, udtaler kongressens generalsekretær, p. Kevin Doran iflg. nyhedsbureauet CNA. Et medlem af regeringspartiet Fine Gael, senator Cait Keane, havde foreslået udsættelse.

Dette blev bakket op af Association of Catholic Priests, der arbejder for strukturreformer inden for Kirken.

"Irland trænger til en lægende hånd"

"Pave Benedikt har i modsætning til mange af sine rådgivere vist mange tegn på, at han forstår krisens natur og dens dybde", skriver The Tablet, der nævner pavens

møder med misbrugsofre i England sidste år som eksempel på hans evne til at vise empati og begynde på en proces, der må munde ud i heling, forsoning og retfærdighed.

Bladet nævner i samme forbindelse nødvendigheden af, at Den hellige Stol viser sagmodighed og ydmyghed, der hvor det er påkrævet.

Misbrug i Irland:

Cloynerapporten er den seneste af en række rapporter om seksuelt misbrug i den katolske kirke i Irland. De i alt 421 sider kan downloades på adressen:

http://www.justice.ie/en/JELR/Cloyne_Rpt.pdf/Files/Cloyne_Rpt.pdf.

Cloynerapporten følger efter Fernrapporten (2005) og Ryan- og Murphy-rapporterne (2009). Man afventer nu en undersøgelse af ærkebispedømmet Armagh.

Mange forlader Kirken i Tyskland

TYSKLAND Antallet af mennesker, der forlader Den katolske Kirke i Tyskland, steg i 2010 med 47% i forhold til 2009, skriver The Tablet den 6. august. Men i det tidligere DDR er Kirken i fremgang. 181.193 forlod sidste år Den katolske Kirke, som med 24,7 millioner medlemmer stadig er landets største religiøse samfund.

Tre bispedømmer i det tidligere DDR kan notere sig fremgang. I Erfurt var det 1.237 dåb mod 748 udmeldinger, i Dresden-Meissen blev 1.100 døbt, og 175 meldte sig ud, og i Görlitz blev 233 døbt, mens 136 meldte sig ud.

Mange unge tyskere trues af fattigdom

DÜSSELDORF Der er nok socialt sprængstof til uro blandt tyske unge, udtaler Simon Rapp, leder af BDJK, forbundet af Tysklands unge katolikker, efter et møde i Düsseldorf. Rapp mener, at myndighederne i Tyskland må arbejde med forebyggelse, så man ikke ender med at se den samme sociale uro som i England. Ifølge Tysklands Statistik er 2,1 millioner unge mennesker under 18 år truet af fattigdom. Tysklands unge katolikker kræver derfor, at de unge ikke bliver ramt af regeringens sparebeholdninger.

Regeringen i Khartoum anklages for etnisk udrensning

SUDAN Biskop Macram Max Gassis af El Obeid i Sudan har iflg. The Tablet anklaget regeringen i Khartoum for etnisk udrensning i Nubabjergene i Kordofanregionen, der grænser op til den nye nation Sydsudan. Biskoppen hævder, at regeringssoldaters angreb på Nubafolket gennem den seneste tid har gjort 70.000 mennesker hjemløse. Angrebene skyldes både Nubabjergenes strategisk vigtige beliggenhed samt de rige kobber-, olie- og guldforekomster i regionen.

Sektekspert kritiserer mange prominentes "patchworkreligion"

HAMBURG Ursula Caberta, der er ekspert i sekter, kritiserer mange prominentes "patchworkspiritualitet". Som et eksempel nævner hun studieværten Hape

Kerkeling, der efter sin pilgrimsrejse på Caminoen betegner sig selv som "buddhist med kristen overbygning". "Mange prominente flikker deres egen religion sammen. Efter deres forbillede er der flere og flere mennesker, der hopper på limpinden hos dem, der har et esoterisk tilbud", siger hun. Ursula Caberta mener, at mange mennesker i deres hunger efter fylde og dybde i tilværelsen bliver lette ofre for religiøse plattenslagere, der vil tjene penge. Hun ser ikke det esoteriske marked som noget harmløst, men mener, at det har forbrydelser som mord og misbrug af børn på samvittigheden. Hun advarer specielt også mod fundamentalistiske strømninger i de protestantiske kirker, og mener, at Den katolske Kirke ikke på samme måde er udsat for fundamentalismens fare.

Protestantiske kristne grundlægger forening i Tyrkiet

ISTANBUL Protestantiske kristne har grundlagt en forening i Diyarbakir i Sydanatolien. Det er foreningens formål at hjælpe de kristne til at varetage deres egne interesser, udtaler pastor Ahmet Güvener til nyhedsbureauet KAN. Menigheden består af ca. 30 mennesker, der siden 1994 er konverteret fra Islam. Güvener benægter, at de ca. 100 kristne i byen er blevet lokket med pengegaver til at konvertere og påpeger, at de kristne i byen ønsker at tjene lokalsamfundet gennem forskellige former for socialt arbejde. Gennem de seneste år har der jævnlige været chikane af kristne mindretal i Tyrkiet. Radikale nationalister har i de seneste år myrdet adskillige kristne i landet.

Biskopper kritiserer præsident Aquinos møde med rebeller

MANILA Den katolske Kirke på Filippinerne har kritiseret de nyeste samtaler mellem præsident Benigno Aquino og den muslimske oprørsorganisation Moro Islamic Liberation Front (MILF) iflg. nyhedsbureauet KNA. Adskillige biskopper kritiserer præsidenten for manglende transparens i sin fredspolitik over for MILF. Aquino har for nylig overraskende holdt møde i Tokyo med Al Haj Murad Ibrahim, der er leder af MILF. Der kendes endnu ingen detaljer fra mødet. Det er første gang i 14 år, at oprørsbevægelsen er mødtes med en filippinsk præsident.

SULTKATASTROFE I ØSTAFRIKA

STØT FAMILIERNE
I KAMPEN
MOD
SULT

Send en SMS med teksten BISTAND og donér 150 Kr. + alm. SMS-takst

Du kan også lave DIN EGEN INDSAMLING

Læs mere på www.caritas.dk

Israel roser Vatikanets indsats under 2. Verdenskrig

Påstandene om, at Den katolske Kirke og pave Pius XII ikke hjalp jøderne under 2. Verdenskrig, er ganske enkelt forkerte. Det siger Israels ambassadør i Vatikanet.

Tekst: Niels Messerschmidt

HOLOCAUST "Den katolske Kirke har altid hjulpet, hvor den kunne", og påstandene om at Den katolske Kirke og pave Pius XII ikke hjalp jøderne under 2. Verdenskrig, "er ganske enkelt forkerte". Det sagde Israels ambassadør i Vatikanet, Mordechai Lewy, da han den 23. juni posthumt tildelte fader Gaetano Piccinini hædersbevisninger "Righteous Among the Nations" – en fornem orden, som gives til ikke-jøder, der satte livet på spil for at redde jøder fra Holocaust.

"Det er forkert at hævde, at Den katolske Kirke, Vatikanet og paven modsatte sig bestræbelserne om at redde jøder", sagde Lewy: "Det modsatte er bestemt tilfældet: De ydede altid den hjælp, de kunne".

Ambassadøren mindede om, at Vatikanet ikke var i stand til at forhindre, at et tog med jøder blev sendt til udryddelseslejre efter nazisternes massakre i Rom den 16.-18. oktober 1943. Massakren "bidrog til at styrke Vatikanets ønske om at stille egne bygninger til rådighed som tilflugtssted for jøder", forklarede han og tilføjede: "Vi må huske på, at det tog, der forlod [Rom] den

18. oktober 1943, var den eneste transport det lykkedes for nazisterne at organisere fra byen til Auschwitz".

Ambassadøren bemærkede efter massakren, hvordan "klostre og børnehjem drevet af ordener åbnede dørene for jøder, og vi må formode, at dette skete med Vatikanets billigelse, som derfor kendte til disse tiltag".

Alt var ikke sort-hvidt

Fader Piccinini var en central figur i bestræbelserne på at redde jøder fra Holocaust. Via et netværk af ejendomme, ejet af hans orden, var han i stand til at redde mange jøder, herunder medlemmer af den familie, som nu har opfordret staten Israel til posthumt at tildele ham den fornemme orden.

Ifølge ambassadøren så jøderne i Rom "i pavens skikkelse en slags beskytter og de håbede han kunne redde dem fra de værste forfølgelser".

På spørgsmålet om dette kaster nyt lys på Pius XII, der er blevet kritiseret for at have forholdt sig tavs overfor nazisternes gru-

Den israelske stats ambassadør i Vatikanet, Mordechai Lewy, går i rette med dem, der kritiserer Vatikanet og Pius XII for at have gjort for lidt for at beskytte jøderne mod Holocaust. Foto: TU-Pressstelle/Dahl.

somheder, svarede ambassadøren, at "der indenfor jødedommen findes forskellige holdninger på det historiske niveau".

"Ud fra hvad vi ved, kan vi ikke tillade os at sige, at alt bare var sort-hvidt", svarede han. "Men dem, som benægter, at Vatikanet, paven og katolske institutioner tog skridt til at redde jøder, tager fejl".

'Hemmelige' dokumenter offentliggøres

Vatikanet vil i løbet af næste år offentlig-

gøre op imod hundrede dokumenter fra sine 'hemmelige arkiver', herunder en række dokumenter fra tiden omkring 2. Verdenskrig og Pius XII's pontifikat. Disse vil kunne ses på udstillingen 'Lux in Arcana: The Vatican Secret Archives Revealed' på Musei Capitolini, der har åbent i perioden februar til september 2012. Udstillingen vil være åben for alle, som her kan blive klogere på dokumenter, manuskripter og pergamenter fra Vatikanets arkiver. Anledningen er de 'hemmelige arkivers' 400-års-jubilæum.

Det pavelige universitet i Rom, Gregoriana, danner i februar næste år rammen om den første systematiske fælles refleksion på internationalt niveau om overgrebskrisen i Kirken.

International konference skal belyse overgrebssagerne i Kirken og se fremad

En konference på det pavelige universitet Gregoriana i februar 2012 og et e-læringscenter er de seneste tiltag fra Vatikanets side i kampen mod seksuelle overgrebssager i Kirken.

Tekst: Niels Messerschmidt

KONFERENCE Den 6.-9. februar 2012 afholdes en stor konference på det pavelige universitet Gregoriana i Rom om overgrebene i Den katolske Kirke – en konference, som bl.a. sponseres af Vatikanets Statssekretariat og Troselærekongregationen. Konferencen bliver den første systematiske fælles refleksion på internationalt niveau om overgrebskrisen i Kirken og målet er ifølge Vatikanets talsmand, p. Federico Lombardi,

at fremme en "kultur af lytten til ofrene, af forebyggelse og af forsoning – elementer, der må være en fast og fuldt integreret del af Kirkens liv".

Konferencen udspringer af et initiativ blandt jesuitterne og medarbejdere på Gregoriana. Universitets rektor, jesuitpater Francois Xavier Dumortier, sagde på en pressekonference, at da universitet har over 2.000 seminarister, præster og ordensfolk

blandt sine studerende – hvoraf flere naturligt nok bliver biskopper eller religiøse ordensledere med tiden – har universitetet en særlig forpligtelse til at afhjælpe den "smerte og lidelse", krisen har medført for "ofrene på en dyb og særlig måde" og for Kirken generel.

Ifølge arrangørerne er det hensigten at konferencen skal fremme tilegnelsen og brugen af de retningslinjer til forebyggelse af overgreb, som Troselærekongregationen udsendte den 16. maj i år og hvori biskopper opfordres til at fokusere på at hjælpe ofrene, skabe et trygt miljø i Kirken og samarbejde med politiet og de civile anklagere, når der begås overgreb mod mindreårige i Kirke. Kongregationen vil desuden hjælpe de bispekonferencer, der endnu ikke har udarbejdet en egentlig forebyggelsespolitik omkring seksuelle overgreb mod mindreårige, således at en sådan foreligger inden maj næste år.

Vil indsamle og fremme 'best practices'

Planerne for konferencen næste år, der har titlen "Toward healing and renewal", blev annonceret den 13. juni. Mere end 200 repræsentanter fra bispekonferencer og ordenssamfund verden over forventes at ville deltage, og i forbindelse hermed er det planen at lancere et nyt, flersproget e-læringscenter for kirkelige ledere med det formål at indsamle og fremme 'best practices' på området.

Konferencen vil blive holdt på fire sprog,

herunder engelsk. Dækningen i de engelsksprogede medier vil sikkert nyde godt af, at konferencens pressekontaktperson, Alexander Des Forges, til dagligt varetager kontakten til medierne for bispekonferencerne i England og Wales.

En amerikansk nøgleperson på konferencen bliver psykologen msgr. Stephen Rossetti, som tidligere har stået i spidsen for St. Luke Institute i Silver Spring, Maryland – en institution, der behandler overgrebspræster.

Vitus-program vil spille en central rolle

Ifølge oplysninger vil konferencen også byde på en række workshops med udgangspunkt i Virtus-programmet, der blev udviklet af den amerikanske forening National Catholic Risk Retention Group i slutningen af 1990'erne. Dets fundament er programmet "Protecting God's Children" til hjælp til præster, ordensfolk, lærere, kirkelige medarbejdere, frivillige og forældre med at kende faresignalerne på overgreb, hvordan man forhindrer det på og hvordan man skal reagere på en anmeldelse om overgreb. Programmet er for øjeblikket i brug i mere end 100 bispedømmer i hele USA.

Michael Bemi, lederen af National Catholic Risk Retention Group, udtaler til National Catholic Reporter, at det er hans håb at konferencen vil skabe interesse i at bruge programmet til at forhindre og til at afdække overgreb. Han siger desuden, at Virtus-programmet allerede er begyndt at tilknytte flersprogede undervisere i forbindelse med at udbrede programmet til andre dele af verden.

En hjemmeside for konferencen findes på <http://thr.unigre.it/vescovi2012/intro.aspx>.

”Vi er nødt til at starte forfra”

Generalvikar Lars Messerschmidt, én af initiativtagerne bag sogneundersøgelsen, trækker her nogle tråde tilbage til arbejdet med at udmønte koncilstanker om lægfolkets medansvar for Kirkens sendelse.

Tekst: Niels Messerschmidt

SOGNEUNDERSØGELSEN I anledning af generalvikar Lars Messerschmidts 50 års præstetjubilæum den 29. juni i år, har KO bedt ham perspektivere den nyligt offentliggjorte sogneundersøgelse i lyset af arbejdet med at implementere 2. Vatikan-koncilts tanker omkring lægfolkets rolle i Kirken – et arbejde, der har gået som en rød tråd i hans præstevirke siden 1960'erne.

”Det var en kongstanke på konciliet, at der ikke var noget der hed ’A- og B-katolikker’. Det var et opgør med den mentalitet, der var så typisk for Kirken dengang: at der var de aktivt ydende, præsterne og ordensfolket, og så lægfolket, der helst skulle være fromme, komme i kirke hver søndag og være med til ’at betale gildet’. Men at betro dem opgaver og ansvar var meget fremmed for den dagværende kultur”, forklarer generalvikaren og tilføjer, at konciliet netop slog fast, at lægfolket i kraft af deres dåb er medbærer af Kirkens sendelse.

Ifølge p. Messerschmidt er der siden synoden på Nyborg Strand i 1969 sket en modning af lægfolket, der er vokset frem en ny ånd i samarbejde med de gejstlige, altså væk med klerikalismen, og en vilje til at få det til at fungere på alle niveauer. Selv om vi stadig har meget at lære som præster og som lægfolk, mener han, at sogneundersøgelsen er et vigtigt skridt i den retning.

”Jeg har været en varm fortaler for undersøgelsen. Dels skulle vi finde ud af, hvad vi skulle bruge pastoralrådet til i sin nye struktur. Den gamle struktur, hvor pastoralrådets sammensætning byggede på direkte valg, havde den svaghed, at der var ingen direkte forbindelse mellem de ansvarlige på menighedsplan og de medansvarlige på bispedømmeplan. Så derfor blev meget af rådets arbejde ikke forankret i menighederne”.

En lille revolution

Lars Messerschmidt mener, at der er sket ”en lille revolution” i måden Kirken og bispeddømmet fungerede på i forhold til før konciliet. I den strukturkommissionen, der havde til opgave at forberede synoden, opfandt man ordet ”medansvar” til at beskrive de nye idéer, hvor præsten ikke længere er eneansvarlig, men deler sit pastorale ansvar med et råd valgt af lægfolket, af menigheden. ”Det var den overordnede vision, at disse skulle være et organ for lægfolkets medansvar i Kirken”.

Giver sogneundersøgelsen dig håb om, at det man tilstræbte på synoden, nu synes tættere på at kunne realiseres?

”Ja, jeg er meget optimistisk. Ikke kun pga. den fantastiske høje svarprocent, men også pga. af den store entusiasme, jeg mærkede hos de deltagende folk og deres interesse for spørgsmålene”.

Pastor Messerschmidt forklarer videre, at den såkaldte krise i Kirken har modnet os til at stille spørgsmålet ’Hvad vil det sige at være Kirke?’ og han mener dette svar udspringer af selve processen omkring sogneundersøgelsen.

”Det er jo en utrolig ting at finde ud af, hvad det vil sige at være katolsk Kirke, når det kommer til stykket”.

På spørgsmålet om, hvordan man fastholder den proces, som sogneundersøgelsen har initieret, siger han: ”Svaret er umiddelbart dialog, altså samtale. Alle skal tale sammen, ikke kun i forholdet mellem de gejstlige og lægfolket. Mange menigheder oplever en eller anden form for splittelse; man har det ikke godt sammen og taler ikke godt sammen. Men her er der kun én vej, nemlig ikke at stoppe samtalen”.

”Men også i forhold til omverden har vi en stor udfordring. Vi kæmper mod denne verdens mentalitet, hvor der ikke er plads til troen i det offentlige rum. På det kultur-mæssige og pædagogiske område er der simpelthen et jerntæppe mellem troens univers og det almindelige, intellektuelle univers. Og det har resulteret i, at vore børn nærmest er blevet skizofrene åndeligt set”.

Opgiv ikke håbet

”Op til konciliet og i tiden derefter var det almindeligt for åndeligt interesserede at søge sandheden. Som nogen senere sagde sarkastisk, handlede det dengang om at søge og finde sandheden. I dag handler det om at søge sandheden, men det er forbudt at finde den. Hvis man finder sandheden, kan det ikke passe – det illustrerer hele problemstillingen.

Derfor er det så svært for kateketerne i dag. Jeg tror det personlige vidnesbyrd er helt afgørende for at gøre Evangeliet troværdigt for andre og for at vi som Kirke genvinder vor moralske autoritet.

Det gælder såvel præster, kateketer som forældre. Vi må være autentiske i vor tro”.

”Jeg husker kardinal Söhnen, en af de ledende biskopper på konciliet og udpeget af Paul VI til en slags biskoppelig tilsynsførende med den dengang unge karismatiske fornyelse i Kirken i 1970'erne. Han udtalte, at han var ’en håbets mand’ – han kunne om nogen se de mange vanskeligheder i Kirken, men der var så mange tegn på Helligåndens måde at forny Kirken på dybt neddefra, at det gav ham håb for Kirkens fremtid. Tilsvarende har Paul VI, der også oplevede mange vanskeligheder i Kirken, sagt, at man aldrig må opgive håbet. For opgiver vi håbet, er vi ikke længere troende”.

Når vi kigger på bispeddømmets situation i dag, hvor mange ikke støtter op om kirken, manglende integration af fremmedsprogede, mange er usikre i troen osv., hvor ser du da håbet?

”For det første var det interessant for mig at se hvor mange udenlandske katolikker deltog i sogneundersøgelsen. Det giver håb og er et tegn på, at tingene trods store problemer i visse sogne går i den rigtige retning. Vi bør ikke acceptere grupper, der ikke ønsker at integrere sig”.

”Et andet vigtigt aspekt er nyevangelisering – et forholdsvist nyt begreb, som Johannes Paul II indførte for at beskrive behovet for at starte forfra også i kristne lande. Som Paulus siger: ’Troen kommer at det, der høres’ – ikke det, der læses. Hvorfor? Fordi kommunikation og videregivelse af det glade budskab bygger på det levende ord. Her er den personlige kontakt helt afgørende”.

”Derfor glæder det mig, at biskoppen nu

har oprettet en evangeliseringstjeneste. For det er forvekslingen mellem evangelisering og katekese, som er skyld i at vi har gjort det rigtigt dårligt i mange år. Det svarer til at give en steak til børn, som endnu ikke har tænder og selv om mange af vore børn og unge kun kan klare flydende kost, fodrer vi dem med store menuer. Vi er nødt til at starte helt forfra: Det, der mangler, er en evangelisationsfase, hvor vi bringer børnene til en personlig tro på Gud. Her spiller lægfolket en vigtig rolle og i den sammenhæng ser jeg sogneundersøgelsen som en bekræftelse på, at vi er på rette spor”, konkluderer generalvikar Lars Messerschmidt.

”Det er jo en utrolig ting at finde ud af, hvad det vil sige at være katolsk Kirke, når det kommer til stykket”, siger generalvikar Lars Messerschmidt om den nyligt offentliggjorte sogneundersøgelse. Foto: Omar Ingerslev.

Sankt Annæ Skole søger ny viceskoleleder

Grundet viceskolelederens udnævnelse til skoleleder, søger vi pr. 1. november eller snarest derefter en ny viceskoleleder.

Vi søger en person, der vil indgå i et spændende og udfordrende job i ledelsesteam med skolelederen samt i nært samarbejde med ansatte, bestyrelse og forældre.

Sankt Annæ skole er en katolsk skole, stiftet i 1897, som bygger på det kristne livs- og menneskesyn, og den er et tilbud til såvel katolske som ikke katolske elever.

Skolen er tosporet fra Børnehaveklasse til 10. klasse og rummer 530 glade elever, og vi arbejder frem mod at blive en todelt skole fra august 2012 med grundskole fra bh. kl. til 6. kl. og overbygning fra 7. kl. til 10. kl. Vi har endvidere en velfungerende SFO med ca. 200 børn samt en aktiv og interesseret forældregruppe. Skoleudvikling og videreuddannelse prioriteres højt med fokus på pædagogiske og faglige drøftelser. Vi ønsker fortsat at styrke og videreudvikle skolen profil.

Sankt Annæ skole kan tilbyde:

- en velfungerende skole
- en aktiv forældregruppe
- en skole i stadig udvikling, hvor teamsamarbejde er i fokus
- samarbejde med kompetente lærere, pædagoger og andet personale
- en velfungerende SFO
- et udfordrende og spændende lederjob i et ledelsesteam i udvikling

Vi søger en viceskoleleder, som:

- er udviklingsorienteret med pædagogiske visioner
- som vil arbejde loyalt for skolens målsætning og værdigrundlag
- er fleksibel og god til at samarbejde
- har lyst og evner til at varetage vikaradministrationen og andet administrativt arbejde
- som har kendskab til IT
- som har en lederuddannelse eller er villig til at påbegynde en lederuddannelse

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til skoleleder Birgitte Ørsted eller viceskoleleder Søren Blinkenberg på tlf. 32 58 05 35. Endvidere kan man hente mange relevante oplysninger på skolens hjemmeside www.sanktannaeskole.dk

Ansættelsen sker i henhold til gældende overenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation. Aflønningen finder sted i henhold til gældende regler, dvs. i intervallet: 394.509 – 457.814 kr. Hertil kommer pensionsordning.

Ansøgning med relevante bilag sendes til skolen mærket ”viceskoleleder” eller pr. mail til skoleleder Birgitte Ørsted: oersted@sktannaeskole.dk
Ansøgningsfrist: Onsdag den 31. august 2011.
Samtalerne vil finde sted i uge 36 og 37.

Sankt Annæ skole
Otto Rudsvej 7
2300 København S.

Glæde over saligkåring i Lübeck

Over 7.000 mennesker kom til friluftsmesse med økumenisk fortegn i Lübeck. Det var den første saligkåring nogensinde i Schleswig-Holstein.

Tekst: Lisbeth Rütz. Foto: Lisbeth Rütz og www.erzbistum-hamburg.de

LÜBECK Helt fra Zambia og Sydafrika var de kommet til Lübeck for at ære de tre katolske præster Hermann Lange, Johannes Prassek, Eduard Müller og den protestantiske præst Karl Friederich Stellbrink ved en storslået friluftsmesse på die Parade ved Herz Jesu Kirche, hvor tre af dem arbejdede. Det skete lørdag den 25. juni – nøjagtig 68 år efter, at de fire blev overført til dødsgangen i fængslet i Hamburg. Den 10. november 1943 blev de fire præster henrettet i Hamburg for deres modstand mod nazismen. Ved messen blev Lange, Prassek og Müller saligkårede. Stellbrink blev ikke saligkåret, da de protestantiske kirker ikke anerkender saligkåring.

Fra Vatikanet deltog kardinal Walter Kasper, tidligere leder af Vatikanets råd for de kristnes enhed, kardinal Angelo Amato fra salig- og helgenkåringkongregationen og nuntius i Tyskland, Jean-Claude Périsset. Fra den evangeliske kirke deltog blandt andet biskoppen af Schleswig, Gerhard Ulrich. Ledende politikere fra tre forbundslande var kommet med Schleswig-Holsteins ministerpræsident Peter Harry Carstensen i spidsen.

Næsten et kvarters klokkeringning fra domkirkens tårne indledte messen. Med domkirkens tårne som manende baggrund læste forfatteren Johannes Thømmes martyrologiet op og sagde blandt andet: ”Da tårnene i Lübeck, vidner om svundne tiders fromhed, var styrtet sammen, behagede det Gud at rejse nye tårne, tegn på levende tro, og blandt mange udvalgte han dem, vi her ærer”.

Pionerer for økumenen

”De blev ført til guillotinen og halshugget inden for kun 30 minutter. Men i deres afskedsbreve står der intet om angst, intet om

panik, intet om depression. Tværtimod! ”I aften er det så vidt, at jeg får lov til at dø... Vær ikke bedrøvede! Hvad der venter mig er glæde og lykke”. ”I dag får jeg lov til at dø”. ”I dag må jeg komme hjem”, skriver Johannes Prassek... Vikar Hermann Lange, der kun var 31 år gammel siger det allertydeligst. Han var i en alder, hvor man normalt ikke tænker på at dø og endnu mindre glæder sig til det. Men han citerer fra apostelen Paulus brev, som vi lige har læst: ”Glæd Jer, endnu en gang siger jeg Jer, glæd Jer! I dag kommer det største øjeblik i mit liv”

Vi må spørge os selv, hvordan er det overhovedet muligt at skrive sådan ansigt til ansigt med ens egen henrettelse? Der findes kun et svar. For disse mænd var det, Jesus sagde i sin afskedsbøn virkelighed. Lige som Jesus vidste de sig et med Gud; de vidste sig i liv og død i Guds hånd” sagde kardinal Kasper, der under messen bar den messehagel, Johannes Prassek fik til sin primitivmesse.

Kardinalen afviste, at ”en tilpasset og strømnet kulturkristendom” kunne være et egnet svar på den ofte berettigede kritik, der rammer Kirken i dag. Han så de fire martyrer som forbilleder for kristne i dag:

”Også i dag behøver vi oprigtige mænd og kvinder, der ikke tilpasser sig, der i kristelig frihed står inde for deres tro, der tænker anderledes, taler anderledes og lever anderledes – mænd og kvinder der er overbeviste. Man må adlyde Gud mere end mennesker (Apg 5,29)” sagde kardinalen, der advarede mod at dyrke tidens idoler som for eksempel konsumisme, penge, prestige, magt, indflydelse og sexappeal.

Den fælles kamp mod nazismens menneskeforagtende ideologi forenede martyrerne på tværs af de dengang meget hårdtoptrukne konfessionelle grænser og åbnede

Saligkåringssessen fandt sted på die Parade foran Herz Jesu Kirche i Lübeck.

Foto: www.erzbistum-hamburg.de

Efter at præfekt Angelo Amato for Vatikanets salig- og helgenkåringkongregation havde oplæst saligkåringssedlen på latin, blev det oplæst i tysk oversættelse af sr. Veronika Scharnberg OSB. Foto: www.erzbistum-hamburg.de

for nye økumeniske perspektiver, sagde Kasper:

”Til sidst flød deres blod ind i hinanden. Martyrerne blev til sædekorn for økumenen, det faldt i jorden og bar rig frugt (Joh. 12,24)”.

”Kirkespaltningen gør os utroværdige”

”Den er i modstrid med Jesu vilje. Den er simpelthen en skandale med de udfordringer, vi står overfor i dag”, sagde kardinalen, der gang på gang blev afbrudt af kraftige klapsalver.

”Vi er stolte og taknemmelige over

Kardinal Walter Kasper holdt talen ved saligkåringssessen. Billede: Lisbeth Rütz

martyrerne. Dette er en ganske særlig dag for Schleswig – Holstein”, sagde ministerpræsident Peter Harry Carstensen, der takkede Den katolske Kirke for at have holdt mindet om Karl Friederich Stellbrink levende i alle årene efter krigen.

”Lad martyrerne være et eksempel for os og lad os ikke se den anden vej, når der begås uret”, sagde Carstensen, der opfordrede alle troende i dag til at handle på tværs af verdensreligionerne mod uret og undertrykkelse.

Hvem var martyrerne fra Lübeck?

Historien om de fire som blev henrettet den 10. november 1943.

Tekst: Lisbeth Rütz

SALIGKÅRING Johannes Prassek (*13.8. 1911 i Hamburg) Født uden for ægteskab. Moderen var tjenestepige, og faderen Johannes Prassek, der stammede fra Schlesien, kom til Hamburg som murer i det store byggeboom omkring århundredskiftet. Prassek fuldførte sine præstestudier takket være økonomisk støtte fra velgørere. I Sankt Georgen festskrift fra 1976 beskrives han som ”begavet og foretagsom, altid parat til spøg og skæmt”. Prassek havde en karismatisk udstråling og var præst i Lübeck fra 1939.

Han var en meget kendt prædikant og kritiserede åbent de forhold, de 15.000 polske og russiske tvangsarbejdere i byen levede under. Prassek var sjælesørger for

polakkerne og samlede tøj og rationeringskort ind til dem.

Hermann Lange (*16. 4. 1912 i Leer Ostfriesland).

Voksende op i et velsitueret, trygt barndoms-miljø. Hans meget tætte og tillidsfulde forhold til faderen prægede også hans forhold til andre autoriteter, ja til Gud selv. Han sagde offentligt fra over for nazipartiets eutanasi-program, der dræbte tusinder af handicappede. Lange gik for at være en intellektuel og belæst præst, der så det som sin største opgave at vinde frafaldne og kirkefremmede unge for Kirken. Han engagerede sig især i arbejde med unge og soldater.

Eduard Müller (*20.8. 1911 i Neumünster). Voksende op i fattige kår hos en enlig mor, der stammede fra Schlesien. Hans

Billeder: www.erzbistum-hamburg.de

religiøse opdragelse og skolegang var præget af Sankt Elisabethsøstrene. Oprindelig uddannet som snedker; men blev præst takket være støtte fra velgørere. Müller blev præsteviet i 1940. I en tid, hvor det kirkelige ungdomsarbejde var i stor krise, samlede han mange unge omkring sig. Så sent som i 1941 forsøgte Hitlerjugend at hverve ham som leder. Særlig aktiv var han med sjælesorg for unge arbejdere og håndværkere.

Karl Friederich Stellbrink (28.10. 1894 i Münster). Evangelisk præst. Hans ungdom og studietid var præget af en stærkt antikattolsk indstilling, patriotisme og militarisme. Han sluttede sig til nazipartiet og håbede på en frugtbar symbiose mellem kristendommen og nazismens ideologi. Trådte ud af partiet i 1937. Fra 1941 knyttede han

forbindelse til de tre katolske kapellaner og den katolske familie von de Berg, der spillede en fremtrædende rolle i det katolske miljø i Lübeck. Sammen med de tre kapellaner udbredte han kardinal von Galens regimiekritiske prædikener. Afskediget fra sit embede efter en prædiken i 1942, hvor han efter bombardementerne af Lübeck udtalte: ”Nu taler Gud med mægtig stemme. I vil lære at bede igen”.

Herrens øjne hviler på de retfærdige,
hans ører hører deres råb om hjælp.
Herrens ansigt er vendt mod dem,
der over ondt,
han vil udslutte deres navn på jorden.
Når de retfærdige skriger,
hører Herren dem,
og han befrier dem fra alle deres
trængsler.

Salme 34, vers 16-18

”Martyrerne inspirerede os”

SALIGKÅRING Sr. Anvera fra menigheden på Bornholm glædede sig i ganske særlig grad over saligkåringen, for martyrerne fra Lübeck har været den røde tråd i hendes liv. Hun er døbt og firmet i Herz Jesu Kirche, hvor Prassek, Müller og Lange var præster, og voksede op i en tid, hvor martyrerne inspirerede til mange orden-skald. Selv tog hun sit søsternavn Anvera efter Anverus – en nordtysk martyr fra 1100-tallet. Ved et stort ungdomsmøde i Lübeck mødte hun i 1955 den sidste overlevende af martyernes medfanger.

”De fire præster blev fra starten set på som martyrer”, siger søster Anvera, der gennem årene har haft tæt kontakt

til Arbeitskreis 10. November, en gruppe, der blev grundlagt straks efter krigen. Gruppen blev grundlagt af venner og børn af de lægfolk, der sad fængslede sammen med martyrerne. Efterhånden er flere og flere protestantiske præster kommet med. Pt. arbejder Herz – Jesu Kirche på en udvidelse af krypten under kirken. Her er urnen med Hermann Langes aske indemuret, og det er meningen, at der skal være en permanent udstilling med minder om de fire martyrer, fortæller sr. Anvera. LR

Sr. Anvera fra Bornholm og msgr. Dietrich Timmermann fra Haraldsted var sammen med p. Niels Engelbrecht fra Sankt Ansgars Kirke kommet fra Danmark for at være med til saligkåringen. Billede: Lisbeth Riitz

på Katolsk Historisk Arkiv.

Da en flok historisk interesserede katolikere i 1978 stiftede en uformel arbejdsgruppe, var en af de første opgaver at få bedre styr på bispedømmets arkivalier, og Nybo var som uddannet arkivar selvskrevet til opgaven.

Lige siden sin konversion i 1950 har han set det som sin hovedopgave at fremme forskning i den katolske kirkes historie i Danmark. Det er sket gennem arkivararbejde - for arbejdet med at opbevare det historiske materiale betryggende er nu engang den første forudsætning for at kunne lave historieskrivning, siger Nybo, der ser arkivet som Noas ark, hvor de historiske spor sikres for eftertiden.

Men det er også sket gennem egen historisk forskning. Nybos forskningsområde par excellence har været franciskanerne i Norden. I 2006 fik han æresdoktorgraden ved universitetet i Mainz for sin forskning i franciskanerne.

Nybo har også markeret sig ved sin forskning i broder Jakob, der skal have været en bror til kong Christian II. I flere år havde han et frugtbart parløb med Henrik Stangerup, der som tredje bind i sin romantrilogi om danskere i udlandet skrev om broder Jakob (1991).

LR

Kaptajnen går fra borde

HISTORIE Bispedømmet tog ved en reception den 30. juni en bevæget afsked med sin arkivar Jørgen Nybo Rasmussen. ”Du har med engagement, kærlighed og passion været engageret i arkivet. Det er dit værk, at det hele blev sat på skinner, og vi ved, hvor meget du har lagt i det som arkivar”, sagde biskop Czeslaw til 81-årige Nybo, der nu takker af efter en menneskealders frivilligt arbejde

Mindeord over pastor Lech Pytlak

Tekst: Jørgen Larsen

NEKROLOG Jeg blev meget ked af det og chokeret, da jeg læste i K.O. nr. 12, at min meget gode ven, pastor Lech Pytlak, desværre er afdøet ved døden d. 20. juni i Polen.

Jeg lærte Lech at kende kort efter hans ankomst til Danmark, hvor vi fik et godt og solidt venskab, som varede i 25 år. Han kom hertil i 1986, og jeg hjalp ham meget med at finde rundt i dansk lovgivning og kontakten til udlændingestyrelsen.

Han var meget glad for at være i Randers; men efter ulykkelige hændelser dér i 1992 kom han til København, hvor vores venskab virkelig tog fart. Han var altid glad, når jeg tog på ture med ham til Langelinie, Hareskoven og mange andre steder.

Jeg lærte også hans familie fra Polen at kende. Det var en fornøjelse at være sammen med dem, når de var her i landet. Lech var virkelig et rart menneske. Efter at han var blevet sognepræst i Brønshøj og

Søborg, gav han mig lov til at være hans sognesekretær i perioden 1992-2006.

Samtidig hjalp jeg ham med de kirkelige handlinger som for eksempel dåb, vielse, bisættelse og den årlige fælleskirkelige andagt på det gamle plejehjem Hoffmanns Minde.

Vi havde tit kontakt med hinanden, endog så sent som da han i midten af maj ringede til mig og spurgte, om vi skulle mødes snarest efter at han var kommet hjem fra Polen.

Vi glædede os begge to til gensynet; men sådan skulle det altså ikke gå, da Vorherre havde andre planer. Lech var et godt menneske.

Hjertelig tak Lech for et godt og sammentømret venskab, som nu definitivt er afsluttet.

Hvil i fred med forbønnerne fra den hellige Guds moder Maria, Sankt Ansgar og den hellige Frans.

Derom beder jeg ved Kristus Vor Herre.

JUBILÆUM Sankt Annæ Kirke fejrede søndag den 26. juni dobbeltjubilæum for kirkens to præster, Wieslaw Podlach og Leszek Kapusta. Biskop celebrerede den festlige fælles messe for den danske

og polske menighed, og bagefter var der reception med taler, sange og stående buffet for de to 25-års-jubilærer. STORT til lykke fra menighederne i Sankt Annæ Kirke! Foto: Bjarne Ackey.

Ved Lech Pytlaks død

Tekst: Clara K. Jensen

NEKROLOG Da vi den 26. juni i Skt. Albani Kirke modtog budskabet om pastor Lech Pytlaks død, følte jeg en uendelig tristhed, men også en stor glæde og taknemmelighed over at have kendt en præst som ham.

Vi mødtes første gang ved Ømvalfarten i 1990. Vi havde en god og frugtbar samtale, hvor jeg oplevede Lech Pytlak som et åbent og varmt menneske. Da jeg fortalte ham, at jeg p.t. var elev på Sproghøjskolen på Kalø ved Rønde, sagde han, at han også havde været på kursus på samme skole, hvor han fulgte linjen ”Dansk som fremmedsprog” og bad mig hilse lærerne, når jeg kom tilbage. Den ene lærer, jeg talte med, huskede udmærket Lech Pytlak og hans venlige og imødekommende væsen.

Hun nævnte, at han i begyndelsen af danskundervisningen havde svært ved den danske udtale. F. eks. blev ”Gud” til ”Guld”, fortalte hun med et smil på læben.

Det danske sprog kom Lech Pytlak dog hurtigt efter. I den periode, han gjorde tjeneste i Johanneskirken i Søborg, havde vi i menigheden det privilegium hver søndag at kunne lytte til hans vedkommende og velforberejede forkyndelse af Guds ord på et forståeligt dansk. Hans prædikener gav altid stof til eftertanke, og desuden var han med sit kærlige og åbne sind en forbilledlig hyrde for sin menighed.

Lad os i mindet om Lech Pytlaks forkyndelse og øvrige præstegerning gøre som Maria: ”Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem”. (Luk. 2,19) I kærlig og taknemmelig erindring.

Mange udfordringer på vej til at blive Grøn Kirke

Det har ikke været nemt, men det katolske Nordvanggaard i Birkerød er på vej til at blive Grøn Kirke.

Tekst: Ulla Pinborg, koordinator for Den Hellige Families Kirke og medlem af Danske Kirkers Råds Klimagruppe

GRØN KIRKE I Birkerød ligger Nordvanggaard, en gammel forpagtergård. Den har været ejet af den katolske søsterorden Søstrene af Det Dyrebare Blod i over 50 år. Der er kloster, kirke for Den Hellige Families menighed, præster og sognekantor, og et lille plejehjem. Der er flere enheder, flere ledelser og mange nationaliteter: de fleste fra Europa, Asien, Afrika og Sydamerika.

At prøve at blive grøn kirke og grøn organisation sådan et sted er ikke helt enkelt. Man er sparsommelig, når man lever i kloster, katolske menigheder har ikke mange indtægter, og plejehjemets drift skal passe til det danske sundhedsvæsen.

Gennemgang af tjeklisten

Vi har haft Grøn Kirke oppe på møder i menighed og plejehjem, og den tekniske medarbejder og sognesekretæren holder øje med de 48 punkter på tjeklisten. Vi har registret forbrug af gas, vand og el hver måned i over et år, vi bruger sparepærer og slukker for elektriciteten, men det tog tid at nå til en energigennemgang.

En energigennemgang er dyr for små økonomier.

Der er mange af tjeklistens punkter som er svære for os. Nordvanggaard er et gammelt hus med gamle installationer, som ikke bare lige kan udskiftes. Transporten er svær for os, for folk bor spredt. Menigheden og klosteret er begyndt at købe fair trade-produkter og økologiske madvarer og rengøringsmidler. Det er slut med kemisk behandling af ukrudtet! Vi skal ville det og gøre det.

Nogle punkter er nemme ...

Søsterordenen blev grundlagt i Afrika, og menigheden har altid bidraget til projekter i deres hjemlande. Caritas Danmark har mange medlemmer her og vi har en årlig indsamling i fasten. Vincents-grupperne begyndte i Birkerød. Så punkterne vedrørende bevidsthed den tredje verden har ikke været så svære.

... andre overraskende svære

Vores salmer – de fleste er de samme som folkekirkens – hylder Gud og Skaberværket, og den hellige Frans af Assisi kender vi alle, også de unge. Valfarten til Åsebakken er i nærheden, og vi holder også høstgudstjeneste. Men det liturgiske og teologiske om Guds Skaberværk og vores ansvar er ikke så let. Ikke fordi vi ikke ved det, ikke fordi vi ikke vil det, men måske synes det ikke nødvendigt at tale teologisk om det hele tiden. Men der kan der gøres meget mere – i det liturgiske, i indholdet i religionsundervisningen, med forældre og hele menigheden.

At stille skarpt på Skabelsetiden om efteråret sammen med andre kirkesamfund synes oplagt: det heles begyndelse og vedvaren, gennem advent og jul, faste og påske til opstandelse og himmelfart.

Nordvanggaard er et godt eksempel på at det ikke er nemt at blive Grøn Kirke, men det er det rigtige at gøre.

Læs mere om kirke og miljø på side 8.

48 punkter om miljøadfærd i Kirken

Betingelserne for at kalde sig Grøn Kirke er:

- 1) At man kan tilslutte sig 25 af de i alt 48 tiltag, og
- 2) at man tilslutter sig mindst to tiltag inden for hver af de seks nedenstående kategorier.

De 48 punkter er initiativer, der tager udgangspunkt i følgende områder: Gudstjenesteliv; information, undervisning og diakoni; kirkens indkøb; kirkens anvendelse af energi; kirkens transport samt behandling af kirkens affald (reduktion og håndtering).

Mere info om Grøn Kirke findes på www.gronkirke.dk.

Familier sulter på Afrikas Horn

Caritas samler ind til familierne på Afrikas Horn. De lider under den værste tørke i mere end 60 år.

Tekst: Toke Nyborg, Kommunikationskoordinator/Caritas

CARITAS Mere end 12 millioner mennesker i Somalia, Etiopien, Kenya og de omkringliggende lande er påvirket af situationen og har brug for hjælp. Fødevarekrisen er akut og hungersnøden stor.

Kornpriserne er steget med 80 procent. Kvæget er bukket under. Folk har ikke råd til mad, og det er svært at dyrke jorden uden vand. Mange vælger at sælge deres ejendele, og begive sig ud på en farefuld vandring til de internationale flygtningelejre.

Særligt Somalia er hårdt ramt. FN har erklæret hungersnød i to områder i den sydlige del af landet. Det er første gang i 30 år, at FN er kommet med en sådan udmelding:

”Familierne på Afrikas Horn har akut behov for hjælp. Skal en katastrofe af tragiske dimensioner afværges, er det vigtigt, at vi handler nu,” siger Dolores Halpin-Bachmann, nytiltrådt nødhjælpskoordinator for Caritas. Hun opfordrer alle til at støtte de mange millioner, som lider under den værste tørke i 60 år.

Caritas-netværket yder stor indsats

Der udfoldes i disse dage et kæmpe stykke arbejde, for at få hjælpen frem til de sultende familier på Afrikas Horn.

Udover tørken lider lokalbefolkningen i

Kenya og Etiopien under de store flygtningestrømme fra Somalia. Ressourcerne er i forvejen knappe, og de lokale lider nød, når flere tusinde flygtninge pludselig skal have brænde og vand fra de samme kilder, som lokalbefolkningen.

Caritas på stedet støtter lokalbefolkningen via de allerede eksisterende sogne-strukturer og netværket af Caritas-støttede sundhedsklinikker. Det gør det muligt at nå bredt ud, og hjælpe familier som lever i afsidesliggende område – familier som ofte lider ubemærket langt væk fra mediernes søgelys.

Caritas hjælper her og nu – og langsigtet

De lokale organisationer besidder uvurderligt lokalt kendskab, hvilket har stor betydning for gennemførelsen af nødhjælpsarbejdet, og for det videre forløb med udviklingen af områderne. De lokale partnere sikrer, at Caritas er til stede både før, under og efter katastrofen.

Caritas har foreløbigt øremærket 85.000 kroner fra Katastrofefonden til familierne på Afrikas Horn. Samtidig har Caritas igangsat en større indsamlingsindsats til støtte for ofrene for sultkatastrofen.

Nordvanggaard i Birkerød vil snart kunne kalde sig Grøn Kirke.

Husk Caritas kollekten

Søndag den 28. august er Caritas' årlige kollektedag, hvor der samles ind i sognene til fordel for verdens fattigste.

Kollekten er med til at give Caritas det økonomiske rygstød, vi har brug for i vores arbejde i Bolivia, Nordøstindien, Niger, Zimbabwe og Uganda.

Sidste år blev der samlet godt 190.000 kroner ind. Forhåbentligt kan vi nå samme flotte resultat i år!

Du kan støtte Caritas kollekten ved at sende en SMS med teksten BISTAND til 1231 og donere 150 kr. Du kan

også bidrage med dankort på vores hjemmeside www.caritas.dk.

Vi takker på forhånd for dit bidrag!

Med venlig hilsen

Jan Lange, formand i Caritas bestyrelse

Når natten bliver mørk, er hans kærlighed en flamme

Taizé andagter for skaberværket og for fred og forsoning.

Tekst: Jacqueline Ryle, antropolog ph.d. Foto: www.christianphotos.net

SPIRITUALITET "Først når vi forstår faren ved at ønske, at alle skal være ens, vil vi undgå meningsløse voldelige konflikter og tab af menneskeliv. Vi vil lære at leve med forskellighed, når vi engang forstår, at der findes en værdighed i det at være forskellig". Chief Rabbi Lord Jonathan Sacks, *The Dignity of Difference*, 2002.

Dette citat af Storbritanniens chefrabbiner, trykt i Taizé andagtshæfterne i Sankt Ansgar Kirke, har fået en helt ny, dybt smertefuld dimension og aktualitet efter den ubegribelige tragedie i Norge den 22. juli.

Siden da er værdien af kærlighed, bøn og fællesskab på tværs af forskellighed blevet stadig tydeligere. Der var og er stort behov for at kunne bede og ikke mindst at bede i fællesskab.

At bryde skel ned og bygge bro

Vi lever i en tid med tiltagende polarisering imellem på den ene side fundamentalisme og totalitarisme og på den anden side liberal tænkning, menneskerettigheder og religionsfrihed. Det kræver, at vi hver især tager ansvar for at bryde de synlige og usynlige skel ned imellem mennesker i vores samfund og i verden – og i fællesskab hele og forsoner det, der er gået i stykker.

Oprettelsen af Taizé-kommunitetet

i landsbyen Taizé i Frankrig, der tog sin begyndelse i 1940 ved starten af 2. Verdenskrig, var en sådan handling: en måde at række ud til andre i kærlighed, skabe heling og forsoning og danne bro imellem forskellighed. Inspireret af ånden fra Taizé har vi i Sankt Ansgar Kirke udviklet en særlig andagt, som afholdes to gange om året.

Universel længsel efter fred og forsoning

Med kirken næsten udelukkende oplyst af stearinlys skabes et alternativt liturgisk rum med en andagtsform baseret på stilhed, lys, enkelhed, meditativ sang og refleksion. Mellem 110-180 mennesker fra forskellige katolske menigheder og forskellige kirkesamfund deltager.

Påskelyset giver lys til vores kærter, som vi tænder for hinanden. På denne måde strømmer påskens lys og håb til os hver især og forbinder os alle og hele Kirken gennem dets lys, som vi symbolsk bringer med os i ud i verden og videregiver til andre.

Om foråret beder vi for fred og forsoning i verden; om efteråret for skaberværket og miljøet. Medvirkende fra flere forskellige kirkesamfund synger med i koret, læser bibellæsninger på dansk og engelsk og be-

der forbønner på mange forskellige sprog. Bønnerne findes på dansk og engelsk i andagtshæftet, så vi alle kan bede med, uanset, hvilket sprog, der bliver bedt på.

Mange sprog, et fællesskab i bøn

At så mange sprog indgår i andagterne understreger det universelle i menneskets længsel efter fred og forsoning. På tværs af kirkeskel, sprog, kultur, etnicitet og nationalitet forenes vi i bøn til Kristus om vores kald til omvendelse og kærlighed. En bøn om vores fælles, universelle ansvar for sammen at bygge bro i verden. Vi beder om vejledning i arbejdet for fred, forsoning og retfærdighed og om igennem bøn og handling at tage vare på skaberværket. Den skat, Gud har betroet os.

En deltager udtalte engang efter en andagt, at det var som om hele verden var

kommet ind i kirkerummet.

Lyden af bøn på så mange forskellige sprog og de forskellige bønners fokus bringer tankerne mange steder hen i verden, hvor der er konflikt, lidelse og forfølgelse.

De minder os om, hvor forbundne vi er i vores fælles ansvar for hinanden, i vores tro på Guds nåde og på bønnens kraft. At høre den grønlandske bøn for skaberværket er en særlig stærk oplevelse, der gør klimakrisens konsekvenser for det grønlandske folk meget nærværende.

Efter andagten byder arrangørerne på forfriskninger i menighedssalen og tid til at tale sammen på kryds og tværs af kirketilørsforhold. Dette fælleskirkelige samarbejde, der hele tiden udvikler sig og som udvides år for år, er ganske unikt i Danmark.

*Når natten bliver mørk
er hans kærlighed en flamme
Så hold blikket mod lampen
der brænder i mørket
til dagen gryer
og morgenstjernen lyser i Jeres hjerter.*

Broder Roger af Taizé

Taizé andagt for skaberværket fredag 23. september 2011 kl. 19.30 i Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 64, se www.sanktansgar.dk. Alle er velkomne til denne oplevelse af økumenisk fællesskab!

For oplysning om Taizé-kommunitetet i Frankrig se:

www.taize.fr/en_rubrique8.html

Alle skovens træer skal råbe af fryd for Herren

Skabestid – tid til taksigelse, fordybelse og refleksion

Tekst: Jacqueline Ryle, antropolog ph.d. Foto: www.christianphotos.net

årlig liturgisk periode, Skabestiden, fra 1. september til 4. oktober.

I 2007 blev forslaget så vedtaget af den 3. Europæiske Økumeniske Forsamling i Sibiu, Rumænien. Forsamlingen opfordrede til, at perioden fra 1. september til 4. oktober helliges lovprisning og bøn for skabningen. Skabestiden skulle desuden ikke mindst bringe folk sammen i handling for at inspirere til og fremme en mere bæredygtig og enkel livsstil og derigennem vende vores bidrag til klimaforandringer.

Ny økumenisk liturgisk periode til fælles bøn og handling

Med valget af 1. september som begyndelsen på Skabestiden og 4. oktober, Frans af Assisis festdag, som afslutningen, skabte de europæiske kirker en ny, økumenisk liturgisk periode, der indrammes af østkirkelig og vestkirkelig teologi og spiritualitet omkring omsorg for skabningen.

Skabestiden handler om lovprisning og taksigelse for den ufattelige gave, skabningen er, for al den skønhed, Gud har skænket os. Skabestiden handler om erkendelse af vores rolle og ansvar som medskabninger i dette sammenhængende hele –

ikke kun for at udvise næstekærlighed over for vore medskabninger men for at handle retfærdigt og søge at forsoner det, der er gået i stykker eller er kommet i ubalance. Kristi helende, forsonende og forløsende kærlighed er den samlende kraft i dette og samtidig lyset, der viser os vejen frem og skænker os den nødvendige visdom til at handle i sandhed.

Hvordan markere Skabestiden?

Der er utallige måder den enkelte person, gruppe eller menighed kan markere Skabestidens fem uger på.

I Skabestiden kan den enkelte eller familien vælge at gøre en indsats for at leve på en mere bæredygtig måde. Eller man kan bruge tiden til at overveje langtid ændringer, man kunne indføre i sin levevis, eller i en menighed, for at leve mere enkelt og bæredygtigt.

Man kan vælge at organisere en enkel begivenhed i menigheden – en særlig messe eller andagt, måske en udendørs andagt.

Man kan organisere en serie aktiviteter, eller en enkel begivenhed, såsom et foredrag, der sætter fokus på bæredygtighed og omsorg for skabningen. Og skabestidens temaer kan inddrages i 1. kommunion eller firmandundervisningen.

Liturgisk materiale til Skabestiden

Hvert år publicerer ECEN liturgisk materiale til Skabestiden. Materialet fra 2009 blev i anledning af Klimatopmødet i København sammensat af Danske Kirkers Råds Klimagruppe og findes derfor på både dansk og engelsk (se link nedenfor). I 2012 vil det nye nordiske netværk for miljø og klima, som Danske Kirkers Råds Klimagruppe er en del af, samarbejde om et fælles nordisk Skabestidsmateriale. I år inviterer ECEN til, at man indsender bønner, liturgisk materiale og evt. fotografier og optagelser fra Skabestidsandagter til deres hjemmeside (se link).

Skovens År: FN har udnævnt 2011 til Skovens År. Det er derfor oplagt, at man i Skabestiden 2011 i bøn, liturgi, oplysning og undervisning sætter særligt fokus på træer og skove og den centrale rolle, disse Guds gaver spiller i opretholdelsen af alt liv på kloden. Skabestemaer indgår da i vores kristne liturgier og bøn, blandt andet i høstfesten og som sagt i Frans af Assisis festdag. Men det giver mening at styrke dette fokus ved at have en årlig sammenhængende periode til bøn for skabningen og miljøet. Skabestiden minder os om, at vores liv leves i relation til andre, til alle jordens skabninger, og understreger det vigtige i at bede for og værne om disse relationer og i fællesskab søge at hele og forsoner dem, der er beskadiget.

Høstfesten: På meget enkel vis kan man for eksempel udvide høstfestens lokale fokus til at inkludere et dybere åndeligt fokus på skabelsen og et bredere karitativt, socialretfærdigt og globalt perspektiv på miljø, biodiversitet og klimaforandring.

Se links om klima på:

www.katolskoriering.dk

Hvad siger Youcat om abort?

Læs hvad ungdomskatekismen siger om abort og menneskets værdighed.

280 *Hvordan begrundes man som kristen menneskets værdighed?*

Ethvert menneske har fra det første øjeblik i moders liv en uantastelig værdighed, fordi Gud fra evighed af har villet, elsket og skabt dette menneske og bestemt det til evig frelse og salighed.

[1699-1715] Hvis et menneskets værdi kun skulle afhænge af den succes og de præstationer, den enkelte kan opvise, så ville de svage, de syge og de afmægtige ikke have krav på respekt. Som kristen tror man, at et menneskes værdi først og fremmest bestemmes af, hvordan Gud ser på det. Han ser på ethvert menneske og elsker det, som om det var den eneste skabning i verden. Gud har kastet sit blik på

selv det mindste menneskebarn, og derfor har det en uendelig værdighed, som andre mennesker ikke må ødelægge.

379 *Hvad omfatter forbuddet mod at begå drab?* Det er forbudt at begå mord eller hjælpe til ved et mord. Det er også forbudt at myrde i krig. Det er forbudt at abortere et menneske efter undfangelsen. Det er forbudt at begå selvmord, lemlæste sig selv eller ødelægge sig selv. Eutanasi, altså drab på handicappede, syge og døende mennesker, er også forbudt. [2268-2283, 2322-2325] I dag bliver forbuddet mod at begå drab ofte udhulet gennem tilsyneladende humane argumenter. Men hverken abort eller eutanasi er humane løsninger. Kirken taler klart om disse spørgsmål.

Enhver, der deltager i en abort, presser et andet menneske til det eller bare anbefaler det, er automatisk ekskommuniceret – sådan som det også er tilfældet ved andre forbrydelser mod livet. Når en psykisk syg dræber sig selv, er han eller hun ofte kun i begrænset grad ansvarlig for det og i mange tilfælde endda slet ikke.

383 *Hvorfor er en abort uacceptabel på alle stadier af en embryos udvikling?*

Det liv, som Gud har givet, er Guds direkte ejendom. Det er fra første øjeblik helligt og ukrænkeligt.

”Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig” (Jer1,5) [2270-2274,2322] Gud alene er herre over liv og død. Ikke engang ”mit” liv tilhører mig. Ethvert barn har fra undfangelsen af ret til livet. Lige fra start er det ufødte menneske en selvstændig person med umistelige rettigheder, som ingen stat, ingen læge og

heller ingen mor må krænke. Kirkens klare holdning er ikke udtryk for mangel på barmhjertighed. Den har snarere til formål at gøre opmærksom på den uoprettelige skade, som bliver påført det uskyldigt dræbte barn, dets forældre og hele samfundet. Det hører til statens fornemste opgaver at beskytte uskyldigt liv. Hvis staten svigter denne opgave, undergraver den selv retsstatens fundament.

384 *Må man abortere et handicappet barn?*

Nej. Det er altid en alvorlig forbrydelse at abortere et handicappet barn, selv hvis det sker for at spare barnet fremtidige lidelser.

Tallene i skarp parentes henviser til paragraffer i Den katolske Kirkes Katekismus. Katolsk Forlag. Ansgarstiftelsens Forlag 2006. Oversættelse af Youcat fra tysk v. Sebastian Olden-Jørgensen.

Adresselabel, flytning

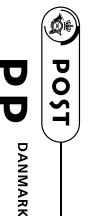
Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 13
19. august 2011 · 37. årgang

Post Abort Syndrom (P.A.S) – et tabu

Senfølgerne af en provokeret abort kan være ødelæggende for kvindens livskvalitet.

Tekst: Ina Bach

ETIK ”Er der virkelig ingen mulighed for at man kan hjælpe? Kan slet ikke bære at læse i denne brevkasse. Bliver så rørt over folk er ved at tage deres værste beslutning. Lyt til en erfaren. Jeg fik en abort for et halvt år siden. Jeg har aldrig fortrudt noget så inderligt. Det er den værste beslutning.

Der går ikke et minut uden tanken strejfer dig. Jeg var sat til om to uger. Bare tanken kan få mig til at bryde ud i gråd. Mit kære barn fik aldrig en chance. Jeg tog valget. Et forkert og egoistisk valg. Vil råde alle der er det mindste i tvivl. Hvis jeres forhold er ok, så behold barnet.

Om så kæresteren skrider. Lad ham skride så langt væk. Intet kan måle sig med den smerte, I skal gennemleve resten af jeres liv. Et forlist kæresteforhold er intet i forhold til en abort. Please. Lyt til mig.” – anonym kvinde til Abortliniens brevkasse, Retten til Liv, marts 2011

I Danmark foretages der over 15.000 provokerede aborter årligt. Det egentlige tal er langt højere når man tilføjer det antal af menneskeliv, der går til ved fortrydelses- og p-piller. (En af p-pillens funktioner er at forhindre, at et allerede

befrugtet æg kan sætte sig fast i livmoderen.)

Abort blev legalt i Danmark i 1973 med henblik på at afhjælpe den nød, som uønskede graviditeter og skjulte aborter medførte. Man oplevede lovliggørelsen som en sejr for kvindesagen. Men har den gavnet kvinder? Har den gavnet deres partnerskaber?

Siden abortens lovliggørelse er aborttallet eksploderet, og de fysiske og psykiske eftervirkninger erkendes efterhånden af flere og flere læger og psykologer.

Nogle af symptomerne på P.A.S. er angst og depression, indlæggelser på psykiatriske afdelinger, stof- og alkoholmisbrug, risikoadfærd såsom seksuel promiskuitet, utroskab, risikotagning i trafikken, søvnbesvær, ødelagte parforhold, spiseforstyrrelser og selvmordsforsøg. Ofte bliver abortoplevelsen undertrykt i måneder eller år, hvorefter symptomerne bliver udløst f.eks. ved en ønsket graviditet, barnefødsel i den nære omgangskreds, eller ved synet af et barn på den alder, som det aborterede barn ville have haft.

Et par videnskabelige undersøgelser, som er testet for metodologiske fejl, og som benyttes bl.a. af psykologerne Bjørn Håkonsson, Anne Nordahl Broen og Theresa Burke, giver os bl.a. disse chokerende fakta: Ca. 20 % af de kvinder, der har fået en provokeret abort, er to og fem år senere fortsat plaget i hverdagen pga. aborten. De orker ikke at tænke på,

snakke om eller føle noget i forbindelse med aborten. De prøver at fortrænge minderne, og det giver dem dårligere livskvalitet med angst og negative følelser som sorg og skyld. Et finsk studium viste, at selvmordsprocenten blandt kvinder, der havde fået en provokeret abort var seks

gange højere end hos kvinder, der fødte deres børn. I et studium fra New Zealand fremkom det, at kvinder efter provokeret abort havde en signifikant højere risiko for misbrug, angstlidelser og selvmordsadfærd end andre kvinder.

Alligevel er der mange, som gerne vil benægte, at P.A.S. eksisterer. Nogle går så vidt som til at lave metodologisk ugyldige undersøgelser for at bevise, at abort ikke skader. De tror, at hvis de indrømmer, at aborten er en elendig løsning på krisegraviditeter, vil det medføre en indskrænkning af især kvinders lighed og seksuelle frihed.

Som katolikker har vi et ansvar for at forklare andre om livets værdighed og om hvilken frihed vi er kaldet til.

Det kan aldrig være autentisk frihed, at tilintetgøre de svage og hjælpeløse. Vi kan ikke begå vold imod os selv eller andre uden at få ar på sjælen, og disse ar må anerkendes. Dvs. at når mennesker føler skyld og sorg pga. deres abort, skal den sorg anerkendes som en advarsel til vores samfund. Men i vores samfund er skyld

blevet et skældsord, og dette er farligt, for mennesket udmærker sig netop ved at være moralsk reflekterende. Her har skylden sin plads både som advarselstegn og som et signal om vores ukrænkelige værdighed.

Når skylden som i abortproblemet bliver kollektiv, bliver de stemmer, som giver udtryk for lidelse ofte marginaliseret, bortforklaret eller latterliggjort. I Danmark bliver forbudte følelser og holdninger puttet ned i en kasse, som hedder religiøs fanatisme. Således bliver mange stemmer affejtet, når de forsvarer menneskets ukrænkelige natur og værdighed eller påpeger problemer i forbindelse med den herskende forståelse af seksuel frihed.

Men vi som katolikker, og andre kristne i Europa, er mange nok til, at vi kan gøre vores stemme gældende og kræve en politisk og filosofisk udvikling, som ikke ofrer børn og forældre for en falsk friheds skyld.

Ina Bach er magister i studier i ægteskab og familie fra International Theological Institute (ITI) i Østrig. ITI er et teologisk institut anerkendt af Vatikanet og af den østrigske stat.

Magister i ægteskabs og-familiestudier er en uddannelse, som introducerer studerende til den katolske forståelse af menneskelig kærlighed, ægteskab og familie belyst via Bibel-studier, moralteologi, psykologi m.m.

Læs mere på <http://iti.ac.at/>

”Skam jer ikke over Herren!”

Pave Benedikt XVI kom, så og sejrede på Verdensungdomsdagen 2011 i Madrid.

Tekst: Niels Messerschmidt

VERDENSUNGDOMSDAGEN

I dagene op til pave Benedikts ankomst til Madrid torsdag den 18. august havde mange medier travlt med at rapportere om spredte demonstrationer, der i anledning af det store presseopbud i den spanske hovedstad brugte Verdensungdomsdagen som afsæt til at fremføre deres protester mod dette og hint. I et land, som i disse år er genstand for en aggressiv sekularisme og hvor den nuværende finansielle krise har resulteret i en ungdomsarbejdsløshed på mere end 40 %, den højeste i Europa, var det forventeligt, at pavens besøg ville virke som en rød klud på marginaliserede grupper.

Med til at nære modvilje mod pavens besøg var også påstande om, at udgifterne til det store ungdomsarrangement ville løbe op i mere end 400 millioner kroner, og at de spanske skatteydere ville komme til at hænge på regningen. Vatikanets talsmand, p. Federico Lombardi, kunne dog berolige de kritiske røster med at arrangementet hvilede økonomisk i sig selv, idet 70 % af udgifterne blev dækket af deltagerne selv, mens de resterende udgifter blev betalt af private donorer. Desuden opvejede de øgede turistindtægter rigeligt den spanske stats udgifter til det store sikkerhedsopbud, oplyste Vatikanet.

Pave Benedikt var tydeligvis både glad og stolt, da han bød de mere end én million unge velkommen på Plaza de Cibeles og til den jublende forsamling sagde, at man ikke kan kende Gud uden at fortælle det til andre. ”Så gå ud i verden og forkynd evangeliet!”, sagde han og opfordrede de unge pilgrimme til ikke at skamme sig over at være kristne, men at være faste i troen.

På den stort anlagte pavemesse søndag morgen på flybasen Cuatro Vientos med deltagelse af op imod halvanden million mennesker, gentog pavens opfordringen

med ordene: ”Behold ikke Kristus for jer selv! Forkynd glæden i jeres tro til andre. Verden har brug for jeres vidnesbyrd, verden har virkelig brug for Gud!”.

Pave Benedikt havde op til sit besøg i Madrid ikke lagt skjul på, at hans deltagelse i Verdensungdomsdagen også var led i den ny-evangelisering, som Den katolske Kirke har iværksat som svar på, at de vestlige lande har glemt deres kristne rødder og derfor oplever en moralsk krise i disse år.

Selv om der ’kun’ var tale om et 4-dages besøg, formåede pave Benedikts besøg at skabe en forskel for Spanien – et land og et folk, der er mærket af den usikkerhed,

den nuværende økonomiske og kulturelle krise har affødt. Dette var ikke kun synligt i pressen, der til at starte med stillede sig kritiske overfor Den hellige Faders besøg, men endte sammen med de mange unge at overgive sig til pavens appel om etik på det politiske og det sociale område for at overvinde den igangværende krise.

Hvis succes kan måles i antal deltagere, så har pave Benedikt med sin deltagelse på dette års Verdensungdomsdag ikke blot opnået en stor mediemæssig triumf, men også vist, at Den katolske Kirkes unge generationer lever i bedste velgående og bakker op om paven og kirken.

Mere end én million unge fra 193 nationaliteter tiljublede pave Benedikt XVI, da han ankom til Madrid den 18. august. Foto: Madrid2011jmj.

Paven udtrykte sorg over massakrerne i Norge

Tragedierne i Oslo og Utøya blev berørt på Verdensungdomsdagen.

UTØYA På Verdensungdomsdagen 2011 næstsidste dag, lørdag den 20. august, blev repræsentanter fra den norske delegation inviteret til at mødes med pave Benedikt.

Mødet, der ikke figurerede i pavens oprindelige program, blev annonceret af Vatikanets pressetalsmand, p. Federico Lombardi samme morgen med ordene:

”Som vi alle ved, er Norge blevet offer for en tragedie, som påvirker hele verden, hvor mange unge mennesker blev dræbt”, sagde pater Federico Lombardi og forklarede, at pave Benedikt med mødet ikke blot ønskede at give udtryk for sin sorg, men også ønskede at sende de mange pilgrimme et ”budskab om håb og integration” i kølvandet på den vold, som dræbte 77 mennesker.

Det planlagte møde blev desværre aflyst i sidste øjeblik som følge af det kaos, der opstod under uvejret over Cuatro Vientos lørdag aften op til bønnevigilien.

Pastor Pål Bratbak fra den norske delegation kunne dog efterfølgende oplyse, at syv af de norske deltagere havde været oppe på

podiet ligesom en norsk deltager havde fået æren af at frembære Verdensungdomsdagikonet under vigilien

Som en yderligere markering af Den katolske Kirkes respekt for ofrene i Norge, besluttede arrangørerne bag Verdensungdomsdagen, at den norske delegation skulle placeres forrest under den afsluttende pavemesse søndag formiddag.

Den norske gruppe på næsten to hundrede unge markerede deres sorg over massakren i landet ved at have et sørgelind på det norske flag under pavemessen søndag morgen.

Se også KO's reportage fra Verdensungdomsdagen på midtersiderne.

NM

Verdensungdomsdagene

Petter Becker-Jostes og Ane Steiness-Illum rapporterer fra Madrid.

Læs mere side 4 og 5

Golden Days Festival

Den 9.-18. september går det løs i København.

Læs om de katolske indslag på side 7

Rejsen er slut

Et næsten intakt førkonciliært kapel bevares på Næstved Museum.

Læs mere på side 9

Kirken i Danmark

Caritas vil inspireres. Nye udnævnelser i bispedømmet.

Læs mere side 8 og 9

Leder

Syv gode grunde til at lykønske Verdensungdomsdagen

Michael Cook opsummerer i nettidsskriftet Mercatornet efter Verdensungdomsdagen (VUD) 2011s afslutning syv grunde til, at begivenheden – i hvert fald set med katolske øjne – giver håb for Kirkens fremtid i kølvandet på overgrebssagerne.

De yngre generationer fatter Kirken: Alene det faktum, at næsten 2. mio. unge deltog i VUD, heraf kom mange langvejsfra og stort set alle deltagere boede under kummerlige forhold under arrangementet. Det vidner om de unges opbakning til Kirken, mener Michael Cook, der nævner, at da FN arrangerede et ungdomstopmøde i New York, mønstrede man kun få hundrede deltagere.

Pave Benedikt sætter den moralske agenda; både i sine prædikener og bøger taler han imod den politiske korrekthed, som præger nutidens politik og som er med til at underminere moralske bestræbelser.

Som en enmands-tænketaut har paven i sine bøger, rundskrivelser og encyklikaer beskæftiget sig med moralsk, filosofisk, æstetisk, økonomisk og social ansvarlighed – problemstillinger, som verden kæmper med i dag og som især optager de yngre generationer.

En vej ud af den økonomiske krise: Paven har gentagne gange sagt, at den nuværende økonomiske krise ikke primært skyldes en manglende ydre etisk dimension i relation til økonomien, men har at gøre med et indre og grundlæggende problem. Økonomien fungerer ikke alene ud fra markedsmekanismerne, men må bygge på et etisk fundament.

Modstanden mod dehumaniseret sex og forbrugerrisme: Til de unge, der søger et alternativ til forbrugersamfundets snarer, hvor mennesket reduceres til en genstand, siger paven: ”Opdagelsen af Den levende Gud inspirerer unge og åbner deres øjne for udfordringerne i den verden, de lever i med dens muligheder og begrænsninger. De ser den fremherskende overfladiskhed, forbrugerrisme og hedonisme, den udbredte banalisering af seksualitet, den manglende solidaritet, korrupsionen. De ved, at uden Gud har de svært ved at møde disse udfordringer [...] Men med Gud ved deres side har de et lys, der leder deres skridt og giver grund til håb [...] om at opbygge et samfund, hvor menneskelig værdighed og sandt broderskab respekteres”. *Sandheden er stærkere end kolde tal:* I pavens forelæsning på universitet El Escorial under VUD, talte han lidenskabeligt om vigtigheden af unges læring og formation; at viden er mere end blotte tekniske kendsgerninger eller kolde data. Universiteterne bør være, siger paven, et helle fra ideologi eller ”en rent utilitaristisk og økonomisk opfattelse, der udelukkende anskuer mennesket som forbruger”.

VUD er stadig verdens bedst bevarede hemmelighed: Medierne forstod ikke, hvad der var på færde i Madrid. De prioriterede de par tusinde, som protesterede under VUD til fordel for de millioner af unge pilgrimme fra verdens fem kontinenter. Men på den anden side: forudså medierne fremkomsten af militant islam, Sovjetunionens opløsning eller den globale finanskrise?

Som bekendt er mange af de største historier de skjulte historier – dem uden for mediernes søgelys. Det ved pave Benedikt, og som han sagde til journalisterne i flyet på vej til Madrid: ”Gud sår altid i stilhed; det ses ikke i statistikkerne og de frø, Herren har sået på Verdensungdomsdagen, er de frø Evangeliet taler om: en del falder på vejen og går til grunde; nogle falder på stengrund og går tabt; nogle falder blandt tidsler og går tabt, men nogle falder i god jord og giver megen frugt”.

Ubemærket af medierne er to mio. unge begyndt på en rejse, hvor mange af dem i de kommende år vil præge deres hjemlande med en dybtfølt kristen tro. Verden vil langsomt ændre sig – tredive år fra nu i sådan en grad, at det vil komme bag på medierne, spår Michael Moore. VUD i Madrid var et håbets tegn – ikke kun for Kirken, men for hele verden.

Niels Messerschmidt

Så er det sat ansigter på det nye beredskab

I forbindelse med ikrafttrædelsen af bispeddømmets reviderede beredskabsplan er der blevet udpeget en biskoppelig rådgivergruppe.

BEREDSKAB På pastoralrådsmødet i juni oplyste Erling Tiedemann, der har stået i spidsen for t udvalget til revidering af bispeddømmets hidtidige beredskabsplan og udarbejdelse af en egentlig forebyggelsesdel til denne, at dette arbejde nu var tilendebragt og at bispeddømmet nu råder over et sæt retningslinjer, som gør det bedre i stand til at håndtere overgrebssager og -anmeldelser på en mere korrekt måde end tidligere.

I den reviderede beredskabsplan indgår som noget nyt en rådgivergruppe, der fungerer som fortrolig rådgiver for biskoppen i denne type af sager. Dens opgaver er nærmere beskrevet i §§ 33-39 i bispeddømmets beredskab over for seksuelle overgreb mod børn og unge begået af præster eller andre kirkelige medarbejdere. Den har dog ingen opgaver i forbindelse med den kirkeretlige behandling af en sag.

Rådgivergruppen, der har en funktionstid på fire år og hvis medlemmer kan genudpeges, udgøres af fhv. amtsborgmester Erling Tiedemann (formand), dommer Hanne Fog-Petersen, advokat Kåre Pihlmann, provinsialforstanderinde sr. Marianne Bode og psykolog Christel Hesselhøj.

Samtidig er der nedsat en gruppe bestående af pastor og sagsbehandler Niels Engelbrecht, fhv. børnehaveleder Ulla Roed og psykolog Jan Lange, som man kan henvende sig til, hvis man selv har været eller bliver udsat for et seksuelt overgreb eller grænseoverskridende adfærd af seksuel karakter fra en præst eller en kirkelig medarbejder, eller hvis man har viden eller begrundet mistanke om, at dette er sket eller sker for andre.

Bispeddømmet har desuden revideret sin såkaldte ’beredskabsfolder’, der på kortfattet måde fortæller hvad man skal gøre og hvor man skal henvende sig ved tilfælde af seksuelle overgreb eller ved mistanke herom. Informationsfolderen er netop blevet udsendt til samtlige katolske kirker, skoler og andre relevante interessenter i bispeddømmet.

NM

Bispeddømmet her netop udsendt sin nye ’beredskabsfolder’ til samtlige katolske kirker og skoler i Danmark.

Vil du vide mere?

Læs mere i:

- * Den udvidede informationsfolder på www.katolsk.dk/infoberedskab.pdf.
- * Den særlige netfolder for børn og unge på www.katolsk.dk/bu-infoberedskab.pdf eller på www.duk.dk/bu-infoberedskab.dk.
- * Bispeddømmets Beredskabsplan ved tilfælde af seksuelle overgreb på www.katolsk.dk/beredskab.pdf.

Ny udvikling i sagen om drabene på seks jesuitter i El Salvador

Flere salvadoranske militærfolk vil blive retsforfulgt for mordet på seks jesuitpatere tilbage i 1989.

EL SALVADOR Den spanske højesteret udstedte den 22. august en international arrestordre mod tyve salvadoranske militærpersoner for deres medvirken i drabene på seks jesuitpatere, deres husholderske og dennes 16-årige datter for mere end tyve år siden – en af de værste massakrer begået under den tolv år lange og blodige borgerkrig i El Salvador (1980-1992).

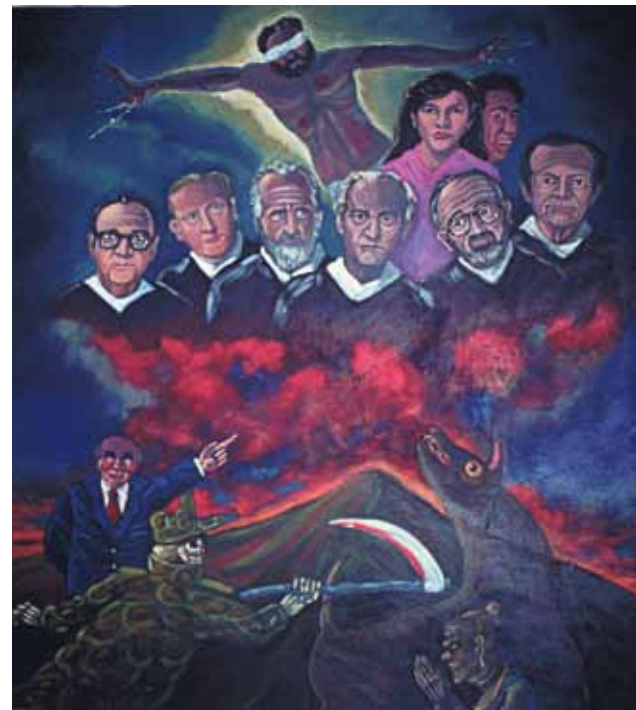
Fem af de myrdede var spanske statsborgere

Efter at den spanske dommer Eloy Velasco Nunez i maj udstedte en arrestordre mod tyve tidligere højtrangerende officerer i den salvadoranske hær og efter at Interpol meddelte, at de ville efterforske drabene, har ni militærpersoner overgivet sig til de salvadoranske myndigheder. Ifølge oplysningerne skulle myndighederne i landet have indgået aftale med Spanien om at udlevere ni af de tyve anklagede personer til retsforfølgelse i Spanien.

Den nyeste udvikling i sagen overrasker mange menneskerettighedsorganisationer, der gennem mange år har anklaget de salvadoranske myndigheder, herunder landets tidligere forsvarsminister, for at dække over mord, terror og forbrydelser begået under borgerkrigen. Indtil nu har forsvarsadvokater for de anklagede personer påberåbt sig amnestiloven fra 1993, der giver amnesti for krigsforbrydelser begået under borgerkrigen, hvor anslået op imod 75.000 mennesker mistede livet. Ifølge flere rapporter blev op imod 80 procent af drabene blevet begået af militæret.

Mordene på de fem jesuitter skete om morgenen den 16. november 1989, da medlemmer af Batallón Atlacatl trængte ind på det jesuiter-ledede Universidad Centroamericana ’José Simeón Cañas’ i landets hovedstad San Salvador.

De fem præster – Ignacio Ellacuría, Segundo Montes, Ignacio Martín-Baró, Amando López, Juan Ramón

Vægmaleri fra mindekapellet i Universidad Centroamericana i San Salvador viser de seks dræbte jesuitpatere og de to kvinder, som blev dræbt under borgerkrigen i 1989.

Moreno og Joaquín López – havde højlydt kritiseret de menneskerettighedsovergreb, de væbnede styrker begik under den tolv år lange borgerkrig.

På 20 årsdagen blev de dræbte jesuitpatere og de to kvinder æret ved en ceremoni ledet af landets præsident Mauricio Funes.

NM

Kort nyt

Paven informeres om tysk dialogproces. I forlængelse af de tysksprogede teologer 'oprør' under navnet Memorandum fra februar i år, er man påbegyndt en intern dialogproces i Den katolske Kirke i Tyskland. Det flerårige projekt blev officielt skudt i gang af Den tyske Bispekonference på en kongres med 300 deltagere i byen Mannheim den 8. juli. Lørdag den 13. august mødtes fire tyske biskopper med Benedikt XVI på pavens sommerresidens Castel Gandolfo for at informere om hvordan dialogprocessen skrider frem. Udover talsmanden for bispekonferencen, ærkebiskop Robert Zollitsch, deltog kardinal Reinhard Marx fra München, biskop Franz-Josef Bode fra Osnabrück og biskop Franz-Josef Overbeck fra Essen i mødet.

Kardinal Canizares: 2. Vatikankoncil var ikke et brud med Kirkens tradition. Præfekten for Kongregationen for Gudstjenesten og Sakramentsordningen, kardinal Antonio Canizares, har for nylig udtalt til nyhedsbureauet Catholic News Agency, at 2. Vatikankoncil "slet ikke var et brud" med Kirkens tradition. Kardinalens udtalelse kom som svar på et spørgsmål om den største forhindring for dialog mellem Den hellige Stol og Pius X-broderskabet.

I 2009 ophævede pave Benedikt XVI ekskommunikationen af fire biskopper viet i 1991 af ærkebiskop Marcel Lefebvre,

der selv døde som ekskommunikeret. Lefebvre-tilhængerne har siden deres grundlæggelse fastholdt, at 2. Vatikankoncil var et brud med Kirkens tradition, og derfor har de afvist enhver paves læremåde fra og med Johannes XXIII. Den spanske kardinal siger, at den største forhindring er, at Lefebvre-tilhængerne ikke accepterer "at der slet ikke har været et brud med traditionen; traditionen fortsætter med at være levende og åben, og 2. Vatikankoncil er (en del af) traditionen". Kirkens enhed kan ikke opnås ved at ignorere koncilets plads i Kirkens tradition, siger han.

Den hellige Birgittas kiste er med i finalen. Den kiste, som den hellige Birgittas afsjælede legeme blev fragtet i fra Italien til Sverige, og som nu befinder sig på Sancta Birgitta Kloster Museum i Vadstena, er blandt de ti finalister i den svenske konkurrence Klenod 2011. Det skriver Katolskt Magasin.

En jury bestående af repræsentanter fra Riksförbundet Sveriges Museer, Sveriges Hembygdsförbund og hovedsponsoren Milox Skyddsmontrar AB, har nomineret ti af de indsendte forslag til finalerunden. Herefter har interesserede indtil den 14. oktober mulighed for at stemme om de ti finalister på www.klenodsverige.se. Konkurrencen har til formål at skabe opmærksomhed om den svenske kulturarv og hvordan denne beskyttes bedst muligt. Førstepremien er et specialbygget monter, der skal beskytte den vindende genstand mod tyveri og klimapåvirkninger.

Katolsk kvinde får metodisternes fredspris

Rosalind Colwill hædres for sit arbejde blandt psykisk syge i Nigeria.

Tekst: biskop Christian Alsted, Metodistkirken i Danmark

SOCIALT ARBEJDE Rosalind Colwill, som i 1990 begyndte et pioner projekt i Nigeria til pleje af psykisk syge er dette års modtager af Metodistkirkens Verdensråds fredspris.

Rosalind Colwill er katolik og har siden 1980 fungeret som socialarbejder og missions partner for den Britiske Metodistkirke blandt spedalske i Nigeria. Gennem sit arbejde opdagede hun både omfattende psykiske problemer blandt spedalsk og blandt de fattige. Det lykkedes hende at rejse midler lokalt og internationalt til i 1990 at starte et behandlings- og plejeprojekt af psykisk syge i en lille landsby i det sydøstlige Nigeria, Itumbauzo, som også kaldes "Amaudo" (Fredens Landsby). Rosalind Colwill, der beskrives som en ydmyg og ekstraordinær kristen kvinde, har udviklet en holistisk og lokalsamfundsbaseret tilgang til pleje, hvor beboerne og medarbejdere lever sammen i en cirkelformet bebyggelse centreret omkring et kapel. Hundredvis af børn og voksne er blevet behandlet og har fået støtte i deres egne hjem, og projektet har udbredt viden og bevidsthed om psykiske problemer og således medvirket til at reducere

stigmatisering, fattigdom og hjemløshed. Amaudo Itumbauzo og Rosalind Colwill er internationalt kendt og anerkendt for at gå i brechen for de marginaliserede og for sin nytænkende tilgang til behandling og pleje af psykiske lidelser i Vestafrrika.

Metodistkirkens Verdensråd Fredspris uddeles hvert år til personer eller grupper som arbejder for fred, retfærdighed og forsoning. Colwill bliver én i en lang række af prominente modtagere der tæller ærkebiskop Desmond Tutu, tidligere præsident Mikhail Gorbachev (Rusland), tidligere præsidenter Nelson Mandela (Sydafrika), Jimmy Carter (USA), Boris Trajkovski (Makedonien), Comunità di Sant'Egidio (Italien) og bedstemødrene på Plaza de Mayo i Argentina

Fredsprisen er blevet uddelt i tre årtier. Kriterierne for prisen er mod, kreativitet og en vedvarende indsats og vidnesbyrd for fred. Dette års fredspris blev uddelt ved Metodistkirkens Verdensråds verdens konference, som netop er afholdt i Durban i Sydafrika. Metodistkirkens Verdensråd samler mere en 80 millioner medlemmer fra Metodistkirker i hele verden.

Omfattende visitation nærmer sig sin afslutning

Den apostoliske visitats af amerikanske ordenssamfund kom skidt fra start. Det søger Vatikanet nu at råde bod på.

Tekst: Niels Messerschmidt

VISITATS I den sidste fase af den apostoliske visitats af kvindelige ordenssamfund i USA står Kongregationen for Institutter for Konsekret liv og selskaber for apostolisk liv, der har ansvaret for gennemfø-

relsen af undersøgelsen, ikke kun over for en stor udfordring med at skulle gennemgå de mange besvarelser, men især at skulle genopbygge tilliden til de amerikanske ordenssøstre. Det oplyser kongregationens

Den omfattende visitats af kvindelige ordenssamfund i USA er nu inde i sin sidste fase. Foto: Marylène Brito, Pfarrbriefservice.

sekretær, ærkebiskop Joseph W. Tobin.

I et interview til nyhedsbureauet Catholic News Service siger ærkebiskoppen, at Vatikanets greb den omfattende visitats forkert an ved ikke at vægte dialogen højere end tilfældet var. Derfor håber han, at gennemgang af visitationsrapporterne og besvarelserne fra de medvirkende ordenssamfund vil lægge op til dialog og således være et skridt mod en opblødning af den anspændte situation mellem Vatikanet og visse ordenssamfund i USA.

"Selv om jeg er optimist, er jeg også realist. Den tillid, der bør kendetegne Guds børn og Jesu disciple, kan ikke heales hen over natten, og jeg synes ordenssøstre er i deres ret til at sige: 'Lad os nu se tiden an'", udtaler han til Catholic News Service.

Da den tidligere præfekt for kongregationen, den slovenske kardinal Franc Rode, annoncerede den omfattende visitats i starten af 2009, oplyste han, at hensigten var at undersøge ordenssamfundenes åndelige og apostolisk liv med henblik på at forklare det markante fald, der er sket i kvindelige ordenssamfund i USA siden 1960'erne. Kardinalen uddybede senere, at undersøgelsen udsprang af bekymringer om "uregelmæssigheder eller undladelser i amerikansk ordensliv", herunder at en sekulær og til tider "feministisk" mentalitet skulle have bredt sig til flere ordenssamfund.

Moder Clare Millea A.S.C.J., der har ansvaret for den praktiske gennemførelse af visitatsen, har allerede sendt sit udkast til den endelige rapport til kongregationen. Den forventer desuden at modtage op imod 400 rapporter fra ordenssøstre, som har besøgt et eller flere af kommuniteter eller fra kommuniteter selv.

Ifølge oplysningerne råder kongregationen over en stab på 40 medarbejdere, hvoraf kun tre har engelsk som modersmål.

Derfor er man tidsmæssigt i bekneb med engelskkyndige medarbejdere, som kan tygge sig igennem de mange rapporter, og ærkebiskop Tobin oplyser, at en mulighed er "at spørge ordener bosat i Rom og som råder over amerikanske ordensfolk med at bistå med denne opgave".

Undersøgelsen kom skidt fra start

Kardinal Rodes beslutning om at ikke at dele visitationsrapporterne med de enkelte kommuniteter var "en del af den skade, som skete i begyndelsen", forklarer ærkebiskoppen til Catholic News Service. Dertil kom rygter næret af, hvad han selv kalder "skrupelløse kanoniske rådgivere", der såede frygt for, at Vatikanet vil udskifte ledelsen i visse kommuniteter eller endda opløse dem helt.

"Så vi var selv skyld i, at ordenssøstre fra starten nærede en vis mistro til undersøgelsen". "Det er som med en prædiken: det handler ikke om hvad du siger, men hvad de hører ... og hvad mange af disse nonner hørte, var, at nogle sagde til dem, at de ikke er loyale [over for Kirken, red.] og opfyldt af tro", siger ærkebiskop Joseph W. Tobin.

Mange ordenssamfund kunne dog siden konstatere, at visitationsprocessen ikke var så slem som først frygtet. Det udmønter sig blandt andet i, at "et voksende antal ordenssøstre i USA nu siger, at 'vi har brug for forsoning og dette må udspringe fra os selv.

Det kan ikke pålægges os af Vatikanet", slutter ærkebiskop Joseph W. Tobin.

Halvanden million fejrede Verdensungdomsdage

Halvanden million pilgrimme trodsede både hede og uvejr, da paven besøgte Madrid for at fejre Verdensungdomsdage. Benedikt XVI benyttede lejligheden til at invitere de unge til ikke at skille troen fra Kirken.

Tekst: Petter Becker-Jostes

VUD I MADRID Synet ud over flyvepladsen Cuatro Vientos var intet mindre end overvældende. Så langt øjet rakte, kunne man ikke se andet end et menneskehav. Og hverken hede, uvejr eller mangel på vand kunne holde det store hav af pilgrimme fra først at fejre vigilie og næste morgen at fejre messe sammen med paven.

For som de pilgrimme råbte, da et uvejr ramte flyvepladsen lørdag aften under vigilien: "No pasa nada, estamos con el Papa!" – der er ikke noget at være bange for, for vi er sammen med paven.

Igennem en lille uges tid i slutningen af august var Madrid forvandlet til et hav af flag og mennesker fra alverdens lande, da den spanske hovedstad var vært for Verdensungdomsdagene fra den 16-21. august. Dagene kulminerede, da menneskemængden på halvanden million pilgrimme fandt vej til Cuatro Vientos for at deltage i den afsluttende messe.

I sit budskab opfordrede pave Benedikt de unge til at deltage i Kirkens liv. For "at følge Jesus efter i troen betyder at gå med ham i Kirkens fællesskab. Man kan ikke følge Jesus alene," sagde paven og fortsatte: "Hvis man giver efter for fristelsen om at 'følge Jesus på sin egen måde'... risikerer man aldrig at møde Jesus eller følge en forvrænget opfattelse af Ham." Traditionen tro afslørede pave Benedikt ved messens afslutning, hvor de næste Verdensungdomsdage vil finde sted: I Rio de Janeiro i 2013.

Også en flok danskere var med i Madrid. Op mod halvanden hundrede DUK'ere deltog i turen, der startede i Københavns Lufthavn og bragte deltagerne til Barcelona i dagene inden selve Verdensungdomsdagene. Ane Steiness-Illum har skrevet dagbog fra turen. Læs den her.

DUK I MADRID – DAGBOG:

Fredag:

Jeg stod op kl. 4:30 i morges, så jeg havde en time til at gøre mig klar til at gå. Jeg pakkede mine ting i nat, og jeg har knap fået to timers søvn. Nok mindre, for jeg kunne selvfølgelig ikke falde i søvn, da jeg endelig lagde mig. I dag er det at jeg skal til World Youth Day.

Ærligt talt er jeg hamrende skræmt for at skulle af sted. 10 dage væk fra min datter. 10 dage væk fra min hverdag. 10 dage med 2.000.000 mennesker, som jeg ikke kender, i et land jeg aldrig har været i før. Det er skræmmende. Faktisk var jeg så skræmt, at jeg overvejede at melde fra. Det var først da jeg stod i lufthavnen og fandt Maria, at jeg begyndte at glæde mig til at komme af sted.

Søndag:

I dag var der messe i Sagrada Familia. Der var flere tusinde unge katolikker samlet i kirken, og messen kørte på tre-fire sprog. Det var en virkelig vild oplevelse at opleve, hvordan troen kan brænde i så mange mennesker samlet på et sted. Samtidig fik jeg et meget bedre indtryk af kirken, nu da den blev brugt som kirke og ikke turistattraktion. Det klæder den langt bedre at være hjem for Gud end noget andet.

Jeg har hele tiden haft mine tvivl om, hvorfor jeg tog af sted på denne

pilgrimsrejse. Jeg har ikke følt mig som pilgrim, men som turist. Bønnen bragte mig tættere på mit formål med turen, selvom jeg stadig ikke helt ved, hvad mit formål er.

Ja, jeg får mødt en masse unge katolikker fra hele verdenen. Jeg får styrket mine relationer til det danske katolske miljø. Jeg får bekræftet at jeg er i en vidunderlig, verdensomspændende kirke. Men det er alt sammen verdslige ting, der i virkeligheden ikke betyder noget. Det eneste der virkelig betyder noget, er mit forhold til Gud. Alt andet er faktisk ligeegyldigt. World Youth Day har ingen betydning, hvis Gud ikke er med. Så kunne jeg lige så godt have været på badeferie.

Mandag:

Da vi ankommer til skolen i Madrid, kan jeg kun sige, at Gud virkelig har en mening med alt. Fra skolen i Barcelona, hvor der hverken var varmt vand, nok toiletter og bade, ej heller behageligt at sove, er vi nu i en vidunderlig skole med varmt vand, masser af toiletter, badeværelser og to store altaner, som vi godt må sove på om natten. Selv gulvet føles blødere end i Barcelona. Vi fik simpelthen det værste af det værste i Barcelona, for at vi virkelig kunne værdsætte den luksus, der blev os vist i Madrid.

I nat sover jeg så meget udenfor!

Torsdag:

I dag var jeg henne i "The love life center" og hørte en panel-diskussion om Kroppens teologi. Desværre varede diskussionen kun en time, og det er slet ikke nok til at dække dette store emne. Men det var fedt at høre nogle katolikker tale intelligent om kroppens teologi, samtidig med at det også var lidt humoristisk. Til gengæld var det på nogle punkter alligevel lidt svært at bruge til noget konstruktivt, med mindre man allerede var i et ægteskab, og det kan jeg ikke videre påstå, at jeg er.

Efterfølgende er der velkomsteremoni for paven. Jeg holder det ud i to timer at vente på at den begynder, og efterfølgende en time. Derefter er jeg nødt til at gå. Varmen og alle menneskerne omkring mig bliver for meget. Jeg har det ikke godt med så mange mennesker. Jeg kunne alligevel kun se paven på storskærmen.

Jeg går alene væk fra gruppen, og tager blandt andet nogle billeder med min mobil, da jeg krydser en tre sporet vej... her er ingen biler. Kun mennesker, og pludselig en kæmpe gruppe nonner. Det er et vidunderligt syn i Madrid med alle de ordensfolk. Det er som om de – blot ved deres tilstedeværelse – viser Guds kærlighed. Som om de ved deres indtrædelse i en orden udslettede sig selv og lod deres kroppe fylde udelukkende af Guds herlighed.

Lørdag:

I dag tog vi af sted til Cuatro Vientos, hvor vi skulle have vågenat med paven. På vejen derhen kastede folk vand ud af vinduerne ud over os, og vi nød hver en dråbe. Det slog mig, at det var rart at gå, og at jeg kunne blive ved med at gå til verdens ende.

På Cuatro Vientos fandt vi det sted, hvor vi skulle sove. DI hed pladsen. På vej derhen gik mine elskede klipklapper i stykker! Oh Gud, hvorfor? Tænkte jeg. Men så slog det mig, at det jo var en pilgrimsrejse. Der var ingen som sagde, at det skulle være nemt. Så jeg tog klipklapperne i hænderne og gik på vejen, der dels bestod af støv, dels af sten. Det skar i fødderne, men det gik, da der blev spillet høj musik og jeg kunne få tankerne væk fra fødderne. Efter noget tid kom Rosa hen til mig og kiggede på min klipklapper, hvortil hun udbrød, at den jo ikke var i stykker! Hun fik sat plastikstykkerne på plads og vupti, så kunne jeg bruge den igen. Gud ske tak og lov! Aldrig har nogen sko været så vidunderlige at gå i.

Alt i alt gik klipklapperne i stykker to gange igen. Men det var mindre betydeligt, nu da jeg havde lært at se, om de virkelig var i stykker eller bare gået lidt fra hinanden.

Til gengæld var det en surrealistisk oplevelse på Cuatro Vientos. Vi var i hvert fald 1½ million mennesker, og det kunne mærkes.

Fortsættes side 5 ►

Pave for ungdommen?

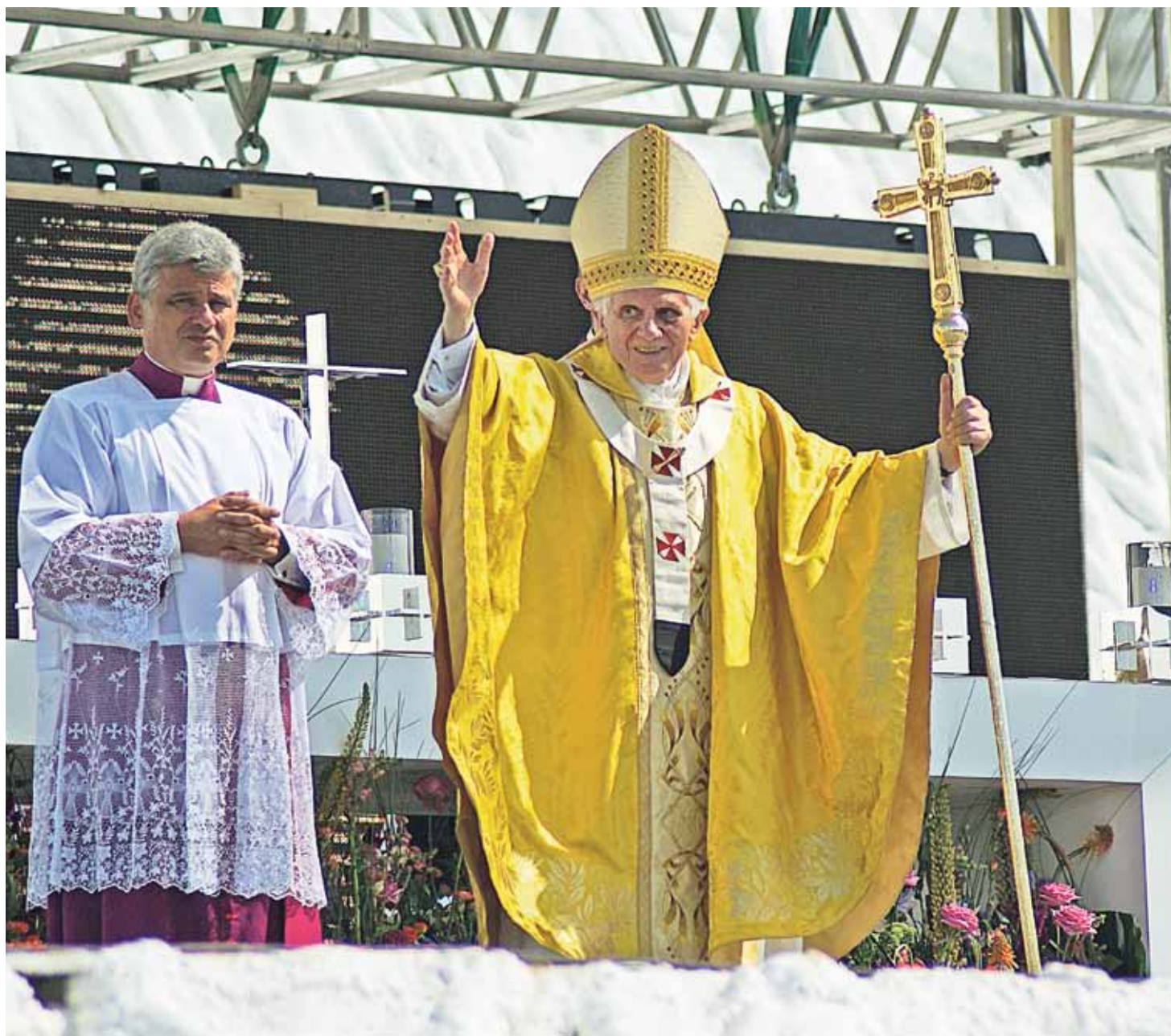
Tekst: Petter Becker-Jostes

KOMMENTAR Meget har man skudt Benedikt XVI i de røde Pradasko. At han ikke har samme charme som sin forgænger, at han ikke har karisma til at tale til masserne, og at han ikke helt kan finde ud af at begå sig i den moderne mediedominerede verden. På den anden side var "eso es, la juventud del papa" (her er den, pavens ungdom) de unges helt store slagrâb ved disse Verdensungdomsdage. Men en ting er, at ungdommen er pavens ungdom. Noget andet er, om paven er pave for ungdommen.

Efter besøget i Madrid må dette spørgsmål besvares med et klart ja. Massernes fascination af den hvidklædte mand kan ikke blot forklares med, at manden nu engang er pave og hans optræden dermed automatisk udløser jubelrâb. For paven optrådte med en spontanitet og begejstring, som kan virke uventet for dem, der hidtil har opfattet ham som en pave, der helst undgår rampelyset og gestusser, der lefler for fotografierne. Det viste han for eksempel ved velkomstceremonien på Cibeles-pladsen, da han til de tilstedeværende unges store latter trak den hat på, som en honduriansk dreng netop havde givet ham i velkomstgave.

I det hele taget kunne man under Verdensungdomsdagene mærke, at pave Benedikt ikke syntes, at rampelyset var ubehageligt. Han smilte, og begejstringen for mødet med de unge strålede ud af ham.

I Madrid viste han en for mange lidt ukendt side af sig selv. Men pave for ungdommen, det er han.

Pave Benedikt nød tilsyneladende at være i Madrid. Efter dette besøg kan der ikke være tvivl om, at også denne pave er pave for ungdommen. Her hilser han på de unge efter den store afslutningsmesse søndag den 21. august på Cuatro Vientos-flyvepladsen. Fotos: Petter Becker-Jostes

► *Fortsat fra side 4* Da vi var på vores plads igen, lagde jeg mig til at sove i heden. Jeg havde brug for hvile. Da jeg vågnede igen, var himlen dækket af skyer. Ikke meget efter begyndte det at trække

voldsomt op, og regne. Alle pakkede sig tæt sammen under soveposer, liggeunderlag og paraplyer. Selv pakkede jeg min yogamatte om mine ben og taske, mens jeg pakkede min plaid om det hele. Der sad jeg så og

stirrede ud på himlen, der blev oplyst af lyn og torden, mens paven holdt vågenat. På et tidspunkt kigger jeg til højre for mig og får øje på Elisabeth, der sidder helt alene under sin paraply. Jeg får hende hen til mig

og sammen pakker vi os under tæppet. Der sidder vi så tæt sammen og stirrer sammen ud på vejret. Da det endelig holder lidt tørt, beslutter vi os for at dele Elisabeths sovepose og lægge mit tæppe øverst, så vi kan holde os nogenlunde varme og tørre for natten.

Søndag:

Jeg vågner med ondt i ryggen og vådt tøj. Både Elisabeth og jeg havde sovet i vores tøj fra lørdagen, og vi trængte alvorligt til at skifte, da vi vågnede. Men vi var da tørre taget alt i betragtning.

I løbet af natten var der 26 børn, som var forsvundet og nogle kapeller var faldet sammen. Man var i løbet af den foregående aften løbet tør for vand, og folk havde derfor fået øl til sidst. Men vi var i live, vi havde det godt og det var hele WYD's højdepunkt nu!

Ikke meget efter vi vågnede, kom paven og holdt pavemesse med os. Det vi kom for, skete nu. Pavemessen!

Mandag:

Hjemtur. Der er ikke så meget at sige andet end at jeg tror, at jeg har fundet noget af min vej. Gud har taget min hånd, og han har ikke tænkt sig at give slip på mig. Han ved, hvor jeg skal hen, og jeg kan kun følge med. Det var formålet med min rejse. Det var det, som jeg skulle opdage. Jeg skal ikke være bange for at Gud giver slip på mig.

Gud ske tak og lov!

Avanceret opslagsværk og uudtømmelig inspirationskilde

Projekt YouCat skaber dialog og fællesskab – også i Danmark.

Tekst: Sebastian Olden-Jørgensen

KATEKESE I foråret udkom ungdomskatekismen YouCat, som om nogle måneder vil foreligge på dansk. Det er en usædvanlig bog med en meget speciel forhistorie. Også den danske udgave kommer til at have en speciel forhistorie.

En frustreret mor

Impulsen, der førte til YouCat, var i første omgang et stykke ren negativ kritik. I 2005 blev "Kompendiet af Den katolske Kirkes Katekismus" præsenteret af kardinal Schönborn i Wien. Ved den lejlighed tog en skuffet mor ordet og sagde: "Hr. Kardinal, jeg ville egentlig købe Kompendiet til mine store børn, men det er helt ubrugeligt for unge mennesker. Jeg vil ikke købe bogen".

Efter den udmelding sagde kardinal Schönborn til forlæggeren af den tyske udgave af Kompendiet, Bernhard Meuser: "Ja, egentlig kunne vi godt bruge noget særligt til de unge". Det var sikkert ikke første gang, den tanke var blevet tænkt og udtalt, men denne gang skete der noget.

En afgørende samtale

Nogle dage senere nævnte Meuser nemlig problemet for en af sine samarbejdspartnere, baronesse Michaela von Heereman. Han mente, at man egentlig burde samle en gruppe unge og gennemgå Kompendiet sammen med dem for at finde ud af, hvad der betød noget for dem, og hvad de fandt uvigtigt, hvad de kunne forstå, og hvor der var problemer. På grundlag af deres feedback og kritik burde man så skrive en ungdomskatekismus. Men som han lidt mismodigt konkluderede: "Sådanne unge findes jo ikke!"

Det mente baronesse Heereman nu nok, der gjorde, for hun havde sammen med sin mand og et andet ægtepar gennem en årrække arrangeret kristne sommerlejre for

deres børn og en større kreds af venner.

Resultatet blev, at en gruppe på fire forfattere, to præster og de allerede nævnte Meuser og Heereman, brugte de næste to års sommerlejre på at gennemgå Kompendiet og skrive både spørgsmål og svar om. I alt 52 unge deltog i dette arbejde

Mange kokke fordærver maden?

Opgaven, som de fire forfattere og deres unge hjælpere havde sat sig, var ikke nem. Da de undervejs viste frugterne af deres arbejde til en erfaren religionspædagog i Rom, bad han dem droppe tanken og spise en stor italiensk is i stedet! De spiste isen, men fortsatte og videreudviklede projektet.

De delte bl.a. svarene på spørgsmålene op i to. Dette enkle greb gjorde det muligt både at give et kort og klart svar, samtidig med, at det kunne uddybes, forklares eller formidles. Desuden blev brødteksten af spørgsmål og svar suppleret med billeder, underfundige tegninger af "tændstiksmænd" og ikke mindst med en bred margen med definitioner og citater fra Bibelen, paver, teologer, forfattere, helgener etc.

En del flere end de allerede nævnte bidrog på et eller andet tidspunkt til projektet, deriblandt ikke mindst pave Benedikt XVI, der forsynede YouCat med et begejstret og tankevækkende forord. Der er altså tale om et projekt, der fra start til slut har været præget af dialog og fællesskab.

Og den danske udgave

Den danske udgave af YouCat er på vej, og den fortsætter historien om YouCat som et fælles projekt. Teksten er ganske vist oversat af én person, men en hel gruppe yngre og ældre har via moderne internet teknologi løbende kunnet kommentere oversættelsen, foreslå rettelser etc. Det er blevet til

Forlægger Bernhard Meuser og cardinal Christoph Schönborn ved præsentationen af den første udgave af "YouCat" i Wien.

Foto: www.erzdioezese-wien.at.

hundredevis, hvis ikke flere tusinde forslag, som oversætteren i vid udstrækning har anvendt eller på anden måde taget hensyn til. Desuden ligger det i YouCat-konceptet, at citaterne i margen og billederne i en vis udstrækning kan udskiftes, så de afspejler de enkelte lande og kulturer.

Anvendelighed

Hvad kan YouCat så bruges til? Har vi fået en bog, som kan læses af enhver teenager? Er alle problemer med ungdomskatekesen hermed løst? Det ville utvivlsomt være for meget forlangt af en enkelt bog! YouCat er skrevet i et klart, levende og enkelt sprog. Den avancerede opbygning med spørgsmål, svar og uddybelse i samspil med billeder, citater og definitioner i margen vil utvivlsomt virke inspirerende på alle engagerede læsere fra gymnasiealderen og opefter.

Den er oplagt som opslagsværk og inspirationskilde for alle ungdomsledere, kate-

ker og religionslærere. Mange konvertitter og andre nysgerrige vil givet være taknemmelige for en bog, der taler så klart, og hvor man kan slå ned hvor som helst uden at være tvunget til at læse den fra en ende af.

Det førnævnte samspil mellem spørgsmål, svar, uddybelser, billeder etc. gør det også muligt at arbejde med teksten ud fra mange vinkler. Det kan man gøre alene, men også i grupper - noget, paven udtrykkeligt opfordrer til - og inden for rammerne af undervisning i skole eller sogn, f.eks. i studiekredse, ungdomsarbejde eller firmelsesundervisning.

Der er med andre ord god grund til at være taknemmelig over for den frustrerede mor, den tænksomme kardinal, den snakkesalige forlægger, den energiske baronesse, diverse eksperter og paven selv, samt ikke mindst de mange unge, som undervejs gav deres besyv med. Det er ikke altid, at mange kokke fordærver maden.

Elegant og vidende skrevet

Med Andreas Rude på odysse i New Yorks gudshuse.

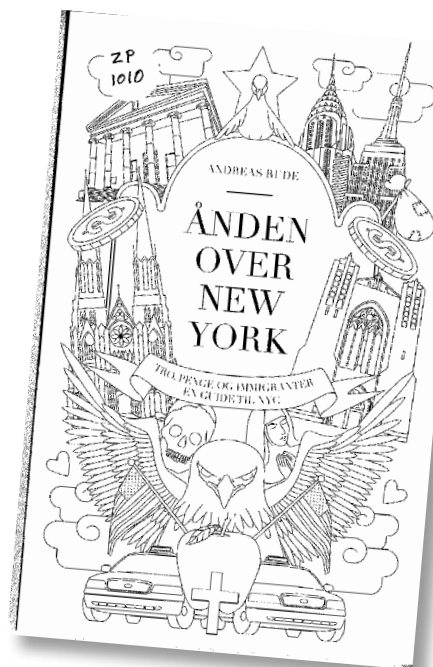
Tekst: Kate Toft Madsen

NEW YORK Lidt mere end et år efter at Andreas Rude fik udgivet "Troen går til Paris" er han igen aktuel med bogen "Ånden over New York", som lægger sig op ad den første bog om Paris oplevet gennem sine kirker. Andreas Rude er mag.art. i litteraturvidenskab og er ansat ved presse- og kulturafdelingen på Den amerikanske Ambassade i København. Derovre er Andreas Rude fast klummeskriver hos Kristeligt Dagblad med speciale i udenlandsk kirkestof, oftest Den katolske Kirke. Han er så-

ledes en meget erfaren skribent og kender, både af kirken og USA. Det fornægter sig heller ikke, for Ånden over New York er meget elegant og vidende skrevet.

Bogen er inddelt i ti tematiske kapitler; men der behandles flere end ti seværdigheder. Skønt de fleste af dem er gudshuse - kirker, synagoger, og (meget flygtigt) en enkelt moske - er der også medtaget sekulære steder: The Metropolitan Museum of Art og dens underafdeling The Cloisters, samt en bygning som ikke længere eksisterer, nemlig World Trade Center.

Altså steder som maner til andægtighed og eftertanke. Undertitlen er sigende: "tro, penge og immigranter". Forfatteren tager udgangspunkt i disse steder og fortæller om de immigrantgrupper som skabte dem, om bygningerne, og om de personligheder og historier der har knyttet sig til menigheden og kvarteret gennem tiden. Undervejs sker der en del små ekskursioner, hvor

Rude fortæller en bid New Yorker historie.

Der er ingen billeder i bogen, og det kan udmærket være af økonomiske årsager.

Vist kan man finde de forskellige kirker på nettet, men det bliver et reelt afbræk i læsningen, og man må konstatere at kirkerne og synagogernes hjemmesider i sagens natur oftest er sobre og diskrete,

rettet mod at kommunikere om aktiviteter her og nu i menigheden, og gør mindre ud af historien og billedstoffet. De er som regel ikke så spændende som Rudes bog. Og ret skal være ret: en bog er immervæk lettere at læse i, end en webside. Den jødiske synagoge Temple Emanuels hjemmeside er dog en markant undtagelse med en meget flot virtuel rundvisning.

Man skal ikke lede efter åbningstider eller adresser i denne bog, for de er der ikke. Hvis man vil besøge disse steder må man lede oplysningerne op selv. Og det er fint nok, sådanne oplysninger skal være dugfriske. Det har man nettet til.

"Skal du til New York? Her er guiden til byens sjæl", står der på bagsiden. Det ved jeg nu ikke om jeg er enig i, det er også store ord, men det er en interessant indfaldsvinkel til New York som Andreas Rude har fundet, og en lille tour de force med hensyn til viden om New York som han lægger for dagen. Skal du til New York? Her får du mulighed for at gøre oplevelsen rigere. Bogen er forsynet med et register, men ingen litteraturliste.

Andreas Rude: *Ånden over New York. Tro, penge og immigranter - en guide til NYC.* Forlaget Verve. 127 sider. Pris: 149 kr.

I Skjalm Hvides fodspor

Bustur: med Ælnoth til Sorø og omegn lørdag den 17. september.

Afgang: Stenosgade 4 kl. 9. Retur kl. 17. Medlemmer: 150 kr.

Ikke-medlemmer 225 kr.

Henvendelse: John Toft, tlf. 33 55 60 31.

Caritas vil inspireres – kom og sæt dit præg på hjælpearbejdet i Danmark!

Inspirationsdag i Jesu Hjerter Kirkes menighedssal i Stenosgade.

Tekst: Andreas Riis, Caritas

CARITAS Danmark har i mange år arbejdet med nødhjælp til verdens absolut fattigste. I 2011 begynder en ny indsats for at hjælpe nødlidende mennesker i Danmark. Er der brug for hjælpen? Og hvordan sikrer man, at indsatsen nytter på længere sigt? Den 10. september indbyder Caritas til inspiration og diskussion.

Caritas Danmark har i 2011 realiseret et længe omtalt ønske om at begynde et decideret socialt hjælpearbejde inden for landets grænser. Der arbejdes på flere konkrete projekter, blandt andet et netværk for au pairs i tilknytning til Sankt Annemenighed på Amager og julehjælp til

fattige familier i Danmark i samarbejde med Frelsens Hær.

Den faglige indsigt i kirkeligt diakonalt arbejde leveres på dagen af Helle Christiansen, som i år blev chef for Kirkens Korshær. Helle Christiansen er tidligere sognepræst og har et langt engagement i kirkeligt hjælpearbejde bag sig. I december sagde hun til Kristeligt Dagblad: ”Nu har vi arbejdet med socialt udsatte i 99 år, så man kan sige, at vores arbejde snart burde være overflødig, men det er lige modsat. Behovet for vores arbejde har aldrig været større.” Pastor Benny Blumensaat fra Esbjerg er endnu en kapacitet på området, og

holder et oplæg, som han kalder ”Næsten – det ottende sakramente”. Sin egen in-

spirerende livshistorie har han senest har fortalt i et interview til TV SYD den 15. marts, som kan ses på TV SYDs hjemmeside. Blumensaat og menigheden i Esbjerg samarbejder i øjeblikket med Caritas om at oprette et værested for socialt udsatte.

Sygeplejerske Stine Riegels har i flere år arbejdet som gadesygeplejerske og er nu projektansvarlig ved Center for socialt udsatte i Næstved. Hendes oplæg har den provokerende titel: ”De fattige skal nok klare sig uden Kirken, men kan Kirken klare sig uden de fattige?”

Endelig giver Jann Sjørnsen og David Vincent Nielsen fra Caritas desuden en præsentation af Caritas’ nyformulerede værdigrundlag, som bygger på Kirkens sociallære. Inspirationsdagen holdes i menighedssalen ved Jesu Hjerter Kirke på Vesterbro mellem kl. 12:30 og 17, og Caritas byder på en let frokost inden oplæg og diskussioner går i gang. Tilmeld gerne på caritas@caritas.dk.

Ny rektor og ny afdelingsinspektør for grundskolen ved Niels Steensens Gymnasium

Høj faglighed og et kristent værdigrundlag skal præge skolen.

Tekst: NSG

UDDANNELSE Fra 1. august er Lise Baadsgaard Jepsen, cand. scient., ny rektor for Niels Steensens Gymnasium. Hun kommer fra en stilling som vicedirektør på Gammel Hellerup Gymnasium. Hendes fag er idræt, geografi og religion suppleret med en master i gymnasieledelse fra Syddansk Universitet.

Lise Baadsgaard Jepsen siger om sin ansættelse:

”Det er en glæde for mig at vende tilbage til den skole, som jeg selv er student fra, og jeg ser frem til samarbejdet med styrelsen, skolens mange dygtige medarbejdere og forældrekredsen ved skolen.

Det bliver en meget spændende og meningsfuld opgave at skulle stå for og sikre den fortsatte udvikling af en skole, der lægger vægt på en høj faglighed og samtidig bygger på et kristent værdigrundlag.

Det er af stor betydning for mig at skulle stå i spidsen for en kristen skole, hvor man ikke ser nogen modsætning mellem natur-

videnskabelige landvindinger og kristen tro. Skolen har navn og forbillede efter Niels Steensen, som i 1600-tallet gjorde store naturvidenskabelige opdagelser og i forlængelse deraf valgte at vie de sidste år af sit liv til Gud som præst og siden biskop. For ham var der ingen modsætning mellem den kristne tro og de naturvidenskabelige opdagelser, som for ham bekræftede skønheden i skaberværket.”

Skolen har gode kontakter til andre jesuiterskoler i verden og samarbejder fast med skoler i Kina, Tyskland, Frankrig og USA. Det giver nogle unikke muligheder for idéudveksling og arbejde med internationalisering.

Niels Steensens Gymnasium har ca. 500 elever i grundskolen og ca. 130 i gymnasiet.

Gertrud Petersson blev den 1. august ny afdelingsinspektør. Hun kommer fra en stilling som viceskoleleder på en folkeskole i Tårnby Kommune siden november

Gertrud Petersson.

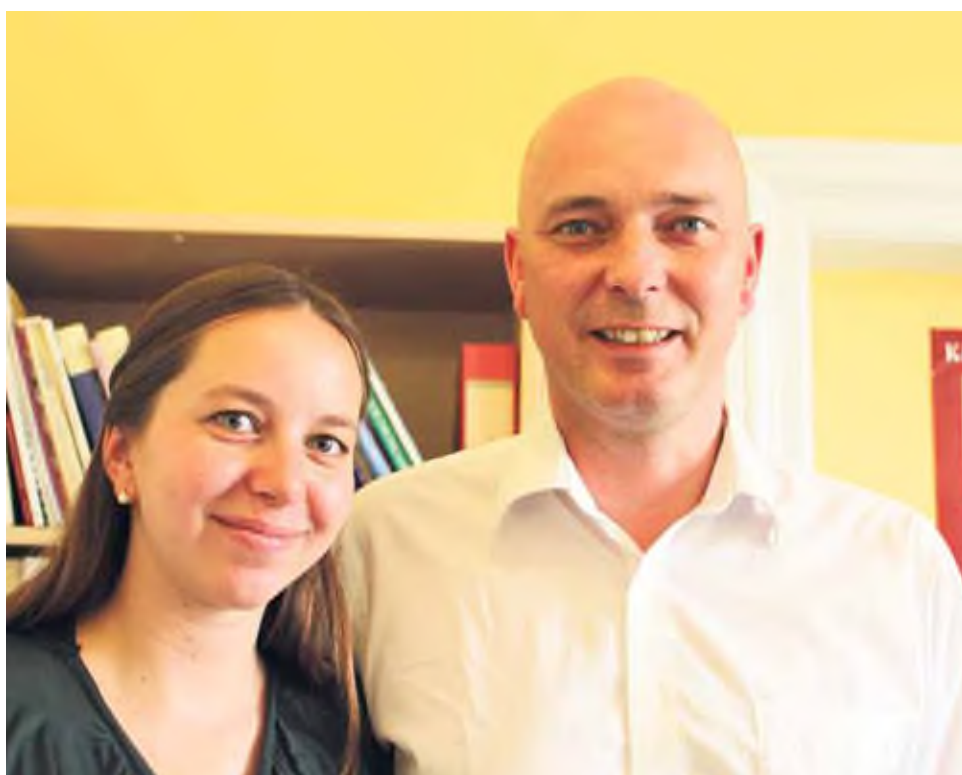
2008. Fra 2000 - 2009 sad Gertrud Petersson i Dansk Røde Kors’ styrelse og har siden foråret 2010 siddet i bestyrelsen for Hovedstadens Røde Kors, hvor hun har en personaleledende funktion.

Gertrud Petersson har desuden lavet organisatorisk arbejde og været med til at arrangere forskellige børne- og ungdomslejre for DUK.

Lise Baadsgaard Jepsen.

Mulighederne og udfordringerne på en privatskole og værdigrundlaget på en katolsk skole er Gertrud Peterssons motivation for at blive afdelingsinspektør for grundskolen på Niels Steensens Gymnasium. Især potentialet i at videreudvikle et stærkt studie- og ungdomsmiljø på en skole, der spænder fra 6. klasse til 3.g er i Gertrud Peterssons øjne en spændende udfordring.

Michael Høier Clausen og hans kone Sofie Høier Clausen.

Der er grøde i DUK

Flere medlemmer og højere aktivitetsniveau med styrket katolsk identitet i foreningen.

DUK ”Jeg er en glad mand, når jeg går på arbejde”, siger Michael Høier Clausen med eftertryk. Fra den 1. august er han ansat som tredje mand på DUK’s sekretariat. Med mange år bag sig som DUK-aktiv er Michael en af foreningens grand old men. Hans arbejdsområde på sekretariatet bliver blandt andet arbejdet med lokalforeningerne, medlemsregistrering, regnskaber og organisering af lejre.

Medlemstallet vokser støt og roligt. Lige nu er DUK oppe på 1.691 medlemmer under 30 år – så målet – at krydse de 2.000 medlemmer er snart inden for rækkevidde. ”Den største dag”, sakramentslejre til forberedelse af første kommunion og firmelse og de klassiske sommerlejre er mellem de tiltag, der har skaffet nye medlemmer.

Ca. 150 medlemmer var med til Verdensungdomsdagen i Madrid.

Der er blevet arbejdet målrettet på at lave lejre, der styrker den katolske identitet, og det er rigtig mange forældre glade for, for tæller Ilona Rasmussen fra sekretariatet.

Medlemmerne kan se frem til en masse nye aktiviteter. Efterårslejrene giver mulighed for herlige gensyn med kammeraterne fra sommerlejrene, og i efterårsferien den 14. – 19. oktober sejler flagskibet – den nye lederuddannelse – videre. Der er mulighed for at stige på – også selv om man er under 16 år, fortæller ungdomskonsulent Son Bui.

Kan man lide at ministrere, er ministrantweekenden den 28. – 30. oktober på Øm et oplagt tilbud. Nogle kalder ministrantweekenden ”det uofficielle Danmarksmesterskab i ministrering”, fortæller DUK’s seneste nyhedsbrev.

En ny og mere interaktiv hjemmeside går snart i luften. Følg med i aktiviteterne på www.duk.dk

LR

Flyttedag for den hellige Frans

Næstved Museum overtager kapellet fra Holmegaard Glasværk.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

UDSTILLING Det hele startede med et bunkebryllup. Året var 1835, og stedet var bestyrerboligen på Holmegaards Glasværk. På Holmegaard var man begyndt at

Kapellet på Holmegaard var indviet til den hellige Frans af Assisi.

producere drikkeglas. Det behøvedes der udenlandsk ekspertise til, og derfor blev en flok unge bøhmiske glaspustere hentet til Danmark. De havde taget deres kærester med på rejsen, og derfor blev det snart nødvendigt at holde bryllup. En katolsk præst kom til Holmegaard for at vie de fem unge par, og med de fem bryllupper blev den lille katolske menighed på stedet grundlagt. Efter en lidt omflakkende tilværelse på forskellige adresser fik kapellet permanent adresse i Svinget 6 i 1895. Året efter skriver Nordisk Ugeblad for katolske Christne nr. 30 26. juli 1896 i anledning af altrets indvielse:

”Paa Holmegaard Glasværk, som tilhører Grev Daneskjold-Samsø til Hessede, bo, som bekjendt, en Del katolske Glasarbejdere med deres Familier. I en længere Aarrække havde disse Katholiker kun to gange om Aaret Lejlighed til at overvære det h. Messeoffer og modtage de hh. Sakramenter, idet en af de Gejstlige fra St. Ansgars Kirke besøgte dem i Paasketiden og om Efteraaret. Nu er der ved Ejerens Imødekommen imidlertid bleven overladt til de derværende Katholiker to Værelser til bestandigt kirkeligt Brug og som, efterat være blevne en Del ombyggede, ere blevne indrettede til et smukt Kapel. Med den højærværdigste Biskops Tilladelse blev det benediceret den 6. oktober 1895 af højærv. dr. Theol. B. Hansen, som i de sidste Aar har besøgt Katholikerne på Holmegaard, og opkaldt efter den h. Franciskus af Assisi.”

Da Vor Frue Kirke i Næstved i 1925 blev opført i Næstved som sognekirke, blev der mindre behov for kapellet på glasværket, og efterhånden blev det næsten ikke mere

brugt. I 1985 blev det besluttet at opgive kapellet. Samtlige genstande tilhørte Ansgarstiftelsen, som var indforstået med, at kapellet forblev på stedet. Glasværket påtog sig ansvaret for at bevare det som et museum, og det blev nu udstillet på besøgscentret Holmegaard Entertainment A/S. Her hentede Ansgarstiftelsen det i 2008, da besøgscentret gik konkurs.

Ansgarstiftelsen har nu permanent overdraget kapellet til Næstved Museum. Der er tale om et næsten intakt, forkoncilært kirkeinventar. Altret er tegnet af snedkermester C. Kollevé. ”Pater Josef Dudek fra Vor Frue Kirke har været til meget stor hjælp. Uden ham ville det have været meget svært at finde ud af, hvad for eksempel tekstilerne skulle bruges til”, fortæller kulturhistoriker Jesper John Jørgensen, der har registreret de mere end 100 genstande som fulgte med kapellet.

Kapellet må betragtes som unikt for Danmark. Bortset fra slotskapellet på Voergaard, er det det eneste eksempel på en bevaret forkoncilær kirkeinventar. De meget smukke tekstiler er særdeles velbevarede.

Så der er al mulig grund til at glæde sig over, at kapellet nu er sikret forsvarlig opbevaring.

Kapellet kan ses i museets åbningstid tirsdag til lørdag 10-14, torsdag 10-18, søndag 13-16.

Udstillingen er åben til den 9. oktober.

Der er gratis adgang for alle.

65 tekstiler fulgte med kapellet. Messehagelerne er usædvanligt velbevarede. Denne i sort blev brugt langfredag og til begravelser.

Detalje fra kalvariegruppe med Jesus på korset omgivet af Maria og Johannes

Glæde og klapsalver i Slagelse

Michal Bienkowski indsat som sognepræst.

VESTSJÆLLAND Der var glæde og klapsalver i Slagelse, da Michal Bienkowski, den 20. august blev indsat som sognepræst i Slagelse menighed. ”Når en mand indvies til præst, identificerer Kristus sig med denne præst. Præsten skal gøre Jesus synlig. Vores præster er ikke på nogen måde hellige; men vi får betroet et helligt

På Michal Bienkowskis imessehagel ses Vor Frue af Jasna Gora. Messehagelen er en gave fra pilgrimssedeltagere fra Taastrup menighed.

forbillede. Det er et paradoks og egentlig gruppvækkende, for tænk, hvis man ikke kan leve op til embedets hellighed. Det er derfor Kirken opfordrer de troende til at bede for præsten”, sagde generalvikar Lars Messerschmidt i sin prædiken.

På vegne af menighedsrådet oplæste menighedsrådsmedlem Steffen Lund indsættelsesdekretet, hvor de troende med dokumentets ord formanet til at ”anerkende og agte” p. Michal som deres sjælesørger. P. Michal fornyede derefter sine præsteløfter over for generalvikaren. På vegne af menighedsrådet oplæste Steffen Lund ved messens slutning en erklæring, der blandt andet gav udtryk for, at menigheden har været gennem en kaotisk tid. Vi står 500 % bag ved dig som sognepræst sagde Steffen Lund, der overbragte en hilsen fra tidl. sognepræst Stephen Holm og tidl. pastoral-assistent Poul Erik Nielsen.

P. Michal kom til Danmark i 1996. Han har arbejdet ved Sankt Andreas og Sankt Therese kirker, ved Sankt Mariæ Kirke i Aalborg, som sognepræst i Fredericia og senest i Taastrup. Han er defensor vinculi ved domstolen, medlem af præsterådet og det biskoppelige råd og tillige bestyrelsesmedlem i Katolsk Forlag. LR

Bag altret var der sakristi og skriftestol. Øverste del af skriftestolen kan omdannes til skrivebord.

Kapellet fra Holmegaard står i en særudstilling i Helligåndshusets Kirkesal på Næstved Museum indtil den 9. oktober. Den endelige placering af kapellet er endnu ikke afgjort.

KÆRLIGHEDENS FORDRING

Hvordan elsker man sine medmennesker i praksis?

Tekst: Sr. Rut Maria OSB

ETIK I Første Johannesbrev kapitel fire finder man de kendte ord om, at "Gud er kærlighed" (v.8), og længere nede hedder det: "Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden" (v.11). Den indbyrdes kærlighed er menneskets svar på Guds uendelige kærlighed til sit skaberværk. Den er en afglans af Guds kærlighed. Den er på en gang noget spontant og en pligt. Johannes ved nemlig godt, at det kan være vanskeligt altid at elske, og derfor bruger han ordet "skylder".

Og, ja hvordan elsker man sine medskabninger i praksis?

Findes der en særlig kristen etik?

Det har været ferietid: Tid til at slappe af, men måske også tid til eftertanke. I Kristeligt Dagblad er det således blevet debatteret, om der findes en særlig kristen etik. Vi lever i en stadig mere kompliceret verden, og de nye muligheder rejser uvægerligt spørgsmål om, hvad der er forsvarligt etisk set, og hvad der ikke er det. Derfor er der da også nedsat et Råd til at se blandt andet på vor tids medicinske landvindinger – om det nu også er landvindinger! Eller for at tage en af de mere upågtede nyheder fra den forgangne sommer: Vedtagelsen i Holland af en

lov, der forbyder slagting efter jødisk og muslimsk tradition, der ikke tillader forudgående bedøvelse. Dyrene er vore medskabninger, som vi skylder respekt

religionsfrihed, den religionsfrihed der er en af demokratiets grundpiller.

Man kan altså sige pro et contra, og de hollandske *Fortsattes nedenunder* ▼

i den hellige Frans af Assisis ånd 1). Set fra den synsvinkel er loven et stort gode, især da hvis den får os til at se på vor egen industrielle kødproduktion; en produktion der også kan fremkalde unødige lidelse. Men sagen har også en anden side, for hvad med den fromme jøde eller muslim, der forhindres i at følge sin tros traditioner? Er det ikke en krænkelse af deres

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

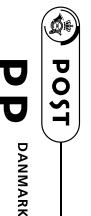
MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 14

2. september 2011 · 37. årgang

▲ Fortsat fra oven

parlamentarikere har hver især måttet følge deres samvittighed. I sådan en sag er der ingen lette løsninger. Men forhåbentligt har forslagsstillerne undersøgt sagen grundigt, så der har været et retvisende beslutningsgrundlag. Det handler jo ikke bare om selve slagtingen, men også hvordan slagtedyrene behandles før slagtingen. Hvis man ikke tager det med i betragtning bliver perspektivet for snævert.

Du skylder at elske

Ovenstående eksempel viser, hvor vanskeligt det i praksis er at elske sine medskabninger. Der findes ingen facitliste, som vi kan ty til i tvivlstilfælde. Som frie mennesker må vi tage ansvaret på os, og handle som vi finder det rigtigt – og så er vi ved spørgsmålet i Kristeligt Dagblad: Findes der en særlig kristen etik, eller gør der ikke? Til alle tider og i alle kulturer har der været etiske normer.

Noget er blevet betragtet som godt og andet som forkert: Alle vil kunne skrive under på, at det er forkert at stjæle og at slå ihjel. De ti bud i Det gamle Testamente (2.Mosebog 20,1-17) repræsenterer således, når man ser bort fra billedforbuddet og forbuddet mod afgudsdyrkelse, noget alment menneskeligt; noget der går forud for kristendommen. Svaret på det stillede spørgsmål synes derfor at være et nej.

Men det er en forhastet konklusion. Johannes siger jo, at "vi skylder at elske hinanden". Som kristne bekender vi troen på den treenige Gud: Han som skabte os og vore medskabninger, Han som døde for os

” Vi er frie mennesker skabte i Guds billede, og derfor kan vi træffe ansvarlige valg. Dermed ikke sagt at det er nemt at elske, for der findes ingen færdige løsninger på tidens problemer. Vi må altså tænke selv

og vore medskabninger, og Han som oplyser os og vore medskabninger 2). Den tro forpligter.

Vi lever under kærlighedens fordring. For et kristent menneske er den fordring uafstyrlig. Det er ordene "du skylder at elske", der gør os til mennesker – til forskel fra dyrene der blot følger deres instinkter.

Svaret er både et nej og et ja

Hver tidsalder har sine udfordringer, men kærlighedens fordring er den samme nu og dengang apostlen Johannes skrev sit brev.

Vi er frie mennesker skabte i Guds billede, og derfor kan vi træffe ansvarlige valg.

Dermed ikke sagt at det er nemt at elske, for der findes ingen færdige løsninger på

tidens problemer. Vi må altså tænke selv.

Som vi har set ovenfor i forbindelse med den hollandske lov, så kan det ofte være mere end svært at give entydige svar. Så må man overveje pro et contra og med sin samvittighed afgøre, hvad der er det mindste onde.

I denne verden er det nemmere at stille spørgsmål end at besvare dem. Spørgsmålet i Kristeligt Dagblad har heller ikke et entydigt svar. Man kan ikke svare med et ja eller et nej. Svaret er nemlig både et nej og et ja. Et nej fordi både den ikke-kristne og den kristne har etiske normer og dermed muligheden for at leve som ansvarlige mennesker, og et ja på grund af vort kald, og fordi vi i traditionen begyndende med fortællingerne om Jesu liv og virke har en lang række forbilleder for vort liv.

Nu kan det være svært for os hverdagsmennesker at leve op til sådanne forbilleder, men vi lever ikke kun under kærlighedens fordring, vi lever også under Guds tilgivende nåde. Det må vi aldrig glemme.

1) Om den hollandske lov se Kristeligt Dagblad 6. juli 2011.

2) Vi tænker måske ikke på det til daglig, men hele skaberværket er indesluttet i Guds frelsesplan. Det kommer f.eks. til udtryk hos Paulus i brevet til efeserne (1,10), hvor han taler om Guds "...frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske" (jvf. også Rom.8,18-23 og Kol.1,19f).

Megafondiplomati eller samtale i Irland?

“Vi har brug for en fremtid med samarbejdsklima på begge sider”, siger Diarmuid Martin, erkebiskop af Dublin.

Tekst: Lisbeth Rütz

IRLAND Der er begået ”alvorlige og foruroligende fejl” i bispedømmet Cloynes håndtering af misbrugssager, konkluderer et 26-sider langt dokument fra Vatikanet.

Dokumentet som blev offentliggjort lørdag den 3. september er Vatikanets officielle svar på den såkaldte Cloyne-rapport, som afdækker stærkt kritisable forhold i bispedømmet Cloyne. Rapporten er bestilt af den irske regering og fokuserer blandt andet på tidligere biskop John Magees og generalvikar Denis O’Callaghans systematiske tilsidesættelse af de regler, Den irske Bispekonference i 1996 havde opstillet for håndtering af misbrugssager i det såkaldte Framework-document.

Rapporten fokuserer mere på den irske regerings reaktioner på Cloyne-rapporten end på Cloyne-rapportens konklusioner. Den afviser premierminister Kennys anklage mod Vatikanet om at have støttet de biskopper, der tilsidesatte den irske bispekonferences egne regler.

Smerte og skam

I Vatikanets svar lyder det, at Den hellige Stol føler ”dyb smerte og skam over de frygtelige lidelser, som ofrene og deres familier har måttet udholde i Jesu Kristi kirke, et sted, hvor noget sådant aldrig må ske.” Samtidig understreges det, at Vatikanet aldrig har ”forhindret eller forsøgt at gribe ind i nogen af undersøgelserne om tilfælde af seksuelt misbrug over for mindreårige i bispedømmet Cloyne”.

Kenny anklagede i sin tale den 20. juli i det irske underhus Dáil Vatikanet for at prioritere egen magt og anseelse over hensynet til børn. Vatikanets svar forholder sig ikke til denne anklage. En stor del af dokumentet fokuserer på forholdet mellem kanonisk ret og civilret. ”Kanonisk ret og civilret er to forskellige systemer med forskellige anvendelsesområde og kompetence; men de konkurrerer ikke med hinanden og kan operere parallelt”, siger dokumentet, der også fastslår, at intet i kanonisk lov forhindrer Kirken i at anmelde forbrydelser begået af præster til et lands myndigheder.

Kirkeretten har i århundreder og længe før de moderne stater haft regler for håndtering af misbrug af mindreårige, siger dokumentet. Derfor underkendte klerikerkongregationen heller ikke den irske bispekonferences retningslinier i Framework-Document. Den tilbød faktisk en revision af det for at forebygge konflikter mellem den civile og den kanoniske lov. Monsignor O’Callaghan tilsidesatte ikke blot de irske biskoppers egne retningslinier, men også den kanoniske lovs regler. Uheldigvis synes

Diarmuid Martin, erkebiskop af Dublin. Foto: KNA

introduktionen af nye retningslinier ikke at have ført til væsentlige forbedringer i bispedømmet Cloyne før 2009, konkluderer dokumentet.

Afviser Kennys anklage

Dokumentet afviser premierminister Kennys anklage om, at Vatikanet forsøgte at ”modarbejde en undersøgelse i en suveræn, demokratisk republik for så lidt som tre år siden”. Kenny brugte i sin tale i Dáil et citat af daværende leder af trosælverkongregationen, Joseph Ratzinger. Citatet lyder: ”Den handlingskodeks der passer for et civilt samfund eller for, hvordan et demokrati arbejder, kan ganske enkelt ikke anvendes inden for Kirken”. Citatet er irrelevant og revet ud af en ganske anden sammenhæng. Kilden er dokumentet Donum Veritatis (Sandhedens nådegave) fra 1990, som taler om præstens tjeneste i Kirken, siger dokumentet.

I en kommentar hæfter erkebiskoppen af Dublin, Diarmuid Martin sig ved, at Kennys regering som den første i Irlands historie har et ministerium, som skal varetage børns interesser. ”Det lover godt for fremtiden. Vi har brug for, at fremtiden bliver indrammet af et samarbejdsklima på alle sider”, siger Martin, der afviser Kennys anklager mod Vatikanet.

En tilnærmelse er mulig

Enda Kenny siger i en kommentar til dokumentet fra Vatikanet, at han står ved sin hårde kritik af Vatikanet. I talen i Dáil den 20. juli. beskyldte han Vatikanet for at modarbejde de irske myndigheders undersøgelser af misbrugssager i Cloyne. I sin kommentar påpeger han også, at Vatikanet afviste tre anmodninger om information fra Murphy-kommissionen til Vatikanet i 2006, 2007 og 2009.

Som leder af et sekulært, venstreorienteret parti har udenrigsminister Eamon Gilmore ingen interesse i en længere konflikt med Vatikanet om pedantiske detaljer i kirkeretten. Derimod er Kenny i en vanskelig situation som premierminister. Som dedikeret katolik og leder af et traditionelt centrum-højreorienteret parti med tætte bånd til Kirken kan Kenny ikke bare børste Vatikanets impli-

citte kritik af sin egen person af sig, skriver dagbladet Irish Times den 6. september.

På lederplads taler bladet den efterfølgende dag om fristelsen til at lukke Irlands diplomatiske repræsentation ved Vatikanet i en tid, hvor landet skærer ned på sin udenrigstjeneste. Men der manes til besindelse.

“Mr. Kenny skulle skynde sig langsomt. Megafondiplomatiet kan have sin plads i en krise, men hvad angår forbindelserne på langt sigt, kan vi stadig have brug for at opretholde vores tilstedeværelse i Rom”, lyder kommentaren i Irish Times’ leder den 7. september.

Misbrug i Irland

Vatikanets svar kan downloades på: www.irishtimes.com/indepth/cloynevatican/index.pdf

Et motu proprio af pave Johannes Paul II fra 2001 “Sacramentorum sanctitatis tutela” (beskyttelsen af sakramenternes hellighed) regulerer Kirkens retningslinier for behandling af sexmisbrugsager.

Retningslinierne er revideret den 15. juli i år.

Kirkerne og integrationen

Mød en indisk præst i Danmark, hør om bispedømmets sprog- og integrationstjeneste og læs om Café Cadeau.

Læs mere side 4 og 5

Sociallære

Interview med Nik Bredholt, formand for Justitia et Pax.

Læs mere på side 6

Rosenkransen

Den er en bøn for alle kristne.

Læs mere på side 7

Harald Blåtand

1025-års jubilæet for Harald Blåtands død fejret i Roskilde.

Læs mere side 8

Leder

Er Kirkens sociallære svaret på den økonomiske krise?

Den katolske Kirke har i tidens løb været vidne til romerrigets, feudalismens, monarkiets og kommunismens sammenbrud. Den har ikke blot overlevet dem, men er tit blomstret op i kølvandet på dem. Vil det også ske i efterdønningerne på den verdensomspændende finanskrise, der måske indvarsler kapitalismens sammenbrud? Dette udfordrende spørgsmål stillede professor og katolik Anthony Stevens-Arroyo for nylig i et indlæg i avisen Washington Post.

Mange vil sikkert mene, at kapitalismen i dag er på mere sikker grund end katolicismen. I hvert fald synes bankchefer at have mere at sige om økonomiske, administrative og politiske spørgsmål end Kirkens biskopper, skriver Stevens-Arroyo og tilføjer: ”Men landenes manglende kontrol over interne anliggender i en global kapitalisme, og de mange protester med regeringers nedskæringspolitik verden over signalerer en ny fase af sårbarhed over for kapitalismens principper”.

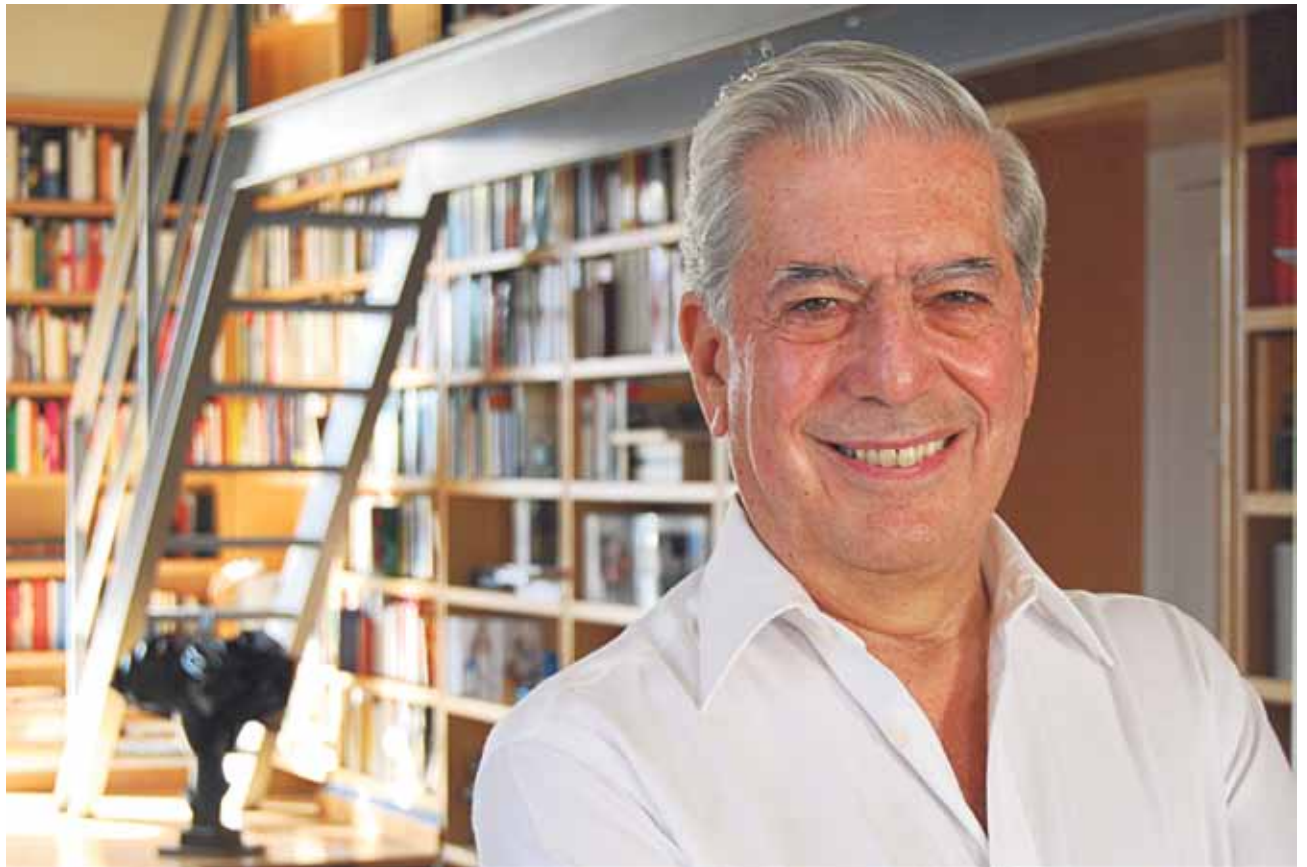
Det, han betegner som ”kapitalismens fejltrin”, er dens manglende evne til fortsat at producere de ønskede effekter. Kapitalismen blev født ud fra løftet om at gøre flere mennesker rige ved at bruge investeret kapital til at producere flere varer og bedre ydelser. Dette ansvar blev løftet fra statens skuldre og overdraget til en gruppe af pengestærke folk, hvis egeninteresser så ville blive reguleret af markedskræfterne og adgangen til ressourcer.

En iboende ’fejl’ ved systemet, påpeger Stevens-Arroyo, er dets afhængighed af altid at kunne sælge varer til en højere værdi end deres egentlige værdi; det sker enten ved at betale arbejderne mindre i løn end deres arbejde berettiger til, eller ved at holde priserne kunstigt høje ved fx at skabe monopollignende tilstande på et eller flere områder. Dertil kommer, at princippet om udbytning i kapitalismens rene form er gift for demokratiet. Da et velfungerende demokrati afhænger af, at dets borgere behandles ens, kan et økonomisk system baseret på ulighed ultimativt – som det nu ses i flere kriseramte vestlige lande – skabe store spændinger i samfundet.

Samfundsøkonomien står øverst på den politiske agenda i de vestlige lande i disse år. Det gjaldt også debatten herhjemme op til folketingsvalget. Hvilke grupper i samfundet skal holde for, når den skrantende økonomi skal genoprettes? Skal reallønnen udhules og skal de offentlige udgifter barberes frem for at hæve selskabsskatter og beskatte velhaverne mere? Og på det mere overordnede plan: Skal de vestlige regeringer tilgodese dem, som det nuværende system har gjort rige eller skal deres politik primært understøtte det demokratiske flertals interesser?

Der findes naturligvis ikke enkle svar på sådanne komplicerede samfundsproblemer. Og alligevel ... Kirkens ’glemte skat’, dens sociallære, forsøger netop at skabe balance mellem disse modstridende interesser ved at sætte hensynet til det fælles gode over den enkeltes fordel, og ved at borgerne i fællesskab bærer samfundets (økonomiske) byrder. Gennem princippet om ’distributive retfærdighed’ sikres det, at velfærden i samfundet efterlever grundlæggende demokratiske principper. Desuden fordømmer sociallæren brugen af statslig og privat økonomisk magt til berigelse af få på bekostning af de mange. Ironisk nok har kapitalismen selv en vis interesse i at begrænse dens høje avancer for at kunne bevare stabile, demokratiske samfund. De store kursfald på aktiemarkedene verden over viser, at kapitalismen som vi kender den i dag, har brug for alternativer. Sådanne svar findes allerede i Den katolske Kirkes sociallære som en vej mod en mere retfærdig og bæredygtig samfundsmodel. Man kan så håbe, at såvel den nye regering som regeringer i andre vestlige lande vil hente inspiration i sociallæren som en farbar vej til at løse nuværende sociale og økonomiske samfundsproblemer.

Niels Messerschmidt

Mario Vargas Llosa fik sit gennembrud i 1960'erne med en række romaner og han modtog Nobelprisen i litteratur i 2010 for sin ”kortlægning af magtens strukturer og knivskarpe billeder af individets modstand, oprør og nederlag”.

Nobelpristager: Den vestlige verden har brug for katolicismen

Verdensungdomsdagen i Madrid var bevis på Kirkens styrke og virilitet, mener fremtrædende spansk forfatter.

APOLOGI Sidste års modtager af Nobelprisen i litteratur, spanieren Mario Vargas Llosa, skrev for nylig i en artikel, at den store succes for Verdensungdomsdagen i Madrid har vist os, at den vestlige verden har brug for katolicismen for at kunne overleve.

Mario Vargas Llosa, der ellers er kendt som en skarp kritiker af Kirken og dens lære, hyldede det internationale katolske ungdomsarrangement i en artikel i den spanske avis El País den 28. august. Dagen efter, om lørdagen, blev samme artikel genoptrykt i Vatikanets dagblad L'Osservatore Romano.

I følge Mario Vargas Llosa, der er født i Peru, men nu er spansk statsborger, var Verdensungdomsdagen ”en gigantisk festival for teenagere, studerende og unge arbejdende, som kom fra alle verdens hjørner for at synge, danse, bede og forkynde deres kærlighed til Den katolske Kirke og deres opbakning til paven”.

”De spredte protester fra en række sekulære grupper, anarkister, ateister samt katolikker, der er uenige med pavens lære, resulterede i en række mindre sammenstød.

Nogle af disse var ganske groteske, som da en gruppe demonstranter efter sigende skulle have kastet kondomer mod en gruppe piger, der var ved at bede rosenkransen”, tilføjede han.

To fortolkningsmuligheder

Mario Vargas Llosa skriver, at der findes ”to fortolkningsmuligheder” af begivenheden i Madrid: ”Enten at Verdensungdomsdagen mere var et overfladisk

fænomen end en egentlig religiøs festival” eller at den var ”et bevis på Kristi Kirkes styrke og vitalitet”.

Efter at have konstateret, at de officielle statistikker viser, at kun 51 procent af Spaniens unge betragter sig selv som katolikker og blot 12 procent rent faktisk praktiserer deres tro, understreger forfatteren, at denne nedgang i antallet af katolikker i landet ikke er et symptom på Kirkens ”uundgæelige sammenbrud og bortgang”. Han mener, at den store tilstrømning til Verdensungdomsdagen er et tegn på en stor vitalitet og energi i Den katolske Kirke, hvilket – understreger han – især er kommet til udtryk under den nuværende pave og salige Johannes Paul IIs pontifikater.

Forfatteren går videre til at spørge om en sådan samfundsudvikling er god eller dårlig for den vestlige verden. ”Så længe staten er sekulær og uafhængig af forskellige kirkesamfund”, svarer han, ”er dette godt, idet et demokratisk samfund ikke kan bekæmpe sine indre fjender, som starter med korruptionen, hvis ikke dens institutioner finder stærk støtte i stærke etiske værdier og hvis der ikke i dets favn trives et rigt åndeligt liv, der kan udgøre en permanent modgift mod sådanne destruktive kræfter”.

”Derfor bør såvel troende og ikke-troende glædes over begivenhederne i Madrid i hine dage, hvor Gud syntes at eksistere og hvor katolicismen virkede som den eneste sande religion, og hvor vi alle gik som fromme unge mod himmeriget anført af Den hellige Fader”, afslutter nobelpristageren Mario Vargas Llosa.

NM

Kort nyt

Hårdere kurs mod overgreb i Kirken i Tyskland

Den nye ærkebiskop af Berlin kræver en resolut kirkelig handling mod katolske præster anklaget for at have begået seksuelle overgreb. Det sker et år efter offentliggørelsen af Den tyske Bispekonferences nye retningslinjer til håndtering og forebyggelse af problemet.

”Vi er nødt til at gå utvetydigt og resolut frem mod de skyldige”, siger ærkebiskop Rainer Maria Woelki til

den tyske avis Berliner Zeitung. ”De må også gøres ansvarlige for deres handlinger gennem anmeldelse til de relevante statslige organer”. Den 55-årige ærkebiskop, tidligere hjælpebiskop i Köln, blev den 29. august indsat som kardinal George Sterzinskys efterfølger. Kardinalen døde den 30. juni i år.

Nuntius roser Tyrkiets beslutning om at returnere ejendomme til religiøse mindretal

Den tyrkiske premierminister Recep Tayyip Erdogans beslutning om at returnere et stort antal ejendomme, ►

Vil ikke modsætte sig ikke en serbisk-ortodoks invitation til paven

I 2013 er det 1700 år siden, at kejser Konstantin i Milano-dekretet sikrede religionsfriheden i det romerske rige, og dermed også gav de kristne trosfrihed.

Tekst: Andreas Dingstad, katolsk.no

ØST-VESTKIRKEN Det har længe været kendt, at den serbisk-ortodokse patriark Irinej har ønsket at markere 1700-års jubilæet med et økumenisk topmøde i Konstantins fødeby, Niš.

Ifølge rygter vil patriarken invitere pave Benedikt til begivenhederne. Er dette tilfældet, vil det være første gang at en pave betræder serbisk jord.

Nyhedsværdien bliver så meget desto større ved at jubilæet åbner for et møde mellem patriark Kirill af Moskva og pave Benedikt.

Skal/skal ikke

I et område, hvor kirkesplittelsen stadig stikker dybt, er en invitation til pave Benedikt ikke noget man lader gå ubemærket forbi. Ikke desto mindre skulle de serbiske kirkeledere have drøftet denne mulighed på deres møde i maj.

Med til at komplicere beslutningen er blandt andet Balkan-krigen i 1990'erne, hvor ortodokse serbere kæmpede mod katolske kroater. Pave Benedikts besøg i Kroatien i juni, hvor han bad ved salige Alojzije Stepinacs grav, har også været

Der er måske udsigt til et historisk topmøde mellem patriark Kirill af Moskva og pave Benedikt XVI i 2013.

svær at sluge for mange serbere, idet den kroatiske kardinal menes at have støttet det berygtede Ustasja-regime under ledelse af Ante Pavelic.

”Ikke-indblanding”

I følge nyhedsbureauet AsiaNews, der citerer den serbiske avis Politika, skal Moskvapatriarkatet have forsøgt at stoppe Den serbisk-ortodokse Kirkens planer. Årsagen hertil er, at russerne selv ønsker at sætte betingelserne og bestemme stedet for afholdelsen af et eventuelt historisk topmøde mellem patriark Kirill og pave Benedikt. Ærkebiskop Hilarion – der er formand for Moskvapatriarkatets mellemkirkelige afdeling – insisterer alligevel på, at russerne ikke vil modsætte sig en eventuel invitation til paven.

”Dette er et internt spørgsmål for det serbiske patriarkat”, udtaler Hilarion til den serbiske avis. Moskvas økumeniske topfigur fremhæver samtidig, at der ikke findes en enig linje fra de serbisk-ortodokse side omkring jubilæets historiske betydning, ej heller for de andre kirkesamfund.

Indtil videre begrænses Moskvas rolle altså til det, Hilarion selv betegner som en ”ikke-indblanding”. Tilbage står så at se, hvad der sker, hvis der kommer en formel invitation til pave Benedikt.

De amerikanske biskopper siger i en fælleserklæring, at kristne er forpligtet til at hjælpe de marginaliserede grupper i samfundet. Foto: Sr. Samolo, Flickr.com.

De amerikanske biskopper udtaler sig om den økonomiske situation

Fattigdommen og forarmelsen i kølvandet på den stigende arbejdsløshed er ikke kun et økonomisk, men også et etisk problem, udtaler Den amerikanske Bispekonference.

KIRKENS SOCIALLÆRE Arbejdsløshedens barske realitet og fattigdom er ikke blot et økonomisk problem, men også en moralsk udfordring og en prøve på troen, siger de amerikanske katolske biskopper i en fælles erklæring – ’Human Costs and Moral Challenges of a Broken Economy’ (De menneskelige omkostninger og moralske udfordringer ved en ødelagt økonomi), som blev offentliggjort i forbindelse med den årlige Labour Day mandag den 5. september.

Biskop Stephen Blaire, formand for Komitéen for indenlandsk retfærdighed og menneskelig udvikling under Den amerikanske Bispekonference, sagde i forbindelse med offentliggørelsen af fælleserklæringen, at finanskrisen har ødelagt økonomien ”på afgørende måder”.

Og han tilføjede, at ”vor tro giver os en særlig måde at anskue denne sønderbrudte økonomi på.

Fra profeterne i Det gamle Testamente til de skildringer af den tidligste Kirke, der er optegnet i Det nye Testamente, lærer vi, at Gud bekymrer sig om den fattige og den sårbare, og at Han måler samfundets tro ud fra den hjælp, vi yder marginaliserede grupper.

Jesus lærte os i sin på jorden om arbejdets værdighed og sagde, at vi ville blive dømt ud fra vore gerninger mod ’disse mine mindste brødre’” (Jf. Mat 25).

Et håbets folk

De amerikanske biskoppers dokument beskæftiger sig også med Den katolske Kirkes syn på arbejdet, fagforeninger og solidariteten med de fattige.

”Vi kristne er nødt til at fordybe os i, hvad Jesus lærte os om brugen af penge og rigdom – i en ånd af forvaltning [...] at søge efter retfærdighed og omsorg for de nødstedte, og vi er kaldet til at søge og tjene Guds rige. Med udgangspunkt i disse bibelske værdier har vor Kirke udsendt en række pavelige rundskrivelser begyndende med ’Rerum Novarum’, som alle har beskæftiget sig med emnerne arbejdet, arbejderne og økonomisk retfærdighed”.

”For os kristne er det ikke nok blot at kende til de nuværende vanskeligheder”, forklarer biskop Stephen Blaire. ”Vi er et håbets folk, som i bøn er forpligtet til at hjælpe dem, der har det svært og sammen med andre at arbejde for at opbygge en bedre økonomi. Vor tro giver os styrke, retning og tillid til at udføre disse opgaver”.

NM

Læs flere nyheder på
www.katolskorientering.dk

► som myndighederne tidligere havde konfiskeret fra ikke-muslimske religiøse mindretal i landet, er en ”historisk beslutning”. Det siger Vatikanets nuntius i Ankara, ærkebiskop Antonio Lucibello.

”Også selv om medlemmer af den romersk-katolske kirke i landet ikke vil drage fordel af dette, er det alligevel et vigtigt skridt, som tjener Tyrkiet til ære”, udtaler nuntius: ”Det er et glimrende tegn på, at regeringen ønsker at genoprette enheden i landet, så der ikke længere eksisterer første- og andenklassborgere”.

Premierminister Erdogan meddelte den 28. august, at hans regering vil returnere hundredvis af ejendomme – herunder skoler, børnehjem og hospitaler – der blev

beslaglagt af de tyrkiske myndigheder tilbage i 1936. Disse bygninger tilhørte en række religiøse mindretal såsom jøder, ortodokse kristne af hhv. græsk, armensk og syrisk ritus samt katolikker af armensk, syrisk og kaldæisk ritus.

Katolikker og protestanter ”må begge erkende deres skyld”

”Katolikkens og lutheraners fælles ihukommelse af reformationen kunne starte med en indrømmelse af skyld fra begge sider”, siger præfekten for Det pavelige råd for fremme af kristen enhed, kardinal Kurt Koch, i et interview.

Vatikanet og Det lutherske Verdensfor-

bund planlægger at komme med en fælleserklæring i anledning af 500-årsdagen for reformationen i 2017. ”En oprigtig ihukommelse [af reformationen, red] er ikke mulig uden en fælles erindring, en fælles forsoning og uden en erkendelse af skyld fra begge sider”, sagde kardinal Koch til det østrigske nyhedsbureau Kathpress.

Kardinal offentliggør navnene på sexanklagede præster i ærkebispedømmet Boston

Kardinal Sean O’Malley har offentliggjort en liste over navnene på præster i ærkebispedømmet Boston, som de seneste 60 år er blevet anklaget for seksuelle overgreb.

”Ærkebispedømmet evaluerer løbende sine politikker og praksis for at sikre, at vores beskyttelse af børn og den forebyggende indsats mod overgreb bliver yderligere styrket”, skrev kardinalen i et brev den 25. august. Kardinal O’Malley siger, at selv om 248 af Bostons præster og to diakoner har været anklaget for seksuelle overgreb på børn siden 1950, har han valgt ikke at offentliggøre navnene på 91 af dem. Ifølge Catholic News Agency omfatter dette navnene på afdøde præster, der officielt ikke har været anklaget; ordenspræster, der arbejder i Boston eller i andre bispedømmer, og præster dem anklagede for udokumenterede forhold, som aldrig blev offentlige.

På sporet af Danmark og danskerne

En lille flok præster og søstre vil have nærkontakt med den danske kulturarv.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

KULTURFORMIDLING ”Her har vi hvedebrødsmanden. Han gik rundt på heden og solgte hvedebrød, og Vermehren mødte ham der.”

”Lundbye har malet sit efterårsbillede i Odsherred. Læg mærke til kæmpehøjen. Det her billede er simpelthen essensen af dansk kultur.”

”Nu skal maleriet bruges til noget helt andet, mener Joachim Skovgaard. Det her er socialrealisme, så det basker. Vi er ude på heden og ser hvordan to mænd graver efter et barnelig. Moderen står og ser på, og de to betjente holder godt fast i hende. Barnemord er jo en alvorlig forbrydelse, og måske venter der hende 20 års fængsel.

Den eneste der har sympati for hende er hunden, der læner sig ind mod hende.”

”Og så kommer vi til symbolismen. På Ejnar Niensens billede ser vi den blinde kvinde. Hun har mistet synssansen, men hun skaber sig et indre univers, der er lige så godt som det, vi kan se med vores øjne. Se for eksempel åen bag hende – den er af det pureste guld.”

Begejstringen lyser ud af den gestikulerende Vilhelm Stender, der fortæller om dansk malerkunsts højdepunkter på den Hirschsprungske Samling. Hans publikum er ordenssøstre og præster fra Brasilien, Tanzania, Ukraine, Sri Lanka. Indien og Vietnam.

De været i Danmark mellem nogle få måneder og 6 år. Når man er kommet gennem de første kampe med den danske grammatik og den svære udtale og er begyndt at finde ud af hvordan systemet fungerer i Danmark, kommer det allersværeste. Hvad er dansk kultur for en størrelse og hvordan kommer man i nærkontakt med den?

Hvad med de præster og ordenssøstre,

der ikke er så heldige at have en mentor, der kan fortælle om Dybbøl Mølle og forklare, hvorfor Kaj Munk er så vigtig en forfatter, funderede bispedømmets sprog- og integrationskonsulent Helle Jørgensen. En dag fik hun en lys idé. Hun tog kontakt til Vilhelm Stender. Som erfaren foredragsholder med mere end 300 foredrag bag sig og tidligere sognepræst i Folkekirken ved han om nogen, hvordan publikum skal holdes i ånde. Der blev sendt mails ud til præster og søstre i Københavnsområdet, og snart var kulturgruppen en realitet. Stender er velbevandret i guldalderlitteraturen og

lagde ud med Bakkehuset, hvor han fortalte om Kamma Rahbek. ”Hun havde ingen uddannelse, men lærte sig selv latin og græsk. Talrige kunstnere følte sig oplivede af hendes nærvær og breve”, fortæller han. Så efter Bakkehuset har man blandt andet været på Nationalmuseet, hvor man fik et vue over den danske historie. Men det er også blevet til besøg på Rosenborg Slot og i Roskilde Domkirke. I Mariatjenesten har gruppen hørt om fælleskirkeligt diakonalt arbejde, og på Teologisk Fakultet fortalte Hans Raun Iversen om, hvordan det er at studere teologi i Danmark. Det er også blevet til et besøg på Københavns Rådhus,

På billedet ses i 1. række: Vilhelm, sr. Angela (Søstre af det dyrebare blod, Birkerød, Tanzania), sr. Catarina (Benediktinerinde, Åsebakken, Brasilien), Helle
2. række: p. Peter (verdenspræst, Vietnam), sr. Ana Maria (Benediktinerinde, Åsebakken, Brasilien), sr. Vitória (Benediktinerinde, Åsebakken, Brasilien), sr. Rafaela (Benediktinerinde, Åsebakken, Brasilien), sr. Wanda (Betania Ordenen, Hellerup, Polen).
3. række: p. Thomas (karmelit, Vesterbro, Indien), p. Alren (Oblatfader, nu Roskilde, Sri Lanka), p. Vasyl (præst for ukrainere, København, Ukraine).

Vilhelm Stender fortæller i Den Hirschsprungske Samling om Harald Slott-Møllers billede ”Forår”.

hvor man hørte om, hvordan man styrer en millionby.” Det gælder om at finde nogle stærke visuelle indtryk, så også dem, der ikke er så gode til dansk endnu kan være med. Vi er hele tiden på udkig efter noget der repræsenterer dansk kultur, og det er vigtigt for os at forklare hvorfor Danmark har kunnet overleve”, fortæller Stender, der har mange nye projekter på beddingen.

En af de trofaste deltagere i gruppen er Vasyl Tykhovych, der er præst for den ukrainske menighed. ”Det her hjælper mig til at forstå Danmark og danskerne bedre. Jeg er næsten altid med, og det betyder meget for mig at komme her og møde nogen på det samme sproglige niveau som mig selv. Her lærer vi noget om Danmarks historie og vi lærer hele samfundet bedre at kende. Vi er en lille gruppe der mødes, og det er en mulighed for at komme til at kende hinanden”, siger han.

Det er ikke hver dag, københavnere møder en flok katolske præster og nonner, så Helle Jørgensen og Vilhelm Stender vækker tit en vis opsigt på deres kulturelle odysseer. ”De kikker på mig, som om jeg var en del af udstillingen”, konstaterede sr. Vitoria under et besøg på Statens Museum for Kunst, mens søster Wanda mødte nysgerrighed og venlig interesse under et besøg i Botanisk have, hvor en hjemløs spurgte hende: ”Tror du på Gud og Jesus?”

Der er højt til loftet i Cafe' Cadeau

På H. C. Ørstedesvej går man nye veje for at netværke mellem ny- og gammeldanskere.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

INTEGRATION Prismelysekronerne kaster et blødt og gyldent lys hen over stuklofterne i den gamle patriciervilla på

H.C. Ørstedesvej på Frederiksberg. Snakken summer inde i cafeen, hvor folk hænger ud med cafe latte i de bløde lædersofaer eller

venter på dagens ret – en solid gang chili con carne.

Men Café Cadeau vil mere end at være smart. Den drives nemlig af kirkernes integrationstjeneste KIT, som er en slags paraplyorganisation grundlagt af Apostolsk kirke, Metodistkirken, Frelsens Hær, Baptistkirken, Missionsforbundet og pinsekirkerne. KIT samarbejder også med Folkekirken og Den katolske Kirke om det fælles mål – at hjælpe flygtninge og indvandrere ud af isolationen, tage ansvar for integration og bygge bro mellem gammel- og nydanskere.

Ikke et nusset kælderlokale

”Vi ville godt bryde med den forestilling, at kirkeligt socialt arbejde skal foregå i et nusset kælderlokale. Ideen med det her er, at man er en del af et socialt liv når man kommer ind”, fortæller cand. theol. Elisabeth Krarup de Medeiros. Hun og sydafrikanske Joy Larsen Okoye er de eneste på lønningslisten i café Cadeau, der åbnede den 23. november sidste år. KIT

ledte først efter egnede lokaler i kvarteret omkring Hovedbanegården hvor der kommer mange udlændinge, men fandt så dette sted. Udlejeren er et kristent ægtepar, der altid har ønsket lokalerne brugt til bred kirkelig brug.

Og på få måneder er cafeen kommet så godt i gang, at den i juni modtog Kristeligt Dagblads initiativpris på 10.000 kr. foran 168 andre nye kirkelige tiltag. ”Det er innovativt, det tjener kirkens formål, og der er et potentiale for at udbrede det til andre steder”, lød begrundelsen fra dommerkomiteen. I år og næste år går en del af overskuddet til organisationen Helping Hands, der forsøger at hjælpe de mere end 500.000 illegale flygtninge, som hutler sig igennem i Grækenland.

Rådgivning og café

På hverdage kører Café Cadeau med almindelig cafemad og en fast dagens ret. I weekenden er der brunch, og der er mulighed for at leje lokaler, hvis man vil holde sit eget arrangement. Samtidig med cafeens åbningstider kører Drop in Centrets rådgivningsfunktioner med professionelle som frivillig arbejdskraft.

På faste ugentlige træffetider er der hjælp til job- og kompetenceafklaring og juridisk rådgivning. På længere sigt planlægges det også at tilbyde lektiehjælp. ▶

Café Cadeau ligger på Frederiksberg tæt ved Gammel Kongevej

”Det var en stor omvæltning af komme til Danmark”

Der er lang vej fra Kerala i Sydindien til København i Norden – ikke kun geografisk, men også mentalt set. Men det har p. Thomas Pulickiyil OCD ikke ladet sig påvirke af.

Tekst: Niels Messerschmidt

PRÆSTEUDNÆVNELSE Da under tegnede en kold februardag 2010 drejede ind på parkeringspladsen foran bispekontoret bemærkede jeg en person, der gik rundt på pladsen med hættens godt trukket op over hovedet og opmærksomt kiggede på de netop afsatte fodspor i den nyfaldne sne. Nu er det på Vesterbro i København ikke ualmindeligt at se folk udvise en lidt anderledes adfærd, men overraskelsen var alligevel stor, da vedkommende viste sig at være karmelitpater Thomas Pulickiyil!

”Det er første gang jeg har oplevet snevejr. Det er helt fantastisk!”, sagde han med et stort men lettere forlegent smil, som var han blevet grebet på fersk gerning. Den nys ankomne karmelitpater fra den eksotiske Kerala i Sydindien var i fuld gang med at suge alle de nye indtryk ved Danmark til sig – ikke kun menneskene og kulturen, men også mødet med det danske vintervejr.

Nogle måneder forinden havde Katolsk Orientering talt med p. Thomas om hans kommende virke i Danmark og interviewet var da foregået på engelsk. Nu – små to år efter – havde vi sat ham stævne i anledning af, at han fra årsskiftet er udnævnt til andenpræst i Skt. Albani kirke i Odense. Interviewet blev gennemført på et forståeligt dansk og p. Thomas nævnte i den forbindelse, at han nu også kan læse og skrive dansk. Således skriver han alle sine prædikener på dansk og på de ugentlige møder med bispedømmets sprog- og integrationskonsulent, Helle Jørgensen, rettes de til rent sprogligt.

”Det er nemmere for mig at læse og

skrive dansk end at beherske den danske udtale. Men takket være Helles indsats gør jeg store fremskridt, og jeg frygter ikke den afsluttende danskprøve her i november”, siger han med et glimt i øjet.

Et nyt liv udenfor klosterets mure

Da fader Thomas kom til Danmark i den 6. oktober 2009, var han glad for at kunne flytte ind hos jesuitterne i Stenosgade. Her blev han hurtigt en del af et fællesskab og fik dermed også lettere ved at lære dansk end havde han boet alene. ”Det var en fordel i begyndelsen, at jesuitterne kunne engelsk, men efter bare to måneder talte vi udelukkende sammen på dansk”.

”Da jeg kom til Danmark var folk lidt reserverede og de talte ikke til mig, fordi jeg ikke kunne forstå dansk. Men sådan er det heldigvis ikke længere”, siger p. Thomas.

Ét var udfordringen med at tilegne sig det danske sprog: noget andet var mødet med den danske mentalitet og en kristendom, som er meget anderledes og langt mindre synlig end han var vant til hjemmefra.

”I Kerala går næsten alle i kirke hver dag og din tro er en naturlig og integreret del af din hverdag”, forklarer han, ”og de fleste kristne familier nærer en stor hengivenhed for deres præst. Da jeg kom til Danmark var folk lidt reserverede og de talte ikke til mig, fordi jeg ikke kunne forstå dansk. Men sådan er det heldigvis ikke længere”.

”Forholdene i Danmark var også meget anderledes for mig, fordi jeg ikke tidligere havde prøvet at bo udenfor klosterets mure. I de atten år jeg studerede dér, var jeg altid omgivet af ordensbrødre, postulanter og aspiranter. Som karmelit var jeg desuden vant til, at min dagligdag var præget af tidebønnerne. Så det var en stor omvæltning at komme til Danmark og skulle starte forfra helt alene”.

Venner fra nær og fjern

Også i dag udgør daglige tidebønner og den karmelitiske spiritualitet de faste ankerpunkter i en ellers hektisk og udadvendt

hverdag, som er præget af mange forskellige præstelige opgaver, danskstudiet og det store netværk, p. Thomas efterhånden har fået opbygget sig – ikke kun blandt medlemmer fra Jesu Hjerter menighed, men også blandt de nordsjællandske menigheder, hvor han ofte læser messe. Netværket omfatter også de katolske landsmænd, p. Joe og p. Benny fra Skt. Annæ på Amager, Kærlighedens Missionærer på Nørrebro og den indiske Liobasøster på Frederiksberg.

”Og så har jeg også fået mange indiske venner, som efter at have læst artiklen om mig i KO har ringet og inviteret mig hjem”.

Som mange i sin generation er han fortrolig med brugen af internettet og på det sociale netværk Facebook har han hundredvis af venner fra nær og fjern.

”Nogle af dem er mine udenlandske medstuderende på sprogskolen, og gennem dem og deres danske ægtefæller har jeg lært mange danskere at kende. Jeg bliver ofte inviteret hjem og selv om mange ikke er katolikker, har jeg ikke aldrig mødt nogle fordomme, fordi jeg er katolsk præst”.

Et aktiv for bispedømmet

Vi hører alt for sjældent om vellykkede integrationshistorier i medierne, og de ressourcer vore udenlandske medborgere kan tilføre det danske samfund. En sådan kunne være historien om indiske p. Thomas Pulickiyil, der om få måneder skal krydse Storebælt for første gang for at virke som andenpræst for den store og dynamiske Skt. Albani menighed i Odense.

Og som om dette ikke er en stor og udfordrende opgave i sig selv, er det også planen – og biskop Kozons ønske – at p. Thomas om nogle år vil kunne byde flere af sine indiske ordensbrødre velkommen til bispedømmet med henblik på at etablere et nyt karmelitiske klosterkommunitet herhjemme. Det er jo en helt anden historie, men med den virkelyst p. Thomas allerede har lagt for dagen, har vi i bispedømmet, og katolikkerne i Odense i særdeleshed, meget at glæde os til.

► I Drop In centret har udlændinge mulighed for at blive HIV-testet af professionelle hver torsdag i hyggelige omgivelser og under fuld anonymitet. Det kan være svært at trænge igennem med et budskab om HIV-test, så derfor er testen pakket ind i et tilbud om almindeligt helbredstjek. For udlændinge kan det være svært at hitte ud af, hvordan systemet fungerer i Danmark.

For eksempel kender kineserne ikke til det danske system med praktiserende læger. Derfor er der temaaftener, hvor udlændinge kan få informationer om, hvordan det offentlige system er indrettet i Danmark.

”Cafeen kører selvfølgelig som en forretning. Vi skal jo have penge i kassen til at betale de faste regninger, så derfor søger vi nu om spiritusbevilling. Det er vigtigt for os at holde priserne på et rimeligt niveau, så alle har råd til at komme her. Om fredagen har vi chill out aften for au pair pigerne i Københavnsområdet. Vi har plads her til at de kan samles og få en snak med andre i den samme situation.

Der bliver flere og flere kristne mellem de ca. 10.000 kinesere i Danmark, og mange af dem bruger Café Cadeau til at netværke. Når de så tager tilbage til Kina med evangeliet, har de meget bedre muligheder for at trænge igennem derude end udlændinge.

Og så uddeler vi spisebilletter gennem vores medlemsorganisationer og i Istedgade. En del af de mennesker, der kommer her, har det rigtig svært; men her kan de være et værdigt menneske for en stund. De kan nyde friheden her og få et godt måltid mad, og der er altid et medmenneske med tid til en snak. Her er der højt til loftet, og alle medarbejdere her har tavshedspligt”, fortæller Elisabeth

Glæden ved frivillighed

Det har ikke været svært at skaffe frivillig arbejdskraft til cafeprojektet. Dels er der mange unge, som samler points i uddannelsessystemet dels er der både danskere og udlændinge, som gerne vil hjælpe til. Lyst og evne til at hjælpe andre er de vigtigste kvalifikationer.

Jeg kom til Danmark for kun tre måneder siden, men jeg har allerede lært mange at kende gennem cafeen her, fortæller Rita Paul fra Indien mig i køkkenet. Hun har lagt sidste hånd på en traditionel dansk æblekage og er i gang med en farvestrålende salat.

Rita er en af projektets 65 frivillige fra 16 forskellige lande. I baren møder jeg spanske Sara Samtid. Jeg har boet i Danmark i to et halvt år og har været med i Café Cadeau lige fra starten, fortæller hun. Jeg har lært rigtig meget sprogligt af det her og er sluppet af med min generthed. Cafeen

er et sted hvor man kan komme hvis man føler sig alene, for der kommer alle slags mennesker her. Jeg føler mig rigtig godt tilpas her som frivillig, for her er et sted, hvor man kan hjælpe andre mennesker og gøre en forskel. Egentlig kom jeg her for at hjælpe med projektet; men så opdagede jeg, at det i virkeligheden er mig selv der bliver hjulpet”, smiler Sara.

Café Cadeau H.C. Ørsteds vej 28 C, 1879 Frederiksberg. Tlf.: 33262028. Åbningstider: tirsdag til fredag kl 16.00-21.30 og lørdag og søndag 10.00-14.00. Typiske café - retter for eksempel sandwich og dagens ret (49 kr.). Lørdag og søndag er der brunch buffet for 69 kr (introduktionspris) Læs om Café Cadeaus arrangementer på facebook og på cafeens hjemmeside www.cafecadeau.dk (under opbygning)

T.h. kordinator for Café Cadeau. T.v. Sara Samtid, frivillig i cafeen

”Vi må tale profetisk ind i vor tid”

Bispedømmets nye Justitiae et Pax-kommission står foran en stor pædagogisk opgave.

Tekst: Niels Messerschmidt

RETFÆRDIGHED & FRED I USA kaldes den ofte for Kirkens ’glemte skat’, og i flere vestlige lande er den et vigtigt indspark i den politiske debat, når diskussionen berører vanskelige sociale og etiske problemstillinger. Vi taler om Kirkens sociallære.

Da pave Benedikt XVI i 2009 udsendte den sociale encyklika Caritas in veritate om forvaltningen af jordens ressourcer, økonomi og globalisering, fortsatte han en lang katolsk tradition for autoritativ stilningtagen til samfundsmæssige problemer i form af pavelige rundskrivelser. Især Kirkens syn på menneskets værdighed og dens umistelige rettigheder har siden pave Leo XIIIs progressive rundskrivelse Rerum novarum fra 1891 formet og skærpet samfundsdebatten på afgørende vis i mange vestlige lande.

I de sociale rundskrivelser henvender paven sig ikke blot til de troende, men til alle mennesker af god vilje, og sociallæren er på den måde et middel til dialog langt ud over de trofaste kirkegængere i Den katolske Kirke. Kirkens sociallære udgør i dag en stor kilde at øse af, og den er ikke snævert katolsk, men kan anvendes af alle kristne kirkesamfund. Det er fx tilfældet i USA, hvor sociallæren spiller en mere fremtrædende rolle i den politiske debat end i Danmark... i hvert fald indtil nu. For den 1. juli i år har biskop Kozon genstartet den danske Justitiae et Pax-kommission ved at udpege nye medlemmer til kommissionen for en treårig periode. Formålet med kommissionen er dels at rådgive biskoppen om spørgsmål om retfærdighed og fred,

dels at skabe større kendskab til Kirkens sociallære.

Hele Kirken må engagere sig

”Den katolske Kirke er en af de få aktører i den offentlige debat, som kan give et sammenhængende svar ud fra en teologisk og socialpolitisk vinkel, der er hævet over det partipolitiske”, siger p. Gregers Mærsk-Kristensen, en af de nye medlemmer i kommissionen.

”Vi må tale profetisk ind i vor tid ved at give folk redskaber til at kunne tænke en katolsk forståelsesramme ind i fx velfærdsdebatten, der i stigende grad er polariseret af de to politiske fløje”, forklarer han og nævner flygtningedebatten som eksempel på et område, hvor der er sket et værdiskred i de senere år og hvor det katolske menneskesyn kan kvalificere og nuancere debatten.

”Kirkens sociallære er et udtryk for kirkens menneskesyn og ikke kirkens ideologi for et samfund”, supplerer Nik Bredholt, der er formand for kommissionen: ”Kirken er ikke et alternativ til samfundet og kan ikke sættes i et ideologisk spektrum. Sociallæren tager relevante spørgsmål op og har fokus på menneskets værdighed og ukrænkelighed”.

Justitiae et Pax-kommissionen har med andre ord både et oplysende (at informere og at blande sig i den offentlige debat) og et pastoralt sigte (at udbrede kendskabet til sociallæren blandt bispedømmets katolikker).

Nik Bredholt forklarer, at for at nå dertil, må man ”italesætte Kirkens sociallære” ind

”Vi må italesætte Kirkens sociallære ind i en dansk sammenhæng og i et sprog danskerne kan forstå”, siger Nik Bredholt, formand for bispedømmets Justitiae et Pax-kommission.

i en dansk sammenhæng og i et sprog danskerne kan forstå. Og han mener, at kommissionen står overfor en stor pædagogisk opgave såvel i forhold til samfundet som internt i Kirken – sidstnævnte, fordi det er vigtigt, at ”det er hele Kirken, der engagerer sig i denne problematik”.

Fire fokusområder

Vel vidende om, at den nye kommission kun har få måneder på bagen, drister Katolsk Orientering sig alligevel til at spørge formanden om indsatsområderne i den kommende tid.

”Som allerede nævnt er udbredelse af Kirkens sociallære til en større kreds samt italesættelsen af sociallæren i en dansk sammenhæng helt oplagte områder”, siger Nik Bredholt og uddyber: ”Vi vil arbejde på at styrke den katolske stemme i den hjemlige debat, og benytte Kirkens sociallære til analyse og syntese, samt at give et bud på samfundets indretning præget af katolsk tankegang og værdier”.

Et andet indsatsområde er forholdene for forfulgte grupper, særligt de kristne.

I disse år arbejdes der fra Kirkens side for at tydeliggøre omfanget af forfølgelsen af religiøse grupper. Det er et område, som Paven ved flere lejligheder har fremdraget i sine taler.

Nik Bredholt nævner også COMECE – Bispekonferencerne for landene i EU. Biskop Czeslaw Kozon er repræsentant for Den nordiske Bispekonference i COMECE og kommissionen ser det derfor også som del af sin opgave at hjælpe biskoppen i den rolle.

Den danske Justitiae et Pax-kommission udgøres af Nik Bredholt, Bertil Frosell, Niels Christian Hvidt, Rosa Maria Ørtved Knudsen, p. Gregers Mærsk-Kristensen, Michael Christian Riis, Steffen Ryom og Johan Hartmann Stæger – personer udvalgt af biskoppen på baggrund af deres viden inden for henholdsvis jura, etik og moral samt spørgsmål i relation til den 3. verden og bistandsarbejde.

Katolsk Menighedspleje har brug for din hjælp

Støt arbejdet gennem kollekten den 18. september.

budgetter er øremærket til at støtte familier, som er økonomisk betrængte.

Katolske Menighedsplejers Kontor blev etableret i 1946 som en videreførelse af Liobasøstrenes Rådgivningskontor. Det blev gennem årene ledet af to markante katolske profiler, først sr. Franciska og senere hendes nære medarbejder Bente Nygaard Hansen.

I 2004 blev Steen Johansen ny formand for menighedsplejen. Gennem mange år havde han arbejdet med vedligeholdelsen af Klitborg, som Menighedsplejen indtil 80'erne ejede sammen med AC. Her holdes der stadig børnelejr. Klitborg har nu fået egen hjemmeside og lejes ud til mange forskellige foreninger.

Enhver der mener, at Katolsk Menighedspleje har en arbejdsopgave og et værdisæt, der er værd at støtte op om, er velkommen til at tage kontakt til Menighedsplejen eller på anden måde give en gave, der kan hjælpe Menighedsplejens arbejde med støtte til

betrængte familier. Vi lever i et velfærds-samfund men hullerne i sikkerhedsnettet bliver større og større. Flere og flere falder igennem; men menighedsplejen har nogle muligheder for at støtte og gøre hverdagen lidt lettere for betrængte. Der er derfor al mulig grund at blive ved med at støtte til at støtte Katolsk Menighedspleje, som arbejder videre i søster Franciskas ånd.

Man kan også støtte ved at blive medlem. Et årligt medlemskab af Katolsk Menighedspleje koster 100 kr.

Kontaktoplysninger:

Formand Steen Johansen
Telefon: 39 29 08 11
Mail: katolskmenighedspleje@mail.dk
Bredgade 69 A, kld. 1260 Kbh. K
Bankkontonummer:
Danske Bank 4310 4140527483
Se også Klitborgs hjemmeside:
www.feriehemmetklitborg.dk/
LR

KOLLEKT ”Mange har forbundet Katolsk Menighedspleje med hjælpen til de katolske familier og julemarkedet på Niels Steensens Gymnasium. Tanken i år var et stort anlagt sommermarked i menighedslokalerne i Sankt Ansgar. Men desværre blev vi ramt af skybruddet over København d. 2. juli. Vores kælder blev oversvømmet og langt de fleste af vores salgsvare blev

ødelagt. Derfor har vi måttet aflyse vores sommermarked”, fortæller Rasmus Kaare Frederiksen, nyvalgt bestyrelsesmedlem af Katolsk Menighedspleje. Men nu er der igen en god mulighed for at støtte Katolsk Menighedsplejens arbejde. Kollekten i bispedømmets menigheder søndag den 18. september går nemlig til menighedsplejens arbejde. En stor post på menighedsplejens

Maria og rosenkransen i økumenisk belysning

Rosenkransen burde samle alle kristne i stedet for at adskille dem.

Tekst: sr. Rut Maria OSB

GUDS MODER Det har været den 8. september, og vi har fejret festen for Jomfru Marias fødsel. Der har været et strejf af himmelblåt i messehagelen. Maria er jo i katolsk tradition Himmeldronningen, der med moderlig omsorg beskytter Kirken. Umiddelbart vil dette være fremmed tankegods for en protestant. Men alle, der tager trosbekendelsens ord om jomfrufødslen alvorligt, bekender dermed Maria som Theotokos dvs. Gudfødtersken. Det er et græsk udtryk, der går tilbage til det 5. årh., da man stredes om forståelsen af Jesu natur. Den blev ved synoden i Kalkedon (451 e.Kr.) defineret som "sand Gud og sand menneske", og Maria var derfor at betragte som Theotokos; et udtryk der allerede var blevet benyttet ved synoden i Efesos i 431 e.Kr. Men fra den fælles kristne opfattelse af Maria som Theotokos og til himmeldronningen er der kun et kort spring. Faktisk findes der i Norden evangeliske søstre, der særligt ærer Maria, nemlig Mariadøtrene. I Danmark har de til huse i Kollund – og deres dragt er blå¹.

En stor veneration for Maria kan altså godt trives i et protestantisk miljø. Reformatoren Martin Luther (1483-1546) havde da også stor respekt for Maria – og lagde ikke skjul på det. Han siger således i en juleprædiken holdt juledag 1530 i Wittenberg: "For når jeg af hjertens grund kan sige til Jomfru Maria: Maria, du ædle, rene jomfru, du har født et barn, som er langt mere værd for mig end klæder og guld, ja det legeme og liv, som jeg slæber rundt med..." og senere: "Når hjertet tror, så må det elske moderen Maria, endnu mere barnet og særlig Gud Fader. For når det er virkelighed, at Kristus er født af jomfruen og er min, så har jeg ikke en vred Gud, så må jeg erkende, at der kun er venligt smil og glæde i Faderens hjerte..."². Prædikenen er ikke skrevet for at forherlige Maria.

Dens ærinde er at gøre det klart, at Gud blev menneske for vores skyld, din og min³ Inkarnationens under er ikke en abstrakt lære, men noget af eksistentiel betydning for hvert enkelt menneske; noget som det må tilegne sig ikke med forstanden, men med hjertet. Med mellemrum hører man

om præster i Den danske Folkekirke, som bestrider centrale læresætninger. Ofte er det jomfrufødslen, der er problemet, men tager man de ovenstående citater i betragtning, så er det klart, at de ikke er i overensstemmelse med deres lærefader.

Det er da også karakteristisk, at Marias bebudelse fejres i Folkekirken. Det gør man den 5.søndag i Fasten.

Gud er den ultimative samtalepartner Foran mig på skrivebordet ligger et tyndt hæfte. Det er blegnet af ælde, men engang var det blåt. På forsiden er der et billede af to foldede hænder, der holder en rosenkrans. Det er et sætryk af Ave Maria og handler om netop rosenkransen. Det hæfte fik jeg af en nær bekendt, da jeg fortalte ham om mine klostertanker. Han er præst i Den danske Folkekirke, men han havde haft en gammel tante, der var katolik, og det er fra hende det stammer.

Når jeg lader rosenkransens perler glide gennem fingrene, så skænker jeg hende ofte en venlig tanke. Vi har aldrig kendt hinanden, men rosenkransbønnen binder os sammen. Alene det at lade perlerne glide gennem fingrene, har en beroligende virkning - man stresser af. Det er der andre kulturer, der også har opdaget. Jeg har således ofte set gamle tyrkiske mænd med en bedekrans i hånden.

Denne afstressende virkning er der et stærkt behov for i vor fortravlede verden, hvor en fuld kalender er et statussymbol, og stilheden noget farligt. Men rosenkransen er andet og mere end et afstressningsmiddel. Den er en dialog med Gud. Han er den ultimative samtalepartner. Når alle andre svigter, så er han der. Han deler vore glæder og sorger. Han ved jo, hvad det vil sige at være menneske.

Hun ændrede verdens gang

Hver gang vi gentager englens og Elisabeths hilsener til Maria (Luk.1,28 og

42), da er det en lovprisning af Maria, der sagde ja til Gud, der hvor Eva sagde nej. Marias ord til englen: "Se jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord" (Luk.1,38) ændrede verdens gang. Nu er Gud ikke længere fjern, men nær. Han taler til os i Bibelens ord og i sakramenterne. Marias søn og Guds søn, han levede og døde for vor skyld, for at vi skrøbelige mennesker skulle blive inddraget i fællesskabet med Gud. Det var netop det, der var pointen i den ovennævnte Lutherprædiken. Rosenkransen er også centreret om Kristi virke for os, og Maria peger bort fra sig selv og hen på sønnen. Det ser man tydeligt i lysets rosenkrans, som den salige Johannes Paul II (1920-2005) indstiftede i 2002.

Der er Maria kun til stede ved et af mysterierne, nemlig brylluppet i Kana, og dér siger hun fuld af tillid til sin søn: "Gør, hvad som helst, han siger til jer." (Joh.2,5). Når vi beder rosenkransens fire mysterier (glædens, lysets, smertens og herlighedens), da aktualiserer vi de bibelske begivenheder, og gør dem nærværende her og nu anno Domini 2011. Derfor er den for mig at se en evangelisk bøn, der burde samle alle kristne i stedet for at adskille dem. Oktober er rosenkransmåned. Mellem ferietravlheden og juletravlheden er det en god mulighed for at stoppe op og give sig tid til fordybelse. Gud møder man jo bedst netop i stilheden. I en verden som vor, plaget af økonomisk krise, krig, hungersnød og terror er der brug for vor bøn; brug for stilhedens oaser, hvor sårede sjæle kan finde

hvile. I århundreder har pavestolen søgt at fremme rosenkransbønnen, og så er vi tilbage ved det falmede hæfte på mit skrivebord. Der fortælles det, at pave Johannes XXIII (1881-1963) i salig ihukommelse dagligt bad hele rosenkransen, og han citeres for følgende: "Næst efter den hellige messe er ingen bøn mere velegnet til at forene sjælen med Gud end rosenkransen".

1) *Mariadøtrene blev omtalt i Kristeligt Dagblad 11.07.11 s.4.*

2) *Citeret efter Luthers Skrifter i udvalg ved Torben Christensen, Niels Nøjgaard, E.Thestrup Pedersen og Regin Prenter bind III. Bibelfortolkning og prædikener. 1980 s. 354.*

3) *Luther kommer også ind på det han anser for misbrug af Maria. Det gør han også i sin udlægning af Magnificat fra 1521. Men der kan man også finde en passage som den følgende: "O, du salige jomfru og Guds Moder; slet ingenting har du været, så lille og så ringeagtet. Og dog har Gud set til dig med så overvældende en nåde og virket så store ting i dig. Intet af alt dette har du været værdig til. Guds rige og overstrømmende nåde imod dig overgår langt, langt din fortjeneste. Hil dig, salig er du fra denne time og indtil evig tid...". Så selv om Luther kritiserede sin samtids Mariadyrkelse, er han samtidig fast forankret i Oldkirkens lære om Maria. Citatet stammer fra Luthers skrifter i udvalg bind III s.212.*

Historien om festen for Vor Frue af Rosenkransen

Søslaget ved Lepanto ligger bag en stor Mariafest.

Tekst: sr. Rut Schmidt OSB

KIRKEHISTORIE Den 7. - 10. oktober fejres Vor Frue af Rosenkransen. Men hvad er baggrunden for denne fest? Den har jo ikke bibelske rødder. Umiddelbart skulle man tro, at vi fejrede en Mariaåbenbaring, hvor hun havde vist sig med en rosenkrans og opfordret til at bede denne. Men det er ikke tilfældet.

Vi fejrer et søslag i det østlige Middelhav, og festen hed oprindeligt Vor Frue af Sejren. For at dæmme op for tyrkernes fremfærd havde pave Pius V (1504-1572) stabledet en alliance på benene mellem en række stater i det vestlige Middelhavsområde, udover pavestaten var der Spanien, der kontrollerede Syditalien, handelsrepublikkerne Venedig

og Genua, hertugdømmet Savoyen og Johannitterne fra Malta.

I løbet af 1570-71 havde venetianerne mistet alle deres støttepunkter på Cypern, og den 7. oktober 1571 mødtes så to store flåder af galejskibe i slaget ved Lepanto.

Det var det sidste store søslag udkæmpet med galejskibe dvs. skibe der blev roet frem – ofte af slaver.

Det blev en overvældende sejr for den kristne flåde.

To af tre ledende tyrkiske admiraler faldt således i slaget, og 187 af 251 tyrkiske skibe gik tabt.

Imens bad paven i Rom for flådens sejr, og selv om han var mile fra slagmarken kendte han udfaldet.

Han tilskrev Guds Moder sejren og ind-

stiftede derfor en fest til hendes ære. Pius V var ikke den eneste, der satte sin lid til Guds Moder. Ombord på Genuas flagskib var der en kopi af et undergørende Maria-billede, nemlig Vor Frue af Guadalupe.

Originalen er i Mexico, så i det søslag mødtes den nye og den gamle verden. Pius V, der blev helgenkåret 1722, var egentlig dominikaner, og i 1569 havde han bemyndiget dominikanerordenen til at fremme brugen af rosenkransen.

Det er en usædvanlig historie; en historie om bønnens magt.

Men sådan kan en fest altså også opstå.

Til slut et kuriosum: Når pavernes dragt i dag er hvid og ikke rød, så skyldes det, at Pius V som pave ønskede at bibeholde sin hvide ordensdragt.

Den dansk-polske Harald Blåtand-dag i Roskilde den 4. september

Ved en historisk byvandring og en gudstjeneste i Roskilde Domkirke markeredes 1025-året for Harald Blåtands død i det nuværende Polen og hans efterfølgende begravelse, der ifølge Adam af Bremen fandt sted "i den kirke, han havde bygget i Roskilde".

Tekst: dr. theol og cand. mag. Bent Christensen. Fotos: Nina Marie Lassen og Jan Zalewski

HISTORIE Harald Blåtand-dagen begyndte ved og i Vikingskibsmuseet, hvor museumsinspektør Anton Englert trak de store geografiske og sømilitære linier op for den ret store gruppe af deltagere. Under turen op gennem byen og ind i Domkirken fortalte også museumsdirektør Frank Birkebæk, Roskilde Museum, og professor Niels Lund, Københavns Universitet, om Harald og Roskilde.

Klokken 14 begyndte den dansk-polske gudstjeneste i Domkirken med, at de deltagende gejstlige og Polens ambassadør i Danmark, Rafal Wisniewski, gik ind i procession. Foruden de nedenfor nævnte gejstlige deltog domprovst Jens Arendt,

sognepræst ved den katolske Sankt Laurentii Kirke i Roskilde, Alren Soosaipillai, og initiativtager til Harald Blåtand-projektet den katolske sognepræst i Haderslev Jan Zalewski. Første salme var "Den signede dag med fryd vi ser".

Derefter orienterede pastor emeritus Bent Christensen fra Lolland-Falsters Stift på polsk og sognepræst Maria Harms, Roskilde Domsogn, på dansk om Harald Blåtand og Roskilde. Anden salme var "Lover den Herre, den mægtige konge med ære", som de tilstedeværende polakker kunne synge med på efter den i gudstjenestefolderen indsatte tekst fra den lille polske lutherske kirkes salmebog.

Prædikenen over Johs. 17,20-26 blev holdt på dansk af Maria Harms og tolket til polsk af gudstjenestens tolk, biskop Czeslaw Kozon, som er født på Falster, men har været tosproget fra barndommen af.

Maria Harms udlagde i et rigt billedsprog, hvad det vil sige, at Gud Faders herlighed er kommet til stede i Jesus Kristus. Salmen efter prædikenen var "Nu bede vi den Helligånd", som blev sunget på dansk

Herefter fremførte de tre biskopper, hvad der ved den slags lejligheder ofte betegnes som "hilsener", men som jo er små taler eller prædikener i dagens anledning.

Ærkebiskop Andrzej Dziega, fra Szczecin-Kamien, understregede parallellen mellem den danske kong Harald og den polske fyrst Mieszko nede i Poznan-området. Harald blev døbt omkring 965 og Mieszko i 966, og begges dåb havde stor betydning for de to landes historie. Ærkebiskoppen understregede sammenhængen mellem, hvad der skete og sker i hver enkelt generation, og hvad der ligger i historien gennem de tusind år, der er gået siden da, og hvad der kan komme til at ligge i historien de næste tusind år.

Den danske katolske kirkes biskop Czeslaw Kozon talte også om Harald og Mieszko og historien. Han mindede om, hvor mobile middelalderens mennesker

var, hvilket blandt andet betød, at det var nemt for Harald Blåtand at være konge over Danmark og Norge, men samtidig have en magtbase i Wolin nord for det nuværende Szczecin (formodentlig fæstningsanlægget Jomsborg). Men han konstaterede, at Danmark og det, der nu er Polen, stadigvæk er naboer ved Østersøen, så at han og ærkebiskop Dziega i dag er nabobiskopper.

Biskop over Roskilde, Stift Peter Fischer-Møller, indrømmede, at der er delte meninger om, hvor Harald Blåtand faktisk er begravet, men at man jo aldrig skal forsømme en lejlighed til at holde en fest. Han mindedes også den sidste store tilsvarende begivenhed i Roskilde Domkirke, nemlig den polske pave Johannes Paul II's besøg den 6. juni 1989. Ved den lejlighed fik man et lille egetræ af paven. Det er nu så stort, at Zakæus (bl.a. spillet af Maria Harms!) kan sidde i det, når man i Roskilde stift gennemfører oplevelsesdagen "På sporet af Jesus" med stiftets skolebørn. Men et træ kan også være et billede på mange ting, blandt andet kirken som ét træ med flere grene.

Efter Fadervor, bedt på både dansk og polsk, fulgte sidste salme: "Nærmere, Gud, til dig", også på både dansk og polsk, denne gang med den polske tekst fra den polske katolske salmebog.

Biskop Czeslaw Kozon sammen med Roskildebispen Peter Fischer-Møller.

50 års jubilæum som præst

Søndag den 18. september fejrer Carroll Parker sit 50-års jubilæum som præst. Han ser her tilbage på tiden, der gik.

Tekst: Carroll Parker OMI

JUBILÆUM Kan du huske hvor du var for 50 år siden? Mine 10 klassekammerater og jeg var på en 30 dages retræte som forberedelse til vores ordination til præster i Pass Christian, Mississippi. Da dagen oprandt, den 10. september 1961, truede en tyfon hele kysten ved den Mexikanske Golf, fra New Orleans i Louisiana til Biloxi, Mississippi. På dagen for ordinationen blev det en smuk dag med solskin, kun to dage før tyfonen ramte land. For mig var det som en lang rejse, der var slut. Lidet kunne jeg forestille mig, at det kun var en ny begyndelse... at der stadig var meget der skulle gøres.

Jeg vidste heller ikke, at de følgende 17 år ville blive en forberedelse til min afsked med mit hjemland og afrejse til et sted som

hed Copenhagen, Danmark. Jeg vidste ikke engang hvor det var.

Når jeg ser tilbage, var de efterfølgende år fyldt med mange udfordringer og nye retningslinjer, med succeser og skuffelser.

Jeg havde altid ønsket at blive feltpræst og tjene soldater. Det var da Vietnamkrigen var på sit højeste. Men sådan skulle det ikke være. Jeg fik lov til at indgå i hærens reserver, mens jeg samtidig gjorde tjeneste på andre områder af præstegerningen. Det faldt i min lod at være der for hundreder af unge mænd og kvinder i reserven, men som var meget ængstelige for at blive indkaldt til aktiv tjeneste og på kort tid ende i Vietnam. Jeg var med dem under hele deres træningsforløb og det gjorde ingen forskel om de var katolikker,

protestanter eller jøder. Jeg var deres fader, hyrde, rabbi, præst for dem alle. Jeg vidste at de havde behov for mig og det var min store glæde at være der sammen med dem.

Jeg fik tildelt mange gode opgaver i disse år med undervisning, valfartsledelse og administration. I mange år gjorde jeg tjeneste som kapellan i Knights of Columbus (katolsk fællesskab for mænd) og Marriage Encounter (et program for ægteskabsforberedelse for unge).

Jeg mødte alle slags mennesker, med

mange forskellige kulturelle og etniske baggrunde og i alle aldre, unge og ældre. Jeg ser nu at dette var en forberedelse til at jeg blev bedt om at flytte til Danmark og påtage mig tjenesten som præst for de engelsktalende, med immigranter, flygtninge, studerende, forretnings- og ambassade folk, og mange andre hvoraf de fleste skulle være i Danmark i kun 1-3 år.

Gud arbejder på mange forunderlige måder.

Efter at have været her i 2 år blev jeg bedt om at blive i Danmark og arbejde i Den Katolske Kirke i Danmark. Jeg blev sognepræst, først i Randers så i Viborg-Lemvig, midt i Jylland. I 1990 blev jeg bedt om at tage tilbage til København og genoptage min gerning blandt de engelsktalende. Kirken og den engelske menighed har ændret sig radikalt siden min start og til nu, 33 år senere. Udfordringerne er mange, men jeg har glædet mig over hver eneste dag af de år jeg har haft med jer. Må Gud velsigne, enhver og jer alle. Uddrag af Vor Frue Sogns menighedsblad.

Formår at formidle teologien til hvermand

Floskelfri bog om de sidste ting – med et selvironisk glimt i øjet.

Tekst: Eva Maria Nielsen

ting (eskatologien) med så stor fornøjelse, så klart og gennemsigtigt et budskab og et lille selvironisk glimt i øjet. Bell, en garvet underviser, formår at formidle teologiens svar til hvermand. Alene det gør læsningen fængslende.

Hvad venter os, når vi stiller træskoene? Handler det kristne budskab kun om at komme fra et sted (jorden) til et andet, nemlig himlen? Hvad er så adgangsbilletten til paradiset? Lad os tale kristent insidersprog: Hvem bliver frelst? Hvad med de mennesker, som har vendt sig fra deres kristne tro? Hvad med dem, der aldrig fik en reel chance for at møde Jesus Kristus? Hvad er egentlig helvede for noget?

Rob Bell rydder op i forkvalede billeder, påpeger ubibelske floskler, som hverken er holdbare eller gennemtænkte. Jesu budskab er mere end en billet, som giver mulighed

til at komme ind i klubben.

Livet handler ikke om at komme indenfor. Livet handler om, at vi mennesker skal udfolde os i Guds gode verden, sætte præg på den, finde hvile i vort indre. Mennesker handler, tager ansvar, spørger, lærer og skaber noget nyt. Fremtiden har betydning for hverdagen, fordi vores tale om det hinsides også former etikken. Mens talen om det hinsides handler om de sidste ting, så handler etik om, hvordan vi lever. På den måde bliver det, der sker i fremtiden, trukket ned i nutiden.

Det centrale spørgsmål for Rob Bell er derfor: Hvordan er Gud? Dette spørgsmål må ikke undervurdes, for forestillinger og billeder præger os. Det billede vi har af Gud, præger os på den måde, at vi bliver formet af denne Gud.

Jesus inviterer enhver af os til at have tillid til Guds kærlighed uanset hvad.

Måske synes vi, at det budskab er for godt til at kunne være sandt. Jesus lover os, at vi med hvert åndedragt bliver trukket mere ind i hans kærlighed. Dag for dag vil den forme og danne os og sætte sit stempel på alle områder af vort liv. Det handler slet og ret om tillid. Når Jesus beretter om mennesker, der ikke tog imod deres chance – som brudepigerne, eller ham, der begravede sine talenter uden at bruge dem, så peger han bare på en sandhed: Historien går fremad, den er udrettet mod et mål. Den går ikke sidelæns eller baglæns. Vi mennesker har valg, som vi kan træffe. Det er menneskets storhed og ansvar. Alt afhænger af, at vi tager de muligheder, vi får her og nu så alvorligt, som vi overhovedet kan. Hvert øjeblik betyder mere, end vi kan forestille os. Det har evighedsværdi.

Forfatteren slutter med en bøn til sine læsere: "Må du opdage, at denne kærlighed er lige så bred som himlen og lige så smal som de sprækker i dit hjerte, som ingen kender til. Og må du vide, dybt inde i hjerte og sjæl, at kærligheden vinder" (s. 183). Mon ikke det er et budskab, vi tør bygge vores liv på?

Rob Bell: Kærligheden vinder. En bog om liv, død, himmel og helvede. Boedal 2011 i samarbejde med forlaget Prorex. 192 sider. Pris: Kr. 199,95.

ESKATOLOGI Gud er kærlighed (1 Joh 4,8), så meget, at han ønsker at dele livet og evigheden med ethvert menneske. Men hvad kan vi egentlig sige om tiden efter døden og alt det hinsidige?

Rob Bell tager spørgsmålet op og svarer provokerende, humoristisk og klart.

Sjældent har jeg læst en bog om de sidste

Da fiskenettet og mønten fortalte

Bibelhistorie for børn på en anden måde.

Tekst: Eva Vinther

BIBELN Bogen indeholder 20 historier fra Bibelen. Historierne er lidt anderledes fortalt, end man sædvanligvis fortæller bibelhistorie.

I fortællingen om Peters fiskefangst er det fiskenettet der fortæller historien.

Et lille uddrag fra denne historie.

"Åh hvor er det dejligt at hænge her i solen og blive tør. Det er virkelig noget andet end at blive hevet gennem vandet igen og igen. Ikke bare er det hårdt, men man bliver også fyldt med tang og andet snask. Slimede fisk er næsten det værste og sommetider er der så mange fisk at man tror, man skal sprænges." Eller historien om den fattige kone, der genfinder sin tabte mønt. Her er det mønten der fortæller historien. I starten af historien holder mønten af at fortælle gyserhistorier. Her er et uddrag af slutning på historien.

"Efter den tid fortalte mønten ikke længere gyserhistorier, når det var mørkt og stille i pungen. Men den fortalte, hvordan Jesus havde holdt den op og fortalt om Gud. Det kan godt være, at den som mønt altid ville bære kejserens billede: Men den fik lov at fortælle menneskene, at de på samme måde bærer Guds billede og dermed tilhører Gud." Der er billeder i bogen, men ikke til hver historie, hvilket er lidt synd, da børn, i den aldersgruppe som bogen henvender sig til, godt kan lide at se på billeder.

Fortællingerne egner sig nok bedst til aldersgruppen 5 til 9 år.

Karsten Højrup Petersen: Jesusfortællinger og eventyr. Illustrator: Ole Grøn. 60 sider paperback 17 x 17 cm. Vejledende pris kr. 79,- Forlag: Books on Demand

Svar: Om post abort syndromet

Tak til Lisbeth Arbøl og Hans Cristensen (HC) for jeres respons på mit indlæg om post abort syndrom. Jeg er helt enig med dig, Lisbeth Arbøl. Det er en velsignelse for mig at være med i pro-liv arbejdet i Wien. Lebenszentrum består af 20-30 mennesker som laver fredelige bønsmånedstater uden for dødsklinikker og rådgiver samt stiller hjælp til rådighed for kvinder og par, der er i en vanskelig situation. Lebenszentrum har til dato reddet mange tusinde børn fra abortdøden, og det føles godt at være med, selv om vi føler os som David foran Goliath.

Hans Christensen, hvad angår metodologisk usaglighed, så er det ingen hemmelighed, at det eksisterer. Laver du en enkelt søgning på nettet, vil du finde alle former for absurde påstande skrevet af eksperter og højtuddannede mennesker. Videnskab bliver ofte spændt for en ideologisk vogn.

Jeg synes din respons er temmelig nedladende. Jeg vil da også gerne give dig mine kilder, så du selv kan danne dig et indtryk. I hvert fald kan man ikke bare sige, at alle har forskellige tolkninger af virkeligheden, og derfor gives der ingen virkelighed. Videnskabelig uredelighed, eller uvidenhed, er ikke noget man skal "udslynge" om akademiske modstandere,

men noget der kan påvises, når vi taler om statistikker. Hvad angår hvorvidt post-abort trauma er et tabu, så kan jeg kun undre mig over, at du sammenligner sporadiske undersøgelser blandt fagfolk, som et bevis på åbenhed blandt almindelige danskere, der selv er berørt af abort. Jeg kan kun sige, at mine egne samtaler med folk, der efter 10-20 år stadig lider efter følgerne af abort, giver et andet billede. Skam og skyldfølelse er en fast bestanddel ved alle former for traumer, hvor man oplever et eget ansvar, og skam er oftest kendetegnet ved tavshed og undertrykkelse af følelser.

Dette er lige så sandt for seksuelt misbrug som det er hos folk, der lider efter provokeret abort.

Min artikel var baseret på foredrag, studier og samtaler med venner og fagfolk. To gange har jeg haft æren af at møde Theresa Burke, som jeg vil mene er verdens førende specialist på post-abort området. Hun har været i kontakt med talløse lidende i over 20 år. Desuden har hun skrevet et meget sagligt psykologisk studium, nemlig bogen *The Forbidden Grief*, som jeg gerne vil anbefale enhver, der læser engelsk og interesserer sig for emnet.

De sidste 40 sider i bogen består af det ene studium efter det andet. Desuden er der en kritisk gennemgang af studier, som påstår, at abort ikke har alvorlige

psykiske følger. Burke påviser den ene metodologiske fejl efter den anden i disse studier, og hun gør det med et skarpt statistisk øje.

Nærmere Danmark finder vi norske psykiater Anne Nordal Broen, som, i løbet af mange år i sin lægepraksis, oplevede, at kvinder kom til hende og gav udtryk for abortrelateret angst, sorg og skyld. Hun offentliggjorde et studium i 2004, som påviste at helt op til 20 procent af kvinder efter provokeret abort har psykiske vanskeligheder. Ofte sætter vanskelighederne ikke straks ind, men efter 2-5 år er mindst 20 procent af kvinderne plaget i hverdagen. Studiet kan læses via <http://www.rettentilliv.dk/tema/aborten/foelger/anne-nordahl-broen/> og Broen havde ingen forudindtaget holdning.

Psykolog Bjørn Håkonsen kommer med samme udtalelser, efter at han har beskæftiget sig med problematikken i årevis. Måske er Håkonsen upålidelig i dr. Christensens øjne, fordi han er katolik og mener at abort er uetisk under alle forhold. Hans egne studier påviser imidlertid det samme som Broens, at hver femte kvinde, der får foretaget abort, efterfølgende har så store psykiske problemer, at hun har behov for hjælp, men ofte går i stilhed med sin lidelse, fordi hun ikke føler at sorgen er socialt acceptabel. Via en enkelt internet-søgning på Bjørn Håkonsen vises dette citat fra

ham, med hvilket jeg gerne vil slutte: "Al forskning på området er meget ideologisk og bærer præg af forskernes egne holdninger. Men hvis man kigger på talmaterialet alene, viser det ofte det samme resultat – nemlig at halvdelen af alle kvinder, der har fået en abort, aldrig vil gøre det igen, fordi det har været så belastende, og for omkring 20 procent er det så slemt, at de har behov for hjælp, fordi de kæmper med skyld over at have slået deres eget barn ihjel. Konklusionerne bliver meget forskellige på disse rapporter, men tallene er stort set de samme." – Håkonsen 2007. Sidst men ikke mindst. Hvad angår p-pillen så er den en såkaldt abortefacient, dvs. når dens barriere funktioner mislykkes, forekommer der ofte abort i tidligt stadie. Dette vil ikke overraske nogen, for de fleste kender folk, der har oplevet overraskelsesgraviditeter selv om de tog p-piller.

Pillen går ind i flere processer for at hindre befrugtning, og dens tragiske virkning gør sig også gældende når undfangelse alligevel har fundet sted. Jeg håber at dr. Christensen selv vil fortsætte sine undersøgelser, for man må sige, det svækker hans egen argumentation, når han antyder, at vi egentligt ikke kan vide noget som helst, fordi vi alle er håbløst farvede af fordomme.

Ina Bach, Wien

Se flere indlæg om emnet på næste side

Det sker i bispedømmet

Hver måned, den anden torsdag holder Sakramentskirken, Kbh. åben mellem kl. 20.00 og kl. 23.00 for alle interesserede. I oktober er det **torsdag den 13.**

Der er mulighed for tilbedelse, forbøn og for at tale med en af medarbejderne, eller blot for at nyde stilheden og roen i kirkerummet. Man kan komme og gå som det passer. Aftenen slutes af med sakramental velsignelse ca. 22.45

September

Søndag 18. Taksigelsens og bodens pilgrimsvandring til Haraldsted. Vi mødes ved Sankt Knuds Kirke, Sankt Knuds Gade 19, Ringsted kl. 14.00. Turen er ca. 11 km lang. Vi er tilbage i Ringsted omkring kl. 18.00. Der er ingen tilmelding. Oplysninger: Jerzy og Beata Golubowski 21 40 91 88 eller e-mail: golubowski@kabelmail.dk

Mandag 19. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Onsdag 28. kl. 18.00-19.30: Introduktionsmødet om den Guddommelige Vilje den 28.9 i Jesu Hjerter kirke, København er blevet aflyst.

Fredag 30. kl. 19.00 - ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse, Jesu Hjerter Kirke, Kbh, ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Oktober

Lørdag 8. kl. 13-17: Økumenisk pilgrimsvandring. Mødested: Engestofte Kirke, Søvej 8, Engestofte, 4930 Maribo. Slut: Skt. Birgitta Kloster kl. 17 med festmesse for den Hellige Birgitta. Efterfølgende varmt måltid hos søstre. Nødvendig tilmelding hos søstre: 55728516. Pris 50 kr./ps.

Fredag 14. kl. 18.00 – 19.30: Åben Dør". Personlig samtale og forbøn, ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 17. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Onsdag 19. kl. 19.00 - 21.00: Foredrag: De syges salvelse, ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

www.katolskorientering.dk

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940
Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

*Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året*

Bønnens Apostolat

Oktober

- At dødssyge mennesker må blive støttet i deres lidelser af deres tro på Gud og af kærlighed fra deres medmennesker.

- At fejringen af Verdensmissionsdagen må forøge iveren for evangelisering i Gudsfolket og støtten til mission gennem bøn og økonomisk hjælp til de fattige kirker.

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70
E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

**Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder**

www.marianneqvist.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**

v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

**Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 17
som udkommer**

fredag den 21. oktober

**skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 3. oktober**

**Venlig hilsen
Redaktionen**

Katolsk Bibelskole på Dalum Kloster

Hvem: Geoff og Gina Poulter fra Katolsk Bibelskole/London,
parret har bl.a. modtaget profetiens nådegave

Tema: "Den Fortabte Søn". (oversættelse til dansk)

Hvornår og hvor: 21.-23. oktober på Dalum Kloster.
Pris: kr. 1.200 i enkeltværelse, alt inklusive

Tilmelding: Maria Truelsen 24 60 23 08
E-mail: mariatruelsen@mail.tele.dk

Biskoppens kalender

September

Tor 15.- ons 21. NBK-møde i Paderborn

Tor 22.- lør 24. deltagelse i pavens besøg i Tyskland

Søn 25. kl. 10.00 firmelse i Jesu Hjerter Kirke, Kbh., kl. 12.00
polsk firmelse på Amager

Man 26.- fre 30. præsteretræte på Magleås

Oktober

Lør 1. og søn 2. præsteindsættelse, Lolland-Falster

Tir 4. kl. 15.00 møde i Liturgikommissionen

Ons 5. kl. 10.00 møde i Økonomisk Råd, kl. 16.00 møde i
Forretningsudvalget.

Tor 6. kl. 10.00 møde i Præsterådet

Tir 11. kl. 10.00 møde i Biskoppeligt Råd

Fre 14. - tir 18. saligkåring af pave Johs. Paul II, Wrocław -
Polen

Søn 23. messe i Domkirken

Ons 26.- fre 28. COMECE-møde i Bruxelles

**www.catholica.dk
- et katolsk tidsskrift på
internettet**

”Min generation gjorde ikke nok for at evangelisere”

Paven bebrejder sin generation af katolikker for ikke at have gjort nok for at udbrede Evangeliet.

EVANGELISERING ”Fødte katolikker gjorde ikke nok for at vise deres medmennesker, at Gud virkelig er til og at Han kan opfylde deres dybeste længsler”, sagde Benedikt XVI til den gruppe af sine tidligere studerende, kendt under navnet Ratzinger Schülerkreis, på deres årlige møde i august.

”Må vi, der siden vores ungdom har haft muligheden for at kende Kristus, bede om tilgivelse for at have bragt så lidt af Hans ansigts lys til folk; fra os er kun kommet lidt vished om Hans eksistens, Hans nærvær og Hans storhed, som alle venter på”.

Pavens udtalelser faldt under søndagsmessen på Castel Gandolfo den 28. august,

hvor han tog afsæt i læsningen fra Salmernes Bog (kap. 63), hvor sjælen tørster efter Gud ”i det tørre, udpinte, vandløse land”. Han bad Gud om at åbenbare sig for verden i dag – en verden præget af fraværet af Gud, hvor ”sjælenes land er gold og tør, og hvor folk stadig ikke ved hvor det levende vand kommer fra”.

”Det er vores ansvar som kristne at gøre Gud kendt for verden”, sagde paven og bebrejdede sine samtidige generationer om ikke at have gjort nok.

Evangelisering i ”de vantros forgård”

De formelle drøftelser i Ratzinger Schülerkreis handlede i år om emnet nyevangelisering. Ifølge Vatikanets dagblad L’Os-

servatore Romano opsummerede kardinal Schönborn, et af gruppens medlemmer, drøftelserne ved at sige, at deltagerne så Verdensungdomsdagen i Madrid som et friskt ”løfte om fornyet håb” for Kirken. Kardinalen sagde, at de ældre generationer havde lidt ved først at have levet deres tro i en tid, hvor Kirken trivedes og siden så at erfare, at sognene mister medlemmer i dag. Til gengæld synes nutidens unge katolikker at være bevidste om, at de udgør en minoritet i en sekulariseret, relativiseret verden og at de har vist en ”resolut vilje til at vidne for deres jævnaldrende i et sådan miljø”.

Medlemmerne af Ratzinger Schüler-

kreis betragter ”Johannes Paul II- og Benedikt XVI-generationerne” som en helt ny fase af Kirken. Ingen troede, at de unge katolikker ville være så åbne overfor at evangelisere i ”de vantros forgård”, sagde kardinal Schönborn.

Ratzinger Schülerkreis blev i år afholdt den 25.-28. august i pavens sommerresidens Castel Gandolfo og havde deltagelse af 40 personer. NM

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

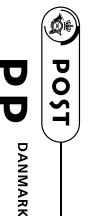
MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 15

16. september 2011 · 37. årgang

Verdensmission - din eller min verden - eller hele verden?

Tekst: Kaare Nielsen

EVANGELISERING I oktober er der fokus på mission. Gennem de sidste år er dette ord blevet brugt i langt højere grad end før. Det har endda som et kært barn fået nye navne, så som evangelisering og nyevangelisering. Mission og evangelisering er de områder, som beskriver min tjeneste i vor kirke. Derfor har jeg gjort mig nogle tanker ud fra denne bibelske tekst:

”Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.« Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn.« Og Jesus sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene.»

Dengang Jesus levede, talte folk om ham. De talte om, hvad han gjorde og sagde; de drøftede hans undere og overvejede, hvem han mon var. De tog stilling til ham. Var han Marias søn? Tømrerens søn? Var han en af profeterne? Hvad kunne de forvente af ham? Var han kun et menneske, den ventede Messias eller var han endnu mere, nemlig Guds søn? Apostlen Peter gav da også et mere end perfekt svar på

disciplenes vegne: ”Du er Kristus, den levende Guds Søn.”

Ligesom mennesker dengang skulle tage stilling til Jesus, skal også vi det i dag, hvis vi vil være Jesu disciple. At være kristen, kræver et svar. Hvad svarer du?

Naturligvis bærer vort svar præg af det vi selv har oplevet livet igennem. Medgang og modgang er en del af vort liv. Vores opvækst, venner og drømme, vores skuffelser og frustrationer. Alle erfaringer, vi har samlet i løbet af vort liv, præger os og vore holdninger. I troens verden kan vi læse og forstå mange ting. Vi kan sågar studere troen på et universitet og komme frem til et meget flot og dogmatisk korrekt svar. Vi kan beskæftige os med de tanker, andre har gjort sig om Jesus. Og mange har sagt flotte og smukke ting om ham. Men er det vort personlige svar? Vel næppe. Vi kan ikke bruge andres svar, men skal selv give vort svar. Gud kalder på os og venter på vores svar. Andres overvejelser kan inspirere os, føre os til en dybere forståelse af Jesu betydning; men vi skal hver for sig tage stilling til ham.

I den tekst jeg begyndte mit indlæg med vises en slags trosvandring, som tager sit udgangspunkt i hvad ”de andre – folk” siger om Jesus. Og den ender med ”Men I, hvem siger I at jeg er?” De fleste mennesker hører først om Jesus fra andre mennesker. De lytter til, hvad andre siger om ham og hvad de har oplevet med ham. De hører andres vidnesbyrd. Dette tænder en længsel og nygerrighed i dem. Men så, til sidst, bliver de stillet foran spørgsmålet: ”Og du, hvem siger du, jeg er?”

Som kirke kan vi ikke blive stående ved os selv og vort svar. Vi modtager troen for at give den videre. Kun, hvor vi er med til at give troen videre, er vi kirke.

Skal vi vove et blik ind i vore menigheder? Er vi parat til at stille nogle spørgsmål til os selv? Hvor mange tiltag er der er i din menighed? Hvor mange af dem

handler om mission? Naturligvis handler det ikke om at pege finger af nogen. Men ofte oplever jeg, at der ikke er meget fokus hverken på den hjemlige missionsmark eller på den stor ude i verden. Grundene er mangfoldige.

Vi er en lille kirke. Der er ikke mange hænder, økonomien hænger, etc. alt sammen noget vi naturligvis skal tage hensyn til. Men netop derfor ville jeg ønske mig, at vi løfter vort blik og ser ud på missionsmarken.

Mange har endnu ikke fået forkyndt evangeliet, og dem har jeg en stor nød for. Intet kan sammenlignes med mennesker, der kommer til tro. Det er hvad vi er kaldet til at hjælpe med ved. Herren har sat os til at forkynde hans glade budskab, at prædike Guds nåde og kærlighed.

Til slut har jeg tre helt konkrete spørgsmål til dig. Tag dem til dig i lyset af verdensmissions søndagen:

- Hvis mission handler om den måde, vi er menighed på, hvordan afspejles det så i vore menigheder?
- Kommunikation består af både spørgsmål og af svar. Henover et missionshus var der en overgang et kæmpebanner med teksten: JESUS ER SVARET. Et vittigt hoved sagde: ”Ja, men hvad er spørgsmålet?” For hvis andre ikke forstår spørgsmålet, så opleves svaret også irrelevant. Hvad skal vi være opmærksomme på når vi missioner?
- De fleste mennesker bliver kristne gennem mødet med det kristne fællesskab. Hvad betyder det for vort menighedsliv?

Massiv dominans af europæere i kurien

Det andet Vatikankoncil intentioner om at gøre kurien mindre eurocentrisk er ikke nået, skriver the Tablet.

Tekst: Lisbeth Rütz

VATIKANET Vesteuropæere og nordamerikanere dominerer stadig ledelsesapparatet i Vatikanet. Det viser en analyse foretaget af det britiske katolske ugeblad The Tablet, som undersøgte udnævnelserne til lederstillinger i 50 vigtige kontorer i Vatikanet. Undersøgelsen omfatter blandt andet Vatikanets statssekretariat, kongregationerne, de pavelige råd, forskellige administrative kontorer, bispesynoden og Vatikanbiblioteket.

Det fremgår af undersøgelsen, at pave Benedikt XVI under sit pontifikat har besat 99 ud af 127 poster i den øverste administration. Mere end 76 % af udnævnelserne til de højeste stillinger i Vatikanet er gået til europæere, mens nordamerikanere besætter 10,2 % af stillingerne. Resten af udnævnelserne er gået til afrikanere og sydamerikanere. 90 % af de udnævnte er uddannet i Europa, og kun en ud af de seneste udnævnte har aldrig studeret i Europa eller Nordamerika.

Mens pave Johannes Paul II blev anklaget for at lade en polsk mafia dominere Vatikanet, bærer pave Benedikts udnævnelser ikke præg af tysk dominans. Kun én tysktalende, den schweiziske kardinal Kurt Koch, som er leder af rådet for de kristnes enhed, er blandt udnævnelserne.

Halvdelen af de 22 mænd, der er udnævnt til ledende poster i statssekretariatet, de ni kongregationer, de tolv pavelige råd og de tre domstole er italienere, som dermed fortsat dominerer Vatikanets administration.

Fire er fra andre dele af Europa, mens tre er fra Nordamerika. Kun to kommer fra Asien og Afrika, selv om det er her, Kirken vokser mest.

Personlig loyalitet betyder meget for udnævnelserne. Som de fleste andre ledere

har pave Benedikt været omhyggelig med at udvælge folk, han mener at kunne stole på, eksempelvis ved stik mod manges råd at udnævne kardinal Tarcisio Bertone til statssekretær. Man frygtede, at han manglede den nødvendige ekspertise i diplomatiske anliggender, skriver the Tablet.

Som andre ledende figurer i kurien har Bertone arbejdet direkte under daværende kardinal Ratzinger, da denne 1981-2005 var præfekt for trosrøkkongregationen.

Pave Benedikt har, siden han blev pave skabt to nye organer - det pavelige råd for nyevangelisering og en ny instans der skal

sikre, at Vatikanet lever op til de højeste standarder inden for banketik.

Den udvikling, som pave Benedikts pontifikat afspejler indtil nu, går imod Det andet Vatikankoncil ambitioner, som var at gøre kurien mindre eurocentrisk og lade den biskoppelige kollegialitet spille en større rolle, konkluderer the Tablet. "I dette lys vil det være meget afslørende at se, hvad paven beslutter at gøre med bispesynoden, og hvem han udnævner til dens generalsekretær." skriver the Tablet, der konkluderer, at den kommende udnævnelse til leder af bispesynoden vil vise, hvor pave Benedikt vil lede Kirken hen.

Foto: Wikimedia

Dømt til at leve sammen

Ånden fra Assisi mødte det arabiske forår i München.

Tekst: Lisbeth Rütz

MÜNCHEN Et tredages møde i München arrangeret af Sant'Egidio-fællesskabet sluttede den 13. september med en fredsappel fra religiøse ledere fra hele verden. I slutdokumentet, der er underskrevet af ca. 200 mænd og kvinder, betegnes dialog som "et intelligent og fredeligt våben".

"Efter ti år der har været kendetegnede af en voldens og en vanvittig terrorismes kultur og i en verden, hvor en tøjlesløs ka-

pitalisme tilsyneladende behersker verdens gang og hvor der viser sig en ny fattigdom, er vi standset op for at bede i al enkelhed, for at høre på hinanden og for at tænke over fremtiden", siger dokumentet.

Mødet i München forberedte et kommende interreligiøst fredsmøde i Assisi, hvor 25-års jubilæet for det første møde i 1986 skal fejres. "Ånden fra Assisi er, når imamen og sognepræsten fra Abidjan på Elfenbenskysten opfordrer de troende til ikke at stikke ild på den lokale kirke og moske", sagde Andrea Ricardi, grundlæggeren af Sant'Egidio-fællesskabet.

Antonio Maria Vegliò, der leder det pavelige råd for migranter og rejsende, så nationalismens opblomstring i disse år

som en trussel mod minoriteter. Han fandt, at en politisk praksis, der ofte er fjendtlig over for kulturel forskellighed, inspirerer til angst for diversiteten, selv om diversiteten er en naturlig del af den europæiske identitet." Vatikanets "økuemenminister" Kurt Koch, konstaterede at kristianofobien i Europa er i konstant stigning.

Adskillige deltagere fra Nordafrika fortalte på mødet om det arabiske forår, blandt andet et medlem af det nationale overgangsråd i Libyen. Ærkebiskoppen af München, kardinal Reinhard Marx, fremhævede i sluttalen de religiøse fællesskabers betydning for fred i verden. Han betonede, at religionerne har en fælles pligt til "at gå forståelsens og forsoningens vej".

Den gode nyhed

Der går fremad i mange ulande.

Læs mere side 4

Diakoni

Har vi stadig brug for kirkeligt, socialt arbejde i Danmark?

Læs mere på side 5

Ægteskabet

Er Kirken for streng i sin lære om ægteskabet?

Læs mere på side 6

Da Jesu Selskab kom til Danmark

Professor Yvonne Werner indleder ny serie om jesuiterne i Danmark

Læs mere side 7

Leder

Forsoning på vej mellem Vatikanet og SSPX?

Forholdet mellem Sankt Pius X-præstebroderskabet (SSPX) og Vatikanet synes i disse uger at være inde i en afgørende fase. Deres superior, biskop Bernhard Fellay og hans to nærmeste medarbejdere mødtes den 14. september med præfekten for Troselærekongregationen, kardinal William Levada og sekretæren for Den pavelige Kommission Ecclesia Dei, monsignore Guido Pozzo.

På mødet fik SSPX forelagt et to sider langt dokument, en såkaldt doktrinær præambel, som ifølge et kommuniké fra Vatikanet ”fremstatter de bestemte doktrinære principper og kriterier for fortolkningen af den katolske tro, der er nødvendige for at sikre fuld troskab mod Kirkens læreembede og for ’sentire cum Ecclesia’ [latin, dvs. at ’føle sig som Kirke’]”. I kommunikéet hedder det videre, at præambelen giver ”plads til legitime diskussioner af, hvordan man skal læse og teologisk forstå bestemte udtryk og formuleringer indeholdt i teksterne fra Det andet Vatikanekoncil og den lære, som fulgte heraf”.

Efter mødet gav biskop Fellay udtryk for, at indholdet af dokumentet forbliver hemmeligt inden han – efter at have rådført sig med SSPX’ teologiske eksperter – vil tilkendegive, om SSPX kan acceptere den doktrinære præambel.

Flere analytikere mener, at Vatikanet betragter en sådan accept som afgørende for, at en forsoning kan finde sted og for at SSPX kan opnå en kanonisk status inden for Den katolske Kirke. Den engelske avis Catholic Herald gætter på, at dette ville kunne ske i form af et personalprælatur – dvs. en jurisdiktion inden for Kirken, hvor bevægelsens leder har rang af biskop, men hvor dens organisationsstruktur ikke er baseret på et territorialprincip, som det kendes i et almindeligt bispedømme. Opus Dei er i dag den eneste bevægelse i Kirken med status af personalprælatur.

Med den doktrinære præambel har pave Benedikt taget endnu et vigtigt skridt til at løse det ’skisma’, som opstod, da ærkebiskop Lefebvre i 1988 viede fire biskopper uden pavelig tilladelse.

SSPX har senest indvilliget i at genoptage drøftelserne med Vatikanet på visse betingelser, herunder lempelse af restriktionerne omkring brugen af den prækonciliære tridentinske messe og at ekskommunikationen af præstebroderskabet tilbagekaldes. Det første imødekom pave Benedikt med motu proprio Summorum Pontificum i 2007.

To år senere, i 2009, trak paven ekskommunikationen af de fire ulovligt viede biskopper tilbage.

Vatikanet og SSPX har i næsten to år drøftet forståelsen af 2. Vatikanekoncil og Kirkens læreembede herefter. Med fremlæggelse af det doktrinære præambel er tidspunktet for forsoning mere gunstigt end nogensinde. Fra onsdag den 14. september ligger beslutningen så at sige i hænderne på SSPX – en beslutning, der ikke synes uden forhindringer på den interne bane. Det er nemlig almindeligt kendt, at mens en gruppe af præstebroderskabet stræber efter at opnå fuldt fællesskab med Kirken, har en anden gruppe, herunder biskop Williamson, understreget umuligheden af at nå til enighed med den post-konciliære katolske Kirke.

Den konflikt, der tilsyneladende findes inden for SSPX-præstebroderskabets egne rækker, synes ikke at være nogen nem opgave at løse. I Vatikanet er der dem, som drager paralleller mellem denne konflikt og de seneste års ’fløjkrig’ i Den anglikanske Kirke; en strid, som dette forår resulterede i, at pave Benedikt oprettede det katolske ordinariat ’Our Lady of Walsingham’ for utilfredse anglikanere, som ønskede fællesskab med Den katolske Kirke under bibeholdelse af visse af deres traditioner. Som det skete for anglikanerne kan det også tænkes at ske for medlemmerne af SSPX – de, der ønskede fællesskab med Den katolske Kirke, blev budt indenfor; de, der ikke ønskede det, blev efterladt udenfor ...

Niels Messerschmidt

Anonyme trusselsbreve afspejler interne konflikter i Vatikanet

Vatikanets næstmest magtfulde person, kardinal Tarcisio Bertone, er genstand for interne, anonyme smædekampagner.

Tekst: Niels Messerschmidt

VATIKANET Den hellige Stols statssekretær, kardinal Tarcisio Bertone, har for nylig modtaget en anonym dødsstrusel, og ifølge The Guardian afspejler dette interne konflikter i Vatikanet. I brevet anklages statssekretæren blandt andet for kun at udpege personer til nøgleposter i Den romerske Kurie, der er loyale overfor ham. Episoden er dog hurtigt blevet affejtet som trivielt af Bertones inderkreds, og ifølge den engelske avis modtager Vatikanet hvert år hundredvis af sådanne interne, anonyme trusselsbreve.

Vatikanets statssekretær, kardinal Tarcisio Bertone, er for tiden genstand for interne, anonyme smædekampagner. Foto: Wulfstan, wikipedia.org.

Skal man tro kilder, der ønsker at være anonyme, er disse trusselsbreve en typisk måde hvorpå folk i Vatikanet giver udtryk for deres fjendtlighed og frustrationer omkring interne anliggender. Det specielle ved brevet til Bertone er dog, at det er stilet til den mest magtfulde person i Vatikanet næst efter paven og at hændelsen er blevet lækket til pressen.

Så mere end blot at være en reaktion fra en ’frustreret monsignore’, som ikke er blevet forfremmet, bekræfter brevet i følge The Guardian den magtkamp, der foregår i Vatikanet imod Bertone. Statssekretæren plejer at fremstille sig selv som en ’reformator’, der med sine udnævnelser har ændret sammensætningen af Den romerske Kurie skridt for skridt.

Kardinal Tarcisio Bertones måde at lede Vatikanets regering og den italienske kirke på er ikke velset af alle. Flere beskylder ham for at ville fremme sin egen politiske agenda, andre at han ignorerer de internationale forpligtelser, som er en del af statssekretærens opgaver, og at han kun har en begrænset viden om udenrigspolitik.

Ydermere har kardinal Bertone, siden han blev udnævnt til statssekretær i 2006, ved flere lejligheder optrådt som de italienske biskoppers de facto-beskytter i indenrigspolitiske sammenhænge; noget, biskopperne ikke har bedt ham om og noget, der har resulteret i gentagne sammenstød med Den italienske Bispekonference.

Som følge heraf er kardinal Bertones ry som problemløser og ’støddæmper’ – egenskaber højt værdsat af pave Benedikt – nu truet af en udbredt anonym eller i det mindste dæmpet skuffelse over hans ledelse blandt Vatikanets embedsmænd. Offentliggørelsen af det anonyme trusselsbrev bekræfter ifølge The Guardian, at kardinal Bertone ikke har den indflydelse på Kirkens apparat, han kunne ønske sig og at han fortsat har modstandere indenfor Kirkens hierarki.

Kort nyt

Kirkens fremtid afhænger af kvinderne

Katolske lægorganisationer i Tyskland kræver, at kvinder bliver mere synlige i Kirkens liv. ”Vores kirkes fremtid vil være helt afhængig af, hvordan kvinder kan få indflydelse på Kirkens udvikling og ledelse” erklærede lederen af centralkomiteen for de tyske katolikker (ZdK) Alois Glück mandag d. 19. september ved et møde i Bonn. Han fremhævede de tyske biskoppers fællesdokument ”Om spørgsmålet vedrørende kvindens stilling i kirke og samfund” (1981) som en vigtig rettesnor. De mål, der dengang blev opstillet i dokumentet for kvindernes stilling i samfundet er i stor udstrækning blevet nået, undtagen inden for Den katolske Kirke, mente Glück. Også det tyske, katolske kvindeforbund (KDFB) kritiserede, at dokumentets målsætninger ikke var blevet nået og fastslog, at ”utallige kvinder har forladt Kirken skuffede og sårede”.

Nyt regelsæt om misbrug i Belgien

De belgiske biskopper har udarbejdet et nyt regelsæt til forebyggelse af misbrugssager, bekendtgjorde lederen af den belgiske bispekonference, ærkebiskop Andre-Joseph Leonard, mandag den 19. september. Fremtidig skal de præstestuderende regelmæssigt gennem psykologiske tests for at afdække, om de er egnede til at blive præster. Samtidig er det blevet officielt bekræftet, at undersøgelsesdommer Wim De Troy er trådt tilbage fra sit embede. De Troy vakte opsigt, da han i en spektakulær aktion i foråret 2010 foretog ransagelser i ærkebispedømmet Mechelen-Brüssel og hos bispekonferencens tidligere leder, kardinal Godfried Danneels. Ved denne lejlighed blev også ca. 500 fortrolige vidneudsagn beslaglagt. De fleste vidneudsagn drejede sig om misbrugssager mellem 50’erne og 80’erne. I mere end et år har der været heftige diskussioner om misbrugssager. Diskussionerne blev udløst af, at biskoppen af Brügge, Roger Vangheluwe, tilstod at have misbrugt en nevø i årevis. Der blev efterfølgende nedsat en parlamentarisk kommission, der blandt andet har anbefalet forlængelse af forældelsesfristerne.

De fleste irske kvinder, som er uønsket gravide, beholder barnet

Ca. 75 % af alle uønsket gravide kvinder i Irland bestemmer sig for at beholde barnet, fremgår det af årsberetningen fra de irske sundhedsmyndigheders rådgivningstjeneste. År 2010 benyttede godt 5.500 kvinder sig af rådgivningstilbuddet. Kvindernes gennemsnitsalder var 23 år. 15 % af de uønsket gravide kvinder bestemte sig for en abort, de øvrige aborterede spontant eller bortadopterede deres børn. Familienminister Frances Fitzgerald har stillet nye læreplaner i udsigt for seksualundervisning. ”Unge mennesker er i dag presset hårdt af venner, partnere og medier” erklærede hun samtidig med, at hun understregede unges behov for kort og klar information om, hvordan man undgår uønsket svangerskab.

Første katolske, vietnamesiske opslagsværk

Den 18. september er det første katolsk, vietnamesiske leksikon blevet lanceret ved en pressekonference i Ho Chi Minh-byen, skriver det britiske katolske dagblad The Catholic Herald. Det ventes, at leksikonet vil være et væsentligt bidrag til udviklingen af en vietnamesisk, katolsk teologi i fremtiden. Det blev præsenteret af biskop Paul Bui Van Doc, lederen af den vietnamesiske bispekonferences kommission for troselære. I det nye leksikon er der korte, klare og alment tilgængelige definitioner af 500 basale kristne termer. De fleste opslag relaterer til Den katolske Kirkes katekismus. P. Pierre Nguyen Chi Thiet, der er leder af det team som har været ansvarlig for opslagsværket, siger, at ca. 150 biskopper, præster, ordensfolk og katolske lægfolk har været medarbejdere på værket, som har opslag om kirkehistorie, kultur, filosofi, bibelvidenskab og teologi. Hver vietnamesisk term præsenteres sammen med de tilsvarende termer på kinesisk, latin, engelsk og fransk.

I de kommende år planlægger p. Thiets team at offentliggøre en udvidet udgave af det nye leksikon med yderligere 1.000 katolske termer – bl.a. inden for kanonisk ret, spiritualitet og teologi.

Tysk venstrepolitiker: Paven er en "moderne teolog"

I ugerne op til pavens besøg i hjemlandet Tyskland, får han støtte fra uventet kant – fra den tidligere leder af det venstreorienterede parti Die Linke.

Tekst: Niels Messerschmidt

PAVEN OG TYSKLAND I et tillæg til avisen Die Zeit med titlen 'Christ & Welt' udtaler det tyske parlamentsmedlem og tidligere leder af partiet Die Linke, Gregor Gysi, sig positivt om pave Benedikt XVI's person og hans særlige plads i samtidshistorien.

Under overskriften "Tak for disse gode normer" forklarer Gregor Gysi, at der allerede er skrevet meget og ofte kritisk om pavedømmet og pave Benedikt, men at han "ønsker at beskrive en anden side [ved paven], som har vakt min interesse".

Modsat rygter om pave Benedikt som en "benhård konservativ" betragter Gregor Gysi paven som en moderne teolog, der fremhæver religiøse traditioner og rationelle argumenter i dannelsen af en moralsk konsensus i samfundet.

Som pave Benedikt XVI flere gange har understreget det, mener Gregor Gysi også, at det moderne samfund har brug for moralske normer for at kunne fungere.

"Samfundet kan ikke fungere uden idéen om det gode. Men moderne videnskab er ikke i stand til at fortælle os, hvad det gode er. Videnskaben bygger på empirisk

erfaring, og her spiller moralen ingen rolle" skriver Gysi og tilføjer, "at netop de videnskabelige fremskridt viser behovet for etiske og juridiske restriktioner".

Religiøse traditioner og rationelle argumenter

Præcist som det kom til udtryk i en samtale mellem den daværende kardinal Joseph Ratzinger og den tyske filosof Jürgen Habermas tilbage i 2004, fremhæver Gregor Gysi, at den positive ret ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag til at opbygge en retsstat. "Der er behov for noget før- og udenomsretsligt som værdigrundlag, der kan legitimere en faktisk retsorden, som kan modsvare retsstatens principper".

Det er i denne sammenhæng, at Gregor Gysi udtrykker anerkendelse af pavens tanker, der fremhæver, at et samfund har brug for både religiøse traditioner og rationelle argumenter i dannelsen af en moralsk konsensus, og at ingen af dem isoleret set kan udgøre det tilstrækkelige grundlag.

"Religion alene har tendens til fanatisme og intolerance, mener Benedikt. Og fornuft-

Den kende tyske politiker Gregor Gysi roser pave Benedikt for hans tanker om, at et samfund har brug for både religiøse traditioner og rationelle argumenter i dannelsen af en moralsk konsensus, og at ingen af dem isoleret set kan udgøre det tilstrækkelige grundlag.

ten alene er en slags hybrid, som kommer til udtryk i en mislykket form for frigørelse.

At finde eksempler på religiøs fanatisme er ikke svært, og med hensyn til fornuftens hybrid behøver man blot at tænke på terroren under den franske revolution og senere revolutioner", mener Gregor Gysi.

"I vor verden fuld af modsætninger er dette den bedste begrundelse for tolerance i en demokratisk stat; at en udholdenhed

i mødet mellem divergerende opfattelser også er meningsfuld", og "vi må ikke umiddelbart følge den ene eller den anden norm, men at der overhovedet findes normer – herunder også gode – må vi være taknemmelige for", slutter Gregor Gysi sit indlæg.

Kardinal i dialog med reformivrige præster

Kardinal Christoph Schönborn har mødtes med repræsentanter fra en gruppe af østrigske præster, der kræver kirkelige reformer.

Tekst: Niels Messerschmidt

DIALOG Talsmanden for ærkebispedømmet Wien, Michael Prüller, siger til Catholic News Service, at kardinal Schönborn inden længe igen vil mødes med repræsentanter fra gruppen af reformivrige katolske præster i Østrig. Kardinalen har tidligere oplyst, at han ikke er på konfrontationskurs med gruppen, men at han sammen med repræsentanterne ønsker at drøfte mulighederne for at forny livet i landets menigheder.

"Situationen er ikke så højspændt som de østrigske medierne forsøger at fremstille det", fastslår talsmand Michael Prüller og tilføjer, at man i Kirkens ledelse ikke har drøftet mulige sanktioner mod de reformivrige præster, ej heller har fremsat et ultimatum. Det sagde han i et telefoninterview til nyhedsbureauet Catholic News Service den 6. september.

Et reformkatalog

Lederne af 'Die Pfarrer-Initiative' lancerede i slutningen af juni den såkaldte 'Opfordring til ulydighed'-appel. Heri efterlyses kirkelige reformer som fx at præster skal kunne uddele kommunionen til ikke-katolikker og til fraskilte katolikker, som har giftet sig igen uden at deres tidligere ægteskab er blevet erklæret ugyldigt af Kirken, samt muligheden for gifte præster og kvindelige præster.

Kardinal Schönborn mødtes den 10. august med fire præster, som er tilknyt-

tet Wiens domkirke og som alle har stået i spidsen for appellen. Kardinalen har siden sagt, at man ikke ønsker at "udspionere menighederne for at tjekke om reglerne bliver overholdt", men også, at hvis en præst overtræder Kirkens lov vil dette blive behandlet som en sag.

Ifølge flere nyhedsmedier er antallet af præster, som tilslutter sig appellen nu oppe på næsten 400, hvilket svarer til godt hver tiende aktive katolske præst i Østrig. Meningsundersøgelser viser desuden en overvældende tilslutning blandt landets katolikker til præsternes reformkrav.

"Meningsmålingerne ligger på niveau med tidligere undersøgelser", siger Michael Prüller, "og er en påmindelse om, at vi må gøre mere for at forklare Kirkens lære om præstevielser, sakramenterne, ægteskabet og Kirkens struktur".

Schönborns slagplan

I et skriftligt svar på præsternes 'opfordring til ulydighed' sagde Schönborn i slutningen af juni, at han var chokeret ved tanken om at præster opfordres til ikke at adlyde Kirkens regler, men også at han ønsker at drøfte disse krav. Kardinalen pointerede samtidig, at hvis en præst har dybe samvittighedskvaler over at skulle følge Kirkens lære, bør vedkommende nok overveje, om han skal fortsætte som katolsk præst.

Mange læser Schönborns udtalelse som

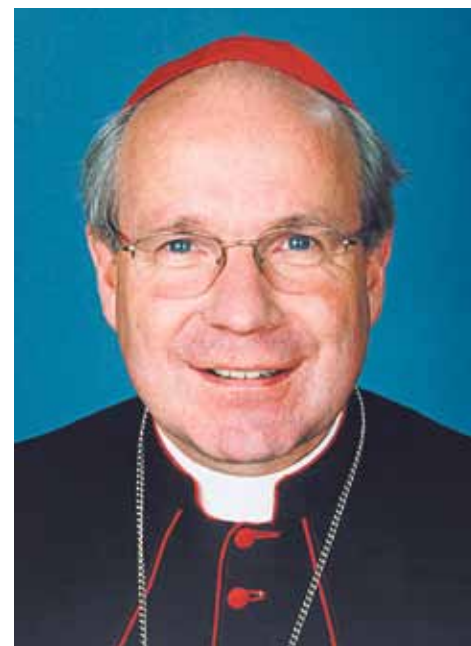
et ultimatum til de utilfredse præster. Men "sådan skal det ikke forstås", forsikrer Michael Prüller. "Vi har i længere tid haft en løbende debat om de bagvedliggende spørgsmål".

Formanden for mandlige ordenssamfund under Den østrigske Bispekonference har indkaldt til et 'kirkeligt topmøde', hvor alle østrigske kirkeledere – og ikke kun kardinal Schönborn – skal drøfte, hvordan man skal reagere på præsternes appel. Hertil siger Michael Prüller, at Schönborns møde med de fire præster primært handlede om forhold i hans ærkebispedømme, og at det er op til Den østrigske Bispekonference om man ønsker, at drøftelserne skal føres i et bredere regi.

Behov for større tro og åndelighed

Michael Prüller udtaler til Catholic News Service, at "folk i disse år vender ryggen til de institutionaliserede religioner – også indenfor de protestantiske kirker, som har gifte præster og kvindelige præster". Kirken er nødt til at forholde sig til denne udvikling, og derfor handler det ikke bare om, mener Prüller, hvad Kirken kan gøre for mig og fx at kræve gudstjenester i gåafstand fra ens hjem. "Alt for mange katolikker synes at være tilfredse med at have "et hyggeligt sogn", hvor de kan gå til messe. Men de bekymrer sig mindre om, om der kommer nye medlemmer til sognet", forklarer talsmanden.

Ærkebispedømmet Wien, oplyser Michael Prüller, betjener præster ofte tre – fire menigheder. Læg dertil deres arbejde med de forskellige menighedsråd, de grupper, som forbereder børns 1. kommunion og personer med ansvar for menighedens økonomi. "Så det siger sig selv, at de ikke har megen tid til det pastorale arbejde. Der-

Kardinal Christoph Schönborn af Wien er gået i dialog med repræsentanter fra gruppen af reformivrige katolske præster om mulighederne for at forny livet i landets menigheder.

for er katolikkerne nødt til at indse, at vi alle er kaldet til at hjælpe og tjene hinanden", forklarer han. "Vi er ikke bare en flok brægende får, men må også være hyrder for hinanden og udbrede Kirkens budskab udadtil, så vi kan føre nye folk ind i Kirkens liv.

"At ændre reglerne for præstedømmet vil ikke ændre på dette forhold", siger Michael Prüller. "Vi er nødt til at adressere de virkelige behov for mennesker i det 21. århundrede", slutter talsmanden fra ærkebispedømmet Wien.

Caritas indsamler over 2 millioner til Afrikas Horn

I starten af juli måned, mens de fleste var på sommerferie, begyndte omfanget af sultkatastrofen i Østafrika for alvor at gå op for verden uden for Afrika. Der kom meldinger fra FN, om at 12 millioner mennesker risikerede at dø af sult, hvis der ikke blev handlet hurtigt.

Derfor besluttede Caritas, sommerferie eller ej, at der straks måtte iværksætte en indsamling til fordel for tørkens ofre.

Tekst: Sidse Surel Mogensen, kampagnekoordinator/Caritas

INDSAMLING Opbakningen fra baglandet har fra starten været imponerende! I mange menigheder blev der hurtigt iværksat indsamlinger. Der var DUK'ere på ga-

den i København med indsamlingsbøsser, Caritas' virksomhedssponsorer har alle givet generøse bidrag, og der er kommet nogle meget store enkeltbidrag fra private

bidragydere. Via baglandet er der i alt indsamlet 559.000 kroner.

Caritas fik også mulighed for at deltage i det stort anlagte Tv-show Afrika Nu! til fordel for Afrikas Horn, sammen med tolv andre organisationer der arbejder i området. Udover en rigtig flot mediemæssigt eksponering af Caritas' arbejde modtog Caritas 1,6 millioner af det samlede beløb på 110 millioner kroner.

Pengene blev fordelt efter en fordelingsnøgle aftalt mellem DR, TV2 og indsamlingsorganisationerne. Det betyder, at vi samlet set har sendt mere end 2 millioner kroner af sted til Afrikas Horn. Caritas har sendt pengene til lokale partnere i Kenya og Etiopien.

Midlerne er især målrettet underernærede børn og ammende mødre. Caritas-netværkets samlede nødhjælpsindsats når

ud til mere end en kvart million nødlidende etiopier og kenyanere. Caritas takker for de mange bidrag til Afrikas Horn – uden baglandet og danskernes støtte ville nødhjælpsindsatsen ikke have været mulig!

Fokus på 2015 målene

Tekst: Toke Nyborg, kommunikationskoordinator/Caritas

KAMPAGNE Der er sket store fremskridt i ulandene på grund af vores indsats for at bekæmpe fattigdom.

Det budskab var mere end 50 frivillige og en række kendte politikere på tværs af partiskel med til at sprede på Hovedbanegården fredag den 9. september. Under kyndig koordinering af Caritas, blev 7000 æbler og kampagneaviser med Verdens Bedste Nyheder uddelt til morgenfriske pendlere.

De nyeste tal fra FN viser - at selvom der stadig er store udfordringer - så har udviklingsindsatsen skabt store og varige forbedringer i ulandene for mange hundrede millioner mennesker.

Andelen af ekstremt fattige er halveret siden 1990, langt de fleste børn i ulandene kommer nu i skole, mange flere har adgang til rent drikkevand, og færre dør af malaria. Så det nytter altså noget – men det har kun de færreste af os hørt om.

Caritas deltager for andet år i træk

Det er andet år i træk, at danske udviklingsorganisationer i samarbejde med FN og Danida er gået sammen i det opsigtsvækkende projekt – med det formål at fortælle danskerne om de store fremskridt i verdens fattige lande og sige tak til alle parter for indsatsen hidtil.

Caritas har været med i kampagnen begge år og håber, at den vil øge forståelsen for de globale problemer, som vedrører os alle. For selvom fattigdommen i verden er faldet de seneste år, er der stadig mere en én milliard mennesker, som lever i ekstrem fattigdom. Det vil sige for under en dollar om dagen:

”Det er vigtigt at sprede budskabet om 2015 Målene. Hvis vi skal holde verdens statsledere og regeringschefer fast på deres løfte om at halvere den globale fattigdom. Jo flere som kender Målene, jo sværere bliver det for politiske ledere at lukke øjnene for deres forpligtelser til at arbejde for 2015 Målene”, fortæller Jann Sjørnsen, generalsekretær i Caritas.

Caritas vil fortsat arbejde for at nå 2015 Målene

Caritas vil fortsat arbejde for, at FN's udviklingsmål nås. Både gennem oplysning og politisk fortalerskab, og gennem en fortsat målrettet udviklings- og nødhjælpsindsats. De otte konkrete mål, som tilsammen udgør 2015 Målene, indgår i alle Caritas' udviklingsaktiviteter.

Eksempelvis bidrager Caritas til at halvere den globale sult og fattigdom gennem bondeorganisering og bæredygtig landbrugsudvikling: ”Der er nu kun 3 ½ år til 2015. Vi skal derfor handle nu. Danmark og verdens fattige lande har et fælles ansvar for at nå Målene”, slutter Jann Sjørnsen.

Caritas Kollekten slår rekord

KOLLEKT Taget i betragtning at der via baglandet allerede var indsamlet mere end 500.000 til Afrikas Horn, da det traditionen tro var tid til årets Caritas kollekt, er det imponerende at Caritas Kollekten i år har slået rekord med et

indsamlingsresultat på foreløbig 212.720 kroner mod 196.775 kroner i 2010.

Caritas har valgt, helt ekstraordinært, at alle midler fra Caritas Kollekten skal gå til Caritas netværkets indsats på Afrikas Horn, set i lysets af katastrofens omfang. Vi takker for den gode opbakning og de mange fine bidrag!

Børn hjælper børn

Tekst: Andreas Riis, kommunikationsmedarbejder/Caritas

INDSAMLING Taastrup menighed brugte den årlige sognedag 4. september til et arrangement, hvor børn solgte deres

medbragte legetøj til hinanden, for på den måde at samle penge ind til børn i Afrika.

Sognerepræsentant Eva Vinther fortæller, at børnene gik til opgaven med stor iver. Hun afleverede selv de indsamlede penge på Caritas' kontor i København: ”Det havde jeg lovet børnene – de syntes, det var bedre end at sende dem”.

Loppemarked for verdens nødlidende

Solen skinnede fra en skyfri himmel, da Sakramentskirken holdt loppemarked på Nørrebro lørdag den 4. september.

Tekst: Sidse Surel Mogensen, kampagnekoordinator/Caritas.

INDSAMLING Sakramentskirkens gård var fyldt med legende børn og glade mennesker første lørdag i september, da menigheden fra Sakramentskirken på Nørrebro i København, holdt loppemarked til fordel for Caritas. Kaffeboden bugnede af et imponerende udvalg af hjemmebagt kage, og der var boder rundt om i gården med mange fine brugte effekter. Initiativtager til loppemarked og sognerepræsentant for Caritas Sylvie Duzat har knoklet i månedsvis for at få det gode initiativ op at stå. Hun har indsamlet effekter, fundet sponsorer og lavet plakater der reklamerede for begi-

venheden. Sylvie var derfor både glad og lettet over den store opbakning fra menigheden, det gode vejr og det gode resultat på 8.400 kroner, der går til Caritas arbejde for verdens fattigste. - ”Det er helt sikkert noget vi vil gøre igen en anden gang”, siger Sylvie, der med henblik på et kommende loppemarked har aftaget 33 små flyttekasser med overskydende bøger fra Sankt Andreas Bibliotek.

Kirke og sociallære

Hvad går Kirkens sociallære ud på, og hvordan omsættes den til praksis? Det vil en række kommende artikler i KO sætte fokus på.

Kampagnen blev støttet aktivt af 50 virksomheder, og mere end 2000 frivillige fra forskellige udviklingsorganisationer, var med til at uddele 150.000 æbler og kampagneaviser i 104 danske byer og trafikknudepunkter landet over. Æblerne og poserne blev doneret af Roskilde Festival og Super Brugsen.

Jesus tog køkkentrappen

Diakoni og kirke hører sammen – også i Danmark - Rapport fra Caritas' inspirationsdag den 10. september i Jesu Hjerter Kirke.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

INSPIRATIONS DAG "Hvordan er det gået til, at vi har vænnet os til at se tiggere på gaden? Hvorfor rystes vi ikke over deres åbenlyse tilstedeværelse i gadebilledet?"

I de seneste år er der sket en mentalitetsændring i forhold til fattigdommen i Danmark, og der er kommet en accept af, at fattigdom er noget, vi må leve med i samfundet.

Vi har fået et konkurrencesamfund, hvor markedstænkningen er blevet det bærende. Kontrol er omdrejningspunktet i dag. Vi vil ikke mindes om, at vi ikke kan kontrollere os ud af alting. Kærnen i det hele er vores egen frygt for at blive kontrolleret med menneskelivets sårbarhed og vores egen dødelighed. Den tanke, at enhver er sin egen lykkes smed, er slået igennem.

Men et menneske kan aldrig reduceres til arbejdsdyr i konkurrencesamfundet", sagde Helle Christiansen, chef for Kirkens

Korshær, på inspirationsdagen.

Hun så liturgi, diakoni og mission som den dynamiske treklange, der bør være kendetegnende for enhver kristen kirke. For en kirke uden diakoni er ikke troværdig." I gamle dage havde vi skilte i opgangen med "al handel og betleri frabedes" og "bude henvises til køkkentrappen".

Men Jesus foretrak køkkentrappen til hver en tid. Han ville være der hvor de mindste er. Som Brorson skriver det i "Mit hjerte altid vanker", havde han sit leje der "hvor betlere de pleje at lægge sig i skjul."

Kirkens Korshær blev til, fordi de fat-

tige ikke kom til kirken. Kirken stillede sig i vejen for mødet med Kristus, og derfor måtte kirken komme de fattige i møde på en ny måde ved at opsøge dem. Korshæren har diakonalt fokus på nogle af de mest udsatte mennesker i Danmark," sagde Helle Christiansen.

For det første henvender Korshæren sig til de psykisk syge misbrugere. De drives rundt af deres sinds dæmoner og søger lindring ved at komme de steder, hvor der er mennesker – for eksempel i varmestuerne.

For det andet tager Korshæren sig af fattige familier. Dem er der blevet mange flere af på grund af startpakken og kontanthjælpsloftet.

For det tredje tager Korshæren sig af mange fattige udlændinge. "Fattigdommen kender ikke til grænser. I disse år søger mange unge mænd fra Østeuropa og Vestafrika ind over Danmarks grænser, og i mange tilfælde frister de en kummerlig tilværelse her i Danmark. Kirkens Korshær vil forsøge

at hjælpe dem gennem et rådgivnings- og støttecenter, der kan tilbyde en kvalificeret helhedsløsning for disse mennesker.

Fattigdommen har mange skikkelser i disse år. Der er en voksende fattigdom på landet i Danmark, hvor arbejdspladser forsvinder som følge af markedstænkning.

Og så er der kommet et nyt klientel på varmestuerne. Mange unge uden misbrugsproblemer kommer der, for de har ikke andre steder at være. Der er også pres på Nikolajtjenestens tre telefonlinier, som er åbne mellem 9 morgen og tre nat", fortalte Helle Christiansen. Hun afviste, at Korshæren tager parti for nogen af blokkene i dansk politik. "Men vi hylder ikke et samfundssyn, hvor ulighed er en dynamik som skal drive samfundet frem", sagde hun.

Kirkens Korshær

Grundlagt efter engelsk forbillede 1912 af pastor Hans Peter Møllerup. Korshæren driver socialt arbejde i 25 byer i Danmark og har ca. 400 ansatte. Ca. 6.000 frivillige medarbejdere arbejder blandt andet i de mere end 200 genbrugsbutikker landet over.

Lad være med at tælle Jeres penge først

Er de fattige kirkens rigdom?

INSPIRATIONS DAG Når folk på gaden ikke magter at opsøge sundhedssystemet, ja så må systemet komme til dem.

Det var filosofien bag gadesygepleje-projektet "Sygepleje på Hjul", som sygeplejerske Stine Riegels var med til at starte i 1998. Stine Riegels har arbejdet i mange år blandt udsatte og hjemløse, blandt andet i London hos Mother Teresas søstre og i Mariatjenesten. I dag arbejder hun med socialt udsatte i Næstved.

"De fattige skal nok klare sig uden kirken, men kan kirken klare sig uden de fattige? "var den provokerende overskrift for hendes indlæg. Den katolske Kirke i Danmark har virkelig noget at komme med.

Den er international, og medlemmerne her i Danmark kommer fra hele verden. Men vi blander os alt for lidt i samfundsproblemerne. I stedet for bruger vi tiden på splid, mente hun.

"Hvem er de fattige egentlig? I sidste ende er vi jo alle fattige over for Gud", sagde Riegels. Det nye Testamente kaldte hun en stor hyldelse til den gode fattigdom. "Den gode fattigdom er det, man i dag nok ville kalde simple living.

Den står i diametral modsætning til

den åndelige fattigdom der knytter sig til magt og position. Hvor man må sige: "Vi har alt; men det er også det eneste vi har".

Grundlæggende har de fattige en sund tro på Gud, og derfor har de fattige ikke brug for kirken til at forkynde Gud. 95 % af de hjemløse jeg har mødt er troende", sagde hun.

"Vi er skabt til at række ud mod hinanden for at give og modtage. Det er berigende at være sammen med mennesker der har det svært.

Så gå bare i gang med det karitative arbejde og lad nu være med at tælle Jeres penge først", lød slutsalutten.

august, samme dag som Caritas-kollekten fandt sted i kirkerne landet over. Ud over at skabe et ekstra bidrag til indsamlingen havde arrangementet en positiv effekt: "I dagene efter den tamilske middag mærkede familierne Navaratnam, Jeretnam og de andre tamilske familier en meget tættere kontakt til menigheden," fortæller Annette Madsen fra Næstved.

Tamilske familier knyttes tættere til menigheden

Tekst: Andreas Riis, kommunikationsmedarbejder/Caritas

INDSAMLING I Næstved lykkedes det at samle i omegnen af 50 mennesker til middag med tamilske retter den 28.

Verdens bedste u-landshjælp?

Caritas starter projekt for au pair piger på Amager.

INSPIRATIONS DAG "Verdens bedste u-landshjælp" kaldte venstrepolitiker Søren Pind den danske au pair-ordning. Helt uenig sagde projektkoordinator David Vincent Nielsen, der fortalte om Caritas nystartede projekt for au pair-piger. Sidste år kom 2.649 unge kvinder til Danmark på au pair-ordningen. Næsten alle kommer fra Filippinerne. Den filippinske stat har forbudt sine borgere at arbejde som au pairs i Europa; men Danmark ser gennem fingrene med det og gi-

ver filippinerne opholds- og arbejdstilladelse under au pair ordningen. Pigerne får som regel ca. 3.000 om måneden og må arbejde op til 30 timer om ugen hos værtsfamilien. Mange arbejder langt mere. Går det galt, er det nemt at fyre pigerne, for opholds- og arbejdstilladelsen følger ikke personen – den tilhører familien. Man ser ofte proformaægteskaber, hvor pigerne betaler ældre danske mænd flere tusind kroner om måneden for at kunne blive i Danmark. Pigerne ender ofte i fortvivlende situationer. 5 % af alle sene aborter i Danmark udføres på filippinske au pair piger, oplyste David Vincent Nielsen. Caritas har nu stabet et samarbejde på bene med fr. Joe Toms Josey, der selv er fra Filippinerne. Caritas støtter arbejdet med at lave mødested og rådgivningsfunktion for au pair pigerne på Amager.

Næsten er det ottende sakramente

Menighederne skal være små oaser, mener Benny Blumensaat.

INSPIRATIONS DAG En aften i 1977 bankede det på døren på psykiatrisk afdeling 14 ude i Risskov. En forvildet og forvirret Benny Blumensaat åbnede for præsten. Benny var på katastrofekurs i sit liv og stod til en tidsbestemt straf. Men præstens besøg blev indledningen til et nyt kapitel i hans liv." For den præst, der trådte over dørtærskelen, blev jeg det ottende sakramente", fortæller han.

"Benny, glem aldrig hvor du kommer fra," sagde en af medfangerne, da han forlod den retspsykiatriske afdeling i Risskov. Og Benny glemte ikke medfangeren. I dag er han sognepræst ved Sankt Nikolaj Kirke i Esbjerg. Kirken fungerer som livline for mange forkomne esbjergensere, som ikke har så mange andre steder at være. For Benny er menighederne potentielle

oaser med muligheder for at skabe en kærlighedens modkultur. "Den hårdhed og kulde, som jeg synes vi møder mange steder i dag, kan kun imødegås ved budskabet om, at vi skal møde vores næste med kærlighed og omsorg. Kristus kom for at genoprette det, der blev ødelagt. Vi skal prøve på at se Ham i selv de mest umulige situationer, og vi må aldrig underkende den kraft der ligger i vores tro", mente p. Benny. For ham er mange af de marginaliserede mennesker, han møder, blevet det ottende sakramente, og han arbejder p.t. på at starte et værested i Esbjerg.

Er Kirken umenneskelig?

Set fra et humanistisk synspunkt er Kirkens holdning til gengifte streng. Men den er et tegn på, at Gud tager os alvorligt.

Tekst: Ina Bach

ÆGTESKABET For nogle uger siden var der meget mediefokus på tre folkekirkepræster fra Kolding. Det fangede især min opmærksomhed, fordi jeg selv voksede op i Folkekirken, og fordi de tre præster fik medietæsk for at sige noget, som den Katolske Kirke til alle tider har sagt.

Da Per Damsgaard Pedersen blev præst i Kristkirken, kom det medierne for øre, at alle tre præster i Kristkirken var imod at gengifte folk. Mange folkekirkemedlemmer kommenterede i medierne, at Per Damsgaard og hans kollegaer var nogle intolerante farisæere. Nogle skrev sågar, at de tre præster ikke havde forstået evangeliets ord om tilgivelse. Præsternes modsvar lød, at de ikke havde ret til at gengifte folk. - De var sat til at tjene Guds Ord i Bibelen, og Bibelen siger klart nej til at gengifte folk.

Emner som forliste ægteskaber og gengiftning kan som andre menneskelige forhold ikke blot betragtes teoretisk og rationelt. Emnet er følelsesladet. I alle kirker og trossamfund findes der mennesker, hvis drømme om kærlighed er blevet knust, og som har opgivet de idealer, de engang havde. I Den katolske Kirke findes der ingen skilsmisse og ingen gengiftning.

Derfor kan Kirken virke specielt streng for udenforstående. Mange katolikker kommer i klemme, hvis de i en årrække forlader kirken og gifter sig i et andet trossamfund eller gifter sig for anden gang på rådhuset og senere kommer tilbage og ønsker sakramentalt fællesskab med Kirken. De bliver nødt til at få en annullering eller holde op med at have seksuelt samvær med deres nye partner, førend de igen kan modtage kommunion.

Gud behandler os som en ligeværdig partner

Af disse grunde kan man nogle gange høre bitre udsagn om, at Kirken kræver for meget af sine medlemmer, at Kirken tvinger mennesker bort fra den hellige kommunion, eller at den nægter at anerkende et nyt ægteskab imellem to mennesker, der dog virkelig elsker hinanden.

Fra et rent humanistisk synspunkt er disse stemmer forståelige. I min egen første tid som katolik gik jeg fra at være forarget over Kirken til at forstå, at der er en indre sammenhæng i Kirkens behandling af sine medlemmer. Denne sammenhæng baserer sig på nåde, men også på respekt for det enkelte menneskes ansvar. Kirken behandler os som voksne og ansvarsfulde, og deri følger den faktisk Guds eget eksempel.

Gud har nemlig siden tidernes begyndelse nærmest behandlet mennesket som en ligeværdig partner, som Han kunne indgå aftaler med. Via Adam, Abraham, Moses, og David lavede Gud pagter med menneskene, hvor Han også selv bandt sig til betingelserne. Nogle pagter var midlertidige, andre skulle gælde evigt. Den Gud, som lavede pagten med Abraham om, at alle jordens folk skulle velsignes i hans afkom, nemlig i Jesus Kristus, er den samme Gud,

som indstiftede ægteskabet imellem mand og kvinde i 1. Mosebog. Hele pagthistorien viser altså, med hvilken alvor Gud betragter pagter og kontrakter. Ægteskabet blev indstiftet som et livslangt fællesskab imellem én mand og én kvinde. Dette fællesskab udmærkede sig unikt ved, at det ud over at være et venskab mellem to lige parter, indebar det seksuelle forhold og tilblivelsen af børn.

Radikaliseringen af ægteskabets etik i Det nye Testamente

I det Nye Testamente radikaliseres ægteskabets etik, tilsyneladende efter en mellemtilgørende tid, hvor mennesket overholdt moselovens bogstav uden at forstå Guds dybere hensigt. Johannes Døberen, som bærer Herrens vej, bliver henrettet, fordi han forsvarede selve ægteskabet. Jesus siger, at sågar vores tanker nu er underlagt den nye pagts lov. Den, som i sit hjerte begærer en anden mands hustru, har gjort sig skyldig i ægteskabsbrud. Jesus genopretter ægteskabets værdighed, bl.a. ved at sammenligne ægteskabet med det forhold, Han har til sit folk i den nye pagt: Han er Brudgommen og Kirken er Bruden. Han bekræfter ordene i 1. Mosebog, om at ægtefæller bliver et kød, og at gengiftning ikke er tilladt. Apostlene viser, at de forstår alvoren, og de udbryder: "Hvis dette kræves, hvem har så overhovedet lyst til at blive gift?" (Matt 19:10)

Det er altså tydeligt, at Gud giver mennesket et stort ansvar og store udfordringer. I en tilstand af ungdommelig umodenhed, seksuel længsel og drømmen om den store romantik skal de fleste af os, via vores skrøbelige fornuft, udvælge en ægtefælle, som kan være en stabil og tro ledsager livet ud. Her kræves der forsigtighed og visdom. Inden ægteskabet skal forholdet være præget af selvkontrol nok til at lære hinanden at kende ordentligt, i stedet for, som det sker for mange unge i dag, at man sætter forholdets udvikling i stå ved at ende i sengen, hver gang man ses. Ud over selvkontrol skal der være god kemi og romantik. I ægteskabet ser vi en partner for os, som helst skal have en attraktiv karakter, stærk dyd, evnen til troskab, kommunikations- og konfliktløsningsevne, være en kærlig forælder, have orden i økonomien, dele vores livsanskuelse, og være psykologisk og emotionelt stabil. Dette er idealet, og hvis alle disse kriterier var opfyldt, ville vi nok ikke opleve så mange skilsmisser. Men vi er ofte svage, rider på en bølge af irrationelle følelser og ser den anden person gennem hormonernes lyserøde briller, vi binder os emotionelt og fysisk, før forholdet er modent til det og har en masse forventninger til forholdet fra idylliserende bøger og film. Drømmemanden eller kvinden skal leve op til vore, ofte uudtalte, forventninger. Vores materialistiske og hedonistiske kultur fodrer os med en følelse af, at vi har ret til straks at få vores behov stillet, at vi ikke kan være tjent med at vente på noget, lide ondt eller ofre vores liv for andre. Men i bund og grund kræver ethvert ægteskab en stor evne til selvpofrelse og uselvsk

kærlighed. Ægteskabet skal man derfor helst forberedes på fra barns ben. Kirken lærer da også, at familien er den første skole i de sociale dyder, som intet samfund kan undvære.

Er en annullering en "katolsk skilsmisse"?

Nogle ville nok indvende, at mennesker nu engang tager dårlige valg, og at katolikker også bliver skilt. Og er en såkaldt annullering måske ikke bare en "katolsk skilsmisse"? Dertil er svaret nej. Om end der sandsynligvis altid vil ske misbrug i annulleringsprocesser ved at folk enten lyver om forholdene i det ægteskab, de ønsker sig løst fra, eller ved at velmenende advokater ikke kan nænne at give folk afslag. Her har den enkelte kristne en pligt til at følge sin samvittighed og oplyse sig selv om sin situation. Et gyldigt ægteskab er bindende indtil døden. Og gyldigheden bestemmes af det tidspunkt, hvor ægteskabet begyndte, det vil sige ved udveksling af ja-ordet ved alteret.

Hvis en ægtefælle altså, f.eks. efter femti år, siger: "Vi er vokset fra hinanden, og jeg vil leve mit eget liv", er utro, udvikler en alvorlig sygdom eller bliver medlem af en mærkelig politisk gruppe eller sekt, så ophæver dette dog ikke ægtepagten, hvor Gud har sammenføjet ægtefællerne igennem deres eget frie samtykke. De er blevet et kød. I sagens natur har stat og politikere derfor heller ingen ret til at skille mennesker, som er bundet af en sakramental ægtepagt, eller til at befale kirker at gengifte folk.

Lever man dog i et utåleligt ægteskab, hvor man f.eks. vedvarende bliver verbalt eller fysisk mishandlet eller degraderet på anden måde, siger Kirken, at separation er i orden, og ligefrem kan være en pligt, hvis det går ud på at beskytte sig selv eller mulige børn fra at lide overlast.

Men separation og annullering er ikke det samme. En annullering vil sige, at man efter en undersøgelse får kirkens bekræftelse på, at der aldrig har været reelt ægteskab. Efter en annullering er man fri til at indgå et ægteskab. Som katolikker er vi bundet af kirkens retsinde, og vi skal desuden have dispensation fra Kirken, hvis vi ønsker at gifte os med folk fra andre trossamfund.

Hvornår kan der gives en annullering?

For at indgå et gyldigt ægteskab skal man være i stand til at udveksle samtykke og til at gøre dette frit og ubetinget. Dvs. at tvangsægteskaber pr. definition er ugyldige. Ligeså er ægteskaber, hvor faktorer bliver holdt skjult, som, hvis de havde været kendt, ville betyde, at den anden part ikke ville have givet samtykke. Eksempler på dette kan være hemmeligholdt kriminel adfærd, stofmisbrug eller diagnoser på alvorlig sygdom.

Når man gifter sig, lover man ægteskabelig troskab, anerkender ægteskabets uopløselighed indtil døden, samt åbenhed for at få børn. Disse kriterier baserer sig ifølge Kirken på selve ægteskabets natur. Det betyder, at hvis man under ægteskabets indgåelse konkret planlægger at være utro eller at nægte at få børn, så er der grundlag for annullering.

Derudover kan der være objektive hindringer af indgåelse af et gyldigt ægteskab. F.eks. hvis man allerede er gift, eller hvis man har aflagt et løfte om cølibat, som man ikke er blevet løst fra. Parterne kan være for nært beslægtede, man kan være for ung til at indgå ægteskab, eller man kan lide af kronisk impotens, dvs. at man er ude af stand til på naturlig vis at gennemføre samleje og derved fuldbyrde ægteskabet.

Om alt dette kan man læse meget mere i den kanoniske rets lovbog. Da jeg selv begyndte at læse om ægteskabsretten tænkte jeg, at det hele mindede lidt for meget om de skriftkloge, som Jesus debatterede imod. Men i løbet af mine studier blev jeg mere overbevist om, at Kirken har en kæmpe stor opgave, som den har modtaget af Gud. Kirken skaber rammerne om og oplysningen om, hvordan man indgår et gyldigt og godt ægteskab, hvor ægteparterne er beskyttet mod samfundets nyttetænkning, og hvor børnene kan få en tryk opvækst med værdier og stabilitet. Derfor var jeg også glad, da jeg så, at der var tre præster i min gamle kirke, Folkekirken, som endnu stod fast på, at hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille. (Markus 10:9)

Jesuiternes første tid i København

Kulturkampen i Tyskland drev de tyske jesuitter til Danmark. Her kom der til at stå stor respekt om deres sjælesorg og undervisning.

Tekst: Professor Yvonne Werner, Lunds Universitet
Oversættelse til dansk: Lisbeth Rütz

JESUITERORDENEN Jesuiterordenen repræsenterede i ganske særlig grad den ultramontane konfessionalisme, som slog igennem i Den katolske Kirke i løbet af 1800-tallet. De jesuitter, som arbejdede i de nordiske lande, tilhørte den tyske jesuiterprovins, der etablerede sig i Danmark og Sverige som en følge af kulturkampen i Tyskland i 1870'erne. Som et første skridt etablerede jesuitterne sig uden for København, og det følgende år blev Sankt Andreas Kollegium, en katolsk gymnasieskole med kostafdeling, åbnet. Frem til nedlæggelsen i 1920, der hang sammen med, at

den tyske jesuiterorden nu fik mulighed for at genoptage sin virksomhed i hjemlandet, kom mere end 200 jesuitter gennem kortere eller længere perioder til at arbejde ved kollegiet i Ordrup.

Jesu Hjerte Kirke

I København indledte jesuitterne deres apostolat som en slags hjælpepræster, som rykkede ud efter behov og fejrede gudstjeneste, hørte på skriftemål og underviste konvertitter. Næste skridt blev, at de overtog Sankt Knuds Skole, en drengeskole, som under deres ledelse blev udviklet til en

højere katolsk læreanstalt. Snart begyndte jesuitterne at planlægge opførelsen af deres egen kirke med tilhørende ordenshus og nye, mere formålstjenlige skolebygninger i Stenosgade, og i slutningen af 1880'erne kunne den nye skole og ordenshuset tages i brug. I november 1895 blev den nye kirke indviet. Den bar navnet Jesu Hjerte Kirke og blev udviklet til et centrum for et blomstrende, katolsk menighedsliv. Efter lukningen af Sankt Andreas kollegium fik Sankt Knuds Skole, der havde fået eksamensret i 1909, øget betydning.

Frem til 1942, hvor Jesu Hjerte Sogn blev oprettet, var menigheden eksteritorial, hvilket indebar, at jesuitterne ikke havde et ordinært menighedsansvar. De var dermed fritaget for administrativt arbejde og kunne helt hellige sig pastorale opgaver som sjælesorg, katekese og konvertitundervisning, forfattervirksomhed samt gudstjenesteliv. Jesuiterkirken på Stenosgade var kendt for sine smukke gudstjenester, og mange søgte derhen for at lade sig undervise i den katolske tro. Ifølge konvertitten og præsten Peter Schindler havde denne kirke så stor en tiltrækningskraft, at den danske offentlighed "identificerede den med Katholicismen i Danmark".

Dansk eller tysk? Den katolske kulturkamp i Danmark.

Jesuiternes privilegerede stilling vakte imidlertid irritation hos verdenspræsterne, der mente, at jesuitterne trak mennesker og resurser fra de øvrige katolske kirker i København. Særlig stærk var misfornøjelsen blandt de danskfødte præster, der mente, at jesuiternes stærke stilling i den danske mission førte til, at katolicismen i Danmark fik et alt for tysk præg. Drivkraften i denne kampagne, der kulminerede i 1920'erne, var den ovenfor nævnte Schindler, som ville udvikle en genuin dansk katolicisme. I den retorik, som disse dansksindede konvertitter tillagde sig, fandtes der stærke, nationalistiske indslag og en tydeligt fremtrædende antitysk og i visse tilfælde også antijesuitisk tendens. Disse konflikter var baggrunden for, at jesuitterne blev tvunget til at gå med til at indpasse sig i den almindelige menighedsstruktur.

Jesuiternes nordiske apostolat var koncentreret til to områder: undervisning og sjælesorg. Dertil kom opgaven med at arbejde for den katolske tros udbredelse og at undervise konvertitter. I rapporterne til Rom og i de latinske årsberetninger er der livfulde beskrivelser, som klart viser den indflydelse, man tillagde liturgien som et redskab i sjælesorgens og missionens tjeneste. Også prædikenerne lagde man stor omhu i. De blev udformet på en sådan måde, at selv de mange protestanter, som også kom til gudstjenesterne, havde en chance for at forstå dem. Der gives også indgående beskrivelser af individuelle konversioner, ofte med en moraliserende undertone. Rapporteringen til provincialen i Köln handler om de problemer, det indebar at udvikle et katolsk miljø i et så gennemprotestantisk land som Danmark.

Mariakongregationerne

Ifølge jesuitergeneralernes instrukser skulle jesuitterne ved siden af deres uddannelsesvirksomhed frem for alt hellige sig sjælesorg for mænd. Det mest brugte middel

for denne type apostolat var de marianske kongregationer, en form for jesuitiske lægmandssammenslutninger, og de ignatianiske exercitier. Efteråret 1877 grundlagde jesuitterne i København en Mariakongregation for mænd, og tre år senere også en for ynglinge. Snart kom der også kongregationer i Ordrup og en række andre menigheder. I jesuiternes rapporter og årsberetninger er redegørelsen for jesuiternes virksomhed et stadigt tilbagevendende indslag. Jesuiterfædrene ledede også kvindeforeninger, såkaldte rosenkransforeninger; men det varede indtil 1904, før den første kvindelige Mariakongregation blev dannet. Også Academicum Catholicum, der blev grundlagt i 1896, var i mangt og meget et jesuitisk foretagende.

At Mariakulten havde så stærk en stilling i Den katolske Kirke på denne tid var i mangt og meget en følge af jesuiterordenens indsats. I Norden indførte jesuitterne en række Mariaandagter og Jesu Hjertekulten i sine kapeller og kirker. Det var derfor ikke noget tilfælde, at jesuiterkirken i København blev indviet til Jesu hellige hjerte. De eukaristiske kongresser, som begyndte ved slutningen af 1800-tallet, var et udslag af Jesu Hjerte-fromheden, der også fik mere demonstrative former. Dette kom klart til udtryk i samarbejde med den eukaristiske kongres, som under kardinal Willem van Rossums ledelse blev afholdt i København i sommeren 1932 og for hvis planlægning jesuitterne spillede en central rolle.

Autoritet, tryghed og stabilitet

Jesuiterne var populære som sjælesørgere og skriftefædre. For mange katolikker og potentielle konvertitter stod de som et sindbillede på den autoritet, tryghed og stabilitet, som Den katolske Kirke dengang blev forbundet med. Forfatteren Johannes Jørgensen, som blev undervist og optaget i Den katolske Kirke af jesuitter ved Jesu Hjerte Kirke, fæstner sig i sin redegørelse for konversionen netop ved dette. Andre gjorde lignende erfaringer, og der kom som sagt mange mennesker til jesuiternes kirke i Stenosgade, der i lang tid fungerede som åndeligt centrum for katolicismen i Danmark.

P. Ulrik Basilius Sialm S.J. var præst i Jesu Hjerte Kirke i Stenosgade fra 1902 – 1955. Han fik tilnavnet "Københavns skriftefader".

Kender du Jesu Selskab?

En række artikler i Katolsk Orientering beskæftiger sig i den kommende tid med jesuiterordenen, især i Danmark.

Julemesse i Jesu Hjerte Kirke i 1940'erne. Messen er en levitmesse med præst, diakon og subdiakon.

Børnenes første hellige kommunion i Jesu Hjerte Kirke. Kirkerummet er indrettet efter liturgireformerne, og alteret er rykket frem. Til højre ses statuen af ordensgrundlæggeren Ignatius Loyola, der peger hen mod prædikestolen. Prædikestolen og en del andet inventar blev fjernet i 1972. Billedet er taget omkring 1970.

Hør Yvonne Werner tale den 8. oktober kl. 13 i Jesu Hjerte Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 om jesuiternes første år i Danmark. Arrangør: Ælnoth, Gratis adgang.

Konference om religiøs dannelse i egen og andres tradition

Kristent Muslimsk Samtaleforum indbyder den 18. november til studiedag om religiøs dannelse og uddannelse i Danmark.

RELIGIØS IDENTITET Engang skiftede folket religion eller konfession, når kongen bestemte det. Nu lever vi i et samfund, der er præget af religionsfrihed, sekularisering og religiøs pluralisme.

På en studiedag fredag den 18. november på Københavns Universitet, arrangeret af Kristent Muslimsk Samtaleforum (et netværk af kristne og muslimske ledere i Danmark), vil man undersøge, hvordan religiøs identitet formes i dagens Danmark, og hvilken rolle det spiller, at flere religiøse livstydninger lever side om side.

Folkeskolen har traditionelt spillet en

afgørende rolle i den religiøse dannelse af børn i Danmark. Hvordan forholder det sig i dag, hvor folkeskolen har elever med forskellige eller ingen religiøs baggrund – hvordan håndterer folkeskolen religion i denne situation?

Konferencen, der starter kl. 15 og slutter kl. 19, forsøger at perspektivere emnet ”Religiøs dannelse i egen og andres tradition” gennem en række indlæg, nemlig:

* Religiøs dannelse i det senmoderne: Hvor søger kristne og muslimer religiøs viden og dannelse i dag – og hvilke autorite-

ter har betydning? v. Kate Østergaard, ph.d. i religionshistorie og minoritetsstudier
* Religiøs dannelse i folkeskolen: Hvordan foregår dannelse i egen og andres religiøse tradition i folkeskolen – og hvordan håndterer folkeskolen elever med forskellig religiøs baggrund? v. skoleleder Irene Hastrup

* Min religiøse dannelse – tre fortællinger: Hvad har haft betydning for min religiøse dannelse, og hvilken rolle har ”de andre” traditioner spillet? v. Anni Knudsen (kristen), Helena Larsen (konvertit, i dag muslim) og Asem el-Ghiouaneen (muslim)

* Religiøs dannelse for den næste generation i Danmark. Samtale og debat med oplægsholderne

Studiedagen er gratis og åben for alle, og afholdes i forbindelse med den 6. konference for kristne og muslimske ledere i Danmark 2011. NM

Kristent Muslimsk Samtaleforums årlige studiedag tiltrækker altid mange tilhørere. Foto: Lisbeth Rütz.

Tilmelding og sted

Oplys navn, adresse og telefonnummer til arrangøren 'Folkekirke og Religionsmøde' på e-mail: tilmelding@religionsmoede.dk senest den 11. november.

Sted: Alexandersalen, Bispetorvet 1-3, 1167 København K.

Dalum-retræten 2011

Fader Vor fik ny mening på Dalum.

Tekst: Birgit Clausen

RETRÆTE I dagene 29. august-2. september afholdtes kvindernes retræte på Dalum kloster. Retræteleder var P. Herbert Krawczyk SJ, Aarhus, og temaet var Fadervor-bønnen. Måske synes nogen, at den har vi kendt og bedt siden barndommen, og vi beder den daglig. Men det sker måske ofte, at vi hører vores stemme sige: Fader vor og Amen. Alt ind imellem forsvinder

med lynets hast. P. Herbert gav de velkendte ord en dybere mening: ordet Far indeholder alt om mig og mit forhold til Gud. Jeg er en unik person for Gud. Ordene Helliget vorde dit navn er en bøn om, at Guds navn – og ikke mit navn – skal være på alles læber.

Ordene Komme dit rige er et ja til omvendelse, til ændring af min mentalitet, af mine tanker, ord og handlinger. Ordene Ske din vilje forudsætter at jeg accepterer mit liv her i Danmark og i dette århundrede. Først når jeg har accepteret det, kan jeg spørge: Gud, hvad er din vilje? Bønnen Giv os i dag vort daglige brød minder os om vores barnlige forhold til

Gud. Ved det sidste oplæg kom p. Herbert ind på tilgivelse, som bygger på, at Gud har tilgivet mig, og derfor må jeg også være parat til at tilgive.

Dagene vekslede mellem messe, tidebønner, oplæg og tid til meditation. Stilheden gav os mulighed for at samle vores tanker om dybderne i den velkendte bøn. Dertil er Dalum Kloster et fortrinligt sted; søstrenes omsorg og kærlighed gennemsyrrer alt; den smukke park inspirerer og giver glæde. P. Herbert havde afsat tid til samtaler og skriftemål med de enkelte deltagere, og mange fik her en stor hjælp i deres liv. Som traditionen er,

var der mulighed for at modtage De syges Salvelse, og for mange af deltagerne var det en enestående mulighed for at få åndelig hjælp i sygdom og lidelse.

Trods køligt og ustadigt vejr lykkedes det at gennemføre procession til "Lourdesgrotten" med kerter, sang og rosenkransbøn hele den lange tur gennem parken. Ligeledes kunne korsvejsandagten onsdag aften holdes i det fri ved den korsvej, som søstrene har lavet i parken.

Fredag morgen skiltes vi igen for at genoptage vores hverdag, men nu med inspiration til at BEDE Fadervor og ikke blot sige den.

Knap to års byggerod er nu overstået. Sidste år indviede Skt. Josefs Skole første etape og kan nu efter færdiggørelsen af anden etape endelig glæde sig over et smukt og helstøbt skolemiljø. Foto: Kim Rasmussen.

Katolsk skole afslutter flerårigt byggeprojekt

Sankt Josefs Skole i Roskilde indviede sin nye skolebygning i starten af september.

INDVIELSE Sankt Josefs Skole indviede fredag den 2. september sin nye bygning. På dagen klippede elever fra hver af skolens tre afdelinger symbolsk det røde bånd over, hvorefter sognepræst p. Alren Soosaipillai gik rundt og stænkede vievand i hvert eneste af de nye lokaler.

Indvielsen blev fejret af hele skolen og til lejligheden sang og spillede et bigband fra den katolske søsterskole Sankt Ibs Skole i Horsens, ligesom skolens eget kor også deltog i festlighederne med en række sensommersange. I sin tale berørte skoleleder Thorsten Dyngby blandt andet symbolikken i duen med olivengrenen, der er indmuret i den nye gavl.

Med indvielsen blev der sat et festligt punktum for fornyelsen af den katolske skole på Frederiksborgvej 10, som har strakt sig over tre kalenderår og to skoleår, og som nu har resulteret i en bygning med moderne naturfagsfaciliteter, to nye klasseværelser, et skolekøkken og

en kantine med tilhørende salgsbod – alt sammen til glæde for skolens 700 elever og personale. Kantinen er i øvrigt så stor, at den kan bruges som forsamlingsaal for mange elever ad gangen.

Oprindeligt skulle det nye byggeri have stået færdigt inden skolestarten i begyndelsen af august, men undervejs i forløbet gik leverandøren af bygningens betonelementer konkurs. Derfor skred tidsplanen for byggeriet med seks uger, inden en ny ejer kunne overtage det konkursramte firma. Hele byggeriet har kostet omkring 30 mio. kroner at gennemføre. NM

Skolebespisning i Peru

Padre Antonio fortsætter Peter Tanholdts Hansens arbejde i Peru.

Tekst: Per T. Vagtø

DIAKONI Den danske jesuit Peter Tanholdt-Hansen levede de sidste mange år af sit liv i Peru, hvor han var præst for indianerne og samarbejdede med den lokale befolkning om bl.a. at bygge elektricitetsværker, anlægge veje i de ufremkommelige bjerge og etablere skoler for små penge, kan man læse på <http://www.peter-marcapata.dk/pater-i-peru/> Skolebespisning lå padre Peters hjerte meget nært, og i et interview i 2004 udtaler Peter følgende:

"Mennesket er en helhed,

og mennesket har brug for både åndelig og materiel føde. Vi har en masse projekter, som tager hensyn til den anden del af mennesket, den materielle del.

Vi er alle sammen enige om, at pastoralt arbejde omfatter alt, som kommer mennesket til gode". Forsyningen af grøntsager, æg og frugt til skolebespisningen sker nu fra det lille økologiske landbrug "Hansens bondegård" i Amacho, som ligger nedenfor Marcapata i Andesbjergene 3.200 meter over havet. Padre Antonio, Peters nære ven gennem næsten 30 år, har det økonomiske ansvar for projektet med Elin Hansen som bestyrer og regnskabsfører. Gården ligger på kirkens ejendom med et græsningsareal på ca. 30 – 40 hektar. Her bor Elin, passer høns og grise, dyrker grøntsager, høster blomster, pærer, ferskner og æbler. Elin fik i begyndelsen af året bygget et høn-

sehus, opført et drivhus og senere på året indkøbt nogle få smågrise. Udviklingen vil ske i et tempo som tid, midler og hjælp gør det muligt. Elin har i mere end 13 år hjulpet Peter, de første år i det lille bondesamfund Quico, 4.500 meter over havet i Andesbjergene. Her etablerede hun købmandsbutik, strikkestue, systue og forestod madlavning til 50 skolebørn og brødbagning til landsbyen. Udover de mange aktiviteter på går-

den underviser og inspirerer Elin kvinderne i strikning på centret i Marcapata.

Støtten til projekterne er kommet fra venner og familie til Peter, Dagmar Andreasens Familiefond og Sankt Vincentgrupperne. nd 20 år. Forventningen til projektet er, at når det økologiske kredsløb sluttes, bliver ordningen mere eller mindre selvkværende og kræver mindre kapital tilført.

På www.peter-marcapata.dk/pollo/ følges livet på gården med Elins nyhedsbreve, billeder og rapporter. Bidrag sendes gennem Sankt Vincentgrupperne, hvor der er to betalingsmuligheder:

Giro til foreningsgiro-konto:
3347-1097164

Foreningens bankkonto:
3347 4130090079

Bidrag er fradragsberettigede på selvangivelsen efter gældende regler. Betalingerne skal mærkes Peru/Elin og vil hvert kvartal blive overført til padre Antonio Sánchez-Guardamino.

Det sker i bispedømmet

September

Freitag 30. kl. 19.00-ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse, Jesu Hjerter Kirke, Kbh. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Oktober

Freitag 14. kl. 18.00-19.30: Åben Dør". Personlig samtale og forbøn, ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 17. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Onsdag 19. kl. 19.00-21.00: Foredrag: De syges salvelse. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes menighedssal, Stenosgade 4 B, Kbh. V. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Freitag 28. kl. 19.00-ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse. Jesu Hjerter Kirke, Kbh. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Lørdag 29. kl. 14.30-16.30: Sankt Andreas og Sankt Thereses menighed afholder temalørdag i kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup: "Optimisme for Kirkens fremtid" v/Grethe Livbjerg

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev, Farum, Bispebjerg og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe de nødvendige aftaler

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os. Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet garantifordning, v/Steen Jørgensen

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis
Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Advokat

Marianne Qvist
Paradishegnet 5
2840 Holte
Telefon 45 46 19 40

Arv
Testamente
Dødsboer
Skøder

www.marianneqvist.dk

Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 18,
som udkommer

fredag den 4. november

skal være redaktionen i
hænde senest
mandag den 17. oktober

Venlig hilsen
Redaktionen

Sankt Andreas Bibliotek og Antikvariat

Gammel Kongevej 15, 1610 København

Åbent man-fre kl. 10.00-12.00 og 13.00-16.00
Tirsdage tillige kl. 13.00-16.45

Tlf.: 33 55 60 90, mail: bibliotek@katolsk.dk

Direktør Frederik Wilhelm Krafts Legat

Direktør Frederik Wilhelm Krafts Legat yder støtte til den katolske kirkes arbejde i Danmark, blandt andet:

- Skoler
- Karitative foreninger
- Andre initiativer til styrkelse af katolske tro og identitet

Ansøgninger til Krafts Legat til uddeling i 2012 skal være bestyrelsen i hænde **senest den 1. december 2011**.

Ansøgningerne skal indeholde projektbeskrivelse, budget samt CVR-nr eller CPR-nr. Da alle tildelinger overføres elektronisk, skal ansøgningerne også indeholde bankoplysninger

Fondens adresse er:

Krafts Legat
Formand Andreas Rude
Rosenvængets Sideallé 3, 3. th.
2100 København Ø.

Ansøgningerne vil blive samlet behandlet på bestyrelsens møde i december, hvorefter ansøgerne får direkte besked.

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre, et ord fra Jesus og en velsignelse så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 31 35 35 60
Fax: 31 73 25 84

E-mail: sandra@moll.dk

Vor kære søster, svigerinde, møster og faster

Valborg Zofia Kulas

Nørre Alslev

* 16.8.1923

er sovnet stille ind den 10.9.2011 efter kort tids sygdom.

På familiens vegne

Paul Kulas

Bisættelsen har fundet sted
fra den Katolske Hellig Kors Kirke i Nykøbing F.

Nedsættelse af Valborgs urne sker senere
på familiegravstedet i Brarup.

www.catholica.dk -
et katolsk tidsskrift på internettet

Hjælp med at sikre Kirkens beståen - også når du er borte

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente.

Arv til Kirken er fritaget for alle afgifter og går derfor ubeskåret til Kirkens arbejde.

Læs mere på www.katolsk.dk eller ring til

Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Telefon 33 55 60 11

bispeddømmets hjemmeside
www.katolsk.dk

www.katolskorierter.dk

100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel

Husk at give et bidrag til Kirken

Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på tlf. 33 55 60 12

Tanker efter et folketingsvalg – for det fælles bedste

Hvilken rolle spiller Kirkens sociallære i en dansk praksis.

Tekst: Nik Bredholt

SOCIALLÆRE I læsningen fra forrige søndag (18. september), hører vi om vingårdsmanden, der går ud og henter daglejere til sin gård. Han henter arbejdere tidligt om morgenen og hen over dagen, men vælger ved dagens slutning at betale alle det samme, hvad enten de er kommet til tidligt eller sent.

Der er naturligvis tale om frelsen i himlen, hvor Gud giver til alle, der er kommet ind, og ikke et politisk program for lige løn. Men hvis vi antager, at de, der ikke

blev ansat tidligt, hele tiden gerne har villet arbejde, og dagslønnen er, hvad der skal til for at leve, så fortæller lignelsen også om et element i Kirkens lære om vigtigheden af at være i arbejde og få en løn, man kan leve af.

Det netop overståede valg har bl.a. handlet om arbejde. Hvad ville daglejerne f.eks. have sagt til 12 minutter mere om dagen, uden mere i løn? Nu får vi næppe de 12 minutter mere, for dem som bestemmer, er ikke dem, som havde fremført sig selv som

alternativ til den tidligere regering. Både S og SF er nemlig gået tilbage. Vælgerne har i realiteten afvist det alternativ og i stedet støttet de Radikale og Enhedslisten, som hver på deres måde har andre dagsordener, og bl.a. synes de radikale ikke om ideen med de 12 minutter.

Men en ny regering kommer der, og dermed en chance for at blande kortene på en ny måde og bringe nye værdier ind i dansk politik. I den forbindelse er der ganske givet noget inspiration at hente i kirkens sociallære, der giver et sæt af principper og retningslinjer for samfundets indretning, med fokus på det fælles bedste. Udgangspunktet for kirkens sociallære er Bibelen og Jesu lære om menneskets værdighed.

Fra skabelsen til døden har livet værdi. Alle er skabt i Guds billede, som værdige mennesker uanset alder, race, køn, ejendom eller nogen anden tillagt værdi.

Det fælles bedste er ikke den største

lykke for flest mulige, hvilket ofte bliver det umiddelbare mål for politisk virksomhed. Det fælles bedste er summen af alle de sociale forhold, der skal være til stede, for at hvert enkelt menneske kan leve i værdighed med dets basale behov dækket, og samtidig skal alle have en mulighed for at kunne tage ansvar for deres eget liv. I den forstand, kan det fælles bedste ikke nås med mindre ovennævnte gælder for alle. Med politik er der mulighed for at understøtte det fælles bedste ved at beskytte de svage og udsatte og promovere menneskelig udvikling.

Solidaritetsprincippet

Som omdrejningspunkt for det fælles bedste støtter sociallæren sig på princippet om solidaritet. Vi afhænger af hinanden og vi er ansvarlige for hinanden på forskellige måder, ligesom vi er ansvarlige for den planet vi *Fortsættes nedenunder* ▼

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 16
30. september 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

▲ Fortsat fra oven

lever på. Således går vores bånd til andre mennesker videre end de nære relationer. Vi relaterer til hverandre som medlemmer af grupper, der er forenet af f.eks. fælles nationalitet, kultur eller religion, men overordnet er vi medlemmer af den samme menneskelige familie.

Når vi giver til de tørkeramte i Østafrika eller udtrykker vores bekymring over menneskers velbefindende, som vi ikke kender, da handler vi ud fra et instinkt om en fælles humanitet, en solidaritet.

Kirkens sociallære omfatter princippet om subsidiaritet, det vi kalder nærhedsprincippet. Regeringens og statens rolle skal være til gavn for offentligheden, men det er samtidig forkert, hvis staten tager initiativet fra det enkelte menneske. Beslutninger bør tages så tæt som muligt på de mennesker, som de vedrører.

Hvad betyder det så i en dansk sammenhæng?

Man kan med rette stille spørgsmål ved, om det er statens opgave at bestemme, hvem man har lov at gifte sig med, eller opgøre menneskers værd i point. Det er afgørende, at værdigheden af ethvert menneskes liv respekteres og opretholdes, for vores liv er en gave, der skal værdsættes.

Dette indebærer også en bæredygtig udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed, og omsorg for miljøet.

Værdighed handler ligeledes om den måde, vi taler om andre mennesker på.

Det er bl.a. blevet mere almindeligt at

tale grimt om mindre privilegerede for slet ikke at tale om udlændinge.

Fattigdommen i Danmark er desværre stigende ligesom uligheden bliver stadig større. Katolsk sociallære bygger på en dybgående tro på lighed for alle og dermed pligten til at arbejde for et samfund, der fremmer lige muligheder.

Familien er en grundpille i samfundet, hvor børn opdrages og de personlige relationer og moral udvikles. Det er forbundet med meget store omkostninger for samfundet, når familier går i opløsning.

Familiens stabilitet må prioriteres højt,

og samfundet skal indrettes, så der er boliger, der kan betales, og arbejdsvilkår, der er rimelige. At folk er i arbejde er således ikke kun et spørgsmål om en uligevægt i økonomien, men af afgørende betydning for, at mennesket kan realisere sig selv, og selv være med til at opretholde en familie jf. lignelsen ovenfor.

Kirken indbyder os til at være optimister

Netop i denne tid kan perspektiverne se mørke ud, når man betænker de mange og

alvorlige udfordringer som både Danmark og det større fællesskab vi er del af står i, men overordnet set indbyder Kirken os til at være optimister og have tillid til fremtiden selv midt en krise.

Således skriver Pave Benedikt i sin seneste rundskrivelse om sociale spørgsmål; Kærlighed i sandhed:

”Den nuværende økonomiske situations kompleksitet og alvor bekymrer os med rette; men i en verden, der har behov for en dybtgående kulturel fornyelse og for at genopdage nogle basale værdier, på hvilke man kan opbygge en bedre fremtid, må vi være realistiske og med håb og tillid påtage os de nye ansvarsområder, som verden pålægger os.

Krisen forpligter os til på ny at lægge planer for vores fremtid og til at opstille nye normer og finde nye metoder, hvorpå vi kan bygge videre på vore fælles positive erfaringer, idet vi samtidig forkaster de negative. Da vil krisen være en anledning til at begynde på en frisk og til fornyet planlægning. Ud fra en sådan optimistisk grundholdning må vi tage fat på de vanskeligheder, vi står med i dag.”

Her opfordrer Paven til en anden fornyelse, der ikke kun handler om økonomi, hvilket synes at være omdrejningsfaktoren for meget, der blev sagt i valgkampen og som præger regeringsforhandlingerne.

Det er mange udfordringer for en ny regering og mange interesser at tage hensyn til. Forhåbentlig vil der også være plads til at tænke nyt for det fælles bedste.

Kristi Legionærer presser Zenits grundlægger ud

Jesus Colina forlader bureauet sammen med seks redaktører.

Tekst: Lisbeth Rütz

ROM "I realiteten tror jeg denne beslutning er kulminationen på det gensidige tillidstab, der begyndte for adskillige år siden. Måden, som Kristi Legionærer skjulte informationer om fr. Marcial Maciel på – informationer, som pressen afdækkede stykke for stykke – gjorde at jeg tabte tilliden til denne institution." Sådan kommenterer Jesus Colina, grundlæggeren af og chefredaktøren for pressebureauet Zenit, i et interview med CNA (Catholic News Agency) sin beslutning om at trække sig tilbage fra sin stilling.

Colina ser den dårlige kommunikation med Legionærene som en hindring i det daglige arbejde.

Fr. Marcial Maciel (1920-2008), der grundlagde kongregationen Kristi Legionærer og dens lægmandsbevægelse Regnum Christi, blev i maj 2005 fjernet fra kongregationens ledelse efter en undersøgelse, som daværende kardinal Ratzinger havde sat i gang. Trods dette fortsatte kulten af Maciel i kongregationen:

"Ordenens ledere inviterede mig til en messe der blev fejret i kapellet ved legionærernes center for studier 30 dage efter hans (Maciels) død.

Under prædikenen blev fr. Maciel præ-senteret som en rollemodel for hundreder

af ordensfolk", siger Colina til CNA.

Maciel, der af ordenen blev fremhævet som et lysende eksempel, levede et dobbeltliv, hvor han fik mindst tre børn med to forskellige kvinder og misbrugte adskillige seminarister seksuelt. Først i 2010 tog bevægelsen officielt afstand fra hans handlinger på sin hjemmeside. Der må ikke længere hænge billeder af Maciel i kongregationens huse; men medlemmerne må fortsat studere hans skrifter privat og have billeder af ham.

Zenit er en katolsk pressebureau, der blev grundlagt for 14 år siden. Zenits net-

jeneste beskæftiger over 50 medarbejdere og sender dagligt nyheder ud på syv forskellige sprog til 450.000 abonnenter over hele verden. Zenit nævner kort Colinas beslutning om at træde tilbage den 29. september, men er i øvrigt tavs om uoverensstemmelserne.

Colina har kritiseret Zenits binding til Legionærene og sammenblandingen af kongregationens og Zenits økonomi. I følge det italienske dagblad la Stampa sker Colinas opsigelse efter længerevarende pres fra kongregationen, der ønsker mere kontrol over nyhedstjenestens redaktionelle linie.

Efter Jesus Colinas tilbagetreden har seks andre redaktører på Zenit opsagt deres stillinger. Den tyske afdeling er vakant." Efter års frugtbart samarbejde er vi uenige i kongregationens beslutning om at understrege bureauets institutionelle afhængighed af Legionærene", skriver de seks redaktører, der giver udtryk for, at deres intention hele tiden har været at skabe en netjeneste for hele Kirken. De seks nævner i et fælles brev, at de vil arbejde igen i tjeneste for alle katolikker. Colina vil i samarbejde med de seks redaktører starte webtjenesten Aletea – en onlinetjeneste med spørgsmål og svar om katolsk lære.

Fornyelse og fordybelse i troen var målet med pavens besøg

Traditionstabet og færre kristne familier er årsag til troskrise i Tyskland, mener Walter Kasper.

Tekst: Lisbeth Rütz

TYSKLAND "Reformer uden tro er meningsløs aktivisme", siger Vatikanets tidligere "økumeneminister" kardinal Walter Kasper den 10. oktober i et interview med den tyske avis Die Tagespost. I interviewet ser Kasper tilbage på pave Benedikts besøg i Tyskland fra d. 22. – d. 25. september.

"Det kan ikke bestrides, at penge også i Kirken kan blive til en fristelse og korrumpere", siger Kasper, der advarer mod at Kirken efterligner verdslige magtstrukturer og udviser sansen for en enkel, apostolsk præget livsstil

For Kasper var pavens hovedanliggende "fornyelse og fordybelse af troen". Bruddet med den overleverede tradition har været

dybt, og en vag og diffus religiøs følelse er trådt i stedet for en solid viden om troen, mener kardinalen.

Kun den, der havde urealistiske forventninger til pavebesøget, kan være skuffet over de økumeniske resultater af pavebesøget siger Kasper, der mener, at pavens fejring af en ordets gudstjeneste i Erfurt sammen med protestantiske kirkeledere er et fremskridt i forhold til fortidens "polemik og kontroversteologi".

År 2017, hvor reformationsjubilæet i Tyskland fejres, er også for katolske kristne en vigtig dato, mener Kasper. Han håber på en katolsk-protestantisk fælleserklæring, der ikke lægger skjul på det fælles ansvar

for kirkespaltningen, udtrykker taknemmelighed over de fremskridt der er nået indtil nu og viser beslutsomhed til at gå videre på den fælles vej.

Kasper betegner det som overfladisk at kæde præstemangelen sammen med cølibatskravet. "Der er færre børn og unge, og kun en lille del af dem er kirkeligt engagerede. Der findes også færre kristne familier, som tidligere var det første og vigtigste "præsteseminarium", siger han i interviewet.

"Nyeangelisering er for vores situation det grundlæggende pastorale stikord", mener Kasper, der advarer mod at hænge evangeliseringen for meget op på events. Han ser søndagsprædikenen som en chance for at få tusinder af mennesker i tale.

"Hvilken anden institution har denne chance? Vi burde bare udnytte den bedre. Også selv om det kun er få, det fænger hos, kan det brede sig som en løbeild omkring dem", mener Kasper, der ser frem til verdensbispesynoden næste år som en ny mulighed for erfaringsudveksling og inspiration i nyeangeliseringen af Europa.

Justitia et Pax

Rosa Ørtved fortæller om Justitia et Pax-møde i Albanien.

Læs mere på side 4

Hvad er din længsel?

Deltagernes egne erfaringer er udgangspunktet i Sankt Joseph Søstrenes re-træter.

Læs mere på side 6

Stridens æble

Sankt Bendts Kapel er et unikt stykke katolsk historie.

Læs mere på side 12

Status på Benedikt

Hvad kom der ud af pave Benedikts besøg i Tyskland?

Læs mere på side 16

Leder

Det arabiske forår lader vente på sig

En fredelig demonstration i Kairo den 9. oktober, anført af koptiske kristne og muslimske sympatisører med kravet om en bedre beskyttelse af religiøse helligdomme, blev brutalt nedkæmpet af det egyptiske militær. Mindst 25 mennesker blev dræbt og op imod 300 blev såret – de fleste ofre var koptere, der udgør en tiendedel af Egyptens befolkning.

Demonstrationen startede som en protest mod angrebet på en kirke i Aswan begået af muslimske ekstremister. Volden mod landets koptiske mindretal er ikke af nyere dato, men er taget til i styrke det seneste år. Nyårsnat dræbte en bilbombe tyve mennesker foran en kirke i Alexandria, og i maj døde tolv koptere under optøjerne efter salafisters angreb på en kirke i Embaba.

”Søndagens sammenstød var den værste sekteriske vold siden opstanden i februar, der førte til præsident Hosni Mubaraks fald”, siger fader Rafik, talsmand for Den katolske-græske melkitiske Kirke i landet. ”Men der er ikke tale om en isoleret hændelse”. Som mange andre deler Rafik bekymringen for den islamiske fundamentalisme stadig større synlighed i gadebilledet op til regeringsvalget, som truer med at underminere enheden og solidariteten blandt egypterne.

De seneste uroligheder kommer efter overgangsrådets manglende gennemførelse af en ellers annonceret lov om beskyttelse af religiøse bygninger. Samtidig har landets politistyrker udvist en manglende evne eller ligefrem en uvilje til at stoppe disse angreb.

Militærets hårde fremfærd rejser begrundet frygt for, at overgangsrådet prøver at forhale den demokratiske proces, som spirede frem i foråret. Fra starten lovede rådet at gennemføre valg inden for et halvt år. Det er nu udskudt til den 28. november og selve afstemningen er berammet til at tage fire måneder. Parlamentet skal herefter skrive en ny forfatning, inden der afholdes præsidentvalg – engang i 2013.

Forsinkelsen af valgprocessen behøver ikke at være suspekt i sig selv. Overgangen fra diktatur til demokrati er ikke let. De nye politiske partier har desuden brug for tid til at organisere sig og formulere et partiprogram. Men bagved lurer en udbredt bekymring for, at hæren har en skjult dagsorden om at bevare den reelle magt, åbenlyst eller bag kulisserne.

En dårlig økonomi og unge menneskers manglende fremtidsudsigter var de vigtigste drivkræfter bag revolutionen på Tahira-pladsen i Kairo. Men de synlige resultater af det arabiske forår er fortsat udeblevet, og Egypten kæmper stadig med faldende vækst og stigende arbejdsløshed. Den vitale turistindustri er pt. en skygge af sig selv.

Indtil nu har Egyptens overgangsråd ikke vist den fornødne evne til at ville gennemføre de nødvendige reformer. Det samme gælder for politistyrkerne, der viste stor inkompetence, da en menneskemængde i sidste måned stormede den israelske ambassade i Kairo.

Det er desværre ikke ualmindeligt, at magthavere anstifter til vold mellem etniske og religiøse grupper. I Egypten frygter mange, at hæren bruger volden mellem kristne og muslimer som et påskud til at styrke sit greb om landet.

Siden Mubaraks fald har flere end 100.000 koptere forladt landet på grund af trusler fra islamister og myndighedernes manglende evne til at beskytte dem. Fra international side har militærets unødigt hårde fremfærd den 9. oktober ført til fornyede krav om, at landets overgangsråd nu viser, at den tager den demokratiske proces alvorligt; at den stiller de ansvarlige for den sekteriske vold til ansvar, også selv når det drejer sig om politibetjente eller soldater; og at den lytter til omverdens stigende kritik af den manglende beskyttelse af landets minoriteter. Ellers er det spørgsmålet, om det arabiske forår ikke snarere er blevet en vinter.

Niels Messerschmidt

En omfattende undersøgelse beskriver de seks vigtigste årsager til at 59 % af unge kristne i USA fravælger Kirken efter de er fyldt 15 år – permanent eller for en periode. Foto: Paulus Decker, Pfarrbriefservice.de

Hvorfor forlader de unge Kirken?

Omfattende undersøgelse kommer med de seks vigtigste grunde til, at amerikanske teenagere og unge dropper ud af Kirken.

Tekst: Niels Messerschmidt

UNDERSØGELSE Mange forældre, kateketer og kirkeledere spekulerer i disse år over, hvordan man kan skabe de mest effektive rammer for en levende tro hos de unge. Det amerikanske analyseinstitut Barna Group har over en 5-årig periode (2007-2011) undersøgt troens vilkår blandt teenagere og unge i USA, og forskningsprojektets resultater er netop offentliggjort i bogen 'You Lost Me: Why Young Christians are Leaving Church and Rethinking Church'.

Den omfattende undersøgelse bygger på otte nationale studier og omkring 1.300 interviews med teenagere, unge, forældre og præster. Man har kigget nærmere på unge, som regelmæssigt gik i kirke som teenagere, men siden har forladt den.

Undersøgelsen beskriver de seks vigtigste årsager til at over halvdelen (59 %) af de unge kristne i USA fravælger Kirken efter de er fyldt 15 år – permanent eller for en periode.

Kirken er for overbeskyttende

Nogle afgørende kendetegn ved nutidens teenagere og unge er deres hidtil usete adgang til nye idéer og verdensanskuelser, samt deres store forbrug af populærkultur.

Som kristne giver de adspurgte udtryk for ønsket om at kunne forene deres tro på Kristus med den verden, de lever i. Men de oplever desværre, at kristendommen føles kvælende, bygger på frygt og at den er konservativ.

En fjerdedel af de 18-29 årige siger fx, at "kristne dæmoniserer alt udenfor Kirken"; at "Kirken ignorerer den virkelige verdens problemer" (22 %) og "min kirke bekymrer sig alt for meget om film, musik og videospil er skadelige" (18 %).

Kirken er overfladisk

Unge vender også Kirken ryggen, fordi der mangler noget i deres oplevelse af den. En tredjedel siger, at "Kirken er kedelig"; en fjerdedel, at "troen ikke har betydning for min karriere eller interesser"; en anden fjerdedel, at "der ikke undervises godt nok i Bibelen".

En femtedel af dem, der forlader Kirken som teenagere, siger tankevækkende nok, at "Gud mangler i min erfaring af Kirken".

Kirken står i modsætning til videnskab

Mange af de unge er frustrerede over den modsætning, der synes at være mellem Kirken eller troen og videnskaben. En tredjedel siger således, at "kristne er alt for overbeviste om at kende alle svarene"; en tredjedel, at "Kirken er ude af trit med den videnskabelige verden, vi lever i", mens en fjerdedel siger, at "kristendom er anti-videnskabelig".

En fjerdedel har vendt Kirken ryggen i kølvandet på den til tider polemiske debat om skabelse vs. evolution i USA.

Kirkens syn på seksualitet er ofte forenklet og fordømmende

Med uhindret adgang til pornografi på fx internettet og opvokset i en sexfikseret kultur, kæmper kristne unge med at efterleve Kirkens holdning om seksuel afholdenhed inden ægteskabet i en kultur, hvor man normalt først indgår ægteskab, når man er i slutningen af tyverne.

Undersøgelsen viser også, at de fleste unge kristne er lige så seksuelt aktive som deres ikke-kristne venner, selv om de har en mere konservativ holdning til seksualitet end deres jævnaldrende. En sjettedel af de unge kristne indrømmer, at "de har begået fejl, men føler sig dømt af Kirken på grund af disse". Spørgsmålet om seksualitet er særligt markant blandt 18-29 årige katolikker, hvor to ud af fem siger, at Kirkens "lære om seksualitet og fødselskontrol ikke er tidssvarende".

Kristendommen har en eksklusiv natur

Yngre amerikanere er vokset op i en kultur, der hylder åbenhed, tolerance og accept. De unge er desuden de generationer i landets historie, som er blevet mest undersøgt mht. race, etnicitet, seksualitet, religiøse tilhørsforhold, omgang med teknologiske hjælpemidler og deres autoritetstro. De fleste unge giver i undersøgelsen udtryk for ønsket om at finde områder, hvor de deler holdninger med jævnaldrende – også selv om det tider så betyder, at reelle, bagvedliggende forskelle udviskes. Tre ud af ti unge kristne siger, at "kirkerne er bange for andre religiøse opfattelser" og samme andel føler, at de bliver "tvunget til at skulle vælge mellem min tro og mine venner". En femtedel siger, at "Kirken føles som en lukket klub kun for de indviede".

Kirken kommer ikke tvivlere i møde

Mange unge kristne synes ikke, at de kan udtrykke deres tvivl i Kirken og de er ofte bange for at indrømme, at de af og til synes at kristendommen ikke giver mening. Mange føler desuden, at Kirkens svar til tvivlere er trivielt, fx at man ikke "kan stille sine mest pressende livsspørgsmål i Kirken" (36 %) og mange har "en betydelig intellektuel tvivl om min tro" (23 %). På spørgsmålet om, hvordan Kirken kan hjælpe unge, som føler sig marginaliserede, svarer en ud af seks unge med kristen baggrund, at deres tro "ikke hjælper på deres depression eller andre følelsesmæssige problemer".

Giv dine søskende håndslag på hjælp

Støt Verdensmissions søndagen den 30. oktober.

Tekst: Lisbeth Rütz

MISSION Den katolske Kirke har vokset væk. Alene i år oprettes der 1.100 nye bispedømmer i verdenskirken. Når Kirken vokser, øges aktivitetsniveauet. Der bliver brug for kateketiske programmer, støtte til ordenssamfundene, støtte til at bygge nye præsteseminarier, hjælp til bygning af kapeller og kirker i fattige lande og støtte til hjælpeprogrammer. "Her i Norden har vi været modtagerkirke i stedet for giverkirke. I mange år er vi blevet støttet generøst af tyskerne. Men som katolikker skal vi forstå, at vi har søskende over hele verden. Mange af vores søskende er mindre privilegerede end os. De har brug for vores hjælp. Derfor skal vi prøve at ændre vores mentalitet i Kirken fra en modtager- til en givermentalitet.

Kollekten til Verdensmissionsdagen den 30. oktober er et konkret udtryk for solidaritet med hele den katolske familie. Med vores bøn og gennem kollekten er vi med til at opfylde missionsbefalingen "Gå ud i al verden", siger diakon Kaare Nielsen, der er ansvarlig for Missios arbejde i de nordiske lande. Det er en del af Kirkens væsen

at missionere. Kirken er os alle sammen. Derfor er mission en sag for dig og mig og ikke en specialitet for særligt interesserede. En ganske almindelig fransk lægkvinde Pauline Marie Jaricot (1799-1862) stiftede Foreningen for Troens Udbredelse, hvor hvert medlem gav en sou til missionen og forpligtede sig til at finde ti, som ville gøre det samme. I dag er foreningen anerkendt som paveligt missionsværk og repræsenteret i stort set alle verdens lande.

Når man støtter Missio, støtter man de tre pavelige missionsværker: Værket for troens udbredelse, Børnenes missionsværk og Petrus værk. Børnemissio Danmark har for eksempel støttet skolebyggeri i Indien, tiltag for gadebørn og programmer for børnesoldater. Lige nu er Missio også med til at støtte forskellige projekter på Afrikas Horn. Der er en vis overlapning mellem Caritas' og Missios projekter; men Missio har generelt en mere forkyndende tilgang til sine projekter. Formålet er at hjælpe mennesker til at komme til tro.

"Det bestemmes centralt i Rom, hvilke projekter der skal støttes, og det er en kæm-

pefordel. I Rom har man et mere overordnet syn på mission, og ved at centralisere undgår de lokale Missioledelser pression fra modtagerlandene. Desuden er der meget skrappe krav til dokumentation og opfølgning på projekterne", fortæller Kaare Nielsen. Projekterne står i kø i Rom, og Missio er helt afhængig af din hjælp, hvis målet skal nås. Hovedparten af Missios indtægter kommer fra kollekten til Verdensmissions søndagen, og fra Missios faste bidragydere. "Dem har vi en del af; men der er plads til mange flere", tilføjer Kaare Nielsen med et

glimt i øjet. Læs mere om Missio på www.missio.dk.

Sådan kan du støtte

Giv et bidrag ved kollekten den 30. oktober. Eller indsæt et beløb på girokonto nr. 1-686-3564 eller BG Bank konto 1520-1686-3564. Bidrag er fradragsberettigede efter gældende regler. Missio Danmark, Kollegievej 2, 2920 Charlottelund. Telefon: 39 40 17 45. Mobil: 60 94 94 10.

De nordiske biskopper mødtes i Paderborn

En ny domkirke i Trondheim, pilgrimsruter og nyevangelisering var blandt de emner Den nordiske Bispekonference drøftede på sin efterårssamling i september.

Tekst: Sr. Anna Mirijam Kaschner og Niels Messerschmidt

EFTERÅRSSAMLING Ærkebiskop Hans Josef Becker af Paderborn og de tyske katolikkers organisation til støtte af Kirken i diasporaen, Bonifatiuswerk der deutschen Katholiken, havde inviteret Den nordiske Bispekonference til at holde sin efterårssamling i Paderborn den 16.-21. september.

På flere områder er den pastorale udfordring og virkelighed i Den katolske Kirke i Norden markant anderledes end i de fleste andre europæiske kirker. Fx betyder tilstrømningen af immigranter og flygtninge og et højt antal dåb, at Kirken er i rivende udvikling i denne region. Flere af bispedømmerne mangler således kirkebygninger og andre lokaliteter, og biskopperne har vanskeligt ved at finde præster til fx spansk-talende grupper og katolikker af østlig observans.

Forsigtigt anslået er der nu omkring 430.000 katolikker af latinsk og orientalsk ritus i de nordiske lande.

Paderborn og Skandinavien

De nordiske biskopper drøftede disse udfordringer på deres efterårssamling i Paderborn, Tyskland. Der har eksisteret en mangeårig forbindelse mellem Bonifatiuswerk, ærkebispedømmet Paderborn og

Kirken i Nordeuropa. Således har den tyske Kirkes generøsitet og solidaritet været en konstant opmuntring for katolikker i diasporaen, der ofte lever i små og ofte isolerede menigheder.

Ny domkirke i Trondheim

Et punkt på biskoppernes efterårssamling var opførelsen af en ny domkirke i Trondheim, Norge, idet byens nuværende katolske domkirke er i så dårlig stand, at den forventes nedrevet i løbet af de næste ti år. Biskopperne såvel som deres tyske velgørere udtrykte på mødet deres bekymring omkring den nuværende situation, og ønsker at støtte og opmuntre den lille, men hastigt voksende katolske menigheder i Trondheim ved at gennemføre planerne om at opføre en ny domkirke og pastoralt centrum i området.

Det er håbet, at projektet vil kunne afsluttes i 2014, så indvielsen af den nye domkirke falder sammen med tusindårsdagen for Sankt Olavs dåb, som kirken vil blive dedikeret til.

Andre større pastorale planlagte projekter, som blev drøftet, er en ny kirke i Södertälje i Sverige, hvor der er en stor koncentration af katolikker af kaldæisk, syrisk og armensk ritus.

Fokus på pilgrimsruter

I de senere år er adskillige af de gamle pilgrimsruter i visse dele af Skandinavien blevet genoplivet. Eksempelvis har Trondheim og Vadstena på det seneste modtaget flere pilgrimme end nogensinde siden reformationen. I den forbindelse tilbyder det nyoprettede katolske Newman Institut i Uppsala i samarbejde med Bonifatiuswerk et akademisk forløb for dem, der ønsker at modtage og vejlede pilgrimme.

De nordiske biskopper diskuterede også en styrkelse af præsteuddannelsen samt forberedelsen til den store bispesynode i

Rom i oktober 2012 om nyevangelisering, hvor biskop Berislav Grgić af Tromsø vil repræsentere Den nordiske Bispekonference.

Drøftelser med lutheranske biskopper

Den nordiske Bispekonferences forårssamling finder sted i København i marts 2012. Her vil præfekten for Det pavelige råd for fremme af kristen enhed, kardinal Kurt Koch, og en række lutheranske biskopper fra de nordiske lande holde møder med Den nordiske Bispekonference.

Den nordiske Bispekonference foran Bonifatiuswerks kontor i Paderborn. Fra venstre ses biskop Czeslaw Kozon, biskop Teemu Sippo (Helsinki), biskop Peter Bürcher (Reykjavik), sr. Anna Mirijam Kaschner cps (generalsekretær for konferencen), Georg Freiherr von und zu Brenken (præsident for Bonifatiuswerk), biskop Anders Arborelius (Stockholm), biskop emeritus Gerhard Schwenzer (tidl. Oslo), monsignore Georg Austen (generalsekretær for Bonifatiuswerkets der deutschen Katholiken), biskop Berislav Grgić (Tromsø) samt biskop Bernt Eidsvig (Oslo). Foto: Bonifatiuswerk.

Et oliventræ og en mindeplade blev sat foran kunstmuseet i Tirana centrum og til det medvirkede (fra venstre) to overhoveder fra Bektashi religionen, et overhoved fra Den ortodokse Kirke, ærkebiskop Angelo Massafra som er præsident for Justitia et Pax Albanien, en protestantisk præst, den afgangende præsident for Justitia et Pax Europa ærkebiskop Gérard Defois, en medarbejder fra Justitia et Pax Albanien, som tolkede til engelsk, bag ham præsidenten for Justitia et Pax Østrig, pastor Stefan Krummel, generalsekretæren for Justitia et Pax Albanien, Luigj Mila og til slut biskop Michel Dubost, præsident for Justitia et Pax Frankrig.

Fra ateisme til religiøs dialog i Albanien

Justitia et Pax – indefra.

Tekst: Rosa Maria Ørtved Knudsen

RELIGIONSDIALOG ”Før 1990 var et møde som dette ikke muligt, så vi er lige nu et symbol på fremskridt indenfor inter-religiøs dialog og forståelse.” Ordene falder i konferencelokalet på et flot hotel i Tirana, Albanien hovedstad, hvor jeg sidder sammen med 70 andre tilhørere og kigger op på panelet af talere fra de statsligt godkendte religiøse samfund i Albanien – lederen af den lokale, katolske bispekonference ærkebiskop Rrok Mirdita; en sunni-muslimsk imam, en ortodoks hjælpebiskop, en protestantisk præst og en leder fra Bektashi sam-

fundet, som er en gren af shia-muslimerne, der har inkorporeret noget kristen praksis i deres tro og har internationalt hovedsæde i Albanien. I sandhed et bredt repræsenteret panel.

Det er første gang jeg er til internationalt møde i Justitia et Pax, så jeg har været spændt. Omkring mig sidder 30 andre repræsentanter fra 23 europæiske kommissioner med headsæt på og lytter med på simultanoversættelserne til fransk og engelsk fra glasboksen i bunden af det store lokale, så vi forstår de religiøse leders

taler på albansk. Jeg føler mig rimeligt selsikker på min evne til at kommunikere med mine europæiske kolleger på spansk og engelsk, men allerede første aften til middag må jeg grave mit rustne skoletysk frem, da min schweiziske bordherre kun forstår tysk og italiensk.

Ukuelige albanere

Til åbningsceremonien sagde den afgangende præsident for Justitia et Pax Europa, ærkebiskop Gérard Dufois, at Albanien er det helt rigtige sted at holde denne workshop om inter-religiøse og interkulturelle relationer: Både islam, katolicismen, den ortodokse kirke er blevet holdt i live af de ukuelige albanere trods 400 års osmannisk herredømme fra 1479 til 1879 og muligvis det mest undertrykkende kommunistiske regime i Europa fra 1946 til 1990, under hvilket Albanien blev erklæret for en ateistisk stat, og de religiøse samfund blev brutalt forfulgt og tyranniseret.

I dag, tyve år efter kommunismens fald, har der været meget genopbygning at se til, og det religiøse landskab i Albanien har vokset sig pluralistisk og komplekst. Kirkesamfundene er i vækst og opretholder dialog med hinanden; men under overfladen er uenighederne og forskellene præsent. Alligevel udtrykker de ivrigt den interreligiøse sameksistens som respektfuld og harmonisk.

Menneskerettigheder og kvindelige teologer

Hver af de 30 europæiske Justitia et Pax kommissioner har mandat fra deres bispekonference til at arbejde for at skabe opmærksomhed omkring den katolske sociallære og fremme menneskerettigheder, social retfærdighed, fred, forsoning og respekt for menneskeværd. Og det gør de. Efterhånden som jeg lærer de andre repræsentanter at kende, imponeres jeg over deres viden, stærke organisationer og solide indsats.

Kend Justitia et Pax:

Justitia et Pax opstod fra Andet Vatikanerikoncil som et organ for både gejstlige og lægfolk, som promoverer Kirkens arbejde for retfærdighed, fred og respekt for menneskeværd i henhold til Kirkens sociallære. I Europa er der 30 nationale Justitia et Pax kommissioner se www.juspax-eu.org – den danske kommission www.katolsk.dk/842 hvorfra den officielle erklæring fra Albanien på engelsk kan downloades.

Her kommer et par eksempler: Generalsekretæren fra Spanien har arbejdet for det nationale Justicia y Paz i over 20 år. Hun er biolog og geolog, har undervist indenfor fagene og kæmper nu for mere skånsomt miljø på europæisk plan. Justitia et Pax Holland har 13 ansatte med et årligt budget på 950.000 euro og arbejder tæt sammen med andre institutioner i Den katolske Kirke om fred og retfærdighed, minoritetsrettigheder og migration i nogle af verdens brændpunkter.

I katolske lande som Østrig og Litauen er kvindelige teologer i spidsen for Justitia et Pax, mens de også underviser på universiteter. Ligesom i Albanien har Justitia et Pax kommissioner i de andre tidligere Sovjetlande i mange år og stadig den dag i dag arbejder for forsoning med fortiden, genopbygning af Den katolske Kirke og fredeligt samarbejde med andre kirker. Overalt i Justitia et Pax Europa er der naturligvis også aktive nonner, præster og biskopper. Den på generalforsamlingen nyvalgte præsident for Justitia et Pax Europa, biskop William Kenney har tidligere været hjælpebiskop i Stockholm og præsident for Caritas Europa.

Kærlighedens sejr

‘Religiøs Frihed, Vejen til Fred’ var Pave Benedikt XVI’s tema for dette års katolske Verdensdag for Fred, der afholdes hvert år den første januar, og netop religionsfrihed og fredelig sameksistens er kerneområder i Justitia et Pax kommissionernes virke. I Albanien talte både premierminister Sali Berisha og den ortodokse biskop om, at den globaliserede verden, og de forskellige alvorlige kriser vi må arbejde med i vor tid, skal håndteres gennem dialog og mellem-menneskelig forståelse. Justitia et Pax er en vigtig del af Den katolske Kirkes arbejde med netop de vanskelige spørgsmål.

Den franske teolog André Talbot opsummerede workshoppen for Justitia et Pax således: Korset er ikke et smukt symbol på harmoni men et tegn på kærlighedens sejr, da Guds søn måtte underkaste sig den magtbalance med vold og spænding mellem forskellige religioner i samfundet, der var gældende på hans tid. Vi kan udtrykke chok og afsky for den vold, som beskrives i Biblen, men er vores nutid mindre voldelig? Vi skal som Kirke ikke være blinde overfor den lidelse, der eksisterer rundt om os.

Vi skal tværtimod følge Kristus og forsøge at være som ham i mødet med vores næste, også når næsten er af en anden overbevisning end vi selv. Vi skal være åbne og forsøge ikke at lukke øjnene overfor, dem vi i første omgang lader udenfor.

I Albanien hovedstad Tirana plantede vi et oliventræ sammen med repræsentanter for de forskellige religioner og kirker. Det var allerede en stærk plante med den første årgang frugt. Nu skal det vænne sig til sit nye sted og med vand fra oven, må vi håbe at frugten kan modnes.

Justitia et Pax Europas 40 års jubilæum blev fejret med taler, hædrede minder og en fin kage. Her er det afgangende præsident, ærkebiskop Gérard Defois, der berettede om sine vigtigste øjeblikke i Justitia et Pax gennem sin tolk søster Laetitia Youtchenko.

Hærværk i Stenosgade

Tom Kristensen og jesuitterne på Vesterbro.

Tekst: Bernadette Preben-Hansen

JESU SELSKAB Midt om natten knustes ruden til det lille udhængsskab foran Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade, hvor "Nordisk Ugeblad for katolske Kristne" var klæbet op. To mænd ruskede i jernlågerne og flængede bukserne, da de kravlede over det lave jernstakit for at bryde ind i kirken og konvertere til katolicismen. Det var redaktør Ole Jastrau fra "Dagbladet" på Rådhuspladsen og Stefan Steffensen, digter i ungkommunisternes blad "Hammeren" og senere katolsk konvertit. Begge havde de netop kimet Sankt Knuds residens ned for at diskutere verdens evighed, "gentagelsernes helvede" og logikken med pater Garhammer. "Stenosgade lå mørk og uindbydende, som om den kun var en berygtet sidegade. Kirken rugede med store, lukkede porte, beskyttet af et villahavestakit. Den store mørke kirke ragede ind i natten og evigheden, og et sort spir sejlede mellem stjernerne".

Og ja, situationen her er fiktion. I 1930 publicerede digteren og litteraturkritikeren Tom Kristensen (1893-1974) sit hovedværk "Hærværk". Romanen er halvvejs selvbiografisk, og heri ses en passage, hvor hovedpersonen Jastrau (Kristensen), der er i færd med at drikke sig ihjel, sammen med en ven hærger i Stenosgade i fuldskab. Da jesuitpateren ikke tager imod, fordi han sover, baldrer Steffensen med overlæg ruden, inden begge mænd render deres vej.

Garhammer

Jastrau har forinden været i samtaleaudiens i Stenosgade: "Ind trådte den lille pater Garhammer i lang, sort jesuiterkjole med bredt, sort bælte. Lidt skævt og genert, indtil han havde vendt sig en face og fundet sin myndighed og sit smil. Han havde et lille hoved. Ansigtet var sydlandsk og sortsmudsket, så at smilet om de lange læber blev yderst påfaldende. Han smilede som en pensionatsværtinde, hjerteligt og snedigt og holdt hovedet dukket". Og så talte han med tydelig tysk accent: "Men De har jo videnskaben, hr. Jastrau. De har da logikken, ikke?" Den lille sorte jesuits lange smil strålede skriftefaderligt, mens han tyggede på sine lange læber: "De bygger altså på aksiomer, som De accepterer, fordi sammenhængen viser Dem, at de aksiomer må være rigtige. Ja, det er rigtigt, det er naturerkendelse". Jastrau interesserer sig egentligt kun for sig selv, og ikke for verdens skabelse.

Men er der en virkelighed bag fiktionen? Blev ruden faktisk baldret, havde Tom Kristensen overhovedet et forhold til katolicismen, og hvem gemmer sig bag navnet pater Garhammer, der var "lille og spinkel, værdig og genert, med hænder, der gned sig forlegent om hinanden"?

Menzinger

Aloysius Menzinger (1876-1940) kom fra Bayern. Han blev født i Straubing ved Donau, blev tyve år gammel optaget i jesuiterordenen (1896), akademisk uddannet i Nederlandene og præsteviet (1909). "Alois, du har slet ikke noget præstekald. Du er alt for meget musiker og digter, maler og kunstner og ven af naturen. Af dig kommer aldrig en ordentlig præst", mente benediktiner gymnasiet

rektor (Mitteillungen aus den Deutschen Provinzen der Gesellschaft Jesu 1941, 367. Tak til August Ziggelaar). Vor jesuit blev sendt til København, hvor han underviste som lærer i fysik, naturhistorie, musik, religion og tysk ved Sankt Andreas Kollegium i Ordrup (1912-20). Her instruerede han skolekomedier. Hans sluttede sig til den katolske akademikerforening Academicum Catholicum, som en trofast debattør, foredragsholder og formand (1925-28).

Stenosgade

Menzinger flyttede til Stenosgade. Han plantede en have på tagterrassen, fik dansk indfødsret og blev Jesu Hjerter Kirkes kantor (1920-40). Her komponerede han kirkemusik, herunder melodier til Johannes Jørgensens digte, og karikerede sine kollegaer i tegninger. Menzinger blev redaktør for det fællesnordiske katolske tidskrift "Credo" og publicerede selv alsidigt i danske katolske medier om flerstemmig messesang, m. m. Og han forfattede et svarsskrift "Jesuitterne" (1924), da en samtidig dansksproget lærebog præsenterede jesuiterordenen – jesuiterfjendtligt – for den danske skoleungdom. Skriftet er filosofisk for folkeskolen. I hans "Fra før Kant: erkendelsesteoretiske betragtninger" (1918) lærer vi, at "såvel logikken som livet selv protesterer mod erkendelsesnihilismen eller skepticisismen". Betragtningerne er frugten af en række forelæsninger i filosofi, som Menzinger holdt i Stenosgade i Academicum Catholicum (1916), hvor unge danske akademikere skulle gøres bekendt med den skolastiske løsning af erkendelsesteoretiske problemer, og således rustes over for positivismen på universitetet.

Menzinger var økumenisk anlagt og afholdt, også som åndelig vejleder. "Beskeden, fordringsløs og afklaret" skrev jesuiterkollegaen Friedrich Küpferle om ham, og som en "skolastiker" kunne han forglemme sig i ren argumentation for argumentation

ens egen skyld (nekrologer i Katolsk Ugeblad, marts/april 1940). Fysisk var Menzinger spinkel og væver, omtalt "den lille jesuit". Han døde noget pludseligt i København.

I Jastraus (og Kristensens) verden er og var der kaos; der er druk og hor og hærgt liv på Vesterbro. Engang i 1920'erne havde Tom Kristensen opsøgt Menzinger for at diskutere muligheden af at indtræde i en munkeorden. Han kom til samtale i Stenosgade, hvor Menzinger meddelte ham fordringen: fattigdom, kyskhed og lydighed. "Det med kyskheden går nok. Nej, det er lydigheden, det ikke vil gå med", sagde Menzinger (Søndags-Aktuelt, 30. juni 1968, 17). Så blev den ordenstanke opgivet, men forfatteren kunne ikke stå for fristelsen til at karikere jesuitpateren.

Tom Kristensen og kristendommen

Tom Kristensen, cand.mag. (1919), der igennem fyre år var boganmelder ved Politiken på Rådhuspladsen, havde livet ud et tvetydigt forhold til Den katolske Kirke. Han bekendte sig selv som et religiøst menneske, som en overbevist og ukuelig ateist, som positivist og som tvivler: "Jeg havde for så vidt en livsanskuelse: den nihilistiske, som jo egentligt udgår fra universitetet" sagde han i et interview (Henneberg, Jens. Kunsten udvider det indre rum, privattryk, 1966). Livsvejen nærmede sig marxismen, inden han i en moden alder bekendte en kristen tanke: "Der er i Hærværk, ja, rundt om i min digtning et Kristus-kompleks, det var jeg til slut nødt til at anerkende; og i Kristus at se mere end et menneske, altså en inkarnation" (Henneberg). "Netop fordi jeg var religiøs, oplevede jeg, at jeg ikke kunne blive katolik. Jeg kom til at stå i samme forhold til katolicismen, som jeg tidligere havde stået i til kommunismen" sagde Tom Kristensen efter sit besøg hos Jørgensen i Assisi under sin rejse i Italien i jubelåret 1950. Og han fortsatte: "Trods det, at jeg i mange år har været overbevist og ukuelig ateist, er der sikkert ikke gået én måned, undtagen jeg har læst i Johannes Jørgensens værker, fordi jeg ikke kunne forstå, hvordan en mand med Jørgensens forudsætninger kunne gøre det vanvittige spring fra videnskabelig livsopfattelse til en kristen" (Andersen, Jens. Dansende

Stjerne, 2. rev. udgave, 1994, 742, med fejlbehæftet kildehenvisning). Tom Kristensen var i 1920'erne en kras anmelder af Jørgensens værker, og har læst Jørgensens forfatterskab fra tiden for hans konversion (1896) i Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade.

Hærværk i Stenosgade

Tegningen af pater Garhammer, der taler "med så fremmedartet en charme, og pateren hældede selv så skælmsk med hovedet, han lignede med sin sorte kalot en rar, gammel tante", yder ikke sit forbillende retfærdighed, men har udødeliggjort én af Stenosgades mange jesuitter – i den danske kanonlitteratur. Hvorvidt den baldrede rude i Stenosgade har sit forbillende, som lyrikeren Per Lange beretter (Det umuliges kunst, 1996, 98), en nat, da Tom Kristensen selv absolut ville konvertere akut til katolicismen, må stå hen. Tom Kristensen må dog hævdes at have haft et paradoksalt forhold til kristendommen og katolicismen.

Garmesterregningen

Findes der mon en garmesterregning fra 1920'erne? Jesuiternes ordensarkiv fra Stenosgade, der hører under Niederdeutsche Provinz (Germania Inferior), bevares i jesuiterordenens provinsarkiv i München. Hertil kom det i 1990'erne fra Köln. Stenosgade-jesuiterne arkivalier fra 1920'erne er forsvundet. Men noget kan muligvis genfindes i det særlige arkiv af det statslige militærarkiv (RGWA) i Moskva (se: www.sonderarchiv.de/fondverzeichniss.htm, nr. 1352: "Niederdeutsche Provinz des Jesuitenordens, Köln". Tak til Yvonne Werner). Kort efter 2. Verdenskrig tog russerne nemlig arkivtrofæer, midlertidigt gemt (ausgelagert) for Verdenskrigens bomberegning, fra Tyskland med hjem til Sovjetrusland. Der er altså intet andet at gøre end at se efter i Moskva.

"Jastrau så uroligt på pateren og fangede et smil. Der var intet skær af triumf over ansigtet, og var der snedighed, var den blandet med en venlig tantes mildhed. Det var måske forkert at komme for at tilegne sig det kompromitterende stykke papir, regningen på knust glas, at være ydmyg, at spille ydmyg for at få fat i det". Jastrau betalte garmesterregningen på fire kroner og gik sin vej. Citaterne er fra "Hærværk".

Menzinger ved orglet i Jesu Hjerter Kirke. Katolsk Historisk Arkiv.

Hvad er din længsel?

Det gælder om at søge og finde Gud i alt og i alle livets situationer. På Stella Matutina kan åndeligt søgende mennesker få uddybet denne længsel.

Tekst og foto: Niels Messerschmidt

RETRÆTE Stilhed, fordybelse og en mening med livet. Det er gennemgående ønsker hos de deltagere, der over en weekend eller flere dage besøger Stella Matutina – Sankt Joseph Søstrenes retrætehus ved Nivå nord for København. Der er så stor længsel efter åndelige værdier og efter at finde ind til sig selv, og dermed også finde Gud, at retræterne hurtigt bliver overtagne.

Stella Matutina – eller på dansk: Morgenstjerne – er smukt beliggende på Strandvejen, og den store bygning med sin flotte have og udsigt over Øresund danner en perfekt ramme for de mere end tyve retræter hvert år; de fleste henover en weekend, andre af 5-10 dages varighed. I bygningen råder søstrene over faciliteter til at huse op mod tyve deltagere pr. retræte.

Med udgangspunkt i ens egen erfaring

Sankt Joseph Søstrenes spiritualitet og den åndelige vejledning, som retrætedeltagerne modtager, har rødder i den ignatianske spiritualitet. Her tager man altid udgangspunkt i deltagerens egen erfaringer og ikke i for eksempel deres viden om troen. Sr. Ansgaria Riemann, der startede retrætecentret i 1995 og i dag er en af de fire åndelige vejledere på stedet, forklarer, at den ignatianske spiritualitet bygger på Guds længsel efter at meddele sig til det enkelte menneske på en personlig måde, og at Gud er til stede i alle menneskelige erfaringer.

”I den åndelige vejledning er det derfor helt centralt at spørge ind til den enkelte deltagers længsel efter Gud”, forklarer sr. Ansgaria, og hun suppleres af sr. Susanne Hoyos: ”Som åndelige vejledere kan vi for eksempel spørge retrætedeltageren om:

Hvad er din længsel? Hvad drømmer du om, og hvad er din gudslængsel? Og lader du Gud gøre i dig, hvad Han gerne vil?”

Ifølge de to åndelige vejledere gælder det om at søge og finde Gud i alt og i alle livets situationer. Og at tage afsæt i ens egne erfaringer. Derfor kan alle uanset hvilket kirkesamfund, de tilhører, få et udbytte af retræterne, for ”alle har jo en erfaring”, som sr. Susanne udtrykker det: ”Og for os er det utroligt livgivende at se folk komme i dybden og få uddybet deres personlige relation til Gud”.

At få klarhed over sit gudsbillede

Hvordan den enkelte deltager nærmer sig denne ofte udefinerbare længsel efter at lære Gud og sig selv dybere at kende afhænger naturligvis af dennes tilgang til troen og det gudsbillede, pågældende person bærer med sig. Da Gud, i følge den ignatianske spiritualitet, meddeler sig ligeså meget gennem vore følelser som gennem vor forstand, er det en af vejledernes vigtigste opgave at hjælpe deltageren med at få indkredset sit gudsbillede og få sat ord på det, der hæmmer en personlig og moden gudsopfattelse.

”Vi spørger fx vedkommende: Hvem er Gud for dig? Er det Jesus eller Helligånden, eller hvad er det?” At spørge ind til ens gudsbillede kan, ifølge sr. Susanne, hjælpe mange med at afklare, hvad de egentlig tror på og derved uddybe sin personlige relation til Gud eller Kristus. Men hun understreger samtidig, at det ikke er den åndelige vejleders opgave at pege på en endelig løsning for deltageren, men snarere at optræde som en slags fødselshjælper – som en medvandrer, der går ved siden af hende eller ham og ”kigger med over skulderen”.

”Mange deltagere, og især fra visse kirkesamfund, bærer rundt med et meget

strengt gudsbillede, fx af Gud som en dommer, der gransker alt, hvad man gør”, forklarer sr. Ansgaria. ”Vi forsøger at hjælpe deltageren med at nå frem til forestillingen om en kærlig Gud; en kærlig Far, der gerne vil tage hånd om sine børn og lede dem den bedste vej gennem livet.

Men det kræver, at man under retræten tør konfrontere det Gudsbillede, man har med sig fra barndommen af”.

”I overført betydning handler det om at hjælpe deltageren med at forankre sit gudsbillede i hjertet, ikke i hovedet”, uddyber hun.

Formålet med retræterne på Stella Matutina er med andre ord at føre deltageren til en dybere erkendelse af sit Gudsforhold, og herved åbne vejen for at opnå en dybere og mere personlig relation til Gud. I den forbindelse er vejlederens rolle at hjælpe deltageren med at komme i dybden med og få sat ord på den længsel, vedkommende bærer rundt på.

”Vi forsøger at hjælpe deltageren med at nå frem til forestillingen om en kærlig Gud”, sr. Ansgaria.

Det kærlige tilbageblik

Med undtagelse af den daglige samtale af én times varighed med den åndelige vejleder foregår retræteforløbet på Stella Matutina i stilhed. Her er det vekselvirkningen mellem personlige bønstider, morgenmesse og aftenbøn, fristunderne og de tre måltider, der udgør retrætedagens faste rammer. Den personlige bønstid varer fra tyve minutter til en time alt afhængig af, hvor vant man er til at være i stilheden.

Efter bønstiden opfordrer vejlederen deltageren til at nedskrive, hvad der skete undervejs, hvad var der vigtigt og hvad man fx ønsker at fordybe sig i under næste bønstid.

”Det er vigtigt at erindre, at bøn ikke bare er en aktivitet, og det handler ikke om, hvad jeg får ud af det. At møde Gud er jo en trossag. Og en gudserfaring er ikke noget, jeg kan sige, jeg skal have. Derimod er det vigtigt, at jeg under bønstiden får en stadig dybere erfaring af, hvad der virkelig sker inden i mig sammen med Gud – og i

den sammenhæng være åben for, at alt er muligt for Gud”, forklarer sr. Susanne.

Et af de værktøjer, mange af deltagerne er glade for, er det såkaldte ’Det kærlige tilbageblik’ – en meditation over dagen, udviklet af Ignatius af Loyola, grundlægger af jesuitterordenen. Ignatius fremhævede altid over for de unge kandidater, at de trods en hverdag fyldt med studier og andre gøremål aldrig måtte glemme det kærlige tilbageblik. Heri gennemgår deltageren dagen eller døgnet sammen med Gud, beder om Hans lys over det og søger at erkende Guds nærvær i vort liv og vor egen opmærksomhed overfor Gud og hans gode vilje med os i løbet af dagen.

”Det kærlige tilbageblik er en uvurderlig hjælp til at vokse i selverkendelse og forståelse af os selv, at vi bliver transparente for os selv. Gud bevæger sig i de dybere lag, og det er der, han taler til os”, forklarer sr. Ansgaria. ”Det er vigtigt at huske, at Gud kommunikerer ligeså meget gennem vo-

res følelser som vores forstand. Gennem et døgn har du haft mange følelser og tag så den følelse, som har været mest dominerende og se, hvor kommer den fra, hvad gør den ved mig, og tal med Gud om den”, siger sr. Susanne.

Velkvalificeret vejledning

Der er knyttet fire åndelige vejledere til Stella Matutina. Heraf bor de to fast på retrætestedet, mens sr. Regina König, som hjælper til 3-4 gange om året, kommer fra Sankt Josephsøstrenes kommunitet i Aarhus. Vejlederne har gennemgået en 1-årig uddannelse fra det tværkirkelige Center for Religious Development i Boston, USA eller i Canada, som blandt andet har omfattet teologi, psykologi og andre åndelige discipliner. Så søstrene er godt klædt på til opgaven – hvilket ikke altid er tilfældet med mange af arrangørerne bag de kristne retræter, som udbydes herhjemme. Søstrenes langvarige samarbejde med andre arrangører af kristne retræter har affødt et ønske om at etablere en åndelig vejlederuddannelse i Danmark, men søstrene er lidt skeptiske overfor idéen.

”Sådan som der er lagt op til, vil man kun kradse lidt i overfladen på de forskellige kristne spiritualiteter. Ønsker du at være åndelig vejleder, er det vigtigt at vide, hvilken spiritualitet du tilhører og er runden af. Det, at du har lært lidt åndelig vejledning på et eller to weekendkurser betyder jo ikke, at du så har kørekort til at være åndelig vejleder”, slutter sr. Susanne Hoyos.

Hvad er åndelig vejledning

Det væsentligste formål med åndelig vejledning er at hjælpe enkeltpersoner til at vokse i deres relation til Gud. Gud er til stede i alt, og selvfølgelig også når vi beder.

I åndelig vejledning søger vi at lytte til Gud, at erkende/genkende Guds nærvær i vort liv og vor bøn/meditation. Vejlederen hjælper at lytte. Gud selv leder/drager det enkelte menneske mod frihed, kærlighed, dvs. mod Gud.

I vejledt retræte foreslår retrætelederen bibeltæstet og emner til bøn, som svarer til den enkeltes behov.

Sr. Susanne Hoyos og sr. Ansgaria Riemann (t.h.) – to af de åndelige vejledere på Stella Matutina i Nordsjælland – er her fotograferet foran statuen af den Hellige Josef i retrætecentrets have.

Fra venstre mod højre: Kapellet set indefra. Den tidligere præstegård set fra Gåsetorvet. Axel Theilmanns relief Den gode hyrde. Nøglen til tabernaklet og Bibelen efterligner den longobardiske stil. De er udsmykket med ædelstene, som Peter Schindler købte for det honorar, han i jubilæet 1925 tjente ved at vise 500 nordiske pilgrimme rundt i Rom.

Stridens æble

Historien om Sankt Bendts Kapel.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

RUDKØBING Set med turistøjne er idyllen total, når man følger Brogade fra havnen op til Gåsetorvet i Rudkøbing. Bindingsværkshuset bag statuen af H.C. Ørsted ligger over for det gamle apotek, hvor Ørstedbrødrene voksede op, og danner en smuk afslutning på den lange række af fredede gamle ejendomme. Men det smukke hus fra 1700-tallet er blevet et stridens æble mellem Den katolske Kirke i Danmark og Langeland Kommune.

I ejendommen ligger nemlig Sankt Bendts Kapel. Langeland Kommune ejer huset; men Den katolske Kirke i Danmark har en tinglyst brugsret til kapellet. I forbindelse med en gennemrestaurering af bygningerne i Brogade købte daværende Rudkøbing Kommune i 1971 ejendommen med den tidligere præstebolig og kapellet af Ansgarstiftelsen for 50.000 kr.

Freskerne

”Gak ind til din Herres Glæde”, står der over døren ind til det lille kirkerum. Et imponerende syn møder den der træder ind.

Tre tøndehvælvinger får rummet til at syne meget større end det er, og den lysende blå baggrundsfarve i Birgitte Wests fresker rammer gæsten som et meget stærkt visuelt indtryk.

Men det er hårdt at være freske i Rudkøbing. Tung trafik og asfaltarbejde i

Brogade har sat sit præg på rummet, hvor freskerne nu har slået store revner.

Tilbage i 2008 besøgte et af menighedens medlemmer, Walter Dalland, freskerne sammen med konservator Karsten Vikkelsø Larsen ”Såfremt kapellets kalkmalede udsmykning skal bevares uden en forværring af skadebilledet, er en snarlig sikring af især de to vandskadede motiver nødvendig,” konkluderer konservatoren i november 2008. Restaureringen blev dengang anslået til at vare 340 timer, og prisen for arbejdet sat til godt 150.000 kr. eksklusiv moms. ”Siden 2008 er det kun blevet værre. Vi risikerer nu, at dele af freskerne skaller af og falder ned”, siger menighedsrådsmedlem Erik Fich, der sammen med sin kone Anne Birgitte har det daglige opsyn med ejendommen.

Hårdest medtaget er indgangspartiet over døren med den store freske af Sankt Josef. Med den ene hånd peger helgenen bagud mod Guds kirke, der står oven på klippen, og med den anden hånd rækker han Sct. Bendts Kapel op mod Vorherres hånd, der kommer ud af skyen for at tage imod. Store revner går gennem fresken. En vandskade fra et tidligere utæt tag har bevirket, at der er løbet regnvand ned over malerierne.

Hvem skal nu betale?

Langelands Kommune vil gerne af med

ejendommen og tilbød sidste år at sælge den til Ansgarstiftelsen for 1 kr. Men stiftelsen takkede nej til tilbuddet og har også afvist at slå halv skade med kommunen om restaureringen. Det skete med baggrund i skødets paragraf 10, hvor kommunen forpligter sig til at vedligeholde freskerne. Kommunen hænger altså på regningen. På mødet i udvalg for teknik, trafik og miljø den 10. oktober godkendte udvalget, at kommunen betaler for restaureringen. Hele ejendommen gøres derefter klar til salg, så udgifterne til restaureringen dækkes ind.

Schindler – dansk og katolsk

Sankt Bendts Kapel er et minde om en kort, intens periode i dansk, katolsk historie. Iemanden bag projektet var den navnkundige p. Peter Schindler, der var præst for menigheden på Langeland 1924–28. Et frugtbart teamwork mellem Schindler, billedhuggeren Chresten Skikkild og hans disciple maleren Birgitte West og billedhuggeren Axel Teilmann ligger bag udsmykningen. Birgitte West boede en hel vinter i Rudkøbing for at male sine fresker, der er inspirerede af tidlig italiensk kunst og brødrene Skovgaard.

”Der er ikke nogen, der vil kunne undgå at blive slaaet af, at der med kirkerne i Esbjerg og Rudkøbing er indtraadt et afgørende Vendepunkt i den kirkelige Kunsts Historie herhjemme: en Tilbagevenden til det, som vi altid har rost os af: at den katolske Kirke er den sande Kunsts Moder”, skriver P. H. Perch i Nordisk Ugeblad for Katholske Kristne nr. 29 1926 i anledning af kapellets indvielse den 11. juli 1925.

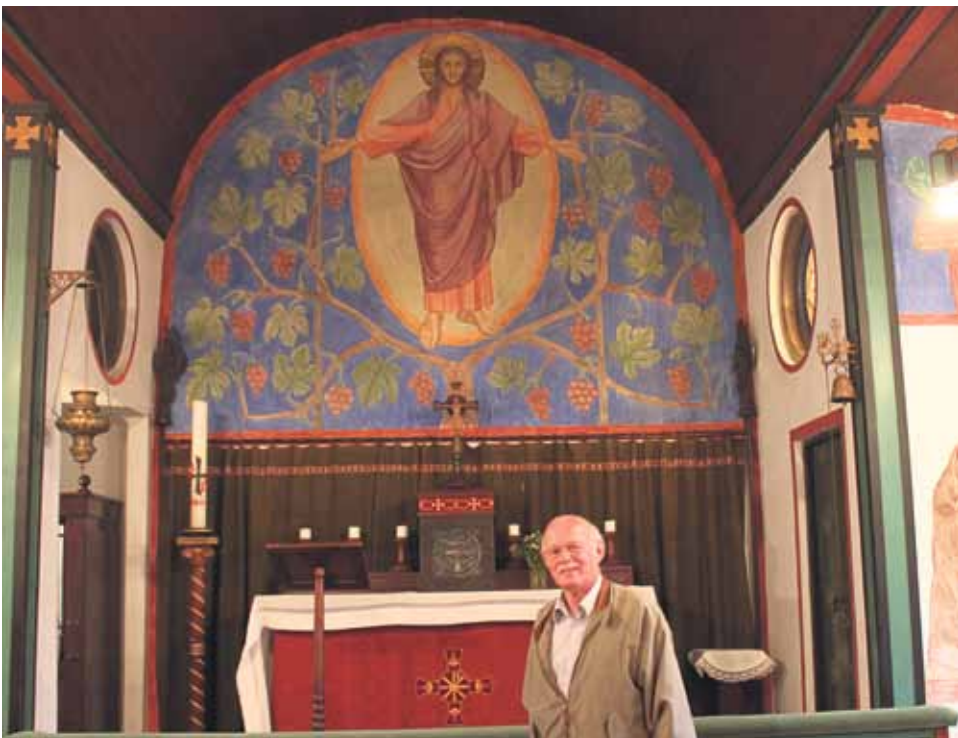
I 20’erne eksisterede der ikke nogen samlet byggeplan for det apostolske vikariat, så derfor var kirkebyggeri overladt til præster-

nes frie initiativ, fortæller Peter Schindler i sine erindringer ’Vejen til Rom’. Schindler, der var blevet præst ved Sakramentskirken i 1918, måtte allerede året efter forlade Danmark på grund af en personlig krise. Efter to år i Italien blev han i 1921 kapellan i Svendborg, og i 1925 fik han ansvaret for den pastorale betjening af katolikkerne på Langeland. Her var han indtil 1928.

Via en mellemmand købte Schindler ejendommen på Gåsetorvet. I den del, der vendte ud mod Brogade, blev butiksvinduerne udskiftet med små romanske glasvinduer, og i haven kom en stor, smuk klokke op at hænge i den murede klokkestabel. Byggeriet stod på fra 1924–1925. Om sommeren tog Schindler sig af byggeriet hjemme i Rudkøbing – om vinteren rejste han rundt i Belgien for at rejse penge til byggeriet. Schindler prædikede i så godt som alle Belgiens domkirker, hvor han optog kollekt og blev præsenteret som ”discipel af den berømte konvertit Johannes Jørgensen”.

Schindlers tid på Langeland var kort, men intens. Som han skriver i ”Vejen til Rom”, var fremtidsvisionen at ”føre alle Katolikkerne tilbage til et regelmæssigt solidt Kirkeliv og at vinde så mange Langelændere som muligt for Kirken.” Frugterne af missionsvirksomheden var få og små, men kapellet ligger der endnu som et lille stykke dansk, katolsk historie.

Men hvordan tager fremtiden sig ud for det lille kapel? Ja, svaret blæser foreløbig i vinden. ”Vi må faktisk slet ikke eje kirken. Det er i strid med den kommunale styrelsesvedtægt, så vi vil gerne sælge for eksempel til en fond som Realdania Fonden, der køber spændende gamle ejendomme, siger John Kjær Andersen, teknisk chef i Langeland Kommune.

Erik Fich foran kalkmaleriet på korvæggen. Kristus ses som vintræet omgivet af vranker på dyblå baggrund. Ved vintræets fod står kunstnerens signatur: ”Sis Birgittae Vita, quia te pinxit ita”. ”Måtte du være livet for Birgita der således har malet dig”.

Billedet over indgangen af Sankt Josef er stærkt beskadiget.

Vi skal blive endnu bedre

Caritas position som de fattiges fortalere og forkæmper skal styrkes – både internationalt og i Danmark.

Tekst: Toke Nyborg, kommunikationskoordinator/Caritas

ÅRSMØDE Den 23. og 24. september afholdt Caritas årsmøde for organisationens bagland på Magleås kursuscenter i Nordsjælland. To dejlige dage med gode diskussioner, spændende oplæg, gruppearbejde og hygge. Jann Sjursen, generalsekretær i Caritas, stod for beretningen på årsmødet med fremlæggelse af nøgletal. Jann Sjursen lagde vægt på de aktuelle udfordringer i arbejdet i Caritas.

Et mere synligt Caritas

Bekæmpelse af den globale fattigdom og udvikling af småbønderes landbrug er stadig den vigtigste del af Caritas' arbejde, men fremover skal Caritas også fortale på vegne af verdens fattigste. Caritas vil i den sammenhæng advokere for en procents ulandsbistand, skat på finansielle transak-

tioner og fortsætte med at sætte fokus på 2015-målene. Det vil fremover betyde et mere synligt Caritas. Der udformes strategier for pressearbejdet og arbejdet med fortalervirksomhed, der skal sikre en forankring i Caritas' institutionelle værdisæt.

Danske katolikker husker verdens fattigste på trods af finanskrisen

Caritas' samlede indtægter nåede i 2010 op på 44,7 millioner kroner, hvoraf 4,4 millioner kroner var bidrag fra private bidragsydere og indsamlinger. Beløbet er en stigning på knap en million i forhold til 2009, og Caritas kan konstatere, at der blandt Danmarks katolikker er en vilje til at huske verdens fattigste på trods af finanskrisen. En halv million fattige og nødlidende

for store – så holdt biskop Henrik en "lille trostale" krydret med et par helgencitater mv. og talte om tro og håb, så selv den mest modløse rettede ryggen igen.

Når der skulle skaffes flere hundrede tusinde kroner på få dage – så troede biskop Henrik igen på alles vegne – og var meget aktiv i at skaffe pengene.

Når arbejdet var truet på det politiske og andre niveauer – så trak biskop Henrik på klog og respektfuld vis i de rette tråde.

Når der skulle mægles mellem mennesker, der kunne have svært ved at nå hinanden – så trådte biskop Henrik til personligt.

Når der skulle forhandles et lån hjem, som vi knap kunne overskue hvordan det skulle tilbagebetales – så klarede biskop Henrik det i en nordjysk bank til nok danmarkshistoriens laveste rente og bedste vilkår i øvrigt.

KamillianerGaardens Hospice har betydet virkelig meget for mange døende, pårørende, ansatte og frivillige. Biskop Henrik var ikke kun modstander af aktiv dødshjælp i ord og artikler, men knoklede konkret og aktivt. I sin høje alder kom han stadig cyklende til møder, hvor hans taler stadig var fulde af optimisme, liv og humor - og på sygebesøg. Flere gange har jeg mødt ham ved en sygeseng med stille nærvær og ord fulde af tro og håb til både patient, familie og os sygeplejersker.

Livet er Guds gave som vi hele livet skal værne om på alle måder. "Vil du låne min tro og mit håb?", sagde biskop Henrik flere gange, med sit karakteristiske intense blik i øjet, under arbejdet med at etablere hospice og i årene efter.

Disse ord har jeg som hospicesygeplejerske gemt og også brugt i sjælesørgelige samtaler. Tak biskop Henrik for din utrættelige tro på og kamp for livet værdighed og ukrænkelighed i alle livets faser. Tak fordi du ville låne ud af din tro og dit håb!

Lisbeth Arbøl var sygeplejerske på KamillianerGaardens Hospice i godt 10 år. Hun er nu sygeplejerske i palliativ team på Lukas Stiftelsen.

fik i 2010 gavn af Caritas' udviklings- og nødhjælpsarbejde. Ved gennemgangen af de vigtigste nøgletal for indtægterne i 2010 blev Ekstra Bladets kritik af Caritas' administrationsprocent vendt.

Caritas er fortsat en af de organisationer, som har færrest omkostninger i forbindelse med indsamlinger. Det skyldes, at Caritas har besluttet maksimalt at bruge 16 procent til både administration og fundraising.

Nyt værdigrundlag

Programkoordinator i Caritas, Peter Blum Samuelson, holdt oplæg om mikrofinans, og national koordinator David Vincent

Nielsen fortalte om Caritas' nye engagement i Danmark, hvor Caritas fremover skal arbejde med socialt udsatte.

I den forbindelse blev Caritas' nye værdigrundlag præsenteret. Værdigrundlaget udtrykker principperne for det fundament, som Caritas' arbejde beror på.

Deltagerne på årsmødet fik lejlighed til at stille spørgsmål undervejs, og mange gode emner blev vendt. Arbejdet med socialt udsatte bragte spørgsmålet om et øget samarbejde med kirkelige institutioner på banen. Baglandet udtrykte opbakning til aktiviteterne, som kun kan realiseres med støtte fra sognene.

Et smukt liv

Tekst: Lisbeth Arbøl

MINDEORD Et smukt liv – fuldt af tro, håb, iver, entusiasme, trofasthed, udholdenhed, veltalenhed, klogskab, evne til at formidling og samarbejde – er slut. Biskop Henrik Christiansen er død.

Et af de mennesker man med det samme kunne føle sorgen over ikke mere er iblandt os her i verden – og som samtidig har sat sig så mange spor i verden, som stadig virkelig lever.

Biskop Henrik kæmpede for mange ting både i Den protestantiske Kirke og blandt sine venner i Den katolske Kirke og andre kirkesamfund. Dette har biskop Czeslaw beskrevet smukt i sin nekrolog. Biskop Henrik var en nærværende trofast ven, ved jeg mange har oplevet.

Biskop Henrik nærrede en stor respekt for menneskelivet fra undfangelse til død – og så sandelig også for både fysisk, psykisk, social og åndelig værdighed i det levede liv mellem fødsel og død. Her kan som blot én ting nævnes engagement i Kirkens Korshær, men også hans modige evne til, på trods af kritik heraf gennem årene, gang på gang at løfte røsten højt og tydeligt i offentligheden mod abort og social uretfærdighed. Når andre tav – for kirken skulle jo ikke blande sig i politik eller udtale sig politisk – så talte biskop Henrik.

Jeg lærte biskop Henrik rigtig at kende i den tværkirkelige arbejdsgruppe i Aalborg, som fik etableret KamillianerGaardens Hospice, det på daværende tidspunkt første helt gratis Hospice, hvilket han lagde megen vægt på, samt det store frivillige arbejde udgående fra foreningen "Kamillus".

Uden biskop Henriks utrættelige indsats på mange niveauer, var vi ikke nået i mål med projektet, som både var en stor sundhedspolitisk landvinding, men også et smukt stykke tværkirkeligt arbejde.

Når trætheden indfandt sig, håbet og modet var lille hos os andre og forhindringerne, som var rigtig mange, syntes

Biskop Henrik Christiansen in memoriam

Ved tidligere biskop over Aalborg Stift, Henrik Christiansens død har vi katolikker mistet en god og trofast ven her på jorden. Med sit stærke engagement i den økumeniske dialog og sit indgående kendskab til Den katolske Kirke, herunder interessen for dens liturgi, var han til det sidste en værdsat samtalepartner.

Det viste sig både gennem hans funktion som formand for det tidligere økumeniske fællesråd, som drivkraft i det lokale økumeniske samarbejde i Aalborg og hans engagement og imødekommenhed omkring pave Johannes Paul IIs besøg i Danmark i 1989.

Ingen kan være i tvivl om biskop Christiansens rodfæstethed i Folkekirken, hans kærlighed til og bekymring for den.

Han var også opmærksom på rigdommen i det fælles kristne arvegods og på nødvendigheden af at bruge det, umiddelbart til at skabe gensidig forståelse, men også i søgen efter større enhed og fællesskab.

Økumeni var og er ingen let sag. Det kræver tålmodighed og fordybelse, men først og fremmest en forankring i troen på Kristus. Alt dette prægede biskop Christiansens personlighed og gjorde, at ethvert møde med ham – såvel i officiel som i privat sammenhæng – skabte glæde og håb og erfaring af fællesskab.

Må Gud give ham den evige hvile og den gode tjeners løn.

+Czeslaw Kozon

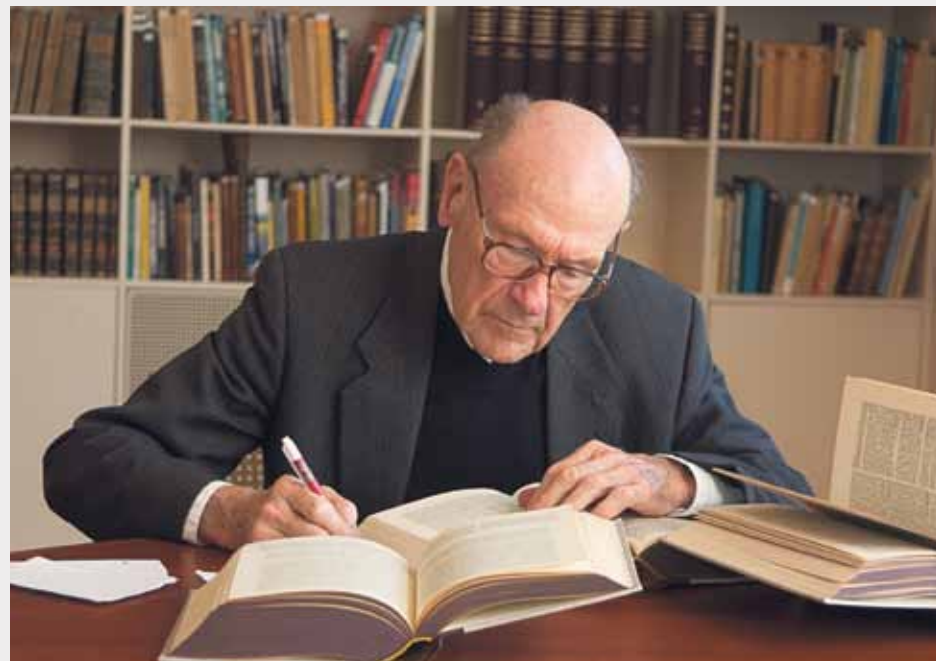

Foto: Niels Clemmensen

En pave i sit hjemland

Pave Benedikt XVI' s besøg i Tyskland d. 22.-25. september.

Tekst: Cand. theol. Niels Christensen, Bonn

TILBAGEBLIK I sidste måned var pave Benedikt på pastoralt besøg i Tyskland. Besøget var samtidig et statsbesøg, og derfor blev hans besøg – udover de mere sædvanlige programpunkter som gudstjenester, samtaler med kirkelige instanser, møder med repræsentanter fra andre kirker og religioner – præget af møder med førende tyske politikere

Han brede virkefelt blev genspejlet i den tætte medieovervågning i aviser, på internettet og i fjernsynet. Benedikts person og hans budskab førte til heftig røre i andedammen. En del stemmer var

negative, andre var positive; men meget få havde ingen mening om paven. Enten ventede man med længsel på hans besøg, eller man mente, at han hellere skulle blive hjemme. Alle havde åbenbart en mening om paven i disse dage, om man så var katolik eller protestant, venstreorienteret eller højreorienteret, tysker eller ikke tysker, ateist eller troende, ung eller gammel. En bedre forudsætning for evangeliet kan man ikke ønske sig. Er folk ligeglade med det kristne budskab, har man som forkynner gjort noget forkert, bliver tilhørerne derimod personligt

engagerede, så er sandsynligheden høj for, at budskabet i dets radikalitet er opfattet.

Jeg vil i det følgende kommentere besøgets tre vigtigste temaer: Benedikts budskab til de troende, hans møde med protestanterne og hans overvejelser til grundlaget for den moderne, demokratiske stat.

En pave som sjælesørger

Det pastorale besøg stod under det af Benedikt selv prægede motto: Hvor Gud er, er der fremtid. Dette motto har to aspekter. Det pointerer de troendes optimisme og tillid til, at Gud ikke forlader os på den svære vej igennem historien og altid viser os nye muligheder. Hvis man negerer udsagnet, får det en anden mening: hvor Gud ikke er, er der ingen fremtid.

En fremtid uden Gud vil i sidste ende ikke være nogen fremtid, fordi der hvor menneskets skaber negeres, negeres også

mennesket værdighed. Disse overvejelser hænger sammen med Benedikts opfattelse af den demokratiske stats grundlag som omtales nedenfor.

Benedikts andet centrale budskab lød: hvis du er troende, er du ikke alene. Dette udlagde paven på grundlag af den bibelske lignelse om vinstokken og grenene. På tværs af alle stridigheder og forskelligheder, som måtte findes i kirken, er de kristne ét i Kristus. Dette er ikke kun ment som en ydre information, men samtidig som noget, den enkelte kristne kan opleve på det emotionelle plan – specielt igennem deltagelse i eukaristien, hvor de troende bliver ét i Kristus.

En pave i reformationens hjemland

Pave Benedikt havde forud for sin rejse bedt om mere tid til mødet med repræsentanterne fra Den evangelisk-lutherske Kirke og havde *Fortsættes nedenunder* ▼

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering
Katolsk Orientering · nr. 17
21. oktober 2011 · 37. årgang

POST
PP
DANMARK

▲ Fortsat fra oven

taget imod en indbydelse til en økumenisk gudstjeneste i Augustinerklosteret i Erfurt. Dette nu nedlagte kloster er en af den tyske lutherdoms mest symboladede steder: Her indtrådte Luther i 1505, blev viet til diakon og boede indtil 1508, hvorefter han flyttede til Wittenberg.

Paven understregede ved den økumeniske gudstjeneste, at selv om de kristne ikke har en fuldstændig synlig enhed, er der dog enhed mellem alle kristne i Kristus. Derfor skal man i de økumeniske samtaler ikke kun beklage adskillelsen og meningsforskellene, men også takke Gud for den enhed i Kristus, som er blevet bevaret, og som han giver på ny hver dag. Det er de kristnes fælles sendelse at bekende troen på den treenige Gud i en verden, som ofte ikke kender Gud og følge Kristus i bønner, hvor igennem den kristne enhed bliver modtaget som gave.

Den lutherske biskop Ilse Junckermann lagde i sin tale også vægt på det, som er fælles for alle kristne. I fejringen af eukaristien/nadveren fejrer de kristne den fælles ihukommelse af Kristus og hans frelses handling trods alle problemer, der måtte forhindre de kristne i at fejre Kristus sammen.

Benedikts vigtigste økumeniske impuls ved denne lejlighed var – udover at besøge Augustinerklosteret – hans positive omtale af den søgende og kæmpende Luther og hans søgen efter en nådig Gud. Med disse ord udtrykte Benedikt sin anerkendelse af personen Luther, som vil få betydning

for den tyske bispekonferences refleksion over, hvordan Den katolske Kirke i Tyskland kan deltage i fejringen af 500-års jubilæet for reformationen i 2017. Indbydelser og forespørgsler fra protestantisk side foreligger allerede i stort tal. En eventuel deltagelse bliver med sikkerhed en svær balanceakt, men samtidig en vigtig mulighed for at vedligeholde og måske også fordybe det bestående venskab og enheden i Kristus.

Den katolske Kirke i Danmark – med de ressourcer som står til rådighed – er også nødt til at tage stilling til mulighederne og grænserne for en sådan deltagelse.

Planlægningen til reformationsjubilæet er allerede i fuld gang i Danmark.

En pave i hans hjemland

I det tyske parlament fremlagde Benedikt sine overvejelser til grundlaget for en demokratisk retsstat.

Selvom flertallets vilje i en stor del af lovgivningen kan være et tilfredsstillende kriterium, er der visse tilfælde, hvor dette ikke gælder. Nemlig når det drejer sig om lovgivningens grundlag - det enkelte individs værdighed og rettigheder som menneske - er det åbenlyst, at flertalsprincippet ikke er tilstrækkeligt som fundament for sandheden. Mennesket mister ikke

sin værdighed, fordi flertallet er imod dets værdighed. Bare fordi vi gerne vil ét og ikke kan lide noget andet, og vi er et flertal, der har magten til at gennemføre vores vilje, betyder det på ingen måde, at vi har retten på vores side. Der kan altså eksistere en forskel mellem den gældende lovgivning og den sande ret i et demokrati, hvis flertallet ikke accepterer menneskets værdighed og forsøger at indskrænke dens rettigheder. Denne skelnen brugte de kristne i kirkens første århundreder, da de imod gældende romerske forbud alligevel mødtes til deres gudstjenester.

Eksistensen af denne spænding mellem lovgivning og retfærdighed er for det moderne, demokratiske menneske ikke speciel kontroversiel. Denne overbevisning deler mennesker med meget forskellige verdensanskuelser. Meningsforskellene bliver først markante, når der bliver spurgt: Hvorfor kan man og hvordan kan man egentligt skelne mellem hvad der er rigtigt og hvad der ikke er rigtigt?

Virkeligheden åbenbarer os en moralsk naturlov (også kaldet den objektive fornuft), som hverken flertallet eller et demokratisk parlament bestemmer over.

Det er højt fornuftigt og i overensstemmelse med denne grunderkendelse at gå ud fra, at denne fornuft er nedlagt af et fornuftigt væsen (Gud) i sin skab-

ning. Det er derfor nødvendigt at udvide natur- og fornuftsbegrebet til ikke kun at omfatte det funktionelle og deskriptive, men til samtidigt at være skaberens sprog, som gør det muligt at skelne det gode fra det onde.

En pave tager tilbage til Rom

Lige så altomfattende og intenst som den tyske offentlighed fokuserede på pavens besøg, lige så hurtigt faldt interessen for paven til nærmest nul efter hans besøg.

I ugen før til mandag efter besøget var medierne fulde af pavestof – om tirsdagen hørte man ikke et ord.

Man kunne undre sig over nogle af kommentarerne om mandagen. "Süddeutsche Zeitung" bragte på forsiden: "Han kom, han talte, han skuffede". Hvilke forventninger havde avisen mon haft? Oprettelsen af en retfærdig verdensorden? Det ville være meget at forvente af et menneske. Overvindelsen af spaltningen af Kirken? Det ville være meget at forvente af et fire-dages besøg.

Et nyt budskab? Kirkens budskab – Kristi opstandelse – er et snart 2000 år gammelt budskab, og der er ingen planer om at ændre det. Budskabet skaber fremtid hver dag.

I de katolske kredse varer betydningen af pavens besøg ved. Både hos den tyske bispekonference, som mødtes i starten af oktober for at drøfte betydningen af Benedikts besøg og hos de troende, som fik muligheden for ikke kun at høre, men også at opleve, at de ikke er alene.

Katolsk biskop i husarrest

De kinesiske myndigheder har arresteret 'regeringsvenlig' biskop for manglende opbakning til ulovlige bispevielser.

Tekst: Niels Messerschmidt

KIRKEN I KINA Efter en længere periode med nogenlunde tålelige relationer mellem Kina og Den hellige Stol, har de kinesiske myndigheder i de seneste år ført en hård konfrontationskurs mod især gejstlige fra landets katolske undergrundskirke. I forrige uge satte de kinesiske myndigheder talsmanden for Den patriotiske Forening for katolikker (den regeringsvenlige del af Den katolske Kirke i landet), den 42-årige biskop Paul Pei Junmin, i husarrest. Ifølge nyhedsbureauet Ucanews fungerer han heller ikke længere som vicepræsident for Den kinesiske Bispekonference.

Baggrunden for myndighedernes indgriben skulle angiveligt være, at biskop Pei vægrede sig ved at deltage i bispevielsen af p. Joseph Huang i Shantou tidligere i år, fordi han blev bispeviet uden pavelig godkendelse, hvilket kirkeretten foreskriver.

Biskop Pei Junmin har tidligere deltaget i bispevielser, der skete uden pavelig godkendelse, senest i november 2010. Men efter i december sidste år at være blevet valgt til vicepræsident for Den kinesiske Bispekonference, som lever i kirkelig enhed med Rom, har biskop Pei meddelt, at han fremover ikke ønsker at deltage i ulovlige bispevielser. Dette standpunkt straffes han nu for af de kinesiske myndigheder.

Kilder indenfor Den katolske Kirke i Kina oplyser, at biskop Pei nu sidder i hus-

arrest og at han ikke har kontakt til andre personer end dem, myndighederne har godkendt. De kinesiske myndigheder benægter dog, ifølge Ucanews, at biskoppen holdes i husarrest.

I juni og juli blev to biskopper i Kina viet på foranledning af de kinesiske myndigheder uden pavelig godkendelse, ligesom en biskop blev ulovligt viet i november sidste år.

Krig på ord

Spændingerne mellem Kina og Den hellige Stol nåede et klimaks, da pave Benedikt under midnatsmessen juleaften sidste år bad for at julens åndelige budskab måtte "styr-

Trods chikane og repressalier fra de kinesiske myndigheders side, vokser Den katolske undergrundskirke i landet. Foto: saltandlighttv.org.

ke troen, tålmodigheden og modet hos de troende i Kirken i Kina", og han gik skarpt i rette med de kinesiske myndigheder for at ville påtvinge katolikkerne begrænsninger i "deres religions- og samvittighedsfrihed". Paven opfordrede Kirken i Kina til at udholde "diskrimination og forfølgelse". Kina svarede igen ved atter at trække de gamle fronter op mellem sig selv og Vatikanet.

En talsmand fra udenrigsministeriet udtalte således: "Vi håber, Vatikanet vil acceptere den religionsfrihed, der er i Kina og udviklingen af katolicismen i landet, og at de gennem konkrete skridt skaber betingelser for forbedring af forholdet mellem Kina og Vatikanet".

Mens der på lavere niveau nu er voksende tilnærmelser mellem den patriotiske forsamling og de katolske biskopper i Taiwan, er spændingerne på højeste politisk niveau mellem Kinas regering og Vatikanet som nævnt blevet yderligere forværret.

I Kina findes der ifølge uofficielle oplysninger omkring 13 millioner katolikker. Den såkaldte patriotiske del af Kirken har lov til at spille en aktiv rolle i samfundet, men den er i vid udstrækning kontrolleret af de kinesiske myndigheder. Derimod er den underjordiske del af Kirken, der styres af den af paven godkendte katolske bispekonference, ofte udsat for repressalier, vilkårlige fængslinger og lignende.

af Peter Turkson, præsident for Retfærdighed og Fred. Det anbefaler oprettelsen af en overordnet offentlig myndighed, som kan være medvirkende til at løse problemerne omkring den globale økonomiske krise og tale de fattige landes sag.

I encyklikaen Caritas in veritate fra 2009 berører pave Benedikt de forværrede effekter af den globale krise og han siger, at der er "et akut behov for en ægte politisk autoritet på verdensplan", der kan give fattige nationer en større stemme i finansielle beslutninger, hjælpe med at styre den globale økonomi, garantere fødevarerikkerheden, sikre en bedre beskyttelse af miljøet og regulere flytningstrømmene.

Dermed bygger han videre på tankegangen i encyklikaen Pacem in Terris (Fred på jorden) fra 1963, hvor der blandt andet tales om nødvendigheden af "en overordnet myndighed, som med autoritet, opbygning og midler samvirker med disse problemer, og som er aktiv i global sammenhæng".

Den hellige Stol støtter også ideen om den såkaldte Tobin-skat på finanstransaktioner for på den måde at forhindre kortsigtede spekulationer på finansmarkedet.

Hvad er ungdomsteologi?

Og hvordan nåede DUK i Odense op over 15?

Læs mere side 4

Fødselsdagsinterview

Bertil Frosell interviewer biskop Czeslaw.

Læs mere på side 5 og side 9

Fællesskabsøkonomi

Hvad har økologisk pasta med "Caritas in Veritate" at gøre?

Læs mere på side 6

Jesuitter i Danmark

Hvilken rolle spillede jesuitterne i Stenosgade for Johannes Jørgensens konversion?

Læs mere side 7

Vatikanet ønsker reform af det globale finanssystem

Liberalismen er årsag til den globale krise, siger nyt dokument.

Tekst: Lisbeth Rütz

SOCIALLÆRE "Hvad har presset verden ud i denne retning, der er så ekstremt problematisk også for freden? Frem for alt en økonomisk liberalisme uden regler og uden kontrol.

Det drejer sig om en ideologi, om en økonomisk apriorisme, som foregiver at have et teoretisk fundament for, hvordan markeds kræfterne, de såkaldte love for den kapitalistiske udvikling fungerer," skriver et nyt dokument fra Vatikanet. Dokumentet, der blev frigivet den 24. oktober, beskæftiger sig med reguleringen af det globale finanssystem og muligheden for at skabe en overordnet myndighed, der kan spille en rolle i denne forbindelse.

Dokumentet er udarbejdet af det pavelige råd for retfærdighed og fred.

På en konference i maj arrangeret af rådet sagde deltagere, at katolikkerne venter på vejledning fra Vatikanet omkring de etiske principper for finansverdenen og miljøet.

Dokumentet er et resultat af ekspertdiskussioner omkring, hvilke konsekvenser den internationale finanskrisen har. Ideerne i dokumentet har en vis lighed med ideerne hos den spanske protestbevægelse mod ungdomsarbejdsløshed "los indignados"; men dokumentet bygger på Kirkens sociallære og pave Benedikt XVI's encyklika Caritas in Veritate (2009), siger rådets sekretær, biskop Mario Toso ifølge The Guardian den 24.

Dokumentet bygger på tanker i blandt andet Caritas in Veritate og blev præsenteret ved en pressekonference i Vatikanet

Leder

EU-dom afstikker grænserne for stamcelleforskning

Er det i orden, at stamcelleforskere anvender menneskefostre til fx at kurere alvorlige sygdomme?

Efter en afgørelse i EU-domstolen den 18. oktober er svaret et klart 'nej'. Med domstolsafgørelsen bliver det nemlig ikke alene forbudt for forskere i EU's medlemslande at tage patent på medicinske teknikker med stamceller, som er blevet tilovers fra fertilitetsbehandlingen af barnløse par. Dommen fastslår også, at ethvert befrugtet æg skal betragtes som et embryo (fosteranlæg) og at det ikke må gøres til genstand for hverken kommercielle eller industrielle formål, herunder patenter.

De katolske bispekonferencer i EU, COMECE, siger i en udtalelse til dommen, at den er "en milepæl i beskyttelsen af menneskeligt liv i EU's lovgivning", og at afgørelsen giver en "bred og videnskabelig sund definition af det menneskelige embryo".

Sagen blev i sin tid anlagt ved en tysk domstol af miljøorganisationen Greenpeace, der ønskede at udfordre det patent, den tyske stamcelleforsker Oliver Brüstle havde fået for behandling af patienter med Parkinsons sygdom med embryonale stamceller. Den tyske Forbundsstol har siden henvendt sig til EU-domstolen for at få klarhed på området.

Også de tyske biskopper hilser beslutningen velkommen. "En sejr for menneskets værd og et tydeligt signal mod menneskets manipulationstrang", siger hjælpebiskoppen i Augsburg, Anton Losinger, der desuden er medlem af Det etiske Råd i Tyskland.

Blandt forskerne er der, ikke overraskende, ingen eller kun ringe begejstring over afgørelsen. Således siger Oliver Brüstle, der var årsag til det oprindelige sagsanlæg, at med dommen har de europæiske stamcelleforskere mistet flere års værdifuldt arbejde, mens andre advarer om, at forskningsresultaterne nu vil blive anvendt af forskere i USA og Asien, der ikke har samme begrænsninger i deres forskning i embryonale stamceller.

Omvendt påpeges det af Peter Liese, medlem af Europa-Parlamentet for tyske CDU og doktor i human genetik, at nok opstiller afgørelsen et sæt klare etiske grænser for patentering på det bioteknologiske område. Men den forhindrer ikke forskning og udvikling på området, når blot det ikke sker med menneskelige embryoer, heller ikke på de tidligste trin af deres udvikling.

"Forskningen vil [fremover] fokusere på områder, som ikke giver anledning til bekymring, fx på voksne stamceller. Modsat embryonal forskning er allerede mere end 70 sygdomme blevet kureret ved hjælp af forskning i voksne stamceller", siger Peter Liese og tilføjer: "Derfor er domstolsafgørelsen også godt nyt for patienterne".

Selv om Den hellige Stol konsekvent afviser enhver forskning i embryonale stamceller, udelukker den ikke – ja, den støtter ligefrem – forskning i brugen af voksne stamceller. Det kommer konkret til udtryk gennem nylig indgået aftale mellem Vatikanet og den amerikanske biotekvirksomhed NeoStem om forskning på dette område. Aftalen sker ifølge Vatikanet for at fremme forskning i teknikker, der har til hensigt at hjælpe syge mennesker samtidig med at retten til liv bliver respekteret. Med aftalen signalerer Den katolske Kirke ikke kun, at grundforskning kan gå hånd-i-hånd med etik og Kirkens lære, men også, at Kirken ønsker at spille en konstruktiv rolle på et af de mest lovende områder inden for den medicinske forskning i dag. Det er i øvrigt første gang at Vatikanet indgår partnerskab med et børsnoteret selskab med henblik på at fremme videnskabelig grundforskning.

EU-domstolens afgørelse er et utvetydigt signal om, at livet fra dets allertidligste faser – også i reagensglasset – har en værdi, som aldrig må blive genstand for genstand for økonomisk vindings skyld. Dommen viser, at videnskab – trods alt – har en grænse.

Niels Messerschmidt

Vor Frue af Silkeborg

Smuk kopi af middelalderstatue indviet i Silkeborg.

Tekst: Ole le Fèvre

KIRKEKUNST Vor Frue Kirke i Silkeborg har netop indviet en ny Mariastatue. Statuen er udført med forlæg i den smukke middelalderlige Mariastatue, som befinder sig i kirken ved Ømborgen i Gl. Rye. "Projektet med statuen har været undervejs nogle måneder, og statuen er udført af billedskærer Claus Englund Pedersen fra Køge" udtaler Peter Apollo, medlem af menighedsrådet. "Projektet startede med et besøg hos billedskæreren i Køge i foråret, hvor vi fik lejlighed til at se Claus Englunds Pedersens arbejder. Billedskærerværkstedet viste sig at være meget interessant og sjældent sted at finde, idet der er tale om et familiefirma som gennem mere end hundrede år har arbejdet med restaurering af møbler, bygninger, og fremstilling af kirkeinventar.

Ved at bese Claus Englund Pedersens arbejder, fik vi tillid til, at Claus var den rette mand til opgaven. Herefter besluttede vi i menighedsrådet at starte en pengeindsamling i menigheden til anskaffelse af statuen. "Og Peter Apollo konkluderer:" Resultatet er vi overordentligt glade for - Mariastatuen er et smukt og veludført arbejde og vi vil glæde os hver søndag, når vi tænder et lys ved statuen. Hertil kommer, at Claus Englund Pedersen, som selv var til stede ved indvielsen af Mariastatuen, delagtiggjorde os i, at han under arbejdet med statuen har bedt adskillige bønner undervejs. Det er en stor glæde for os, at arbejdet er udført i en åndfuld atmosfære - og vi er taknemmelige for det gode samarbejde, vi har haft med Claus undervejs. Det har været spændende at følge processen med et gedigent stykke egetræ, hvorfra Mariastatuen langsomt har taget form. Ganske fascinerende." slutter Peter Apollo.

Forsker og præst

Schwerin mindes Niels Stensen med pontifikalmesse og seminar.

KIRKEHISTORIE Historien om guldsmedesønnen fra Klareboderne, der blev læge og berømt videnskabsmand, men døde i helligheds ry som fattig biskop i Schwerin, fascinerer stadig. I samtiden ragede han op i landskabet, for han stolede mere på sit eget skarpe intellekt end på datidens fastslåede naturvidenskabelige doktriner.

Som anatom lagde han navn til ductus Stenonis, udførselsgangen fra ørespytkirtlen til mundhulen. Han fastslog hjertets status som en muskel slet og ret, og som geolog var han banebrydende med sine teorier om, at bjerge engang var hævet havbund og at dyr og planter kan forstene.

Men på toppen af sin karriere tog Niels Stensen et usædvanligt valg. Synet af processionen til Kristi Legemsfest i Livorno i 1666 kastede ham ud i en troskrise, og året efter blev han katolik. Dette valg lukkede dørene for ham i Danmark. I 1675 blev han præsteviet og sendt til den fattige diaspora i Nordtyskland, hvor han døde som biskop den 25. november 1686. Stensen blev saligkåret den 23. oktober 1988.

Der er nu gået 325 år siden hans død, og det mindes man i Schwerin med et to dage langt festprogram. Programmet indledes fredag den 25. november med pontifikalmesse, der læses af biskop Czeslaw og hjælpebiskop Norbert Werbs fra Schwerin. Stensenkenderen msgr. dr. Hermann

Wieh fra Osnabrück holder på festdagen foredrag om Stensens spiritualitet, og samme dag åbner udstillingen "Niels Stensen – ein Leben für Glaube und Wissenschaft". Den følgende dag er der seminar med deltagelse af to danske kirkehistorikere, Helge Clausen og Jørgen Nybo Rasmussen. Seminaret byder på biografiske og videnskabshistoriske indlæg om Stensen samt en præsentation af Steno-arkivet i København. Deltagelse i festdagens arrangement er gratis, mens deltagelse i seminaret om lørdagen koster 15 euro.

Læs mere på www.hti-schwerin.de
LR

Frivillige bidrag og portostøtte

I den kommende tid modtager alle katolske husstande en opfordring til at yde et frivilligt bidrag til udgivelsen af bispedømmets avis, Katolsk Orientering.

Sådanne frivillige bidrag er af afgørende betydning for avisens økonomi, der i disse år lider

under stigende udgifter til trykning og distribution af avisen. Så tag godt imod opfordringen til at yde et frivilligt bidrag til KO – der er hårdt brug for det!

KOs redaktion takker for alle bidrag, store som små.

Kort nyt

Afslutningen på et 'barsk og undertrykkende regime'

Vatikanet siger, at den libyske leder Moammar Gadaffis død markerer slutningen på et 'barsk og undertrykkende regime', der byggede på magt i stedet for menneskelig værdighed. Samtidig udtrykkes der håb om, at blodsudgydelserne i det Nordafrikanske land nu kan bringes til ophør, og at en ny libysk regering vil begynde en genopbygningsfase, der bygger på "en inkluderende ånd" og social retfærdighed.

Vatikanet siger videre, at den libyske konflikt har været "lang og tragisk" og bør give anledning til refleksioner omkring "prisen for de ufattelige menneskelige lidelser", der fulgte i kølvandet på systemets sammenbrud. Det opfordrer den nye libyske regering til at forhindre yderligere vold forårsaget af hævntogter og igangsætte et forsoningsprogram.

"Det internationale samfund", hedder det videre i erklæringen, "bør yde en generøs hjælp til genopbygning af landet".

Polske biskopper vil reformere kirkeskattesystemet

Landets katolske biskopper ønsker at reformere systemet til finansiering af Kirkens drift. I fremtiden ønsker de, at hver borger frivilligt skal have mulighed for at betale én procent af sin skattepligtige indkomst til en bestemt kirke.

I Polen finansieres menighederne primært gennem kollekter og gaver. Desuden modtager alle kirker penge fra en statslig fond. Den blev etableret i 1950 af det daværende kommunistiske regering som kompensation for kirkelig ejendom, staten tidligere havde konfiskeret. Midler fra fonden bruges bl.a. til at betale sociale udgifter for en del af præsterne.

Den nye, anti-klerikale Palikot parti, der fik ti procent af stemmerne ved det nylige parlamentsvalg, kræver, at kirkefondene afskaffes.

I lang tid har landets borgere betalt én procent af deres skattepligtige indkomst til en social organisation. Ifølge bispekonferensens forslag skal borgere nu også have mulighed for frivilligt at betale yderligere én procent til en bestemt kirke.

Møde om nyevangelisering i Vatikanet

Lørdag den 22. oktober blev der afholdt et møde i Vatikanet om nyevangelisering med titlen "Nye medarbejdere i nyevangeliseringen – Guds ord vokser og spreder sig". På mødet deltog mere end 30 bispekonferencer samt repræsentanter fra såvel gamle som nye religiøse bevægelser. Pave Benedikt XVI har indkaldt til bispe-synode med nyevangelisering som tema. Synoden afholdes i oktober næste år. Mø-

det den 22. oktober skulle bl.a. komme med forberedende bidrag til selve synoden.

Evangelisering har gennem 2000 år været en del af Kirkens opgave. I dag har Kirken brug for at finde et sprog og en måde at leve på, som bygger på en dybt rodfæstet identitet, en dyb længsel efter samhørighed med Kirken og en respekt og åbenhed overfor alle, der forkynder det glade budskab.

Den østrigske bispekonference vil drøfte reformmappelen

De katolske biskopper i Østrig vil drøfte den appel om reformer i Kirken, som en gruppe katolske præster i landet underskrev for nogle måneder siden. Det oplyste nyhedsbureau Kathpress den 13. oktober.

Kardinal Christoph Schönborn af Wien siger, at de østrigske biskopper vil drøfte appellen fra det reformvenlige 'Austrian Priest's Initiative' på deres plenarmøde i november.

Med hensyn til præsternes "Opfordring til ulydighed", som blev offentliggjort tidligere i år og som skitserer områder, hvor præster opfordres til ulydighed, siger kardinal Schönborn, at mens præsterne i offentligheden kan efterlyse reformer i Kirken, har ordet "ulydighed" medført en splittelse i kirkelige kredse, og det er derfor nødvendigt at forholde sig til denne situation".

Religiøse ledere mødtes i Assisi

Mødet i Assisi den 27. oktober mellem en række religiøse ledere, herunder pave Benedikt XVI, bød i år ikke på fællesbøn.

"Mødet i år fokuserer på pilgrimsaspektet, ikke at vi beder sammen", sagde præfekten for Det pavelige råd for retfærdighed og fred, kardinal Peter Turkson, førud for mødet, der blev afholdt under overskriften "Sandhedens pilgrimme, fredens pilgrimme". Det markerede samtidig 25. årsdagen for den første Verdensdag for fred, der blev indstiftet af salige Johannes Paul II i 1986.

"Verden i dag har ligesom for 25 år siden brug for fred", sagde kardinal Turkson og tilføjede, at "efter to og et halvt årti med samarbejde og fælles vidnesbyrd mellem religionerne, er det nu tid til at vurdere resultaterne og relancere vores engagement i lyset af de nye udfordringer".

Blandt de 176 delegerede fra ikke-kristne trosretninger deltog 50 muslimer i mødet – hvilket er næsten fem gange så mange som ved det første møde i 1986. Modsat tidligere møder var Dalai Lama i år forhindret i at deltage. Fra den kristne verden deltager 31 delegerede, herunder Den økumeniske Patriark af Konstantinopel, Bartholomæus I og Den anglikanske Kirkes overhoved, ærkebiskop Rowan Williams.

For første gang nogensinde deltog en gruppe ateister på mødet.

13 måneder lang fejring af troen

Ordet 'Nyevangelisering' går som en rød tråd gennem flere af de initiativer, pave Benedikt XVI har igangsat de seneste år. Også det netop annoncerede 'Troens År' har til hensigt at styrke og udbrede troen.

Tekst: Niels Messerschmidt

NYEVANGELISERING Den 16. oktober erklærede pave Benedikt et 'Troens År', som skal hjælpe katolikkene med at værdsætte troens gave, uddybe deres Gudsforhold og styrke forpligtelsen til at uddele troen. Annonceringen skete under søndagsmessen med deltagelse af delegerede fra en igangværende konference i Vatikanet om nyevangelisering.

Det er pavens ønske, at det tematiske år skal give "fornyset energi til hele Kirkens mission om at lede mennesker ud af den ørken, de ofte befinder sig i, og føre dem til livets sted; til Kristi venskab, Kristus, som giver os livets fylde".

Den hellige Fader meddelte også, at Troens År begynder den 11. oktober 2012 – på 50-årsdagen for åbningen af Det 2. Vatikanconcil – og løber frem til Kristi Konges Fest den 24. november 2013.

Den 13 måneder lange fejring af troen vil, med pavens egne ord, blive "en nådens og udfordringens tid mod en stadig større Gudhengivenhed for at styrke vor tro på Ham og med glæde forkynde Ham for mennesker i dag".

En praktisk drejebog

I et efterfølgende apostolisk brev, der bærer titlen Porta Fidei (Troens dør), uddyber Den hellige Fader sine intentioner med det tematiske år:

"Troen vokser, når den leves som en kærlighed, man har modtaget og når den formidles i en erfaring af nåde og glæde".

Benedikt XVI siger videre, at Den katolske Kirkes Katekismus, der senest blev udgivet i 1992, skal tjene som en håndbog til hjælp for katolikkene med at genopdage troens sandheder og uddybe deres forståelse af Kirkens lære.

Ifølge oplysningerne vil Troslærerkongregationen senere udgive et 'notat', som skal

hjælpe de troende med at leve 'Troens År' på "den mest effektive og passende vis i troens og forkyndelsens tjeneste".

Vatikanets talsmand, p. Federico Lombardi, fortalte journalisterne, at Troslærerkongregationens dokument vil blive offentliggjort i slutningen af året. Dets indhold, som fortrinsvis vil være af pastoral karakter, vil hjælpe biskopper og troende med at føre pavens opfordring om en dybere tro og pligt til at udbrede Evangeliet ud i livet, oplyste han.

Benedikt XVI erklærede i 2006 sit første tematiske år, der markerede 2.000-året for apostlen Peters fødsel. Siden fulgte Præstens År (2009-10), der dog kom til at stå i skyggen af de mange afsløringer af præsters seksuelle overgreb i flere europæiske lande; herunder en sag fra i begyndelsen af 1980'erne, hvor pressen anklagede paven – mens han fungerede som ærkebiskop af München og Freising – for at lade en præst vende tilbage til sit sogn selv om denne var anklaget for seksuelle overgreb.

Troens År skal styrke katolikkernes tro og understrege deres pligt til at udbrede det glade budskab. Foto: Sarah Frank, Pfarrbriefservice

Biskop Czeslaw fylder 60 år

Torsdag den 17. november fejrer bispedømmet ham.

På selve dagen, kl. 17.00 holdes festmesse med biskoppen som hovedcelebrant i Skt. Ansgar Domkirke, Bredgade 64, 1260 København K.

Efter messen er der reception i menighedssalen. Alle er velkomne.

I stedet for en personlig gave ønsker biskoppen, at man betænker bispedømmets præstestuderende. Det kan ske ved at indbetale et beløb på bispeskontorets giro nr. 500-1471 mærket "præstestuderende."

Intet patent på embryonale stamceller

Embryonale stamceller kan ikke patenteres. Det fastslog Europa-Domstolen tirsdag den 18. oktober. Det sker efter en henvendelse fra Den tyske Forbundsdom-

stol. I 2009 søgte den tyske stamcelleforsker Oliver Brüstle om at få patent på embryonale stamceller, som gennem en ny metode kan omdannes til nerveceller og

dermed helbrede fx Parkinsons sygdom og blindhed, ifølge forskeren.

De tyske katolske biskopper hilser beslutningen velkommen.

Læs mere på www.katolsk.dk

Rettelse til K.O nr. 17 side 3

I artiklen "Giv dine søskende håndslag på hjælp" skriver KO, at der i år er blevet oprettet 1.100 nye bispedømmer.

Det rette tal er 100 - vi beklager fejlen.

Redaktionen

”Vi har brug for de unges profetiske stemme”

Meget kateketisk materiale og kurser beskriver, hvordan man kan arbejde med børn og unge. Men kun lidt beskæftiger sig med det vigtige ’Hvorfor?’. Det vil et forskningsprojekt i ungdomsteologi råde bod på.

Tekst og foto: Niels Messerschmidt

UNGDOMSLOGI Der er en ”himmelråbende mangel” på teologisk tænkning omkring børne- og ungdomsarbejdet, mener p. Christian Noval.

”Deciderede ungdomsteologiske bøger findes der kun meget få af, heraf stort set ingen katolske, mens der findes flere udemærkede sociologiske og pædagogiske studier. Det betyder naturligvis ikke, at ingen tænker teologisk om emnet, men der mangler en samlet oversigt”, forklarer han og mener, at det skyldes, at børne- og ungdomsarbejdet ofte ses som et gennemgangsrum. ”De fleste bliver kun få år i ungdomsarbejdet og smutter så videre til andre områder indenfor Kirken”.

Katolsk Orientering har talt med p. Noval i anledning af hans igangværende forskningsarbejde, som i løbet af de næste 3 år vil resultere i en doktorafhandling om ungdomsteologi. Et gennemgående træk i hans forskning bliver at belyse og besvare den rolle, ungdommen har relation til ’den voksne Kirke’. Og hvilken teologisk betydning man skal tillægge ungdomsårene.

”I kirkelig sammenhæng hersker der udbredt forvirring om, hvad børne- og ungdomsarbejdet er for noget. Mange steder, især i Den katolske Kirke, er det blevet et synonymt med sakramentalforberedelse eller – i lidt bredere sammenhæng – kristen undervisning”, hvilket Christian Noval finder problematisk, fordi katekesens primære formål er at (ud)danne troen: ”Katekismus og undervisning kan være et fint udgangspunkt for at arbejde med børn og unge, men det kan ikke være det eneste børne- og ungdomsarbejde”.

Unge profetiske rolle

I den katolske Kirke handler meget af ungdomsarbejdet som sagt om at forberede og knytte de unge til Kirkens liv gennem katekese og sakramentforberedelse. Ifølge Christian Noval udspringer dette af en

klassisk måde at betragte børn og unge på, nemlig som ’ufærdige’ individer, man gennem undervisning og vejledning sporer ind på det ’voksne liv’. Men herved kommer man let til at overse ungdommens særlige kvalitet og betydning, for i følge Noval er en ungdomsteologi nødt til at besvare spørgsmål som: Hvad er de unge i forhold til Kirken, og hvad kan de tilføre den? Hvad er den teologiske betydning af ungdommen i forhold til barndommen og det voksne liv?

”Tænk nu hvis Gud, gennem de unges grundlæggende måde at være på, ønsker at tale til os voksne? Hvad er da den teologiske betydning af det? Anskuet på den måde kan de unge have en profetisk rolle at spille i forhold til resten af Kirken? Det er en væsentlig del af tesen for min afhandling”, forklarer han.

Centralt i Christian Novals syn på de unge og deres rolle i Kirken er den opfattel-

se, at der i barn- og ungdommen er noget, som er nødvendigt for os voksne. Jesus selv siger, at vi skal blive som børn igen for at komme ind i himmeriget. Børn bliver så at sige profeter og vidner for de voksne. Derfor skal voksne være lydhøre overfor, hvad de unge kan tilføre Kirken.

”Et kendetegn ved de unge er, at de altid er passionerede og har en anden og større sensibilitet over for vores samtid. Vi har brug for de unge for at se udover det vante og for bedre at forstå vor samtid”, mener Christian Noval.

”Men det betyder ikke, at der nu vendes om på det hele og at de unge har forstået det hele. Det har de ikke! Men de har en meget speciel rolle som samtidstolkere og som en passioneret del af Kirken”, pointerer han. ”De har stadig behov for at vokse i troen

gennem eksegetiske studier [her er en vanskelighed, påpeger han, at Jesus ikke taler meget om de unge, og når han gør det, er det ikke på den måde, vi forstår unge i dag] og gennem studiet af kirkelige dokumenter og udtalelser, som Kirken op gennem historien har fremsat om emnet. I nyere tid er salige Johannes Paul II en af de få teologer, som har haft en egentlig ungdomsteologi. Men også den tyske jesuit Karl Rahner og schweizeren Hans Urs von Balthasar har beskæftiget sig med barndommens teologi. ”Jeg befinder mig i en lang læse- og genlæsningsfase af blandt andet værker om teologisk antropologi. Først herefter kan der ske en afklaring i forhold til indsnævring af emnet. Men opgaven kommer højst sandsynligt til at tage udgangspunkt i værker fra Rahner og von Balthasar”, oplyser

”Vi bliver ikke en fuldstændig Kirke uden at de unge er med i det”.

og få en dybere indsigt og mere livserfaring. Men min pointe er, at de har noget, vi andre har brug for. Eller for at stille det lidt på spidsen: Vi bliver ikke en fuldstændig Kirke uden, at de unge er med i det”.

Akademisk løbebane

Christian Noval siger til Katolsk Orientering, at han ønsker at tilgå emnet på klassisk, katolsk teologisk vis; det vil sige

Christian Noval. Sideløbende hermed vil delresultaterne af hans forskning blive præsenteret på internationale konferencer om ungdomsteologi – noget Christian ikke er ubekendt med, idet han allerede i flere år har været tilknyttet en international gruppe af teologer, der forsker i området.

Når Christian Noval – som allerede er uddannet lic.theol. i eksegetik – om nogle år forhåbentlig kan smykke sig med titlen ’Doktor i ungdomsteologi’, er det hans håb at kunne fortsætte den akademiske løbebane.

”Vi har ikke længere præster i bispedømmet, som primært beskæftiger sig med det akademiske område. Det er symptomatisk, at den sidste danske, katolske teologiske udgivelse var biskop Hans Martensens bog ’Barnedåb og omvendelse’ fra 1981. Så jeg håber med tiden at kunne være med til at motivere en kvalificeret teologisk samtale i bispedømmet”.

På det personlige plan håber han fremover at undervise om ungdomsteologi på internationalt plan. ”For at opkvalificere det allerede eksisterende børne- og ungdomsarbejdet, drømmer jeg også om at være med til at arrangere en konference for folk, som arbejder professionelt med børne- og ungdomsarbejde i Kirken. Men forude venter mange studier og en del forskning”, slutter p. Christian Noval.

Christian Noval er gået i gang med et forskningsprojekt, som vil munde ud i en doktorgrad i ungdomsteologi.

Kan vi nå op over 15?

Historien om hvordan DUK Odense fik vokseværk.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

DUK ”Det er på grund af p. Daniel og sr. Teresa, at vi er nået så langt”, siger Kim. Vi sidder i Odense i Sankt Albanis lækre, lyse menighedslokaler i en restaureret gammel bindingsværksejendom. Det summer af liv omkring os, for vi er til møde i DUK.

”Det hele begyndte meget småt. Kan vi nå op over 15, spurgte vi os selv. Ja, det kan vi da sagtens sagde p. Daniel, og som du kan se, går det rigtig godt her i Odense.

I aften er der 35, og vi sætter hele tiden nye mål. Vi vil gerne styrke netværket og nå længere ud. I aften er der seks med fra Svendborg”, siger Kim, der er næstformand i DUK Odense. DUK Odense er med sine

300 medlemmer den største i Danmark.

Men det har været hårdt arbejde at komme så langt. Præcis timing, netværk, udholdenhed og godt samarbejde mellem præsten og DUK er noget af hemmeligheden bag succesen i Odense. ”De første gange gik det lidt trægt; men vi er efterhånden nået frem til en model for hvordan man afvikler en aften. Der skal være flow over det, for

hvis ikke der er et spændende program, hvor der sker noget, siver folk lige så stille. Der kommer nye hver gang. Det sker som regel ved

mund til mundmetoden, og vi arbejder på at få de nye til at føle sig velkomne.

Vi bruger for eksempel navnelege for at de kan komme til at lære hinanden at kende, og vi prøver bevidst på at blande folk, der ikke kender hinanden så godt. Hver aften er der en ledergruppe på seks personer, som har ansvar for arrangementet. Jeg er fast tovholder – men ellers er der hele

tiden forskellige med i ledergruppen. Det styrker også at få ansvar sammen med andre. Hver tredje måned udleverer vi evalueringsskemaer, for vi er nødt til hele tiden at få feedback på det vi laver. Lige p.t. er der meget stor interesse for at vi skal have nogle arrangementer med levende musik”, siger Kim.

Sidste nye initiativ fra Odense er ”Kend din tro” – møderne for unge op til 30 år, hvor man vil tage fat på i ”de svære etiske problemstillinger og udviklede trossandheder”, lover Sankt Albani Kirkes hjemmeside. I Odense er der også ungdomsmesser med fællesbuffet bagefter, hvor der kommer mellem 80 og 100. Ungdomsmesserne er tænkt som en mulighed for forældrene for at se de unge sammen med deres DUK-kammerater. *Hvad sker der på et Kend din Tro – arrangement, og hvordan laver man ungdomsmesser i Odense? Læs mere om DUK Odense på www.sct-albani.com og i de næste numre af KO.*

”På en måde må vi begynde fra bunden igen”

En spadseretur i det nordsjællandske efterårslandskab dannede rammen om et uformelt interview med biskop Czeslaw i anledning af hans 60-års fødselsdag.

Tekst: Bertil Frosell, redigeret af Niels Messerschmidt. Foto: Omar Ingerslev

INTERVIEW Det virker som om, du er meget fri og hjemme, når du kommer ud i naturen. Du er god til at finde svampe, men du virker også nærmest lettet derude.

Jo, lettet er måske et stærkt udtryk, men naturen er et sted, hvor jeg føler mig hjemme, og som barn havde jeg endnu større interesse for naturen. Jeg kunne godt lide at gå på opdagelse, og jeg var meget interesseret i fugle. Det er jeg stadig, men var det endnu mere den gang. Jeg mener også at have sans for skønheden i naturen og kan godt lide at opsøge steder, der landskabsmæssigt er smukke og harmoniske.

I virkeligheden kan du vel ikke betegnes som et bymenneske.

Jeg vil nu ikke sige, at jeg ikke er noget bymenneske. Jeg har jo aldrig selv kunnet bestemme, hvor jeg ville bo (ler). Det er noget, der har givet sig selv, så jeg har aldrig skullet træffe valget mellem by og land. Jeg føler mig godt tilpas begge steder, men jeg har jo ikke boet fast på landet i, det bliver vel, 40 år. Så jeg kan ikke vide, hvordan det ville være, hvis jeg pludseligt blev anbragt på landet. Jeg savnede ikke storbymiljøet, da jeg var barn og helt ung, og jeg trives godt i en storby som Rom, en hovedstad som København og også i provinsbyerne.

I Kirkens centrum

Kan du sige noget om, hvad det betød, at den første storby, du landede i, blev Rom? Jeg betragtede Rom ikke som storby, men

som Kirkens centrum, og ligesom senere med Nordjylland, havde jeg forsøgt at sætte mig ind i stedet, og hvad der var at se, i byens historie og ikke mindst kirkeliv. I øvrigt var det ikke mit første besøg, da jeg kom til Rom. Min konfirmationsrejse gik til Rom. Den varede kun en uge; men jeg fik set en hel del.

”Kirken er ikke en institution, der altid hjælpes frem af de statslige strukturer.

Da du så kom til Rom, dumpede du ned i et tysksproget miljø.

Ja, og det var ikke mit eget valg. Da jeg var begyndt at tænke på at blive præst, havde jeg et stort ønske om at komme til Rom og havde regnet med, at det skulle blive Propagandakollegiet, fordi min sognepræst, pastor Vick, havde studeret dér. Han sværmede for Propagandaen ligesom de andre ældre præster i hans årgang. Lidt ureflekteret mente jeg, at det var dér, jeg skulle hen, men Propagandakollegiet var noget helt andet dengang end i de gamle præsters studietid og meget mere specifikt rettet mod de klassiske missionslande.

Det tyske miljø var mig nu heller ikke fremmed. Interessen for Tyskland havde jeg allerede, så det var absolut en god oplevelse at komme til Germanicum, og jeg er meget taknemmelig for, at jeg fik lov til at studere dér.

Det gjorde jo, at du kom hjem til Danmark som polyglot. Du kunne dit modersmål og polsk og tysk flydende. Du var så god til italiensk, at du kunne blive præst for den italienske menighed, og så havde du sprogene fra din nysproglige studentereksamen. Men jeg véd, at du har en ganske særlig interesse for den

angelsaksiske verden, som du stadig forfølger. Hvor kommer den fra?

Det er svært at sige. Det er ikke en interesse, jeg har arvet, eller som andre mennesker har sporet mig ind på. Det er ligesom med fuglene og kirkearkitekturen.

En travl hverdag

En anden interesse er jernbaner. Har du samme tid til at dyrke den, nu hvor du er blevet en travl biskop?

Nej, men det er ikke noget, der har taget meget tid. Det er noget, jeg har læst en hel del om, og når lejlighed byder sig, opsøger jeg ”ferroviale helligdomme” enten i form af stationsbygninger eller jernbanestrækninger, nedlagte eller rester af næsten totalt forsvundne baner. Det betragter jeg også som et aspekt af min interesse for naturen, for selv om jernbaner er noget meget teknisk, der kunne ses som menneskets angreb på naturen, så viser det

sig, at jernbaner kan føje sig ind i naturen på en meget god måde. Lige som andre af kulturens indgreb i naturen kan de være med til skabe en smuk helhed, hvad enten det er jernbanebroer, -dæmninger eller -bygninger.

Vi var inde på arbejdspresset, som gør, at man ikke kan forfølge sine mere hobbyprægede interesser så intensivt, som man ellers ville gøre. Din kalender er jo meget fuld. Bliver du stresset?

Nej, det synes jeg ikke. Nogen gange synes jeg, at der virkeligt meget og meget på én gang, men på en eller anden måde når jeg det tit. Spørgsmålet er selvfølgelig, hvordan, men det er aldrig sådan, at jeg bliver efterladt i en tilstand af stress og frustration.

Har det noget med din robuste fysik at gøre?

Jeg véd ikke hvor robust min fysik er, jeg er jo ikke nogen sports-type, men jeg forsøger da at leve nogenlunde sundt. Jeg har heller ikke haft de store – slet ikke langvarige – helbredsmæssige problemer. Men jeg tror mere, det er et temperamentsspørgsmål end et spørgsmål om fysik.

Om kollegialitet

Jeg vil gerne høre noget om den præstelige kollegialitet helt konkret. Hvad kan en biskop gøre, for at hans præster kan få et forhold, der har nogle af de træk, som en familie har?

Det er en stor opgave, og jeg tror ikke, jeg har hele løsningen. Man må understøtte bevidstheden om, hvordan man lever som præst. Herhjemme er vores præsteskab meget sammensat. *Fortsættes side 9* ▶

FOCOLARE Hvad har økologisk pasta, jordbærkompot i balsamicoeddike og antirynkecreme med pave Benedikts rundskrivelser at gøre? En hel del når producenten hedder Terre di Loppiano. Terre di Loppiano er en smuk gammel vingård i Chianti-distriktet – men den er ikke en helt almindelig virksomhed.

Den tilhører nemlig Focolare-bevægelsen, som opstod i 1940'erne under luftbombardementerne af Trento i Norditalien. Her samlede en gruppe unge kvinder i beskyttelsesrummene. De var blevet inspirerede af tanken om broderskab mellem mennesker og brændte for at leve Evangeliet i hverdagen. I 1944 organiserede de sig i det første bofællesskab. De valgte navnet focolare, der betyder arnested og signalerer varme, liv og fællesskab. Bevægelsen voksede støt og roligt. I 60'erne arvede den en stor gammel vingård i nærheden af Firenze. Her byggede man i de følgende år byen Loppiano, hvor der i dag lever ca. 800 personer fra 60 lande. Hverdagen leves som så mange andre steder; men målet er at leve efter en fællesskabsbaseret spiritualitet, hvor etniske og kulturelle forskelle er en berigelse og ikke en forhindring. I dag er der 35 små focolarebyer spredt på fem kontinenter.

Fællesskabsøkonomi

I takt med at globaliseringen har sat en ny økonomisk dagsorden har bevægelsens tanke om fællesskab og broderskab mellem mennesker udviklet sig fra det lokale til det globale fællesskab. I 1991 besøgte Chiara Lubich (Focolare-bevægelsens stifter) Brasilien. Sao Paulo set oppe fra flyet var et fascinerende syn; men kransen af favelas omkring den smukke gamle bykerne lignede en tornekrone, tænkte Chiara. Hvad er det egentlig for en verden, der magter at bygge skyskrabere, men ikke kan forhindre at børn dør af sult hver eneste dag, spurgte hun sig selv.

Ideen om fællesskabsøkonomi blev født under Chiara Lubichs besøg i Brasilien. Tanken var at bruge markeds kræfterne konstruktivt til målet om at omsætte idealer om broderskab til konkret økonomisk virkelighed. Snart opstod en idé om at udvikle en ny form for økonomisk tænkning. Man ville motivere virksomheder til at netværke og pulje en del af overskuddet til projekter for mindre privilegerede. En tredjedel af overskuddet skulle investeres i sociale projekter, en anden tredjedel i at lære personalet i virksomhederne mere om tanken bag fællesøkonomi. Den sidste tredjedel skulle gå til investeringer i virksomheden. Grundfilosofien bagved var at skabe fællesskabsånd i virksomhederne, op-

Venskab og markedsøkonomi

Focolares bud på en humanisering af globaliseringen.

Tekst: Lisbeth Rütz

mærksomhed på hinanden og bedre evne til at rumme også de svage medarbejdere.

Styrken ved konceptet med fællesøkonomi er, at det kan bruges i alle kulturer uanset religiøst medarbejdernes tilhørsforhold. I dag har mere end 750 virksomheder i hele verden sluttet sig til projektet med fællesskabsøkonomi.

Mikrolån og resocialisering

Et eksempel på hvordan en almindelig virksomhed kan praktisere ideen om fællesskabsøkonomi er den filippinske Kabayan Bank. Den tilbyder samme bankydelse som andre banker, men er alligevel helt sin egen. Kabayan Bank har nemlig en missions- og visionserklæring på sin hjemmeside. Erklæringen udtrykker "tillid til det guddommelige forsyn" og sætter sig for at udvikle medarbejdernes potentiale bedst muligt så kunderne – især de små virksomheder – kan få så god en service som overhovedet muligt.

Tidligere kørte den familiedrevne bank som en helt almindelig virksomhed. Man var egentlig ikke interesseret i at ekspandere, men valgte på inspiration af Focolare at satse på et mikrokreditprogram. Programmet er målrettet fattige mennesker der vil starte egen virksomhed. Der lånes små beløb ud uden sikkerhed både til grupper og til enkeltpersoner. "Mikrokrediten har ført til et paradigmeskift i vores bank. Den har fået os til at se de fattiges potentiale", siger en af bankens ejere, Teresa Ganzon.

Et andet eksempel på fællesøkonomi er kooperativet Roberto Tassano i Genua. Giacomo Linaro og Piero Cattani havde et lille firma, der reparerede husholdningsmaskiner. Firmaet blev omdannet til et kooperativ og tog navn efter en god ven der var død ved en ulykke. I kooperativet netværker mange forskellige slags virksomheder, blandt andet plejehjem, feriecentre med social profil og konsulentvirksomheder. En del af overskuddet bliver puljet og brugt til at skabe nye arbejdspladser i kooperativet for marginaliserede på arbejdsmarkedet – for eksempel prøveløsladte og exnarkomaner.

Men fællesskabsøkonomi er nu også blevet et fag på universitetet. Hvert eneste år kommer der nye specialer og Phd-afhand-

linger om emnet. Så luftige begreber som "kærlighed" og "broderskab" bliver indført i de økonomiske studier. "I fællesskabsøkonomien står effektivitet og lønsomhed ikke i modsætning til hinanden. Fællesøkonomien forener effektivitet og solidaritet og vil gerne fremelske en giverkultur, der ikke ser de fattige som et problem, men tværtimod som en kostbar resurse", fortæller Benedetto Gui, professor i økonomi ved universitetet i Bologna. Gui har arbejdet videnskabeligt med emnet og rejst over hele verden for at studere fællesskabsøkonomi i praksis.

Sibillas og Elizabeths erfaringer

Herhjemme er der ikke så mange endnu, som har erfaringer med fællesskabsøkonomi. Men i juli holdt professor Gui seminar om ideen for en lille gruppe interesserede. Sibilla van Haastrecht fra Focolare-fællesskabet på Strindbergsvej i Valby fortalte K. O. om sine egne erfaringer. Som helt ung var hun med til at skaffe sponsorer til og organisere et cykelløb. Pengene fra projektet var med til at financiere et hospitalsbyggeri i Cameroun.

I Loppiano arbejdede hun på keramikværkstedet Centro Ave, som laver sakral kunst. Her oplevede hun en atmosfære, der var meget anderledes og mere åben end på andre arbejdspladser.

En anden af deltagerne på seminaret var Elizabeth Knox-Seith, der er præst ved Helligåndskirken i København og engageret i den nye klosterbevægelse, som arbejder på at grundlægge nye, klosterlignende fællesskaber i Danmark.

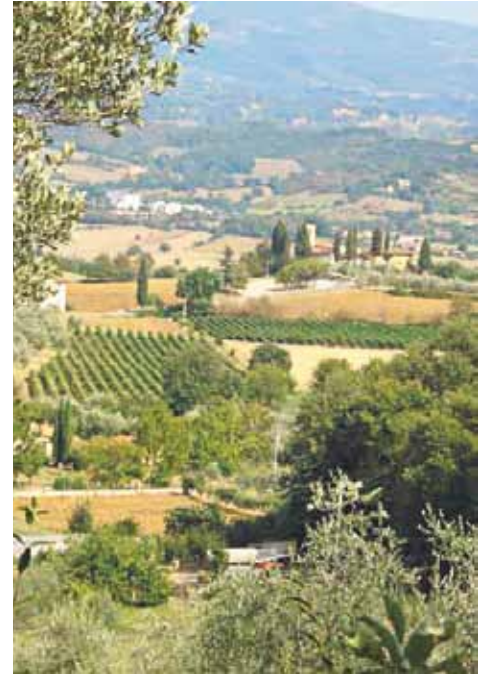
En stor inspirationskilde for hende har været det økumeniske Iona-fællesskab, hvor beboerne giver 10 % af deres indtægt til sociale projekter. Hun interesserer sig først og fremmest for fællesskabsøkonomi som et redskab til at leve mere socialt ansvarligt i sin hverdag.

Pave Benedikt og markedstænkningen

Når man køber pastaen, frugtkompotten og rynkecremen fra Terre di Loppiano, køber man også filosofien om broderskab på tværs af territoriale og åndelige grænser. Og den filosofi har fundet genklang hos pave Benedikt.

For tre år siden kom hans tredje rundskrivelse "Caritas in Veritate" – hans første om sociallære og den første rundskrivelse om sociallære siden "Centesimus Annus" af Johannes Paul II (1991). Det ligner en tanke, at den blev lanceret umiddelbart før G8-topmødet i Italien, for "Caritas in Veritate" er en protest mod den vilde kapitalisme og dens tro følgesvende, grådighed og kynisme. Globaliseringen og den verdensomspændende økonomiske krise er den dystre baggrund for rundskrivelsen, der analyserer krisen, men ikke kommer med direkte anvisninger på, hvordan den skal konfronteres.

Focolares indflydelse på rundskrivelsen er sine steder meget tydelig i Caritas in Veritate – for eksempel i kapitel 3 med overskriften "Broderskab, økonomisk udvikling og det civile samfund". Paragraf 34 fokuserer på giverkulturen, som er en central størrelse hos Focolare. "Mennesket

er skabt til at give og til at modtage; herved udtrykker og realiserer mennesket sin åndelige dimension," (side 46).

I samme kapitel kommer Focolare-begreber som "venskab" og "fællesskab" på banen. De skal være med til at humanisere globaliseringen og markedstænkningen, der ikke i sig selv ses som noget dårligt:

"Kirkens sociallære hylder den opfattelse, at sande menneskelige relationer – som venskab og fællesskab, solidaritet og gensidighed også kan eksistere i økonomiske sammenhænge; ikke kun uden for disse eller som noget der efterfølgende kan hægtes på. Det økonomiske område er hverken økonomisk neutralt eller umenneskeligt og antisocialt af væsen. Også det er omfattet af menneskets virke og må netop derfor struktureres og institutionaliseres med udgangspunkt i moralske synspunkter," (side 50).

I paragraf 46 nævner pave Benedikt fællesskabsøkonomi som et godt eksempel. Der tales om en ny form for virksomhed, der inddrager både det private og det offentlige og ikke udelukker profit

"Men betragter profitten som et middel til opnåelse af både sociale og menneskelige mål (side 67). Disse virksomheder er parate til "at opfatte profitten som et middel til at opnå en menneskeliggørelse af både markedet og hele samfundet" (side 67)

Det er i synet på profit som et gode, så længe det ikke er et mål i sig selv, at pave Benedikt og Focolarebevægelsens tanker om fællesskabsøkonomi finder hinanden. Det skal blive spændende at følge resultaterne, efterhånden som tanken om fællesskabsøkonomi omsættes mere og mere i praksis.

Læs mere om fællesskabsøkonomi på Focolarebevægelsens websites www.edc-online.org/en og www.focolare.dk
Alle citater fra Caritas in Veritate er fra den danske oversættelse v. Hans Thulstrup m. p. Thomas Birkheuser som teologisk rådgiver. Rundskrivelsen er kommet i år på Ansgarstiftelsens forlag, se www.katolsk.dk

Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade på tiden for dens indvielse i 1895. (Illustreret Tidende)

Johannes Jørgesen og Stenosgade

Om jesuitternes rolle i Johannes Jørgensens konversionsproces.

Tekst: Stig Holsting

JESU SELSKAB Digteren Johannes Jørgensens vej til katolicismen dannede ikke en lige linje mellem to på forhånd forudsigelige punkter. Enhver, som har læst hans egne skildringer, kan nok i bevidstheden om, at han jo endte som veletableret "katolsk forfatter" mene, at hans religiøse omvendelsesproces så at sige var stukket ud på forhånd om end med indlagte spekulationer og svinkeærinder undervejs.

Det er i korthed også korrekt

Læsningen af først og fremmest "Rejsebogen", som han skrev umiddelbart efter sit første besøg i Assisi i 1894, er en ærlig beskrivelse af hans mange overvejelser og tvivl. Ligeledes er den samme proces, som han beskriver den i erindringsværket "Mit Livs Legende" en levende redegørelse for hans mange åndelige svingninger. Hans omvendelsesproces var ikke en åndelig vækkelse, som kom over ham med ét slag. Det var en intellektuel proces, naturligvis drevet af trangen til at finde et trygt åndeligt ståsted, som kunne give ham støtte og trøst i en turbulent tilværelse, som i de bevægede ungdomsår i den københavnske kulturradikale bohème havde bragt ham langt væk fra barnetroens stabilitet. Mødet med den nykonverterede unge jøde, Mogens Ballin satte nok yderligere skub i hans overvejelser, men Ballins håndfaste

forsøg på at bringe vennen sikkert i katolsk havn under deres tre måneder lange samvær i Assisi og det nærliggende La Rocca Sant'Angelo havde nogle naturlige modreaktioner til følge. Skildringen af dette ophold lader os nok ane visse uoverensstemmelser, men ikke, i hvor høj grad det nær havde bragt ham andre steder hen end ind i den katolske Kirke. Den viden skal vi hente i hans dagbøger.

Ved at læse dem der dækker perioden fra hans første ophold i Assisi og til hans konversion i februar 1896, får man et tydeligt indblik i de voldsomme spekulationer, som vi nok i dag mener naturligt ville føre ham til katolicismen, men som ingenlunde var en selvfølge for ham selv under processen. "Konversionsdagbøgerne" er i høj grad præget af de mange tvivl, som både før og efter selve optagelsen plagede ham. I dagbogen for 2. februar 1895 – altså på den tid han søger optagelse i kirken – skriver han f.eks.: "Men, o min Gud hvor jeg er træt af at teoretisere ... jeg er ikke Tænker, og kan dog ikke aflade at tænke". Senere samme dag noterer han: "Jeg føler, at Schopenhauer er den ny Tids Profet for Tilbagevejen til Gud – en Apostel for det sande Evangelium, som ogsaa var Vedadigternes, Buddahs og Christi".

Han ønskede frem for alt sjælfred og dertil ro i sit hormonale liv. Det meste af den

lekture, som han i denne tid gennemlæste, bragte ham ikke denne ro, men førte ham ofte på vildspor i forholdet til katolicismen. Til sidst indså han dog, at han var nødt til at få en afklaring på sine mange sjælelige udsving og søgte en katolsk præst for at høre, om det nu var den rigtige vej for ham. 21. februar (1895) står han i Stenosgade og noterer følgende i sin dagbog: "Staar oppe i Jesuitternes Vindue og ser ned i de gamle Gaarde bagved, og Folk færdedes dernede og arbejdede, og Solen skinnede og Fuglene sang i nogle gamle Trækroner. Og jeg tænkte på alle disse Mennesker, som lever Livet under Loven – lever det og er tilfredse. Der må være en ringere Formel, et enkelt Trylleord, hvormed alt opfyldes...". Men trylleordet fandt han ikke.

Pater Brinkmann

Det er påfaldende, så lidt tiden for hans undervisning i det hele taget fylder i hans dagbøger. I erindringsbøgerne gør han ærligt rede for den skuffelse, som selve konversionen var for ham; den bragte ham ikke med et trylleslag den fred, han så brændende ønskede. Tvivlen slap ham ikke – og slap ham aldrig, skal det tilføjes, selvom læsningen af hans mange bøger kunne forlede læseren til at tro noget andet. Hans voldsomme skrupuløsitet hjemsøgte ham ofte og gjorde ham livet besværligt.

Den dag Johannes Jørgensen opsøgte pater A. Brinkmann i Stenosgade på Vesterbro i København, præsenterede han efter eget udsagn præsten for en imponerende liste over al den litteratur, han havde gennemlæst for at få et indblik i troens og kirken væsen. Men pater Brinkmann lod sig ikke imponere og sagde, at den eneste bog, som i virkeligheden var nødvendig nu var en katolsk ketekismus. Og den lånte han så af præsten.

Johannes Jørgensen boede på det tidspunkt på Hauchsvej nr. 20 på Frederiksberg (huset eksisterer ikke mere), hvor hans sognekirke i virkeligheden var Rosenkranskirken i Boyesgade på grænsen mellem Frederiksberg og Vesterbro. Han giver ikke nogen forklaring på sit valg af præst. Jesu Hjerter Kirke var netop indviet (1895), og det midlertidige kapel i Stenosgade havde han flittigt søgt. Måske er dette forklaringen – her var der altid en præst hjemme. Vi ved også, at denne kirke i flere år blev et omdrejningspunkt i hans ydre religiøse liv. Måske var det en af hans katolske venner, som havde anbefalet ham at søge til jesuitterne i Stenosgade, som på den tid var stærkt søgte af potentielle konvertitter. Stedet og præsterne var ved at blive kendte for deres store viden og fik af samme grund en placering i tidens litteratur (Se Bernadette Preben-Hansens artikel i KO 21. okt. 2011). Desuden havde jesuitterne et vist uheldsvangert ry båret af den efterreformatoriske antikatske propaganda; det var farlige sjælelokkere! Og Johannes Jørgensen yndede at lade sig provokere og udfordre på det åndelige felt, og det havde han et stort behov for i sine vanskelige overvejelser, hvor han i dagbøgerne diskuterer voldsomt med sig selv og i øvrigt giver svar på tiltale, når han bliver angrebet.

Konversionens antiklimaks

Selve optagelsen foregik, som man kan læse i hans erindringer, foran Mariaaltret i Jesu Hjerter Kirke den 16. februar 1896.

Hvem der var vidner ved optagelsen, ved vi ikke; han nævner det ikke selv hverken i dagbogen eller i erindringerne, og kirkens konvertitregister rummer ingen

oplysninger om hans optagelse. Men i sine erindringer beretter han åbent, hvordan han følte sig som en hykler, der havde svært ved at stå ved sine løfter. Hvad vi savner i hans erindringer, finder vi imidlertid i romanen Vor Frue af Danmark (udg. i år 1900). Hovedpersonen, Herman Ronge er hans alter ego, som konverterer til den katolske Kirke. Præsten, som forestår handlingen, pater Gregor, er et kærligt portræt af pater Brinkmann og i scenen, hvor Ronge bliver optaget i kirken, falder de samme ord, som Johannes Jørgensen ifølge sine erindringer refererer pater Brinkmann for: "Er De nu lykkelig?". Og det følte hverken Johannes eller Ronge, at de var.

Det var ikke pater Brinkmann, som hørte hans første skriftemål, men dennes medbroder, pater Joseph Schmidt. "Som Paulus har De atter og atter stampet mod Brodden og ikke villet overgive Dem", havde præsten sagt til ham. Selv følte han ofte siden, at han endnu ikke havde overgivet sig. Kort før sin optagelse havde han udgivet sit lille skrift Livsløgn og Livssandhed. Det havde vakt stor opsigt – nogle roste det, andre vendte ham ryggen som f.eks. Gustav Wied. Pater Brinkmann pålagde sin unge konvertit et skriveforbud på ti år mod at forsvare sig mod sine angribere – en foranstaltning, han senere betragtede som sin redning, for det tvang ham til en indre erkendelse.

I 1903 flyttede Johannes Jørgensen med sin familie til Gentofte, først til et lejet hus (Refugium) på hjørnet af Smutvej og Villvordevej og i 1906 til Forårsvej 12, hvor familien købte hus. Sognekirken blev nu Sankt Andreas kirke på Ordruphøj, og flere af hans sønner kom i skole hos jesuitterne på S. Andreas Kollegiet.

Efter at Johannes Jørgensen i 1916 havde udgivet sin stærkt anklagende bog "Klokke Roland" vendt mod tyskernes voldelige fremfærd i Belgien under den 1. Verdenskrig, vendte mange af hans tidligere tyske venner sig imod ham. Da de fleste jesuitter i Danmark var af tysk herkomst, kunne det næsten ikke undgå at komme til at præge forholdet mellem ham og nogle af præsterne. Bevarede breve antyder, at nogle præster følte sig under en vis anklage – noget, Johannes Jørgensen dog forsøgte at mane i jorden.

Under Jørgensens mangeårige ophold i Italien var det især franciskanerne, som dannede hans klerikale omgangskreds – han befandt sig i det hele taget bedst "mellem Bønder og Franciskanere", som han udtrykker det i Pilgrimsbogen. I mange år var han tilknyttet franciskanernes 3. orden.

Den unge Johannes Jørgensen. (Tegn. af Kristian Kongstad 1898)

Kunst der kræver tilvænning

Øjenåbnende bog om Arne Haugen Sørensen's kirkekunst.

Tekst: Benedikte Brisson

KIRKEKUNST Kan billeder noget ord ikke kan? Sådan spørger Lisbeth Smedegaard i bogen om Arne Haugen Sørensen's kirkekunst. Kan man overhovedet tale om moderne kirkekunst, uden at det geråder ud i enten naive efterligninger af guldalderbilleder eller i den rene abstrakte kunst, der kunne give lige så god mening på et rådhus eller et andet offentligt sted?

Kunstneren Arne Haugen Sørensen er repræsenteret på adskillige danske kunstmuseer og har modtaget flere priser. Han har desuden udsmykket kirker i det ganske land, og her er den første bog, der har det hele med - billeder af udsmykningen, kort over kirker i Danmark, hvor man finder Arne Haugen Sørensen's kunst og rigtig meget mere.

På forsiden er et karakteristisk Arne

Haugen Sørensen-motiv: mennesket i Guds hånd. Inden i finder man beskrivelse og tolkning af hvert eneste billede og hver eneste skulptur. En rundtur gennem en række danske kirker med kunstnerens egne kommentarer - om motiverne, om farverne og om, hvad han selv har lagt ind i billederne, da han lavede dem. Hvordan billederne altid viser noget, der bor i kunstneren selv.

Til sidst i bogen er der en samtale mellem Arne Haugen Sørensen og bogens forfatter, Lisbeth Smedegaard. Det er tydeligt, at de begge brænder for kunsten... og kunsten i kirken. Arne Haugen Sørensen taler om «vilde» billeder, der lever deres eget liv og fører kunstneren til steder og færdige resultater, han ikke selv havde drømt om.

Men en ting er en bog om billeder, en anden ting er at se ny kunst i en kirke, man

kender og er fortrolig med. Det kræver tilvænning. Der er udsmykninger af Arne Haugen Sørensen i to af de kirker, jeg har haft tilknytning til - Immanuelskirken i Kolding, en af hans første kirker, som har fået et vindue i glasmosaik, og Gellerup kirke ved Århus, som har fået en stor udsmykning af keramik i stedet for det beherskede lille vævede

billede, jeg kendte fra min tid i Gellerup. For mig er det en stor udfordring at forholde mig til noget, der er så anderledes - men andre griber det nye med begejstring, og sådan vil det jo nok altid være.

Kan billeder noget ord ikke kan? Arne Haugen Sørensen's billeder kan måske. Det er ikke min smag eller stil. Men jeg synes, det er godt, Lisbeth Smedegaard har lavet en oplysende og på flere måder tiltalende bog om Arne Haugen Sørensen's kirkekunst, så man - også jeg - kan blive klogere og måske lidt mere åben for kirkekunsten i vor egen tid.

Arne Haugen Sørensen's kirkekunst,
Hvor ordene ikke rækker.
Lisbeth Smedegaard Andersen,
Bibelselskabets forlag 2011
175 sider vejl. kr 299,95,-

Treenigheden for begyndere

3-i-en med en klar og pædagogisk tilgang til det ubegribelige.

Tekst: Benedikte Brisson

KATEKESE 3-i-en - et multitool eller hvad? Nej, otte forfattere, de fleste af dem teologer, har taget fat i et centralt problem i kristendommen: Hvordan forklarer man treenigheden, at vi tror på en Gud, der er tre og så alligevel samtidig er en, altså 1+1+1 = 1?

Det har teologer og kirkefædre forsøgt i årtusinder, og nu er Unitas kommet med en studiebog, der kan gøre det ubegribelige begribeligt for moderne mennesker.

Der er tre hovedafsnit i bogen - om Faderen, Sønnen og Ånden. Hvert af disse afsnit er delt i en ord-del og en gøre-del med praktiske og kreative øvelser, der involverer hele kroppen på deltagerne: gruppearbejde, individuel refleksion, tillidslege og meget mere. Man kan således nærme sig det ubegribelige med forskellige redskaber,

og det er en god ting, at troen på den måde bliver levende og ikke kun udfordrer den abstrakte ord-intelligens. Der er forslag til bønner, der inddrages bibelske fortællinger, og til sidst i hvert afsnit er der forslag til en afsluttende andagt.

Bogen er ikke beregnet til selvstudium, men til grupper, der gerne vil blive klogere på, hvad den kristne tro går ud på. Det er en vigtig pointe, at man lærer at tro sammen med andre!

Den primære målgruppe er Unge Voksne i KFUM&K, forslagene til sange er også hentet fra KFUM&Ks sangbog. Men man kan også sagtens anvende bogen til studier og andagter i andre sammenhænge.

Hvert kapitel er faktisk en grydeklar opskrift, der er nem og ligetil at gennemføre - der er tilmed en ingrediensliste til de kreative

øvelser, så man er sikker på, man har materialerne klar fra begyndelsen.

Det er grundlæggende en rigtig god og anvendelig bog. Der er mulighed for at plukke de ting, man kan bruge og det, der fungerer i ens sammenhæng. Hvert kapitel er et samlet afsluttet forløb, der ikke forudsætter, man bruger hele bogen.

Opbygningen er klar, gennemført og pædagogisk. Man kunne sagtens tænke sig flere studieboøger efter samme model, så man til sidst havde en slags let tilgængelig katekismus til studiegrupper.

Jeg har selv tænkt at bruge løs af de kreative øvelser i min egen undervisning. Bogen opfordrer til, at lederen af studiegruppen frit gengiver teksterne i ord-afsnittet og i andagterne, så der er også mulighed for at udbygge eller skære fra. Noget af det, jeg selv ville lade ligge eller omformulere, er nedtoningen af Jesus som den, der går gennem døden for os og med os. Det synes jeg er ganske vigtigt. Og tungetale er andet og mere end blot og bart evnen til at kunne formulere sig, som man kunne tro, hvis man kun havde læst om det i denne bog.

Men det er en god bog. Og modigt af forfatterne, at de sådan kaster sig ud i en studiebog om det ubegribeliges kunst. Så køb den og del den med andre, så du kan få sat ord og krop på din egen tro.

3-i-en - et studiemateriale om Den Treenige Gud. René Høeg og Majbrit Billesø Jensen (red.) Unitas Forlag 2011, 129 kr.

Kort, klart og præcist

”Kristus og hans kirke” er en fin lille bog til selvstudium og til at dele med andre.

Tekst: Benedikte Brisson

KATEKESE Bogen ”Kristus og hans kirke” baserer sig på en række korte trosbelæringer eller prædikener, som paven holdt i forbindelse med de offentlige onsdagsaudienser. I disse audiensprædikener tager paven en række væsentlige temaer op, som så løber over en længere periode, næsten som en prædikenserie eller en fortsat prædiken. I perioden marts 2006 til februar 2007 drejede det sig om Kristus og kirken - med basis i de opgaver, apostlene og deres medhjælpere fik.

Og eftersom ingen af os jo har mulighed for at være til hver eneste onsdagsaudiens, er det jo godt, at disse trosbelæringer er blevet udgivet, så også vi kan blive klogere.

Paven skriver bemærkelsesværdigt kort, klart og præcist. I de 31 afsnit er der er ikke digtet sødladde historier omkring de korte

oplysninger, vi har om apostlene i Det nye Testamente; men de træder alligevel frem med hver deres personlighed, hver deres opgave. Nogle af dem, vi ved mindst om - som Judas, der forrådt Jesus, og Mathias, der blev apostel på afbud, så at sige, må dele et kapitel, mens andre får lov til at brede sig over flere.. det gælder således både Peter og Paulus.

Også nogle af bipersonerne får plads, Titus og Timotheus, som Paulus skrev til. Priska og Akvila, som var hans medarbejdere. Men alle er fra den første generation af kristne, dem der for første gang skrev og talte om Jesus Kristus og for første gang byggede menigheder rundt om i verden. Ud fra det, vi ved om dem fra Det nye Testamente kommer de til at fremstå som levende personligheder med hver

deres opgaver, kvaliteter og problemer. Og dem er vi i kirke med, minder Benedikt XVI os til stadighed om, for vores kirke er bygget med dem som fundament.

Til sidst er der et spændende afsnit om kvinderne og deres opgaver i de første menigheder. Afsnittet og hele bogen slutter med følgende prægnante ord:

Vi takker Herren for, at han leder sin kirke gennem generationerne, hvor han uden forskel betjener sig af sådanne mænd og kvinder, som forstår at gøre deres tro frugtbar for hele kirkens legeme, til Guds større ære.

Hvert kapitel eller prædiken afsluttes med en kort opsummering af, hvad der nu er blevet sagt. Et fint pædagogisk trick til at sikre, at læseren nu har forstået og kan huske, hvad der er blevet sagt i dagens prædiken.

Der kunne være læst bedre korrektur, for der er en del dumme slåfejl. Men det ødelægger ikke indtrykket af, at dette er en fin lille bog. Både til at læse selv og til at dele med andre. Det er naturligvis altid noget særligt med en bog, der er skrevet af selveste paven. Men det er også noget særligt med en så klar og pædagogisk

bog om de mennesker, der var med til at grundlægge den kirke, vi også selv er en del af. Så køb bogen, læs den, giv den som gave. Også velegnet til mennesker, der ikke er katolikker og ikke ved ret meget i forvejen om den kirke, der er bygget på apostlenes fundament.

Benedikt XVI: Kristus og hans kirke - bygget med apostlene som fundament. I kommission hos Katolsk Forlag 2011. 126 sider. Pris: 95 kr.

Fortsat fra side 5 ▼

Præsterne har mange forskellige kulturelle baggrunde. De kommer fra mange forskellige lande og er uddannet mange forskellige steder. Det giver også mange forskellige visioner om, hvad præstegerningen går ud på. Derfor kan det være svært umiddelbart at skabe en homogen gruppe. Måske skal den heller ikke skabes og slet ikke kunstigt. Men man skal være opmærksom på det og gøre, hvad man kan for at styrke sammenholdet.

Jeg glæder mig dog over, at der blandt præsterne – ikke mindst de yngre – er et voksende sammenhold.

Jeg véd, at du selv som præst havde for vane at besøge syge, ældre kolleger. Kan man forestille sig en intensivering af præsternes kollegialitet på den måde, at man omgås mere?

Jo, det er en vigtig opgave at få organiseret og koordineret. Der findes jo regionale præstemøder, og der er enkelte begivenheder omkring nogen af de store fester, Oliemessen og Sankt Ansgars Fest, hvor flere præster kommer sammen. Der er også retræter og præste-studieuger, men det er ikke noget, der sker så ofte, så jeg er opmærksom på, at det er noget, som burde intensiveres.

Mentalt mindre afstand fra top til bund

For så vidt angår lægfolket virker det, som om den nuværende pave regner med den mulighed, at de kristne i Europa vil blive et lille mindretal, som fra små grupper skal udstråle Evangeliets kraft i omgivelser, der er helt sekulariserede, eller om man vil, hedenske. De facto er det jo således, at kristendommens indflydelse på samfundet er aftagende. Den er ikke længere et massefænomen, og Kirken er ikke en institution, der altid hjælpes frem af de statslige strukturer. Der bliver mindre automatik, og der fordres mere personlig bevidsthed om troen.

Det betyder, at aktive, bevidste, engagerede kristne bliver en mindre gruppe. Men jeg hører ikke paven sige, at så er det det, vi skal være, at det skulle være vores idealtilstand. Den talmæssige reduktion er en ny forudsætning for den måde, vi kan have indflydelse på omverdenen på. Uden at tage for store ord i munden, må vi se på, hvordan den første kristne menighed var. På en måde må vi begynde fra bunden igen

” Personligt lægger jeg vægt på at være tilgængelig og umiddelbar.

for at sætte præg på samfundet. Det kan vi kun, hvis vi lever vores tro meget bevidst og autentisk.

Hvis man sammenligner med bispedømmer i det sydlige udland og vel også i England, så vil jeg tro, at der er mentalt mindre afstand fra top til bund i dit bispedømme end de allerfleste andre steder. Er det rigtigt?

Ja, og det synes jeg også er godt. Det er ikke noget, man kan forvente skal være sådan i andre lande. For ud over traditionen er der langt flere katolikker i det enkelte bispedømme, så det vil være vanskeligt at have en nær kontakt med alle, som vi kan have herhjemme. Personligt lægger jeg vægt på at være tilgængelig og umiddelbar.

Jeg tror ikke, der er nogen, der er bange for at henvende sig til dig, men du kan godt i større sociale sammenhænge virke en lille smule genert.

Jo, det indtryk er rigtigt. Jeg er ikke noget udpræget konversations-talent eller en selskabsløve.

Kirkens situation i Danmark

En del af det, som Den katolske Kirke gerne vil formidle til samfundet, finder udtryk i den katolske sociallære. Min egen oplevelse er, at katolsk sociallære ikke spiller nogen stor rolle i Kirkens forkyndelse over for katolikkerne her i landet. Er det, fordi vi mener, at Danmark er et land, hvor tingene er, som de skal være?

Nej, det tror jeg ikke, selvom man nok kan sige, at Danmark er et land med mindre sociale udfordringer end så mange andre

lande. Det har nok at gøre med, at vi er en mindretalskirke. Vi kan vige tilbage for at give vores mening meget tydeligt til kende og mangler også nogle gange ressourcerne til det. Samtidig føler mange nok spontant, at fordi det er så let at falde fra troen, så ligger den umiddelbare udfordring i at bevare de troende i Kirkens fællesskab – især børn og unge og indvandrere.

Så kommer der et skarpt fokus på forkyndelsen af tros læren og forvaltningen af sakramenterne. Det siger jeg ikke som en undskyldning. Det er ikke sådan, det bare skal være. Jeg mener absolut, at vi skal forsøge at gøre os gældende i samfundet, og bringe Kirkens sociallære til andres kendskab. De mennesker, der vitteligt interesserer sig for dette felt, skal vi støtte.

Du nævnte indvandrerne, som jo både er en stor berigelse og en stor udfordring for Den katolske Kirke i Danmark.

Der er mange indvandrere, som i kraft af deres tilknytning til Kirken hurtigt har fundet et hjem og har mødt noget, som var kendt og hjemligt, selvom deres kultur måske er meget fremmed for vores. Jeg tror, at det – på en måde, som indvandrerne ikke nødvendigvis selv kan forklare – har medvirket til at gøre integrationen lettere. Som Kirke skal vi også være forsvarere for de mennesker, der lever i en udfordret situation. Jeg mærker også, at det danske samfund er restriktivt over for indvandring. Når det drejer sig om præster og ordenssøstre, der skal virke hér i landet, får vi det meget konkret ind på livet.

Tidebøn og liturgi

Som katolsk gejstlig lever du jo ugift, og har også en spiritualitet. Min fornemmelse er, at din spiritualitet særligt tager udgangspunkt dels i fejringen af Den hellige Messe og så det forhold, at du hører til de gejstlige, der honorerer forpligtelsen til at bede tidebøn.

Jeg håber det er sådan! Og jeg håber, det gælder alle præster. Den hellige Messe og tidebønnen er vigtige kilder til det åndelige liv, og de er med til at strukturere ens dagligdag. Eukaristien er jo ikke bare en god halv time på almindelige hverdage.

Den er en verden, der åbner aspekter ind til evigheden. Den måske halve time er derfor virkelig en meget stor del af en præsts dagligdag. I tidebønnen får vi også tilbudt en skat af læsninger, ikke mindst bibelske, men også fra kirkefædre og koncilsdokumenterne. Det er et ”set up”, der er med til at spore een ind på de vigtige inspirationskilder.

På samme måde, som man føler, du er hjemme ude i skoven, så fornemmer man også, at du virkelig er hjemme under de store liturgier.

Ved de liturgier, jeg er fortrolig med, føler jeg mig hjemme og afslappet og har en stor glæde ved fejringen. Ved præstevielser eller begravelser og andre liturgier, der på en særlig måde involverer bestemte mennesker, forsøger jeg selvfølgelig at være særligt nærværende over for dem.

Der bliver talt meget om den tridentinske messe i disse år. Jeg har forstået det sådan, at du ikke har noget personligt behov for, at den fejres.

Nej, det har jeg ikke, men jeg går ind for, at muligheden er der. Når jeg selv fejrer den, må jeg sige, at jeg føler mig hjemme i den, og jeg bliver efterhånden mere og mere tryk ved at fejre den. Men muligheden for at fejre den tridentinske messe er i dag en imødekommenhed over for de få, der sætter særligt stor pris på den. Det er helt klart, at den reformerede liturgi er kirkens primære liturgi.

Det er den, vi skal benytte i vores forkyndelse, i vores oplæring af de troende. Det er selvfølgelig også den reformerede liturgi, vi skal forskønne ved at fejre den værdigt og ved at holde os til de få rubrikker, der er tilbage. Vi skal betragte den som rammen om noget helligt og meget ophøjet.

Et liv i bøn og arbejde

*Pater Chresten Krogh O.S.B.
- in memoriam.*

Tekst: Dom Michel Jorrot O.S.B., abbed ved Abbediet Skt. Kauritius og Skt. Maurus, Clerwaux.

NEKROLOG Chresten Krogh kom til verden i Nørresundby den 26. september 1922 som den yngste af fem børn. Efter at have studeret jura og finansvidenskab fulgte nogle år med forskelligt arbejde. Fra 1951 til 1954 arbejdede Chresten Krogh i sit bispedømme, bl.a. som sakristan ved Sankt Ansgar Kirke og som sekretær for monsignore Suhr. I 1954 indtrådte Chresten Krogh i abbediet i Clervaux og aflagde foreløbige løfter den 6. januar 1956. I 1957 blev han sendt til Rom for at fortsætte sine studier ved Skt. Anselm, hvor han fik fire års teo-

logisk undervisning på latin! I 1961 vendte han tilbage til Clerwaux, hvor han bl.a. arbejdede i sygeafdelingen. Chresten Krogh blev præsteviet i domkirken i Luxembourg den 7. april 1962. I 1964 blev han assistent i noviciatet. I 1966 fik han tilladelse til at rejse til Sverige for, sammen med andre munke, bl.a. svenske og franske, at være med til grundlæggelse af et kloster i Sverige. Imidlertid måtte det lovende projekt afbrydes, da biskoppen af Stockholm i december 1967 bad de munke, som ikke var svenske om at forlade bispedømmet. I januar 1968 var Chresten Krogh igen tilbage i abbediet. De næste 8 måneder gik med forskelligt arbejde i køkkenet, i sygeafdelingen og på abbediets vandrehjem.

Det kom daværende abbed, dom de Sainte-Marie, for øre, at man søgte en dansk præst til at bebo en eremitbolig nær Lom i Norge. Han foreslog denne idé til pater Chresten, som tog af sted i september 1968 og blev der til 31. december 1983. Det

drejede sig om et lille hus ved Høgbrenna 200 km nord for Oslo, som var beliggende i et stort, snedækket bjergområde. Hvert andet år kom han tilbage til Clervaux for et ophold. I 1983 vendte han permanent tilbage til abbediet. Vi har alle i vort hjerte en dyb følelse af agtelse og taknemmelighed for pater Krogh. Som subprior og senere som prior forblev han hengiven over for arbejdet i køkkenet, sygeafdelingen og tøjdepotet.

Han beskæftigede sig også med de fattige, som banker på vores dør. På denne dag, med hans sidste tilstedeværelse blandt os, så er vi, i mindet om Chresten Krogh, fyldt af en glædesfølelse over at have kendt en sådan broder. Vi ser ham som et menneske med et glad og harmonisk sind. Alle, som har kendt ham, har holdt af ham. For hvem har ikke nydt godt af hans venlighed, hans tjenstvillighed, hans forståelse og hans trofasthed? Hans skrøbelige helbred forandrede hverken hans gode dømmekraft eller hans humør. Han

har kunnet tage imod lidelse og ængstelse med overgivelse og tålmodighed. Det er en kunst, i hemmelighed og med mod, at kunne fjerne bekymringerne fra dem, som omgiver en med et ”det går godt”, hvor man ikke kan glemme det smilende tonefald. Han havde fundet det, som regelen siger: munken er tilfreds med alt. Mange notater vidner om hans kulturelle dannelse, især den bibelske. Han interesserede sig for mangt og meget uden dog at dvæle unødigt ved tingene. Bøger og artikler vakte hans opmærksomhed og hans refleksion. Herfra hentede han nyt stof, som fremkaldte hans beundring, og som han kunne dele med andre. En af hans fornemste evner var at kunne beundre kvalitet, hengivenhed og erkendelse hos andre. Uddrag af prædiken ved begravelsesvigilie og –højtidelighed fredag den 23. september 2011.

Oversat og bearbejdet af Clara K. Jensen, Obl.O.S.B. - med Dom Michel Jorrots tilladelse.

Det sker i bispedømmet

November

Lørdag 12. kl. 12.00-16.00: "Beredskabsplanen - hvad er det for noget?" v/Pastor Niels Engelbrecht og Erling Tiedemann m.fl. Sted: Menighedssalen, Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade, Kbh. Der vil være kaffe, te og sandwich.
Tilmelding senest 10. november til:
Jytte Hansen, tlf.: 35 42 21 72/61 65 21 72, jyt@mail.dk eller Lisbeth Poulsen, tlf.: 50 17 89 71, lisbeth.bent@gmail.com

Lørdag 19. kl. 14.30-16.30: Sankt Andreas og Sankt Therese menighed afholder temalørdag i kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup: "Kirkens sociallære med særlig henblik på Caritas in Veritate" v/Hans Thulstrup

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 25.11 kl. 19.00 - ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse i Jesu Hjerter Kirke, Kbh. v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

December

Fredag 9. kl. 18.00-19.30: "Åben Dør". Personlig samtale og forbøn. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 19. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940
Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

Katolsk Orientering
www.katolskorientering.dk

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 31 35 35 60

Fax: 31 73 25 84

E-mail: sandra@moll.dk

Sankt Nikolaj Skole – Esbjerg søger skoleleder

Se stillingsopslag på www.sktnikolaj.dk
Ansøgningsfrist 11. november 2011

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29
Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Økumenisk Påskeretræte i Polen

Benediktinerkloster ved Krakow

15.03.-18.03. 2012.

Pris: Fly, kost og logi kr. 3.300,-

Tilmelding senest 20.11.2011.

golubowski@kabelmail.dk

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning**
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 20,
som udkommer

fredag den 9. december

skal være redaktionen
i hænde senest
**mandag den
14. november**

Venlig hilsen
Redaktionen

Sankt Andreas Bibliotek og Antikvariat

Gammel Kongevej 15, 1610 København

Åbent man-fre kl. 10.00-12.00 og 13.00-16.00
Tirsdage tillige kl. 13.00-16.45

Tlf.: 33 55 60 90, mail: bibliotek@katolsk.dk

Pilgrimsrejse til Det hellige Land

23. april - 2. maj 2012

4 nætter i Galilæa

5 nætter i Jerusalem

Messer i bl.a.:

Kapernaum, på Tabor Bjerg, i Caesarea Filippi, ved Jordan floden, på Oliebjerget og i Gravkirken.

Rejseledere: Pastor Niels Engelbrecht og Ulla Elmquist

Pris: kr. 13.195,-

Tilmelding og nærmere oplysning:

e-mail : ulla.elmquist@gmail.com tlf.: 24 84 82 73

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering
når dit budskab ud til mere end 10.000
katolske læsere.

Ring på **tlf. 33 55 60 40**
og hør nærmere om dine muligheder
for at blive set i et medie med mening.

Natkirke

Hver måned, den anden torsdag holder
Sakramentskirken, Kbh., åben mellem kl. 20.00 og kl.
23.00 for alle interesserede. I december er det den 8.

Der er mulighed for tilbedelse, forbøn og for at
tale med en af medarbejderne, eller blot for at nyde
stilheden og roen i kirkerummet. Man kan komme og
gå som det passer. Aftenen slutter af med sakramental
velsignelse ca. kl. 22.45.

**100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel**

Husk at give et bidrag til Kirken

Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på tlf. 33 55 60 12

Franske skæbnefortællinger

Lovende debut fra Max Ulrich Klinker.

Tekst: Lisbeth Rütz

NOVELLER Den succesfulde unge advokat står i badeværelset og barberer sig. Han er ved at drukne i arbejde, der er ingen tid til kone og børn, adrenalinen pumper rundt i kroppen, men han slår det hen, for det hele bliver jo bedre i morgen... Pludselig falder han om. Han er død.

Nu sidder han i den varme stol – i den anklagedes stol, og han er i alvorlig knibe, da han skal forklare de tre dommere, hvad det er at elske. ”Elske er at værdsætte. Elske er aldrig at tage for givet. Nogen eller noget?”. Måske er der så alligevel en chance for ham? Han får lov til at vende tilbage til livet.

Også i ”Flugten” dør hovedpersonen. Ægteskabet og karrieren er kikset for ham, og nu vil han bare væk fra det hele ned til den tropeø, han har købt billet til. Det hele bliver iscenesat som et dødsfald; men en trafikulykke vælter planerne, og pludselig er han om bord på Karon. Der er ikke flere chancer til ham, for han kunne ikke føle anger over sit liv. ”Flugten” og ”Hoveddøren” er to af de otte historier i ”Smak”, der kredser om eksistentielle og religiøse temaer som skyld, straf, soning og

nåde. Vi er i advokat- eller pilotmiljøet – i Danmark eller i Sydfrankrig, hvor forfatteren er advokat efter en karriere som pilot. ”Smak” har klassisk inspiration fra blandt andet Karen Blixen og Somerset Maugham. ”Momenta” krydsklipper yderst effektivt mellem nutids- og fortidsplanet. En tidligere Royal Air Force-pilot er i 1984 på vej til en mindehøjtidelighed på Vadum Kirkegård. I små filmklip er vi med i det brændende fly, der blev skudt ned i 1940. Vi følger hovedpersonen, der springer ud af flyet med faldskærm. Også i indledningsnovellen ”Elegi for en bombepilot” er vi i pilotverdenen. En ung dansk pilot møder i Dresden en gammel bombepilot, der var med til bombardementet af Dresden i 1945. Bombepiloten leder et projekt, der skal samle ind til

genopbygningen af den ødelagte Frauenkirche. Et forsøg på at sone det der ikke kan sones? Det religiøse er til stede som en integreret del af novellernes univers – nogle steder diskret i baggrunden, andre steder mere tydeligt.

”Jeg har ødelagt min tilværelse”. ”Jeg er så ulykkelig”, siger hovedpersonen i ”Demon de Midi”, der betyder midtvejskrise, men også er den dæmon der hos ørkenfæderne flakker omkring i middagsheden. Er det en historie om utroskabens, løgnens og forstillelsens hærgende følger for et ægteskab, eller handler det om en regulær besættelse? Samme tematik ses i ”En nekrolog” – en grum historie om succesadvokaten Jack Sparrows, der forlader sin kone til fordel for en ung kvinde, der viser sig at være hans egen datter...

Men læs selv ”Smak” – en bog med masser af underholdning, spænding og stof til refleksioner over de store spørgsmål.

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

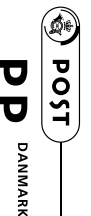
MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 18

4. november 2011 · 37. årgang

Uddrag fra ”Smak” - ny novellesamling af Max Ulrich Klinker

Hoveddøren

Hoveddøren nedenunder smækkede, lød det som. Men øjeblikket efter tænkte han ikke mere over det.

Han stod oppe i badeværelset. Alene.

Børnenes stemmer kunne han høre. Også hans kone, der talte til dem.

Døren måtte have været en indbildning. Dagen skal i gang, tænkte han og han fandt barbermaskinen frem. Den lå i skuffen til højre for kammen. En dag måtte der da kunne blive tid til at få ryddet ordentligt op i det badeværelse? Som alting flyder!

Næsten et under at barbermaskinen lå i den første skuffe, han prøvede.

Klik! Ikke mere strøm! Hvor er opladeren, mumlede han. Klokkeren var 7.13.

Ned i skuffen igen. Nu måtte der altså snart ryddes op. Det er ikke til at holde ud. Hvornår skulle han kunne nå det? Altid travlt. Altid bagud. Selv rammen på væggen hang skævt. Tegningen, som han syntes, lignede en kvinde. Hvor kom den egentlig fra? Nå, jo – en souvenirbutik uden for et kloster på en græsk ø.

Pokkers til hæsbæsende tid! Man glemmer jo alt. ”I næste måned bliver arbejdspresset mindre,” havde han sagt til sin kone så sent som i går. Han smilede skælmisk for sig selv. Det havde han vist også sagt i sidste måned.

Og i forrige. Denne gang skulle det være

vist. Fra næste måned ville han have lukket forhandlingerne mellem to firmaer. Virksomhedsfusioner.

Alle vil fusionere nu. Ingen vil stå alene.

I hvert fald håbede han på, at der ville blive roligere i familien. Vanskelige, det var de kontrakter jo. Men omvendt igen. Aftaleret er jo noget særligt. Ikke hvem som helst behersker disciplinen. Og der er også gode penge i opgaverne. Det er jo for familiens skyld, som han altid huskede sig selv på. Det var blevet et mantra for ham. Igen og igen betonedede han sin offervillighed. Også i de sene aftentimer, når huset sov, og han sad bøjet over sagerne.

Doven? Det skulle man i hvert fald ikke sige om ham. Hvis Dante har ret, så ville han ikke få det hedeste sted i helvede. Men gid døgnen havde flere timer, og gid Fanden havde mobiltelefoner!

Endelig, der er ledningen til barbermaskinen. Vupti, så er vi klar.

Stikket blev klikket ind i kontakten og barbermaskinens sagte brummen opslugte næsten alle lyde. ”Fred!” sagde han højt. Fred et øjeblik. Alting er da også snart et øjeblik! Hvornår bliver der tid til at være til? Og hvad med børnene? På lørdag. Ja, på lørdag kører jeg en tur med dem. Til Ongobongo-legeland? Hedder det sådan? Men hov - det er jo allerede lørdag i morgen. Om et øjeblik. Orkede han nu også at køre nogen steder?

Han så sig diskret i spejlet. 32 år er jo ingen alder. Verden ligger åben for fødderne. Det er bare at gå til den, hvis man vil være noget, vil man kunne noget, hvis... Det

gav et ryk i ham.

”Så til søs, Samuelson kommer i dag på kontoret allerede klokken 08.00!” råbte han højt.

Ham har jeg glemt. Det går ikke. Kun halvdelen af ansigtet var barberet. Jeg har ikke end gang set på hans sag! Jeg havde taget den med hjem med i går.

Og hvor er min skjorte, hvilket slips havde jeg på i går? Jeg havde vist butterfly? Pulsens steg, kunne han mærke.

Nu igen. Han blev varm i kinderne. Jeg når det ikke, ligesom sidst. Det er pinligt. Samuelson skal bare ikke vente forgæves. Jeg må ringe til kontoret. Hans-Aage må holde Samuelson hen. Det er lige ham. Det er...

Den mærkelige følelse i brystet, der fra tid til anden væltede frem: En summen og snurren. Koldsved.

Han blev med det samme nærmest febrilsk og åbnede medicinskabet. ”Hvor er den blå etiket? Dér!” Han knugede barbermaskinen stramt. Pilleglasset var næsten tomt. Åh, nej. Også apoteket i dag? Instinktivt slukkede han barbermaskinen, tog de resterende piller i glasset og udbrød. ”Hvad er det nu for en mod mavesyre? Det kommer sikkert også”.

Endnu mere febrilsk søgte han med hænderne, væltede et andet glas, men greb det i luften.

Den underlige følelse i hjertet - hvorfor kommer den nu? ”Lad være, du! Du er jo stærk. Det er for tidligt på dagen til flåben!” Følelsen i brystet klingede af. Kun en let kilden forblev.

Han smilede tilfreds og satte pilleglasset fra sig. Støttede med begge hænder på håndvasken og lo. ”Det er jo herligt at være sagfører,” citerede han og fortsatte. ”Længe leve Skjold-Hansen; ja, det er herligt at være sagfører. Det er herligt”. Han smagte på ordene.

Max Ulrich Klinker ”Smak”. Forlag: E.C. Edition. 278 sider. Pris: 199 kr.

Max Ulrich Klinker

Irland lukker sin ambassade i Vatikanet

Begge partner nedtoner konsekvenserne af ambassadelukningen. Den officielle begrundelse er besparelser.

Tekst: Niels Messerschmidt

DIPLOMATI Den irske stat har besluttet at lukke sin ambassade i Vatikanet. Beslutningen blev offentliggjort i begyndelsen af november samtidig med meddelelsen om, at landet også lukker sin ambassade i Iran og et officielt kontor i Østtimor. Men Irland vil opretholde sine fulde diplomatiske forbindelser med Den hellige Stol, siger de irske myndigheder.

Mens ambassadelukningen ifølge myndighederne sker for at nedbringe Irlands statsudgifter, så landet kan leve op til den økonomiske redningsplan, den har indgået med EU og Den internationale Valutafond, benægter regeringen i Dublin, at beslutningen har noget med de irske misbrugssager at gøre.

"Det har slet ikke været overvejet", siger den irske udenrigsminister Eamon Gilmore, og han tilføjer: "Vore diplomatiske relationer til Vatikanet vil fortsætte, og de er værdsatte".

Diplomatiske spændinger

Selv om den irske regering og Vatikanet efterfølgende begge har nedtonet konsekvenserne af ambassadelukningen og har påpeget, at relationerne mellem de to lande fortsat er intakte, sker lukningen af landets ambassade i Vatikanet efter stigende diplomatiske spændinger mellem parterne – en krise, som har sit udspring i afsløringerne af mange katolske misbrugssager i landet og Kirkens mangelfulde håndtering af flere af disse tilfælde.

I juli i år påviste en regeringsledet undersøgelse af det irske katolske bispedømme Cloyne, at Kirkens ledelse havde fejlhåndteret misbrugssager så sent som i 2009. Det fik den irske premierminister Enda Kenny til at udtale, at rapporten afdækker den "dysfunktion, ude af trit med virkeligheden, elitisme og narcissisme, som dominerer kulturen i Vatikanet op til i dag".

Siden har flere irske politikere foreslået

at man udvider strafferammen for personer, herunder gejstlige, som ikke indberetter deres kendskab om mulige seksuelle overgreb til de offentlige myndigheder – også når en sådan viden er fremkommet under et skriftemål.

Den katolske Kirkes primas i Irland, kardinal Séan Brady af Armagh, har siden udtrykt "dyb skuffelse" over den irske regerings beslutning.

Forgrenet diplomatisk netværk

Den italienske kender af Vatikanet, Sandro Magister, bemærker i en kommentar til ambassadelukningen, at med beslutningen om at nedlægge den irske ambassade i Vatikanet, har 77 lande – ud af de i alt 179 lande med fulde diplomatiske forbindelser til Den hellige Stol – fortsat ambassadører boende i Rom.

Irlands premierminister Enda Kenny har tidligere udtalt sig kritisk om Den katolske Kirkes håndtering af misbrugssagerne i landet.

Fjorten nationer har i dag ingen diplomatiske forbindelser med Den hellige Stol. Udover Kosovo, hvis internationale status stadig er uvis, drejer det sig om Afghanistan, Saudi-Arabien, Bhutan, Brunei, Folkerepublikken Kina, ø-republikken Comorerne, Nordkorea, Laos, Maldiverne, Mauretanien, Myanmar, Oman, Somalia, Tuvalu og Vietnam. Men ifølge Sandro Magister finder der formelle drøftelser sted mellem Vatikanet og disse lande.

Af de 77 lande med en ambassadør boende i Rom, har næsten alle lande med en katolsk flertalsbefolkning valgt at have en repræsentant bosiddende i den italienske hovedstad. Men det gælder altså ikke længere for Irland. Hertil bemærker Sandro Magister, at den irske stat altid har understreget sin katolske identitet og sine historiske forbindelser med Vatikanet – delvis i opposition til den protestantiske, engelske krone, som herskede over landet gennem flere hundrede år. Da Irland blev selvstændigt i 1929 etablerede den nye stat sine fire første diplomatiske forbindelser til henholdsvis USA, Storbritannien, det nu hedengangne Nationernes Forbund og Den hellige Stol.

Under Benedikt XVI's pontifikat har Vatikanet etableret diplomatiske forbindelser med fem nye stater: med Montenegro i 2006, med De forenede Arabiske Emirater i 2007 (hvilket skete efter pavens forelæsning i Regensburg), med Botswana i 2008, med Rusland i 2009 og med Malaysia i år.

I samme periode har fire lande besluttet at etablere et ambassadepunkt i Rom. Det drejer sig om Australien, Cameroun, Østtimor og Benin.

Relikvie fra sognepræsten fra Ars kommer til England næste år

Tekst: Lisbeth Rütz

HELGENER Den hellige Jean Baptiste Vianneys hjerte vil i juli næste år blive udstillet i fire dage i bispedømmet Shrewsbury, skriver det britiske dagblad "The Catholic Herald". Vianneys hjerte gik ifølge traditionen ikke igennem den forrådnelses-

proces, der normalt sætter ind efter døden.

Vianney er sognepræstens værnehelgen. Han blev i 1818 sognepræst i Ars og i 1925 kanoniseret af Pius XI. Endnu kendes ikke det præcise program for besøget; men det ventes, at relikviet vil blive udstillet adskillige steder i bispedømmet under besøget, for at så mange troende som muligt kan få lejlighed til at bede ved det. Relikviet vil blive ledsaget af biskop Guy Bagnard og to præster fra bispedømmet Belley-Ars.

Formålet med besøget er at inspirere til bøn for nye præste- og ordenskald samt til åndelig fornyelse i præsteskabet og i sognene. Besøget er kommet i stand efter

anmodning af biskoppen af Shrewsbury, Mark Davies, der i anledning af besøget udtaler, at relikviet: "vil opmuntre os til at se på den kærlighed og sandhed, der findes i hjertet af det katolske præsteskab, for den hellige Jean Baptiste Vianney sagde simpelthen: "at være præst er at elske Jesu hjerte". Jean Baptiste Vianney (1786-1859) var allerede i samtiden kendt som "sognepræsten fra Ars" på grund af sin eksemplariske fromhed. Han var meget søgt som skriftefar og tilbragte op til 18 af døgnets timer i skriftestolen. Pave Benedikt XVI markerede 150-året for hans død ved præstens år fra 2009-2010.

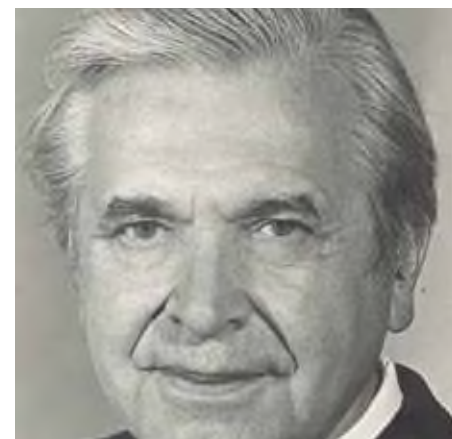
De samler ind til os

Årets Diasporaaktion er begyndt.

Læs mere på side 3

Jesuitter i Danmark

Alfred Otto og Heinrich Roos skabte en forskningstradition, der lever videre.

Læs mere på side 4

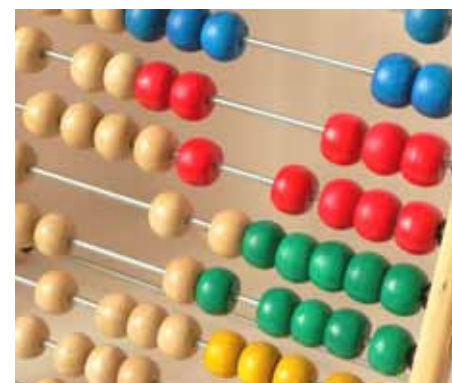
Østen i vesten

Kaldæerne - et forfulgt folkeslag.

Læs mere på side 5

Nøgletal for sognene

Hvordan ser det ud med sognenes økonomi?

Læs mere på side 7 og 8

Leder

Kirkens 'ti bud' for omgangen med børn og unge

Den katolske Kirke gennemlever i disse år sin måske største krise i nyere tid. Afsløringerne af årtiers overgreb på børn og unge begået af præster og ordensfolk, har givet alvorlige ridser i Kirkens omdømme, og offentligheden har med rette efterlyst klarere retningslinjer til håndtering af overgreb samt fremadrettede tiltag, der skaber et mere trygt miljø for børn og unge i kirkeligt regi.

Vatikanet indskærpede i foråret for bispekonferencerne om enten at udarbejde eller opdatere deres eksisterende beredskabsplaner med henblik på at sikre ens behandling af overgrebsager – i overensstemmelse med det pågældende lands lovgivning og retspraksis. Nu sætter Vatikanet ord på den ånd, der fremover vil kendetegne Kirkens institutionelle omgang med børn og unge.

På en international konference i Rom om børn og misbrug af deres rettigheder beskrev monsignore Charles Scicluna, Vatikanets promotor justitiae ('offentlige anklager'), denne strategi med tre overordnede nøgleord "Advar, forhindr og effektuer" – principper, som Den amerikanske Bispekonference gennem længere tid har anvendt i dens arbejde med at forebygge fremtidige overgreb, og som nu også bliver Den universelle Kirke til del.

De tre nøglebegreber dækker over en 10-punkts strategi, som skal kendetegne Kirkens arbejde på området. I den forbindelse er det værd at bemærke, at den nye strategi blev præsenteret af monsignore Scicluna, der i sin egenskab af offentlig anklager for Troslærekongregationen spiller en stadig mere central rolle i Kirkens bestræbelser på at 'få styr i eget hus'.

Kort fortalt pointerer den nye strategi; 1) omsorg og respekt for børns uskyld; 2) overgreb påfører børn "store skader" og er "frastødende udover enhver beskrivelse", når det begås af en præst; 3) Kirken skal gøre alt for at forhindre overgreb, og disse initiativer skal ledsages af oplysning og uddannelse om emnet. Kirkens ledelse må tale åbent om overgreb og bringe sagerne frem i dagens lys. En præsts overgreb er et "magtmisbrug" og er strafbart – her gælder ingen 'hvis'er' eller 'men'er'; 4) undervisningen på seminarerne i emnet skal styrkes; 5) vedtagne adfærdskodekser skal sikre en effektiv og resolut indgriben; 6) Kirken skal samarbejde med politiet og offentlige myndigheder; 7) Kirken skal beskytte ofrene mod yderligere skade og krænkerne mod at begå flere overgreb; 8) krænkerne må ikke arbejde i Kirken fremover; 9) Kirkens beredskab og dens håndtering af overgrebsager må bygge på den nyeste videnskabelige forskning; 10) Kirkens beredskab fordrer, at den handler engageret og troværdigt.

De 'ti bud' sammenfatter, hvad Kirken har lært af de tragiske overgrebsager og deres indhold bygger i store træk på dokumenter, som pave Benedikt XVI har udsendt i kølvandet på krisen i Kirken. De afstikker samtidig rammerne for kommende drøftelser, som vil finde sted på den internationale konference overgreb og Kirkens mulige svar i februar 2012 på det pavelige Gregoriana universitet i Rom. Her får delegerede fra bispekonferencerne og eksperter mulighed for at udveksle erfaringer og viden på området.

Da 'krisen' var på sit højeste, kunne man fra mediernes gengivelse let forledes til at tro, at overgreb på børn og unge næsten udelukkende var et problem i Den katolske Kirke – og ikke det samfundsproblem, som det faktisk er. Det viser fx Tønder-sagen, Brønderslev-sagen og senest Esbjerg-sagen med al tydelighed. Men en nylig undersøgelse afslører desværre, at mindst 16 af landets 98 kommuner stadig ikke en nedskrevet procedure for, hvordan man skal tackle sådanne overgreb mod børn.

Med sine 'ti bud' ønsker Kirken at signalere en ny og resolut ansvarlighed i arbejdet med børn og unge. Måtte dette være en inspiration for mange af kommunerne rundt om i landet. *Niels Messerschmidt*

Niels Engelbrecht og Pascal Huiting foran Sankt Josef Kirke i Groningen, lørdag, 29. oktober 2011. Foto: Ulla Elmquist.

Katolsk præstevielse i Groningen

En glad dag for diasporaen.

Tekst: Bernadette Preben-Hansen

GRONINGEN Lørdag, 29. oktober 2011, kl. 11 blev to nederlandske diakoner, Maurits Damsté og Pascal Huiting, præsteviet. Det skete i Sankt Josef Kirke i Groningen, den katolske domkirke for Noord-Nederland (de nordlige regioner af Nederlandene) og Friesland (Fryslân med bycenter i Leeuwarden, eller Ljouwert). Kirken var fyldt op af forventningsfulde messedeltagere, og et glad Salve Regina afsluttede den festlige messe. Præstevielsen blev anført af Gerard de Korte, den nederlandske biskop over bispedømmet Groningen-Leeuwarden. Og blandt de celebrerende nederlandske præster sås - en dansk præst. Pastor Niels Engelbrecht koncelebrerede. Sakristan Ulla Elmquist var med på kirkebænken, og - rent tilfældigvis - var også jeg selv vidne til begivenheden.

Det var en glad formiddag for katolikkerne i Noord-Nederland, der lever i diaspora med mange af de samme vanskeligheder, velkendte fra den danske katolske Kirke. Det er således et særsyn, at katolske præster indvies af kandidater fra lokalområdet. Pascal Huiting (f. 1986), der er opvokset i en katolsk familie i Drenthe (region i Noord-Nederland, også del i "De Bijbelgordel" med konservative protestantiske kirketraditioner) og teologisk uddannet fra Katholieke Theologische Universiteit (KTU) i Utrecht, skal forvalte syv sogne i Friesland. Og hans sognepræsteskab imødeses i lokalområdet med stor glæde og forventning.

Huiting, der taler et udmærket dansk efter studier ved

Havde Max Weber ret?

Protestantiske lande klarer sig bedst økonomisk, hævder nyt studie.

SOCIOLOGI Den protestantiske arbejdsetik har bidraget til større økonomisk vækst i de protestantiske lande end i de katolske, viste allerede Max Weber i sit hovedværk "Den protestantiske etik og kapitalismens ånd" (tysk 1906). Mere end hundrede år efter synes en ny undersøgelse publiceret af Sascha Becker, vicechef for Warwick's Centre for Competitive Advantage in Global Economy at bekræfte den fortsatte gyldighed af Webers tese.

Undersøgelsen er blevet fyldigt kommenteret på tænketanken Pew Forum on Religion & Public Life's hjemmeside. Ifølge Becker betyder den protestantiske opfattelse af arbejdet som pligt også i dag, at de nordeuropæiske protestantiske lande klarer sig bedre end de sydeuropæiske. Becker baserer sin undersøgelse på data fra 450 grevskaber i det 19. århundredes Preussen, hvor to tredjedel var protestantiske, mens den sidste tredjedel var katolsk.

Ifølge Becker forklarer religiøse forskelle, at de protestantiske områder var bedre uddannede end de katolske.

Det højere uddannelsesniveau i de protestantiske områder resulterede blandt andet i en tidligere industrialisering. Becker harsammen med kollegaen Woessmann i en artikel publiceret i 2009 i Quarterly Journal of Economics med titlen "Was Weber wrong?" argumenteret for, at protestan-

Søren Kierkegaard Forskningscenteret i København samt har gode relationer til Sankt Ansgar sogn i Bredgade, berettede i Academicum Catholicum (20. september 2011) om sin inspiration i den danske filosof Søren Kierkegaard.

Om end katolikkerne i Noord-Nederland og Friesland (en nordlig region med eget sprog og en selvstændighedsbevægelse, der ønsker løsrivelse fra det øvrige Nederlandene) lever i diaspora, er lokalkatolicismen stærk. Det kan endnu i dag mærkes i dagligdagen, at regionernes mentale folkevaner er solidt grundet i de forskellige kirketraditioner og -kulturer. Af "artikel 31" - noget nær pendanten til dansk Indre Mission - og af forskellige floje af den nederlandske protestantiske kirke (den nederlandske reformerede kirke med dens løsevne genreformerede kirkeretninger).

Nederlandenes og Noord-Nederlands katolske helgenfigur er den hellige Bonifatius (†754). Han var englænder og biskopmissionær fra 700-tallets Mainz. Bonifatius' sidste mission gik til Dokkum i Friesland, hvor han forsvarede sig mod friserne med Biblen. Han havde netop og meget lidt diplomatisk forsøgt at omhugge friserne hellige egetræ på tinge. Det blev friserne godt sure over. De angreb Bonifatius. Og da han forsvarede sig med Biblen som et skjold over hovedet, blev resultatet, at Biblen blev delt i to, som også hans eget kranium. Den delte Bibel kan i dag ses i Fulda i Tyskland. Bonifatius' særlige patronvirke er hovedpine.

Friserne, det frygtede fysisk kæmpestore krigerfolk (mange er stadig fysisk ret store), som romerkejseren Cæsar havde brugt som lejesoldater, var ikke sådan til at omvende.

Da de endelig officielt lod sig omvende til kristendommen, var regionen spækket med middelalderlige kirker og klosterdannelser. (I slutningen af 1800-tallet var Groningen centrum for den nederlandske socialisme, og i 2000 stod der i byparken - som en humoristisk kunstmanifestation - en kæmpestatue af Lenin, indkøbt i det fhv. DDR).

Folkesjælen i de nordlige regioner er gennemgående lidenskabeligt stærk for den valgte åndsretning. Også for katolikkerne. Det er den for dem endnu, katolikkerne i diasporaen i Noord-Nederland og Friesland. Der er en egen katolsk religiøs spiritualitet dér - i Friesland. Og der er omtrent tre timers togrejse til Amsterdam og Randstadregionen, en "vestlig" helt anden verden, når man lever i Nederlandene. Huiting vil nok gøre det en messe værd - også at besøge Friesland.

(B. Preben-Hansen var 1999-2002 bosat i Nederlandene, med stipendium ved Rijksuniversiteit Groningen)

terne havde større økonomisk fremgang på grund af deres bedre uddannelsesniveau. I flg. de to forskere blev uddannelsesniveaet hævet allerede med Martin Luthers reformation. Luther ønskede, at både mænd og kvinder skulle læse Bibelen, og derfor satsede de protestantiske områder på, at også piger skulle lære at læse. Konklusionerne er baserede blandt andet på data fra Brandenburg i det 16. århundrede, hvor forholdsvis flere piger end drenge gik i skole. På den baggrund mener artiklens forfattere, at protestantismen var en tidlig motor for kvindernes emancipation. Læs mere på <http://pewforum.org/> LR

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på tlf. 33 55 60 40 og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

Fra åbningen af Diaspora-Aktion 2011 i Trier. Fra venstre ses Georg Freiherr von und zu Brenken, præsident for Bonifatiuswerkes der deutschen Katholiken, biskop Stephan Ackermann, Malu Dreyer, socialminister for delstaten Rheinland-Pfalz, monsignore Georg Austen, generalsekretær for Bonifatiuswerk. Foto: Bonifatiuswerk.

DIASPORA En højtidelig pontifikalmesse i domkirken i Trier den 6. november markerede starten på dette års Diaspora-Aktion, som de tyske katolikkers Bonifatiuswerk står bag. I sin prædiken kom biskop Stephan Ackermann ind på temaet for årets aktion – ”Keiner soll allein glauben. Ermutigen. Erzählen. Erleben” [Ingen skal leve alene med troen; Om at opmuntre, udbrede og leve troen]: ”Det gælder også, at ingen kan tro alene. Den har brug for et fællesskab af troende, der kan styrke og understøtte den”, sagde biskoppen.

Højdepunktet for Diaspora-Aktion er den såkaldte Diaspora-Søndag den 20. november. På denne dag indsamles der i alle katolske kirker i Tyskland til trængte katolikker i diasporaområderne Nord- og Østtyskland, de nordiske lande og Baltikum.

Biskop Ackermann fastslog i sin prædi-

ken, at der i dag – i de områder, hvor katolikker udgør et flertal – ofte hersker en følelse af fremmedhed og mangel på tilhørsforhold: ”Der findes en følelsesmæssig diaspora af tro”. I betragtning af denne udvikling kan de kristne i de klassiske diaspora-områder tjene som model for nye måder at holde troen i live. De bringer budskabet videre: ”Fat mod!”. ”Diaspora-Aktion går ikke kun én vej, men er et redskab til gensidig solidaritet”, sagde biskoppen.

I sin åbningstale understregede Malu Dreyer, socialminister for delstaten Rheinland-Pfalz, at ”det, som gjaldt tidligere, gælder stadig i dag: nemlig længslen efter tro, efter åndelig sikkerhed, efter eksistentielle ståsteder – og efter ledsagere på vejen dertil. Vi mennesker har brug for hinanden, ikke kun i form af en aktiv velgørenhed, men også i åndelig forstand”.

”Ingen skal leve alene med troen”

Bonifatiuswerk har startet årets Diaspora-Aktion, som skal indsamle midler til Kirken i diasporaen, herunder bispedømmerne i de nordiske lande.

Tekst: Niels Messerschmidt

Troen leves i fællesskabet

”Uden fællesskab kan troen ikke gives videre, hverken til den næste generation eller til vore medmennesker. Det ved de katolske kristne, som lever deres tro i diasporaen”, sagde monsignore Georg Austen, generalsekretær for Bonifatiuswerk der deutschen Katholiken, i Trier.

De tyske katolikkers hjælpeorganisation investerer i stigende grad i menneskelige ressourcer, som sikrer, at ingen behøver at stå alene med sin tro. ”Ingen må leve alene med Evangeliets glade budskab, heller ikke i egne af Tyskland, hvor det store flertal ikke længere tilhører den kristne kirke”, sagde monsignore Austen videre. Bonifatiuswerk støtter derfor initiativer, der søger at videregive det glade budskab

på nye måder, også overfor dem, som endnu ikke kender Kristus.

Præsidenten for Bonifatiuswerk, Georg Freiherr von und zu Brenken, appellerede til katolikerne i Tyskland om at vise solidaritet med deres brødre i diasporaen. ”Katolikker, som lever deres tro som en minoritet, har brug for Bonifatiuswerks støtte til at organisere den pastorale praksis og i fællesskab at kunne leve deres tro”, sagde præsidenten.

Med de indsamlede midler fra Diaspora-Aktion støtter Bonifatiuswerk arbejdet med at styrke det kirkelige liv i diasporaen, støtter pastorale initiativer, indkøbet af biler og kateketiske projekter rettet mod børn og unge.

Bonifatiuswerk

Organisationen Bonifatiuswerk der deutschen Katholiken blev grundlagt i 1849, og den har bestået gennem alle 162 år med en livskraft, der også overvandt problemerne i Hitler-tiden – sidstnævnte dog ikke uden betydelige vanskeligheder, idet nationalsocialisterne gjorde, hvad de kunne, for at hæmme dens arbejde. At Bonifatiuswerks hovedkvarter og trykkeri i Paderborn kort før 2. Verdenskrigs afslutning blev ramt af en fuldræffer, gjorde, at man måtte begynde forfra på at bygge organisationen op.

Til alt dette kom den store udfordring, det var, at skulle hjælpe Kirken i det tidligere Østtyskland. Bag muren og pigtrå-

den levede dengang 1,3 millioner katolikker, fordelt på omkring 1.000 menigheder. Intet under, at Bonifatiuswerk i 1949 måtte sende en tredjedel af alle indsamlede midler til Østtyskland. Den tidligere ærkebiskop i Berlin, kardinal Georg Sterzinski, har fremhævet Bonifatiuswerk som den, der har størstedelen af æren for, at Den katolske Kirke overhovedet kunne overleve i DDR.

Bonifatiuswerk har også gennem mange år ydet de nordiske kirker økonomisk hjælp, og efter kommunismens sammenbrud i begyndelsen af 1990'erne går en del af hjælpen nu også til de baltiske lande. Mere information om Bonifatiuswerk findes på www.bonifatiuswerk.de.

De katolske biskopper i EU drøfter den finansielle krise

Finanskrisen og fremtiden for europæisk integration var på dagsordenen, da biskopkonferencerne i EU drøftede de politiske udfordringer i Eurozonen.

Tekst: Niels Messerschmidt

KRISEMØDE Midt under den finansielle krise opfordrer COMECE – organisationen for de katolske biskopkonferencer i EU – de enkelte EU-lande og deres borgere til at påtage sig et medansvar for at finde holdbare løsninger. Biskopperne opfordrer samtidig de europæiske ledere til at anlægge et langsigtet perspektiv på løsningen af den igangværende krise.

Dette var hovedbudskaberne fra COMECE's plenarforsamling, der blev afholdt i Bruxelles den 26.-28. oktober under overskriften 'Finanskrisen og fremtiden for europæisk integration'.

På mødet lyttede biskopperne til en række eksperter, der udtalte sig om dette komplekse emne og de økonomiske og politiske grunde til den europæiske gældsrisiko.

Blandt talerne var Peter Wagner, chef for Europa-Kommissionens afdeling til håndtering af Grækenlands økonomiske situation; Lans Bovenberg fra Tilburg uni-

versitetet i Holland; Emmanuel van der Mensbrugge, chef for Den internationale Valutafonds kontor i Europa, samt Jean-Pierre Jouyet, chef for de franske finansmyndigheder.

”Årsagerne til krisen er af strukturel karakter og skyldes primært kortsigtede og ofte meget valgrelaterede politiske hensyn gennem de sidste årtier”, siger COMECE i forlængelse af mødet, og tilføjer: ”Disse valg afspejler ofte en individualistisk adfærd, der er næret af kreditfinansieret forbrugerisme”.

Biskopperne mener, at de europæiske borgere i den nuværende situation bør stå samlet og udvise solidaritet for at overvinde krisen. Men en krise er ikke nødvendigvis ensbetydende med tilbagegang, mener biskopperne: ”Den kan bruges som anledning til fornyelse”.

Europarådets præsident, Herman Van Rompuy, præsenterede EU-topmødets foreløbige resultater for biskopperne. Foto: esharpeu.

En moralsk og åndelig krise

Europarådets præsident, Herman Van Rompuy, præsenterede EU-topmødets foreløbige resultater for biskopperne. COMECE hilste disse resultater velkomne som et svar på den umiddelbare krise. Vel vidende at tekniske og kortsigtede løsninger er utilstrækkelige, understreger biskopperne behovet for at udvikle en langsigtet vision for de europæiske institutioner og de sociale og økonomiske modeller, disse institutioner fremmer. Og biskopperne mener desuden, at de yngre generationer, som risikerer at blive krisens største ofre, bør inddrages mere i disse overvejelser.

På mødet gav de katolske biskopper udtryk for, at Kirken kunne være en drivende

kraft til at skabe samhørighed og håb i de europæiske samfund, der i disse år trues af populisme og adskillelse. Hovedårsagerne til den nuværende

krise er af moralsk og åndelig karakter, mener biskopperne.

”Moralsk relativisme har ændret betydningen af personlig og kollektiv ansvarlighed og betydningen af det fælles gode på længere sigt. Gennem deres sociale tilbud hjælper kirkerne de svageste i samfundet; kirkerne fremmer menneskelig værdighed og værner om det fælles gode mod individualistiske tendenser.

COMECE tilslutter sig EU-erklæringen om social markedsøkonomi – et begreb, der med Lisabon-takten er blevet indføjet i EUs grundlov. Teksten – 'A European Community of Solidarity and Responsibility' – vil blive offentliggjort på flere sprog i starten af januar 2012.

To Stenosgade-jesuitter og middelalderfilosofien

Den jesuitiske ånds møde med dansk klassikerkultur.

Tekst: Bernadette Preben-Hansen

JESU SELSKAB I 1937 publicerede Alfred Otto SJ et nederlandsksproget essay om den katolske mission i Danmark (Het land van sint Knud: katholieke missie in Denemarken. Xaveriana maandschrift 162, 14/6. Leuven, 32 sider). Efter en oversigt over katolsk historie i Danmark, skriver Otto under overskriften ”Vanskeligheder” (Otto 1937, 21): ”Det bør understreges, at den katolske Kirke i Danmark finder en yderst vanskelig arbejdsmark. En af de største forhindringer er manglen på et indfødt præsteskab. For udlændinge er det ingen nem opgave at arbejde med succes i et så højtudviklet land som Danmark. Det fremmedartede sprog, som må tillæres til perfektion, er langt fra den eneste vanskelighed. Også den særegne kultur og de særdeles særegne træk ved den danske national karakter volder en hel del vanskeligheder. Danskeren er af natur overfølsom, kunstnerisk og noget nærtagende. Hans stærke hang til det naturlige overlader ham ingen dyb forståelse overfor det overnaturlige”. Om end Ottos danskerportræt går på den danske folkesjæl, er den på sin vis også betegnende for grundholdningen bag undervisningen i filosofihistorie på filosofistudiet ved Københavns Universitet. Den var (og er næsten indtil i dag) præget af den idé, at middelalderen, rundt regnet 500-1500, var en mørketid for introverte munketanker om Guds eksistens og katolsk kirkemagt, der pludseligt blev tromlet over af reformation, oplysningstid og naturvidenskab. I arbejdet med oplysningen af middelalderen grundlagde to Stenosgade-jesuitter en forskningstradition på Københavns Universitet.

Alfred Otto og Heinrich Roos

Alfred Otto SJ (1903-82) blev født i Mühlhausen i Tyskland. Efter filosofiske og teologiske studier i Valkenburg i Nederlandene, blev han sendt til Danmark (1927). Han blev præst ved Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade. Her kastede han sig over videnskabelige studier og forsvarede siden sine doktorgrader, dels ved Gregoriana i Rom (1931), dels ved Københavns Universitet (1933) om Roskilde gavebog fra dansk middelalder.

Heinrich Roos SJ (1904-77) blev født i Rüdeshelm i Tyskland. Også han var knyttet til Valkenburg i Nederlandene, blev sendt til Danmark (1928) og blev præst ved Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade. Han kaste-

de sig over videnskabelige studier. Roos tog sin magistergrad i germansk filologi ved Københavns Universitet (1932), og tyve år senere (1952) disputerede han sammesteds på en afhandling om Morten Mogensens sprogfilosofi, om betydningsmåder (modi significandi), et vigtigt kapitel af den middelalderlige logik og semantiks historie i middelalderens latinsksprogede skolastik.

Studium generale

Middelalderen fra 1100-tallet til og med 1400-tallets slutning blev en videnskabelig blomstringstid. De ældste universiteter - Bologna, Paris og Oxford - blev oprettet i 1100-tallet. Grundlaget for den europæiske enhedskultur var sproget latin. De lærde studerede og disputerede på latin fra Napoli til Uppsala. De rejste rundt fra universitetet til universitet med deres dyrebare håndskrifter, notesbøger og biblioteker i bagagen. Universiteternes særkende var, at de kunne konferere internationalt anerkendte akademiske grader med tilladelse for deres kandidater til at undervise hvor som helst. Europa og den europæiske idé som en spirituel enhedskultur var hermed under opbygning. Universiteterne skød frem som paddehatte, og Danmark, der haltede efter den europæiske (ud)dannelseskultur, fik et universitet i København (1479) - et universitet, der fra sin grundlæggelse var tynget af bureaukrati og provinsialisme.

Morten Mogensen, Bo, Jens og alle de andre fra Danmark

Middelalderens skoler og universiteter læste Aristoteles. Den gamle græske filosofis tanker blev fra 1100-tallet til 1600-tallet grundlaget for studiet af filosofi i Vesteuropa. De europæiske universiteters fællesnævner var det obligatoriske pensum: Aristoteles' skrifter i latinsk oversættelse. Skolemændene noterede og kommenterede. De diskuterede og disputerede. Og deres tekster ligger i dag i håndskrifter rundt om på Europas forskningsbiblioteker. Serióse studier af middelalderens filosofi og teologi forudsætter et solidt kendskab til latin, håndskriftlære og tekstedition.

Her ligger vore to Stenosgade-jesuitters fortjenester for dansk videnskabshistorie. De gravede de danske middelalderfilosofers skrifter ud af de europæiske forskningsbiblioteker og begyndte at udgive dem. Roos fremgravede også de middelalderlige sofismer (sophismata) fra Parise-

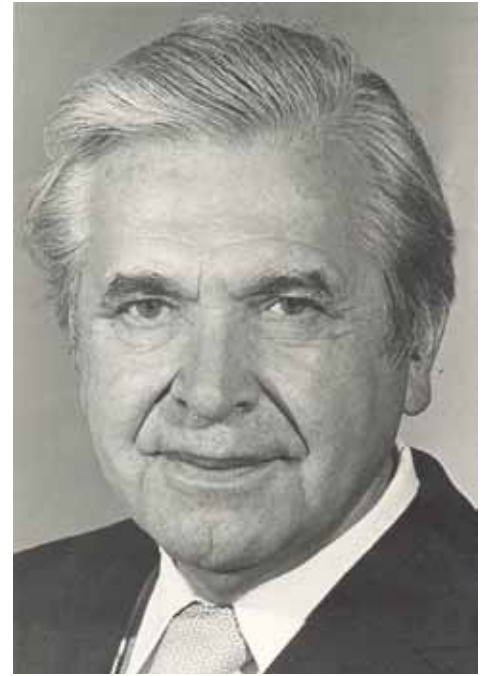
runiversitetet, sproglige øvelser i logik og argumentation, som det internationale skolefolk trænede ved offentlige disputationer. Det er sådan en sofisme, som Ludvig Holberg karikerer i fortællingen om Erasmus Montanus, der efter teologiske studier ved Københavns Universitet vender hjem til sit sjællandske sogn og overbeviser sin familie om at ”morlille er en sten”. Også Rasmus Æreboe, Just Juels sekretær på rejsen til Peter den Stores hof i Sankt Petersborg, beretter i sin selvbiografi muntert om de sofistiske disputationer ved Københavns Universitet i 1700-tallets begyndelse.

Under og efter Besættelsen var Otto og Roos engageret i uddannelse og forskning ved Københavns Universitet. Vore to jesuitter fik godet forskningsjorden og grundlagt (1946) et udgiverprojekt, der lever i bedste velgående den dag i dag: udgivelsen under Det Danske Sprog- og Litteraturselskab af de danske middelalderfilosofers latinsksprogede filosofiske værker (Corpus philosophorum danicorum medii aevi). Morten Mogensen, Bo, Jens, Peter Nattergal, Anders Sunesen og alle de andre danskeres grammatiske og sprogfilosofiske værker fra Pariseruniversitetet i 1200- og 1300-tallet blev nu tilgængelige for den internationale forskning. Det må betegnes som noget nær en genistreg at få udgiverprojektet gennemført, da tyskhed og jesuitkultur jo ikke var populært i 1940'ernes Danmark.

Institut for græsk og latinsk middelalderfilologi

I 1958 oprettede Københavns Universitet et ”Institut for græsk og latinsk middelalderfilologi” (IGLM). Hovedpersonerne bag var professorerne Poul Johannes Jensen og Carsten Høeg. Jensen, professor i klassisk filologi, var åndshistoriker i bred forstand, især på arbejder om den sokratiske-platoniske tradition. Høeg, også professor i klassisk filologi, arbejdede med studiet af den byzantinske musik. Institutets hovedopgave blev - udover den byzantinske musikforskning - at studere europæisk latinsksproget middelalderfilosofi, den græksksprogede filosofiske baggrund, dvs. særligt Aristoteles' værker og at publicere tekstkritiske udgaver af de danske filosofers fra middelalderen. Her havde vore to jesuitter en ledende finger med i spillet, og det med stor dygtighed på Det filosofiske fakultet, der fra 70'erne under navnet ”Det humanistiske fakultet” næppe har været særligt jesuitvenligt. Institutet lå i 60'erne på Gråbrødre torv i Københavns latinerkvarter indtil det i 70'erne flyttede til Amager, hvor det endnu ligger. Cahiers de l'Institut du Moyen-Âge Grec et Latin (1969), instituttets eget tidsskrift, som især beskæftiger sig med filosofiske tekster fra middelalderen, er internationalt anerkendt.

Navnlig Roos, der var en elsket underviser, var en stærk inspiration for 60'ernes unge opvoksede forskergeneration, der efterhånden etablerede sig. I 80'erne blev doktordisputationerne forsvaret ved fakultetet: Sten Ebbesen om Aristoteles' Sofistiske refutationer, snydeargumentationer, og Niels Jørgen Green-Pedersen om Aristoteles' argumentationslære Topikken - i skolastikken. Roos blev instituttets frontfigur. Han opbyggede et netværk af internationale kontakter. Da Roos døde (1977), overtog eleven Jan Pinborg (f. 1937), der i øvrigt konverterede til katolicismen under sin lærer, posten som instituttets naturlige frontfigur. Og igennem 70'erne og 80'erne blev instituttet for alvor internationalt. Fra

Heinrich Roos SJ (1904-77)

nær og fjern opsøgte internationale forskere instituttet for at forske på instituttets middelalderbibliotek og arbejde med instituttets mikrofilmsamling, der voksede og i dag tilsammen med mikrofilmsamlingerne i Nijmegen og Leiden i Nederlandene er vel verdens mest velassorterede, særligt i fagfeltet middelalderlige Aristoteles-kommentarer, middelalderlig logik og semantik. Pinborg døde alt for ung (1982), og hans elev Sten Ebbesen (f. 1946) overtog da posten som instituttets internationale frontfigur.

En af instituttets utallige udgiverbedrifter er udgaven af den franske filosofi Jean Buridans håndbog i logik (Summulae). Buridan underviste på det filosofiske fakultet i Paris fra 1320'erne indtil sin død (c. 1360). Han blev aldrig teolog. Teologerne havde muligvis en tendens til at sammenblende tro og videnskab. Buridan var nominalist. Han holdt på, at ”kun enkeltting eksisterer, og at en sætnings sandhed afhænger af, om der eksisterer noget, som dens begreber refererer til” (Sten Ebbesen). Buridans videnskabelige metode fik en kolossal indflydelse på især de central- og nordeuropæiske universiteter, indtil humaniststrømningerne fra 1500-tallet fik undermineret den skolastiske videnskabelige metode på universiteterne. Humanisterne førte hadekampagner imod sofismerne og det skolastiske videnskabssprog. Skolastikken overlevede dog hos jesuitterne.

Skolastikkens Aristoteles i København

Otto og Roos skabte en forskningstradition, der i dag lever videre i Center for den Aristoteliske Tradition (2009) ved Københavns Universitet. Forskningen er i dag grundfæstet i en streng aristotelisk videnskabsopfattelse. Og den jesuitiske ånd er for længst hensovet i tornerosesøvn i stævne mødet med dansk klassikerkulturs traditionelle ateisme, da ”danskerens stærke hang til det naturlige overlader ham ingen dyb forståelse overfor det overnaturlige” (her lidt fortænkt fortolket som forståelsen for studiet af skolastikkens sprogvidenskabelige diskussioner af ordet ”Gud”).

To tyske jesuitter skulle der altså til for at gøre nationalstaten opmærksom på den danske middelalderlige videnskabelige tradition. Uden deres arbejde og indflydelse ville dansk videnskabshistorie i dag have været uendeligt meget fattigere.

Serien om jesuitterne fortsætter til februar

100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel

Husk at give et bidrag til Kirken

Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på tlf. 33 55 60 12

”Kontakten til familierne er meget vigtig”

De kaldæiske menigheder i Danmark har i fader Faris Toma Moshe en ildsjæl, der binder deres hjemlands tro og kultur sammen på tværs af de syv menigheder rundt om i landet.

Tekst og foto: Niels Messerschmidt

KALDÆERE Mange danske katolikker kender sikkert ikke fader Faris Toma Moshe, men for de omkring 2.000 herboende kaldæiske kristne er han et vigtigt omdrejningspunkt i deres kirkelige liv. Den 39-årige irakiske præst, der kom til Danmark i 2006 med henblik på at betjene de kaldæiske grupper i landet, har mere end nok at se til. Udover at betjene de kaldæiske 'centre' i Aarhus og Søborg nord for København, hvor en stor del af de godt 400 kaldæiske familier bor, holder han jævnligt også messe for sine landsmænd i Aalborg, Horsens, Esbjerg og Næstved.

”Selv om jeg rejser over 60.000 kilometer om året, er det en stor glæde for mig at arbejde som præst. Det er noget, jeg altid har drømt om”, fortæller fader Faris.

”Faktisk er det en stor ære for mig at være den første fastboende kaldæiske præst i Danmark. Det er ikke kun et stort ansvar, men også en glæde for mig til at give det, jeg selv har modtaget gennem Kirken, videre til mine landsmænd”, tilføjer han.

Fra Bagdad til Aarhus

Kirkens liv har altid spillet en vigtig rolle for Faris og hans familie. Han voksede op i en søskendeflok på otte børn i en af Bagdads kristne bydele. Faderen var arbejdsløs, så hans ældste brødre forsørgede familien, mens moderen arbejdede som frivillig i den nærliggende kirke, hvor Faris ofte hjalp til med at forberede messen. I forbindelse med hans første hellige kommunion i 1981 opstod ønsket om et liv i kirkens tjeneste, først som messedreng, senere som præst.

Fader Faris forklarer, at selv om de kristne samfund i Irak i stigende grad udsættes for vold og forfølgelse, og det mange steder er forbundet med livsfare at komme til messe,

repræsentant i Rom, bad ham om tage til Danmark, der manglende en fastboende kaldæisk præst. Og det var en ret anderledes kristendom, han mødte her:

”I Danmark har de kristne en frihed, som vi ikke kender i Irak. Men mange danskere prioriterer ikke kirken og dens liv så højt som de kristne irakere. For os er Kirken en uadskillelig del af vores hverdag og den er noget, som binder os sammen. Derfor er vigtigt, at vore familier mødes, og at de støtter hinanden”.

En forfulgt Kirke

Flertallet af de kaldæiske kristne i Danmark er krigsflygtninge fra Irak. En række krige i området de seneste tyve år, og især flere års handelsblokade i kølvandet på den amerikanskledede invasion i 2003 og de borgerkrigs-lignende tilstande, som nu hersker i landet, har ødelagt den århundredlange tolerance mellem landets mange religiøse grupperinger. De religiøse spændinger i landet i dag, hvor kaldæerne i stigende grad bliver udsat for forfølgelse, kidnapning og mord, har resulteret i, at hundredtusinder har forladt landet i de senere år og nu er bosat i vestlige lande.

Og fader Faris kender de irakiske flygtninges virkelighed fra nærmeste hold.

”Min familie er flygtet ud af landet og bor i dag i Tyskland, Finland og USA, og min ældste bror har som den sidste af mine søskende netop forladt landet”, forklarer Faris, der som sognepræst i Bagdad selv har haft volden tæt inde på livet. Hans kirke var for nogle år siden udsat for et bombeangreb, som dræbte fem

personer i Irak, har fader Faris mistet håbet og han tror, at hans kirke på sigt vil forsvinde fra området. Som han selv konstaterer: ”Vi er stolte over at være kristne, og vi havde håbet, at udlandet ville lægge mærke til situationen for de kristne i Irak. Men vi har ikke fået hjælp fra det kristne verdenssamfund, og det internationale samfund interesserer sig heller ikke for vores skæbne. Så fremtiden for kaldæerne i landet er meget dystert”.

Tætte bånd til familierne

Fader Faris kan derimod glæde sig over, at de kaldæiske menigheder trives i Danmark. I dag er de fleste kaldæiske familier centreret omkring Aarhus og København, hvor der bor mere end hundrede familier hvert sted. I Aalborg bor der ca. 60 familier – det samme i Næstved, mens der er i Horsens og Esbjerg bor 25 familier. Derudover er der en lille kaldæisk menighed på ni familier i Holstebro, som fader Faris besøger med jævne mellemrum.

I weekenderne fejrer han messe sammen med lokale diakoner i de kaldæiske menigheder rundt om i landet. Og ofte bliver der også tid til at undervise menighedens børn og unge – noget, han vægter højt. ”De skal kende deres rødder og deres tro, og de skal være stolte af deres Kirke”, siger han, ”for vores sprog og liturgi har rødder tilbage til Jesu tid”.

Under sin studietid på Babylon College fik fader Faris indprentet, at han som præst har et særligt ansvar for familierne og at han skulle vægte besøg hos familierne meget højt. I den mellemøstlige kultur, som Faris er runden af, er familien samfundets vigtigste celle og det er hér, at troens leves og gives videre til de næste generationer.

”Derfor er det vigtigt, at familierne føler

at præsten er med dem. Og det er ikke nok, at præsten har kontakt med familierne, når de kommer til messe eller deltager i menighedens aktiviteter. Som præst må du også besøge deres hjem, spise sammen med dem og tale med børnene. På den måde får du en fornemmelse af, hvordan den pågældende familie har det, hvilke problemer de døjer med, og de får mulighed for at diskutere deres problemer med præsten”, siger fader Faris og tilføjer: ”På den måde lærer vi hinanden bedre at kende. Vi kommer jo fra samme land og fra samme kultur”.

Fader Faris kommer til slut med en opfordring til danskerne: ”Vi kristne irakere har meget at tilbyde det danske samfund. Vi vil gerne dele vor tro med jer. Så kom og mød os og find ud af, hvem vi er. Vi vil møde jer med varme hjerter”.

Den kaldæiske Kirke

Den kaldæiske Kirke er et af de ældste kristne kirkesamfund i verden og blev grundlagt af apostlen Thomas. Den er én af de østkirker, der har indgået union med Den romersk-katolske Kirke. Den eksisterer dog som en selvstændig kirke med egen liturgi og eget gejstligt hierarki.

I 2007 oprettede biskop Kozon kaldæerne som et såkaldt personalsogn i Danmark, dvs. en selvstændig menighed, tilknyttet Johanneskirken i Søborg, men med to centre – ét i Århus og ét i København. Det var første gang i bispeddømmets historie, at der oprettes en såkaldt personalmenighed, da alle bispeddømmets almindelige menigheder er territoriale.

Som bispeddømmets fastboende præst for de kaldæiske menigheder er fader Faris ofte på farten, når han skal undervise og fejre messe hos de syv kaldæiske menigheder rundt om i landet.

”Vi vil møde jer med varme hjerter

er kirkerne altid fulde hver søndag. Sådan var det også, da han var dreng: ”Vores familie gik til messe hver søndag, og vores sognekirke havde en levende menighed med masser af mennesker og aktiviteter. I mange år gik jeg i kirke hver dag”.

Efter at have studeret teologi og filosofi i seks år på Babylons pontifikale Babel College, blev Faris ordineret til præst i 1994. Herefter arbejdede han i tolv år som sognepræst i Bagdad indtil monsignore Philip Najim, Den kaldæiske Kirkes

af menighedens medlemmer, og bomben var så kraftig, at mere end tyve biler på parkeringspladsen foran kirken udbrændte.

Men selv i trængslerne finder fader Faris styrke i sin tro og han siger til sine trosfæller i Danmark: ”Hold fast ved jeres tro. Jesus har overvundet verden. Vi kan ikke få de døde tilbage, men vi kan blive ved med at tro og vise kærlighed. Vi må gerne sørge. Men tænk på Jesus. Han er vores trøst”.

Men når det drejer sig om kaldæernes si-

vandret til Babylonien (et oldtidsrige i det sydlige Mesopotamien, i dag Irak) fra den Arabiske Halvø. Folkeslagets udbredelse i nyere tid omfattede hele det nuværende Irak og dele af Syrien, Iran og Tyrkiet.

På trods af det kaldæiske folks lange historie i det mellemøstlige område og deres 1.400-årige sameksistens med Islam, er kaldæerne i dag mere truet end nogen-

sinde. Trossamfundet levede før Iraks krig mod Kuwait i 1991 hovedsageligt i det nordlige Irak, men i 1990'erne ønskede Saddam Hussein at gøre området arabisk og det betød, at kaldæerne blev tvunget til de større byer som Bagdad og Mosul.

De borgerkrigs-lignende tilstande i Irak med en stigende forfølgelse, kidnapning og mord på kaldæiske kristne, har de sene-

re år tvunget mere end 300.000 kaldæere til at forlade landet.

I dag bor næsten samtlige af de resterende 500.000 kaldæere i Irak i landets hovedstad, Bagdad. Der anslås at være omkring 1,5 mio. kaldæiske kristne på verdensplan – de fleste er i dag bosat i vestlige lande som fx USA, Tyskland, England, Frankrig og Skandinavien.

Et forfulgt folkeslag

Den kaldæiske Kirke er én af de østkirker, der har indgået union med Den romersk-katolske Kirke. I 1551 brød en gruppe biskopper med Den assyriske Kirke for at indgå i kirkefællesskab med Rom.

Dette blev senere til Den kaldæiske Kirke. Det kaldæiske folkeslags oprindelse er uklart, men det formodes, at de er ind-

Lidt for rosenrødt?

Søster Emmas liv som Sankt Joseph Søster.

Tekst: Benedikte Brisson

BIOGRAFI Hvordan ser en nonnes liv ud indefra? Hvad får en ung pige til at beslutte sig for at aflægge løfter om lydighed, fattigdom og cølibat?

Noget af det kan man få opklaret ved at læse bogen om Emma Martensen, skrevet af Dorte Elmbæk Nielsen, men skrevet sådan, at man næsten glemmer, der er en (beundrende) forfatters tolkning mellem hovedpersonen og læseren. Vi følger lille Emma i barndommens katolske hjem, hvor bomberne over den franske skole er en eks-

traordinær forfærdelig begivenhed midt i alle hverdagene, hvor Emma bliver mobbet og ikke får den store forståelse fra sine forældre. I teenageårene beslutter hun sig for at blive nonne, og kaldet kan også holde til en venteperiode, mens hun uddanner sig. Og så har resten af livet været om ikke en dans på roser, så i hvert fald et meget forelsket samliv med Gud:

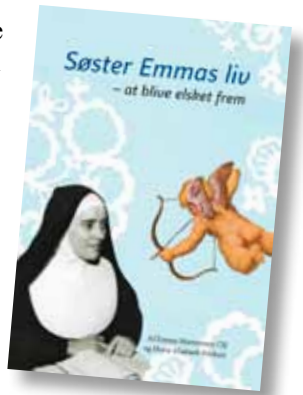
”Det er ved at blive forstået og ikke bebrejdet, at vi kan vokse og komme over vores vanskeligheder. Vi bliver også elsket frem af Gud, uanset om vi tror på ham eller ej.” Søster Emma føler kald, ikke bare til at blive Sankt Joseph søster, men også til at rydde op og reformere ordenen, så den passer til den danske nutid. Ordensdragt og forældede skikke er ikke nødvendige for at bringe enhed og forsoning mellem mennesker og Gud. Arbejdet som psykolog og senere som åndelig vejleder bringer søster Emma i kontakt med mange forskellige mennesker, men det, der fylder mest,

er forholdet til Kristus selv og ønsket om at komme ham stadig nærmere, at ”blive kysset af Kristus” er det, søster Emma i sin høje alder forbinder med, at døden nærmer sig. Det er en smuk og gribende historie om et lykkeligt liv. Båret af kærlighed, elsket frem, som hun selv siger. Men er det virkelig så let at give afkald og blive nonne?

Man sidder med en lille følelse af, at det hele er malet lidt for rosenrødt. Men sådan tager det sig måske ud, når man ser livet gennem denne særlige nonnes øjne. Hvem er så målgruppen for denne bog? Alle os nysgerrige, os der måske ind imellem selv har været tiltrukket af en orden, måske drømt om, at det på en måde var et lettere liv? Jeg tror snarere, at dem, der vil købe og læse bogen, er den gruppe, der i forvejen kender søster Emma, er blevet undervist af hende... kort sagt den gruppe, der i forvejen læser erindringer. Og den gruppe er der nok ikke mange reelle klosterkald i. Der er meget begrænset appel i bogen til de unge,

der kunne være generationen på vej i kirken.. eller på vej ind i klostrene. Bogen til de unge er ikke skrevet endnu... og som søster Emma siger, er det nu lettere at gå i kloster som ung, end som midaldrende, hvor man selv har været vant til at bestemme over sit liv i årtier. Men som indblik i en del af Den katolske Kirkes historie i Danmark vil bogen være udmærket. Og kært er det jo, at kærligheden aldrig ophører.

Søster Emmas liv - at blive elsket frem. Emma Martensen og Dorte Elmbæk Nielsen Katolsk forlag 201. 171 sider. Pris: 150 kr.

Frans af Assisi i nye klæder

Kristin Krogs bog er lidt af et åndeligt kludetæppe.

Tekst: Kirsten Krog

HELGENER Kristin Floods bog ”I Frans af Assisis fodspor. Jagten på en anden rigdom”, som er udkommet på forlaget Borgen, er en gennemræst blanding eller syntese. Bogen består af en rejsebeskrivelse, som viser sig at være af mere indre end ydre karakter; af en romanlignende beretning om Frans og endelig af en mere objektiv, beskrivende indføring i Frans’ liv. Forfatteren formår at koble disse tre ret forskellige lag sammen på en flydende og tiltalende måde, så det kommer til at fungere, selvom der kan være delte meninger om, hvorvidt de to måder at behandle Frans på burde bruges i samme bog.

Kristin Floods sammensmeltning af vidt forskellige genrer synes imidlertid at passe sammen med det åndelige kludetæppe, som læseren møder. Allerede i sin indledning understreger forfatteren, at hun ikke selv regner sig for kristen eller føler sig beslægtet med noget etableret religiøst system. I

bogen kommer Frans af Assisi til at lide noget af den samme skæbne. Han sammenlignes og sidestilles med sufierne og Buddha.

Trods denne synkretisme, som – i forfatterens beskrivelse af sin egen livsrejse – mod slutningen af bogen bryder ud i fuldt flor, har bogen lange, gode og ”neutrale” passager, som er værd at læse, især hvis man har ringe kendskab til Frans af Assisis liv.

Her kunne man dog som katolik og kristen have haft større udbytte af for eksempel Johannes Jørgensens bog om Frans.

I Kristin Floods bog bliver centrale passager fra Frans’ liv, som er klart kristne, gjort åndelige og menneskelige universelle. Nu behøver det ene jo ikke at udelukke det andet, men i ”I Frans af Assisis fodspor” sker der netop en sådan udelukkelse, det universelle fremhæves således på bekostning af det specifikt kristne. Frans af Assisis kærlighed til fattigdommen, fordi Jesus

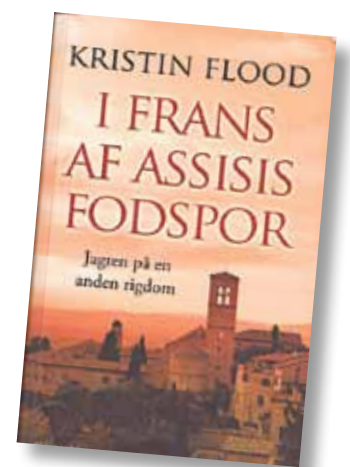
valgte at være fattig, bliver til: ”Større tryghed. Mere tillid. Til livet, til mig selv og til andre. Flow. Naturlighed. Dybere glæde. Bedre intuition. Ny indsigt og nye erkendelser. Ekspansion. Indre ro. Tålmodighed. Tolerance. En følelse af mening og sammenhæng. Men også vitalitet, nye opdagelser og utraditionelle kreative løsninger [...]” (s. 226). At selvforsagelse i kærlighed til Kristus uvægerligt vil blive fulgt af tillid, glæde og mening er en kendsgerning, men hos Kristin Flood bliver disse sjælstilstande selve hovedsagen, mens forholdet til Kristus er helt fraværende.

Det bliver endnu tydeligere i hendes tolkning af Frans’ stigmatisering, som katolsk set er et tegn på Frans’ forening med Jesus. Hos Kristin Flood står selv denne stigmatisering helt adskilt fra Jesus og fra talen om en personlig Gud.

”Det indebærer at være tro mod det dybeste i os selv. Frans fandt ikke sit hellige rum i Kirken. Han praktiserede selvransagelse og fandt det på egen hånd. I sig selv” (s. 255). Derfor må forfatteren også tolke ordene ”Hvem vil du følge, Herren eller hans tjener?”, som Frans hørte, på følgende måde: ”Lyt kun til dig selv, ikke til andre.

Lyt til det, der råber i dig selv” (s. 269), ”Kun sådan ville jeg kunne finde det, jeg havde ledt efter, siden denne forunderlige rejses første dag: Frans’ hjerte. Og derved nå ind til mit eget: Til det hellige hjerte” (s. 268). Som katolikker har vi noget andet end vort eget hjerte i tankerne, når vi taler om Det hellige Hjerte. Det er forskellen på ”selvets religion” og kristendommen.

Kristin Flood: I Frans af Assisis fodspor. Jagten på en anden rigdom. Borgen 2011. 302 sider : Pris: 259 kr.

Håb til mennesker med dårlige odds

Nuanceret antologi som er enestående på det danske marked.

Tekst: Eva Maria Nielsen

HANDICAP Når sygdommen rammer, bliver et menneske begrænset i sine personlige udfoldelsesmuligheder. Sorgen banker på døren på grund af de tabte muligheder, og menneskets selvforståelse og selvværd ændrer sig.

Hvordan kan livet gå videre? Hvordan vil en kronisk sygdom eller et handicap påvirke dagligdagen, familiens liv, mulighederne på arbejdsmarkedet?

I ”Hvad i alverden er meningen?” peger Helga Døssing Hansen på, at de fleste bearbejder deres tab vha. tre strategier.

Enten ønsker den syge at besejre sygdommen, for det truer dets selvbillede. Men når der er tale om et handicap eller en kronisk sygdom, ender denne fremgangsmåde ud i en kamp, som vedkommende ikke kan vinde, for han kæmper mod sin egen krop.

En anden mulighed er at tage afstand fra sygdommen med den ulempe, at syg-

dommen overtager styringen, og den syge giver op. Ved det tredje alternativ bliver handicappet en del af den syges personlige identitet. Erfaringen viser, at det er bedst for menneskets selvopfattelse, når det er i stand til at acceptere livsvilkåret og samtidig holde fast i, at det er mere end sit handicap eller sin sygdom. Et menneske bør aldrig udelukkende defineres ud fra sit handicap eller sin sygdom, netop fordi det som person har en del andre egenskaber og værdi i sig selv.

Redaktøren Lisbeth Riisager Hendriksen ved, hvad hun taler om. Hun har siden sin barndom levet med forskellige kroniske sygdomme. Alt dette indskrænker hendes fysiske aktiviteter og sociale liv. Men alligevel mener hun, at alle kan få et meningsfuldt liv, også med sygdomme og skavanker.

Lisbeth Riisager Henriksen har i anto-

logien ”Hvad i alverden er meningen?” samlet et kalejdoskop af medskribenter, deriblandt præster, psykologer og psykiatere, som med faglighed kaster lys på sygdommens mange facetter. Men de går heller ikke udenom de svære spørgsmål, som titlen viser: Hvad er dog meningen med alt det her?

Lisbeth Riisager vil give håb til mennesker med dårlige odds. Ved at fokusere på mulighederne bliver mennesket revet ud af sin magtesløshed og får en tro på, at livet har mere at give end sygdom, smerte, afmagt og sorg.

Derfor er bogen todelt. Den første del sætter fokus på sygdommens almene og eksistentielle begrænsninger og overvejelser, mens den anden del beskæftiger sig med sygdommens religiøse dimension og muligheden for at forlige sig med sin situation, da troen kan styrke, give trøst, forny håb og give mening til eller med det hele.

Forfatterens rigdom af personlige erfaringer i (sam)livet med en syg eller som handicappet gør, at søgelyset både kaster sit spot på psykiske, sociale og åndelige vinkler. Deres forskellige uddannelser, livshistorier, samlede erfaring og viden gi-

ver godt stof til eftertanke. Denne nuancerede antologi er enestående på det danske marked.

Alle kan have glæde af den, for den er ikke kun en opmuntrende øjenåbner for pårørende, kronisk syge eller handicappede, præster og sundhedspersonalet. Helt sikkert er ”Hvad i alverden er meningen?” en af de bøger, som kan betale sig, at investere i – både tid og penge.

Hvad i alverden er meningen? Om at leve med kronisk sygdom og handicap. Lisbeth Riisager Henriksen (red.). Unitas Forlag 2011. 326 sider. Pris: 249 kr.

Økonomien i Den katolske Kirke i Danmark

Overblik over økonomien i bispedømmet og i sognene.

Tekst: Thomas Jacob Larsen

ØKONOMI I forlængelse af den seneste tids debat om økonomien i Den katolske Kirke i Danmark, har der fra flere sider været efterlyst et mere fuldstændigt overblik over økonomien i bispedømmet og i sognene. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der skal skelnes mellem økonomien i Ansgarstiftelsen (bispekontoret/fælleskassen) og sognene, som hver for sig udgør en selvstændig økonomi.

Ansgarstiftelsen

Det er fælleskassen (Ansgarstiftelsen), som finansierer de mange fælles aktiviteter på bispedømmeplan, f.eks. udgifterne til præsterne, vedligeholdelse af fælles ejendomme, administrationen af bispekontoret og den centrale kirkeskatteordning m.v.

Desuden yder fælleskassen tilskud til en række institutioner og formål, som er organiseret i og udenfor Ansgarstiftelsen. Det drejer sig bl.a. om Katolsk Orientering, Pastoral-Centret, Danmarks Unge Katolikker (DUK), ØM Borgen, Sankt Andreas Bibliotek, Liturgikommission, Den kirkelige Domstol, Missio og Historisk Arkiv.

Økonomien i fælleskassen administreres af bispekontoret og er underlagt tilsyn af et af biskoppen udpeget Økonomisk Råd. Budget og årsregnskab forelægges hver år Pastoralrådet til udtalelse og fremgår af www.katolsk.dk.

Sognene

Økonomien i de enkelte sogne er sognepræstens ansvar under tilsyn fra menighedsrådet, der fungerer som økonomisk råd for sognets økonomi. Sognene aflægger hvert år et regnskab, som underskrives af sognepræsten og menighedsrådsformanden, samt sognets regnskabsfører og revisor. Sognets budget og regnskab skal offentliggøres i menighedsbladet eller på sognets hjemmeside. Bispekontoret har som hjælp til administrationen i sognene udgivet retningslinjer for menighedernes økonomiske og personalemæssige forvaltning, som kan downloades fra bispedømmets hjemmeside. Nedenfor vises Ansgarstiftelsens budget (2010, 2011) og regnskab (2010) samt en række nøgletal for økonomien i sognene baseret på regnskabet for 2010. Som det fremgår af regnskabet for Ansgarstiftelsen kom vi ud af 2010 med et negativt resultat på 8,8 millioner kroner. Det er naturligvis ikke et tilfredsstillende resultat – om end budgetteret.

Gennem de senere år er aktivitetsniveauet og omkostningerne i bispedømmet steget, uden at indtægterne er fulgt med. Det har derfor været nødvendigt at ophøre med en række aktiviteter (f.eks. Stenbutikken), ligesom tilskud til menigheder og institutioner er blevet reduceret. Desuden er der gennemført besparelser, som forventes at reducere underskuddet hen over de næste par år. For at bringe balance i regnskabet er det imidlertid nødvendigt at øge antallet af kirkeskattebetalere og/eller reducere yderligere i bispedømmets aktivitetsniveau.

Administrationen arbejder sammen med Økonomisk Råd på at konkrete forslag her til.

Nøgletal for sognene

	Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4	Kolonne 5
	Antal medlemmer 31.12.2010	Kirkeskat/ kollekt 2010 (kr)	Driftsresultat 2010 (kr)	Formue 31.12.2010 (kr)	Hensættelser 31.12.2011 (kr)
02 Sankt Ansgar*	1,707	863,403	297,259	1,259,607	485,781
04 Sankt Knud Lavard	1,395	617,069	371,031	534,963	-
05 Sankt Mariæ	1,331	934,470	23,005	856,620	403,808
06 Sankt Nicolaj	708	287,558	16,451	178,902	-
07 Sakraments	1,282	460,724	16,973	1,111,902	-
08 Sankt Therese	1,195	828,880	-157,587	311,538	179,306
09 Kaldæer	639	3,176	2,223	-	-
10 Assens	93	39,875	24,444	112,274	-
11 Birkerød	581	292,620	-277,045	1,722,141	-
12 Esbjerg	1,367	501,745	15,846	267,879	-
13 Fredericia*	380	185,176	-52,411	-35,216	6,534
14 Grenå	191	70,200	-5,233	243,624	-
15 Haderslev	185	82,313	-26,653	214,741	-
16 Hillerød	812	405,347	25,478	503,237	-
17 Horsens	985	331,086	-737	370,089	-
18 Hørsholm	493	214,929	494	-91,123	-
19 Kolding	760	315,161	-57,965	668,333	-
20 Køge	419	133,011	26,120	-26,824	-
21 Maribo	361	127,548	-28,760	-57,515	133,748
22 Nyborg	138	62,086	259,074	1,053,632	-
23 Nykøbing F.	771	294,832	-361	75,353	54,610
24 Randers	375	173,629	-6,365	416,372	-
27 Silkeborg	388	189,008	-693,246	284,722	-
28 Svendborg	761	299,850	25,025	497,752	58,596
29 Sønderborg	331	151,868	46,758	464,838	-
31 Tønder	226	69,551	-2,134	6,716	-
32 Viborg og Lemvig	361	240,731	-25	1,062,439	-
33 Vordingborg	140	103,183	8,472	362,794	-
34 Åbenrå	304	93,018	-7,889	164,761	-
35 Åkirkeby	117	149,204	-20,396	154,100	-
36 Thorshavn	162	143,083	67,442	66,457	90,000
40 Sankt Annæ	1,659	553,105	1,438	237,431	556,880
41 Jesu Hjerte	1,330	716,171	-35,132	230,423	108,000
43 Helsingør	556	347,268	-4,430	-5,035	-
44 Herlev	2,078	740,257	50,325	947,205	226,000
45 Herning	800	264,200	12,294	96,878	147,410
46 Holbæk	427	182,068	-20,070	41,306	-
47 Kalundborg	116	48,876	11,587	18,586	-
48 Nakskov	354	142,145	-27,494	46,960	-
49 Næstved	635	232,501	-49,937	119,480	-
50 Odense	2,517	822,805	19,011	586,557	670,000
51 Ringsted	304	169,952	-3,036	62,583	-
52 Roskilde	1,262	618,502	-23,215	132,548	284,016
53 Slagelse	497	248,111	-2,483	43,804	-
54 Taastrup	1,808	592,958	34,460	370,336	603,976
55 Vejle	824	476,067	41,913	794,011	-
56 Nordjylland	2,799	1,120,513	-24,766	-201,623	210,000
57 Århus	3,446	1,122,740	385,910	952,049	-
58 Grønland	53	31,388	-52,069	24,253	-
I alt	40,423	17,093,961	203,593	17,252,860	4,218,665

*) Sogn 2 og 13 ejer selv sine ejendomme. Overskuddet af ejendomsdriften er medtaget i driftsresultatet (kolonne 3), men værdien af ejendommen er holdt ude af formuen (kolonne 4)

Forklaring til de enkelte kolonner

Kolonne 1: Medlemmer pr. 31-12-2010

Kolonnen oplyser antal medlemmer i sognet ved årsskiftet 2010/11.

Kolonne 2: Kirkeskat/kollekt 2010

Kolonnen angiver hvor meget sognets medlemmer i alt har betalt i kirkeskat og kollekter i løbet af 2010. Sognet disponerer over 70% af kirkeskatten/

kollekten, 15% går til præstens løn og 15% til fælleskassen. (Ansgarstiftelsen).

Kolonne 3: Driftsresultat 2010

Kolonnen viser årets regnskabsresultat i sognet. Et positivt resultat viser, at sognet har haft flere indtægter end udgifter. Et negativt resultat viser, at sognet har brugt flere penge end der er kommet ind (spist af formuen).

Kolonne 4: Formue 31-12-2010

Kolonnen oplyser sognets formue, dvs værdien af kassebeholdningen, bankindestående, værdipapirer og andre tilgodehavender ultimo 2010 fratrukket sognets hensættelser og gæld.

Kolonne 5: Hensættelser 31-12-2011

Kolonnen angiver hvor mange penge, som sognet har hensat til fremtidige bygningsvedligeholdelser og anskaffelse af biler m.v. Dvs. hvor mange penge, der er reserveret (hensat) til fremtidige udgifter.

Resultat og budget for Ansgarstiftelsen

	Regnskab 2010	Budget 2010	Budget 2011
Indtægter			
Kirkeskat, netto	kr 2,748,905	kr 2,680,000	kr 2,670,000
Bidrag fra menighederne	kr 1,857,504	kr 2,000,000	kr 2,000,000
Tilskud indland	kr 3,577,050	kr 2,860,000	kr 3,560,000
Tilskud udland	kr 3,166,816	kr 3,200,000	kr 3,200,000
Tips og lotto, samt moms-komp.	kr 2,165,488	kr 1,800,000	kr 1,800,000
Ejendomsdrift	kr 1,802,644	kr 2,132,600	kr 1,900,000
Administrationshonorarer	kr 374,577	kr 325,000	kr 345,000
Indtægter i alt	kr 15,692,984	kr 14,997,600	kr 15,475,000
Udgifter			
Tilskud til menigheder	kr 1,587,420	kr 1,891,000	kr 1,910,000
Administrationsudgifter	kr 5,481,305	kr 5,421,000	kr 5,400,000
Præstelønninger m.v.	kr 10,299,549	kr 10,128,000	kr 10,435,000
Drift af institutioner, råd og udvalg	kr 6,317,926	kr 6,068,950	kr 4,582,600
Øvrige udgifter	kr 1,443,488	kr 1,110,000	kr 873,000
Udgifter i alt	kr 25,129,688	kr 24,618,950	kr 23,200,600
Renter	kr 1,665,908	kr 1,800,000	kr 1,600,000
Finansielle indtægter	kr 1,665,908	kr 1,800,000	kr 1,600,000
Resultat af ordinær drift	kr -7,770,796	kr -7,821,350	kr -6,125,600
Ekstraordinære poster	kr -1,049,806	kr -800,000	kr 500,000
ÅRETS RESULTAT	kr -8,820,602	kr -8,621,350	kr -5,625,600

Balance pr. 31-12-2010

Aktiver

Anlægsaktiver	
Materielle anlægsaktiver	kr 158,786,544
Finansielle anlægsaktiver	kr 1,174,555
Anlægsaktiver i alt	kr 159,961,099
Omsætningsaktiver	
Tilgodehavender	kr 5,611,338
Værdipapier	kr 36,953,755
Likvide beholdninger	kr 10,595,136
Omsætningsaktiver i alt	kr 53,160,229
AKTIVER I ALT	kr 213,121,328

Passiver

Egenkapital	kr 184,199,817
Hensatte forpligtelser	kr 8,934,474
Gældsforpligtelser	
Langsigtede gældsforpligtelser	kr 3,876,492
Kortsigtede gældsforpligtelser	kr 16,110,545
Gældsforpligtelser i alt	kr 19,987,037
PASSIVER I ALT	kr 213,121,328

Ordforklaring

Materielle anlægsaktiver:

Ejendomsværdien efter den offentlige vurdering.

Omsætningsaktiver:

Værdipapirer, likvid beholdning, Ansgarstiftelsens tilgodehavender.

Finansielle anlægsaktiver:

Mellemregninger med katolske institutioner.

Gældsforpligtelser:

Langsigtede gældsforpligtelser er prioritetsgæld.

Kortsigtede gældsforpligtelser er forudbetalinger og anden skyldig gæld/omkostninger.

Farvel til afholdt Caritas-medarbejder

Anders Nielsen går på pension efter næsten 30 år i organisationen.

Tekst: Andreas Riis, Caritas

CARITAS Den 31. oktober gik Anders Nielsen på pension efter 29 år og 10 måneder hos Caritas Danmark som den medarbejder, der har haft størst anciennitet i organisationens historie.

Anders Nielsen har været en højt værdsat del af organisationen siden 1982, hvor Caritas Danmark havde tre medarbejdere og lejede lokaler hos Folkekirkens Nødhjælp på loftet i Skt. Peders Stræde. Dengang havde Caritas hjælpeprojekter i Polen, og under undtagelsestilstanden deltog Caritas-medarbejderne i et risikabelt møde i Lech Walesas lejlighed – dog ikke med den senere præsident selv, men med hans kone, som engagerede sig i arbejdet for de fattige.

I årene efter er Caritas Danmark vokset til en organisation med 17 medarbejdere og har specialiseret sig i globale udviklings- og nødhjælpsprojekter.

”Anders Nielsen har gjort en personlig indsats for at sikre, at Caritas, i bestræbelserne på at styrke professionaliteten, ikke glemmer den næstekærlighed, som bør være den styrende kraft i en katolsk hjælpeorganisation,” sagde kollega Jesper Juel Rasmussen ved en velbesøgt reception i Caritas lokaler på Gl. Kongevej med deltagelse af både familie, tidligere og nuværende kolleger og bestyrelsesmedlemmer.

Rosende ord lød også fra blandt andre

tidligere generalsekretær Annelise Timmermann og bestyrelsesformand Jan Lange. Generalsekretær Jann Sjusen lagde vægt på, at en institutionel hukommelse nu forlader organisationen: ”Dine gode tanker om de værdier og principper, vi baserer vores arbejde på, har gavnet Caritas.”

Selv bad Anders Nielsen om, at man holder fast i det personlige engagement og ånden i hjælpearbejdet. Som afslutning valgte han at citere Caritas’ grundlægger, Knud Ballin, som efter at de to i en periode havde været bofæller, forærede ham en bog med dedikationen: – ”Tak for godt samvær.”

Udviklingshjælp til parforholdet

Fra februar 2012 begynder et nyt initiativ i Caritas’ danske hjælpearbejde – et såkaldt PREP-kursus, som gør par i stand til at kommunikere bedre og mindsker risikoen for samlivsbrud.

Tekst: Andreas Riis, Caritas

DIAKONI Som et af flere pilotprojekter på det diakonale område i Danmark lancerer Caritas et kursus for par med start i februar 2012. PREP-kurset er et koncept, som er udviklet ved Denver University i USA, og som løbende er blevet evalueret siden 1980’erne. Konceptet er indført i Danmark af Center for Familieudvikling.

”PREP er noget af det mest geniale, jeg er stødt på,” siger diakon Kaare Nielsen, som sammen med pastor Daniel Nørgaard skal afvikle kurset til februar – begge er certificerede PREP-undervisere, som endnu ikke har haft mulighed for at bruge deres uddannelse.

Bedre odds

Psykologiprofessor Frode Thuen fra Universitetet i Bergen beskriver PREP som ”det mest gennemprøvede og dokumenterede forløb blandt de tilbud, der tager sigte på at forebygge problemer og fremme positive kvaliteter i parforhold”. Og statistikken peger desuden på en fordel hos PREP-uddannede par:

I en tysk undersøgelse fra 1998, som fulgte op tre år efter PREP-undervisningen, var 21,9 % af de par i kontrolgruppen, der ikke havde fået et PREP-kursus, gået fra hinanden, mens kun 9,4 % af de underviste par havde afbrudt samlivet – en forskel, der var statistisk signifikant.

Ifølge PREP-underviserne er der brug for initiativer på familieområdet: ”Den ka-

tolske Kirke gør meget ud af, at ægteskabet skal vare hele livet, men mange par føler, at de står helt alene, når deres forhold er i krise”, siger p. Daniel Nørgaard. Han understreger desuden, at PREP ikke kun er for skilsmisstruede ægtepar: ”Både par, der overvejer at blive gift, og par, der allerede er gift, vil kunne få stor gavn af det”.

”Det er med parforhold lidt lige som med blomster,” siger Kaare Nielsen. ”Hvis man siger ’de er vel nok smukke’, og så ikke gør mere, så visner de. Jeg tror til gengæld, at PREP kan være en god måde at vande blomsterne på.”

PREP-kurset udbydes fem torsdage i februar og marts og koster 250 kr. pr. par inklusiv undervisningsmaterialer.

December

Søn 4. messe kl. 11.00
Søn 11. St. Nicolausfest. Kirkekaffe
Søn 18. messe kl. 11.00
Søn 25. juledag, dansk messe kl. 11.00
Man 26. dansk messe kl. 11.00

KATOLSK MENIGHED PÅ BORNHOLM**3720 Åkirkeby**

Rosenkranskirken, Gregersgade 12, Konst. Sognepræst Niels Engelbrecht Tlf.: 33 13 37 62, mobil: 30 54 21 18 Menighedsrådsformand Stig Fjording BølsHAVN 26, 3740 Svaneke Tlf. 33 11 32 77, e-mail: stig@fjording.dk Pastoralassistent Sr. Carina Pøppinghaus Tlf. 56 95 08 55, mobil 23 45 21 47 Søstre af Det dyrebare Blod, Skt. Raphaels-Stiftelse, Lille Madsegade 14, 3700 Rønne Tlf.: 56 95 08 55 Gudstjenestetider (HC2)(I) Alle søndage: kl. 10.00 højmesse eller Ordets gudstjeneste. Skriftemål i forbindelse med gudstjenesterne eller efter aftale med præsten. Sygebesøg med eller uden kommunion efter aftale med sr. Carina.

December

Tir 13. Katolsk Kvindekreds mødes hos søstre kl. 14.00
Søn 18. kl. 16.00 julekoncert i Rosenkranskirken
Lør 24. kl. 14.00 højmesse
Søn 25. kl. 10.00 højmesse
Man 26. messe på Myrendal kloster efter aftale
Lør 31. kl. 15.00 takkedagstjeneste hos søstre i Rønne

14 | Hovedstadsområde NØ**2800 LYNGBY. Sankt Knud Lavards Kirke**

Lyngbygårdsvej 1 A Hjemmeside: www.skllk.dk Sognets e-mail: kontor@skllk.dk Kontortid: ons kl. 10.00-13.00 Sognepræst Allen G. Courteau, O.M.I. Tlf. 45 87 56 88, fax 45 87 56 85 E-mail: agcomi@mail.dk Menighedsrådsformand John-Erik Stig Hansen Tlf. 39 67 76 99, e-mail: john-erik@firmand.dk Messetider: (HB2)(T) Søn kl. 10.30 dansk, kl. 13.00 engelsk. All Sundays and Holy Days Mass in English at 1 PM. Lør kl. 17.00, fre kl. 16.00 Hverdage tir og tor kl. 17.00, ons kl. 18.00 engelsk. (Wednesday 6 PM in English.) Tilbedelse: hver tor kl. 17.30-18.30. Se på vores hjemmeside www.skllk.dk for opdatering vedrørende messe tider osv.

December

Lør 3., 10., og 17. kl. 17.00 messe.
Søn 4., 11., 18., og 25. kl. 10.30 højmesse, kl. 13.00 engelsk
Søn 4., 11. og 18. Firmelsesundervisning.
Søn 4., og 18. 1. Kommuniionsundervisning.
Ons 7. og 14. kl. 17.00-20.00 Ungdomsklub
Fre 9. kl. 8.10 skolemesse
Lør 10. kl. 10.00-12.00 kirkerengøring
Tir 13. kl. 8.10 Lucia optog ved skolebørn.
Ons 21. kl. 8.10 Krybbespil ved skolebørn.
Lør 24. juleaften, NB. jule-vigiliemesse kl. 16.00, kl. 23.00 julenats messe
Søn 25. kl. 10.30 dansk højmesse, kl. 13.00 engelsk højmesse, kl. 15.00 vietnamesisk messe
Man 26. 2. juledag kl. 10.30 messe.
Fre 30. Hellige Familie, kl. 16.00 messe
Lør 31. nytårsaften, NB. kl. 16.00 messe

2900 HELLERUP, Sankt Therese Kirke Bernstorffsvej 56**2920 CHARLOTTENLUND**

Sankt Andreas Kirke, Kollegievej 2 SCT. ANDREAS og SCT. THERESE MENIGHED
Sognepræst: p. Fabrizio Milazzo Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup. Tlf.: 39 61 19 19, mobil: 61 67 83 39 E-mail: milazzofabrizio@hotmail.com Andenpræst p. Jørgen Erichsen, Kollegievej 4 st.tv., 2920 Charlottenlund. Tlf.: 39 64 30 39 Menighedsrådsformand Felicity Pors, Rørmosevej 6 Tlf. 39 69 47 28, 2400 Kbhvn. NV Sognekort: Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup Sognets web-adresse: http://sa-st.dk/ **Messtider - Sct. Therese Kirke** (Sognekirke) Søn højmesse kl. 10.30, derefter kirkekaffe, alle er velkomne. 2. søn. familiemesse kl. 10.30. Hverdage: man kl. 17.00, tilbedelse fra kl. 16.00-17.00, tir og fre messe kl. 8.00, ons kl. 8.00 (ved skolemesse 8.15), tor ingen messe (dog skolemesse kl. 8.15 10/11, 24/11) lør kl. 11.30 med forudgående rosenkrans fra kl. 11.00 **Messtider - Sct. Andreas Kirke** (HB2)(T)(H): Søn 2. og 4. søn i måneden: messe kl. 11.30, 4. søn med gregoriansk sang, derefter kirkekaffe i salen Kollegievej 2A. Alle er velkomne. Hverdage: ons og tor messe kl. 8.00, fre tilbedelse

kl. 16.00-17.00, lør messe kl. 17.00, dog ingen messe lørdag før 2. og 4. søndag. Kalender: Stedet for de angivne punkter er Sct. Therese, med mindre andet er angivet. **Immaculata kirken**, Strandvejen 91. Inform. tlf. 39 20 62 22 Søn højmesse kl. 9.00, man og tor messe kl. 16.30, tir, ons, fre og lør messe kl. 9.00

December

Lør 3. Sct. Andreas Fest. Festmesse i Sct. Andreas Kirke kl. 17.00 med efterfølgende fest i salen, Kollegievej 2A
Man 5. bibeltide kl. 19.30-20.30
Tir 6. KÆK-møde i Sct. Andreas kl. 11.30
Ons 7. Mini-KUK i ungdomslokalet kl. 18.00-19.30
Søn 11. familiemesse kl. 10.30. Familiedag til kl. 14.00. Engelsk familiemesse kl. 16.30.
Tir 13. Koncert, Gentofte Kor i Sct. Therese kirke kl. 19.00-20.00
Man 19. Meditationsaften, Strandvejen 91, kl. 19.00
Lør 24. juleaften, familiemesse kl. 16.00, midnatsmesse kl. 23.30. Ingen messe i Sct. Andreas
Søn 25. juledag, Herrens fødsel, højmesse kl. 10.30 i Sct. Therese, og kl. 11.30 i Sct. Andreas
Tir 28. Natkirke i Sct. Andreas Kirke mellem kl. 20.00 og kl. 22.00
Lør 31. Nytårsaftensdag, taksigelsesmesse kl. 16.00

15 | Hovedstadsområde V**1616 KBH. V. Jesu Hjerter Kirke**

Stenosgade 4 Tlf. 33 24 65 80 og 33 21 85 88, fax 33 25 07 38. Sognepræst P. Gerhard Sanders SJ. E-mail: Stenosgade@mail.dk Menighedsrådsformand: Stig Sørensen, Platanvej 18, 1.8., 1810 Frederiksberg C., tlf.: 29 82 49 24 E-mail: tisor@live.dk Messetider: (HA)(T) Søn- og helligdage kl. 10.30 dansk højmesse (2. søn i måneden: latinsk), kl. 20.00 stille messe. 1. og 3. søn i måneden: kl. 18.00 latinsk højmesse i den ekstraordinære (gammel) ritus. Man til fre messe kl. 17.00, lør italiensk messe kl. 18.00 Hver tir efter messen kl. 17.00 rosenkrans Lejlighed til skriftemål før og efter alle messer og efter aftale. Hver søn indbyder vi til "Kirkekaffe" efter 11.30-messen i menighedssalen, indgang: Stenosgade 4 B. Forberedelse til Første Hellige Kommunion: Hver lørdag kl. 10 - 12 i præstegården. Studiekreds for voksne om aktuelle emner v/ pastor Michael Hornbech-Madsen: Hver onsdag kl. 19.30 i præstegården. **December** Fre 2. Jesu Hjerter Fredag. Stille tilbedelse af det udstillede Helligste Sakramente fra kl. 16.00. Sakramental velsignelse kl. 16.45. Messe kl. 17.00 Lør 3. kl. 15.00-17.00 i menighedssalen: Nikolausfest for hele menigheden Søn 4. kl. 18.00 latinsk messe i den ekstraordinære ritus Fre 9. kl. 18.00-19.30 Åben Dør. Personlig samtale og forbøn. (Forsoning og Helbredelse.) Søn 11. kl. 18.00 messe på kroatisk Tor 15. kl. 19.30 menighedsrådsmøde. Fre 16. bønnsaften, kl. 17.00 messe, efterfulgt af sakramental tilbedelse. Afslutning kl. 19.00 med sakramental velsignelse Lør 17. kl. 12.00 Tro-og-Lys gruppen holder eftermiddags møde. Dagens emne: Glæden ved at være magtesløse. Afslutning (muligvis med messe) kl. 16.30. Nye venner er velkomne! Søn 18. kl. 18.00 latinsk messe i den ekstraordinære ritus. Tir 20. kl. 14.30 i menighedssalen: Stenoklubbens adventsmøde med pastor Michael Hornbech-Madsen Lør 24. ingen italiensk messe kl. 18.00! Julenat: Kirken åbnes kl. 23.00 koret synger julen ind kl. 23.30, kl. 24.00 midnatsmesse. Derefter kan vi ønske hinanden Glædelig Jul i menighedssalen, Stenosgade 4 B. Søn 25. juledag, kl. 10.30 julehøjmesse, (ingen kirkekaffe), kl. 20.00 aftenmesse Man 26. Stefan, 2. juledag, messe kl.10.30 Lør 31. taksigelsesmesse for året der gik, kl. 16.00 Søn 1.2012 Guds Moders Fest, Nytårsdag. Messe kl. 10.30 og 20.00, kl. 18.00 latinsk messe i den ekstraordinære ritus **2000 FRB. Sankt Mariæ Kirke** Jens Jessens Vej 5 Hjemmeside: www.mariae.dk Sognepræst Jesper Fich, Marielystvej 16. Tlf. 61 62 27 37 E-mail: jesper.fich@gmail.com Kirkens kontor: Jens Jessens Vej 5, man og fre kl. 10.00-12.00, tlf. 38 71 53 35, fax 38 71 53 36 Menighedsrådsformand: Henrik Bang Bjørgo Runebergs alle 53, 1.tv., 2860 Søborg Tlf. 29 72 79 31, e-mail: henrik@bjørgo.dk Messetider: (HA)(T)(H) Søn kl. 11.00 hm. Den anden tirsdag i hver måned kl. 14.00 møde i Katolsk Ældreklub. Nærmere oplysninger hos:

Birthe Blichert-Toft, tlf.: 36 46 20 38 E-mail: bbt@youmail.dk, eller Hans K. Thomsen Tlf. 38 74 78 09

December

Søn 4. kl. 11.00 højmesse med børneprædiken
Søn 11., 18. og 25. kl. 11.00 højmesse
Lør 24. kl. 16.00 Vigiliemesse
Man 26. Hel. Stefan, kl. 11.00 højmesse
Lør 31. kl. 11.00 messe

2650 HVIDOVRE. Sankt Nikolaj Kirke

Strobyvej 2 Sognepræst Wladyslaw Zdunek, C.ss.R. Tlf. 36 78 27 90, træffes tir, fre, lør 9.00-12.00, tor 16.00-18.00 ellers kun efter aftale, fax 36 78 27 90 Menighedsrådsformand: Jette Kromayer, tlf. 36 78 09 11 Messetider: (HA)(H) Søn kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe, lør kl. 17.00 messe (1. lør i md. dansk/vietnamesisk). Hverdage man-fre kl. 8.00 messe Messetider: Søn kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe, lør kl. 17.00 messe (1. lør i md. Dansk vietnamesisk). Man-fre messe kl. 8.00.

December

Lør 3. Gudsmoders dag, dansk-vietnamesisk messe kl. 17.00
Søn 4., 18. og 25. højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 13.00
Tir 6. Hl. Nicolaus, biskop, sognets værnehelgen
Lør 10. Gudsmoders dag, messe kl. 17.00
Søn 11. højmesse kl. 10.00, messe på polsk kl. 13.00. Efter højmessen kirkekaffe og fejring af Skt. Nikolaj.
Lør 17. julerengøring i kirken kl. 10.00-12.00, messe kl. 17.00
Lør 24. Herrens Fødsel, virgiliemesse kl. 16.00, julenat midnatsmesse kl. 24.00
Søn 25. juledag, højmesse kl. 10.00, messe på polsk kl. 12.30
Man 26. Hl. Stefan, højmesse kl. 10.00
Lør 31. Nytårsaften, taksigelsesmesse kl. 16.00

16 | Hovedstadsområde N & NV**2200 KBH. N. Sakramentskirken**

Nørrebrogade 27 C Konstitueret sognepræst Niels Engelbrecht Mobil: 30 54 21 18 E-mail: ne@santansgar.dk Kirkens hjemmeside: www.sakramentskirken.dk Menighedsrådsformand Ewa Siekierski E-mail: ewa_formand@yahoo.com Messetider (HB2)(T) Søn dansk messe kl. 9.30, fransk messe kl. 11.15, engelsk messe kl. 18.00, hverdage: tir kl. 8.00 (skolemesse, dog ikke i ferietiden), ons kl. 17.00 (engelsk) Om tirsdagen har vi tilbedelse i kirken kl.17.00. Natkirke anden tor i måneden kl. 20.00-23.00. I december holdes natkirken den 8. Information Diakon Kaare Nielsen, mobil: 60 94 94 10 Messetiderne til højtiderne, andre messetider og arrangementer m.m. kan ses på kirkens hjemmeside. Bibellæsning med gennemgang af søndagens læsninger 1. og 3. ons i måneden kl. 19.30 i krypten ved f. Ambroziu. Tilbedelse tirsdage og novena onsdage fortsætter som sædvanlig hele måneden. **December** Søn 4. kl. 10.30 familiemesse og Skt. Nikolaus med fransk/dansk messe og efterfølgende frokost og julehygge i krypten. Den franske og den danske familiemesse bliver slået sammen denne dag. OBS: Derfor er der ingen messer kl. 9.30 og 11.15. Tilmelding til frokost på opslag i kirken eller til mail: marianne@lipka.dk, 28 29 11 22. Kl. 18.00 engelsk messe Lør 24. kl. 18.00 engelsk messe, kl. 24.00 dansk midnatsmesse Søn 25. kl. 9.30 dansk messe, kl. 11.15 fransk messe, kl. 18.00 engelsk messe Man 26. kl. 9.30 dansk messe, kl. 11.15 og kl. 18.00 ingen messe Søn 1.1.2012 kl. 9.30 dansk messe, kl. 11.15 fransk messe, kl. 18.00 engelsk messe

17 | Hovedstadsområde K**1260 KBH. K. Sankt Ansvars Domkirke**

Bredgade 64 Hjemmeside: www.santansgar.dk Sognepræst Niels Engelbrecht, tlf. 33 13 37 62, kl. 10.00-12.00 undt. man og tor. Kirkens kontor tlf. 33 13 37 62, man, tir, tor og fre kl.10.00-15.00, ons eft. aftale. Fax: 33 32 10 49. E-mail: santansgar@city.dk Menighedsrådsformand: Beatrix Carlsen Gudstjenestetider: Man-fre kl. 7.30 Laudes (Morgenbøn), kl. 8.00 og kl. 17.00 messe, lør kl. 17.00 messe, søn kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 15.00 spansk messe, 2. og 4. søn kl. 13.00 ukrainsk messe (byzantinsk ritus)

December

Lør 3. 14.30 Voksenkatekse. "At leve i lyset af Biblen" ved Pastor Marcos Romero Bernus, kl. 17.00 aftenmesse
Søn 4. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 familiemesse med efterfølgende familiedag, kl. 15.00 spansk messe, kl. 18.30 SAKS messe
Lør 10. kl. 17.00 messe
Søn 11. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 13.00 ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe
Ons 14. kl. 11.00 KÆK juleafslutning, begynder med messe, derefter middag i salen, kl. 19.30 Bibelstudiekreds ved pastor Niels Engelbrecht, kl. 19.30 i kirken: Renaissancekoret's julekoncert, Gratis adgang
Lør 17. kl. 17.00 messe
Søn 18. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 15.00 spansk messe
Lør 24. juleaften. kl. 16.00 familiemesse, kl. 23.30 julemusik, kl. 24.00 midnatsmesse ved biskop Czeslaw Kozon
Søn 25. Herrens Fødsel kl. 11.00 Pontifikalmesse ved biskop Czeslaw Kozon (NB! ingen messe kl. 8.00), kl. 13.00 ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe
Man 26. anden juledag, messe med julesalmer kl. 11.00 (Kun den ene messe anden juledag)
Fre 30. Den hl. Familie, kl. 8.00 og kl. 17.00 messe
Lør 31. kl. 16.00 årsafslutningsmesse

18 | Amager**2300 KBH. S. Sankt Annæ Kirke**

Dronning Elisabeths Allé 3 E-mail: sanktannaekirke@yahoo.com Hjemmeside:www.santannaekirke.dk Sognepræst: Wieslaw Podlach C.Ss.R Tlf. 32 86 07 25, e-mail:wpodlach@wp.pl Kirkekantor: Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Kbh. S. Tir-fre 10.00-12.00 & tor. 17.00-18.00 Tlf.: 32 58 41 02, fax: 32 86 07 38 Forvaltningsråd: Peder Schramm, Strandgade 43 1401 København K. Messetider: (HA) (T) Søn kl. 8.30 messe, kl.10.00 højmesse, kl.12.00 polsk messe, kl.17.00 engelsk messe, lør kl. 17.00 engelsk messe. Hverdage: man kl. 8.00 messe, tir kl.17.00 messe med vesper, ons kl. 8.00 messe, tor kl. 19.00 messe med novena, fre kl. 8.00 messe, bortfalder 1. fredag, 1. fre kl.19.00 messe Jesu Hjerter og derefter vågenat, lør kl. 8.00 messe med laudes. Lejlighed til skriftemål efter aftale med præsten **December** Tor 1. messe kl. 19.00 med Noveandagt Fre 2. Jesu Hjerter Fredag. Messe kl. 19.00 med Sakramental Velsignelse, derefter vågenat Søn 4. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00 Tor 8. Marias uplettede undfangelse, messe kl. 19.00 med noveandagt Søn 11. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00 Tor 15. messe kl. 19.00 med noveandagt Søn 18. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00 Tor 22. messe kl. 19.00 med noveandagt Lør 24. juleaften, Herrens Fødsel, midnatsmesse kl. 24.00 Søn 25. juledag, festmesse kl. 10.00. NB: ingen messe kl. 8.30 Man 26. 2. Juledag, messe kl. 10.00. NB: ingen messe kl. 8.30 Tor 29. messe kl. 19.00 med noveandagt Fre 30. Den hl. Familie, messe kl. 8.00 Lør 31. kl. 15.30 takkedagstjeneste Søn 1. Nytårsdag, festmesse kl. 14.00. NB! ingen messer kl. 8.30 og kl. 10.00

19 | Grønland**3900 NUUK. Krist Konge Kirke.**

Kutaa 1, Box 51 Tlf.: 00 299 3212 75, fax: 00 299 3231 75. E-mail: walterpereyra@ive.org Præst: p. Walter Gmelin, I.V.E. Mobil: 00 299 25 66 30 Messetider: Søn kl 11.00, hverdage: man, tir, ons og tor kl. 18.00, fre kl. 18.00 hos Jesu Små Søstre, Blok 9, 213, lør. kl. 11.00. Skriftemål efter aftale. Sammenkomster: efter søndags liturgi. Messetider gælder kun, når der er en præst i Nuuk. Ellers Ordets Liturgi med komuniions-uddeling.

20 | Færøerne**FO 100 TÓRSHAVN. Mariukirkjan**

Mariugota 4 Konst. sognepræst: Paul Marx OMI Kirken: Tlf./fax: 00 298 31 0380 E-mail: sktmaria@post.olivant.fo Præstegården: Mariugota 10, tlf. 00-298 31 1779 Diakon: Christian Gabrielsen, Tradargöta 16 160 Argir, tlf. 00-298 31 0653 E-mail: gabriel@post.olivant.fo Menighedsrådsformand: Sr. Marisa Spiteri Cremona f.m.m.

Messesider: (HC2)(I)

Søndage kl. 11.00 højmesse
 Hverdage kl.17.30 i Kerit
 Lørdage kl.11.30 i Kerit
December
 Lør 24. kl.11.30 i Kerit, kl. 00.00 julenatsmesse
 Søn 25. juledag kl.11.00
 Man 26. 2. juledag kl.11.00
 Tir 27. kl. 11.30 i Kerit
 Ons 28. kl. 11.30 i Kerit, kl. 14.30 julefest for børn
 Tor 29. kl.11.30 i Kerit
 Fre 30. kl.11.30 i Kerit
 Lør 31. kl.11.30 i Kerit, kl. 23.24 tilbedelse i kirken
Januar
 Søn.1. kl. 11.00

GUDSTJENESTER PÅ FREMMEDE SPROG

Arabisk messe

For tiden ingen fastboende præst. Henv. Katolsk Bispeskontor, Gl. Kongevej 15, 1610 Kbh. V. Tlf.: 33 55 60 80

Communauté de Langue Française

Messes chaque dimanche à 11.15 à Sakramentskirken, Nørrebrogade 27, 2200 København N. Voir www.sakramentskirken.dk

Deutschsprachige Gemeinde

Pastor Torsten Jortzick, tlf. 29 46 21 81
 Sankt Augustin (huskapellet)
 Jagtvej 183, 2100 København Ø.
 Messe anden og fjerde søndag i måneden kl. 15.00

English-Speaking Ministry

Fr. Carroll Parker O.M.I., Herlevgårdsvej 14, 2730 Herlev. Tlf. 44 94 76 78. Fax: 44 53 55 58.
 Vor Frue Kirke, Herlev:
 Sunday 11.30 am: Mass. Thursday 9.30 am: Mass.
 Friday 7.30 pm: 1st Friday of the month.: Mass.

Filippinere

Joemon Toms Josey (Joe) C.Ss.R.
 Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Kbh. S.
 Mobil: 53 22 52 32
 Sankt Annæ Kirke: Saturday and Sunday 17.00 pm:
 Mass.

Kroatisk Mission

For tiden ingen fastboende præst. Betjenes lejlighedsvis af præster fra Sverige og fra Tyskland.
 Henv: Katolsk Bispeskontor, Gl. Kongevej 15, 1610 København V. Tlf.: (45) 33 55 60 80.

Misa en Español

Søn kl. 15.00 Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 64, 1260 København K.
 Præst: Marcos Romero Bernús, tlf. 28 85 25 17
 Kontaktperson: Marcelo Balthazar
 Stationsalleén 22, 2730 Herlev, tlf.: 44 84 70 95

Messe in Italiano

Don Michael Hornbech-Madsen, Vesterbrogade 28, I.th., 1616 København V. Tlf. 33 21 59 34.
 Ogni sabato alle ore 18. Jesu Hjerter Kirke. Kbh. V.

Msze święte w języku polskim

Kościół Świętej Anny
 W każdą niedzielę o godz. 12.00
 W pierwszy piątek miesiąca o godz. 17.00
 W maju, czerwcu i październiku (we środy) o godz. 19.00
 O. Leszek Kapusta C.Ss.R. Hans Bogbinders Alle 2, 2300 København S.
 Tel. 32 86 07 24, mobil 26 50 30 12
 E-mail: lks210@wp.pl
 www.polskamisjakatolicka.dk
Kościół Świętego Antoniego
 W każdą niedzielę o godz. 18.00
 Frederikssundsvej 225
 2700 Brønshøj

Tamilsk gudstjenester

Pastor Jude Kulas, Kastetvej 1, 2, 9000 Aalborg
 Tlf. 98 79 63 47 eller 20 86 67 38, fax 98 79 63 48

Messe på ukrainsk

P. Vasyly Tykhovych, Bredgade 67, 1260 København K.
 K.. tlf.: 20 85 39 58, e-mail: erleziarch@gmail.com

Vietnamesere

Øst for Storebælt:
 Pastor Huy Châu Chu (Joseph), Kollegievej 4 A, 2920 Charl., tlf. 39 90 57 27, mobil 20 16 20 90
Fyn:
 Pastor Nguyen Ngoc Tuyen (Pierre), Havnegade 1, 5700 Svendborg, tlf. 62 21 05 42, mobil 22 44 13 06
Jylland: Pastor Josef Minh Quang Nguyen
 Sankt Leonis Gade 12, 8800 Viborg
 Tlf. 86 62 36 41, mobil 51 32 88 96
 E-mail nmqdk@yahoo.dk

Kaldæiske gudstjenester

Kaldæisk menighed: p. Moshe Faris, Ryesgade 33, 4 th, 8000 Århus C., tlf.: 26 93 98 24

Messe efter traditionel latinsk ritus

(1962-messeordning):
 1. og 3. søn i måneden, kl. 18.00, Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade, København
 Evt. ændringer annonceres på www.katolikker.dk.

Koder for kørestolsbrugere

Koderne er anført efter „Messetider“
 HA = Direkte adgang ad fast rampe, fast skinne eller elevator.
 HB = Adgang ad løs rampe eller skinne.
 HC = Kun adgang ved løft.
 1 = Placering af fast adgangsvej oplyses ved henvendelse til sognekortet.
 2 = Hjælp ved ankomst efter aftale med sognekortet/ kirken.

Koder for hørehandicappede

Koderne er anført efter „Messetider“
 T = Teleslynge.
 H = Andre hjælpemidler for hørehandicappede, f.eks. højtaleranlæg eller håndhøreapparat. Sidstnævnte skal nogle steder lånes i kirkens sakristi.
 I = Ingen hjælpemidler for hørehandicappede.

Frivillige bidrag og portostøtte

I den kommende tid modtager alle katolske husstande en opfordring til at yde et frivilligt bidrag til udgivelsen af bispedømmets avis, Katolsk Orientering.

Sådanne frivillige bidrag er af afgørende betydning for avisens økonomi, der i disse år lider under stigende udgifter til trykning og distribution af avisen.

Så tag godt imod opfordringen til at yde et frivilligt bidrag til KO – der er hårdt brug for det!

KOs redaktion takker for alle bidrag, store som små.

Liturgisk kalender 1. - 31. december 2011

DECEMBER

- 1. viol.** Torsdag i 1. uge i advent. (I Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 118,1+8-9.19-21.25-27a
 ¶ Velsignet være han, som kommer i Herrens navn.
L.: Es 26,1-6. **Ev.:** Matt 7,21.24-27.
- 2. viol.** Fredag i 1. uge i advent. (I Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 27,1.4.13-14
 ¶ Herren er mit lys og min frelse.
L.: Es 29,17-24. **Ev.:** Matt 9,27-31.
- 3. hvid.** Lørdag i 1. uge i advent. (I Ps).
Frans Xavier, præst (†1552)(m)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 147,1-2.3-4.5-6
 ¶ Lykkelig hver den, der venter på Herren.
L.: Es 30,19-21.23-26. **Ev.:** Matt 9,35–10,1.6-8.
Bededag for præste- og ordenskalde.
- 4. viol. 2. SØNDAG I ADVENT.** (II Ps).
 † *Cr. Adv.pf. I.*
1.L.: Es 40,1-5.9-11;
 ¶ SI 85,9ab-10.11-12.13-14.
 ¶ Lad os se din godhed, Herre, og giv os din frelse!
2.L.: 2 Pet 3,8-14.
Ev.: Mark 1,1-8
(Johannes af Damaskus, præst og kirkelærer, fejres ikke)
- 5. viol.** Mandag i 2. uge i advent. (II Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 85,9ab-10.11-12.13-14
 ¶ Se, vor Gud kommer og frelser os.
L.: Es 35,1-10. **Ev.:** Luk 5,17-26.
- 6. viol.** Tirsdag i 2. uge i advent. (II Ps).
 Eller **hvid. Nicolaus**, biskop († 4. årh.)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 96,1-2.3+10ac.11-12.13
 ¶ Se, vor Gud kommer i styrke.
L.: Es 40,1-11 **Ev.:** Matt 18,12-14.
- hvid.** Onsdag i 2. uge i advent. (II Ps).
Ambrosius, biskop og kirkelærer (†397) (m)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 103,1-2.3-4.8+10
 ¶ Min sjæl pris Herren!
L.: Es 40,25-31. **Ev.:** Matt 11,28-30.8. *hvid.*
- Torsdag. **JOMFRU MARIAS UPLETTEDE UNDFANGELSE** (h)
Gl. Cr. Særl.pf.
1.L.: 1 Mos 3,9-15-20
 ¶ SI 98,1.2-3ab.3cd-4
 ¶ Syng Herren en ny sang, thi vidunderlige ting har han gjort.
2.L.: Ef 1,3-6.11-12 **Ev.:** Luk 1,26-38
- viol.** Fredag i 2. uge i advent. (II Ps).
 Eller **hvid. Juan Diego Cuauhtloazin** (†1548)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 1,1-2.3.4+6
 ¶ Den, der følger dig, Herre, skal have livets lys.
L.: Es 48,17-19. **Ev.:** Matt 11,16-19.

- 10. viol.** Lørdag i 2. uge i advent. (II Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 80,2ac+3b.15-16.18-19
 ¶ Gud, rejs os igen, lad dit ansigt lyse, så vi bliver frelst.
L.: Sir 48,1-4.9-11. **Ev.:** Matt 17,10-13.
 - 11. viol.** eller **rosa. 3. SØNDAG I ADVENT.** (III Ps).
 † *Cr. Adv.pf. I.*
1.L.: Es 61,1-2a.10-11;
 ¶ I Luk 1,46b-48.49-50.53-54.
 ¶ Min sjæl jubler over min Gud.
2.L.: 1 Thess 5,16-24.
Ev.: Joh 1,6-8.19-28.
Livets dag.
(Damasus I, pave, fejres ikke)
 - 12. viol.** Mandag i 3. uge i advent. (III Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 25,4-5ab.6-7bc.8-9
 ¶ Vis mig dine veje, Herre.
L.: 4 Mos 24,2-7.15-17a. **Ev.:** Matt 21,23-27.
 - 13. rød.** Tirsdag i 3. uge i advent. (III Ps).
Lucia, jomfru og martyr (†304) (m)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 34,2-3.6-7.17-18.19+23
 ¶ Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham.
L.: Zef 3,1-2.9-13. **Ev.:** Matt 21,28-32.
 - 14. hvid.** Onsdag i 3. uge i advent. (III Ps).
Johannes af Korset, præst og kirkelærer (†1591) (m)
Adv. pf. I.
 ¶ SI 85,9ab-10.11-12.13-14
 ¶ Lad det dryppe fra oven, himmel, lad retfærd strømme ned fra skyerne.
L.: Es 45,6b-8.18.21b-25 **Ev.:** Luk 7,18b-23.
 - 15. viol.** Torsdag i 3. uge i advent. (III Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 30,2+4.5-6.11-12a+13b
 ¶ Herre, jeg priser dig, for du har trukket mig op fra dybet.
L.: Es 54,1-10. **Ev.:** Luk 7,24-30.
 - 16. viol.** Fredag i 3. uge i advent. (III Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 67,2-3.5.7-8
 ¶ Folkene skal takke dig, Gud, alle folkene skal takke dig.
L.: Es 56,1-3a.6-8. **Ev.:** Joh 5,33-36.
- ADVENTSTIDEN II**
- 17. viol.** Lørdag i 3. uge i advent. (III Ps).
Adv. pf. I.
 ¶ SI 72,1-2.3-4ab.7-8.17
 ¶ I hans dage skal retfærdighed blomstre og freden skal være stor.
L.: 1 Mos 49,2.8-10. **Ev.:** Matt 1,1-17.
NB: Tidebønnen følger et særligt skema de sidste 7 dage før jul. Særlige antifoner til Zakarias' og jomfru Marias lovsange.

- 18. viol. 4. SØNDAG I ADVENT.** (IV Ps).
 † *Cr. Adv.pf. II*
1.L.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16;
 ¶ SI 89,2-3.4-5.27+29.
 ¶ Om din store godhed, Herre, vil jeg synge for evigt.
2.L.: Rom 16,25-27 **Ev.:** Luk 1,26b-38.
 - 19. viol.** Mandag i 4. uge i advent. (IV Ps).
Adv. pf. II
 ¶ SI 71,3-4a.5-6b.16-17
 ¶ Min mund er fuld af lovsang til dig, jeg priser din herlighed dagen lang.
L.: Dom 13,2-7.24-25a. **Ev.:** Luk 1,5-25.
 - 20. viol.** Tirsdag i 4. uge i advent. (IV Ps).
Adv. pf. II
 ¶ SI 24,1-2.3-4b.5-6
 ¶ Herren vil drage ind, han er ærens konge.
L.: Es 7,10-14. **Ev.:** Luk 1,26-38.
 - 21. viol.** Onsdag i 4. uge i advent. (IV Ps).
Adv. pf. II
 ¶ SI 33,2-3.11-12.20-21
 ¶ Bryd ud i jubel for Herren, I retfærdige, syng en ny sang for ham.
 Pris Herren med citer,
L.: Højs 2,8-14. *eller* Sef 3,14-18a **Ev.:** Luk 1,39-45.
(Petrus Canisius, præst og kirkelærer (†1597), kan ihukommes)
 - 22. viol.** Torsdag i 4. uge i advent. (IV Ps).
Adv. pf. II
 ¶ SI Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd
 ¶ Mit hjerte fryder sig over Herren, min frelser.
L.: 1 Sam 1,24-28. **Ev.:** Luk 1,46-56.
 - 23. viol.** Fredag dag i 4. uge i advent. (IV Ps).
Adv. pf. II
 ¶ SI 25,4-5b.8-9.10+14
 ¶ Ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig
L.: Mal 3,1-4.23-24 **Ev.:** Luk 1,57-66
(Johannes af Kenty kan ihukommes)
 - 24. viol.** Lørdag i 4. uge i advent. (IV Ps) (ved morgenmesse)
Adv. pf. II
 ¶ SI 89,2-3.4-5.27+29
 ¶ Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt.
L.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16. **Ev.:** Luk 1,67-79.
Adventstiden afsluttes efter non.
- hvid. HERRENS FØDSEL* (h).
 Lørdag aften. **VIGILIEMESSE.**
 Gl. Cr. Jul. pf.
1.L.: Es 62,1-5
 ¶ SI 89,4-5.16-17.27+29.
 ¶ Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt.
2.L.: Ap.G 13,16-17.22-25.
Ev.: Matt 1,1-25 *eller* 1,18-25.

- 25. Søndag. HØJTIDENS MESSE**
 † *Gl. Cr. Jul. pf.*
Julenat. 1.L.: Es 9,1-6
 ¶ SI 96,1-2a.2b-3.11-12.13.
 ¶ I dag er der født os en Frelser; han er Kristus, Herren.
2.L.: Tit 2,11-14 **Ev.:** Luk 2,1-14.
Julemorgen. 1.L.: Es 62,11-12
 ¶ SI 97,1+6.11-12.
 ¶ Lyset skal stråle over os i dag; for Herren er os født.
2.L.: Tit 3,4-7 **Ev.:** Luk 2,15-20.
Juledag. 1.L.: Es 52,7-10
 ¶ SI 98, 1.2-3b.3c-4.5-6.
 ¶ Hele den vide jord har set vor Guds frelse.
2.L.: Hebr 1,1-6 **Ev.:** Joh 1,1-18 *eller* 1,1-5.9-14
- 26. rød.** Mandag. STEFAN, den første martyr (f).
Gl. Jul. pf.
L.: ApG 6,8.10; 7,54-60;
 ¶ SI 31,3cd-4.6+8ab.16bc-17.
 ¶ I dine hænder, Herre, befaler jeg min ånd.
Ev.: Matt 10,17-22.
- 27. hvid.** Tirsdag. JOHANNES, apostel og evangelist (f).
Gl. Jul. pf.
L.: 1 Joh 1,1-4;
 ¶ SI 97,1-2.5-6.11-12.
 ¶ I retfærdige, glæd jer i Herren.
Ev.: Joh 20,2-8.
- 28. rød.** Onsdag. DE USKYLDIGE BØRN, martyrer (f).
Gl. Jul.pf.
L.: 1 Joh 1,5—2,2;
 ¶ SI 124,2-3.4-5.7b-8.
 ¶ Vor sjæl slap fri som en fugl af fuglefængerens snare.
Ev.: Matt 2,13-18.
- 29. hvid.** Torsdag. **5.DAG I JULEGEN.** (I Ps).
Gl. Jul.pf.
 ¶ SI 96,1-2a.2b-3.5b-6.
 ¶ Himlen skal glæde sig, jorden juble.
L.: 1 Joh 2,3-11. **Ev.:** Luk 2,22-35.
Thomas Becket, biskop og martyr (†1170) kan ihukommes.
- 30. hvid.** Fredag. DEN HELLIGE FAMILIE, JESUS, MARIA OG JOSEF (f).
Gl. Jul.pf.
1.L.: 1 Mos 15,1-6; 21,1-3
 ¶ SI 105,1-2.3-4.5-6.8-9
 ¶ Han er Herren, vor Gud, evigt husker han på sin pagt.
2.L.: Hebr 11,8.11-12.17-19
Ev.: Luk 2,22-40 *eller* 2,22.39-40
- 31. hvid.** Lørdag. **7. DAG I JULEGEN.** (I Ps).
Gl. Jul.pf.
 ¶ SI 96,1-2.11-12.13.
 ¶ Himlen skal glæde sig, jorden juble.
L.: 1 Joh 2,18-21. **Ev.:** Joh 1,1-18.
Silvester I, pave (†335)

Refleksion på Allehelgensdag

På Allehelgensdag kom jeg til at tænke på en bestemt Skt. Josephs Søster, der har betydet utrolig meget i mit og min families liv. Netop hun forstod sit kald og vidste hvad der skulle til. Man gik aldrig forgæves og fik altid gode praktiske råd, så man følte sig styrket til at tage livets opgaver på sig; hun var med i familien og meget respekteret.

I dag Allehelgensdag blev messen fejret med overskud, og megen kærlighed blev delt ud, og menigheden ønskede hinanden Guds fred for at slutte med det gode håndtryk og god søndag. Den hilsen skulle gerne gå videre fem trin længere ned i gadehøjde, men her erfarer, at så ophører den sociale ide som bindeled i vores fællesskab. Men har travlt eller ulyst til at give et smil, en hånd og måske lidt overskud og refleksion. Også til dem man ikke ”kender” Helgen her og Helgen hisset er i samme menighed, derom haver os forvisset han, som alle dybder ved.

Inge Fischer, 1571 København V

Situationen i Folkekirken er ikke entydig

Kommentar til læserbrev af Lene Larsen i KO nr. 17

I dit læserbrev under overskriften: ‘Den katolske Kirke vågner op - er toneroseøvn forbi?’ KO nr. 17, skriver du med udgangspunkt i en længsel efter, at kristne i Danmark i vores katolske kirke og i Folkekirken lever op til ansvaret om at gøre Gud kendt for verden. Og tak for det.

Og så slutter du med en generalisering af Folkekirkens manglende forståelse for kaldet til at evangelisere. Men Gud ske tak og lov er billedet ikke helt så ensidigt, som du beskriver det. Ses på situationen de sidste 25-30 år, er den alt andet end entydig. Der er rigtig mange steder, hvor der arbejdes intenst med igen og igen at nyfortolke og møde kaldet om at gøre Gud kendt for danskerne. Der er især to folkelige bevægelser, som har båret byrden af den afvisning og mistænkeliggørelse, som du beskriver, frikirkerne har måttet bære.

Den ene bevægelse er Den Indre Mission i Danmark, som altid har vedkendt sig at være en del af Folkekirken. Den anden er Luthersk Missionsforening, som i modsætning til Indre Mission er løse knyttet til Folkekirken.

Et studie ved Københavns Universitet for ca. 15 år siden af Københavns kirkehistorie de sidste 100 år, viste, at dem, der gennem tiden havde sat sig spor af varig betydning var Indre Mission, idet en hel stribe af deres initiativer står den dag i dag. Heraf kan nævnes Blå Kors, Kirkens Korshær, Missionen blandt hjemløse, Soldatermissionen, KFUM & KFUK, Magdalenehjemmet, Kristeligt Dagblad mv.

I dag er situationen i Folkekirken meget kompleks. Nogle syntes, der ikke længere er tale om én kirke set i forhold til forståelsen af, hvad evangelisering er. Der har været en stigende tendens til, at de 11 stifter, med 11 forskellige biskopper, mere og mere er blevet 11 ’stiftskirker’, som teologisk er meget forskellige.

Men midt i og på tværs af denne vanskelige situation, har en gruppe medlemmer i Folkekirken med en klassisk kristen tro arbejdet og stridt for at bevare Folkekirken trofast overfor sine bekendelsesskrifter. I denne kamp har nogle endog for deres samvittigheds skyld måttet danne valgmenigheder og endda frikirker.

Som katolikker og mindretalskirke må vi glæde os over og takke for de brødre og søstre i Danmarks største kristne kirke, som kæmper for at være tro mod, hvad de har lært og fået overleveret blandt andet om ægteskabet og respekten for fostre.

Kai Svendsen, 5800 Nyborg

Har Hans Christensen læst på lektionen?

Kommentar til indlæg af Hans Christensen i nr. 17 og 18

Jeg ved ikke, hvilken lektie Læge Hans Christensen har læst på, når han vedbliver at påstå, at undfangelse og graviditet er fuldkommen umulig ved (korrekt) anvendelse af p-piller.

Overlæge, Professor, dr. med. Sven Skouby fra Herlev Hospital beskriver i en artikel på www.pro.medicin.dk hvordan lægevidenskaben vurderer præventionsmetoder ud fra det såkaldte Pearlindex. Indekset angiver antallet af graviditeter pr. 100 kvinder under første års brug af forskellige kontrceptive metoder – både ved såkaldt ideel brug og ved at indregne ”brugerfejl”, altså de graviditeter, der eksempelvis skyldes, at p-pillebrugere har glemt at tage en eller flere piller.

For p-piller er indekset 0,3 ved ideel brug og 8 i praksis. Med andre ord bliver 3 ud af 1000 kvinder gravide, selvom de tager midlet efter alle kunstens regler. 80 bliver det grundet ”brugerfejl”. Er der på verdensplan 100 millioner kvinder, der anvender p-piller bliver antallet af graviditeter, selv hvis alle kvinderne tog pillerne rigtigt, ikke mindre end 300.000. Og i praksis 8 millioner!

Hertil kommer et ukendt antal undfangelser, som aldrig udvikler sig til egentlige graviditeter, fordi livmoderslimhinden er påvirket af pillerne og derfor udstøder de befrugtede æg. Jeg kan anbefale cand. med. Kerstin Hoffmanns artikel i den forbindelse (<http://www.rettentilliv.dk/tema/livets-begyndelse/paeventation/p-piller/>).

Så til Lene Spielmann, som i sidste nummer af KO spørger, om man som menneske og patient ikke har et ansvar for den måde, man indtager medicin på: Jo, selvfølgelig har man det. Men det forudsætter, at lægen har givet patienten fuldstændig og korrekt information om præparatets virkemåde. Og det synes åbenbart ikke altid at være tilfældet.

Til Hans Christensens indlæg i samme nummer blot dette. Hvis han selv troede på sine argumenter, ville han næppe se sig nødsaget til at afslutte sin artikel med et forsøg på at intimidere mig: Medicinalindustrien kommer efter mig med erstatningskrav, hvis jeg fremturer med mit synspunkt. Et synspunkt, der ifølge Hans Christensen er særlig risikabelt, fordi jeg arbejder for Caritas, selv om det burde være åbenlyst for enhver, at mit indlæg intet har med min ansættelse hos Caritas at gøre og udtrykkeligt er fremset som privatperson.

Intimidation som debatform hører hjemme i totalitære regimer, hvor den stærke kan få ret trods sin svage tanke.

David Vincent Nielsen, 2920 Charlottenlund

På grund af en teknisk fejl nåede dette indlæg ikke med I KO nr. 18. Med dette indlæg betragtes debatten i K.O. om p-pillers bivirkninger som p.t. afsluttet.

Ingen ny tese

Kommentar til læserbrev af Kaare Rübner Jørgensen i KO nr. 18

Kaare Rübner Jørgensen omtaler i KO nr. 18 sin fortsatte debat med mig om Broder Jakob den Danskes historie, som nu er udgivet i ”Kirkehistoriskesamlinger” 2011. Han afviser her igen, hvad han kalder ”Jørgen Nybo Rasmussens tese om broder Jakob som dansk kongesøn”. Men det er ikke mig, der har opfundet den ”tese”. Den vigtigste og ældste kilde om Jakob er Broder Diego Munoz’ beretning fra ca. 1583, som Rübner Jørgensen i øvrigt selv bringer både i spansk original og i dansk oversættelse. Det er denne samtidige medbroder, der skriver, at Broder Jakob ”var født i Danmark og af dets kongeslægt”. Jeg har altså ikke opstillet nogen ny ”tese”; men jeg har i min forskning kunnet påvise, at denne oplysning om Jakobs herkomst er rigtig.

Jørgen Nybo Rasmussen, 4000 Roskilde.

Jeg undrer mig

Kommentar fra Kaare Rübner Jørgensen til Jørgen Nybo Rasmussen

At fortsætte polemikken med Jørgen Nybo Rasmussen skal jeg afstå fra, for det slag er udkæmpet, men jeg må sige, at jeg undrer mig. Først over, at han ikke er i stand til at citere Diego Muñoz korrekt, og dernæst over, at han ikke kan eller vil forstå, at det er ham og ham alene, der har opfundet tesen om broder Jacob som kongesøn. Det står der nemlig intet om i nogen dansk eller mexicansk kilde. I Danmark har vi prinserne Nikolai, Felix og Henrik. Om dem kan man også sige, at de har kongeligt blod i årene og

er af dansk kongeslægt, men det er jo ikke ensbetydende med, at de er kongesønner!

*Kaare Rübner Jørgensen, 2000 Frederiksberg
KO betragter hermed debatten om broder Jakob som afsluttet. Sankt Andreas Bibliotek hjælper gerne interesse-rede, som vil fordybe sig i debatten, med litteraturhenvisninger.*

Bare en motionsøvelse?

Kommentar til læserbrev af søster Anna Stefanie af Jesus i nr. 17

Yoga er en videnskab, der siges at føre individet til selvrealisering. Denne selvrealisering består i sjælens forening med Brahman, den store gudsånd. Det er meget muligt, at du føler ro og hvile ved at dyrke yoga. Det gjorde jeg for så vidt også, da jeg dyrkede yoga. Men lige meget hvordan du vender og drejer det, er yoga en hinduistisk praksis, som er i strid med vor kristne tro.

For at gøre dette klart tillader jeg mig at citere fra den officielle hjemmeside for B.K.S. Iyengar, som har grundlagt Iyengar yoga, den tradition Sakramentskirkens yogalærer Jack Davis er uddannet indenfor (Jack Davis henviser selv til linket på sin hjemmeside jackdavis.dk):

“Lad os tilbede den nobleste vismand Patanjali, som gav os yoga for et fredfyldt og helligt sind, som grammatik for en klar og ren tale, og som medicin for et perfekt helbred. Lad os falde på knæ for Patanjali, en inkarnation af Adisesa, hvis overkrop har en menneskelig form, hvis arme holder en konkylie og en disk, og som er kronet af en tushindhovedet kobra.”

(<http://www.bksiyengar.com/modules/Yoga/sage.htm>)

Jeg håber hermed, at det er klart for enhver, at yoga ikke bare er en række øvelser på linje med andre motionsøvelser. Det er en ophøjet åndelig praksis, og som sådan burde den ikke være tilladt i kristen sammenhæng. Jeg håber derfor, at pastor Niels Engelbrecht vil tage affære hurtigst muligt og bede yogaundervisningen foregå et andet sted i byen.

Isabella M. Kyle, 7400 Herning

Læserbrev

Indsendte indlæg skal forsynes med navn, adresse og telefonnummer.

- Kun navn og postnr. offentliggøres i bladet.
- Max. grænse for læserbrev: 400 ord. (vi forbeholder os ret til at forkorte læserbrev over denne længde).
- Max. grænse for kommentarer 800 ord. KO bringer en kommentar pr. nummer.
- Læserbrev kan indsendes til redaktionen som e-mail til redaktion@katolskoriering.dk

Eller som brev til: Katolsk Orientering, redaktionen, Gl Kongevej 15, 1610 København V.

Katolsk Orientering bringer ikke læserbrev eller kommentarer som har været trykt i andre medier.

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement
Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: Andreas Riis, Bernadette Preben-Hansen, Benedikte Brisson, Eva Maria Nielsen, Kirsten Krog.

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-torsdag, Fax 3355 6041.

E-mail: redaktion@katolskoriering.dk, Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til sogneyt@katolskoriering.dk

Abonnementspris 500 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15, DK 1610 København V

Tryk Greentech Rotaprint - Tryk & Produktion A/S

Trykoplag 9.500 - Distribueret oplag 8.800

- ISSN 0902-297X

Det sker i bispedømmet

Natkirke

Hver måned, den anden torsdag holder Sakramentskirken, Kbh., åben mellem kl. 20.00 og kl. 23.00 for alle interesserede. Næste gang er det den 8. december. Der er mulighed for tilbedelse, forbøn og for at tale med en af medarbejderne, eller blot for at nyde stilheden og roen i kirkerummet. Man kan komme og gå som det passer. Aftenen slutter af med sakramental velsignelse ca. kl. 22.45.

November

Lørdag 19. kl. 14.30-16.30: Sankt Andreas og Sankt Therese menighed afholder temalørdag i kantinen, Bernstorffsvej 56, Hellerup: "Kirkens sociallære med særlig henblik på Caritas in Veritate" v/Hans Thulstrup

Mandag 21. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Fredag 25. kl. 19.00 - ca. 21.30: Forsonings- og helbredelsesmesse i Jesu Hjerter Kirke, Kbh. v/ pastor Lars Messerschmidt m.fl. Skriftemål fra kl. 18.00. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

December

Tirsdag 6. kl. 20.00: "Kammerkoret Musica Viva" afholder julekoncert, med bl.a. danske julesange, latinske satser, engelske Christmas Carols. Sted: Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade, Kbh. Programbillet kr. 20.00.

Fredag 9. kl. 18.00-19.30 "Åben Dør". Personlig samtale og forbøn. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 19. kl. 19.00-20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

www.katolskorientering.dk

Sankt Andreas Bibliotek og Antikvariat

Gammel Kongevej 15, 1610 København

Åbent man-fre kl. 10.00-12.00 og 13.00-16.00

Tirsdage tillige kl. 13.00-16.45

Tlf.: 33 55 60 90, mail: bibliotek@katolsk.dk

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: 75 18 18 08

Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året

Bønnens Apostolat

December

- At alle jordens folk ved at kende og respektere hinanden må vokse i fred og samdrægtighed.

- At børn og unge menesker må være budbringere af Evangeliet og at de i deres værdighed altid må blive agtet og skånet for enhver form for vold og udnyttelse.

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29

Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning

v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til
Katolsk Orientering nr. 1
som udkommer

fredag den
13. januar 2012

skal være redaktionen i
hænde senest

mandag
den 19. december

Venlig hilsen
Redaktionen

www.katolsk.dk

MAGLEÅS KURSUSCENTER

JULEARRANGEMENT PÅ MAGLEÅS

Lørdag den 10. december kl. 12:30 - 17:00

Frokost og foredrag samt eftermiddagskaffe.

Geolog Lektor Svend Funder:

"Glædelig Jul - men hvad med klimaet"

Ulla Elmqvist: "Glædelig Jul"

Arrangører: Lisbeth Poulsen og Bent Jensen

Pris kr. 175,-

Tilmelding og yderligere oplysninger:

Sekretariatet, Magleås Kursuscenter

Høsterkøbvej 6, 3460 Birkerød

Tlf.: 45 81 07 15 - www.magleaas.dk

Biskoppens kalender

November

Fre 18. kl. 16.00 møde i Forretningsudvalget

Lør 19.-søn 20. Pastoralrådsmøde på Magleås

Tor 24. Jubilæum - Aabenraa

Fre 25. kl. 18.00 Pontifikalmesse i anledning af
markeringen af salige Niels Stensens 325. dødsdag
- Schwerin

December

Tor 1. kl. 7.30 messe i Stella Matutina

Lør 3. kl. 17.00 Sankt Andreas fest i Ordrup

Søn 4. kl. 9.00 Messe i Immaculata Kirken - Sr. Gise-
las 25-års jubilæum

Søn 11. kl. 12.00 Jubilæumsmesse i Sankt Annæ

Ons 14. kl. 11.00 Økonomisk Rådmøde

Tor 15. kl. 10.00 møde i Biskoppeligt Råd

Lør 24. kl. 24.00 Midnatsmesse i Domkirken

Søn 25. kl. 11.00 Messe i Domkirken

Frivillige søges

Sankt Andreas Bibliotek søger frivillige
medhjælpere.

Ring 33 55 60 90 for nærmere oplysninger,
eller besøg vores hjemmeside:

www.sanktandreasbibliotek.dk

Stenhuggeriet Bent Lemmichs Eff.

Venlig hilsen
Salgsansvarlig
Bjarne Christiansen

Alt i gravsten - vi har fire generationers ekspertise.
Design selv en gravsten via vores hjemmeside:

www.danstein.dk

Telefon : 3321 2047 | Fax : 33 31 93 70

E-mail : vestre@danstein.dk | website : www.danstein.dk

Adresse: Vestre Kirkegårds Allé 36, København SV

Levering i hele landet

Naivitet og dybde

Kristuslegender for voksne og børn.

Tekst: Lisbeth Rütz

SELMA LAGERLÖF Efter mange lange og trange år på jorden er Sankt Peter endelig kommet i paradiset. Hvorfor kan han så alligevel ikke glæde sig over det? Jo, hans gamle mor er ikke kommet med ham derop. Og med god grund, for da hun levede, tænkte hun kun på at puge penge sammen til sig selv.

Men hun får en chance til. Vorherre sender sin engel ned til de fortabte for at hente hende op i paradiset. Forgæves viser det sig. Lidelsesfællerne i helvede vil med og klynger sig til hende. Men hun støder dem fra sig. De falder fra én efter én, og til sidst lader englen hende falde tilbage i

helvedes dyb. ”Hvad er det for et paradis, hvor jeg kan høre mine kære jammer og kan se mine medmenneskers lidelser!”, siger Sankt Peter. Ja, sådan går det, når man ikke vil elske og dele, er den bitre lære, han må drage af historien.

I barndomshistorien om Jesus og Judas sidder de to drenge og leger med ler. Alting lykkes for den charmerende og lyshårede (!) lille Jesus, der sidder på trappestenen udenfor sin fars værksted og laver små figurer af fugle. Judas derimod er en grim, rødhåret unge. Ingenting vil lykkes for ham. Da Jesus så blæser livsånde ind i sine lurfugle og maler dem med solskinet, bliver det for meget for Judas, der tramper fuglene i stykker.

Disse to historier er at finde i den nye pragtudgave af Selma Lagerlöfs Kristuslegender (1904). Esben Hanefelt Kristensen har lavet nogle meget farverige og detaljerede illustrationer, der passer fint til

disse fortællinger. De blev i sin tid skrevet til børn, men læses mindst lige så meget af voksne. Rammen om fortællingerne er evangeliernes beretninger om Kristi liv fra fødslen i Betlehem til korsfæstelsen i Jerusalem – men beriget med et mylder af sidehandlinger og tildigtninger fra helgenlegender og apokryferne.

Det ophøjede og hellige mødes med det hjemlige i disse 11 fortællinger. Lille Selma mødte fortællestoffet derhjemme i dagligstuen i farmoderens hjørnesofa. Det var en verden, der forsvandt, da den sorte kiste med bedstemoderen blev kørt væk fra gården. Mange år senere skrev Lagerlöf videre på den värmlandske tradition med Gösta Berlings saga.

Hendes eget litterære ståsted var 1890'ernes litterære symbolisme, der (gen) opdagede, at verden er dyb og ville åbne blikket for det underfulde. Denne indsigt formidles gennem Kristuslegenderne, der

forener den tilsyneladende naivitet med dybde og vil vise hen til troens og fantasiens usynlige virkelighed. Som bedstemoderen sagde, når hun havde fortalt en historie til børnebørnene i sofaen: ”Og alt det er lige så sandt som jeg kan se dig, og du kan se mig.”

Samtidig med Kristuslegender er udkommet Rødhalsen og andre fortællinger med et udvalg fra Kristuslegender – i en forenklet og forkortet udgave tilpasset til børn. Også denne udgave er illustreret af Esben Hanefelt Kristensens tilsyneladende naive tegninger, som slår vinduet op til den skjulte virkelighed.

Rødhalsen og andre fortællinger. Selma Lagerlöfs Kristuslegender genfortalt af Werner Fischer-Nielsen. Unitas Forlag 2011. 109 sider. Pris: 199 kr.
Selma Lagerlöf: Kristuslegender. 174 sider. Pris: 299 kr.

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

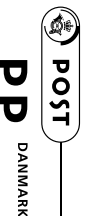
MASKINEL MAGASINPOST

ID 42512

Afsender: Katolsk Orientering

Katolsk Orientering · nr. 19

18. november 2011 · 37. årgang

Uddrag af ”Vorherre og Sankt Peter” i Selma Lagerlöfs Kristuslegender

”Bare han nu kan komme op igen med min mor!” sagde han.

Vorherre så på Sankt Peter med store bedrøvede øjne. ”Der findes ikke den byrde min engel ikke kan løfte,” sagde han.

Der var så langt ned til bunden af afgrunden at ingen solstråle kunne trænge derned. Her herskede bælgmørke. Med det var som om englen på sin tur havde medbragt en anelse lys og klarhed så det blev muligt for Sankt Peter at se hvordan det så ud dernede.

Det var en uendelig, sort klippeørken. Spidse, forrevne klippetoppe dækkede hele bunden, og mellem dem blinkede vandpytterne med sort vand. Der fandtes ikke et græsstrå ikke et træ intet tegn på liv.

Men overalt på de forrevne klipper var de usalige døde klatret op. De hang ud over klippernes øverste toppe, hvor de var klatret op i håb om at kunne trække sig op og ud af kløften, og da de havde set at de ikke kunne komme nogen vegne, var de blevet deroppe, forstenede af fortvivelse.

Sankt Peter så nogle af dem sidde og ligge med armene udstrakt i uophørlig længsel og med blikket stift rettet opad. Andre havde slået hænderne for ansigtet som for at holde omgivelsernes håbløse rædsel

væk. De var helt ubevægelige, ikke en af dem magtede at bevæge sig. Nogle af dem lå fuldkommen stille i vandpytterne uden mindste forsøg på at komme op af dem.

Det mest forfærdelige var, at der var så mange usalige sjæle. Det var som om, hele kløftens bund ikke bestod af andet end kroppe og hoveder.

Sankt Peter blev grebet af ny uro. ”Det ender måske med, at den ikke kan finde hende,” sagde han til Vorherre.

Vorherre så på ham med samme bedrøvede blik som for lidt siden. Han vidste jo at Sankt Peter ikke havde grund til bekymring.

Men for Sankt Peter så det stadig ud som om englen ikke kunne finde hans mor i det uendelige hav af usalige sjæle. Den brede vingerne ud og svævede frem og tilbage over afgrunden mens den ledte efter hende.

Pludselig fik en af de usalige stakler nede på bunden øje på englen. Han sprang op og strakte armene imod ham og råbte: ”Tag mig med, tag mig med!”

Da kom der med et liv i alle de fortabte som i millionvis vansmægtede i helvede. De kom på benene i samme øjeblik og rakte armene ud efter englen og råbte til den at den skulle tage dem med til paradiset salighed.

Skrigene kunne høres helt op til Vorherre og Sankt Peter, og deres hjerte skælvede af sorg da de hørte det.

Englen holdt sig svævende højt oppe over de fordømte, men idet den fløj frem og tilbage for at finde den fortabte den

ledte efter, styrtede alle efter den så det så ud som om en hvirvelvind fejede dem foran sig.

Endelig havde englen fået øje på den fortabte den skulle hente. Den foldede vingerne samme på ryggen og skød nedefter som et lyn. Sankt Peter kom med udbrud af glad overraskelse da han så englen lægge armen om hans mor og løfte hende op.

”Velsignet være du, som bringer min mor til mig!” sagde han.

Vorherre lagde stille sin hånd på Sankt Peters skuldre som om han ville advare ham imod at tage glæderne på forskud.

Men Sankt Peter var nær ved at græde af fryd over at hans mor var frelst. Han forestillede sig ikke, at der nu var noget som kunne skille dem. Hans glæde blev ikke mindre da han så hvor hurtig englen havde været. Idet han løftede hende op, var der dog nogle som havde haft held til at hage sig fast i hende, der skulle frelses, for at blive ført op til paradiset sammen med hende.

Englen gjorde heller ikke noget for at forhindre dem i det. Det var som om, byrden slet ikke påvirkede den, den bare steg og steg og bevægede vingerne uden større anstrengelse, som om den bar en død fugleunge til himmels.

Men da så Sankt Peter at hans mor begyndte at befri sig for de

usalige der havde haget sig fast i hende. Hun tog fat om deres hænder og løsnede deres greb så den ene efter den anden tumlede ned i helvede.

Sankt Peter kunne høre hvordan de tiggede og bønfuldt hende, men den gamle kvinde virkede ikke som om hun var til sinds at nogen anden end hun selv skulle blive salig. Hun gjorde sig fri af flere og flere af dem og lod dem styrte ned i mørket. Når de faldt, genlød luften af jammer og forbandelser.

Katolsk Orientering

Julens budskab angår os alle

Betragtninger over juleevangeliet fører os til at se et glimt af påskemysteriet. I stalden i Betlehem skimter vi allerede Jesu kors.

Tekst: p. Herbert Krawczyk

JULETIDEN År efter år forbereder vi os til at fejre jul. Udstillingsvinduer i butikkerne, reklamer og julepynt overalt indbyder os til at holde en verdslig jul. Vi må derfor spørge os selv, hvad det egentlig er, vi fejrer.

For to tusind år siden skete noget usædvanligt. Gud forlod sin himmel og steg ned til vor verden. Gud blev menneske. En enestående begivenhed, som fejres i hele verden af både troende og ikke troende og på mange forskellige måder. Men uanset den personlige holdning, kan man ikke komme udenom det faktum, at Guds Søn blev menneske og tog bolig iblandt menneskene, blev født af en fattig kvinde, i en stald nær byen Betlehem. Han kom til vor verden, fordi han elskede hvert enkelt menneske så højt, at han personligt kom for at

frelse verden. Er denne begivenhed ikke værd at fejre?

Betragtningen af juleevangeliet fører os til at se et glimt af påskemysteriet. I stalden i Betlehem skimter vi allerede Jesu kors.

Når vi betragter et lille barn, ser dets ansigt, tænker vi uvilkårligt på dette barns fremtid. Den er ukendt. Jesu liv kender vi. Vi ved, hvad Jesus gjorde, da han vandrede her på jorden. Han var fuld af godhed og kærlighed. Han underviste, helbredte de syge. Med sine ord og handlinger viste Han, hvor stor, hvor dejlig og hvor kærlig Gud er. Han prædikede om Guds rige og viste vejen til Gud.

Alle er inviteret til Guds frelse

Jesu blev født i denne verden for at dø i denne verden. Ved sin lidelse og død på et

Martin Manigatterer. Pfarrbriefservice.de

kors sejrede Jesus over alt ondt, over lidelse og død, og åbnede vejen til fuldendelsen, altså til den fuldkomne glæde og lykke. Ethvert menneske er indbudt til at deltage i den endegyldige glæde. Ethvert menneske er nemlig forløst ved Guds Søns korsdød. Det begyndte altså julenat, den nat, vor Frelser blev født. Siden kan enhver, som tror på Ham, få tilgivelse for sine synder og det evige lykkelige liv i Guds rige. Navnet Jesus betyder "frelser". Jesu mission på denne jord er netop at invitere alle mennesker til Guds frelse.

Da Jesus skulle fødes, var der ikke plads i herberget. Han blev født i en stald, udenfor byen. Mennesker ventede på Messias' komme, og da Han kom, genkendte de Ham ikke og derfor kunne de ikke tage imod ham. I dag er der kun få, som kender ham.

Derfor er der heller ikke plads til ham, til Gud, der kommer. Han kommer som den fattige, der trænger til hjælp og kærlighed. Han kommer magtesløs, grædende, han har brug for hjælp og pleje. Han ønsker at blive modtaget med varme, hengivenhed og kærlighed. Netop igennem sit ydmyge og fattige komme åbenbarer Han os sin guddommelige kærlighed, som er mægtig og ubesjret.

Mens vi betragter Jesusbarnet liggende i krybben, kan hver især spørge sig selv:

- Hvem er Jesus for mig?
- Hvordan er mit personlige forhold til Guds Søn?
- Er han vigtig for mig?
- Er han så vigtig for mig, at jeg tør betro hele mit liv til Ham og leve efter Hans vilje og til Hans ære?
- Er jeg parat og villig til tage imod Ham, som blev født julenat, til min personlige Frelser?

Glædelig jul!

kristent vidnesbyrd' i et stadigt mere sekulariseret samfund. Paven tilføjede, at disse udfordringer hænger uløseligt sammen med det mere omfattende spørgsmål om selve fremtiden for den velordnede frihed i samfundet".

"Jeg anser det dog for væsentligt, at der også blandt mange mænd og kvinder, uanset deres religiøse eller politiske tilhørsforhold, er en voksende bekymring for fremtiden for vores demokratiske samfund. De ser det bekymrende sammenbrud i de intellektuelle, kulturelle og moralske dimensioner af det sociale liv og ser den stigende følelse af uro og usikkerhed, især blandt unge i lyset af de vidtrækkende, sociale forandringer. På trods af forsøgene på at stække Kirkens stemme i offentligheden, vender mange mennesker af god vilje sig forsat mod Kirken for at få visdom, indsigt og sund vejledning til at tackle den vidtrækkende krise".

NM

Søsterliv på Færøerne

Det franciskanske kommunitet fejrer 80 års jubilæum. [Læs mere side 4](#)

Frelsens bæger

Højaktuelle budskaber i festskriftet til biskop Czeslaw.

[Læs mere på side 5](#)

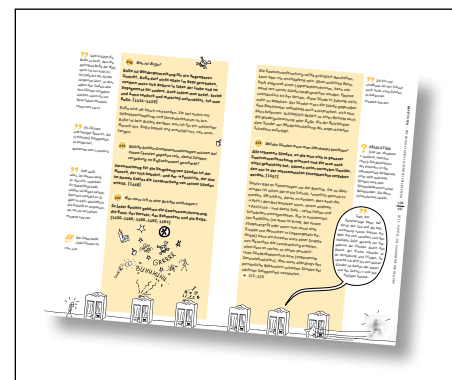
Økonomiske alvorsord

Status på bispedømmets økonomi.

[Læs mere på side 6](#)

Klogere på troen

Alle kan have glæde af den nye ungdomskatekismus.

[Læs mere side 16](#)

Gentager sin fordømmelse af seksuelle overgreb på børn

Paven berørte emnet under de amerikanske biskoppers ad limina-besøg i Rom.

VATIKANET Benedikt XVI har gentaget sin fordømmelse af seksuelle overgreb på børn og sagde ved samme lejlighed, at alle institutioner uden undtagelse skal leve op til de krævede standarder for beskyttelse af børn og unge. Bemærkningen faldt under en audiens lørdag den 26. november med amerikanske biskopper fra den såkaldte region II (der omfatter staten New York) under deres ad limina-besøg i Rom. Tre hovedområder dominerede pavens tale til biskopperne. Det første var en gentagelse af Kirkens fordømmelse af seksuelle overgreb på børn samt Kirkens forpligtelse til at beskytte børn og unge.

"Det er mit håb, at Kirkens bestræbelser på at konfrontere denne virkelighed, vil

hjælpe den brede offentlighed med at anerkende årsagerne til seksuelle overgreb, problemets virkelige omfang og de ødelæggende konsekvenser og med at reagere effektivt på denne svøbe, som påvirker alle samfundslag. På samme måde som det med rette kan forlanges, at Kirken lever op til de krævede standarder i den henseende, skal alle institutioner – uden undtagelse – leve op til de samme standarder".

Den hellige Fader diskuterede også det akutte behov for nyevangelisering og lovede at komme med sine overvejelser om emnet i løbet af de kommende måneder, inden han gik videre til at udtrykke bekymring for, hvad han betegnede som 'de alvorlige udfordringer for et troværdigt

Leder

En køreplan for Den universelle Kirke i det 21. århundrede

Fred, forsoning og en mere retfærdig fordeling af goderne er helt centrale emner i den netop offentliggjorte apostoliske ekshortation (formaning) 'Africae Munus', der adresserer de specifikke problemstillinger og behov, som Kirken i Afrika står overfor. Dokumentet kommer to år efter den anden synode om Afrika og er svar på de næsten 60 forslag, de 228 biskopper – de fleste fra Afrika – formulerede på synoden i 2009. Målet var at afstikke rammerne for Kirkens fremtidige evangelisering og virke på det afrikanske kontinent.

'Africae Munus' er opdelt i to dele. Første del behandler de underliggende strukturer for Kirkens mission på kontinentet – en mission, der stræber mod forsoning, retfærdighed og fred. Med udgangspunkt i Jesu Kristi liv ønsker Kirken at etablere en økumenisk og interreligiøs dialog med især traditionelle religioner og Islam. Samarbejdsproblemer mellem gejstelige med forskellige etnicitets- og stammebaggrund samt behovet for en tydeligere 'afrikansk katolicisme' som modvægt til især de evangeliske kirkes fremmarch berøres også i dokumentet.

I anden del opfordres de troende til at aktivt bidrage til fællesskabet og freden i Kirken og i samfundet. Det udpeger også indsatsområder for Kirkens apostolat: Kirken som Kristi nærvær samt en styrkelse af områderne uddannelse, sundhedspleje og kommunikation.

Ekshortationen åbner en dør af håb for Afrika, som – ved at tage imod Jesus Kristus – "kan frigøre sig fra de kræfter, der lammer det". Videre hedder det, at "Kirken i Afrika må med fornyet iver bekræfte sin forpligtelse til evangelisering og menneskelig udvikling, således at hele kontinentet kan blive et stort område for forsoning, retfærdighed og fred".

Uden at ignorere de strukturelle, kulturelle, religiøse og sociale problemer, som ligger til grund for mange af de nuværende konflikter på det afrikanske kontinent, tegnes der et optimistisk billede af Afrika som et menneskeligt set ressourcerstærkt og dynamisk kontinent, ja, som "menneskehedens åndelige lunge". I katolsk optik er dette heller ikke forkert, idet Kirken i Afrika vokser hurtigere end nogen andre steder i verden. De sidste 30 år er antallet af katolikker næsten tredoblet og udgør i dag 150 millioner – eller 1/6 – af de i alt 900 millioner afrikanere.

Set i et globalt perspektiv betegnes Afrika ofte som 'det glemte kontinent' på grund af dets manglende økonomiske formåen og dårlige infrastruktur. Med den nye ekshortation sender Den katolske Kirke vigtige signaler på flere fronter: Dels kirkeligt, idet den allerede, men også fremover ønsker at spille en aktiv rolle i udviklingen af kontinentet; dels samfundspolitisk, fordi svaret på de mange problemer, der plager Afrika i dag, herunder den udbredte korrupsion, bekæmpelsen af hiv/aids og den etniske diversitet, ikke kan løses på tilfredsstillende vis uden Kirkens medvirken.

'Africae Munus' kan ses som en fortsættelse af den post-synodale ekshortation 'Ecclesia in Africa' fra 1994, som resulterede i en ny vækst for Kirken i Afrika bl.a. ved sin idé om Kirken som Guds familie – en idé, som siden også har vist sig gavnlig for Den universelle Kirke. I 'Africae Munus' afstikkes rammerne for evangelisering på et kontinent præget af interkulturation; dette kan med tiden vise sig at blive en slags køreplan for Den universelle Kirkes ageren i det 21. århundredes multikulturelle samfund – hvor kulturerne møder hinanden i deres fælles sandhed om det at være menneske i dag. Herigennem kan vi sammen vokse i universelt broderskab uden at miste katolicitetens store gave, der gør os til brødre og søstre over hele verden; gør os til én familie, der samarbejder i en ånd af broderskab.

Redaktionen ønsker hermed læserne en velsignet jul og et glædeligt nytår.

Niels Messerschmidt

En ny troens vandring

Uddrag af pave Benedikts tale ved Angelus første søndag i advent.

Oversættelse: Lisbeth Rütz

MEDITATION I dag begynder vi sammen med hele Kirken på et nyt liturgisk år – en ny troens vandring som vi skal leve sammen i de kristne menigheder, men også som altid vandre på i den verdenshistoriske dimension, så vi kan åbne den for Guds mysterium, for den frelse, som kommer fra Hans kærlighed.

Det liturgiske år begynder med adventstiden: en vidunderlig tid, hvor vi i vore hjerter venter på Kristi tilbagekomst, og hvor vi mindes Hans første komme, da han gav afkald på sin guddommelige stråleglans for at ikklæde sig vor dødelige natur.

"Våg!" Dette er Jesu appel i evangeliet i dag. Han henvender den ikke blot til sine disciple, men til alle. Våg! (Mt. 13,37). Mennesket er udstyret med en tankens kraft og har fået frihed og ansvarlighed givet. Derfor vil enhver af os blive kaldet til at stå til ansvar for, hvordan han har levet, hvordan han har udnyttet sine evner, om han har skjult dem

for andre eller udnyttet dem til gavn for sine brødre og søstre.

Også Esajas, der er adventstidens profet, får os til at reflektere i dag med en sørgmodig bøn, der er henvendt til Gud i folkets navn. Han kender sit folks skrøbelighed, og på et vist tidspunkt siger han: "Ingen påkaldte dit navn, ingen vågnede op og holdt fast ved dig; for du havde skjult dit ansigt for os og givet os vor synd i vold." (Esajas 64,6). Hvordan kan man undgå at blive påvirket af denne beskrivelse?

Den ser ud til at afspejle visse panoramaer i den post-moderne verden: byerne hvor livet bliver anonymt og horisontalt, hvor Gud ser ud til at være fraværende og hvor mennesket bliver den eneste herre som om det selv havde skabt og styrede alting. Men nogle gange i denne verden, som synes så perfekt, sker der ting, der vender op og ned på det hele enten i naturen eller i samfundet. Det er grunden til, at vi tænker, at Gud ligesom har trukket sig tilbage og så at sige overladt os til os selv.

I virkeligheden er verdens sande herre ikke mennesket, men Gud. Evangeliet siger: "Våg derfor, for I ved ikke, hvornår husets herre kommer, om det bliver om aftenen eller ved midnat eller ved hanegal eller ved dagry; lad ham ikke finde jer sovende, når han pludselig kommer." (Markus 13,35 – 36).

Adventstiden kommer hvert år for at minde os om dette, for at vores liv skal finde sin rigtige retning vendt mod Guds ansigt. Et ansigt der ikke er en herres ansigt, men en fars og en vens ansigt.

Niels Steensen mindet i Schwerin

En vellykket mindefest for vor berømte landsmand.

Tekst: Helge Clausen

JUBILÆUM Den 25. november var det 325 år siden, Niels Steensen døde i Schwerin. I den anledning blev der afholdt en todages mindefest, som blev indledt med en pontifikalmesse på selve dagen. I den overfyldte Skt. Anna-kirke var biskop Czeslaw hovedcelebrant. Blandt koncelebranterne var den lokale hjælpebiskop Norbert Werbs og msgr. Dietrich Timmermann.

I sin prædiken sagde biskop Czeslaw bl.a., at Steensen var præget af sin tid, men at han havde budskab til vor tid. Han var videnskabsmand, men videnskaben kan ikke forklare alt. Det var nødvendigt dengang – og er det nu – at den enkelte skal være mere bevidst i troen.

Biskoppen opfordrede til, at vi følger Steensens eksempel og retter opmærksomheden mere og mere mod Gud. Vi har hele tiden brug for omvendelse og konversion.

Sjælesørgeren Niels Steensen

Efter messen holdt Steensen-kenderen msgr. Hermann Wieh fra Osnabrück festforedraget, hvor han bl.a. gjorde opmærksom på det paradoksale i, at den intense sjælesørger Niels Steensen døde uden, at der var en præst til stede. Wieh så det ikke som et tilfælde, men som forsyn.

Herefter blev der åbnet en udstilling med relation til Steensens tid i Schwerin. Fra Steno-arkivet i Sankt Andreas Bibliotek var der blevet udlånt en række ældre værker til udstillingen.

Der blev præsenteret to nye lokale bogudgivelser om Steensen, nemlig en børnebog og en samling artikler og prædikener fra de seneste 40 år.

Niels Steensen og videnskaben

Den følgende dag blev der afholdt et festakademi med næsten 100 deltagere. Biskop Werbs indledte med at begrunde, hvorfor Niels Steensen er værd at mindes: Han er et forbillede i troen, han var en genial videnskabsmand og sandhedssøger, som i sig kunne rumme både tro og videnskab, og han kunne som europæer tilgodese både det lokale og det universelle.

Formiddagens hovedforedrag blev holdt af J. Nybo Rasmussen, som opridsede hele baggrunden for Steensens barndom, ungdom og studieår. Nybo fremhævede, at det måske lykkes bedst for skønlitterære forfatter at skildre Steensens liv og præsenterede kort bl.a. Martinus Børups

og sr. Miriams bøger om ham. Afgørende for Steensens udvikling havde været hans genetiske arv, omverdens indflydelse, hans frie respons herpå og Guds nåde. Forsamlingen takkede med et langvarigt bifald.

Herefter fulgte tre indlæg, som opsummerede Steensens fortjenester på det anatomiske, geologiske og biomekaniske område. Det sidstnævnte blev præsenteret af Troels Kardel, som ved sine undersøgelser om muskelsammen-trækninger har godtgjort, at Steensen havde formuleret den korrekte teori herom allerede i 1667, hvilket hans samtid ikke mente.

Steno-arkivet

Efter frokosten præsenterede jeg Steno-arkivet, som var blevet grundlagt i 1993 og som nu findes i Sankt Andreas Bibliotek i København. Det er det mest omfattende i verden med dets 30 hyldemetre materialer.

Dagen sluttede med kirkehistorikeren Hans-Georg Aschoffs indlæg med mange interessante detaljer om Steensens rejser, samt msgr. Schmidt-Eppendorfs spændende gennemgang af Steensens tid i Hamburg, hvor han gerådede i konflikt med jesuitterne, der som ordensfolk primært adlød deres egne foresatte.

Arrangementet var vel forberedt, programmet måske lidt kompakt, men yderst relevante temaer blev behandlet.

Når man så dertil lægger den musikalske indramning og den lokale gæstfrihed, kan man kun lykønske Dr. Georg Diederich, leder af det katolske Heinrich-Theissing-Institut i Schwerin med endnu en givende konference.

Jørgen Nybo Rasmussen og Georg Diederich ved Steensen-konferencen.

Mens vi venter på en børne- og ungdomspræst...

DUK har i samarbejde med p. Christian Noval aftalt en midlertidig løsning med biskoppen.

Tekst og foto: Niels Messerschmidt

VIKARIAT Stillingen som bispedømmets børne- og ungdomspræst har stået ubesat efter at p. Daniel Nørgaard i august fik bevilliget et års orlov. Under hans fravær har p. Christian Noval tilbudt at koordinere den præstelige betjening, den tidligere børne- og ungdomspræst har varetaget.

Det er i den sammenhæng vigtigt at understrege, at Christian Noval ikke overtager opgaverne konkret, men vil være behjælpelig med at få opgaverne fordelt og afviklet, samt med at være ungdommens talerør i præsteskabet. Indtil en ny børne- og ungdomspræst er udpeget, vil øvrige arbejdsopgaver af administrativ karakter, herunder bestyrelses- og udvalgsposter, søges fordelt mellem DUKs sekretariat og hovedbestyrelse.

Det fremgår af den aftale til håndtering af den nuværende situation, som er indgået mellem DUKs hovedstyrelse, p. Noval og biskop Kozon.

Facilitator og sparingspartner

Christian Noval får herefter ansvaret for at samle en gruppe præster, som vil bistå med den præstelige betjening af DUKs week-ender. Han vil også koordinere gruppens arbejde og komme med input, sparring og inspiration, og – efter behov – facilitere møder, hvor præsterne får mulighed for at

udveksle erfaring med hinanden.

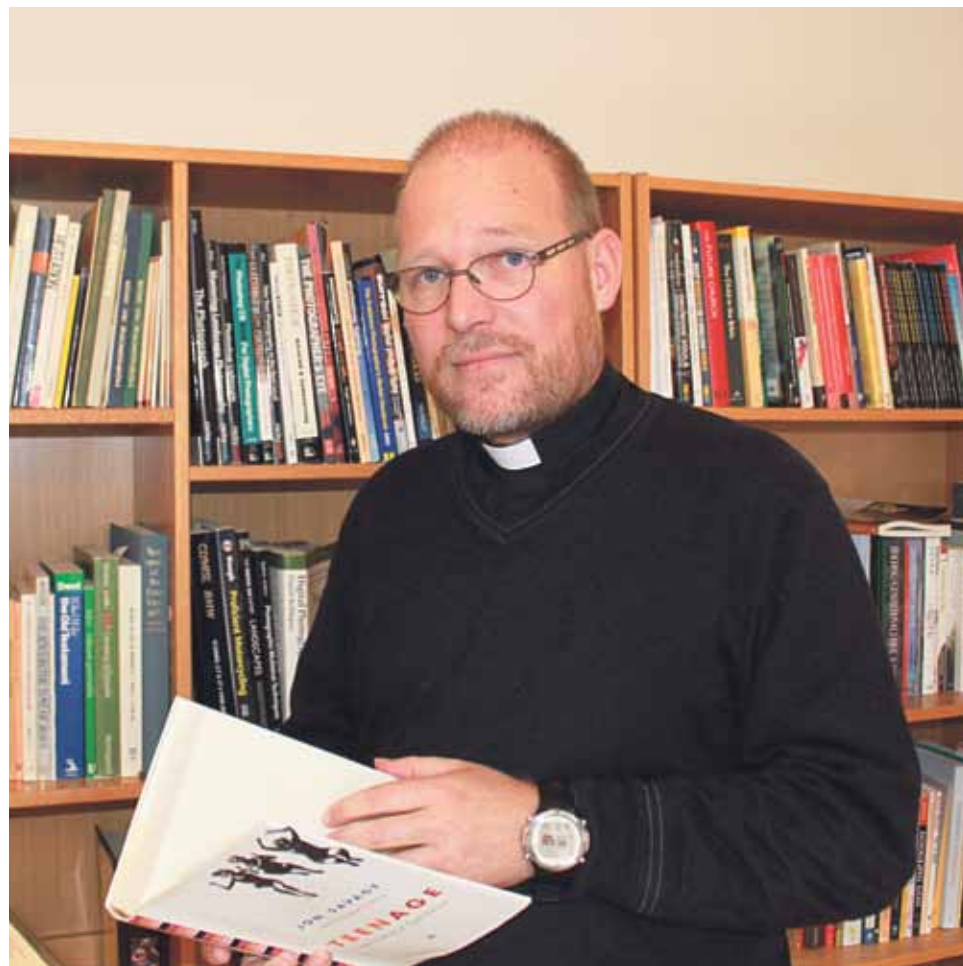
Såvel p. Noval som præstegruppen er indforstået med, at der er tale om en midlertidig løsning, idet begge parter ikke ser sig i stand til at løfte denne opgave over en årrække.

Ungdomsmesser, skolebesøg og klerikal vejledning

I sogneundersøgelsen, som blev offentliggjort dette forår, efterspørger nogle menigheder flere besøg af børne- og ungdomspræsten til at afholde børne- og ungdomsmesser i sognet. Ungdomsmesser og foredrag efterspørges også af flere katolske skoler. Disse henvendelser og øvrige forespørgsler efter 'ungdomspræsten' vil blive givet videre til Christian Noval.

"Det må dog forventes, at DUK ikke i samme udstrækning kan servicere menigheder og skoler, når der ikke er en børne- og ungdomspræst på fuld tid", pointeres det i aftalen.

I DUKs daglige arbejde vil der løbende behov for opklaring af tvivlsspørgsmål i forhold til Kirkens lære. Her vil p. Noval bistå med vejledning og han får ansvaret for den 'præstelige blåstempling' af trosarbejde i forbindelse med udgivelse af materiale og DUKs to medlemsblade.

Som en midlertidig ordning har p. Christian Noval tilbudt at koordinere den præstelige betjening, den tidligere børne- og ungdomspræst har varetaget.

Ikke en permanent løsning

Det er aftalt med biskoppen og DUK, at p. Noval vil mødes så vidt det er muligt med sekretariatet ca. hver anden uge, og fungere som kontaktperson til præstegruppen.

Christian har ikke fast arbejdsplads på sekretariatet, men vil være til rådighed efter behov og i det omfang, hans studier tillader det.

"Vi vil gerne anmode biskoppen om hurtigst muligt at finde en permanent løsning, idet vi mener, at det er yderst vigtigt for bispedømmets børn og unge at have en børne- og ungdomspræst på fuld tid", hedder det i slutningen af aftalen, som gælder frem til 31. juli 2012 – medmindre der udpeges en ny ungdomspræst inden da.

Sibylle og de levende stene

Nyt praktikprojekt i Norden skudt i gang.

Tekst og foto: Lisbeth Rütz

NEWMANINSTITUTET "Vi skal lære hinanden bedre at kende. Det der har været jeres virkelighed i mange år, sker nu også hos os i Schweiz.

Derfor er Skandinavien så spændende for os", fortæller Sibylle Hardegger. I foråret blev hun ansat i en to-årig stilling ved Newmaninstitutet i Uppsala, og lige siden har hun rejst Norden tyndt for at skabe netværker mellem katolske nøglepersoner. For Sibylle har nemlig en plan sammen med Bonifatiuswerk og det schweiziske Ansgarwerk, der finansierer hendes stilling. De vil gerne give interesserede unge fra tysksprogede lande mulighed for at lære den katolske diaspora at kende.

På praktik i diasporaen

Biskopperne i hvert af de skandinaviske lande har udpeget kontaktpersoner, som skal formidle praktiksteder til de unge. Målgruppen for projektet er teologistuderende, studerende i religionspædagogik eller unge, som har taget studentereksamen og har brug for et sabbatår, før de går i gang med et studium. Praktikopholdet kan skrues sammen, så det passer ind i den enkelte unges planer. Det kan vare fra 3 til 18 måneder, og Sibylle lægger vægt på, at det skal være en win-win situation for begge parter. Praktikanten vil i regelen kunne vælge mellem flere praktikmuligheder og

får tilknyttet en mentor, som han eller hun kan diskutere sine erfaringer med. Åbenhed over for unge voksne fra andre kulturer og vilje til at reflektere sammen med praktikanten over hvad han eller hun oplever, er noget af det, der kræves af mentorerne. Praktikanterne skal under deres studieophold fortælle andre om deres erfaringer ved at skrive i en blog. Der er allerede aftalt flere forløb. En praktikant kommer til Sverige i februar og en anden til Norge i marts.

Michael Høier Clausen og Sibylle Hardegger

Kvinde, teolog og leder

Integration, økumene og kirkens rolle i et meget sekulariseret samfund er nogle af de emner, vi her i Norden har erfaring indenfor, og her mener Sibylle, at unge tyske katolikker kan lære meget af diasporaen. Sibylle skal først og fremmest tage sig af de levende stene i kirken – men hun vil også gerne slå et slag for de nordiske valfartssteder.

"Alle taler om Caminoen; men folk nede i Tyskland burde også kende de fantastiske valfartssteder i Norden", siger Sibylle, der arbejder på at planlægge valfarter for tysksprogede til blandt andet Trondheim i Norge og Köyliö i Finland.

Sibylle er uddannet teolog fra det teologiske fakultet i Basel. I Schweiz er lidt

mere end halvdelen af de teologistuderende kvinder, fortæller hun. Hun arbejdede gennem flere år tæt sammen med biskop Kurt Koch, der overtog posten som Vatikanets "økumeneminister" efter kardinal Walter Kasper. Sibylle har efter sit teologistudium videreuddannet sig i kirkelig ledelse og arbejdede i mange år i bispedømmet Basels administration.

Sideløbende har hun været aktiv i sognearbejdet. På grund af den store mangel på præster i Schweiz ledes en del sogne efterhånden af lægfolk, fortæller Sibylle, der selv har ledet et sogn i to år.

Kontaktperson i Danmark for Bonifatiuswerks nye praktikprojekt er Michael Høier Clausen, som kan kontaktes på DUK's sekretariat på tlf. 39 20 20 79.

Bonifatiuswerk

Oprettet den 4.10. 1849 i Regensburg i Tyskland. Bonifatiusværket støtter kirken i diasporaen gennem bygning af kirker og kapeller, skoler og menighedslokaler. Skulle støtte katolske mindretal i protestantiske områder i Tyskland. I 1974 beslutter Bonifatiusværket ved 125 års dagen at udvide sit hjælpearbejde til Skandinavien. Nuværende satsningsområde vedtaget i 1995 er tyske diasporaområder, Norden samt Estland og Letland.

I 2011 støttes 75 byggeprojekter i diasporaområder i Tyskland, Nordeuropa og det nordlige Baltikum med ca. 3,4 millioner euro.

Læs mere på www.bonifatiuswerk.de

Fra venstre mod højre: sr. Marie Thérèse, sr. Maria, sr. Cecilia og sr. Florence. Sr. Marisa og sr. Louisa var på ferie, da billedet blev taget.

En fortælling om tro og tillid

80 års franciskansk liv på Færøerne.

Tekst: Lisbeth Rütz, Fotos: Kommunitet i Tórshavn, Sankt Frans Skuli og Lisbeth Rütz.

TÓRSHAVN ”Gå bort herfra, begiv dig mod øst, og skjul dig ved bækken Kerit øst for Jordan. Du kan drikke af bækken, og jeg har befalet ravnene at sørge for dig.” Sådan fortæller 1. Kongebog kap. 17,2 - 6 om Elias. Profeten gjorde som Herren befalede ham og forlod Gilead. På samme måde som Elias brød franciskanerinderne i Tórshavn engang op fra deres hjemlande for at følge deres kald. Måske var det derfor, de i 1980 valgte navnet Kerit til deres nye kloster. Tillid er nemlig et nøgleord i fortællingen om Guds plan med Elias. Som Kerit var det sted, hvor Gud sørgede for Elias, skal klosteret være det sted, hvor Gud møder søstrene i bøn og stilhed og mætter dem med sit ord. I år er der gået 80 år siden søstrene kom til Færøerne. De første to søstre, der stod om bord på dronning Alexandrine og spejdede ind mod Tórshavn, var vel forberedte på deres mission. Marias franciskanske missionærer er navnet på deres orden, der skal tage derhen hvor Kirken ikke er så synlig eller måske slet ikke er til stede. De skal ”over alt og til hver en tid forkynde det glade budskab om frelse”, som det står i ordensreglens artikel 4.

Om de to første ved vi, at de var klædt i civil for ikke at vække for meget opsigt. Den ene var dansker og kom til øerne efter mange år som missionær i Kina, den anden var hollænder

Nonner i verdens mest lutherske land

Den første tid var meget svær. Færøerne er et af verdens mest lutherske lande, og de konfessionelle grænser var dengang fastcementerede. Men det lykkedes at finde logi hos familien Klett i Bringsnagøta. Snart begyndte søstrene at give sprogundervisning, og de åbnede øernes første børnehaven med plads til 22 børn. Senere købte de en grund uden for byen der hvor Mariugøta og Vardagøta nu ligger. I 1933 blev kirken indviet – og året efter stod Sankta Frans Skulis bygninger færdige. Lige siden har flere tusind færinger gået i skole hos søstrene. Nogle af dem konverterede, og i dag ca. en tredjedel af den katolske menighed færinger.

På Færøerne er det gået som de fleste andre steder. Søstrenes tid som institutionsbyggere er forbi. I 1980 overgik skolen til Tórshavn kommune. Søstrene måtte opgive at drive skolen, blandt andet fordi der blev færre og færre kald. Derfor afstod de skolen til kommunen, der til gengæld byggede en ny kirke- og klosterbygning til søstrene.”

Vi er tættere på folk nu

I dag arbejder og bor vi i små kommuniteter, Vi er tættere på folk nu end dengang vi boede i et stort kloster, og det synes jeg er en god ting”, fortæller sr. Marisa fra Malta.

Søstrene holder sammen med diakon

Christian Gabrielsen gang i menighedslivet og sørger for kontinuiteten.

Den katolske menighed på Færøerne er meget international med over 20 forskellige nationaliteter. Det præger messens liturgi, der som regel har læsninger på flere forskellige sprog.

”Den færøske kultur er en meget rig kultur med en fast forankret fællesskabs- og familiefølelse”, fortæller sr. Maria Forestal fra Irland. Vi sidder i søstrenes dagligstue og beundrer Tórshavns flotteste udsigt. Heroppe fra kan man se lige ned i havnen, og lidt længere væk ses Nolsoys karakteristiske profil. Vejret skifter hele tiden mellem forskellige grader af overskyethed og klart vejr med strålende sol. Som sine fem medsøstre mellem 42 og 88 taler sr. Maria flydende færøsk. I dag føler hun sig lige så færøsk som irsk: Nyeste medlem af kommunitetet er sr. Florence fra Sydkorea. ”Jeg hørte en søster fortælle om Færøerne, da jeg forberedte mig til de evige løfter. Jeg følte mig virkelig kaldet til at komme hertil; men i begyndelsen frarådede ordenen mig det, fordi kulturforskellen er så stor”, fortæller hun. Hun lægger

ikke skjul på, at den første tid var hård. ”De første to år gik med at lytte, lytte, lytte. Jeg blev inviteret ind til naboerne og øvede mig hele tiden på at snakke med dem; men det var hårdt for mig først at skulle lære fransk og så færøsk”, fortæller sr. Florence, der i dag taler begge sprog flydende og arbejder i søstrenes gamle børnehaven.

Vi er her for alle

De to ældste medlemmer af kommunitetet er irske sr. Cecilia og belgiske sr. Marie Thérèse.” I 35 år underviste jeg på Sankta Frans Skuli. Det var virkelig svært til at begynde med, for dengang var alle bøgerne i skolevæsenet stadig på dansk, så jeg måtte både lære dansk og færøsk. Det var en kamp at lære det færøske, men det lykkedes da efterhånden. Grammatikken er jo svær – alene den bestemte artikel har 16 former.

Dengang var der ikke kurser som der er i dag; men jeg lærte som de andre søstre sproget ved at lytte til eleverne. Mine medsøstre kom fra Polen, Holland, Belgien, Irland, Skotland, Spanien og Luxemburg”, fortæller sr. Marie Thérèse, der trådte ind i ordenen i december 1945 og kom til Færøerne i august 1953.

”Alting er så forandret i dag – også for os søstre. Dengang gik vi altid ud to og to, og vi måtte ikke spise ude hos folk. Vi var

ikke lige vel set alle steder; men i dag er vi respekterede, selv om ikke alle forstår vores måde at leve på.

De søstre, der kom herop de første mange år vidste, at de aldrig ville komme hjem igen; men det blev forandret i 1965. De som havde forældre stadigvæk fik lov til at komme hjem først. Senere er det blevet sådan, at vi alle tager på ferie derhjemme hvert 3. eller hvert 2. år. I 1969 fik vi ny ordensdragt.

Det var jo ikke så praktisk, når vi stod i vores hvide dragter ude på legepladsen, hvor børnene spillede fodbold.

Skolen har også forandret sig. Dengang gik drengene og pigerne hver for sig. Da jeg kom hertil i 1953, var Tórshavn en lille by med 5.000 indbyggere. Alting var meget fattigere dengang – man spiste mest kartofler og fisk; men i dag kan man få alt. Der bor nu ca. 20.000 i Tórshavn, og der bliver bygget hele tiden. Alle vil bo her, for de unge trives ikke ude i byggerne.

Desværre har vi ikke haft fast præst heroppe siden 1990. Det betyder, at der kommer en ny præst hver fjerde uge. Det kan være berigende – men det er ikke så godt i længden, for der kommer ingen kontinuitet”, sukker hun.

Siden Per Waagøs pludselige død i 1990 har der ikke været fastboende præst på Færøerne, og det er et savn for hele menigheden.”Det er så vigtigt for os at få præster herop, for vi er jo alle sammen del af ét legeme”, siger sr. Maria.

For færingerne er det søstrene, der tegner Den katolske Kirke på øerne. Som sr. Marisa fra Malta siger det: ”Vi samles her som katolsk menighed omkring det hellige sakramente; men vi er her for alle, ikke bare for katolikkerne.”

Marias franciskanske missionærer blev grundlagt den 6. august 1877. af Héléne Marie Philippine de Chappotin de Neuville, som tog ordensnavnet Marie de la Passion. Hun ledede ordenen i 27 år og grundlagde 88 kommuniteter i 24 lande på fire kontinenter. Saligkåret den 20. oktober 2002 på Verdensmissions søndagen.

For tiden er der 6.966 søstre i Marias franciskanske missionærer. Langt de fleste lever i i Asien og Europa, hvor der er henholdsvis 2.500 og lidt under 2.000 søstre.

Tiende superior siden grundlæggelsen er australskfødte sr. Suzanne Phillips. Ordenen findes i 76 forskellige lande. Der er 80 nationaliteter blandt søstrene. Læs mere på www.fmm.org

Sr. Louisa, der tidligere har ledet søstrenes børnehaven og sr. Marie Thérèse som arbejdede på Sankta Frans Skuli, modtog i år den belgiske orden Chevalier de l'ordre de la Couronne af den belgiske ambassadør. Søstrenes tidligere skole Sankta Frans Skuli. Billede 3 og 4: kommunitetet i starten af 60'erne.

Vi løfter sammen

Fødselsdagsgave med højaktuelle budskaber i flot indpakning.

Tekst: John-Erik Stig Hansen

FESTSKRIFT Den ualmindelig flotte udgivelse "Jeg vil løfte frelsens bæger" er en fødselsdagsgave til biskop Czeslaw Kozon organiseret af en redaktionsgruppe tilknyttet Sankt Andreas bibliotek. Som alle særlige gaver er det noget, de glade givere har tænkt over og arbejdet meget med. Man fornemmer, at indsatsen i lige så høj grad motiveres af et ønske om at manifestere Den katolske Kirke i Danmark som at fejre biskop Kozons 60 års dag. Hele 24 forfattere med en humanistisk eller teologisk baggrund er blevet bedt om at bidrage med et kapitel til biskop Kozons og venners fornøjelse. Og forfatterne har leveret en imponerende og – ikke mindst for den fejrede biskop – ærefuld indsats, der forpligter modtageren til at løfte med i fællesskab.

Med tyngdepunkt i kirkehistorie og liturgi

Redaktionens biblioteksvinkel er tydelig, og omdrejningsaksen er kirkehistorie og liturgi med nedslag i enkelte tidsaktuelle emner såsom præster i lokalkirken, karismatisk individualisme i Latinamerika eller klerikale sexovergreb på børn og unge. Bidragene er mange og kunne i virkeligheden fortjene hver deres egen anmeldelse. Det

tillader pladsen her ikke, så kun enkelte lyspunkter er omtalt nærmere.

Liturgi er et tilbagevendende tema for flere forfattere, og i nogle tilfælde præsenteres der interessante oplysninger, som med et spænd over mere end 1.000 år kaster nyt lys på aktuelle diskussioner. Christian Troelsgaards fremhævelse af, at der faktisk eksisterer flere katolske riter og dertil hørende kirkesprog, der er ældre end latin og den romerske ritus, er et velkomment indslag i tidens diskussion om betydningen af en relativt moderne kirkeritus som f.eks. den tridentinske fra senmiddelalderen. Diskussionerne om liturgisk og teologisk pluralisme samlede i troens enhed er lige så gamle som kirken selv, og er efter forfatterens mening nødvendige for et frugtbart kirkeliv i stadig udvikling.

Højaktuelle budskaber

Samme tema kan belyses fra forskellige vinkler, som f.eks. når Hans Jørgen Frederiksen skriver om billedkunst, Kirsten Kjærulff om musik og Charlotte Hansen om John Henry Newmans teologi. Det resulterer i højaktuelle budskaber med relevans for friktionen mellem sandhedssøgen og relativisme i vore sekulære europæiske samfund. Forfatterne peger på, at sandheden afspejles i naturens orden, som den op-

levs gennem skaberværket, hvor det gode, det sande og det skønne peger på én absolut sandhed, som det enkelte menneske har adgang til gennem det dertil indrettede værktøj, samvittigheden, der tillader hver og en af os at høre Guds stemme. Selvom enkelte forfattere antyder tråde til nutidens kritiske problemstillinger – f.eks. skilsmisser, finanskrise, eutanasi, krig – så overlades diskussionen om den konkrete anvendelse af sandhedsindsigten til andre sammenhænge og andre videnskaber og teologiske belysningskilder. Inspirationen fra fortiden, som den udfoldes i festskriftet, rækker naturligvis langt videre ind i fremtiden, end hvad der kan behandles i en fødselsdagsgave.

Biskoppens medarbejdere er også repræsenteret med indlæg af vidt forskellig karakter. Heriblandt er Erling Tiedemanns artikel om katolsk kirkeforståelse og den økumeniske udfordring måske særligt relevant for os danskere, der jo lever i daglig vekselvirkning med andre kristne fra særligt folkekirken. Interessant er også Lars Messerschmidts artikel om katolsk relikviecult, der har sin oprindelse i de allertidligste menigheder og kulten omkring de martyrer, der bør æres for deres trosloyalitet, og ved hvis grave gudstjenester ofte blev fejret. Også helt op i vore dage spiller relikvier en rolle, for så vidt som de erindrings os alle om, at kristne idealer kan realiseres i denne verden til Guds større ære.

Historisk og æstetisk

Få er de bidrag, hvor vi møder biskop Kozon som person. Bortset fra et kortfattet rids af biskoppens hidtidige levned i bogens indledning så får man det mest levende

indtryk af biskoppen i den daværende ungdomspræst Gregers Mærsk-Kristensens beskrivelse af forberedelserne til ungdomsdagene i 2009. Man fornemmer tydeligt, at det har krævet personlig overvindelse fra biskoppens side at folde sig blot delvist ud på en mere improviseret ungdomsscene.

Samlet set er der tale om en meget smuk gave til biskoppen, som mange læsere vil kunne få glæde af. Den særdeles smagfulde grafiske tilrettelæggelse ved Kim Broström og ikke mindst de mange flotte og interessante fotos giver bogen i sig selv en stor historisk og æstetisk værdi. Sammen med de indholdsrige artikler gør det festskriftet til en mindeværdig markering af biskop Czeslaw Kozon, hvis livsmission det er at løfte frelsens bæger – sammen med os andre.

Jeg vil løfte frelsens bæger. Festskrift til biskop Czeslaw Kozon. 318 sider. Pris: 300 kr. Illustreret (farve). I kommission hos Katolsk Forlag 2011.

På iPad og i badekarret

Den nyeste teknologi bærer det glade budskab videre.

BIBELN Nu kan man læse, kommentere, sammenligne og udforske op til seks bibler på én gang, skriver Bibelselskabet på online boghandelens hjemmeside. Det sker ved hjælp af app'en Bible Pomegranate. Bibelen kan fås som app til iPad og iPhone og som e-bog.

Man kan købe Bibelen som app i den autoriserede oversættelse fra 1992 og i den gamle oversættelse fra 1931/1948. Det er også muligt at købe apokryferne og Den nye Aftale eller Bibelen på nudansk som app, fortæller Bibelselskabets hjemmeside. Desuden kan man nu købe Det nye Testamente som lydbog indtalt af seks kendte skuespillere på et USB-stik.

Skulle man have lyst til det, kan man nu også tage Bibelen med i bad. Det terrængående testamente, som er

en udgivelse med Det nye Testamente og Salmernes Bog, er nemlig 100 % vandbestandig, garanterer Bibelselskabet. Det gør udgivelsen til den perfekte ledsager for spejdere, campister og festivalfolket.

Kombinationen af Det nye Testamente og Salmernes Bog er valgt, fordi mange pilgrimsvandrere efterspørger den.

Det terrængående testamente er trykt på syntetisk papir. Det er produceret af det amerikanske forlag Melcher Media, der har taget patent på at producere vandbestandigbøger. "Det syntetiske papir", som det terrængående testamente er trykt på, er 100 % vandtæt, og den vandfaste lim, som bogen er limet med, er opfundet til netop dette formål. Papiret kan smeltes og genbruges i det uendelige, og dermed skåner man også miljøet, fortæller Bibelselskabets hjemmeside. Læs mere om udgivelserne på www.bibelselskabet.dk LR

Et katolsk tilbageblik på året der gik

2011-udgaven af årsmagasinet fra Katolsk Forlag er på gaden.

REVY Dette års udgave af Katolsk Magasin kredser især om tre hovedemner; årets store internationale katolske begivenheder – saligkåringen af Johannes Paul II og Verdensungdomsdagen i Madrid; pave Benedikt XVI's taler i forbindelse med besøg i Tyskland og Kroatien, hvor han ved begge lejligheder advarede mod den stigende sekularisering på det europæiske kontinent; samt kristenforfølgelserne – et omsiggribende problem på verdensplan. Således er 75 % af alle i verden, der bliver dræbt på grund af deres tro, kristne.

Magasinet bringer også en refleksion over tiåret for terrorangrebene på World Trade Center i New York og redaktøren Torben Riis reflekterer over pavens tale i den tyske Forbundsdag og trækker nogle linjer op til den danske værdidebat. Der er også blevet plads til en række fordybende artikler om den kvindelige middelalderlige mystiker Julian af Norwich, om martyrerne fra Lübeck (fire præster, som blev dræbt af nazisterne), og om engle i Kirken og den bibelske tradition – alt sammen en

række spændende artikler til fordybelse og refleksion i den mørke vintertid. En oplagt 'mandelgave'.

Katolsk Magasin udgives af Katolsk Forlag, 54 sider, og koster kr. 50,-. Det kan købes via forlagets hjemmeside, www.katolskforlag.dk eller på tlf. 33 22 62 33. NM

Fang læserens opmærksomhed

Med en annonce i Katolsk Orientering når dit budskab ud til mere end 10.000 katolske læsere.

Ring på tlf. 33 55 60 40 og hør nærmere om dine muligheder for at blive set i et medie med mening.

Økonomiske alvorsord på Magleås

Der blev talt både alvorsord, arbejdet i grupper og lyttet til skønsang på efterårets Pastoralrådsmøde.

Tekst: Niels Messerschmidt

PASTORALRÅD Det må efterhånden stå klart for landets katolikker, at bispeddømmets nuværende økonomiske situation er uholdbar. Administrationschef Thomas Larsen sagde i sin præsentation af næste års budget (med et budgetteret underskud på ca. 4 mio. kroner – en reduktion på 29 % i forhold til 2011), at yderligere besparelser ikke er mulige for de kommende år uden at der sker mere grundlæggende forandringer (fx personalereduktioner, lukning af institutioner, frasalg af bygninger). På den baggrund vil Økonomisk Råd og Biskopelig Råd i løbet af næste forår 'finkæmme' indtægts- og udgiftsposter og komme med konkrete forslag til at skabe balance i budgettet.

"Intet er fredet", sagde Thomas Larsen om denne proces og tilføjede, at hensigten er at opstille et treårigt budgetforslag for 2013-5. Pastoralrådet vil på sit møde i juni næste år blive hørt om en foreløbig indstilling til disse forslag. Det endelige budget vedtages sidst på året og forelægges Pastoralrådet til udtalelse på dets møde i november.

Thomas Larsen oplyste, at bisppekoret i nær fremtid vil skrive til menighederne om det fremtidige vedligeholdelsesbehov for sognets bygninger (idet drift og vedligehold af disse udgør i gennemsnit ca. 60 % af sognenes udgifter).

"En væsentlig årsag til problemets omfang er, at indtægterne har været uændrede de seneste 6-7 år, mens udgifterne er vokset med næsten 50 %", forklarede han og pegede på den store udfordring, der ligger i at antallet af kirkeskattebetalere samlet set ikke er vokset de seneste år.

"Hvor præster og menighedsråd gør en ekstraordinær lokal indsats med kirkeskattekampagner og indsamlinger, viser det sig rent faktisk, at det nytter. De centrale kirkeskattekampagner har derimod udtømt deres virkning", pointerede han og slog til

lyd for en stærkere lokal indsats fremover.

Hvad er motivationsfaktorerne?

Thomas Larsens gennemgang af 2012-budgettet affødte flere kommentarer især omkring kirkeskattespørgsmålet. Der blev bl.a. foreslået at undersøge, hvorfor folk betaler kollekt i stedet for kirkeskat, hvad der skal til for at få folk til at betale kirkeskat og hvilke spørgsmål, de sidder inde med. Der blev også drøftet brugen af gebyrer for kirkelige handlinger som indtægtskilde samt skattefradragets betydning som motivationsfaktor.

Endelig blev det nævnt, at det kan være svært at målrette en lokal kampagne, når man ikke kan se, hvor meget de enkelte kirkeskattebetalere betaler. Kunne man eventuelt forestille sig en oversigt over menighedens betalere opdelt i (anonyme) intervaller efter beløbets størrelse? På www.katpod.dk kan man høre Thomas Larsens pædagogiske gennemgang af bispeddømmets økonomi på mødet og følge med i hans slides. Budgettet for 2012 findes på www.katolsk.dk/kirkens_oekonomi.

Processen kører...

Det videre arbejde med sogneundersøgelsen fyldte godt i lørdagens program, og det var naturligvis spændende at se om begejstringen efter offentliggørelsen af sogneundersøgelsen i foråret var intakt og om den havde udmøntet sig i konkrete resultater. På sidste møde blev der nedsat seks arbejdsgrupper til at arbejde videre med problemstillinger udsprunget af undersøgelsen. På mødet fremlagde grupperne status for, hvor langt de var nået og i løbet af lørdagen blev grupperne bedt om at opstille mål og tidsplan for deres videre arbejde.

Grupperne kom med følgende tilbagemeldinger:

* Katekese: Målet er at rekruttere og uddanne nye kateketer og videreuddanne 'de

gamle. Man vil lave en miniundersøgelse i egne sogne ud fra et spørgeskema, gruppen udarbejder og på det grundlag vil man præsentere en analyse på næste møde. På sigt tænkes der bl.a. på kurser, ERFA-udveksling (*erfaringsudveksling red.*) og samarbejde med DUK.

* Evangelisering: Der arbejdes videre med et idékatalog på grundlag af erfaringer fra forskellige sprogområder. Man vil forsøge at finde idéer (se nedenfor) til at få fat på mennesker uden for Kirken.

* Liturgi og musik: Gruppen har skruet lidt ned for de oprindelige forventninger, men vil fortsat finde idéer til videreformidling til menighederne. Der foreligger allerede meget materiale. Til næste møde vil der foreligge et udkast til PR.

* Sogdenes Dag: Gruppen har nu fået struktureret dagen, som formentlig afholdes i maj. Man har fået aftalt arbejdsformen med navne på de ansvarlige for delopgaverne.

* Familiepastoral: Nogle af gruppens problemer er nu løst med Pastoral-Centrets nye hjemmeside. Man vil udarbejde og gennemføre en miniundersøgelse blandt forældre, og PR-medlemmer opfordres til at deltage i undersøgelsen. Resultatet præsenteres på næste møde.

* Visioner: Gruppen vil til næste møde forberede en drøftelse i PR af de fire temaer: Sognestruktur og samarbejde, de fremmedsprogede, den katolske kirkes synlighed samt de katolske skoler.

...og nogle konstruktive indspark

Efter offentliggørelsen af sogneundersøgelsen er delelementer af undersøgelsen blevet sendt til kommentering hos grupper og institutioner i bispeddømmet. Som repræsentant for Præsterådet oplyste p. Allen Courteau, at rådet var blevet informeret og havde haft en foreløbig drøftelse, men et egentligt svar mangler stadig.

Danmarks Unge Katolikker (DUK) kom med en fylldig tilbagemelding, hvori de nævnte allerede eksisterende aktiviteter, fx ministrantweekend og lektorkursus. I nær fremtid indspilles sange fra DUK-sangbogen 'Syng en ny sang', som menighederne kan bruge til at indøve sangene, når de skal benyttes i messen.

DUK har også gjort meget for at opkvalificere og systematisere deres lederuddannelse. I deres tilbagemelding kom de med forslag til en god formidling af Kirkens lære: En dåbspakke med information til nybagte forældre om, hvordan de sammen med barnet kan tage aktiv del i den katolske tro samt ansættelse af en fagligt kvalificeret kateket, som kan bistå med information til de lokale kateketer m.m.

Idékataloget fra Evangeliseringstjenesten nævnte bl.a. Alpha-kurser, Trosvandring samt liturgiske former,

I øvrigt ...

... er Pastoralrådets næstformand og repræsentant for Kolding og Fredericia, Erik Smitshuysen, fratrådt sine tillidshverv pga. nyt arbejde i udlandet. Han har været medlem af rådet siden 1998, og har i flere omgang siddet i forretningsudvalget. I 2010 blev han valgt til næstformand for PR.

Som ny næstformand er valgt Gabriella Szirmai. Da hun også sidder i FU, er 1. suppleant Lilian Christensen valgt som nyt medlem af FU. Begge blev valgt uden modkandidater.

Sr. Marianne Bode, ordenssøstrenes repræsentant i både PR og FU, har valgt at udtræde pga. arbejdspress, og sr. Terese Piekos er indtrådt i stedet.

Biskoppens almene orientering om bispeddømmet berørte i det væsentlige de præsterokader og udnævnelser, som blev offentliggjort i KO nr. 13. Læs i øvrigt referent Stig Sørensens fyldige referat fra mødet på www.katolsk.dk/858.

der taler "til hjertet" og hvor der er tid til eftertanke, forbøn, samtale. Når det gælder initiativer til at nå søgende mennesker uden for Kirkens fællesskab, nævnes fx Natkirke og Lyttende Kirke – tiltag, hvor man skaber et rum, hvor mennesker kan komme med deres spørgsmål og holdninger, og hvor Kirken møder dem med det formål, at føre dem til troen. Disse forslag samt arbejdsgruppernes projektplaner og foreløbige resultater vil snart kunne findes på sogneundersøgelsens hjemmeside på www.katolsk.dk, hvor initiativer og erfaringer i relation til undersøgelsen også vil blive opsamlet.

Tre meget forskellige indlæg

En ny forening i bispeddømmet blev præsenteret på mødet. Pueri Cantores ('Børn der synger') – en international katolsk korforening og paraplyorganisation for korforeninger over hele verden – har fået en dansk forening under navnet Pueri Cantores Danmark. Den blev præsenteret af Christa Stæger, som oplyste, at foreningen – udover at fungere som paraply for kommende kor herhjemme – på sigt vil tilbyde konsulentbistand til nye kor, repertoireforslag, uddannelse af korledere, etablering af kontakter m.m. Foreningens hjemmeside er www.puericantores.dk.

Christian Guldager, Pastoralrådets repræsentant i Caritas' bestyrelse, gav en meget engageret præsentation af Caritas Danmark og fortalte bl.a. om udviklingsprojekterne, hvor man yder støtte til bæredygtigt landbrug, og inspireret af andelsbevægelsen støtter udvikling af andre produktions- og samarbejdsformer, samt opbygning af civilsamfundet. Han omtalte også opbygningen af Caritas Danmark og organisationens indenlandske aktiviteter.

Endelig fortalte Ulla Pinborg om projektet Grøn Kirke og om erfaringerne med arbejdet hermed i "Den Hellige Families Kirke" i Birkerød.

Der arbejdes med tilsvarende initiativer i en række andre lande; herhjemme er projektet forankret i Danske Kirkers Råd i deres 'Klima- og miljøgruppe', hvor Ulla Pinborg og Jacqueline Ryle sidder som katolske repræsentanter. Mere information findes på hjemmesiden www.gronkirke.dk.

Susanne Hartmann Stæger, som fungerer som korskonsulent i Pueri Cantores Danmark, stod for kunstneriske indslag på Pastoralrådsmødet i form af sange fremført af piger fra koret ved Helligkors Kirke på Nørrebro. De høstede et fortjent, stort bifald. Foto: Anton Dorph-Petersen.

Giv dig rig

Missio beder om en gave til børn i nød.

Tekst: diakon Kaare Nielsen

HELLIGTREKONGER Dette års Missiohæfte handler om Helligtrekongers festen. Som altid er der mulighed for at få en af de velkendte CMB-labels, som resten af året kan minde dig om Guds velsignelse samt om, at vi bør gøre en forskel for andre. Alt, hvad Missio Danmark samler ind af gaver i denne sammenhæng, går til børn i nød ude i verden. Der er stort behov for at samle ind til børn, som lider mange steder i vor verden, som mangler det livsnødvendige, omsorg, mad og drikke og sjældent har mulighed for at forsvare sig selv. Børn har brug for at andre gør sig stærke for dem og låner dem deres stemme. Missio, De Pavelige Missionsværker, gør det.

Mange katastrofer har ramt i Afrika i det sidste år og menneskene dernede har stadigvæk brug for vores støtte og hjælp. På vegne af disse børn beder jeg om en rundhåndet gave til dem. Giv dig rig! Der er intet så godt, som at hjælpe andre, og særlig børn der er i nød.

I årets Missiohæfte kan du læse om de

Foto: Pfarrbriefservice

hellige tre konger. Denne fest handler for mig om mission. Betragt en gang disse konger, eller vismænd, eller hvad vi end måtte kalde dem. De har alt det i sig, som også søgende mennesker har. Først søger de, så begiver de sig på vej, og til sidst finder de.

Heri ligger der en hel trosvandring. For først må et menneske søge for at det kan finde, og når det har fundet noget, må det spørge sig, om det vil tage det til sig.

Det er just, hvad de hellige tre konger gør. De har søgt og set et tegn på himlen. Det var en usædvanlig stjerne, og den viser dem vej, så de finder krybben med Jesusbarnet. Til sidst falder de ned og tilbeder.

I min missionstjeneste oplever jeg ofte mennesker, der søger, der måske ikke altid bevidst søger Gud, men de søger en mening eller noget mere end det der ligger håndgribeligt foran dem. Ved at vi viser

Atter i år er Missios labels sendt ud – lige til at sætte over døren. Teksten på disse labels er som sædvanlig årstallet og CMB (Christus Mansionem Benedicat – det vil sige Kristus velsigne dette hus).

Missio beder om et bidrag på 10 kroner per label, og overskuddet går ubeskåret til de pavelige missionsværkers arbejde for udsatte børn over hele verden.

Der er også mulighed for at støtte Missio ved at indsætte et beløb på Giro 1-686-3564 | BG Bank konto 1520-1686-3564. Yderligere oplysninger om Missios arbejde kan fås hos diakon Kaare Nielsen telefon 39401745 eller mobil 60949410. Missio takker på forhånd for alle bidrag – store som små.

dem vor tro på Gud og lever evangeliet, bliver de ofte ført til tro. Vi troende skal være stjerne for andre mennesker, være ledestjerner, der fører dem til Gud. Og det er Missios opgave. Gennem barmhjertighed at lede mennesker til tro.

Vi tænder et lys i andres mørke. Vil du være stjerne for andre? Det er det Jesus beder os om i missionsbefalingen.

Alt godt og Guds fred.

En glad dag

Biskop Czeslaw blev fejret efter alle kunstens regler i Bredgade.

Sankt Ansgars Kirke var propfyldt, da biskop Czeslaw den 17. november blev fejret med festmesse og reception, hvor Bertil Frosell, formanden for foreningen af katolske skoler i Danmark Georg Høhling og Beatrix Carlsen, formand for menighedsrådet ved Sankt Ansgars Kirke holdt taler. Foto: Omar Ingerslev

Juleæslet

Morgengry.
Byen strakte sig dovent,
vågnede langsomt til live.
En ny dag;
En dag,
som tusinde andre.
Halmen raslede.
hanerne galede.
Æslet snøftede,
virrede med ørene,
og så sig omkring.
En arbejdsdag som tusinde andre.
Men så...
I et nu:
En susen,
en brusen,

Vældige vinger;
et himmelsk sendebud

Pludselig stod hun dér,
pigebarnet.
Hun så på æslet.
Øjnene strålede.
Blidt strøg hun dets mule,
sagde: "Nu begynder livets vandring".
Æslet virrede med ørene.
Forstod intet og alt.
Dette var dagens dag.

Rejseklar.
Pigen var kvinden;
udvalgt før tidernes morgen.
Æslet bar sin frue;

alverdens frue,
bar hende
over bjerge og dale med glæde og undren.
hørte livsalige ord.
om velsignelse
- og om nåde.

Tiden løb.
Ni måneder.
Igen travede æslet.
Nu var vejen lang,
byrden tung.
Livet krævede sin ret
Menneskene søgte
- forgæves.
De søgte
- og fandt en stald.

Hjemlig varme.
Æslet skuttede sig i nattemørket.
Det slumrede sødt,
vågnede brat.
Hørte barnegråd
så øjne stjerneklare.
Lange lyttende øre.
De hørte en vældig susen,
lyden af mange vinger,
Jublende stemmer.
Barnet var manden;
Den længselsfuldt ventede.
- og æslet?
Det snøftede,
Glemte aldrig:
Livets fødsel
sr. Rut Schmidt O.S.B.

Caritas Juleindsamling 2011

Når katastrofen rammer.

Tekst: kampagnekoordinator Sidse Helene Surel Mogensen Caritas

INDSAMLING Hvert år rammes verden af natur- og menneskeskabte katastrofer. 2010 var et af de værste katastrofeår i to årtier. 300.000 mennesker omkom i 373 naturkatastrofer, og mere end 200 millioner blev berørt af ødelæggelser. 2011 var ingen undtagelse med jordskælvet i Japan, tørken på Afrikas Horn og massive oversvømmelser i Asien.

Caritas etablerede i 2008 en katastrofefond, der skal sikre, at vi kan rykke hurtigt

ud i katastrofesituationer. Når katastrofen rammer, skal vi handle hurtigt. Ofte hurtigere end vi kan nå at stable en indsamling på benene. Da Afrikas Horn i sommer blev ramt af den værste tørke i 60 år, og 12 millioner mennesker var ved at dø af sult, sendte Caritas Danmark straks 85.000 kroner fra katastrofefonden til Kenyas befolkning. Penge som var indsamlet ved forårets fasteindsamling, hvor en del af det indsamlede beløb gik til Katastrofefonden.

I 2011 har Caritas Danmark desuden støttet jordskælvet i Japan, jordskælvet og oversvømmelserne i Burma og oversvømmelserne i Thailand med penge fra katastrofefonden. Katastrofefonden er derfor næsten tom. Caritas verdensomspændende netværk gør det muligt at iværksætte en nødhjælpsindsats få timer efter katastrofens indtræden. Derfor går pengene fra året juleindsamling til opfyldning af katastrofefonden, så vi kan rykke hurtigt ud. Vi ved endnu ikke hvilke katastrofer der vil ramme verden i 2012, men at katastrofer vil indtræffe, det ved vi med sikkerhed.

Derfor beder vi dig om hjælp til at fylde katastrofefonden op inden en ny katastrofe rammer.

Erna Møller in memoriam

Tekst: P. Paul Marx OMI

HERLEV Sent lørdag aften den 29. oktober kaldte Gud Erna Møller hjem til sig efter mere end 96 år på denne jord. Erna Møller var én af Vor Frue sogns stiftende medlemmer, da biskop Teodor Suhr for mere end 50 år siden sendte den nysankomne og unge Oblatpræst, Urban Figge, til Herlev med instrukser om at starte en ny menighed. Hun var et højt respekteret og skattet medlem af sognet, elsket og påskønnet af både de unge og de ældre i menigheden.

Hendes store kærlighed til Kirken og hendes uselviske deltagelse i Oblatfædrenes tjeneste i Vor Frue Kirke i Herlev blev belønnet med en særlig udmærkelse uddelt hende af Oblatfædrenes øverste ledelse i Rom – hun blev gjort til æresmedlem af ordenssamfundet. Den ydmyghed og kærlighed, som hun udviste, da hun modtog denne anerkendelse udtrykker dybden af hendes tro. Det var i den tro, hun trofast tjente Kirken og menigheden i Herlev gennem mange år.

Erna Møller efterlader sig to sønner og en datter såvel som adskillige børnebørn og oldebørn. Hun følger nu sin mand, Heinrich, gennem dødens port.

Oblatfædrene i Danmark er dybt taknemlige til Gud for Erna Møller og hendes tætte engagement i deres tjeneste i Vor Frue Kirke i Herlev.

Franciskansk generalkapitel og navneskift

Lægorden bliver til sekularorden.

ORDENSLIV I oktober måned holdt den sekularfranciskanske orden, Ordo Franciscanus Saecularis (OFS), sit 13. generalkapitel i Sao Paulo, Brasilien. Ordnen, der blev indstiftet af den hellige Frans af Assisi, har siden 1978 haft en ny regel og er atter blevet en selvstændig orden.

På dansk har navnet hidtil været oversat til 'Den Franciskanske Lægorden', men ved generalkapitlet i Brasilien blev alle bedt om at få deres navn rigtigt oversat, således at det afspejler navnet på latin og ordnens fire officielle sprog – fransk, italiensk, engelsk og spansk. Fremover hedder den danske orden derfor 'Den Franciskanske Sekularorden'. Det nye navn afspejler, at der ikke blot er tale om en orden forbeholdt lægfolk, men at også verdenspræster kan være tilknyttet ordenen.

Generalkapitlets centrale tema var 'Evangeliseret til at evangelisere'. Herom

siger Joan Larsen og Gilda Suarez fra den danske nationalbestyrelse: "Vi blev stærkt opfordret og udfordret til at reflektere over vor forpligtelse til at opbygge en mere retfærdig og broderlig verden, til at være aktive vidner og ikke blot passive iagttagere til de uretfærdigheder, den store materielle og åndelige fattigdom, som en verden uden Gud stadig påfører en stor del af menneskeheden og skaberværket. Kirken og verden har brug for Frans og hans familie dér, hvor vi er mest talrige og repræsenteret i ethvert hjørne af verden".

Sekularfranciskanerne mødes i København den 3. tirsdag i måneden og i Aarhus den 3. mandag. Flere oplysninger om kapitlet på www.ciofs.org og om ordnen i Danmark på www.franciskansk.dk.

NM

Franciscanere – i lægfolk såvel som ordensfolk – bærer tau-korset som et ydre tegn på deres engagement, som er en ihukommelse af Kristi sejr over det onde.

Provincialpriorinde sr. Chrysanta moder for os alle – in memoriam

Tekst: P. Piotr Rypulak Aabenraa

DALUM Søndag den 30. oktober døde sr. Chrysanta efter lang tids alvorlig sygdom. Hun blev begravet på Dalum Kirkegård mandag den 7. november. I afskeden med hende deltog biskop Czeslaw, mange præster, Skt. Hevigsøstre fra Polen, Tyskland, Tjekkiet, Østrig, mange søstre fra forskellige ordener i Danmark samt mange, der har kendt sr. Chrysanta. Alle ville ved deres deltagelse i begravelsen sige tak til Sr. Chrysanta for hendes liv, for alt det, som hun har gjort for Den katolske Kirke i Danmark, for sin orden og for hver enkelt af dem, der deltog i hendes begravelse.

Sr. Chrysanta var et godt menneske og en god ordenssøster – man kan ikke være en god søster uden også at være et godt menneske. Sr. Chrysanta havde fået mange forskellige evner og talenter fra Gud med

hvilke hun tjente sin orden, medsøstre og ethvert menneske, som Gud lod møde på hendes livsvej. Mange af dem vil mindes hende på sin egen måde.

Søstrenes revisor vil mindes sr. Chrysanta som var meget dygtig til at føre regnskab. Enhver kontrol af regnskabet sluttede altid med de samme ord: Ingen bemærkninger! Perfekt! Fremragende! Hendes måde at føre regnskabsbøger på blev fremstillet for elever som et forbillede.

Mange af hendes medsøstre vil huske sr. Chrysanta som utrolig dygtig til at strikke, brodere og sy. Hun syede mange albaer, stolaer og duge til forskellige kirker.

For mange af os, sine medsøstre, pensionærer, studenter, som bor på Dalum Kloster eller andre, der kom til Dalum Kloster for at holde retræte var hun som en moder. Hun gjorde alt for, at alle skulle trives godt hos søstrene og forlade

klosteret med gode minder om søstrenes gæstfrihed.

En udstilling på Dalum Kloster viser Skt. Hedvigsøstrenes virke i Danmark gennem 100 år. Blandt de mange forskellige billeder findes et billede af sr.

Chrysanta, som viser hvilket menneske hun var. Dette billede blev taget foran indgangen til Dalum Kloster, hvor hun står med åbne arme og modtager en ny pensionist til hvilehjemmet. Sr. Chrysanta havde altid åbne arme og åbent hjerte for alle. Hun havde altid Jesu ord på sinde: "Alt, hvad I har gjort mod en af de mindste af mine brødre, det har I gjort mod mig".

Oftede fortalte hun mig om de forskellige mennesker, der besøgte hende på kontoret for at hilse på hende og få en snak med hende: Præster og søstre fortalte om deres problemer og udfordringer; de unge om deres første kærlighed, om den glæde de havde oplevet på deres firmel-

sesdag eller over bestået eksamen; ældre mennesker, gæster som var på besøg på Dalum og dem, der holdt retræte hos søstrene fortalte om deres hverdagsliv med dets vanskeligheder; de ældre om alderdommens skavanker og problemer. Alle havde stor tillid til sr. Chrysanta. Trods sin store travlhed og den træthed, som efterhånden overmandede hende mere og mere, lyttede hun altid, gav gode råd, trøstede og opmuntrede alle.

Sr. Chrysanta var altid en meget beskedent søster. Hun ejede kun det, som var nødvendigt for at leve. Hun sagde: "Jeg har ikke brug for noget. Jeg tager jo ikke noget med til den anden verden". Men det, som sr. Chrysanta tog med var hendes utallige gode gerninger, som har den endelige og virkelige betydning hos Gud.

Ved ethvert dødsfald bliver verden et liv fattigere – det liv, som er enestående og uundværligt. Men livet går videre. Dalum Kloster skal nok fortsætte sit virke, men alligevel kan ingen erstatte sr. Chrysanta – hendes måde at være på, hendes enestående personlighed, varme, godhed og moderlige kærlighed, som vi aldrig glemmer.

Orientering fra sognene

1. - 31. januar 2012

Sidste frist for stof til nr. 2, der udkommer fredag 27. januar 2012 og omfatter 1.-29. februar, er mandag den 9. januar 2012
Tekst bedes sendt – helst pr. e-mail til: sogneyt@katolskoriering.dk

På de følgende sider finder du i kortfattet form oplysninger om aktiviteterne i de forskellige sogne samt kontaktoplysninger til sognepræsten og sognets menighedsrådsformand.

Før fyldestgørende information om aktiviteterne i det enkelte sogn eller kontaktdata til præster eller diakoner, som er tilknyttet sognet, henvises til sognets egen hjemmeside.

1 | Nordjylland

9000 AALBORG Sct. Mariæ Kirke

Kastetvej 1
Hjemmeside: www.katolsk-nord.dk
E-mail: Sct.Mariae@mail.dk
Sognepræst p. Jude Kulas tlf. 98 79 63 47
E-mail: jude@mail.tele.dk
Om den tamilske sjælesorg se: www.tamilkatolsk.dk
Sognekontoret tlf. 98 79 63 40.
Menighedsrådsformand: Erik Schou tlf. 98 92 27 74
E-mail: erik.schou@has.dk.

Messtider i Aalborg:

Messtider:
Søndage: kl. 08.00 og 10.00 er der Messe.
Mandag til Fredag er der Messe kl. 17.00
Hver Fredag er der Rosenkransandagt kl. 16.15, (dog ikke 1. fredag i mdr.)
Desuden er der:
Den 1. og 3. søn i måneden polsk messe kl. 18.00
Den 2. og 4. søn i måneden engelsk messe kl. 18.00
Den 1. fre i måneden tilbedelse af Alterets Sakramente kl. 16.00-17.00
Den 2. og 4. lør i måneden irakisk messe kl. 12.00
Den 3. lør i måneden filippinsk messe kl. 11.00
Den 6/1. skolemesse kl. 9.00
Den 15/1. og 29/1. trosundervisning efter kl. 10.00-messen.
Den 1/1. nytårsdag messe kl. 10.00 og kl. 17.00 på tamilsk
Se i øvrigt opslagstavlen og www.Katolsk-nord.dk

9900 Frederikshavn, Helligåndskirken

Uranienborgvej 5 A.
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
E-Mail: Sct.Mariae@mail.dk
Messtider i Frederikshavn:
Hver fre tilbedelse af Altrets Sakramente kl.16.00, rosenkrans kl. 16.30 og kl. 17.00 messe
Søndage messe kl. 10.00
Den 1/1. nytårsdag, messe kl. 12.30
Se opslagstavlen og www.katolsk-Frederikshavn.dk
/ www.katolsk-nord.dk.

9800 Hjørring, Sankt Maria

Martyrernes Dronning
Bispensgade 67
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
E-Mail: Sct.Mariae@mail.dk
Messtider i Hjørring:
Søn kl. 14.30
Den 1/1. nytårsdag, messe kl. 14.30
Se i øvrigt opslagstavlen og www.katolsk-nord.dk

7700 Thisted, Sankt Thøgers Kirke

Møllevvej 23
E-mail: Sct.Mariae@mail.dk
AI post sendes til Sct. Mariæ Kirke, Kastetvej 1, 9000 Aalborg
Kontaktperson: Kjeld Vestergaard, tlf. 97 92 43 04,
Messtider i Thisted:
Lørdage i lige uger messe kl. 15.30
Lørdage i ulige uger Ordets liturgi kl. 15.30 med kommuniionsuddeling.
Se i øvrigt www.katolsk-nord.dk

2 | Midtjylland nord

8900 RANDERS. Jesu Hjerter Kirke

Thorsgade 22.
Hjemmeside: www.katolsk-randers.dk
Sognepræst Thanh Duc Tran
Tlf. 86 42 97 30, mobil: 20 98 63 59
E-mail: tdt1952@gmail.com
Menighedsrådsformand: Tony Richard Christensen
Tlf. 61 65 49 04, e-mail: trc070779@yahoo.com
Messtider:
1., 3. og 5. søn kl. 10.00, 2. og 4. søn kl. 15.00, tir-fre kl. 17.00, lør kl. 10.00. Tilbedelse: en halv time for højmesse og hverdagsmesse.
Skriftemål: 1., 3. og 5. søn kl. 9.30,

2. og 4. søn kl. 14.30, og før hverdagsmessen eller efter aftale.

Guds barmhertighed: tir kl. 16.30
Korsvej: fre kl. 16.30 (undt. 1. fre).
Jesu Hjerter andagt: 1. fre kl.16.30.
Rosenkrans: ons kl. 16.30.

Januar

Søn 1. Festen for Gud Moders, kl. 9.30 tilbedelse og skriftemål, kl. 10.00 højmesse
Tir 3. kl. 19.00 konvertitundervisning
Fre 6. kl. 15.00 bibelundervisning, kl. 16.30 Jesu Hjerter andagt, kl. 17.00 messe
Lør 7. kl. 10.00 Guds barmhertigheds cenakel
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, kl. 14.30 tilbedelse og skriftemål, kl. 15.00 højmesse, kl. 16.30 Birgit og Helges pilgrimsrejse i Italien
Søn 15. kl. 9.30 tilbedelse og skriftemål, kl. 10.00 højmesse, kl. 12.00-14.00 børneundervisning
Tir 17. kl. 17.00 messe og tilbedelse, kl. 19.00 voksenundervisning
Lø 21. kl. 9.00 arbejdsdag
Søn 22. kl. 14.30 tilbedelse, 15.00 højmesse, 16.30 kirkeklub
Søn 29. Skt. Ansgar, kl. 9.30 tilbedelse, kl. 10.00 højmesse, kl. 12.00-14.00 børneundervisning

8800 VIBORG. Sankt Kjelds Kirke

Sankt Leonisgade 12
Hjemmeside: www.sktkjeldskirke.dk
Konst. sognepræst: Josef Minh Quang Nguyen
Tlf. 86 62 36 41 Mobil 51 32 88 96
E-mail nmqdk@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Asbjørn Nordam
Tlf. 43 53 35 32, Mobil: 24 28 21 22
E-mail: anordam@gmail.com
Messtider:
Søn 1. og 2. søn i måneden højmesse kl. 11.00, 3. og 4. søn i måneden højmesse kl. 9.00, evt. 5. søndag i en måned højmesse kl. 11.00.tir kl.16.30 tilbedelse, kl.17.00 messe, fre kl. 15.00 barmhertighedens rosenkrans, kl.15.30 rosenkrans, kl.16.00 tilbedelse, kl.16.30 messe, lør kl. 9.00 messe.
Man kl. 17.00 og lør kl. 9.00, kan ændres, så se opslag/hjemmeside.
Ons og tor er præsten i Silkeborg.
Skriftemål: før og efter messen eller efter aftale.
Sygekommunion: såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge.
Januar
Søn 1. kl. 11.00 messe, Festen for Jomfru Maria, Gudsmoder.
Søn 8. kl. 11.00 familiemesse
Ons 11. og 25. undervisning for 1.kommunikanter og firmander kl. 17.00
Søn 15. kl. 9.00 messe
Søn 22. kl. 9.00 messe, kl. 14.00 polsk messe
Lør 28. kl. 16.00 vietnamesisk messe
Søn 29. kl. 11.00 messe

7620 Lemvig, Hellig Kors Kirke

Østerbrogade 33
Hjemmeside: www.sktpeter.dk
Tlf.: 97 12 43 82
Konst. sognepræst: Wincyzlaw Barwinski
Kontaktperson: Bodil Jensen, tlf. 97 89 14 75
E-mail: bodil1938@gmail.com
Messtider:
Søndag kl. 14.00.

3 | Aarhus og Djursland

8000 AARHUS C. Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, P.B. 5054, 8100 Aarhus C.
Tlf. 87 30 70 40, Fax 86 19 45 91
Hjemmeside: www.katolsk-aarhus.dk
Præsterne:
Sognepræst: Herbert Krawczyk SJ, tlf. 87 30 70 42
E-mail: herbert@katolsk-aarhus.dk
Kaldæisk menighed: Faris Toma Moshe
Ryesgade 33, 4.th., 8000 Aarhus C., tlf. 61 93 90 93
E-mail: faris_toma@yahoo.com

Menighedsrådsformand:
Marianne Schrøder, tlf.: 86 17 08 75
Sognekontor: tlf. 87 30 70 40
E-mail: kontor@katolsk-aarhus.dk
Skt. Joseph Søstre: Ryesgade 28.4.th
Tlf. 86 13 81 22.
Messtider:
Søn kl. 8.00, 10.00 (højmesse), 17.00
Polsk 1/1 og 15/1, kl. 14.00
Vietnamesisk 22/1, kl. 14.30
Kaldæisk 22/1, kl.12.00
Spansk 14/1 kl. 12.15 (dansk), rosenkransbønnen (spansk) og kaffe.
Hverdage man kl. 18.00, tir kl. 16.30, tir kl. 19.00 (engelsk/english) i oratoriet; ons kl. 8.00, kl. 19.00 (polsk) i oratoriet, tor kl. 11.00, fre kl. 18.00, lør kl. 8.00
Jesu Hjerter fredag: 6/1, kl. 17.00 tilbedelse, lejlighed til skriftemål og Jesu Hjerter messe kl. 18.00
Sakramental tilbedelse: hver fre kl. 17.00–17.45.
Skriftemål: helst 1. fre kl. 17.00-17.45 eller efter aftale.
Menighedsrådsmøde man 2/1, kl. 18.45
Sogneundervisning: lør 14/1, kl.10.00
Sct. Knuds Seniorklub: 3/1 og 17/1 kl. 14.30.
Polsk julefest: søn 8/1, kl. 15.00 i skolens gymnastiksal.
Den Sekularfranciscanske Orden: man 16/1 efter messen kl. 18.00

Samsø: lør 21/1, kl. 14.00 i Ørby kirke
Dåbskatekese: 10/1, 17/1, 24/1, kl. 18.00-20.30
Dåbsøndag: 29/1.
KUF: se www.katolsk-aarhus.dk
Galleri ved Kirken: man, ons, tor og fre kl. 14.00–17.30.

Skt. Nikolaj Kirke

Frederiks Allé 37, 8000 Århus C.
Præst: p. Moshe Faris
Ryesgade 33, 4.th., 8000 Aarhus C., tlf. 61 93 90 93
E-mail: faris_toma@yahoo.com
Kaldæisk messe: søn 8/1 og 22/1, kl.12.00
Pindstrup, Sankt Mikael's Kirke
Kastetvej 1, Ringsø, 8550 Ryomgård
Præst: p. Herbert Krawczyk S.J., tlf. 87 30 70 42
Kirkeværge: Henry J. Manuelpillai, tlf. 86 99 64 08 eller 50 48 52 47.
Messe: sø 1/1 og 15/1, kl. 10.30.

8500 GRENÅ Sankt Clemens Kirke

Thykiersvej 1, 8500 Grenå
Hjemmeside: www.katolskgrenaa.dk
Sognepræst: Thanh Duc Tran (Dominique)
Thorsgade 22, 8900 Randers, tlf.: 86 42 97 30,
Mobil: 20 98 63 59, e-mail: tdt1952@gmail.com
Menighedsrådsformand: Birgit Clausen
Tlf. 86 99 63 54, e-mail: clausen.birgit@gmail.com
Vedr. adgang til kirken: Skierski tlf. 86 30 90 41
Januar
Søn 1. rosenkransbøn kl. 15.30, højmesse kl. 16.00
Ons 4. Kvindegruppen mødes kl. 19.30-21.30
Søn 8. højmesse kl. 10.00, derefter Kaffé med indhold
Ons 11. Eukaristisk tilbedelse kl. 16.00-17.00, messe kl. 17.00
Søn 15. højmesse kl. 16.00
Søn 22. højmesse kl. 10.00
Søn 29. højmesse/ordets gudstjeneste med kommuniionsuddeling kl. 10.00

Sostrup: Maria Hjerter Abbedi

Maria Hjerter Engen 1, 8500 Grenå.
Tlf.: 86 38 44 88, fax: 86 38 42 06.
Messtider:
Søn kl. 10.00, hverdage kl. 9.00, sakramental tilbedelse daglig kl. 10-17.30 og tor kl. 19-20.
Undervisning for konvertitter hver ons kl. 18.00-19.00 for børn fra 6 år indtil firmelsesalder hver ons efter aftale.
Januar
Søn 1. Maria Gudsmoder, højmesse kl. 10.00
Man 2.- tor 5. hver dag messe kl. 10.00
Fre 6. Herrens åbenbarelse, højmesse kl. 10.00
Lør 7. messe kl. 10.00
Fre 13. Mariadag, udstilling af Altrets Allerhelligste Sakramente kl. 10.00, tilbedelse hele dagen, kl. 18.40 Sakramental velsignelse, kl. 19.00 Mariaprocession og messe
Tor 26. Robert, Alberich og Stefan, højmesse kl. 10.00

4 | Midtjylland

7400 HERNING. Sankt Peters Kirke

Lillelundvej 36
E-mail: kirke@sktpeter.dk
Hjemmeside: www.sktpeter.dk
Sognepræst: Wincyzlaw Barwinski
Tlf. 97 12 43 82
Menighedsrådsformand: Hanna Hoffmann
Præstevænget 243, 7280 Sdr. Felding
Tlf.: 40 36 29 07
Messtider: (HA)(I)
Søn kl. 10.00

8600 SILKEBORG. Vor Frue Kirke

Hostrupsgade 16
Hjemmeside: www.fruekirke.dk
E-mail: mail@fruekirke.dk
Konst. sognepræst: Quang Minh Nguyen
Tlf.: 51 32 88 96
Træffes i Silkeborg onsdag og torsdag.
E-mail: nmqdk@yahoo.dk
Menighedsrådsformand Ole Le Fevre.
Tlf.: 24 22 22 55, e-mail: ole.lefevre@mail.dk
Messtider:
1., 2. og 5. søn kl. 9.00, 3. og 4. søn kl. 11.00, ons kl. 17.00 tilbedelse, 17.30 messe, tor kl.19.30 hos Jesu Små Søstre i Øm, fre kl. 16.00 rosenkrans

8700 HORSSENS. Sankt Josefs Kirke

Nørregade 19-21 A, tlf. 75 62 52 68.
Sognepræst Jan Ophoff O.Præm. tlf. 75 82 08 93
E-mail: ophoff@adslhome.dk
Menighedsrådsformand:
Carl Daniel Frost-Jensen,
Ny Havnegade 48, 8700 Horsens
Tlf. 51 21 87 31, e-mail: cdfj@sol.dk
Messtider: (HA)(T)
Søn kl. 9.00 (**OBS ny messtid!**), lør kl. 16.00
Se månedsbladet i kirken eller opslag udenfor kirken

7100 VEJLE Sankt Norberts Kirke

Fjellegade 2, tlf.: 75 82 08 93
Hjemmeside: www.sct-norberts-kirke.dk
Sognepræst: Jan Ophoff, O. Præm.
E-mail: ophoff@adslhome.dk
Menighedsrådsformand Charlotte Bech
Andreas Nielsensvej 14, 7100 Vejle
Messtider (HB2)(I)
I januar måned er messtiderne følgende:
Man ingen messe, tir rosenkrans kl.16.30, messe kl. 17.00, ons messe kl. 17.30, tor messe kl.11.00, fre messe kl. 17.00, lør messe kl. 8.00, søn højmesse kl. 11.00
Januar
Søn 1. højmesse kl. 11.00, kollekt for Det Danske Bibelselskab, ukrainsk messe kl. 13.00
Tir 3. messe kl. 18.00, derefter menighedsrådsmøde
Ons 4. skoleandagt kl. 8.00 og kl. 9.00
Fre 6. Den Hellige Kommunion bringes til menighedens syge og ældre
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, højmesse kl. 11.00, nytårsreception. Menighedsrådsformanden beretter om menighedsrådets arbejde.
Søn 15. Festen for Herrens dåb, højmesse kl. 11.00, katekese søndag, ukrainsk messe kl. 13.00
Ons 18. forsangeraften kl. 19.00
Søn 22. højmesse kl.11.00, derefter børnedag
Søn 29. Sct. Ansgars Fest, højmesse kl.11.00

5 | Sydjylland

6000 KOLDING. Sankt Michaels Kirke

Sankt Michaels Gade 2
Hjemmeside: www.sct-michaels-kirke.dk
Sognepræst: Henri Kerkhofs O.Præm.,
Tøndervej 17, 6000 Kolding, tlf. 75 52 76 01
E-mail: kerkhofs@sct-michaels-kirke.dk
Træffes bedst 9.00-11.00 undt. man og tor
Menighedsrådsfmd.: Ulla Roed, tlf: 75 57 42 21
Messtider: (TH)
Søndag kl. 10.00.

7000 FREDERICIA. Sankt Knuds Kirke

Sjællandsgade 50
Hjemmeside: www.sanktknudskirke.dk
Sognepræst: Thomas Birkheuser
Montfortkommunitet
Sjællandsgade 50 A, 7000 Fredericia.
Tlf. 75 92 11 76, fax 75 92 11 71.
E-mail: th.birkheuser@sanktknudskirke.dk
Træffes bedst tir til søn mellem kl. 9.00 og kl. 22.00
Menighedsrådsformand: Inge Bertelsen, Svanevej 4
7000 Fredericia, tlf. 75 93 12 46.
Messtider:
Søn kl. 9.45 rosenkrans (kun 1. søn i måneden, hele maj og oktober måned),kl. 10.00 højmesse. Hverdage: se ugeplanen på opslaget eller på www.sanktknudskirke.dk
Søndage: kl. 9.45 Rosenkransbøn (1. søndag i måneden, hele maj og oktober), kl.10.00 højmesse
Hverdagsgudstjenester: se ugeplan på vores homepage eller på opslaget!
Skriftemål: efter aftale med præsten!
Januar
Søn 1. Nytår, juledagens oktav. Festen for Maria, Gudsmoder, kl. 16.00! festmesse. **Obs!** Der er ingen messe om formiddagen!
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, Hellige Tre Konger, kl. 10.00 højmesse.
Den, som ikke kan deltage i søndagsmessen i Fredericia er velkommen til at komme til Assens, hvor der bliver fejret søndagsmesse om lørdagen kl. 16 (se: Assens eller på vores homepage).
Se på www.sanktknudskirke.dk og gør siden til din favorit! Hver uge kan du bl. a. finde de aktuelle messtider og andre aktuelle meddelelser!

6700 ESBJERG. Sankt Nikolaj Kirke
Kirkegade 58
Sognepræst Benny Blumensaat, tlf. 75 12 10 27
bedst tir-fre kl. 10.00-12.00, mobil 23 32 19 88
E-mail: skt.nikolaj.kirke@esenet.dk
Hjemmeside: www.sanktnikolaj.dk
Menighedsrådsformand: Maria Truelsen
Tlf.: 24 60 23 08, e-mail: truelsenmaria@gmail.com
Messestider: (TH)
Lør kl. 16.30 søndagsmesse, søn kl. 10.00 højmesse, kl. 9.30 rosenkrans, kirkekaffe hver søndag.
Hverdage: tir-tor kl. 9.00, fre. kl. 17.00 derefter Sakramental tilbedelse til kl. 18.30. Skriftemål i forbindelse med messen eller efter aftale. Tir-fre: Rosenkrans og Laudes kl. 8.00-9.00.
Messe på assyrisk/dansk, se opslag i våbenhuset.
3. lørdag i md polsk messe kl. 16.30, 4. lørdag i md vietnamesisk messe kl. 16.30.
Hver tor, fre og lørdag kl. 20.00-23.00 er forbønslinjen åben.
Er du bange, syg eller ensom så ring på 75 18 18 08. Hver tor kl. 9.30-17.00 tilbedelse af Sakramentet Hver fre kl. 13.00 - Den Hellige Bernadettes Rosenkransforening for børn og unge beder Rosenkrans i kirken.

Januar

Søn 1. nytårsmesse til ære for Guds Moder kl. 10.00 - Nytårsreception efter messen i menighedssalen
Fre 6. skolemesse kl. 12.15, rosenkrans for børn og unge i kirken kl. 13.00
Lør 7. Sogndag for menighedens børn og unge i alderen 5 til 14 år. Vi mødes i kirken kl. 10.00
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, messe kl. 10.00
Man 9. menighedsrådsmøde, starter med messe kl. 18.00
Fre 13. rosenkrans for børn og unge i kirken kl. 13.00
Fre 20. rosenkrans for børn og unge i kirken kl. 13.00
Lør 21. polsk messe kl. 16.30
Fre 27. rosenkrans for børn og unge i kirken kl. 13.00

6 | Sønderjylland

6200 AABENRAA. Sankt Ansgars Kirke
Søndertorv 1
http://skt-ansgarkirke-aabenraa.dk/
Sognepræst Piotr Rypulak, Fiskergade 7, st.
Tlf. 73 62 44 24 e-mail: piotr_rypulak@hotmail.com
Kontortid: Efter aftale med sognepræsten.
Menighedsrådsformand: Phuong Van Nguyen
Uglekær 106, 6200 Aabenraa
E-mail: phuhanhnguyen@gmail.com
Messestider: (HC2)
Man, tir og ons kl. 17.30, tor kl. 9.00, fre kl. 17.30, lørdag kl. 9.00, søn kl. 10.00
1. fre i måneden tilbedelse af Alterets Sakramente efter messen. Skriftemål efter aftale. Sygekommunion: Såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge. Religionsundervisning for 1. kommunikanter hver fre kl. 16.00 i menighedslokalet
Januar
Søn 1. Festen for Maria, Guds Moder, messe kl. 10.00
Søn 29. Festen for den hellige Ansgar – messe kl. 10.00. Efter messen holder vi reception i menighedslokalet.

6400 SØNDERBORG. Sankt Pauls Kirke

Ringridervej 35
Konst. Sognepræst Piotr Rypulak, Fiskergade 7, st. 6200 Aabenraa, tlf. 73 62 44 24
Sct. Pauls Kirkes hjemmeside:
http://www.sctpaulskirke.net/
E-mail: piotr_rypulak@hotmail.com
Menighedsrådsformand: Richard Warrington, Borgmesterløkken 19, 6400 Sønderborg, tlf. 20 67 45 99
E-mail: richardwadsum@gmail.com
Messestider:
Søn kl. 12.00, tor kl. 17.00
Søn 1. Festen for Maria, Guds Moder, messe kl. 12.00

6100 HADERSLEV. Sankt Marie Kirke

Mariegade 8
E-mail: sct.mariekirke@vip.cybercity.dk
Hjemmeside: http://sct.mariekirke.homepage.dk/
Sognepræst: Jan Zalewski, tlf./fax: 74 52 23 26.
Mobil 21 29 11 61, e-mail: ks.jan@get2net.dk
Menighedsrådsformand: Feliks Wojtaszewski
Østergade 1,1, tlf. 74 52 02 30.
Skriftemål: før messen eller efter aftale. Sygekommunion: såfremt det ønskes, vil jeg gerne bringe den hellige kommunion til vore syge.
Religionsundervisning: fredag kl. 16.00.
Kirkekontoret er åbnet ½ time før og efter messen.
Kirkekaffe: sidste søndag i hver måned efter messen.
Julen: Juleskriftemål søn 18. december kl. 11.30
Lør 24. december kl. 23.00 julenat højmesse.
Juledag messe kl. 10.30
Polsk messe juledag kl. 17.00
2. juledag messe kl. 10.30
Nytårsdag messe kl. 10.30

6270 TØNDER. Hellig Kors Kirke
Ribelandevej 41
Konst. Præst: Benny Blumensaat,
Kirkegade 58, 6700 Esbjerg
Tlf. 75 12 10 27, mobil 23 32 19 88
E-mail: helligkorskirke@mail.dk
Træffes bedst 10.00-12.00 undtagen mandag
Pastoralassistent Sr. Lydia Timmermann
Ribelandevej 41, tlf. 74 72 18 90
Menighedsrådsformand: Pia B. Wolden Petersen
Viben, 36, 6270 Tønder
Messestider: (I)
Søn- og helligdage: højmesse kl. 16.00.
Skriftemål efter aftale.

7 | Fyn

5000 ODENSE C. Sct. Albani Kirke
Adelgade 1, tlf. 66 12 16 64
Hjemmeside: www.sct-albani.com
Kirkens e-mail: sognepraest@sct-albani.dk
Sognepræst: Jerzy Kruk, C.Ss.R., tlf. 63 12 60 75
Menighedsrådsformand:
Barbara Politowski, tlf. 66 14 71 75
Messestider: (HC)(TH)
Søn kl. 10.00 og kl. 16.30 (okt-april), kl. 18.30 (maj-sept). Vietnamesisk messe hver søn kl. 8.30, polsk messe hver søn kl. 12.00
Hverdagsmesser: man, tir, tor, lørdag kl. 9.00, søn kl. 10.30, fre kl. 19.00. Rosenkrans (dansk/vietnamesisk) ons kl. 10.00, fre kl. 18.30.
Tilbedelse af Sakramentet hver fre efter messen kl. 19.00 til kl. 20.00. Hver lørdag kl. 17.00
Dalum Kloster: søn kl. 8.00 messe, man-lør kl. 6.40
Januar
Søn 1. Nytårsdag, Festen for Guds Moder, vietnamesisk messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 12.00, messe kl. 16.30, kollekt til Det danske Bibelselskab.
Tor 5. Hl. Johannes Neumann, biskop, C.Ss.R., messe kl. 9.00
Fre 6. lejlighed til skriftemål kl. 18.00-19.00
Ons 11. firmandundervisning kl. 16.30
Tor 12. Seniorklubben kl. 14.00
Lør 14. Hl. Peter Donders, præst, C.Ss.R., messe kl. 9.00
Søn 15. kirkekaffe efter højmessens kl. 10.00
Ons 18. Den Økumeniske Bedeuge begynder, firmand undervisning kl. 16.30
Søn 22. latinsk højmesse kl. 10.00, aftenmesse og ungdomsmesse i kirken kl. 16.30
Fre 27.-29. Weekend for 1. kommunikanter på Øm

5610 ASSENS, Vor Frelsers Kirke

Nørregade 3
Hjemmeside:
www.sanktknudskirke.dk/kirkeniassens
Ansvarlig: Montfortkommunitet
Præst Thomas Birkheuser,
Sjællandsgade 50A, 7000 Fridericia
Tlf.: 75 92 11 76 (kl. 9.00-22.00 undt. mandag)
Fax: 75 92 11 71
E-mail: th.birkheuser@sanktknudskirke.dk
Kontaktperson på stedet: Jørgen Aunkilde,
5610 Assens, tlf. 66 16 69 44
E-mail: jaunkilde@smilepost.dk
Søndagsmesse: hver lørdag kl. 16.00
Skriftemål efter aftale med præsten
De, som ikke kan deltage i søndagsmessen i Assens lørdag eftermiddag, er velkomne i Fredericia søndag kl. 10.00
Gør vores hjemmeside til din favorit. Her findes aktuelle messestider og andre meddelelser
Januar

Søn 1. Nytår. Ingen gudstjeneste!
Lør 7. Herrens Åbenbarelse - "Hellige Tre Konger", kl. 16.00 søndagsmesse.
Obs! Pga. vintervejret kan det være muligt, at messen må aflyses pga. præsten ikke kan komme frem eller at det er for farligt at køre ud. Vi prøver at informere alle, vi kender, så godt som muligt. Er du usikker, om der er messe i Vor Frelsers Kirke, så kan du altid klikke på vores homepage http://www.sanktknudskirke.dk/kirkeniassens/. Senest halvanden time før messen vil du her finde en henvisning, hvis messen er aflyst pga. vejret.
Den, som ikke kan deltage i søndagsmessen i Assens om lørdagen er velkommen til at komme til Fredericia, hvor der bliver fejret søndagsmesse om søndagen kl. 10 (se: Fredericia eller på vores homepage).
Se på www.sanktknudskirke.dk/kirkeniassens og gør siden til din favorit! Hver uge kan du bl. a. finde de aktuelle messestider og andre aktuelle meddelelser!

5700 SVENDBORG. Sankt Knuds Kirke

Havnegade 1.
www.katolsk-sydfyn.dk
email: info@katolsk-sydfyn.dk
Konstitueret sognepræst: Tuyen Nguyen
Tlf: 62 21 05 42; mobil: 22 44 13 06.
Email: linhmuctuyen@yahoo.dk
Træffes: Tir til fre kl. 10.00 -16.00
Menighedsrådsformand: Knud Petersen
Tlf: 62 20 51 13, e-mail: gurliknudp@gmail.com

Messestider:
Søn kl. 10.30 og kl. 16.00, tir kl. 9.00, ons kl. 14.00, tor kl. 19.00 (kl. 9.00 om vinteren), fre kl. 9.00, lørdag kl. 9.00 (med forbehold).

5900 RUDKØBING. Sankt Bendts Kapel

Brogade 14
Henv.: Katolsk Kirke, Svendborg.
Tlf. 62 21 05 42 eller 62 51 58 00
Messestider: (I)
1. og 3. søn messe kl. 14.00

5800 NYBORG. Stella Maris Kirke

Vindingevej 7
Sognepræst Jerzy Kruk, C.Ss.R., Adelgade 1
5000 Odense, tlf. 66 12 16 64 mobil 20 21 56 42
Menighedsrådsformand: Kai Jørgen Svendsen
Skovvej 29, 5800 Nyborg, tlf. 20 23 18 80.
Messestider: (HC2) (I)
Hver lørdag højmesse kl. 15.30
Januar
Lør 7. Hl. Tre Konger, højmesse kl. 15.30
Lør 14. kirkekaffe efter højmessens kl. 15.30
Lør 28. Hl. Ansgar, højmesse kl. 15.30

8 | Lolland-Falster

4930 MARIBO. Sankt Birgittas Kirke

Maria Gade 4. Tlf. 54 75 50 80
Hjemmeside: www.sanktbirgittakirke.dk
Sognepræst:
Gregers Mærsk-Kristensen, tlf. 33 13 55 83
E-mail: katolsklolland@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Iwona Thorsen
Sankt Birgitta Kloster og gæstehus
Refshalevej 81, 4930 Maribo, tlf. 55 72 85 16
E-mail: birgittastrene@mail.dk.
Messestider:
Søn kl. 9.00, Sankt Birgitta Kloster: man, tir, ons kl. 17.00 tor, fre, lørdag kl. 7.30
Skriftemål: lørdag kl. 10.00-12.00 eller efter aftale og i forbindelse med messe.

4900 NAKSKOV. Sct. Franciskus Kirke

Bredgade 47
Hjemmeside: www.sanktfranciskus.dk
Sognepræst:
Gregers Mærsk-Kristensen, tlf. 33 13 55 83
E-mail: katolsklolland@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Bente Selsø
Kærsangervej 7, 4900 Nakskov
Tlf. 54 93 16 55, mobil 51 22 03 33
E-mail: bensel@newmail.dk.
Messestider:
Søn kl. 11.00, 1. søn dog kl. 14.00, fre kl. 14.00.
Skriftemål i forbindelse med messe eller efter aftale

4800 NYKØBING F. Hellig Kors Kirke

Bispegade 12
Hjemmeside: www.helligkorskirke.dk
Sognepræst:
Gregers Mærsk-Kristensen, tlf. 33 13 55 83
E-mail: katolsklolland@yahoo.dk
Menighedsrådsformand: Eric Kirkby
Tlf. 21 44 85 26, e-mail: erickirkby@hotmail.com
Faste messestider:
Man kl. 8.00 laudes og messe hos Sankt Joseph Søstrene, tir kl. 8.00 laudes og messe, ons kl. 18.00 aftenbøn, fre kl. 16.30 tilbedelse, kl. 17.00 messe, 2. lørdag kl. 16.00 polsk messe, søn kl. 11.00 messe

9 | Sydøstsjælland

4600 KØGE. Sankt Hans Kirke

Bjerggade 10
Konst. sognepræst Torsten Jortzick
E-mail: torsten.jortzick@pc.dk
Tlf. 56 65 06 51/ 29 46 21 81
Menighedsrådsformand Christine Veng
Engvangsvej 51, 4600 Køge, tlf.: 56 26 73 33
Højmesse søn kl. 11.00. Hver den anden søn i måneden med kirkekaffe.
Hverdagsmesse ons kl. 10.00 med sakramental tilbedelse og velsignelse. Messe om tirsdagen med samtalekreds efter aftale. Skriftemål: Efter aftale med præsten. Øvrige: Se opslagstavlen

4700 NÆSTVED. Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, tlf. 55 72 09 85, fax 55 73 09 43
Hjemmeside: www.vorfruekatolsk.dk
E-mail: vorfrue@stofanet.dk
Sognepræst Pater Julian Bodnar C.ss.R.
Menighedsrådsformand Torben Riis, tlf. 55 76 76 52
Messestider: (HA)
Søn- og helligdage: kl. 10.00 højmesse, tir, fre og lørdag kl. 17.00 messe
Januar
Søn 1. Festen for Jomfru Maria, Guds Moder, kl. 10.00 højmesse
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, kl. 10.00 højmesse
Søn 15. kl. 10.00 højmesse, kl. 11.30 polsk messe kl. 13.00 kaldæisk messe
Søn 29. Sankt Ansgar, Bispedømmets værnehelgen, kl. 10.00 højmesse. Der er lejlighed til skriftemål før eller efter hver gudstjeneste.

4760 VORDINGBORG. Helligaandskirken

Chr. Winthersvej 4
Sognepræst: Josef Dudek C.ss.R.
Træffes: Chr. Winthersvej 4, tlf. 55 37 39 27
fredag, søndag - ellers i Næstved, tlf. 55 72 09 85
Menighedsrådsformand: Judit Taganyi Nielsen
Vognmandsmarken 6, 4760 Vordingborg
Messestider: (HA)(I)
Søndage: messe kl. 10.00.
Januar
Søn 1. nytårsdag, kl. 10.00 højmesse
Fre 6. Den hellige Familie, kl. 16.00 rosenkrans, kl. 16.30 messe
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, kl. 10.00 højmesse
Søn 29. Sankt Ansgar, kl. 10.00 højmesse

10 | Vestsjælland

4200 SLAGELSE, Vor Frue Kirke

Frederiksgade 5, tlf. 58 52 06 45
Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk
Sognepræst Michal Bienkowski, Frederiksgade 7
Tlf.: 58 52 06 45; mobil: 20 72 89 51
E-mail: mb@katolsk-vestsj.dk
Forvaltningsrådsformand Allan Hansen, Bülowsvej 20, 4230 Skælskør; tlf. 58 19 23 77
Messestider: Søn kl. 10.00 - derefter kirkekaffe, man, tir, ca. hver anden ons, tor kl. 12.00 (med Angelus bøn), fre kl. 19.00. Mulighed for fælles rosenkrans 20 min før messerne: 1. søn i md + hver tir. Sakramental tilbedelse hver fredag efter messen til kl. 20.00. Skriftemål: i god tid før messerne; eventuelt efter messe, eller efter aftale
Sognekatoliser: 2. og 4. søn i md efter messerne
Katekse for konvertitter: tor kl. 17.00
Januar
Søn 1. festen for Maria Gudsmoder: Fælles Messe for alle tre menigheder kl. 16.00
Fre 6. 1. fre i md.: M kl. 19.00; Sakramental tilbedelse med Jesu Hjerte andagt til kl. 20.00
Søn 8. Herrens åbenbarelse, familiemesse kl. 10.00, katekse efter messen
Man 9. Herrens Dab, Angelus og messe kl. 12.00, juletiden afsluttes denne dag.
Tor 19. Klub Ældre Katolikker, messe kl. 12.00, derefter et samvær i menighedslokalet med medbragt frokost og et kort oplæg
Søn 22. højmesse kl. 10.00, derefter katekse
Ons 25. Den hellige Pauls omvendelse: Angelus og messe kl. 12.00
Søn 29. Sankt Ansgar, bispedømmets første værnehelgen, højmesse kl. 10.00

4400 KALUNDBORG, Sankt Mariæ Kirke.

Lundemarken 15.
Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk
Sognepræst Michal Bienkowski
Frederiksgade 7, 4200 Slagelse
Tlf.: 58 52 06 45; mobil: 20 72 89 51
E-mail: mb@katolsk-vestsj.dk
Menighedsrådsformand:
Mirjam Ploug Sarp, Røsnæsvej 448, Røsnæs
4400 Kalundborg, tlf. 59 50 94 99
Søndagsmesse: kl. 15.30
Katekse: 2. & 4. søndag i måneden
Fælles Rosenkrans: 1. søn md kl. 15.20
Skriftemål: i god tid før messerne, eventuelt efter messe, eller efter aftale
Januar
Søn 1. Festen for Maria Gudsmoder, menigheden indbydes til en fælles fejring under messen kl. 16.00 i Slagelse
Søn 8. Herrens Dab, familiemesse kl. 15.30, derefter katekse og kirkekaffe
Søn 22. højmesse kl. 15.30, derefter katekse og kirkekaffe
Søn 29. Sankt Ansgar, bispedømmets første værnehelgen, højmesse kl. 15.30

4300 HOLBÆK, Sankt Elisabeths Kirke

Elisabeth-Centret, Carl Refsøvej 6
Sognepræst Michal Bienkowski
Frederiksgade 7, 4200 Slagelse
Tlf.: 58 52 06 45; mobil: 20 72 89 51
E-mail: mb@katolsk-vestsj.dk
Menighedsrådsformand:
Sebastian van der Meer, Carl Refsøvej 6 C
4300 Holbæk, tlf. 59 46 32 92
Søndagens højmesse: lørdag kl. 15.30.
Mulighed for fælles rosenkrans 1. lørdag kl. 15.10
Katekse for børn: meddeles senere. Konvertitundervisning: ons kl. 16.00. Hverdage: ons 17.30, derefter Vesper. Skriftemål: i god tid før Messerne, eventuelt efter Messerne, eller efter aftale
Lør 31.12 Festen for Maria Gudsmoder, højmesse kl. 15.30
Januar
Søn 1. Festen for Maria Gudsmoder, Fælles Messe i Slagelse kl. 16.00
Ons 11. messe kl. 17.30, derefter vesper, kl. 18.30 bibelaften
Ons 25. messe kl. 17.30, derefter vesper, bibelaften kl. 18.30
Lør 28. Sankt Ansgar, bispedømmets første værnehelgen, højmesse kl. 15.30

11 | Midtsjælland

4100 RINGSTED. Sankt Knuds Kirke
Sct. Knudsgade 19
Hjemmeside: www.sanktknudskirke.at.tt
Konst. sognepræst Torsten Jortzick
Tlf. 57 67 03 01/29 46 21 81
E-mail: torsten.jortzick@pc.dk
Skt Joseph Søstrene, Teglovnsvvej 18
Tlf. 57 61 73 71.
Menighedsrådsformand:
Hanne Lauridsen, Drosselvej 6, 4370 Store Merløse
Tlf. 57 80 15 37
E-mail: hanne.k.lauridsen@gmail.com
Højmesse: lør kl. 16.00. men 1. weekend i måneden
søn kl. 16.00, altid kirkekaffe.
Hverdage skolemesse ons kl. 8.35, (kontakt skolen
tlf. 57 61 03 59), tor kl. 17.30 hos søstrene, tlf. 57 61
73 71, fre kl. 17.30 i Knud Lavards Hus
Tlf.: 57 60 03 51. Alle vigtige oplysninger findes
desuden hos: helst@c.dk

Januar
Lør 7. messe kl. 16.00
Lør 14. messe kl. 16.00
Lør 21. messe kl. 16.00
Lør 28. messe kl. 16.00

4000 ROSKILDE. Sankt Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11
Tlf. 46 35 09 65, fax 46 36 50 91
E-mail: sognet@laurentii.org
Homepage: www.laurentiikirke.dk
E-mail: sognepraest@laurentiikirke.dk
Konst. sognepræst: p. Alren Soosaipillai O.M.I.
sognepraest@laurentiikirke.dk
Sognekoret er åbent tir – fre 10.00 - 12.00
Menighedsrådsformand:
Nina Lassen ninamlassen@gmail.com
Tlf. 39 64 11 62 mobil 23 74 54 08
Faste gudstjenester, messer og arrangementer:
Søndagsmesser: søn kl. 8.30 og kl. 10.00.
Kirkekaffe i menighedssalen efter messen kl. 10.00
og Bogcaféen er åben
Ordet gudstjeneste: tir kl. 17.00
Om tirsdagen besøger præsten syge og ældre,
hvis man ønsker det, kan der fejres messe.
Hverdagsmesser: ons – fre kl. 17.00.
Skriftemål: fre kl. 16.00 – 16.45 i kirken
Eukaristisk tilbedelse: fre kl. 18.00 – 19.00
Korprøve i menighedssalen: tors kl. 19.15
AA: ons kl. 10.00 – 11.00
VIK: ons kl. 19.15 – 21.15

Januar
Søn 1. kl. 11.00 messe.
Tir 3. kl. 17.00 Ordet Gudstjeneste med kommunion
Fre 6. kl. 9.00 rengøring af menighedssalen, kl.
17.00 Herrens Åbenbaring, Hellig Tre Konger,
Højtidelig Vesper
Søn 8. kl. 8.30 og kl. 10.00 messe - Herrens Dåb
Søn 8- kl.15.00 messe i Ledreborg Slotskapel
Søn 8. kl. 16.00 – 20.00 Hellig Tre Kongers Vandring på Ledreborg.
Tir 10 kl. 9.00 kirkerengøring
Lør 14. kl. 8.30 kirkerengøring
Søn 15. kl. 11.30 børnemesse
Fre 20. kl. 13. 00 menighedsrådets retræte
Lør 21 menighedsrådets retræte
Søn 22. 1.kommunionsholdet på weekend med DUK
Fre 27 kl. 9.00 rengøring menighedssalen
Søn 29. Første Kommunionshold, Midi-KUK og
Firmelseshold 2012 starter undervisningen.
Tir 31 kl. 18.30 menighedsrådsmøde

2630 TAASTRUP. Sankt Pauls Kirke

Frøgård Allé 12 (korrespondance til nr. 10)
Tlf. 43 99 07 28, hjemmeside: www.sktpaul.dk
Konst. sognepræst Samuele Lando
Mobil: 29 72 07 59
E-mail: samuelelando@hotmail.com
Pastoralassistent:
Henriette Sørensen, tlf. 40 89 46 55
Menighedsrådsformand:
Eva Vinther, Sylensvej 37, 1.th. 2630 Taastrup
Tlf.: 43 52 36 07; e-mail: eva.vinther@comxnet.dk
Mettetider:
Lør søndagsmesse kl. 17.00, søn højmesse kl. 10.00
derefter kirkekaffe. Hverdage: tir kl. 8.30 laudes,
tilbedelse, rosenkrans, kl. 10.00 ons kl. 19.00, fre
kl. 17.00, ca. 17.40 sakramental tilbedelse til kl.
19.00. Skriftemål: i forbindelse med messerne, eller
efter aftale med præsten.
Firmandundervisning **hver ons** kl. 16.00-18.00. Un-
dervisning for 1. kommunikanter 1. og 3. søn efter
messen. Familiemesse 3. søn i måneden
Januar
Søn 1. nytårsdag, kl. 11.00 messe
Man 9. kl. 19.00-21.00 bibelaften v/p. Samuele,
afsluttes med vesper
Tir 17. kl. 11.30 KÆK, rosenkrans, messe derefter
hyggeligt samvær
Man 23. kl. 19.00-21.00 bibelaften v/p. Samuele,
afsluttes med vesper
Tir 24. kl. 18.30 kirkevandring i København med
start i Sankt Pauls Kirke i **Nyboder**

12 | Nordsjælland

3000 HELSINGØR. Sankt Vincent Kirke
Kontor og menighedshus:
Nygade 8, tlf. 49 21 05 71
Hjemmeside: www.sanktvincentkirke.dk
E-mail: sanktvincentkirke@mail.dk
Sognepræst:
Andrzej Papuga, tlf. 45 53 07 51, mob. 28 18 47 25
Alsvej 4 A, 2970 Hørsholm
E-mail: sognepraest@yahoo.dk
Menighedsrådsformand Maria Kirsten Schmidt
Tlf. 49 21 45 99
Januar
Søn 1. Festen for Jomfru Maria, Gudsmoder. Messe
kl. 10.00. English Mass kl. 17.00
Tir 3. rosenkrans kl. 14.00, messe kl. 14.30 fælles-
kaffe
Søn 8. Herrens Åbenbaring, messe kl. 10.00, polsk
messe kl. 16.00, English Mass kl. 17.00
Tir 10. rosenkrans kl. 14.00, messe kl. 14.30
herefter Lännec-gruppen
Søn 15. messe kl. 10.00, English Mass kl. 17.00
Tir 17. rosenkrans kl. 14.00, messe kl. 14.30, fælles-
kaffe, menighedsrådsmøde kl. 17.30
Ons 18. kl. 16.00 undervisning, forberedelse til
firmelse og 1. kommunion
Søn 22. messe kl. 10.00, English Mass kl. 17.00
Tir 24. rosenkrans kl. 14.00, messe kl. 14.30, fæl-
leskaffe
Ons 25. kl. 16.00 undervisning, forberedelse til
firmelse og 1. kommunion
Søn 29. Ansgar, bispedømmet Københavns første
værnehelgen, messe kl. 10.00, Polsk messe kl.
16.00, English Mass kl. 17.00

3400 HILLERØD, Sankt Vilhelms Kirke

Kirke og menighedshus: Møllestræde 7
Tlf.: 48 24 14 02
Hjemmeside: www.katolskirkeshilleroed.dk
Sognepræst: Hans Esmark, Møllestræde 10 B
Tlf. 48 24 14 02 bedst kl. 9.00-10.00, dog undt.
søndag og mandag.
E-mail: hanesmark@adslhome.dk
Menighedsrådsformand Keld Bernt Lauritsen.
Tlf: 48 25 01 43, E-mail: keld.lauritsen@dadlnet.dk
Sognevejleder: Jette Werner. Tlf. 48 21 03 90.
E-mail: jettew@mail.dk
Januar
Søn 1. Maria, Guds moder, messe kl. 10.00
Ons 4. Messe/Vesper kl. 17.00
Fre 6. Messe kl. 8.30
Søn 8. Hl. tre Konger, messe kl. 10.00, diakon Kaare
Nielsen prædiker, kirkekaffe
Ons 11. Messe/Vesper kl. 17.00
Fre 13. Messe kl. 8.30.
Søn 15. 2. alm. søndag, messe kl. 10.00
Ons 18. Ældretræf kl. 15.00 med Sr. Anna-Maria
Messe/Vesper kl. 17.00
Fre 20. Messe kl. 8.30
Lør 21. Børnenes religionsundervisning nr. 9, kl.
9.30-11.30, børnemesse kl. 11.00
Søn 22. 3. alm. søndag, messe kl. 10.00
Ons 25. Messe/Vesper kl. 17.00
Fre 27. Messe kl. 8.30.
Lør 28. Børnenes religionsundervisning nr. 10, kl.
9.30-11.30, børnemesse kl. 11.00
Søn 29. Sankt Ansgars Fest, messe kl. 10.00

2970 HØRSBOLM. Sankt Hans Kirke

Marievej 6, tlf. 45 86 07 51.
Sognets hjemmeside: www.sankt-hans-kirke.dk
Sognepræst Andrzej Papuga, C.M. tlf. 45 53 07 51
E-post: sognepraest@yahoo.dk
Alsvej 4 A, 2970 Hørsholm
Menighedsrådsformand Christa Stæger
Tlf. 48 17 55 60, e-post: christa@staeger.dk
Mettetider: (HA)(T)
Søn se nedenfor, tor kl. 10.30
Januar
Søn 1. kl. 11.00 Festen for Maria, Guds Moder,
højmesse, derefter reception
Tor 5., 12., 19. og 26 kl. 10.30 Messe, derefter
kirkekaffe
Tor 5., 12., 19. og 26. kl. 16.00 Religionsundervisning på Nordvanggård
Søn 8. Herrens åbenbaring, Hellig 3 konger,
højmesse kl. 11.00
Lør 14. kl. 10.00-12.00 kirkerengøring og -vedlige-
hold
Søn 15., 22. og 29. kl. 11.00 højmesse
Tir 17., 24. og 31. kl. 17.30 rosenkrans
Tir 17. kl. 19.30 trosvandring

2980 KOKKEDAL. Mikkeldal

Strandvejen 352
Søn kl. 8.45 højmesse

3460 BIRKERØD. Den Hellige Familier Kirke

Bistrup Byvej 4
Sognets hjemmeside: www.sognet.dk
Sognepræst: Andres Papuga, C.M.
Alsvej 4A, 2970 Hørsholm
Mobiltlf: 28 18 47 25
Kirkens tlf.: 45 81 27 96

E-mail: katolsk_sogn@yahoo.dk
Andenpræst Wieslaw Staszko C.M.
Tlf.: 28 18 47 24, e-mail: kacpercm@data.pl
Menighedsrådsformand Kirsten Eilertsen
Møllemosen 12, 2760 Måløv, tlf.: 30 91 49 40
E-mail: rehorst@adslhome.dk
Rosenkrans 1. ons i md efter messen kl. 17.30,
Barmhjertigheden Rosenkrans fre inden messen kl.
17.15 (undtagen 1. fre i md). Tilb. af Alterets Sakra-
mente: 1. fre i md efter messen 17.30. Sygebesøg
med Kommunionen: 1. fre i md eller efter aftale.
Generelle messetider:
Søn højmesse kl. 9.30, man kl. 17.30, tir kl. 10.00,
ons kl. 17.30 med vesper, tor kl. 17.30, fre kl. 17.20
barmhjertighedens rosenkrans, kl. 17.30 messe, lør
kl. 16.00 søndagsmesse
Om messerne mandag, onsdag og fredag kl. 17.30 er
det bedst at ringe til Søstrene på 45 81 00 96
Vor Frue Kloster, Åsebækken: alle dage kl. 8.30
messe
Første tir måneden: efter messen kl. 11.00 spiser vi
lidt sammen. Andre tirsdage kun kaffe
Første tor: messe kl. 17.30 derefter rosenkrans
Første fre: efter messen kl. 17.30 tilbedelse af
Alterets Sakramente og andagt til Jesu Helligste
Hjerte.
Anden søn højmesse kl. 9.30. Bagefter kirkekaffe og
noget for hele menigheden.
Fjerde søn: højmesse kl. 9.30 med fornyelse af
dåbsløfterne. Kirkekaffe.
Januar
Søn 1. nytårsdag. Festen for Jomfru Maria Guds-
moder, højmesse kl. 9.30. Kollekt for Det Danske
Bibelskab
Man 2. messe kl. 17.30
Tir 3. messe kl. 11.00, vi spiser sammen efter messen
Ons 4. messe kl. 17.30
Tor 5. ingen religionsundervisning, messe kl. 17.30
med efterfølgende rosenkrans
Fre 6. messe kl. 17.30, derefter tilbedelse af Alterets
Sakramente og andagt til Jesu Helligste Hjerte
Lør 7. messe kl. 16.00
Søn 8. Herrens Åbenbaring, højmesse kl. 9.30. Vi
fejrer Hellig Tre Konger efter messen. Kirkekaffe
Man 9. messe kl. 17.30
Tir 10. messe kl. 11.00, kaffe efter messen
Ons 11. messe kl. 17.30
Tor 12. ingen religionsundervisning, messe kl. 17.30
Fre 13. messe kl. 17.30
Lør 14. messe kl. 16.00
Søn 15. højmesse kl. 9.30
Man 16. messe kl. 17.30
Tir 17. messe kl. 11.00, kaffe efter messen
Ons 18. messe kl. 17.30
Tor 19. religionsundervisningen begynder igen kl.
16.00, messe kl. 17.30
Fre 20. messe kl. 17.30
Lør 21. messe kl. 16.00

13 | Hovedstadsområdet NV

2730 HERLEV. Vor Frue og Sankt Antoni menighed - Herlevgårdsvej 14.
Tlf. 44 94 76 94 og 44 94 76 78
Sognepr. Leo Kertz O.M.I., fax 44 53 55 58
Menighedsrådsformand: Aage Vinter Christensen
Pæremosevej 59, 2750 Ballerup tlf. 44 97 43 35
Vor Frue Kirke (Sognekirke), (HA)(T)
Faste messetider:
Lør kl. 17.00, søn kl. 9.30, kl. 11.30 (engelsk),
man kl. 10.30, ons kl. 19.00 (med tilbedelse),
tor kl. 9.30 (engelsk) 1. fre i md. kl. 19.30 (engelsk)
3. fre i md. kl. 19.30 med efterfølgende rosenkrans-
andagt.
Skriftemål efter aftale.
Januar
Søn 1. Nytårsdag, dansk messe kl. 9.30, engelsk
messe kl. 11.30
Søn 8. dansk messe kl. 9.30 undervisning efter mes-
sen, engelsk messe kl. 11.30
Ons 11. menighedsrådsmøde kl. 19.00
Søn 15. kirkekaffe efter messen kl. 9.30, engelsk
messe kl. 11.30
Søn 22. dansk messe kl. 9.30, engelsk messe kl.
11.30
Ons 25. messe for de syge kl. 19.00
Søn 29. dansk messe kl. 9.30, engelsk messe kl.
11.30

2700 BRØNSHØJ. Sankt Antoni Kirke

Frederikssundsvej 225.
Sognepr. Leo Kertz O.M.I.
Tlf. 44 94 76 94, fax 44 53 55 58
Sognets kontor: henvendelse:
Vor Frue Kirke, Herlevgårdsvej 14
2730 Herlev, tlf. 44 94 76 94
Mettetider: Søn kl. 11.00, kl. 18.00 (polsk)
Januar
Søn 1. Nytårsdag, dansk messe kl. 11.00
Søn 8. Herrens Åbenbaring (Hellig Trekongersfest)
med familiemesse kl. 11.00 kirkekaffe
Fre 27. messe kl. 19.00, pakkefest. Medbring en
pakke som sælges på auktion. Overskuddet går til p.
Peter Tantholdt-Hansens arbejde i Peru. Der serveres
kaffe og kage.

**KATOLSK MENIGHED PÅ BORNHOLM
3720 Åkirkeby**

Rosenkranskirken, Gregersgade 12,
Konst. Sognepræst Niels Engelbrecht
Tlf.: 33 13 37 62, mobil: 30 54 21 18
Menighedsrådsformand Stig Fjording
Bølshavn 26, 3740 Svaneke
Tlf. 33 11 32 77, e-mail: stig@fjording.dk
Pastoralassistent Sr. Carina Pöppinghaus
Tlf. 56 95 08 55, mobil 23 45 21 47
Søstrene af Det dyrebare Blod, Skt. Raphaels-Stif-
telse, Lille Madsegade 14, 3700 Rønne
Tlf.: 56 95 08 55
Gudstjenestetider (HC2)(I)
Alle søndage: kl. 10.00 højmesse eller Ordets
gudstjeneste.
Skriftemål i forbindelse med gudstjenesterne eller
efter aftale med præsten.
Sygebesøg med eller uden kommunion efter aftale
med sr. Carina.

14 | Hovedstadsområdet NØ**2800 LYNGBY. Sankt Knud Lavards Kirke**

Lynbygårdsvej 1 A
Hjemmeside: www.skkl.dk
Sognets e-mail: kontor@skkl.dk
Kontortid: ons kl. 10.00-13.00
Sognepræst Allen G. Courteau, O.M.I.
Tlf. 45 87 56 88, fax 45 87 56 85
E-mail: agcomi@mail.dk
Menighedsrådsformand John-Erik Stig Hansen
Tlf. 39 67 76 99, e-mail: john-erik@firmand.dk
Mettetider: (HB2)(T)
Søn kl. 10.30 dansk, kl. 13.00 engelsk. All Sundays
and Holy Days Mass in English at 1 PM, lør kl.
17.00, fre kl. 16.00. Hverdage man, tir, og tor kl.
17.00 ons, kl. 18.00 engelsk. Wednesday 6 PM in
English.
Tilbedelse hver tor kl. 17.30 – 18.30
Se på vores hjemmeside www.skkl.dk for opdatering
vedrørende messe tider osv.
Januar
Søn 1., 8., 15., 22. og 29. kl. 10.30 højmesse.
Kl. 13.00 messe på engelsk.
Ons 4., 11. 18. og 25. kl. 17.00–20.00 ungdomsklub
Fre 6. kl. 8.10 skolemesse.
Lør 7., 14., 21. og 28. 17. kl. 17.00 messe.
Søn 8., 15., 22. og 29. Firmelsesundervisning.
Lør 14. kl. 10.00–12.00 kirkerengøring.
Søn 15., og 29. 1. Kommunionundervisning.
Fre 20. kl. 8.10 skolemesse
Lør 28. kl. 15.00 Vietnamesisk messe.

2900 HELLERUP, Sankt Therese Kirke**Bernstorffsvej 56****2920 CHARLOTTENLUND**

Sankt Andreas Kirke, Kollegievej 2
SCT. ANDREAS og SCT. THERESE
MENIGHED
Sognepræst: p. Fabrizio Milazzo
Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup.
Tlf.: 39 61 19 19, mobil: 61 67 83 39
E-mail: milazzo@fabrizio@hotmail.com
Andenpræst p. Jørgen Erichsen, Kollegievej 4 st.v.,
2920 Charlottenlund. Tlf.: 39 64 30 39
Menighedsrådsformand Felicity Pors, Rørmosevej 6
Tlf. 39 69 47 28, 2400 Kbhn. NV
Sognekontor: Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup
Sognets web-adresse: http://sa-st.dk/
Mettetider - Sct. Therese Kirke (Sognekirke)
(HB), (T)(H):
Søndag: højmesse kl. 10.30 derefter kirkekaffe. Alle
er velkomne. 2. søn. familiemesse kl. 10.30, Hver-
dage: man kl. 17.00, tilbedelse kl. 16.00-17.00, tir
og tor messe kl. 8.00, ons kl. 10.00, fre kl. 11.00, lør
kl. 11.30 rosenkrans fra kl. 11.00
Mettetider - Sct. Andreas Kirke (HB2)(T)(H):
2. og 4. søn messe kl. 11.30, 4. søn med gregoriansk
sang, derefter kirkekaffe. Alle er velkomne.
Hverdage man - tor kl. 8.00, fre tilbedelse kl. 16.00-
17.00 derefter messe, lør kl. 17.00 søndagsmesse,
dog ingen messe lørdag for 2. og 4. søn.
Immaculata kirken, Strandvejen 91, søn kl. 9.00.
Kalender: Stedet for de angivne punkter er Sct.
Therese, med mindre andet er angivet.
Januar
Søn 1. nytårsdag, messe kl.10.30
Tir 3. KÆK-møde i Sankt Andreas kl. 11.30
Søn 8. Herrens Åbenbaring, De Hellige Tre
Kongers Fest, Festmesse/familiemesse kl.10.30.
English Family Mass, kl.16.30
Ons 11. MiniKUK 18.00-19.30
Man 16. Meditationsaften, Strandvejen, kl.19.00-
20.00
Søn 22. English Family Mass, kl.16.30
Tir 24. Kirkevandring i København, start kl.18.30,
Sankt Pauls Kirke i Nyboder
Ons 25. MiniKUK 18.00-19.30
Fre 20.-søn 22. 1. komm.weekend, Coleruphus
Lør 28. Temalordag 14.30-16.30

15 | Hovedstadsområde V

1616 KBH. V. Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4
Tlf. 33 24 65 80 og 33 21 85 88, fax 33 25 07 38.
Sognepræst P. Gerhard Sanders SJ.
E-mail: Stenosgade@mail.dk
Menighedsrådsformand: Stig Sørensen, Platanvej 18, 1.8., 1810 Frederiksberg C., tlf.: 29 82 49 24
E-mail: stisor@live.dk
Messetider: (HA)(T)
Søn- og helligdage kl. 10.30 dansk højmesse (2. søn i måneden: latinsk), kl. 20.00 stille messe. 1. og 3. søn i måneden: kl. 18.00 latinsk højmesse i den ekstraordinære (gammel) ritus. Man til fre messe kl. 17.00, lørdag italiensk messe kl. 18.00
Lejlighed til skriftemål før og efter alle messer og efter aftale.
Nicolausfest er ikke 3/12 men 10/12.

Januar

Søn 1. Festen for Maria, Guds Moder, messe kl. 10.30 og 20.00, kl. 18.00 latinsk messe i den ekstraordinære ritus
Fre 6. Jesu Hjerte Fredag: Udstilling af det Helligste Sakramente til stille tilbedelse kl. 16.00. Sakramental velsignelse kl. 16.45.
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, kl. 18.00 messe på kroatisk
Fre 13. kl. 18.00-19.30 i menighedssalen og samtaleværelserne: Åben Dør (Forsoning og helbredelse).
Søn 15. kl. 18.00 latinsk messe i den ekstraordinære ritus
Fre 20. Bøn og tilbedelse: begynder med messen kl. 17.00 og afsluttes med sakramental velsignelse kl. 19.00
Lør 21. kl. 12.00 Tro-og-Lys gruppen holder eftermiddagsmøde. Dagens emne: Glæden ved at være ydmyg.
Fre 27. kl. 19.00 Forsonings- og helbredelsesmesse. Skriftemål fra kl. 18.00
Hver tirsdag efter messen kl. 17.00 rosenkransbøn
Hver søndag indbyder vi til "Kirkekaffe" efter 10.30-messen. Kaffen - og theen - serveres i menighedssalen, indgang: Stenosgade 4 B.
Forberedelse til Første Hellige Kommunion: Hver lørdag kl. 10.00-12.00 i præstegården.
Studiekreds for voksne om aktuelle emner v/ pastor Michael Hornbech-Madsen: Hver onsdag kl. 19.30 i præstegården.

2000 FRB. Sankt Mariæ Kirke

Jens Jessens Vej 5
Hjemmeside: www.mariae.dk
Sognepræst Jesper Fich, Marielystvej 16.
Tlf. 61 62 27 37, e-mail: jesper.fich@gmail.com
Kirkens kontor: Jens Jessens Vej 5, man og fre kl. 10.00-12.00, tlf. 38 71 53 35, fax 38 71 53 36
Menighedsrådsformand: Henrik Bang Bjørge
Runebergs alle 53, 1.tv., 2860 Søborg
Tlf. 29 72 79 31, e-mail: henrik@bjorgo.dk
Messetider: (HA) (T, H)
Søn kl. 11.00 hm.
Den anden tirsdag i hver måned kl. 14.00 møde i Katolsk Ældreklub. Nærmere oplysninger hos: Birtha Blichert-Toft, tlf.: 36 46 20 38
E-mail: bbt@youmail.dk, eller Hans K. Thomsen
Tlf. 38 74 78 09

2650 HVIDOVRE. Sankt Nikolaj Kirke

Strøbyvej 2
Sognepræst Wladyslaw Zdunek, C.ss.R.
Tlf. 36 78 27 90, træffes tir, fre, lørdag 9.00-12.00, tor 16.00-18.00 ellers kun efter aftale, fax 36 78 27 90
Menighedsrådsformand:
Jette Kromayer, tlf. 36 78 09 11
Messetider: (HA)(H)
Søn kl. 10.00 højmesse, kl. 12.30 polsk messe, lørdag kl. 17.00 messe (1. lørdag i md. dansk/vietnamesisk).
Hverdage man-fre kl. 8.00 messe
Januar
Søn 1. Festen for Jomfru Maria, Gudsmoder, højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 12.30
Lør 7. Gudsmoders dag, messe kl. 17.00
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, højmesse kl. 10.00 polsk messe kl. 12.30
Lør 14. Gudsmoders dag, messe kl. 17.00
Søn 15. højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 12.30
Lør 21. Gudsmoders dag, messe kl. 17.00
Søn 22. højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 12.30
Lør 28. Gudsmoders dag, messe kl. 17.00
Søn 29. højmesse kl. 10.00, polsk messe kl. 14.00
Det vietnamesiske kommunitet fejrer festen for det vietnamesiske nytår i kirken med højmesse kl. 10.00 derefter festligholdelse i menighedssalen.

16 | Hovedstadsområde N & NV

2200 KBH. N. Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C
Konstitueret sognepræst Niels Engelbrecht
Mobil: 30 54 21 18
E-mail: ne@sanktansgar.dk
Kirkens hjemmeside:
www.sakramentskirken.dk
Menighedsrådsformand Ewa Siekierski
E-mail: ewa_formand@yahoo.com

Messetider (HB2)(T)

Søn dansk messe kl. 9.30, fransk messe kl. 11.15, engelsk messe kl. 18.00, hverdage: tir kl. 8.00 (skolemesse, dog ikke i ferietiden), ons kl. 17.00 (engelsk)
Om tirsdagen har vi tilbedelse i kirken kl.17.00.
Natkirke anden tor i måneden kl. 20.00-22.00. Information Diakon Kaare Nielsen, mobil: 60 94 94 10
Messetiderne til højtiderne, andre messetider og arrangementer m.m. kan ses på kirkens hjemmeside.
Bibellæsning med gennemgang af søndagens læsninger 1. og 3. ons i måneden kl. 19.30 i krypten ved f. Ambroziu.
Rumænsk messe anden søn hver måned kl. 14.00 ved f. Ambroziu. I december er det søn den 11.12 kl. 14.00

17 | Hovedstadsområde K

1260 KBH. K. Sankt Ansgars Domkirke

Bredgade 64
Hjemmeside: www.sanktansgarkirke.dk
Sognepræst Niels Engelbrecht, tlf. 33 13 37 62, kl. 10.00-12.00 undt. man og tor.
Kirkens kontor tlf. 33 13 37 62, man, tir, tor og fre kl.10.00-15.00, ons eft. aftale.
Fax: 33 32 10 49. E-mail: sanktansgar@city.dk
Menighedsrådsformand: Beatrix Carlsen
Gudstjenestetider:
Man - fre kl. 7.30 Laudes (morgenbøn), kl. 8.00 og kl. 17.00 messe, lørdag kl. 17.00 messe, søn kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 15.00 spansk messe 2. og 4. søn kl. 13.00 ukrainsk messe (byzantinsk ritus)
Januar

Søn 1. Festen for Maria, Gudsmoder kl. 11.00 højmesse, kl. 15.00 spansk messe (NB ingen messe kl. 8.00)
Lør 7. Voksenskatekse: "Pave Johannes Paul II's pontifikats betydning for Kirkens udvikling" ved Sebastian Olden Jørgensen. kl. 17.00 messe
Søn 8. Herrens Åbenbarelse. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 Familiemesse med efterfølgende Hellig tre Kongersfest i menighedssalen. kl. 13.00 ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe
Man 9. Herrens dåb, kl. 8.00 messe, kl. 17.00 messe
Ons 11. kl. 19.30 Bibelstudiekreds ved pastor Niels Engelbrecht
Lør 14. kl. 17.00 aftenmesse
Søn 15. kl. 8.00 messe, OBS!! kl. 10.00 højmesse, der transmitteres af Danmarks Radio, kl. 15.00 spansk messe
Lør 21. kl. 17.00 aftenmesse
Søn 22. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 højmesse, kl. 13.00 ukrainsk messe, kl. 15.00 spansk messe
Tir 24. kl. 18.30 Økumenisk kirkevandring. Begynder i Sankt Pauls kirke, Nyboder
Ons 25. kl. 15.00 KÆK møde i menighedssalen. kl. 19.30 Bibelstudiekreds ved pastor Niels Engelbrecht
Lør 28. kl. 17.00 messe
Søn 29. Festen for Sankt Ansgar. kl. 8.00 messe, kl. 11.00 Pontifikalmesse ved biskop C. Kozon, kl. 15.00 spansk messe, kl. 16.00 Festvesper efterfulgt af reception i menighedssalen.

18 | Amager

2300 KBH. S. Sankt Annæ Kirke

Dronning Elisabeths Allé 3
E-mail: sanktannaekirke@yahoo.com
Hjemmeside: www.sanktannaekirke.dk
Sognepræst: Wieslaw Podlach C.Ss.R.
Tlf. 32 86 07 25, e-mail: wpodlach@wp.pl
Kirkekontor: Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Kbh. S.
Tir-fre 10.00-12.00 & tor. 17.00-18.00
Tlf.: 32 58 41 02, fax: 32 86 07 38
Forvaltningsråd: Peder Schramm, Strandgade 43 1401 København K.
Messetider: (HA) (T)
Søn kl. 8.30 messe, kl.10.00 højmesse, kl.12.00 polsk messe, kl.17.00 engelsk messe, lørdag kl. 17.00 engelsk messe.
Hverdage: man kl. 8.00 messe, tir kl.17.00 messe med vesper, ons kl. 8.00 messe, tor kl. 19.00 messe med novene, fre kl. 8.00 messe, bortfalder 1. fredag, 1. fre kl.19.00 messe Jesu Hjerter og derefter vågenat, lørdag kl. 8.00 messe med laudes.
Lejlighed til skriftemål efter aftale med præsten
Januar
Søn 1. nytårsdag, festmesse kl. 14.00, NB! ingen messe kl.8.30 og kl. 10.00.
Tor 5. messe kl. 19.00 med noveandagt
Fre 6. Helligtrekonger og Jesu Hjerter Fredag. Messe kl. 19.00 med Sakramental Velsignelse, derefter vågenat.
Søn 8. Herrens Åbenbarelse, messe kl. 8.30 og højmesse kl. 10.00
Tor 12. messe kl. 19.00 med noveandagt
Søn 15. messe kl. 8.30, højmesse kl. 10.00
Tor 19. messe kl. 19.00 med noveandagt
Søn 22. messe kl. 8.30 højmesse kl. 10.00
Tor 26. messe kl. 19.00 med noveandagt
Søn 29. Den hellige Ansgar, bispedømmet Københavns første værnehelgen, messe kl. 8.30 festmesse kl. 10.00

19 | Grønland

3900 NUUK. Krist Konge Kirke.

Kutaa 1, Box 51
Tlf.: 00 299 3212 75, fax: 00 299 3231 75.
E-mail: waltepereyra@ive.org
Præst: p. Walter Gmelin, I.V.E.
Mobil: 00 299 25 66 30
Messetider:
Søn kl 11.00, hverdage: man, tir, ons og tor kl. 18.00, fre kl. 18.00 hos Jesu Små Søstre, Blok 9, 213, lørdag kl. 11.00.
Skriftemål efter aftale. Sammenkomster: efter søndags liturgi. Messetider gælder kun, når der er en præst i Nuuk. Ellers Ordets Liturgi med komunion-uddeling.

20 | Færøerne

FO 100 TÓRSHAVN. Mariukirkjan

Mariugøta 4
Konst. sognepræst: Paul Marx OMI
Kirken: Tlf./fax: 00 298 31 0380
E-mail: sktmariam@post.olivant.fo
Præstegården: Mariugøta 10, tlf. 00-298 31 1779
Diakon: Christian Gabrielsen, Tradargøta 16
160 Argir, tlf. 00-298 31 0653
E-mail: gabriel@post.olivant.fo
Menighedsrådsformand:
Sr. Marisa Spiteri Cremona f.m.m.
Messetider: (HC2)(I)
Søndage: kl. 11.00 højmesse

GUDSTJENESTER PÅ FREMMEDE SPROG

Arabisk messe

For tiden ingen fastboende præst. Henv. Katolsk Bispekontor, Gl. Kongevej 15, 1610 Kbh. V.
Tlf.: 33 55 60 80

Communauté de Langue Française

Messes chaque dimanche à 11.15 à Sakramentskirken, Nørrebrogade 27, 2200 København N.
Voir www.sakramentskirken.dk

Deutschsprachige Gemeinde

Pastor Torsten Jortzick, tlf. 29 46 21 81
Sankt Augustin (huskapellet)
Jagtvej 183, 2100 København Ø.
Messe anden og fjerde søndag i måneden kl. 15.00

English-Speaking Ministry

Fr. Carroll Parker O.M.I., Herlevgårdsvej 14, 2730 Herlev. Tlf. 44 94 76 78. Fax: 44 53 55 58.
Vor Frue Kirke, Herlev:
Sunday 11.30 am: Mass. Thursday 9.30 am: Mass. Friday 7.30 pm: 1st Friday of the month.: Mass.

Filippinere

Joemon Toms Josey (Joe) C.Ss.R
Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Kbh. S.
Mobil: 53 22 52 32
Sankt Annæ Kirke: Saturday and Sunday 17.00 pm: Mass.

Kroatisk Mission

For tiden ingen fastboende præst. Betjenes lejlighedsvis af præster fra Sverige og fra Tyskland.
Henv: Katolsk Bispekontor, Gl. Kongevej 15, 1610 København V. Tlf.: (45) 33 55 60 80.

Misa en Español

Søn kl. 15.00 Sankt Ansgar Kirke, Bredgade 64, 1260 København K.
Præst: Marcos Romero Bernús, tlf. 28 85 25 17
Kontaktperson: Marcelo Balthazar
Stationsalleen 22, 2730 Herlev, tlf.: 44 84 70 95

Messe in Italiano

Don Michael Hornbech-Madsen, Vesterbrogade 28, 1.th., 1616 København V. Tlf. 33 21 59 34.
Ogni sabato alle ore 18. Jesu Hjerter Kirke. Kbh. V.

Msze święte w języku polskim

Kościół Świętej Anny
W każdą niedzielę o godz. 12.00
W pierwszy piątek miesiąca o godz. 17.00
W maju, czerwcu i październiku (we środy) o godz. 19.00
O. Leszek Kapusta C.Ss.R. Hans Bogbinders Alle 2, 2300 København S.
Tel. 32 86 07 24, mobil 26 50 30 12
E-mail: lks210@wp.pl
www.polskamisjakatolicka.dk
Kościół Świętego Antoniego
W każdą niedzielę o godz. 18.00
Frederikssundsvej 225, 2700 Brønshøj

Tamilske gudstjenester

Pastor Jude Kulas, Kastetvej 1, 2, 9000 Aalborg
Tlf. 98 79 63 47 eller 20 86 67 38, fax 98 79 63 48

Messe på ukrainsk

P. Vasyl Tykhovych, Bredgade 67, 1260 København K., tlf.: 20 85 39 58, e-mail: erleziarch@gmail.com

Vietnamesere

Øst for Storebælt:
Pastor Huy Châu Chu (Joseph), Kollegievej 4 A, 2920 Charl., tlf. 39 90 57 27, mobil 20 16 20 90
Fyn:
Pastor Nguyen Ngoc Tuyen (Pierre), Havnegade 1, 5700 Svendborg, tlf. 62 21 05 42, mobil 22 44 13 06
Jylland:
Pastor Pastor Josef Minh Quang Nguyen
Sankt Leonis Gade 12, 8800 Viborg
Tlf. 86 62 36 41, mobil 51 32 88 96
E-mail nmqdk@yahoo.dk

Kaldæiske gudstjenester

Kaldæisk menighed: p. Moshe Faris, Ryegsgade 33, 4 th, 8000 Århus C., tlf.: 26 93 98 24
Messe efter traditionel latinsk ritus (1962-messeordning):
1. og 3. søn i måneden, kl. 18.00, Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade, København
Evt. ændringer annonceres på
www.katolikker.dk.

Koder for kørestolsbrugere

Koderne er anført efter „Messetider“
HA = Direkte adgang ad fast rampe, fast skinne eller elevator.
HB = Adgang ad løs rampe eller skinne.
HC = Kun adgang ved løft.
1 = Placering af fast adgangsvej oplyses ved henvendelse til sognekantoret.
2 = Hjælp ved ankomst efter aftale med sognekantoret/ kirken.

Koder for hørehandicappede

Koderne er anført efter „Messetider“
T = Teleslynge.
H = Andre hjælpemidler for hørehandicappede, f.eks. højtaleranlæg eller håndhøreapparat. Sidstnævnte skal nogle steder lånes i kirkens sakristi.
I = Ingen hjælpemidler for hørehandicappede.

Biskoppens kalender

Januar

Torsdag 5. kl. 7.30

messe i Stella Matutina

Tirsdag 10. kl. 10.00

Hellig tre Kongers andagt for personalet på Bispekontoret

Onsdag 11. kl. 9.00

Messe for personalet på Bispekontoret

Lørdag 14. – lørdag 21. Med Caritas i Uganda

Tirsdag 24. kl. 16.30 Møde i Forretningsudvalget, Bispekontoret, kl. 18.30 Økumenisk kirkevandring

Onsdag 25. kl. 7.30

Messe i Stella Matutina

Torsdag 26. kl. 10.15

Møde i Økonomisk Råd

Søndag 29. kl. 11.00

Sankt Ansgars Fest, messe i Domkirken, kl. 16.00 festvesper

De synger julen ind

Julekoncert i Vor Frue Kirke i Århus den 18. december kl. 20.

KONCERT For 45. gang synger Koret ved Vor Frue Kirke i Århus - Vor Frue Kirkes Kantori liturgisk aftensang i den største katolske kirke i Danmark med en højde til loftet på næsten 20 m og en efterklang på ca. 7 sek. Konceptet er, som altid, en kombination af Evensong i den anglikanske Westminster Abbey og Vespers i den katolske Westminster Cathedral.

De tre hovedsolister er: Sanne Kolman og Jenny Høilund (sopraner) og Matthias von Niessen (violin). Astrid Lysbech spiller orgel, og Olav K. Jepsen er som sædvanlig korleder.

Bare en motionsøvelse? 2.

Det er ærgerligt at der så langt fra Herning til Nørrebro. Man kunne ellers godt unde Isabella M. Kyle at hun fik lov til at opleve en virkelig yogatime i Sakramentskirkens krypt til at supplere de virtuelle erfaringer hun har gjort sig hjemme foran computeren i Herning. På baggrund af disse net-studier konkluderer Isabella M. Kyle i KO nr. 16 at yogaundervisningen skal forbydes fordi den "uvægerligt fører til synkretisme og afgudsdyrkelse". Isabella M. Kyle fortsætter denne tankegang i nr. 19 i sin belæring af Søster Anna Stefanie fra Jesu Små Søstre, som i KO nr. 17 udtrykte taknemmelighed for undervisningen.

Nu bor jeg selv meget tættere på, og har derfor haft bedre mulighed for at lave research. Jeg har deltaget i undervisningen en lille håndfuld gange og kan rapportere at der ikke foregår nogen form for indskoling i Vedanta (hindu-filosofi), ingen spirituel vejledning i Atmans (den personlige energi) opgaven i Brahman (universets energi) gennem Moksha (befrielsen), der udfrier individet fra Samsara (genfødslernes kredsløb). Der er ingen statuer af hinduguder som Ganesh, og man chanter ikke mantraer. Alle disse esoteriske fænomener er helt og aldeles fraværende. Det der foregår i Sakramentskirkens krypt er følgende: 10-20 mennesker af begge køn, i alle aldre, lægfolk og ordensfolk, kristne og andre, samles i et halvkoldt kælderlokale hvor en midaldrende amerikaner, Jack Davis, på en meget jordnær måde underviser dem i hvordan de kan bruge deres krop sådan at de kan leve bedre med deres smerter, og undgå at pådrage sig flere skader. Han instruerer altså udelukkende i fysiske øvelser. Jack

Davis er en omsorgsfuld og dygtig lærer, tonen er ordentlig og sober, stemningen er tryk og tillidsfuld. Undervisningen er desuden gratis, sådan at både mennesker der har aflagt fattigdomsløfter, og dem der ufrivilligt mangler penge, kan få en sjælden lejlighed til at opleve hvad yoga er for noget. Jack Davis er ganske rigtigt, som Isabella M. Kyle skriver, uddannet inden for Iyengar traditionen, der har rødder i hinduismen. Denne arv berører Jack Davis imidlertid aldrig når han underviser i Sakramentskirkens krypt. Han missionerer ikke, men opfatter det tydeligvis som sin opgave ved hjælp af yogaøvelser "at give "ro og hvile til travle mennesker", som Sr. Anna Stefanie udtrykker det.

Det der foregår har altså, på det ydre plan, absolut intet at gøre med åndelig vejledning. Men kan man så virkelig adskille de fysiske øvelser fra den lange hinduistiske tradition der har skabt dem? Er det sandt at yoga ikke bare er en motionsøvelse? Enhver bevægelse der ikke er motiveret af en indre hensigt, er bare en bevægelse. I vores katolske tradition har vi den meget smukke skik at bøje os foran tabernaklet i ærbødighed. Hvis man udfører denne bevægelse uden en indre hensigt er det jo ren motorik. Omvendt får den der knæler med hensigten om at ære inkarnationens mirakel en kort, og måske ofte gentagen, men meget værdifuld påmindelse om Kristi tilstedeværelse i sit liv.

Når vore medkristne i Østkirkens hesykastiske tradition beder Jesusbønnen, gør de det for at gentagelsen af Jesu hellige navn ved hjælp af forskellige åndedræsteknikker kan internalisere bønnen. Målet er at bønnen og hjertet til sidst bliver ét og uadskillelige. Det er den "uophørlige" bøn som Apostlen Paulus taler om i 1. Thess. 5,17. Jesus-

bønnen har åbenlyse lighedspunkter med brugen af åndedræsteknik i yoga, men igen afhænger alt af hensigten bagved. Den samme bøn er således også meget populær i New Age miljøer hvor man bruger Jesusbønnen som en teknik til at træne fuldkommen tilstedeværelse i nuet - dog uden at dette nu behøver at deles med Jesus.

Alt afhænger af hensigten med "motionsøvelsen". Jeg er f.eks. bekendt med at den meget anvendte yogaøvelse "De syv tibetanere" af helbredsmæssige grunde ikke alene udføres af mange katolske lægfolk, men også praktiseres rundt om i katolske præsteboliger og klosterceller - uden at dette synes at føre til synkretisme og afgudsdyrkelse. Jeg nævner ingen navne for at undgå at Isabella M. Kyle pudser Niels Engelbrecht, eller anden kirkelig øvrighed, på nye opgaver. Forholdet mellem katolsk tro og yoga har længe været til diskussion, og det er langt fra alle der indtager Isabella M. Kyles position. Inspirationen fra yoga spiller for eksempel en rolle for fremtrædende katolske teologer som Thomas Merton O.C.S.O. og Anselm Grün OSB. Det er vigtigt at denne diskurs fortsætter på en præcis og tidssvarende måde for globaliseringen har jo muliggjort mange flere møder mellem religiøse traditioner. Livet i sekulariseringen sætter os alle under pres, og der er som bekendt et stort og broget marked af terapier og teknikker der tilbyder lindring for dette pres. Her gælder det om at skelne mellem ånderne. Isabella M. Kyle kan med fordel surfe videre og vende sin opmærksomhed mod andre og farligere metoder end yogaundervisningen i Sakramentskirkens krypt.

Vibeke Fenger-Petersen, 1817 Frederiksberg C

Liturgisk kalender 1. - 31. januar 2012

1. hvid. Søndag. Juledags oktav.

FESTEN FOR MARI A, GUDSMODER (h).

✠ Gl. Cr. Jomfru Marias pf.

1.L.: 4 Mos 6,22-27;

☞ SI 67,2-3.5.6+8.

☞ Gud være os nådig og velsigne os.

2.L.: Gal 4,4-7.

Ev.: Luk 2,16-21.

Kollekt for det Danske Bibelselskab.

2. hvid. Mandag i 2. uge i juletiden. (II Ps).

Basilus den Store (†379) og **Gregor af Nazianz**

(†390), biskopper og kirkelærere

Jul.pf.

☞ SI 98,1.2-3b.3c-4

☞ Hele den vide jord har set vor Guds frelse

L.: 1 Joh 2,22-28. Ev.: Joh 1,19-28.

3. hvid. Tirsdag i 2. uge i juletiden. (II Ps).

Eller hvid. **Jesu hellige navn.**

Jul.pf.

☞ SI 98,1.3c-4.5-6

☞ Hele den vide jord har set vor Guds frelse

L.: 1 Joh 2,29-3,6. Ev.: Joh 1,29-34.

4. hvid. Onsdag i 2. uge i juletiden. (II Ps).

Jul.pf.

☞ SI 98,1.7-8.9

☞ Hele den vide jord har set vor Guds frelse

L.: 1 Joh 3,7-10. Ev.: Joh 1,35-42.

5. hvid. Torsdag i 2. uge i juletiden. (II Ps).

Jul.pf.

☞ SI 100,2.3.4.5

☞ Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden

L.: 1 Joh 3,11-21. Ev.: Joh 1,43-51.

6. hvid. Fredag i 2. uge i juletiden. (II Ps)

Jul.pf.

☞ SI 147,12-13.14-15.19-20

☞ Jerusalem, lovsyng Herren eller Halleluja

L.: 1 Joh 5,5-13. Ev.: Mark 1,7-11 eller Luk 3,23-38 eller Luk 3,23.31-34.36.38

7. rød. Lørdag i 2. uge i juletiden. (II Ps).

Knud Hertug, martyrt, (†1131) (m)

Jul.pf.

☞ SI 149,1-2.3-4.5+6a+9b

☞ Herren glæder sig over sit folk eller Halleluja

L.: 1 Joh 5,14-21. Ev.: Joh 2,1-11.

Bededag for præste- og ordenskald.

8. hvid. Søndag. **HERRENS ÅBENBARELSE.** (h)

✠ Gl. Cr. H.åb.pf.

1.L.: Es 60,1-6

☞ SI 72,1-2.7-8.10-11.12-13.

☞ Alle folkeslag, Herre, skal skal kaste sig ned for dig

2.L.: Ef 3,2-3a. 5-6.

Ev.: Matt 2,1-12

(Raymond af Penyafort, præst, fejres ikke)

9. hvid. . Mandag. **HERRENS DÅB** (f)

Gl. Sær.pf.

Der vælges mellem 1. og 2.læsning.

1.L.: Es 55,1-11

Es 12,2-3.4bcd.5-6.

☞ I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.

2.L.: 1 Joh 5,1-9

Ev.: Mark 1,7-11.

Eller A-år (ad libitum):

L.: Es 42,1-4.6-7;

☞ SI 29,1-2.3ac-4.3b+9b-10.

☞ Her ren velsigner sit folk med fred.

2.L.: ApG 10,34-38.

Ev.: Mark 1,7-11.

Juletiden afsluttes efter komplet.

DET ALMINDELIGE KIRKEÅR

10. grøn. Tirsdag i 1. alm. uge. (I Ps).

☞ SI 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd

☞ Mit hjerte fryder sig over Herren, min frelser.

L.: 1 Sam 1,9-20. Ev.: Mark 1,21-28.

11. grøn. Onsdag i 1. alm. uge. (I Ps).

☞ SI 40,2+5.7-8a.8b-9.10

☞ Se, jeg er kommet, Herre, for at gøre din vilje.

L.: 1 Sam 3,1-10.19-20. Ev.: Mark 1,29-39.

12. grøn. Torsdag i 1. alm. uge. (I Ps).

☞ SI 44,10-11.14-15.24-25

☞ Udfri os, Herre, for din miskundheds skyld!

L.: 1 Sam 4,1-11. Ev.: Mark 1,40-45.

13. grøn. Fredag i 1. alm. uge. (I Ps).

Eller hvid. **Hilarius**, biskop og kirkelærer (†367)

☞ SI 89,16-17.18-19

☞ Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt.

L.: 1 Sam 8,4-7.10-22a. Ev.: Mark 2,1-12.

14. grøn. Lørdag i 1. alm. uge. (I Ps).

Eller hvid. **Gudsmoders lørdagsmesse.**

☞ SI 21,2-3.4-5.6-7

☞ Herre, over din styrke glæder kongen sig.

L.: 1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a. Ev.: Mark 2,13-17.

15. grøn. 2. ALM. SØNDAG. (II Ps).

✠ Gl. Cr. Alm.S.pf.

1.L.: 1 Sam 3,3b-10.19;

☞ SI 40,2+4ab.7-8a.8b-9.10.

☞ Se, jeg kommer for at gøre din vilje, min Gud.

2.L.: 1 Kor 6,13c-15a.17-20.

Ev.: Joh 1,35-42.

16. grøn. Mandag i 2. alm. uge. (II Ps).

☞ SI 50,8-9.16b-17.21+23

☞ Den, der vandrer retsindigt, skal se Guds frelse.

L.: 1 Sam 15,16-23. Ev.: Mark 2,18-22.

17. hvid. Tirsdag i 2. alm. uge. (II Ps)

Antonius, abbed (†356) (m)

☞ SI 89,20.21-22.27-28

☞ Jeg har fundet min tjener David.

L.: 1 Sam 16,1-13. Ev.: Mark 2,23-28.

18. grøn. Onsdag i 2. alm. uge. (II Ps).

☞ SI 144,1.2.9-10

☞ Lovet være Herren, min klippe.

L.: 1 Sam 17,32-33.37.40-51. Ev.: Mark 3,1-6.

Den økumeniske bedeuge begynder

19. rød. Torsdag i 2. alm. uge. (II Ps).

Henrik, biskop og martyr (†1158)(m)

☞ SI 56,2-3.9-10ab.10c-11.12-13

☞ Jeg stoler på Gud og frygter ikke!

L.: 1 Sam 18,6-9; 19,1-7. Ev.: Mark 3,7-12.

20. grøn. Fredag i 2. alm. uge. (II Ps).

Eller rød. **Fabian**, pave og martyr (†250)

Eller rød. **Sebastian**, martyr (†288)

☞ SI 57,2.3-4.6+11

☞ Vær mig nådig, Gud, vær mig nådig.

L.: 1 Sam 24,3-21. Ev.: Mark 3,13-19.

21. rød. Lørdag i 2. alm. uge. (II Ps).

Agnes, jomfru og martyr (†ca.250)(m)

☞ SI 80,2-3.5-7

☞ Herre, lad dit ansigt lyse, så vi bliver frelst.

L.: 2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27. Ev.: Mark 3,20-21.

22. grøn. 3. ALM. SØNDAG. (III Ps).

✠ Gl. Cr. Alm.S.pf.

1.L.: Jon 3,1-5.10.

☞ SI 25,5.6-7bc.8-9.

☞ Vis mig dine veje, Herre, lær mig dine stier!

2.L.: 1 Kor 7,29-31. Ev.: Mark 1,14-20.

(Vincent, diakon og martyr, fejres ikke)

23. grøn. Mandag i 3. alm. uge. (III Ps).

☞ SI 89,20.21-22.25-26

☞ Min trofasthed og godhed skal være med ham.

L.: 2 Sam 5,1-7.10. Ev.: Mark 3,22-30.

24. hvid. Tirsdag i 3. alm. uge. (III Ps).

Frans af Sales, biskop og kirkelærer (†1622) (m)

☞ SI 24,7.8.9.10.

☞ Hvem er ærens konge? Det er Herren.

L.: 2 Sam 6,12b-15.17-19. Ev.: Mark 3,31-35.

25. hvid. Onsdag. **DEN HELLIGE APOSTEL**

PAULUS' OMVENDELSE (f)

Gl.Ap.pf.

L.: ApG 22,3-16 eller ApG 9,1-22

☞ SI 117,1.2

☞ Gå ud i alverden og forkynd Evangeliet!

eller: Halleluja!

Ev.: Mark 16,15-18

26. hvid. Torsdag i 3. alm. uge. (III Ps).

Timoteus og **Titus**, biskopper (m)

L.: 2. Tim 1, 1-8 eller Tit 1,1-5

☞ SI 132,1-2.3-5.11.12.13-14

☞ Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone.

Ev.: Mark 4,21-25.

27. grøn. Fredag i 3. alm. uge. (III Ps).

Eller hvid. **Angela Merici**, jomfru

☞ SI 51, 3-4.5-6a.6b-7.10-11

☞ Gud, vær os nådig, mod dig har vi syndet.

L.: 2 Sam 11,1-4a.4c-10a.13-17. Ev.: Mark 4,26-34.

28. hvid. Lørdag i 3. alm. uge. (III Ps).

Thomas af Aquino, præst og kirkelærer (†1274) (m)

☞ SI 51,12-13.14-15.16-17

☞ Skab et rent hjerte i mig, Gud.

L.: 2 Sam 12,1-7a.10-17. Ev.: Mark 4,35-41.

29. hvid. **ANSGAR**, bispedømmets første værnehel-

gen. (h). (4.ALM.SØNDAG)

✠ Gl. Cr. Sankt Ansgars.pf.

1.L.: Es 52,7-10;

☞ SI 96,1-2a.2b-3.7-8a.10.

☞ Fortæl om Herrens undere blandt alle folkeslag!

Eller: Halleluja!

2.L.: 1 Kor 1,18-25.

Ev.: Mark 1,14-20.

Kirketælling.

30. grøn. Mandag i 4. alm. uge. (IV Ps).

☞ SI 3,2-3.4-5.6-7

☞ Rejs dig, Herre, frels mig, min Gud!

L.: 2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a. Ev.: Mark 5,1-20.

31. hvid. Tirsdag i 4. alm. uge. (IV Ps).

Johannes Bosco, præst (†1888)(m)

☞ SI 86,1-2.3-4.5-6

☞ Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig.

L.: 2 Sam 18,9-10.14b.24-25a.30—19,3.

Ev.: Mark 5,21-43.

Læs mere
Katolsk Orientering på
www.katolskorientering.dk

Sr. Emmas bog – en anden læsers vurdering

Kommentar til anmeldelse af Benedikte Brisson i KO nr. 19.

En bog taler forskelligt til forskellige mennesker. Og ofte forskelligt til det samme menneske til forskellige tider. Sådant også med ”Søster Emmas liv – at blive elsket frem”, som blev anmeldt af Benedikte Brisson i sidste nummer af K.O.

Jeg tilhører en af de få målgrupper, som Benedikte Brisson synes at mene, at bogen er begrænset til. Bortset fra, at jeg ikke, som BB anfører, er blevet ”undervist” af sr. Emma Martensen. Jeg har fået åndelig vejledning af sr. Emma, en helt anden disciplin, som det også fremgår af bogen. Og ja, selvfølgelig havde jeg lyst til at købe bogen. Det tror jeg, at mange, der kender eller har hørt om sr. Emma, har og med god grund

Da jeg havde læst den, vidste jeg, at dette er en bog med passager, som jeg vil vende tilbage til igen og igen, formentlig resten af mit liv. Og jeg vidste, at denne bog af mange vil blive modtaget som den bedste julegave, de kunne få. Den henvender sig til alle, der, mere eller mindre bevidst eller formuleret, deler længslen efter at

vandre med Kristus i det daglige. Men som måske lige så dagligt udfordres i troen og tilliden til, at Kristus virkelig gerne vil gå den vej, gå den helt derfra, hvor min verden, mit sind, mit liv går.

Bogen er så meget mere end et erindringsbillede af et langt og spændende liv i Guds og ikke mindst de mange menneskers tjeneste, som sr. Emma har mødt på sin vej. Det er den bestemt også. Rammen er en kronologisk fortælling om et liv med et særligt kald, som Sankt Joseph søster og som så meget mere. Indholdet er en dyb indføring og generøs delen ud af et livs erfaringer, dets kampe, glæder, sejre, tab og overvejelser. Af alt det, som sr. Emma har lyttet sig til gennem sit liv som menneske, som psykolog og som åndelig vejleder, anvendt og udviklet til en dyb indsigt i, hvad det vil sige at være menneske. Hvad det konkret vil sige at være elsket af Gud i alle livets facetter, og uanset hvor på stien, jeg er. Sr. Emma gør det klart, at det ikke er en historie om et rosenrødt liv. Det er historien om et godt liv. Og det er en glad bog med en lattermild sr. Emma, der hjælper os med at se lyst, optimistisk og mildt på livet.

Hun husker, hvordan det var at være ung. Hun ved, hvorledes stærke og svage sider følger os gennem livet og til stadighed kan være en udfordring at tackle og leve med. Hvordan ”kun en konstant bearbejdning af mine skyggesider, f.eks. vreden, gør, at jeg kan rumme mig selv,

som jeg er, og acceptere skyggesiderne hos andre.” Hun ved, at vi har brug for Kristi støttende hånd gennem hele livets vandring. Hun deler den indsigt på livet og på Gud, som netop livet med Kristus og blandt og med de mange mennesker, hun har mødt på sin vej, har givet hende. Derfor henvender denne bog sig til unge som ældre.

Sr. Emma er ikke bange for at fortælle os andre, hvordan hun oplever det at blive gammel og som 80-årig at stå over for afslutningen af livet. Hun kan glæde sig til at være i Kristi favn samtidigt med, at livet ikke bare er nemt: ”Jeg skal mere end nogensinde lære at give mit liv i Guds hånd. Jeg ønsker at stå åben over for døden, nogle dage kan jeg og andre ikke... Det svære er at have ondt og ikke kunne huske – forfaldet gør ondt. Der må jeg tage min tro, visdom og erfaring med mig, men jeg siger ikke, at det er let.”

Bogen er skrevet godt. Man må gerne glemme, at der er en, som BB skriver, beundrende forfatter, Dorte Elmbæk Nielsen, bag. At læse bogen er som at være i stue med sr. Emma, som at tale med sr. Emma og som at få åndelig vejledning af sr. Emma, til brug nu eller senere. Og det er at høre om sr. Emmas spændende liv og den kirkehistorie, som hun har været en så aktiv medspiller til.

Med sin bog kommer sr. Emma til fortsat at præge mange menneskers liv.

Nina Marie Lassen, 2920, Charlottenlund

Danmarks katolikker lever under fattigdomsgrænsen

Det er noget af en påstand, men den må være rigtig. Som katolik i Danmark er man forpligtet til at betale Kirkeskat til Den Katolske Kirke i Danmark, med en udskrivningsprocent på kun 2% (endda fradragsberettiget).

Når jeg læser økonomioversigten på side 7, i KO nr. 19/2011 fremgår det, at 40.423 katolikker i Danmark har indbetalt 17.093.961 kr. i kirkeskat/kollekt i 2010.

Alt i alt betyder det, at den gennemsnitlige katolik over 18 år i Danmark, har en skattepligtig indkomst på 27.100 kr./år. (I Århus ser det endnu værre ud, her er tallet kun 20.900 kr./år).

Havde alle katolikker i Danmark betalt deres Kirkeskat, ville vi i stedet for 17 millioner kr. i indtægter have haft 155 millioner til at lave nødvendigt menighedsarbejde. Læser vi på side 3 i KO nr. 19/2011 ser vi en artikel om ”Bonifatiuswerk”. En tysk katolsk organisation der siden 1849 har indsamlet penge til at støtte Kirken i blandt andet de nordiske lande.

Med danskernes velstand, og gennemsnitlige indkomst kunne vi selv betale for vores Kirke, og endda hjælpe ”Bonifatiuswerk” med støtte Kirken i lande, hvor økonomien er langt værre end hos os. Jeg mener ikke, vi kan være dette bekendt, og vi burde alle sidde med en lidt flov smag i munden over at modtage penge, når vi i virkeligheden selv er i stand til at betale. Jeg tror nemlig ikke, at vi lever under fattigdomsgrænsen.

Min tidligere sognepræst fortalte denne anekdote om en præst der fra prædikestolen sagde følgende:

Jeg har en dårlig nyhed, en god nyhed og en MEGET dårlig nyhed til menigheden.

Den dårlige nyhed er, at Kirkens tag er utæt!

Den gode nyhed er, at vi HAR pengene.

Den MEGET dårlige nyhed er, at pengene ligger i menighedens lommer. Få dig nu tilmeldt Kirkeskatteordningen i din Kirke!!!!

Tommy Boll, 8660 Skanderborg

Gennemsnitlig skattepligtig indkomst for danskere over 14 år:	247.275 kr.
Den danske befolkning 18 år eller ældre:	78 %
Kirkeskat og kollekt indbetalt i 2010	17.093.961 kr.
Antal katolikker i Danmark	40.423 kr.
Katolikker der er 18 år eller ældre	31.530 kr.
Gennemsnitlig årlig Kirkeskat pr. katolik over 18 år	542 kr.
Underskud i Kirken i 2010	8.820.602 kr.
Budgetteret underskud i Kirken i 2011	5.625.600 kr.

(Kilder: Danmarks statistik og KO nr. 19/2011)

Hvordan opfatter vi yogaen?

Kommentar til tidligere indlæg om yoga i Sakramentskirken KO nr. 16, 17 og 19.

For de fleste er yoga en form for motion, Aftenskoler og idrætsklubber tilbyder masser af muligheder ved hver sæsonstart, og vi er nok mange, der ligesom sr. Anna Stefanie er glade for netop den form for motion. Men Isabella M Kyle fremfører den, jeg havde nær sagt ortodokse definition af yoga. Var det den, der blev praktiseret på aftenskoler- eller tilbudt i Sakramentskirkens kælder, så skulle landet jo være forsynet med mange hinduistiske templer. Vær blot rolig, Isabella M Kyle, det er kun motionen, vi bruger yogaen til, og tak til Jack Davis for et godt og gratis tilbud.

Ida Marie Nielsen, 2500.Valby.

Se iøvrigt indlæg side 13.

Teologien lever stadig i Danmark

Kommentar til KO nr. 18

Jeg var lidt forbavset ved i Orientering nr. 18 at læse interviewet med Christian Noval. Det var hans bemærkning ”at den sidste danske katolske teologiske udgivelse var biskop Martensens bog ”Barnedåb og omvendelse fra 1981”, der undrede mig. Skal det være i bogform, før man kan tale om teologiske udgivelser? Jesuitterne udgav indtil 2004 Katolsk Dialog, som indeholdt en hel del lødige teologiske artikler, ikke alle oversat fra andre lande. Catholica bliver ved med at bidrage til at føre den ”kvalificerede teologiske samtale i bispedømmet”, som Christian Noval eftersøger. Og tidsskriftet Katolsk dialog og Information er med siden 2006. Den teologiske samtale er ikke gået i dvale i vores lille danske katolske kirke, men der er stadig plads til flere deltagere.

Eva Nordentoft, 8200 Aarhus N

Et fortvivlelsens bæger

Undskyld, kære biskop, at jeg drypper lidt malurt i det bæger, der fra forskelligt hold løftes for at ønske dig tillykke med din 60-års dag. Jeg ønsker dig selvfølgelig også tillykke, men det bæger, jeg løfter, er nu snarere et fortvivlelsens bæger over tilstanden i vor kirke. Hvordan kan du leve med, at den domstol, du er øverste chef for, bevidst trækker sagerne i langdrag, når det drejer sig om annullering af ægteskaber? En sag, jeg indirekte er involveret i, går nu ind i sit sjette år - og endnu er de sidste vidner ikke indkaldt. Det er ingen ting, hører jeg fra andre. Der er sager, der efter ti år endnu ikke har fundet sin afslutning. Det er en skandale. I USA er behandlingstiden omkring halvandet år – og trods det har pave Johannes Paul II omkring 2003 anmodet de amerikanske biskopper om ikke at forhale sagerne.

Ved du ikke, at det normalt er meget hengivne og trofaste katolikker, som anmoder din domstol om at få annulleret deres ægteskab – alle andre er ligeglade - så hvordan kan du

tillade, at de bliver behandlet med en sådan ligegyldighed? Det er mennesker, vi taler om. Mennesker i nød – og det ofte uden egen skyld.

Kaare Rübner Jørgensen, 2000 Frederiksberg

Rettelse til KO nr. 19 side 6

Vedr. anmeldelsen ”Frans af Assisi i nye klæder”:

”I Frans af Assisis fodspor” er skrevet af Kristin Flood og ikke Kristin Krog som angivet i overskriften.

Vi beklager - *Redaktionen*

Rettelse vedr. nekrolog over pater Chresten Krogh O.S.B. i KO nr. 18:

Abbediets navn er Skt Mauritius. Det er beliggende i byen Clervaux. Nekrologen blev bragt i forkortet udgave.

Læserbreve

Indsendte indlæg skal forsynes med navn, adresse og telefonnummer.

- Kun navn og postnr. offentliggøres i bladet.
- Max. grænse for læserbreve: 400 ord. (vi forbeholder os ret til at forkorte læserbreve over denne længde).
- Max. grænse for kommentarer 800 ord. KO bringer en kommentar pr. nummer.
- Læserbreve kan indsendes til redaktionen som e-mail til redaktion@katolskorientering.dk

Eller som brev til: Katolsk Orientering, redaktionen, Gl Kongevej 15, 1610 København V.

Katolsk Orientering bringer ikke læserbreve eller kommentarer som har været trykt i andre medier.

Informationschef: Niels Messerschmidt (ansvarshavende)

Redaktør: Lisbeth Rütz

Layout: Carsten Meyer-Jensen

Annoncer, orientering fra sognene og abonnement

Lisbeth Rønne

Medarbejdere i dette nr.: John-Erik Stig Hansen, p. Herbert Krawczyk S.J., p. Piotr Rypulak, p. Paul Marx O.M.I., Omar Ingerslev, Henrik Jarman Topsøe, diakon Kaare Nielsen.

Redaktion og annoncer:

Katolsk Orientering, Gammel Kongevej 15, 1610 København V, tlf.: 3355 6040 kl. 9-13 mandag-torsdag, Fax 3355 6041.

E-mail: redaktion@katolskorientering.dk, Giro 205-7042

Orientering fra sognene: indlæg sendes til

sogneyt@katolskorientering.dk

Abonnementspris 500 kr. helårligt.

Alle katolske husstande kan få bladet tilsendt gratis

Udgiver Ansgarstiftelsen, Gammel Kongevej 15,

DK 1610 København V

Tryk Mediehuset Mors - Tryk & Produktion A/S

Trykoplag 9.500 - Distribueret oplag 8.800

- ISSN 0902-297X

Det sker i bispedømmet

Natkirke

Hver måned, den anden torsdag holder Sakramentskirken, Kbh., åben mellem kl. 20.00 og kl. 23.00 for alle interesserede. Næste gang er det den 12. januar.

Der er mulighed for tilbedelse, forbøn og for at tale med en af medarbejderne, eller blot for at nyde stilheden og roen i kirkerummet. Man kan komme og gå som det passer. Aftenen slutter af med sakramental velsignelse ca. kl. 22.45.

December

Fredag 9. kl. 18.00–19.30: "Åben Dør". Personlig samtale og forbøn. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 19. kl. 19.00–20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

Januar

Fredag 13. kl. 18.00–19.30: "Åben Dør". Personlig samtale og forbøn. Ved pastor Lars Messerschmidt m.fl. Jesu Hjerter Kirkes lokaler, Stenosgade 4 B, Kbh. Inf. 33 33 05 02 og www.forsoningsoghelbredelsesmesse.dk

Mandag 16. kl. 19.00–20.00: Meditationsaften, derefter kaffe og te. Sted: Strandvejen 91, Kbh. Ø.

GLADSAXE BEDEMANDSFORRETNING

SØBORG HOVEDGADE 94

Henrik
Lundgren

DØGNVAGT
39 69 86 81

Afdelinger i Skovlunde, Ballerup, Herlev,
Farum, Bispebjerg
og Frederikssund

*Jeg kommer gerne i Deres hjem for at træffe
de nødvendige aftaler*

Kastrup Begravelsesforretning

Telefon 32 55 55 55

Døgnvagt

Bedemand Michael Riis

Amagerbrogade 155

Dragør Begravelsesforretning · Telefon 32 53 06 29

Taastrup Begravelsesforretning · Telefon 43 99 19 19

- Arv og Testamenter
- Ægtepagter
- Familiesager
- Dødsboer
- Køb af ejendom i Danmark og udlandet.

Advokat Sandra Moll

Telefon: 31 35 35 60

Fax: 31 73 25 84

E-mail: sandra@moll.dk

Frederiksberg & Vanløse Ligkistemagasin

Jyllingevej 8 - 2720 Vanløse

38 71 75 01

Steen Jørgensen

Deres lokale bedemand siden 1940

Ring og aftal et møde enten i Deres hjem eller hos os.
Vi træffes også aften, weekend og helligdage.

www.v-lm.dk

Organiseret bedemand, tilknyttet
garantiordning, v/Steen Jørgensen

**Gentofte
Hellerup & Ordrup
Bedemandsforretning
v/Lisbeth og Vagn Fondo
Bernstorffsvej 13 A**

39 62 16 50

Katolsk Orientering

Indlæg til Katolsk Orientering
nr. 1, som udkommer
fredag den 13. januar
skal være redaktionen i
hænde senest mandag
den 19. december.

Indlæg til Katolsk Orientering
nr. 2, som udkommer
fredag den 27. januar
skal være redaktionen i
hænde senest mandag
den 9. januar.

**Venlig hilsen
Redaktionen**

Sankt Andreas Bibliotek og Antikvariat

Gammel Kongevej 15, 1610 København

Åbent man-fre kl. 10.00-12.00 og 13.00-16.00

Tirsdage tillige kl. 13.00-16.45

Tlf.: 33 55 60 90, mail: bibliotek@katolsk.dk

Nightfever i Sankt Ansgar Kirke Bredgade i København Lørdag, den 10.12. kl. 17.00

Aftenen begynder med en messe efterfulgt af tilbedelse foran det hellige sakramente og ender med komplet.

Nightfever-aftenen er præget af bøn, sang og samtaler.

Under hele tilbedelsen er der mulighed for at knæle foran Sakramentet, have en samtale med en præst og gå til skrifte.

Alle kan blive så længe, de vil.

Katolsk Orientering

www.katolskorientering.dk

TELEFONLINE SOS FORBØN

Ønsker du forbøn, et lyttende øre,
et ord fra Jesus og en velsignelse
så ring: **75 18 18 08**

*Torsdag, fredag
og lørdag kl. 20.00-23.00 hele året*

Frivillige søges

Sankt Andreas Bibliotek søger frivillige medhjælpere.

Ring 33 55 60 90 for nærmere oplysninger,
eller besøg vores hjemmeside:

www.sanktandreasbibliotek.dk

Tirsdag 24/1-2012. Økumenisk Kirkevandring i København, start kl.18.30 i Sankt Pauls Kirke i Nyboder.

Hjælp med at sikre Kirkens beståen - også når du er borte

Du kan støtte Kirken ved at betænke den i dit testamente.

Arv til Kirken er fritaget for alle afgifter og går derfor ubeskåret til Kirkens arbejde.

Læs mere på www.katolsk.dk eller ring til

Torben Møller
Katolsk Bispekontor
Telefon 33 55 60 11

**100 kroner
om måneden
kan gøre en
stor forskel**

Husk at give et bidrag til Kirken

Hør nærmere hos Lillian Munch Jakobsen på tlf. 33 55 60 12

**Årets julegaveide til dig og din partner:
Et kursus i kunsten at leve sammen.
Caritas tilbyder PREP-kursus 5 aftener i februar/marts.
250 kr. pr. par inkl. undervisningsmateriale.
Læs mere og meld jer til på www.caritas.dk**

*Redaktionen
ønsker alle læsere
en glædelig jul
og et velsignet nytår*

En bog for alle uanset alder

Du bliver klogere på troen med YouCat. Men klogest bliver du, når du læser den sammen med Den katolske Kirkes katekismus.

Tekst: Henrik Jarman Topsøe

YOUCAT Katekismus var oprindeligt betegnelsen på den mundtlige undervisning i den kristne tros hovedpunkter, som skulle forberede de nyomvendte til modtagelse af dåben. Med tiden skiftede ordet dog mening, så det blev anvendt om en bog, som kortfattet og klart indførte læseren i kristendommens fundamentale indhold. Ordet har ikke skiftet mening siden, således at udgivelsen af Den katolske Kirkes Ungdomskatekismus YouCat netop er udgivelsen af en kortfattet og klar indføring af ungdommen

i kristendommens fundamentale indhold. Talrige katekismer er blevet forfattet fra Oldkirken til i dag, hvor vi glædes over den seneste af slagsen. Denne kendsgerning må dog ikke få os til at betragte bogen som en selvfølge eller som blot endnu én i rækken af katekismer. For det er absolut ingen selvfølge, at Kirken formår at nedskrive dens indsigt i Guds mysterium. Det er nemlig og har altid været en indsigt, som er blevet den skænket, hvorfor vi, hver eneste gang en katekismus udgives, bør takke Gud for hans underlige kærlig-

hed til os syndere. For det er da underligt, altså lig et under, at den almægtige Fader bl.a. ønskede vor indsigt i ham så stærkt, at han begrænsede sig selv i sin Søn, Jesus Kristus, således at vi alle blev i stand til både at se og tale med Gud ansigt til ansigt uden at miste livet - ligesom Jakob mødte Gud ansigt til ansigt (1. Mosebog 32:31), og Moses ligeså (2. Mosebog 33:11). Gud blev altså lille, for at vi kunne blive store!

Og vi er vokset lige siden, som den levende Kirke vi er, idet vi til stadighed skænkes dybere indsigt i Guds mysterium af Helligånden på vores evige vandring mod Gud i samlet flok. Enhver ny katekismus bør derfor modtages som et nyt højdepunkt for Kirken, der kommer længere og længere ind i vor himmelske Faders favn!

Ungdomskatekismen YouCat er ingen undtagelse i denne beretning. For ligesom vor himmelske Fader belærer os, sine børn,

bør også vi belære vore børn og unge, som YouCat er et aldeles fremragende værk for.

Spørgsmål og svar

I modsætning til Den katolske Kirkes Katekismus (herefter KKK) fra 1997 (dansk 2006) er YouCat formuleret i spørgsmål og svar, hvilket gør den egnet til flere slags læsere. For hvad enten man ønsker at læse den fra ende til anden, eller blot ønsker at få afklaret et enkelt spørgsmål, som har fanget ens opmærksomhed, tillader bogen det på fineste måde.

En gennemlæsning vil nemlig føles overskuelig for de fleste allerede ved første syn af bogen, idet den kun fylder cirka to femtedele af sin storebror KKK. Hele den katolske tros lære, der blev udvalgt til KKK, behandles således på bare cirka 300 sider frem for 800. Det har derfor aldrig været nemmere at sætte sig ind i Kirkens mange ind- *Fortsættes nedenunder* ▼

Adresselabel, flytning

Til Post Danmarks stregkode

MASKINEL MAGASINPOST
ID 42512
Afsender: Katolsk Orientering
Katolsk Orientering · nr. 20
9. december 2011 · 37. årgang
POST
PP
DANMARK

▲ Fortsat fra oven

sigter, som virkelig kommer til deres ret, når de læses i forlængelse af hinanden.

Men YouCat lader sig også fint bruge som et opslagsværk ved hjælp af dens mange indholdsfortegnelser og dens emneregister, således at læseren nemt kan isolere det, som vedkommende interesserer sig for den pågældende dag.

Tro dog ikke, at YouCat er blevet skrevet for at erstatte KKK. YouCat's fulde potentiale opnås nemlig kun i kombination med KKK. Både gennemlæseren og opslagslæseren vil derfor have stor gavn af de henvisninger, der følger hvert enkelt spørgsmål og svar i bogen, idet de angiver, hvor i KKK en supplerende og uddybende fremstilling kan findes. Man har derfor hele vejen igennem muligheden for at stoppe op og fordybe sig i de spørgsmål, man finder

særligt interessante. Enhver ung kristen kan derfor med stor fordel sætte sig ned og virkelig studere bogen i vedkommendes helt eget tempo.

Og da det jo er en ungdomskatekismus, er der da også blevet kælet ekstra meget for sproget, så de unge læsere ikke føler sig fremmedgjorte fra første side af. Dette er bl.a. blevet sikret ved, at der har været en håndfuld mere eller mindre unge korrekturlæsere tilknyttet den danske oversættelse, hvoraf jeg er én af dem, således at den velkendte oversætter Sebastian Olden-Jørgensen ikke har stået alene med den store opgave.

Med stor fare for at klappe mig selv og resten af holdet på skuldrene, vil jeg tilkendegive, at jeg synes, at ungdommeliggørelsen af katekismen er lykkedes godt. Jeg synes, at vi har formået at holde formuleringerne af nogle ellers svære teologiske spørgsmål i et letforståeligt sprog uden at gå på kompromis med indholdets værdighed. Men i sidste ende er der dog tale om teologi, hvilket aldrig er letforståeligt! Men hvor er det dog dejligt i det mindste at forsøge at forstå blot en splint af Guds mysterium!

Svære teologiske spørgsmål bliver lidt nemmere

Således er YouCat i sin helhed et meget fyldestgørende værk, der ikke kun formår at gøre svære teologiske spørgsmål en smule nemmere, men gør det samtidig med, at læseren også indføres i nogle af

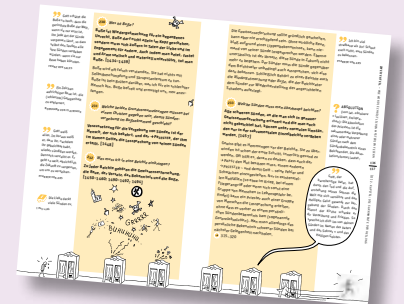
de mange kilder, som Kirken er blevet velsignet med gennem årene. Citater fra bl.a. Bibelen, helgener og troens lærere er således at finde gennem hele bogen, der også indeholder andre forskønnende elementer såsom billeder, der passer til de forskellige emner.

At der er tale om en ungdomskatekismus, er derfor tydeligt, men samtidig også lidt misvisende. For YouCat, der er en forkortelse og sammentrækning af Youth Catechism, egner sig nemlig ikke kun til firmander og konvertitter. Den egner sig til alle – uanset alder! YouCat har nemlig så stort et potentiale i kombination med KKK, at den til enhver tid og af alle katolikker kan tages frem og studeres efter eget temperament. Det er netop én af bogens allerstørste styrker, at den kan bruges i så mange forskellige situationer.

Den kan endda og bør også bruges til forøget mission både i og uden for Danmark, idet min vurdering er, at den bl.a. kan komme mange fordomme til livs, hvis den markedsføres bredt i landet. Og til dette behøves ingen pose penge fra bispedømmet. For vi er nemlig cirka 35.000 katolske missionærer i Danmark; en kendsgerning, som især Den Neokatekumenale Vandring har gjort Kirken opmærksom på i nyere tid.

Min uforbeholdne anbefaling skal derfor lyde om at købe dette meget nyttige værk, uanset hvor i livet vi hver især er, idet vi alle i sidste ende altid vil være katekumener under Jesus Kristus, vor Herre!

Rigtig god læselyst!

YouCat er en forkortelse af Youth Catechism of the Catholic Church. Den findes nu på 25 sprog inklusive kinesisk og arabisk. YouCat er en ungdomsvenlig udgave af Den katolske Kirkes Katekismus (1992 dansk) og Compendium of the Catechism of the Catholic Church (2005). Den indeholder 527 spørgsmål og svar om alle områder af katolsk tros lære. YouCat er skrevet af tysksprogede teologer og religionspædagoger under kardinal Christoph Schönborns ledelse. Hele arbejdsprocessen er foregået i tæt samarbejde med de katolske græsrodder – 60 unge der løbende har givet respons på arbejdet. Men YouCat er meget mere end en bog. Den er også en internetplatform med blog, små videoer og fortællinger om Youcatprojekter i hele verden. Ved små multiple choice tests kan man checke, om man har forstået, hvad man har læst. Den danske udgave af YouCat ventes at udkomme primo 2012.

Læs mere på www.youcat.org

LR

